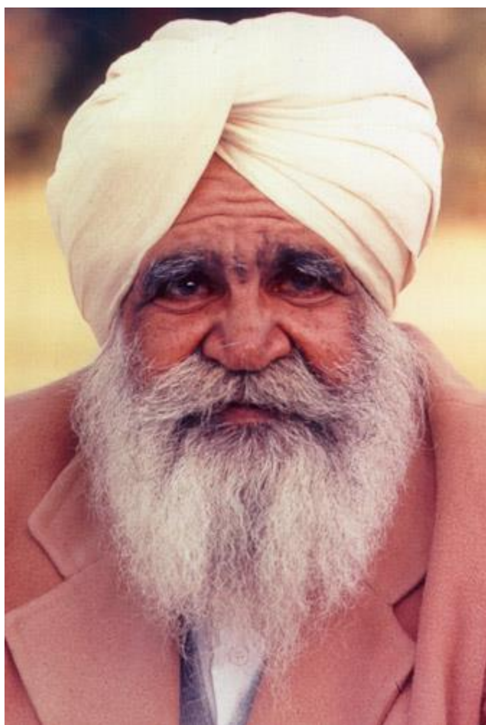
ΜΕ ΤΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ
ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΙΝΓΚ

ΜΕ ΤΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

ΣΑΝΤ ΝΤΑΡΣΑΝ ΣΙΝΓΚ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

http://www.sos.org/el

Περιεχόμενα

(Η ακόλουθη ομιλία από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δόθηκε κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 1979 στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Άλλοι ζουν μια ζωή με κύπελλα και κούπες,
μεθώντας με τη μια μετά την άλλη
κούπα κρασιού που τους προσφέρουν.
Όσο για μένα, αντλώ τη μέθη μου
από την εν ψυχρώ δολοφονία των επιθυμιών μου.

Αυτός ο στίχος που έχω γράψει, κάνει συχνά εκείνους, που δεν έχουν εμπειρία στο Μονοπάτι της μυστικιστικής αγάπης, να θεωρούν ότι αυτό το Μονοπάτι είναι μονοπάτι θλίψης, συμφοράς και καταστροφής. Σε εκείνους που θεωρούν ότι ο σκοπός της ζωής είναι μόνο η χλιδή και η απόλαυση, το Μονοπάτι της αγάπης είναι ένα ακανθώδες μονοπάτι. Αλλά αυτό συμβαίνει επειδή εμείς δεν γνωρίζουμε πραγματικά, τι είναι η αληθινή αγάπη.

Εκείνοι που είναι γνώστες των παραδόσεων της Ανατολής, εκείνοι που γνωρίζουν τι σημαίνει μυστικιστική αγάπη, ξέρουν ότι ένας λάτρης πρέπει να περάσει πολλά στάδια, τα οποία περιλαμβάνουν το βασανιστήριο της υπερεπιθυμίας, της λαχτάρας και της αναμονής για τον Αγαπημένο. Χωρίς παράπονο δέχονται αυτές τις καταστάσεις σαν τη φυσιολογική πορεία ενός λάτρη. Ενώ πολλοί άνθρωποι, ειδικά στη Δύση, φοβούνται τις δοκιμασίες, τις ταραχές, τις θλίψεις και τις τυραννίες, τις οποίες ο Αγαπημένος στέλνει στην καρδιά του λάτρη, εκείνοι που είχαν την εμπειρία της μυστικιστικής αγάπης απολαμβάνουν το να είναι ακουμπισμένοι στα ιερά πόδια του Αγαπημένου. Εκείνοι, που έχουν την εμπειρία του να είναι παγιδευμένοι στην αγάπη Του, γνωρίζουν ότι κάθε προσπάθεια να απαρνηθούν την αγάπη Του καταλήγει σε αποτυχία. Ένας αληθινός λάτρης απολαμβάνει να είναι προσκυνητής στα πόδια του Αγαπημένου. Το να έχει εμπειρία μιας έκστασης στη φαινομενική αιχ-

μαλωσία του, γίνεται ο τρόπος ζωής του και παραδίνεται σε αυτόν.

Υπήρξατε ποτέ θύμα του θεού Έρωτα; Όταν χτυπηθήκατε από το βέλος του θεού Έρωτα και το αγαπημένο σας πρόσωπο απέρριψε τα ευγενικά σας αισθήματα πώς αισθανθήκατε; Και όταν ήσασταν επίμονος και το αγαπημένο σας πρόσωπο ήταν επικριτικό προς εσάς και προκαλούσε θλίψη στην καρδιάς σας,δεν συνεχίζατε να το κυνηγάτε παρά την αντίδραση του; Δεν συνεχίζατε να ακολουθείτε το μονοπάτι του θεού Έρωτα;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Ναι, αλλά δεν το απολάμβανα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Και ακόμα, αφού υποφέρατε όλο και περισσότερο στα χέρια της αγαπημένης, δεν παραμείνατε στο μονοπάτι του θεού Έρωτα;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Όχι, σταμάτησα μετά από λίγο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σταμάτησες επειδή οι άνθρωποι της Δύσης δεν ξέρουν πώς να υποφέρουν για την αγαπημένη τους. Έτσι δεν γνωρίζεις τι σημαίνει αληθινή αγάπη. Πρέπει να μάθεις να οργανώνεις πάλι τη ζωή σου και να προσαρμόζεσαι στις επικρατούσες καταστάσεις. Ας υποθέσουμε ότι εργάζεσαι σε ένα γραφείο και έχεις ένα αφεντικό το οποίο έχει πάντοτε κακή διάθεση, φωνάζει και θυμώνει μαζί σου συνεχώς. Αν αυτή η δουλειά τυχαίνει να είναι καλή, με έναν ωραίο μισθό, τι κάνεις σε αυτή την περίπτωση; Το πρώτο πράγμα που κάνεις είναι να προσαρμοστείς σ' αυτήν. Προσπαθείς να ανεχθείς όλες τις εκκεντρικότητές του.

Το δεύτερο στάδιο είναι ότι, μόλις αρχίσεις να βιώνεις την εμπειρία του συνεχούς πόνου και της αναστάτωσης, το συνηθίζεις και αρχίζεις να πιστεύεις ότι αυτή θα είναι η μοίρα σου στη ζωή και ότι θα πρέπει να μάθεις να ζεις με αυτή. Υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που μαθαίνουμε κατά τη διάρκεια της ζωής μας.

Μετά, ένα άλλο στάδιο έρχεται όπου δεν θα εγκατέλειπες αυτόν τον πόνο για τίποτα άλλο στη ζωή. Και εκείνο είναι το στάδιο που συνεχίζεις ακόμα να το απολαμβάνεις.

Εσείς στη Δύση θα είχατε απολαύσει τις θλίψεις της αγάπης, πριν επικρατήσει η κατάρα του διαζυγίου στην κοινωνία σας. Αν γνωρίζατε ότι δεν υπάρχουν διαζύγια, αν γνωρίζατε ότι δεν υπάρ-

χει άλλη εναλλακτική λύση από το να προσαρμοστείτε, τότε τι θα κάνατε; Θα προσαρμοζόσαστε! Μόλις μάθουμε τη βασική ιδέα του μυστικισμού, ότι κάθε ευχαρίστηση συνοδεύεται και από έναν κρυμμένο πόνο και ότι κάθε πόνος έχει μέσα του κρυμμένη μια ευχαρίστηση, θα δεχόμαστε αυτό το γεγονός. Στο Μονοπάτι της αγάπης, αφού περάσουμε μία μικρή περίοδο βασανιστηρίου και αφού αποκτήσουμε την εμπειρία της αντίστοιχης μακαριότητας, λέμε: «Ας προσπαθήσω λίγο ακόμα». Αφού αποκτήσουμε την εμπειρία της μακαριότητας, δοκιμάζουμε ξανά άλλη μια περίοδο βασανιστηρίου και απολαμβάνουμε το διάστημα της έκστασης που την ακολουθεί. Αυτό γίνεται μία συνεχής διαδικασία, στην οποία προσαρμοζόμαστε και τελικά αρχίζουμε να αντλούμε ευχαρίστηση απ' αυτήν.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είπατε ότι ο τελικός στόχος είναι να αντλήσουμε μακαριότητα από τον πόνο. Αυτό σημαίνει ότι ενώ ακόμα αισθανόμαστε τον πόνο, αυτός γίνεται γλυκός, επειδή είναι ένα δώρο από τον Αγαπημένο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν τον νιώθετε αυτόν σαν πόνο και χάνεστε μέσα σ' αυτόν. Δεν είσαστε προετοιμασμένοι να εγκαταλείψετε αυτόν τον πόνο, ακόμα και για την μεγαλύτερη ευλογία και άνεση πάνω στη γη. Όμως τον συνηθίζετε. Μαθαίνετε να ζείτε με αυτόν, σας αρέσει πολύ και τον απολαμβάνετε, διότι βοηθάει στο να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και να κερδίσουμε ατελείωτη μακαριότητα. Εμείς στην Ινδία που είμαστε συνηθισμένοι στη μυστικιστική αγάπη, εστιαζόμαστε στον προορισμό μας, στον στόχο μας. Είμαστε προετοιμασμένοι να πληρώσουμε κάθε αντίτιμο για το ιδανικό μας. Δυστυχώς, πολλοί άνθρωποι στη Δύση φοβούνται πιο πολύ το μέσον που οδηγεί στον στόχο, επειδή δεν έχουν μάθει ποτέ να υποφέρουν για οποιονδήποτε, ούτε καν για τον εαυτό τους. Πράγματι η ίδια η ιδέα τού να υποφέρει κανείς είναι πέρα από τον σύγχρονο Δυτικό τρόπο διαβίωσης. Δεν ξέρετε καθόλου να υποφέρετε.

Η λέξη "πόνος" είναι κάτι το ξένο στον τρόπο ζωής σας. Όμως ο Διδάσκαλος αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει τις χειρότερες δοκιμασίες που είναι γραμμένες στην μοίρα μας. Πληρώνει το αντίτιμο

για μας και εμείς υφιστάμεθα μόνο ελαφρές ταλαιπωρίες.

Στην σημερινή εποχή, οι γονείς δεν υποφέρουν για τα παιδιά τους, οι άνθρωποι δεν υποφέρουν για τους συντρόφους της ζωής τους. Ακόμα και ο γάμος γίνεται ένα συμβόλαιο. Οι άνθρωποι θεωρούν τον γάμο σαν να τρώνε ένα φρούτο μάνγκο. Το γεύονται και εάν είναι καλό, το τρώνε, εάν δεν είναι καλό, το πετάνε στα σκουπίδια. Αυτό είναι το σύστημα του διαζυγίου. Οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τι είναι αληθινή αγάπη και τι είναι σταθερότητα. Οι γονείς διώχνουν τα παιδιά τους και τα παιδιά διώχνουν τους γονείς. Οι παντρεμένες γυναίκες διώχνουν τους συζύγους τους και οι παντρεμένοι άνδρες διώχνουν τις συζύγους τους. Τώρα ο πιο σύγχρονος τρόπος σκέψης είναι ότι ο ελεύθερος έρωτας είναι θαυμάσιος. Όμως μέχρι να υψωθείτε πάνω από αυτόν τον τρόπο ζωής, δεν μπορείτε να αντιληφθείτε την αξία της σταθερής και διαρκούς αγάπης. Και στον μυστικισμό είναι η σταθερότητα που έχει σημασία.

Εάν διαβάζετε λογοτεχνία, θα δείτε ότι η αληθινή αγάπη υπήρχε στη Δύση και ότι οι Δυτικοί συνήθιζαν να γνωρίζουν ποιος είναι ο πόνος της αγάπης. Αν διαβάσετε το βιβλίο «Άνθρωποι και Υπεράνθρωποι» θα δείτε τι βασανιστήρια υποφέρει ο ερωτευμένος, με την επανειλημμένη απόρριψη του από την αγαπημένη του. Όμως ο ερωτευμένος παραμένει σταθερός στην αγάπη του. Είναι μόνο η σημερινή κοινωνία που δεν έχει ιδέα από πραγματική αγάπη.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι αλήθεια ότι για να αποκτήσεις τις απολαύσεις της πνευματικότητας πρέπει να σταματήσεις τις απολαύσεις αυτού του κόσμου; Και ακόμα είναι αλήθεια ότι ο μόνος τρόπος να σταματήσεις τις απολαύσεις αυτού του κόσμου είναι να έχεις ανώτερες απολαύσεις;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν ακολουθείτε το Μονοπάτι της αγάπης, όταν σκέπτεσθε με αυτό το πνεύμα. Αυτός είναι ένας τρόπος σκέψης με επιχειρηματικούς όρους. Επιχείρηση και αγάπη δεν πηγαίνουν μαζί, είναι αντίθετοι πόλοι. Στα Περσικά υπάρχει μία λέξη ”σόντα”, που σημαίνει επιχείρηση. Και “σόντα”, επίσης, σημαίνει να είσαι τρελός από αγάπη, να είσαι σε μία κατάσταση ημιπαραφροσύνης. Αν κάνουμε ένα λογοπαίγνιο με τη λέξη “σόντα”, τότε μπορούμε να πούμε ότι πρέπει να σταματήσουμε να ακολουθούμε

το μονοπάτι της επιχείρησης και να ακολουθήσουμε το μονοπάτι της παραφροσύνης, που σημαίνει να βαδίσουμε στο Μονοπάτι της αγάπης. Αν σκέπτεσθε με τους επιχειρηματικούς όρους, του κέρδους και της ζημίας, των χρεώσεων, των πιστώσεων και του ισολογισμού, τότε δεν είσαστε κατάλληλοι για το Μονοπάτι της αγάπης. Είσαστε αιχμάλωτοι της διάνοιάς σας και της ιδιοτέλειας. Και αιχμαλωσία στη δική σας διάνοια σημαίνει ότι είσαστε υποχρεωμένοι να περάσετε μέσα από τα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής. Εάν θέλετε να ακολουθήσετε το Μονοπάτι της αγάπης, πρέπει να υψωθείτε πάνω από το κέρδος και τη ζημιά. Η αγάπη δεν είναι επιχείρηση. Η αγάπη είναι θυσία. Ένας ερωτευμένος δεν σκέπτεται τις ζημιές ή τα κέρδη. Ένας αληθινός λάτρης ποτέ δεν γνωρίζει τι είναι ισολογισμός, δεν είναι σπουδαστής οικονομικών. Στην αγάπη ολόκληρη η ύπαρξή σας κατευθύνεται από μία σκέψη, ένα πάθος, ένα ζήλο, μία επιθυμία και αυτή είναι ο Αγαπημένος. Στο Μονοπάτι της αγάπης, θα πρέπει να είστε προετοιμασμένοι να θυσιάσετε τα πάντα, ακόμα και τη Ν. Υόρκη και την Ουάσιγκτον Εάν δεν το κάνετε αυτό, δεν είστε έτοιμοι να ακολουθήσετε το Μονοπάτι της αγάπης.

Υπάρχει μία ιστορία του Ματζνού, ο οποίος αγαπούσε τη Λάιλα υπερβολικά. Στα μάτια του αυτή ήταν εκθαμβωτικής ομορφιάς, αν και για τους άλλους ανθρώπους αυτή δεν θεωρείτο ιδιαίτερα όμορφη. Κάποτε, λοιπόν όταν μερικοί άνθρωποι του είπαν ότι ο Θεός ήθελε να τον δει, ο Ματζνού είπε: «Εάν ο Θεός θέλει να με δει, ας έρθει με τη μορφή της Λάιλας μου, διαφορετικά θα αρνηθώ να Τον δω». Του Ματζνού το κανονικό όνομα ήταν Κουάις. Ήταν μόνο όταν είδε τη Λάιλα και την ερωτεύτηκε τρελά που ο Κουάις έγινε “ματζνού”, το οποίο σημαίνει “παράφρων”. Από τότε και για όλη του τη ζωή έγινε γνωστός σαν Ματζνού. Έτσι πρέπει και εμείς, να γίνουμε ”ματζνού”, πρέπει να γίνουμε τελείως παράφρονες από αγάπη για τον Αγαπημένο μας.

Ένας λάτρης φθάνει στο σημείο να προσεύχεται, όπως έχω περιγράψει σε κάποιους στίχους μου:

«Ευγενικά δώσε μου μια ματιά της αγάπης σου,
και μετά, ας συνεχίσεις να με βασανίζεις
για το υπόλοιπο της ζωής μου,

Είμαι προετοιμασμένος να το υποστώ».

Για να κάνουμε πρόοδο στο Μονοπάτι της αγάπης πρέπει να προσανατολιστούμε και να έχουμε έναν και μόνο στόχο μπροστά μας. Ένας αληθινός λάτρης διακατέχεται από μια και μόνη σκέψη, το πώς να φθάσει στον Αγαπημένο. Ο λάτρης είναι προετοιμασμένος να πληρώσει οποιοδήποτε αντίτιμο για τον Αγαπημένο του. Ένας αληθινός λάτρης είναι προετοιμασμένος να ζήσει μία ζωή στέρησης, βασάνων, πόνων και καημών έστω και για μια γρήγορη ματιά του Αγαπημένου του. Ένας άλλος από τους στίχους μου λέει:

«Μια μοναδική νύχτα που πέρασα στα πόδια
του Αγαπημένου μου ήταν η πεμπτουσία
των επιθυμιών ολόκληρης της ζωής μου».

Προσέξτε την σημασία αυτού του στίχου. Ο λάτρης θεωρεί ότι όλες οι επιθυμίες του στη ζωή εκπληρώνονται με το να βρίσκεται εκείνη τη νύχτα κοντά στον Διδάσκαλό του. Βρίσκεται στη συνάθροιση του Αγαπημένου του, μαζί με όλους τους άλλους λάτρεις, αλλά δεν ξέρει αν εκείνη τη νύχτα ο λάτρης θα μπορέσει να έχει τη ματιά *(την Ντάρσαν)* του Αγαπημένου του. Μπορεί να πρέπει να περάσετε μια νύχτα και να μην έχετε καθόλου τη ματιά του Αγαπημένου σας αλλά μόνο να καθίσετε κοντά του. Όμως και τότε, να είστε ικανοποιημένοι. Αυτά είναι τα αισθήματα του αληθινού λάτρη.

Στη μυστικιστική αγάπη δεν υπάρχει θέμα ζήλειας. Δεν μπορείτε να σκεφθείτε για κανέναν ζήλια, επειδή είσαστε απορροφημένοι μόνο σε μία σκέψη. Στη σκέψη του Αγαπημένου. Δεν μπορείτε να σπαταλάτε χρόνο σκεπτόμενοι οποιονδήποτε άλλον.

Υποθέστε ότι βρίσκεστε σε μία αίθουσα εξετάσεων. Έχετε τρεις ώρες για να συμπληρώσετε το διαγώνισμά σας. Το ρολόι τρέχει και έχετε δέκα ερωτήματα να απαντήσετε. Σκέπτεσθε τους ανταγωνιστές σας που κάθονται γύρω σας; Σπαταλάτε αυτόν τον χρόνο για να σκεφθείτε ότι κάποιος άλλος γράφει καλύτερα από σας; Τη στιγμή που αρχίζετε να σκέπτεσθε τους άλλους, χάνετε τον χρόνο σας και διασπάται η προσοχή σας. Έτσι, αν οι σπουδαστές που γράφουν εξετάσεις δεν σπαταλούν ούτε ένα λεπτό σκεπτόμενοι εκείνους που είναι γύρω τους, πώς μπορεί ένας ερωτευμένος και

χαμένος στη σκέψη του Αγαπημένου, να έχει χρόνο να σκεφθεί εκείνους που είναι στα αριστερά και στα δεξιά του;

Η Ράμπια Μπάσρι είπε ότι υπάρχουν δύο τύποι αγάπης. Η μία είναι η κτητική αγάπη, η οποία δεν είναι παρά εγωισμός. Σημαίνει ότι εσείς θέλετε όλο τον Αγαπημένο για τον εαυτό σας. Και ο άλλος τύπος είναι η αληθινή αγάπη, την οποία είσαστε προετοιμασμένοι να μοιραστείτε, την αγάπη του Αγαπημένου σας με όλους τους λάτρεις του Μονοπατιού, χωρίς ζήλεια ή εχθρότητα.

Αυτό είναι το μόνο Μονοπάτι στο οποίο δεν υπάρχουν αντιζηλίες. Ένας φημισμένος ποιητής απευθύνεται στον αντίζηλο λάτρη του Μονοπατιού και του λέει: «Ω φίλε μου, έλα και ας αγκαλιαστούμε, θέλω να είμαι ένα με σένα, επειδή έχουμε και οι δύο ευλογηθεί με την αγάπη του Αγαπημένου. Έχουμε μοιραστεί και οι δύο τις ματιές Του και έχουμε απολαύσει τα δώρα Του. Ας μιλήσουμε για τη Χάρη του Αγαπημένου και ακόμα ας μιλήσουμε για τα αμέτρητα δώρα που μας δόθηκαν απλόχερα απ' Αυτόν. Επειδή έχουμε μοιραστεί όλα αυτά, είμαστε δεσμευμένοι να έχουμε αγάπη ο ένας για τον άλλον. Τα δώρα του Αγαπημένου διαποτίζουν την ύπαρξή σου και διαποτίζουν επίσης και την ύπαρξή μου και έτσι υπάρχει μία στενή σχέση μεταξύ εμένα και εσένα. Και αυτή η σχέση απαιτεί να αγκαλιάζουμε ο ένας τον άλλο». Αυτό είναι το Μονοπάτι της αγάπης. Δεν είναι ένα μονοπάτι επιχείρησης. Δεν είναι μία οικονομική υπόθεση. Είναι μία μυστικιστική σχέση.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Εάν ήταν αλήθεια ότι θα ήσασταν ικανοποιημένος αν είχατε μια ματιά από τον Αγαπημένο σας και μετά να διάγετε το υπόλοιπο της ζωής σας πάμπτωχος, πώς θα μπορούσατε να γράψετε ποιήματα με πόνο και λαχτάρα, αφού δεχθείτε εκείνη την μία ματιά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο πόνος και η λαχτάρα υπάρχουν, αλλά δεν έχω ποτέ παραπονεθεί μέσα από τους στίχους μου. Και έπειτα, οι διαφορετικοί στίχοι μου έχουν γραφτεί σε διαφορετικά στάδια προόδου μου. Όλοι οι στίχοι δεν έχουν γραφτεί μέσα σε μία νύχτα. Πέρασα μισό αιώνα γράφοντάς τους και αυτοί αντιπροσωπεύουν τα ποικίλα στάδια μέσα από τα οποία έχω περάσει. Σας έχω πει πολλές φορές ότι στον μυστικισμό ό,τι είναι ευλογία σε ένα στά-

διο μπορεί να θεωρείται ιεροσυλία σε ένα άλλο στάδιο. Το να χύνεις δάκρυα, για παράδειγμα, είναι μία ευλογία για τον λάτρη στα πρωταρχικά στάδια. Αλλά, στα προχωρημένα στάδια, το να χύνεις δάκρυα γίνεται ιεροσυλία. Γιατί; Διότι τη στιγμή που χύνετε τα δάκρυά σας, αποκαλύπτετε το μυστικό της αγάπης σας για την αγαπημένη σας και κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργείτε ένα κακό όνομα για αυτήν. Γι' αυτό τον λόγο, το να χύνετε δάκρυα είσαστε έμμεσα υπεύθυνοι για τη δυσφήμηση της αγαπημένης σας, και αυτό είναι ιεροσυλία. Στα πρωταρχικά στάδια επιτρέπεται να λιώνει η καρδιά σας και να ανεβαίνουν δάκρυα στα μάτια σας αλλά είναι ιεροσυλία στα ανώτερα στάδια.

Η προσευχή είναι επίσης επιτρεπτή στα πρώτα στάδια της μαθητείας, διότι, αν δεν προσευχόμαστε στον Θεό, αν δεν προσευχόμαστε στον Διδάσκαλό μας για ορισμένα πράγματα, σε ποιον άλλον μπορούμε να πάμε; Αυτή είναι η μόνη πόρτα που μπορούμε να χτυπήσουμε για να ζητήσουμε ό,τι χρειαζόμαστε. Αλλά σε ένα ανώτερο στάδιο, η προσευχή είναι ιεροσυλία, επειδή υποδηλώνει άρνηση της πλήρους αυτοπαράδοσης στο Θέλημά Του. Η προσευχή είναι διαμετρικά αντίθετη προς την αρχή τού: «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου». Καθώς προοδεύετε στο Μονοπάτι, έχετε τον έλεγχο πάνω στις διαθέσεις σας και είσαστε σε μία όλο και πιο θεϊκή κατάσταση. Τελικά, πρέπει να πιστέψετε στο «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου». Και, αν δεν μπορείτε να πιστέψετε σε αυτό, τότε δεν είσαστε ένας λάτρης άξιος του ονόματος. Για αυτό τον λόγο, για να καταλάβετε την ποίηση κάποιου, για να καταλάβετε το ξέσπασμα κάποιου, πρέπει να βρείτε σε ποιο στάδιο γράφτηκε και να αναλύσετε αυτόν τον συγκεκριμένο στίχο ή ρητό, σύμφωνα με εκείνο το στάδιο. Πρέπει να το βιώσετε εσείς οι ίδιοι. Πρέπει να περάσετε μέσα από τα ποικίλα στάδια του Μονοπατιού για να καταλάβετε την αληθινή έννοια ενός συγκεκριμένου στίχου.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Κάθε ψυχή περνά μέσα από τα ίδια στάδια αγάπης και με την ίδια σειρά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Υπάρχουν καθορισμένα στάδια και όλοι πρέπει να περάσουν μέσα από αυτά τα στάδια με την ίδια σειρά. Εάν επρόκειτο να τακτοποιήσω όλα μου τα ποιήματα χρο-

νολογικά, θα γνωρίζατε τα στάδια μέσω των οποίων έχω περάσει.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι δυνατόν, όταν επιτυγχάνουμε ένα στάδιο αυτοπαράδοσης, να παραμείνουμε σταθεροί; Όταν κάποτε φθάσουμε σ' αυτό, μπορούμε να παραμείνουμε; Μερικές φορές υπάρχουν ολοκάθαρες στιγμές όπου καταλαβαίνουμε και θέλουμε να παραδοθούμε. Και όμως δεν είναι ακόμα μία σταθερή κατάσταση που μπορεί να διατηρηθεί. Έρχεται, αλλά αργότερα καταστρέφεται και πρέπει να εργασθούμε για να φθάσουμε πάλι σε εκείνη την κατάσταση.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υποθέστε ότι τοποθετείστε σε μια φυλακή και αρχίζετε να απολαμβάνετε τα πετάγματα της φαντασίας σας. Φαντάζεστε ότι είσαστε τόσο ελεύθεροι σαν πουλί που πετά στον αέρα. Αλλά για πόσο καιρό θα σας βοηθήσει αυτό; Το γεγονός παραμένει ότι εσείς είσαστε μέσα σε μια φυλακή. Το γεγονός παραμένει ότι εσείς είσαστε αιχμάλωτοι, ότι είσαστε δεμένοι χειροπόδαρα. Το να σκέπτεσθε μόνο, δεν σας βοηθά. Μερικές φορές έχετε μία ολοκάθαρη εικόνα και την επόμενη στιγμή έχετε μία ομιχλώδη ατμόσφαιρα μπροστά σας. Μερικές φορές βλέπετε ολοκάθαρα και μετά έχετε μία οπτική αυταπάτη, βλέπετε λανθασμένα. Αυτό δεν σας βοηθά. Τελικά έρχεται μία κατάσταση, όπου εμείς πρέπει να διατηρήσουμε αυτό το ολοκάθαρο όραμα και πρέπει να διαμορφώσουμε τη συμπεριφορά μας σύμφωνα με αυτό. Είναι σε εκείνο το στάδιο που αρχίζουμε να αντλούμε ευχαρίστηση από τις αδικίες που διαπράχθηκαν σε βάρος μας. Εκεί μέσα βρίσκεται η σωτηρία μας.

Μόλις βρεθείτε στη θεία επιρροή του Αγαπημένου, μπορείτε να κάνετε μία προσπάθεια να βγάλετε το κεφάλι σας έξω από τη θηλιά του έξω κόσμου, αλλά θα δείτε ότι το κεφάλι σας είναι τότε πιασμένο σε μία ακόμα μεγαλύτερη θηλιά. Και, αν προσπαθήσετε να απαλλαγείτε από αυτή τη θηλιά, δύο ή τρεις φορές, μετά από λίγο θα παραδώσετε τον εαυτό σας στις συνθήκες και τελικά θα αρχίσετε να αντλείτε ευχαρίστηση από αυτό. Απλά κοιτάξτε έναν παπαγάλο που είναι πιασμένος στην παγίδα. Τα φτερά του είναι κομμένα και είναι βαλμένος μέσα σε ένα κλουβί. Πώς φτερουγίζει για τις πρώτες λίγες ημέρες; Αλλά μετά ησυχάζει. Εξημερώνεται.

Τις πρώτες ημέρες δεν τρώει και δεν πίνει. Μετά, σιγά σιγά, αρχίζει να τρώει και να πίνει. Και μετά από μερικούς μήνες αρχίζει να μιμείται τη φωνή σας. Κατόπιν, μετά από πάροδο χρόνου, αρχίζει να βγάζει μουσικούς φθόγγους. Τελικά, αν θέλετε ο παπαγάλος να σας μιμείται, θα το κάνει. Όταν ο παπαγάλος σάς μιμείται, ακόμα και αν είναι φυλακισμένος, θα σκεφθεί ότι έχει κάνει το μεγαλύτερο κατόρθωμα στη γη, είναι πολύ ευτυχισμένος για αυτό. Αυτή είναι η ίδια η κατάσταση ενός λάτρη, ο οποίος έχει πιαστεί στα ιερά δίχτυα του Αγαπημένου.

Είναι βασική αρχή του μυστικισμού ότι, όσο καιρό ο νους σας συνεχίζει να τριγυρίζει, δεν μπορείτε να έχετε ειρήνη. Αλλά, όταν μάθετε να συγκεντρώνεστε, αρχίζετε να αντλείτε αιώνια χαρά από αυτό. Γι' αυτόν το λόγο συγκεντρώστε τον νου σας. Την πρώτη περίοδο, όταν το πουλί φτερουγίζει στο κλουβί του, είναι συμβολικό του σταδίου όπου ο νους σας τρέχει ξέφρενα σε ολόκληρο τον κόσμο. Μετά έρχεται ένα στάδιο, όπου η ανησυχία μειώνεται, ο νους βαθμιαία ηρεμεί και τελικά, ησυχάζει και συγκεντρώνεται. Η ευτυχία μας βρίσκεται σε αυτήν την κατάσταση της συγκέντρωσης. Μέχρι να καταλήξετε στο συμπέρασμα ότι ο Αγαπημένος σας είναι το κέντρο όλης της ομορφιάς, ότι είναι το πρότυπο της ομορφιάς, θα είσαστε ανήσυχοι. Όταν βαθμιαία συνηθίσετε στο έργο των χεριών του Αγαπημένου σας, θα αρχίσετε να βλέπετε ομορφιά σε οτιδήποτε θεωρούσατε πριν ότι ήταν ασχήμια. Υπάρχει ένας στίχος από τον μεγάλο ποιητή Γκαλίμπ που λέει:

«Όταν η θλίψη σου υπερβαίνει όλα τα όρια,
και γίνεται θεραπεία.
Όταν αυτός που υποφέρει συνηθίσει στις τυραννίες
και τις αγωνίες στο Μονοπάτι της αγάπης,
και οι τυραννίες και οι αγωνίες εξαφανίζονται».

ΜΑΘΗΤΗΣ: Υπάρχει ένα στάδιο μετά το φτερούγισμα, όπου το πουλί είναι τόσο εξαντλημένο, κάθεται απλά στο πάτωμα του κλουβιού και δεν μπορεί να κουνήσει τις φτερούγες του πλέον; Δεν έχει αποδεχθεί τίποτα, κοιτάζει μόνο γύρω, σχεδόν σε κατάσταση απελπισίας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κατά τη διάρκεια του χρόνου που το πουλί είναι στο κλουβί, ταΐζεται σωστά. Και τάϊσμα δεν σημαίνει μόνο να ταΐζεται με ορισμένες θερμίδες κάθε μέρα. Κάποιος μπορεί να τραφεί και μέσω των ματιών, επίσης. Ο Διδάσκαλος είναι ο ειδήμονας γιατρός. Όταν το πουλί συμβαίνει να είναι σε τέτοια δύσκολη θέση, ο Διδάσκαλος χρησιμοποιεί τη δική του θεραπεία. Ακριβώς όπως κάποιοι ασθενείς που έχουν κρίσεις παραφροσύνης τους δίνετε μία αγωγή με ηρεμιστικά για λίγο καιρό, κατά τον ίδιο τρόπο ο Διδάσκαλος θα δώσει ενέσεις των δικών Του ηρεμιστικών με ένα βλέμμα από τα μάτια Του. Σας κρατάει υπό την επίδραση του ηρεμιστικού της αγάπης, έως ότου ηρεμήσετε, και μέχρι να αποδεχθείτε μια κατάσταση ηρεμάς του νου. Τι μπορείτε να κάνετε για αυτό; Ο Διδάσκαλος έχει πολλά βέλη αγάπης στη φαρέτρα Του. Μπορεί να σας αναισθητοποιήσει και να σας ηρεμίσει, δίνοντάς σας μια ένεση του ηρεμιστικού των ματιών Του. Ο Διδάσκαλος μπορεί να σας βάλει σε κατάσταση έκστασης και μετά, όταν συνέλθετε, να σας κλέψει την καρδιά. Αν μπορείτε να αποφύγετε ένα βέλος, αυτός έχει ένα άλλο βέλος. Έχει τόσα πολλά βέλη στη φαρέτρα Του! Και ο φτωχός ο άνθρωπος, μόλις πιαστεί, παραμένει πάντοτε αιχμάλωτος.

Αυτές είναι οι σκληρές αλήθειες της ζωής. Μπορώ να τις εκφράσω σε μία γλώσσα με καλλωπιστικά στοιχεία. Μπορώ ακόμα να τις εκφράσω με κοινότοπα λόγια. Μπορώ να πω ότι τη στιγμή που πηγαίνετε σε έναν Διδάσκαλο, μεθάτε μέσα στα μάτια Του και αυτή η μέθη αυξάνει κάθε στιγμή. Μπορώ να πω ότι είσαστε πάντα κάτω από τη μαγεία της μέθης και της έκστασης, και, ενώ απολαμβάνετε αυτήν την κατάσταση, τελικά μετατρέπεται σε διαρκή μακαριότητα, ηρεμία και σωτηρία. Τότε μπορείτε να έχετε Εσωτερική επικοινωνία με τον Αγαπημένο. Εάν θέλετε, μπορώ να περιγράψω το Μονοπάτι της αγάπης με αυτές τις λέξεις, αλλά κάνοντας έτσι δεν θα είμαι δίκαιος, ούτε προς μένα ούτε προς σας. Ό,τι έχω εξηγήσει είναι η αλήθεια του μυστικιστικού Μονοπατιού που εσείς δεν μπορεί να τα βρείτε στα βιβλία. Εάν είχαν γράψει για αυτήν στα βιβλία με αρκετή καθαρότητα, τότε οι άνθρωποι θα είχαν αποφύγει αυτό το Μονοπάτι. Αλλά αυτή είναι η γυμνή αλήθεια και είναι

η μόνη αλήθεια.

Είναι γεγονός ότι εσείς απολαμβάνετε, διαρκή μακαριότητα. Κανείς δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι που σας χαρίζει απλόχερα διαρκή έκσταση, διαρκή μέθη και διαρκή σωτηρία. Αυτό είναι γεγονός. Αλλά έχω εξηγήσει λεπτομερώς τα στάδια που είναι γεμάτα πόνο, ψυχική αγωνία και λαχτάρα έτσι ώστε εσείς δεν θα έπρεπε να φοβάστε να αντιμετωπίσετε αυτές τις στιγμές στο Μονοπάτι. Όλοι έχουν μιλήσει για αυτές τις στιγμές, ο Καμπίρ και ο Γκουρού Νανάκ μίλησαν για αυτές. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να λέει ότι αυτό είναι ένα Μονοπάτι δακρύων, αυτό είναι ένα Μονοπάτι θλίψης. Έλεγε: «Όταν η αγάπη χορεύει πάνω στην καρδιά, αυτή πονά. Αλλά αυτός ο πόνος είναι επικαλυμμένος με μέλι. Ποιος είναι αυτός που θα σταματούσε αυτό τον πόνο;» Οι άνθρωποι έχουν αναφερθεί σ' αυτήν την πλευρά του Μονοπατιού, από τη χαραυγή της αιωνιότητας, αλλά δεν έχουμε προσέξει τα λόγια τους.

Αυτό είναι ένα Μονοπάτι δακρύων, αλλά αυτά τα δάκρυα δεν είναι ποτέ δάκρυα απόγνωσης. Είναι δάκρυα ευπρόσδεκτα που χύνονται από αγάπη. Ο λάτρης συχνά το εκλαμβάνει σαν τη μοίρα του στη ζωή, ότι ο Αγαπημένος θα τον ταλαιπωρεί, θα τον παραμελεί, ή θα του προξενεί θλίψη. Όμως δεν χύνει τα δάκρυά του γι' αυτή την μεταχείριση από τον Αγαπημένο, επειδή αυτό θα ήταν μεμψιμοιρία και η μεμψιμοιρία είναι άρνηση της αληθινής αγάπης. Ο αληθινός λάτρης χύνει δάκρυα στην ενθύμηση του Αγαπημένου όταν δεν μπορεί να έρθει σε επαφή με Αυτόν.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Φαίνεται ότι για να προχωρήσει κάποιος στο Μονοπάτι των δακρύων και να έχει αυτή την αγωνία, θα πρέπει να έχει συχνή προσωπική επαφή με τον Διδάσκαλο στο φυσικό επίπεδο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν δεν έχετε προσωπική, επαφή με τον Διδάσκαλο, τότε τι είναι πνευματικότητα; Η προσωπική επαφή με τον Διδάσκαλο και οι γεμάτες αγάπη ματιές του Διδασκάλου είναι οι δύο μοναδικοί παράγοντες που σας στηρίζουν στο Μονοπάτι.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Αλλά υπάρχουν τόσοι πολλοί άνθρωποι που δεν

έχουν τη δυνατότητα να είναι στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν είναι μόνον όταν είσαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου που μπορείτε να πιάσετε τις γεμάτες αγάπη ματιές του Διδασκάλου. Όλοι μπορούν να τις δεχθούν. Ο Διδάσκαλος δεν είναι κάποιος που δουλεύει μόνο σε έναν συγκεκριμένο τόπο, σε ένα συγκεκριμένο κτίριο, σε ένα συγκεκριμένο δωμάτιο. Ο Διδάσκαλος είναι η Δύναμη του Θεού, η Δύναμη του Λόγου. Μπορεί να πολλαπλασιάσει τον Εαυτό Του όσες φορές θέλει. Μπορεί να είναι με τον κάθε έναν από τους μαθητές Του ταυτόχρονα. Εμείς όλοι ξεχνάμε αυτόν τον σημαντικό παράγοντα. Για να λάβουμε τη ματιά του Διδασκάλου δεν χρειάζεται να είμαστε στη φυσική Του παρουσία. Μπορούμε να λάβουμε τις ματιές του Διδασκάλου οπουδήποτε. Ίσως ακόμα να υπάρχουν στιγμές όπου βλέπετε ότι ο Διδάσκαλος εμφανίζεται με τη φυσική Του μορφή, οπουδήποτε και αν είσαστε.

Αν δεν είσαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, τότε η αγάπη σας για τον Διδάσκαλο θα πρέπει να είναι τόσο δυνατή ώστε να είσαστε σε απευθείας επαφή με Εκείνον με τα φτερά της αγάπης σας. Ο μεγάλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν συνήθιζε να μας λέει ότι, όταν ένας Διδάσκαλος μυεί έναν Σικχ *(μαθητή)*, κάθεται μέσα στον μαθητή και δεν τον εγκαταλείπει έως ότου αυτός φθάσει στην Αιώνια Κατοικία. Σε ότι αφορά εκείνους που έχουν μυηθεί είτε με τον επίσημο προφορικό λόγο, με τις γεμάτες αγάπη ματιές Του ή με τη μεταβίβαση σκέψης, μπορούν πάντοτε να απολαύσουν την έκσταση από τις γεμάτες αγάπη ματιές του Διδασκάλου οπουδήποτε και αν βρίσκονται, επειδή ο Διδάσκαλος κάθεται πάντοτε μέσα τους και τους παρακολουθεί. Και, αν αυτοί προσπαθήσουν, μπορούν να επικοινωνήσουν με τους Διδασκάλους τους, οπουδήποτε και αν βρίσκονται.

Γι' αυτό το λόγο, είτε δεχόμαστε μία επιδοκιμασία, είτε μία επίπληξη, θα πρέπει να είμαστε στην ίδια κατάσταση έκστασης, χωρίς να έχουμε επηρεαστεί από τις εξωτερικές συνθήκες. Μπορούμε να είμαστε σε μακαριότητα και έκσταση αμέσως, αν μάθουμε να παραδινόμαστε στον Διδάσκαλο.

Αυτοπαράδοση σημαίνει πως οτιδήποτε μας ζητά ο Διδάσκαλος να κάνουμε, το κάνουμε αμέσως. Αυτοπαράδοση στον Διδάσκαλο σημαίνει να διακηρύσσουμε «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου». Είναι ένα παράξενο φαινόμενο: όταν χρειάζεται να κάνουμε μία χειρουργική επέμβαση και πηγαίνουμε σε έναν αρμόδιο γιατρό και πληροφορούμαστε σχετικά με την επέμβαση, εκλαμβάνουμε τα λόγια του γιατρού ως να είναι ευαγγέλιο. Παραδινόμαστε τελείως στον γιατρό. Όταν είναι θέμα ζωής και θανάτου παραδινόμαστε σε έναν κοινό χειρουργό. Και δεν μπορούμε να παραδοθούμε, όταν ο Διδάσκαλος μάς λέει κάτι για το δικό μας πνευματικό όφελος. Αρχίζουμε να σκεπτόμαστε εκατό άλλες επιλογές: «Θα έπρεπε ή δεν θα έπρεπε να παραδοθούμε στον Διδάσκαλο; Ποιες είναι οι ποικίλες μεταλλαγές και οι συνδυασμοί;» Εάν παραδινόμαστε ολοκληρωτικά σε έναν κοινό χειρουργό, όταν πρέπει να υποστούμε μία εγχείρηση, δίνοντας τόση πολλή πίστη και εμπιστοσύνη σε αυτόν, τότε γιατί δεν παραδινόμαστε στον Διδάσκαλο, που είναι ο Κύριος και των δύο κόσμων; Οτιδήποτε συμβαίνει σε μας, δεν θα έπρεπε μόνο να λέμε «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου», αλλά θα έπρεπε αυτό που λέμε να διαπερνά κάθε πόρο του σώματός μας, τον πυρήνα της καρδιάς μας και τον πυρήνα της ψυχής μας. Θα έπρεπε πάντοτε να συνειδητοποιούμε πως οτιδήποτε επιφυλάσσει ο Διδάσκαλος για μας, είναι για το καλό μας.

Υπάρχουν δύο μονοπάτια. Το ένα είναι το μονοπάτι της προσπάθειας και το άλλο είναι το μονοπάτι της πλήρους αυτοπαράδοσης. Το μονοπάτι της παράδοσης είναι ένα δύσκολο μονοπάτι, αλλά είναι ο συντομότερος δρόμος προς τον τελικό πνευματικό στόχο. Το να παραδοθούμε τελείως στον Διδάσκαλο σημαίνει ότι δεν πρέπει να κρίνουμε την κάθε εντολή του Διδασκάλου με την "Λυδία λίθο" της δικής μας περιορισμένης διάνοιας. Εάν πρέπει να περάσουμε μία περίοδο αρρώστιας, φτώχιας και ατίμωσης, τότε θα πρέπει να λέμε: «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου», γιατί πάνω απ' όλα ο Διδάσκαλος γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για μας.

Συχνά, σε ευνοϊκούς καιρούς, δεν θυμόμαστε καθόλου τον Θεό. Αλλά, όταν είμαστε άρρωστοι για μεγάλη χρονική περίοδο και βλέπουμε τον θάνατο να μας κοιτάζει κατά πρόσωπο, αρχί-

ζουμε να θυμόμαστε τον Θεό. Αν είμαστε ευλογημένοι με πλούτη, τότε δείχνουμε ματαιοδοξία. Αν για λίγο η οικονομική μας κατάσταση δεν είναι τόσο υγιής, τότε χάνουμε εκείνη τη ματαιοδοξία του πλούτου. Αν παρόμοια δεν περνούμε μία περίοδο ευημερίας και είμαστε στο χαμηλότερο σημείο της καριέρας μας, δεν θα πρέπει να μεμψιμοιρούμε. Οι δυσκολίες έχουν συχνά ένα καλό αποτέλεσμα για μας. Ακόμα και η σκέψη μεμψιμοιρίας είναι ιεροσυλία σε αυτό το Μονοπάτι. Υπάρχουν περίοδοι στα ενδιάμεσα στάδια όπου κάτι απορρέει από την καρδιά σαν μεμψιμοιρία, αλλά την ώρα που φθάνει στη γλώσσα μετατρέπεται σε προσευχή. Ένας από τους στίχους μου είναι:

«Πήγα να παραπονεθώ στον Αγαπημένο.
αλλά, όταν βρέθηκα στην μεγαλοπρεπή παρουσία
του Αγαπημένου μου,
ό,τι ξεκίνησε στην καρδιά μου
με τη μορφή μεμψιμοιρίας,
μετατράπηκε σε προσευχή,
την ώρα που έφθασε στα χείλη μου».

Αυτή θα πρέπει να είναι η στάση μας στη ζωή. Εάν έχουμε παραδοθεί πλήρως στον Διδάσκαλο, τότε απαλλασσόμαστε από όλα τα βάρη μας. Δεν θα πρέπει να είσαστε ανόητοι και να μην τα αποχωρίζεσθε. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος εξήγησε τα πιο πάνω με τον άμεμπτο και μοναδικό του τρόπο, λέγοντας: «Έβαλα κάποιον μέσα σε ένα βαγόνι ενός τρένου που ήταν σε κίνηση. Αν αυτός ο ανόητος άνθρωπος επιμένει να συνεχίζει να μεταφέρει τις αποσκευές του στο κεφάλι του, τι μπορώ να κάνω γι' αυτό;» Ο Διδάσκαλός σας έχει βάλει και εσάς και τις αποσκευές σας μέσα στο βαγόνι και το τρένο κινείται. Η καλύτερη απόφαση είναι να απαλλαγείτε από τις αποσκευές των ανησυχιών σας και να παραδώσετε τον εαυτό σας στον Διδάσκαλο. Αντί γι' αυτό, αν σηκώσουμε τη δική μας βαλίτσα και την βάλουμε στο κεφάλι μας και βάλουμε και τον υπνόσακο μας επάνω από τη βαλίτσα, ποιού λάθος θα είναι αυτό; Λοιπόν, το Μονοπάτι της πλήρους αυτοπαράδοσης είναι το μονοπάτι της μετατόπισης του φορτίου των ανησυχιών σας στον

Διδάσκαλο. Προχωρείστε άθικτοι. Αφήστε τον Διδάσκαλο να ανησυχεί για σας. Γιατί θα έπρεπε να ανησυχούμε εμείς οι ίδιοι; Εάν μπορέσουμε να παραδώσουμε τον εαυτό μας, θα παραμένουμε σε μία κατάσταση μακαριότητας.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να δίνει ένα παράδειγμα της πλήρους αυτοπαράδοσης παραθέτοντας έναν στίχο από τον Χαφίζ, ο οποίος έγραψε: «Αν ο πνευματικός σας σύμβουλος σάς λέει να βρέξετε το χαλάκι της προσευχής σας με κρασί, παρακαλώ να το κάνετε». Μόνο ο Διδάσκαλος γνωρίζει τι είναι καλό και τι είναι κακό για μας. Η διάνοιά μας είναι πολύ περιορισμένη. Αν ακολουθούμε το Μονοπάτι της αυτοπαράδοσης, εξασφαλίζουμε απόλυτη ελευθερία από όλες τις ανησυχίες και τους φόβους. Όλα μας τα φορτία μεταφέρονται στον Διδάσκαλο.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι η αυτοπαράδοση ένα δώρο από τον Διδάσκαλο, ή υπάρχει κάτι που ο μαθητής μπορεί να κάνει για να την αποκτήσει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχουν τρία στάδια αυτοπαράδοσης. Αρχίζει με το δώρο της Χάρης από τον Διδάσκαλο, το οποίο μετατρέπεται σε δεκτικότητα. Και η δεκτικότητα, όταν φθάσει σε ένα λογικό σημείο ανάπτυξης, καταλήγει σε ένα πνεύμα πλήρους αυτοπαράδοσης. Αλλά πρώτα, πρέπει να έχουμε απεριόριστη πίστη στον Διδάσκαλο και σταθερή πεποίθηση σε ότι αφορά την αρμοδιότητά Του. Δεν θα πρέπει να λοξοδρομούμε, δεν θα πρέπει να κλονιζόμαστε. Η απεριόριστη πίστη και η σταθερή πεποίθηση είναι οι θεμέλιοι λίθοι, πάνω στους οποίους ολοκληρώνεται το μεγαλοπρεπές οικοδόμημα της αυτοπαράδοσης. Αν είμαστε ευλογημένοι με αυτά τα δώρα, τότε οτιδήποτε άλλο, θα έρθει σαν υποπροϊόν.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΣΙΜΡΑΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, πώς κάνουμε το Σιμράν να είναι αδιάκοπο όλη μέρα και νύκτα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό μπορεί να γίνει μέσω της εξάσκησης.

Ο αγαπημένος Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μας έλεγε κατ' επανάληψη ότι, πριν πάμε στο κρεβάτι, θα πρέπει να κάνουμε το Σιμράν μας *(την επανάληψη των πέντε Ιερών Ονομάτων)* που μας έχουν δοθεί από τον Διδάσκαλο κατά την ώρα της Μύησης. Μετά, όταν σηκωθούμε το πρωί, θα πρέπει να επαναλαμβάνουμε πάλι τα Ονόματα. Αν πάμε το βράδυ στο κρεβάτι επαναλαμβάνοντας τα Ονόματα, ίσως να έχουμε το όραμα του Διδασκάλου. Επίσης, στις ελεύθερες ώρες μας ή όταν έχουμε κάποια ελεύθερη στιγμή, κατά τη διάρκεια της πολυάσχολης εργάσιμης ημέρας, θα έπρεπε να επαναλαμβάνουμε τα πέντε Ιερά Ονόματα και να θυμόμαστε τον Διδάσκαλό μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι αλήθεια ότι σε κάποια στιγμή θα πρέπει να κάνουμε Σιμράν χωρίς να καταβάλλουμε προσπάθεια;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αλλά αρχικά καταβάλλουμε προσπάθεια. Αργότερα γίνεται μία προσπάθεια χωρίς προσπάθεια.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν κάνουμε τον διαλογισμό μας, είναι σημαντικό να τον κάνουμε όσο το δυνατόν την ίδια ώρα της ημέρας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, η ακρίβεια πάντοτε αποδίδει, ιδιαίτερα αν διαλογιζόμαστε στις τρεις η ώρα το πρωί, που είναι γνωστό ότι είναι μία ιερή ώρα. Εκείνη την ώρα τα τηλέφωνα δεν κουδουνίζουν και δεν υπάρχουν εξωτερικές ενοχλήσεις. Η ακρίβεια αποδίδει, διαφορετικά έχουμε τη συνήθεια της αναβλητικότητας. Προσπαθούμε να αναβάλλουμε τον διαλογισμό μας από την μία ώρα στην επόμενη και μετά στην επόμενη. Με αυτόν τον τρόπο αναβάλλουμε και τελικά δεν κάνουμε τον διαλογισμό μας. Αν έχουμε τη συνήθεια να είμαστε ακριβείς με τον διαλογισμό μας, τότε πάντοτε θα τον κάνουμε την καθορισμένη ώρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η πηγή της δύναμης ή της εσωτερικής ενέργειας, η οποία κάνει κάποιον να παραμένει στο κέντρο

των ματιών, ή να παραμένει στο Ηχητικό Ρεύμα κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, ή τουλάχιστον να συνεχίζει να προσπαθεί να παραμένει σε αυτό; Βλέπω ότι μετά από μία ή δύο ώρες ενδόμυχα κουράζομαι και χάνω την παρόρμηση και το σθένος να διατηρήσω την προσπάθεια.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή η πίστη στο να επιμένουμε στις προσπάθειές μας στο πνευματικό Μονοπάτι είναι η Χάρη του Διδασκάλου και η δική μας στάση. Πάρετε το παράδειγμα ενός σπουδαστή ο οποίος πρέπει να δώσει την άλλη μέρα ένα διαγώνισμα. Ας υποθέσουμε ότι υπάρχει ένα κεφάλαιο και χρειάζεται να το διαβάσει το βράδυ πριν το διαγώνισμα. Αν αφού το διαβάσει μία φορά ή δύο δεν το καταλάβει πλήρως, θα προσπαθήσει να το κάνει μία τρίτη ή ακόμη και μία τέταρτη φορά, επειδή, ποιος ξέρει, η ίδια ύλη ίσως θα πρέπει να είναι η απάντηση στο διαγώνισμα. Η ίδια επιμονή χρειάζεται να υπάρχει και στην πνευματικότητα. Άσχετα με την επιτυχία ή την αποτυχία μας, εμείς πρέπει να εφαρμόζουμε οτιδήποτε έχει δώσει εντολή να κάνουμε ο Διδάσκαλος. Ο Διδάσκαλος μας έχει πει να διαλογιζόμαστε για τουλάχιστον τρεις ώρες. Λοιπόν θα πρέπει να διαλογιζόμαστε για τουλάχιστον τρεις ώρες. Ίσως να μην έχουμε επιτυχία την πρώτη ημέρα, τη δεύτερη ημέρα, την τρίτη ημέρα, αλλά οπωσδήποτε θα έχουμε επιτυχία την τέταρτη ή πέμπτη ημέρα. Δεν θα πρέπει να πέσουμε θύμα της δικής μας αδυναμίας και να παραιτηθούμε λέγοντας: «Έχω προσπαθήσει εδώ και δύο ώρες. Έχω προσπαθήσει εδώ και μία ώρα. Δεν επιτυγχάνω τίποτα». Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι επιμονής. Και στην αγάπη η επιμονή είναι η μεγαλύτερη αρετή. Λοιπόν, αν εφαρμόζουμε τις εντολές του Διδασκάλου, μετά από δύο, τρεις ή τέσσερις ημέρες, θα επιτύχουμε σίγουρα στις προσπάθειές μας. Δεν θα πρέπει ποτέ να παραιτούμαστε μέσα σε πλήρη απόγνωση και σε μία κατάσταση που νιώθουμε απελπισμένοι και αβοήθητοι. Κάποια μέρα σίγουρα θα επιτύχουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορώ να εμποδίσω τον νου μου να περιπλανιέται κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν αγαπάς κάποιον και τον σκέπτεσαι, πόσες σκέψεις περνούν από τον νου σου; Ας υποθέσουμε ότι αγαπάς

το παιδί σου ή τους γονείς σου. Σκέπτεσαι το παιδί σου που μπορεί να έχει πάει σε άλλη χώρα. Όταν είσαι στην ενθύμηση του παιδιού σου, πόσες σκέψεις περνούν από τον νου σου; Μόνον η σκέψη του παιδιού σου υπάρχει. Αυτό είναι ακριβώς το κλειδί στον διαλογισμό μας. Αν αγαπάμε τον Διδάσκαλό μας, αν είμαστε συντονισμένοι με τον Διδάσκαλό μας, αν σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλό μας από τα βάθη της καρδιάς μας, από την ίδια μας την ψυχή, τότε ο νους μας δεν θα τρέχει ξέφρενα. Αν ο νους μας περιπλανιέται, αυτό γίνεται επειδή έχουμε περισσότερο ενδιαφέρον σε άλλα πράγματα από ότι στο Μονοπάτι. Αυτό γίνεται επειδή εμείς έχουμε περισσότερο ενδιαφέρον σε άλλα πράγματα εκτός από τον Διδάσκαλο. Το κλειδί για αυτήν τη συγκέντρωση είναι ότι θα πρέπει να έχουμε όλη μας την αγάπη για τον Διδάσκαλό μας και θα έπρεπε να συγκεντρωνόμαστε σε Εκείνον, και μόνον σε Εκείνον. Αν είμαστε τυχεροί να έχουμε τον Θεό πρώτα και τον κόσμο έπειτα σαν τη βασική αρχή της ζωής μας, τότε ο νους μας δεν θα περιπλανιόταν. Τότε θα μπορούμε να κατευθύνουμε την πορεία μας μέσα από τα σκαμπανεβάσματα της ζωής, και να φθάσουμε στον στόχο μας στο συντομότερο χρονικό διάστημα. Λοιπόν η νότα-κλειδί είναι η αγάπη για τον Διδάσκαλο, η νότα-κλειδί είναι η αγάπη για τον Θεό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, πώς μπορούμε να επιτύχουμε τέτοια αγάπη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η αγάπη πηγάζει από τον Διδάσκαλο. Αυτή είναι η βασική ιδέα όλης της αγάπης, είτε ρομαντικής είτε μυστικιστικής. Αλλά, όταν η αγάπη έχει εκπορευθεί μία φορά από τον Διδάσκαλο και μας έχει φέρει στα ιερά Του πόδια και ο Διδάσκαλος ήταν επιπλέον φιλεύσπλαχνος με το να μας βάλει σε άμεση επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών, τότε είναι υποχρέωσή μας να ανταποδώσουμε αυτή την αγάπη. Και όποτε είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο, ο καλύτερος τρόπος για να το κάνουμε αυτό είναι να κοιτάζουμε με αγάπη μέσα στα μάτια Του με την ελπίδα ότι θα ευλογηθούμε με μια ματιά που θα συλλάβει το μάτι μας. Και μόλις συλλάβουμε τη ματιά του, τότε αρχίζουμε να ανταποκρινόμαστε σε μεγαλύτερο βαθμό. Οποτεδήποτε έχουμε μία ευκαιρία να είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο, θα πρέπει πά-

ντοτε να χάνουμε εντελώς τον εαυτό μας μέσα σε Εκείνον. Και η πιο καλή ευκαιρία που έχουμε για να το κάνουμε αυτό είναι είτε κατά τη διάρκεια των διαλέξεών του είτε στα ανοιχτά Σάτσανγκ, όπου είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο για μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα. Όσο μεγαλύτερη είναι η περίοδος της παραμονής μας στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ευκαιρία να αναπτύξουμε αυτή την αγάπη. Μετά αφού θα έχουμε ακούσει το Σάτσανγκ του Διδασκάλου με πλήρη προσοχή, θα πρέπει να προσπαθούμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις οδηγίες Του και να αρχίσουμε να διάγουμε μία ηθική ζωή. Τότε θα προοδεύσουμε στο πνευματικό Μονοπάτι.

Λοιπόν, ο τρόπος για να αναπτύξουμε αγάπη είναι να χάσουμε εντελώς τον εαυτό μας μέσα στον Διδάσκαλο, όταν είμαστε αρκετά τυχεροί να είμαστε στη φυσική Του παρουσία. Αλλά στην περίπτωση που δεν είμαστε τόσο τυχεροί ώστε να είμαστε στη φυσική Του παρουσία, τότε θα πρέπει να καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και να γίνουμε ένα με Εκείνον μέσω της σκέψης μας. Σε αυτό έγκειται η σωτηρία μας ή τουλάχιστον η αρχή της σωτηρίας μας. Λοιπόν είναι θέμα επικοινωνίας και αυτή η επικοινωνία είναι αποτέλεσμα μιας "προσπάθειας χωρίς προσπάθεια". Αν σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο αυθόρμητα, η πρόοδός μας θα είναι γρηγορότερη.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΑΣΑΝΤ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επιτρέπεται σε μας να δίνουμε πρασάντ σε άρρωστα ζώα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το πρασάντ κανονικά δίνεται μόνο στο πρόσωπο για το οποίο προορίζεται. Κανονικά δεν πρέπει να το δίνουμε στα κατοικίδια ζώα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε να μιλήσετε για τη διαφορά μεταξύ της αγάπης και της προσκόλλησης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η κύρια διαφορά μεταξύ της αγάπης και της προσκόλλησης είναι ότι η αγάπη μάς πηγαίνει στις ανώτερες περιοχές, ενώ αντιθέτως η προσκόλληση μάς πηγαίνει προς τα κάτω. Όταν χρησιμοποιούμε τη λέξη "αγάπη", πάντοτε εννοούμε τη μυστικιστική αγάπη. Αν έχουμε αγάπη, τότε θα ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, θα δούμε την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου μας Εσωτερικά και μετά θα πετάξουμε στα ανώτερα επίπεδα κάτω από τις προστατευτικές Του φτερούγες. Η προσκόλληση είναι με τα εγκόσμια πράγματα, με τους εγκόσμιους ανθρώπους. Έχουμε προσκόλληση στα παιδιά μας, στην οικογένειά μας, στα πλούτη μας και στα περιουσιακά μας στοιχεία. Αλλά όλα αυτά τα πράγματα είναι εφήμερα από τη φύση τους. Είναι μόνο προσωρινά και τελικά εξαφανίζονται. Κανένα από αυτά δεν μας συνοδεύει, όταν αφήνουμε αυτόν τον κόσμο. Η αγάπη μάς οδηγεί στον Ιερό Λόγο και στον πνευματικό μας καθοδηγητή, ο οποίος είναι ένα με τον Θεό.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων πραγματοποιήθηκε όταν ένας μαθητής, που είχε περάσει περίπου δύο χρόνια στην Ινδία έφευγε για τη Δύση).

ΟΙ ΟΔΥΝΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΜΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχετε γράψει όμορφη ποίηση σχετικά με τις οδύνες του χωρισμού, του μαθητή από τον Διδάσκαλο. Μπορείτε να μας μιλήσετε τώρα για τον χωρισμό και το όφελος που κερδίζει ο μαθητής από αυτόν τον χωρισμό;

Ο Διδάσκαλος ήταν πολύ συγκινημένος και άρχισε λέγοντας: Αγγίξατε μία πολύ λεπτή μου χορδή, ειδικά αφού η κόρη μου φεύγει σήμερα. Ο χωρισμός από τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου είναι πάντοτε οδυνηρός, είναι σπαρακτικός. Είναι μία εμπειρία που δεν μπορεί να περιγραφεί με λέξεις. Αφήνοντας τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου αισθανόμαστε ότι αφήνουμε την ψυχή μας πίσω και ότι μόνο το σώμα μας φεύγει. Αυτό είναι κάτι πάρα πολύ οδυνηρό. Αφήνουμε την καρδιά μας με τον Διδάσκαλο και ακόμη το σώμα μας κινείται χωρίς καρδιά, χωρίς ψυχή. Όσο πιο μακροχρόνιος είναι ο φυσικός χωρισμός τόσο πιο οδυνηρό, τόσο πιο έντονο είναι το αίσθημα του χωρισμού.

Ποιητικά λέγεται ότι «Ο Αγαπημένος έχει ρίξει ένα βέλος χωρισμού και έχει κάνει κομμάτια την καρδιά μου». Αν αυτό ήταν έτσι, ο λάτρης θα το καλωσόριζε, επειδή αν η καρδιά του έσπαζε σε πολλά κομμάτια, τότε αυτό θα ήταν το τέλος του και δεν θα μπορούσε να υπάρξει περισσότερος πόνος. Αλλά ο μεγάλος ποιητής της ουρδικής ποίησης, Γκαλίμπ, έχει πει: «Ο Αγαπημένος μου έχει ρίξει σκόπιμα το βέλος τραβώντας το τόξο του μόνο κατά τη μισή απόσταση και το αποτέλεσμα είναι ότι το βέλος έχει καρφωθεί στο μέσον της καρδιάς μου, καρφώνεται εκεί με αποτέλεσμα κάθε στιγμή, κάθε δευτερόλεπτο, να υπάρχει μαρτύριο, να υπάρχει γλυκός πόνος».

Αυτός είναι ένας πόνος, που έχει τη δική του ιδιαίτερη γλυ-

κύτητα. Αυτός είναι πόνος, ο οποίος έχει τη δική του μέθη. Είναι μία δοκιμασία που έχει τη δική της έκσταση. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να βιωθεί, κάτι που δεν μπορεί να περιγραφεί.

Σε αυτή την κατάσταση σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο συνεχώς, και τις 24 ώρες της ημέρας. Οτιδήποτε βλέπουμε, οτιδήποτε κοιτάζουμε, όλα μας θυμίζουν τον Διδάσκαλο. Αρχίζει από την αυγή και μέχρι τη νύχτα και τα πάντα μας θυμίζουν τον Διδάσκαλο καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας. Για όλους τους λάτρεις, για όλους τους μαθητές, οι νύχτες, όπως γνωρίζετε, είναι πολύ οδυνηρές. Εκείνη την ώρα που είσαστε μόνοι, εκείνη την περίοδο είναι που αισθάνεστε τη μοναξιά, τον χωρισμό, στην πιο έντονη μορφή της. Οι νύχτες των μαθητών και των λατρών περνούν, ως επί το πλείστον, με δάκρυα. Η καρδιά μας ξεσπά με τη μορφή δακρύων. Μεταμορφώνεται από τα δάκρυα.

Ο Γκουρού Ραμ Ντας έχει περιγράψει την κατάσταση της ψυχής του λάτρη στο βιβλίο Άντι Γκρανθ ως εξής:

«Χωρίς τον Κύριο κάθε κύτταρο
του νου και του σώματός μου είναι
σε κατάσταση αγωνίας και
δεν υπάρχει ύπνος στα μάτια μου.
Υποφέρω από το σαράκι του χωρισμού.
Οι καημένοι οι γιατροί δεν μπορούν
να βρουν την αρρώστια μου.
Όπως αυτός που είναι εθισμένος
στα ναρκωτικά, δεν μπορώ
να ζήσω χωρίς τον Κύριό μου.
Εκείνοι που μαραζώνουν για να Τον συναντήσουν
δεν ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο».

Ο Μπούλεχ Σαχ ήταν ένας μύστης ποιητής από το Παντζάμπ, και ήταν μαθητής του Χαζράτ Ιναγιάτ Σαχ, αλλά πέρασε πολλά χρόνια από τη ζωή του μακριά από τον Διδάσκαλό του, πράγμα το οποίο του προξενούσε μεγάλο πόνο και βάσανο. Περίγραφε λοιπόν αυτή την κατάσταση με τα ακόλουθα λόγια:

«Εξ αιτίας αυτής την έντονης λαχτάρας

για Σένα η καρδιά μου έσπασε.
Τι θα έπρεπε να κάνω;
Δεν μπορώ να ζω, δεν μπορώ να πεθάνω.
Παρακαλώ άκουσε τους αναστεναγμούς μου.
Δεν υπάρχει ανάπαυση για μένα
ούτε ημέρα ούτε νύχτα.
χωρίς να βλέπω τον Αγαπημένο μου.
Τα μάτια μου δεν κλείνουν ούτε για ένα δευτερόλεπτο.
τέτοια είναι η θλιβερή μου κατάσταση.
Υπάρχει κανείς που να μπορεί
να κατακάψει αυτή την αρρώστια και
να εξαλείψει αυτό το μαρτύριο;
Πώς μπορώ να ολοκληρώσω
το ταξίδι αυτής της ζωής χωρίς την Ντάρσαν Σου;
Ω, Μπούλεχ! Είμαι τόσο συντετριμμένος,
Θα έρθει κανείς να με βοηθήσει;
Μπορείς κανείς να μου προσφέρει ανακούφιση;»

Το μόνο όφελος που μπορούμε να αντλήσουμε από αυτήν την δοκιμασία είναι το να κάνουμε διαλογισμό. Εάν κάνουμε διαλογισμό ενθυμούμενοι τον Διδάσκαλο, τον Κύριο της καρδιάς μας, τον Κύριο της ψυχής μας, ενθυμούμενοι Εκείνον από τα βάθη της καρδιάς μας με τα;δάκρυά μας να κυλούν, τότε οι διαλογισμοί μας θα είναι πολύ πιο αποτελεσματικοί. Σχετικά με αυτό, ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να μας λέει για ένα γεγονός από τη ζωή της Ράμπια Μπάσρι, η οποία ήταν μία από τις μεγαλύτερες γυναίκες μύστες της ιστορίας. Κάποιος την ρώτησε: «Αρχίζεις να προσεύχεσαι και μετά έρχεται ο Θεός, ή είναι ότι πρώτα έρχεται ο Θεός και μετά αρχίζεις τις προσευχές σου;» Τότε αυτή του απάντησε: «Όταν δάκρυα αρχίζουν να αναβλύζουν από τα μάτια μου, αισθάνομαι ότι τα σύννεφα έχουν έρθει και θα ακολουθήσει η βροχή. Αισθάνομαι ότι ο χρόνος έχει έρθει και ο Θεός είναι εκεί».

Αυτά τα δάκρυα του χωρισμού προετοιμάζουν το έδαφος για την έλευση του Διδασκάλου. Μπορεί κανείς να Τον δει μόνο μέσω των δακρύων του. Όταν υφιστάμεθα τις οδύνες του χωρισμού, θα πρέπει να αφιερώνουμε όσο περισσότερο χρόνο μπορούμε στον

διαλογισμό. Η φυσική απουσία της γλυκιάς Του μορφής μπορεί, εν μέρει, να αντισταθμιστεί με το να επικοινωνήσουμε με την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Και αν μπορούμε να Του μιλήσουμε, πρόσωπο με πρόσωπο, Εσωτερικά, αυτό είναι επίσης μία πολύ μεγάλη ευλογία. Αλλά, παρά το ότι φθάνουμε σε αυτό το στάδιο και η φυσική παρουσία του Διδασκάλου έχει τη δική της μοναδική γοητεία.

Αυτή η ιστορία του χωρισμού άρχισε δισεκατομμύρια και δισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια χρόνια πριν. Στην αρχή ο Θεός ήταν ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας, πλήρης "μέσα στον Εαυτό Του". Ήταν "μόνος". Δεν υπήρχε θέμα χωρισμού, δεν υπήρχε θέμα δακρύων. Αλλά μετά "σκέφθηκε" ότι θα έπρεπε να γίνουν πολλοί από Έναν. Και έτσι ολόκληρη η Δημιουργία ήρθε σε ύπαρξη. Και στη συνέχεια οι ψυχές πήραν το ανθρώπινο σώμα. Αρχικά, όταν μία ψυχή άφηνε αυτό το σώμα, συγχωνευόταν πάλι με τον Θεό. Έτσι η ιστορία του χωρισμού είχε μόλις αρχίσει. Εκείνο τον καιρό, αυτός ο χωρισμός δεν ήταν τόσο οξύς, δεν ήταν έντονος, δεν ήταν τόσο οδυνηρός, επειδή διαρκούσε λίγο. Αλλά τώρα αυτός ο χωρισμός συνεχίστηκε για τρισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια χρόνια και έχει γίνει πολύ οδυνηρός.

Ο Μαουλάνα Ρούμι έχει περιγράψει αυτή την κατάσταση πολύ χαρακτηριστικά, ως εξής:

«Το να κλαις είναι σαν τα σύννεφα
και το να έχεις λαχτάρα είναι σαν
τη ζέστη του ήλιου.
Ακριβώς όπως η ζέστη του ήλιου
είναι η αιτία που έρχεται βροχή
από τα σύννεφα έτσι και
αυτός ο κόσμος παραμένει σε ύπαρξη,
Παρόμοια η αδιάκοπη λαχτάρα και ο χωρισμός
του λάτρη από τον Αγαπημένο του
είναι σαν φωτιές που κάνουν
τα ρεύματα της Χάρης και του Ελέους του Θεού
να ξεσπούν, όπως κάνει
η βροχή από τα σύννεφα, και

έτσι ηρεμεί τις καρδιές των αφοσιωμένων.
Δάκρυα στα μάτια και πόνος στην καρδιά
είναι οι δύο πυλώνες μέσα από τους οποίους
περνάμε για να εισέλθουμε Εσωτερικά».

Απλά ακούστε πώς υπέφερε ο μεγάλος Γκουρού Νανάκ:

«Ω Θεέ! Ακούγοντάς με να θρηνώ,
ολόκληρος ο κόσμος έχει αρχίσει να κλαίει.
Τα δένδρα και τα πουλιά κλαίνε
αλλά η αίσθηση του χωρισμού
μέσα μου δεν έχει κορυφωθεί
και γι' αυτό, είμαι ακόμη χωρισμένος από Εσένα».

Είναι μόνο στην ανθρώπινη μορφή που εμείς – ως ψυχές – μπορούμε να συναντήσουμε τον Θεό, να έχουμε επικοινωνία μ' Εκείνον και να ενωθούμε και πάλι μαζί Του. Και αυτό, είναι ένα δώρο από τον ελεήμονα Διδάσκαλό μας. Λοιπόν, είμαστε πολύ τυχεροί που οι δύο μεγάλοι Διδάσκαλοι μας επέλεξαν μέσα από τα εκατομμύρια ανθρώπων σε αυτό το σύμπαν και μας έχουν πάρει στο ποίμνιό τους. Είναι μόνο μέσω της Χάρης τους που μάζεψαν τον τυφλό. Είμαστε τυφλοί και δεν έχουμε μάτια να δούμε ποιος είναι ο Διδάσκαλος. Μόνον ο Διδάσκαλος μπορεί να δει εμάς και τη θλιβερή κακή μας κατάσταση. Επομένως, σαν μέτρο της βαθιάς ευγνωμοσύνης για την Χάρη του Διδασκάλου, θα έπρεπε να υπακούμε τις εντολές Του και να καθόμαστε τακτικά για τις πνευματικές μας ασκήσεις. Είναι ο μόνος τρόπος να τερματίσουμε τον χωρισμό μας για πάντα.

Η ιστορία του χωρισμού είναι πάντοτε οδυνηρή. Είναι πάντοτε σπαρακτική. Η Μίρα Μπάι, μια βασίλισσα του 15ου αιώνα, η οποία περιπλανιόταν από τόπο σε τόπο σε αναζήτηση του Κυρίου, τραγουδούσε αδιάκοπα για τον πόνο του αποχωρισμού της:

«Μετρούσα τα αστέρια,
ενώ έκανα ένα στεφάνι με τα δάκρυά μου,
περνώντας όλη τη νύχτα σε αγρύπνια.
Πότε θα έρθει η ώρα της ευτυχίας;

Κύριέ μου, συνάντησέ με και ποτέ ξανά
να μην χωριστείς από μένα.
Όταν ακούω τους ύμνους
που ψάλλονται για να Σε δοξάζουν,
αρρωσταίνω από ανησυχία,
επειδή βρίσκω παρηγοριά μόνο σε τραγούδια
έντονης λαχτάρας για Σένα.
Σε ποιον μπορώ να πω
την ιστορία του αποχωρισμού μου;
Ω φίλε! Είναι σαν να κόβουν την καρδιά μου
πέρα ως πέρα με ένα πριόνι.
Πότε ο Κύριος της Μίρα θα την συναντήσει
και θα της φέρει ειρήνη
εξαλείφοντας αυτή την αγωνία»

Ο Μπάμπα Φαρίντ είδε ένα πουλί και του έκανε αυτή την ερώτηση: «Ω αηδόνι, γιατί είσαι τόσο μαύρο;» Τότε το πουλί απάντησε: «Έχω καεί από τη λαχτάρα για τον Αγαπημένο».

Όλοι οι Άγιοι και οι Μύστες έχουν περάσει μέσα από τη φωτιά του χωρισμού. Γνωρίζουν το Μονοπάτι του χωρισμού πολύ καλά. Αυτό το Μονοπάτι είναι στρωμένο με τα μαργαριτάρια των αμέτρητων δακρύων τους. Ο Καμπίρ Σαχίμπ, ο σύγχρονος του Γκουρού Νανάκ προσευχόταν:

«Ω Κύριέ μου, άκουσε το μήνυμά μου.
έλα αμέσως και παρηγόρησέ με,
αλλιώς θα εγκαταλείψω τη ζωή μου!
Είτε εσύ φέρε τον θάνατο στο σώμα μου,
αν είναι να είμαι χωριστά από Σένα
ακόμη περισσότερο,
είτε δώσε μου την Ντάρσαν Σου,
τη δόξα της θωριάς Σου.
Δεν μπορώ να αντέξω τον πόνο
αυτού του χωρισμού πια.
Τα δυο μου μάτια έχουν γίνει ένα κύπελλο
περιμένοντας το ελιξίριο της Ντάρσαν Σου».

Μία ψυχή γεμάτη με την αγάπη για τον Αγαπημένο μετά δυσκολίας μπορεί να είναι ευτυχισμένη ακόμη και στο πιο όμορφο μέρος του κόσμου, αν ο Αγαπημένος δεν είναι εκεί. Ο Γκουρού Γκόμπιντ Σινγκ, ο δέκατος Γκουρού των Σικχ, έλεγε:

«Η αχυροκαλύβα του Κυρίου της καρδιάς μου
είναι ένας παράδεισος για μένα.
Χωρίς Εκείνον, ακόμη και ένα παλάτι
είναι σαν ένας φούρνος που καίει».

Η δοκιμασία που προκαλείται από τις οδύνες του χωρισμού μπορεί να γίνει τόσο έντονη, ώστε βλέπουμε μερικούς λάτρεις να μην έχουν καταφέρει να αντέξουν τον χωρισμό, έχουν εγκαταλείψει το σώμα και έχουν υποκύψει στο χωρίς ανταπόδοση μαρτύριο. Όταν ο Αμίρ Κούσρο έφθασε στον τάφο του Διδασκάλου του, τσακισμένος από την αγωνία, λιποθύμησε. Μετά απάγγειλε το ακόλουθο δίστιχο και λίγο αργότερα πέθανε:

«Η όμορφη είναι ξαπλωμένη στον καναπέ
με τις μαύρες της πλεξούδες
σκορπισμένες πάνω στο πρόσωπό της.
Ω Κούσρο, έλα σπίτι τώρα,
επειδή έχει βραδιάσει».

Κάποτε κάποιος μου είπε για τα δάκρυα αγάπης που έχυνε για τον Διδάσκαλό του και είπε ότι δεν μπορούσε να ελέγξει τα συναισθήματά του, όταν μιλούσε για τον Διδάσκαλό του. Του είπα ότι λανθασμένα τα ονομάζει συναισθήματα γιατί δεν προκλήθηκαν σαν αποτέλεσμα τού ότι ήταν συναισθηματικός. Τα συναισθήματα σχετίζονται με τους ανθρώπους και την ύλη. Οτιδήποτε σχετίζεται με τον Θεό είναι υπεράνω συναισθημάτων. Επομένως, όταν θυμόμαστε τον Διδάσκαλο, όταν έχουμε δάκρυα στα μάτια μας για τον Διδάσκαλο, είναι εξαιτίας της αγάπης μας για τον Θεό μέσα στον Διδάσκαλο.

Τα δάκρυα που χύνονται κατ’ αυτόν τον τρόπο είναι σύμβολο της έντονης αγάπης και της λαχτάρας μας για την τελειότητα και την μακαριότητα, από τις οποίες έχουμε αποκοπεί. Αυτά είναι ένας

κόσμος εκτός συναισθημάτων. Ανήκουν στην κατηγορία της αγάπης. Είναι η έκφραση της αγάπης στην πιο αγνή της μορφή. Όταν υποφέρουμε από την αγάπη για τον Διδάσκαλο, υποφέρουμε και αγωνιούμε για τον ίδιο τον Κύριο, ο οποίος εργάζεται μέσω ενός ανθρώπινου πόλου, του Διδασκάλου. Λοιπόν, αυτά τα δάκρυα που κυλούν από τα μάτια μας είναι ένα από τα σημάδια ότι περπατούμε στο Μονοπάτι της Θείας αγάπης.

Η αγάπη και ο χωρισμός πηγαίνουν μαζί. Όπου υπάρχει αγάπη, υπάρχει έντονος ψυχικός πόνος για τον Αγαπημένο, θλίψη για τον Αγαπημένο, αγωνία για τον Αγαπημένο. Θα υπάρχουν καταρρακτώδη δάκρυα μέχρι τη στιγμή της επανένωσης. Μόνο με τη Χάρη Του μόνο, αυτό το καψάλισμα στη φωτιά της αγάπης τελειώνει.

Ο Άγγλος Μύστης του 14ου αιώνα, Ρίτσαρντ Ρολλ, στην εισαγωγή του βιβλίου του «Η Φωτιά της Αγάπης» έχει δώσει αυτή τη συμβουλή:

«Ο καθένας που ζει
σε αυτή την ελεεινή εξορία μας,
γνωρίζει ότι δεν μπορεί να γεμίσει
με την αιώνια αγάπη,
ή να αλειφθεί με το βάλσαμο του παραδείσου,
αν δεν στραφεί αληθινά προς τον Θεό.
Πριν μπορέσει να έχει την εμπειρία
ακόμα και λίγης από την αγάπη του Θεού,
πρέπει να στραφεί εντελώς προς Εκείνον,
και τουλάχιστον με το νου, να είναι πλήρως
στραμμένος μακριά από κάθε γήινο πράγμα».

Χθες ασχολούμουν με ένα άρθρο για το Σατ Σαντές του Σεπτεμβρίου 1977, «Οι οδύνες της Αγάπης». Αν το διαβάσετε, θα διαπιστώσετε ότι όλοι οι Άγιοι έχουν περάσει μέσα από αυτήν τη φωτιά του χωρισμού, πριν φθάσουν στην επικοινωνία τους με τον Θεό. Αυτό το Μονοπάτι είναι ένα Μονοπάτι μη προσκόλλησης. Μη προσκόλλησης σε τίποτα και σε κανέναν εκτός από τον Αγαπημένο. Λοιπόν όλοι οι Μύστες έχουν περιγράψει αυτό το ταξίδι

με τον δικό τους τρόπο. Υπάρχουν άλλες ερωτήσεις;

ΑΛΛΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ: Αν ο Διδάσκαλος επιβάλλει το χωρισμό στον μαθητή, πως αισθάνεται όταν τον βλέπει να υποφέρει από τον πόνο του αποχωρισμού;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν είναι ο Διδάσκαλος αυτός που προκαλεί αυτό τον χωρισμό μεταξύ του λάτρη και του Αγαπημένου, είναι το άνοιγμα του δρόμου από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή και τότε φυσικά υπάρχει αμοιβαιότητα. Δεν είναι μία μονόπλευρη υπόθεση. Είναι αμοιβαία υπόθεση. Αν εμείς αισθανόμαστε τις οδύνες του χωρισμού από τον Αγαπημένο, είναι και Εκείνος που τις αισθάνεται. Ο Χαζούρ μάς έλεγε συχνά: «Παρακαλώ ανυψωθείτε πάνω από τη σωματική σας συνειδητότητα. Περιμένω όλα μου τα παιδιά εδώ. Ελάτε. Λαχταρώ να σας δω όλους. Σας περιμένω!»

Βλέπετε; Ο Διδάσκαλος μας περιμένει. Όμως μερικές φορές αυτός που κάνει μια αταξία τελικά εμπλέκεται και ο ίδιος στην αταξία που εκείνος άρχισε! Έτσι, αφού ο Διδάσκαλος είναι η αιτία του χωρισμού μας, πρέπει και Αυτός να υποστεί τις οδύνες αυτού του χωρισμού. Η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο έχει βγει μέσα από την καρδιά του ίδιου του Διδασκάλου. Αν γινόμαστε ανήσυχοι και υποφέρουμε τον πόνο και το μαρτύριο του χωρισμού από Εκείνον, νομίζετε ότι αυτό γίνεται επειδή εμείς έχουμε το αίσθημα της έντονης επιθυμίας; Όχι, αυτό γίνεται επειδή Αυτός μας δίνει αυτό το αίσθημα και συγχρόνως υποφέρει και Αυτός από αυτή τη διαδικασία του χωρισμού.

Αν κάποιος παραπονιόταν για αυτόν τον χωρισμό στον Χαζούρ, ο Χαζούρ του απαντούσε με όλη την ένταση της φωνής Του: «Νομίζετε ότι δεν σας περιμένω; Περιμένω όλα μου τα παιδιά. Σας παρακαλώ ελάτε, υψωθείτε πάνω από αυτούς τους περιορισμούς του σώματός σας!» Τα πάντα είναι στα χέρια του Διδασκάλου. Οσοδήποτε "μακρύ σκοινί" μας δίνει, Εκείνος, πάντα γνωρίζει το πού εμείς βρισκόμαστε. Ο Διδάσκαλος είναι πλήρως συνειδητός ως προς το πού είμαστε εμείς και είναι αυτή η ίδια η συνειδητότητα που διατηρεί τη σχέση μεταξύ του λάτρη και του Αγαπημένου. Πώς μπορεί ο Διδάσκαλος να λησμονήσει τα δικά Του παιδιά; Λοιπόν αυτή η φωτιά του χωρισμού καίει αμφίπλευρα. Αλλά ένα

τράβηγμα του σκοινιού τερματίζει τον πόνο, τερματίζει τον χωρισμό.

Δεν θα έπρεπε να ξεχνάμε ποτέ ότι η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντοτε μαζί μας, μας παρακολουθεί και μας προστατεύει. Αυτή είναι η άλλη πλευρά. Ο Χαζούρ μάς έλεγε πάντοτε ότι, όταν ο Γκουρού μυεί έναν μαθητή, συγχρόνως κάθεται "μέσα" στον μαθητή και δεν τον αφήνει, έως ότου αυτός φθάσει στην Αιώνια Κατοικία του. Αυτό μου θυμίζει έναν από τους στίχους του μεγάλου μύστη ποιητή Σέιχ Σάαντι που έλεγαν:

«Τα μάτια και η καρδιά του Σάαντι
πηγαίνουν μαζί σου.
Δεν θα έπρεπε ποτέ να φανταστείς
ότι πηγαίνεις μόνος».

Δεν θα έπρεπε ποτέ καν να σκεφθείτε ότι εμείς μπορούμε να είμαστε χωριστά από τον Διδάσκαλό μας. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντοτε μαζί μας. Θα πρέπει να προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου και να αντλούμε το μέγιστο όφελος από αυτά. Είναι ο μόνος τρόπος για να επιτύχουμε την τελική επανένωση με τον Αγαπημένο.

(Τα παρακάτω είναι από μία συνεδρία ερωταποκρίσεων, που πραγματοποιήθηκε τον Μάιο 1977, στο Κιρπάλ Μπαβάν, στο Δελχί, με τον Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ).

ΤΟ ΦΩΣ ΣΤΟ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές, όταν με βάζετε σε διαλογισμό, συγκεντρώνομαι, αλλά το Φως εξαφανίζεται.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το Φως δεν μπορεί να εξαφανίζεται. Η προσοχή σου μπορεί να χαλαρώνει, μπορεί να γίνεται ασταθής, αλλά το Φως είναι σίγουρα εκεί. Πριν ξεκινήσουμε ένα ταξίδι, εξασφαλίζουμε μια βάση. Ακόμα και οι Σπούτνικ και τα άλλα διαπλανητικά διαστημόπλοια εκτοξεύονται από μία βάση. Πρέπει να έχουν μία ώθηση, πρέπει να αναφλεγούν πριν εκτοξευθούν. Μετά μπορούν να ταξιδεύσουν μέσα από το φράγμα του ήχου προς το εξωτερικό διάστημα. Η πτήση προς τον Άρη διαρκεί μεγάλο χρονικό διάστημα αλλά και αυτή πρέπει να ξεκινήσει από μία βάση. Σε αυτή την τεχνολογική εποχή, απαιτείται πολύς χρόνος για την προετοιμασία μίας τέτοιας πτήσης. Και εσύ επίσης, χρειάζεσαι χρόνο και εσύ επίσης, χρειάζεσαι μια βάση. 'Όμως σου έχει δοθεί αυτή η βάση (ο Διδάσκαλος δείχνει το κέντρο των ματιών) και έχεις, αναφλεγεί. Επομένως, είσαι έτοιμος για την πτήση από τον μοναχικό προς τον Μοναδικό. Όταν ολοκληρωτικά επικεντρώσεις όλη την προσοχή σου, με όλη σου την καρδιά, με αγάπη και με πλήρη πίστη, τότε απογειώνεσαι!

Είναι όλα θέμα ακινησίας. Όσο πιο ακίνητος είσαι, τόση μεγαλύτερη η ώθηση και τόσο γρηγορότερο το ταξίδι. Η ψυχή θα ανυψώνεται όλο και υψηλότερα και θα διασχίζει όλα τα εμπόδια. Οι πύραυλοι πρέπει να διασχίσουν το φράγμα του ήχου, κι εμείς επίσης, πρέπει να διασχίσουμε το φράγμα του ήχου Εσωτερικά. Για να περάσουμε μέσα από αυτό, πρέπει να διασχίσουμε τα εμπόδια του νου, της ύλης και το εμπόδιο της ψευδαίσθησης, τα οποία

έχουν όλα δημιουργηθεί για να καθυστερήσουν την Εσωτερική μας πρόοδο. Ο Διδάσκαλος είναι εκεί για να μας τραβήξει πέρα από τα τρία επίπεδα – πέρα από την περιοχή του Μπραχμάν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε αυτές τις πτήσεις, πότε αρχίζουμε να βλέπουμε τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν με το διαλογισμό αρχίσετε να ανυψώνεστε από τη βάση σας, θα αρχίσετε να βλέπετε τα Εσωτερικά άστρα, τη σελήνη, τον ήλιο και στη συνέχεια θα βρεθείτε στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου σας. Όταν ο Ιούλιος Καίσαρας εισέβαλε στην Αγγλία, είπε: «Ήρθα, είδα και κατέκτησα». Με αυτό τον τρόπο περίγραψε τη νίκη του. Συνεπώς πρέπει και εμείς, να νικήσουμε τις δυνάμεις που μας κρατούν κάτω. Η νίκη αρχίζει από τη βάση, όταν έχουμε επικεντρώσει όλη μας τη δύναμη – την προσοχή – τότε η εκτόξευση θα μας πάει κατευθείαν στην Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου. Σε αυτό το στάδιο θα έχετε τόσο απορροφηθεί σε Αυτόν, ώστε θα έχετε χάσει τον εαυτό σας και σε μία κατάσταση ευδαιμονίας θα γίνετε απόλυτα δικός Του.

Ο Εσωτερικός Διδάσκαλος ασκεί μια τέτοια μαγνητική δύναμη έλξης που, αν μπορούσατε απλά και μόνο να κοιτάξετε μέσα στα μάτια Του με αγάπη και με αληθινή αφοσίωση, θα διαπερνούσατε όλα τα εμπόδια και θα γινόσαστε ένα με Αυτόν. Δεν θα υπήρχε τίποτα που να σας κρατήσει πίσω. Επομένως, απλά ξεκινήστε στον τρίτο οφθαλμό σας – τη βάση σας – διαπεράστε την ψευδαίσθηση του σκότους που βρίσκεται μπροστά σας κατά το διαλογισμό και αφήστε την μαγνητική Του δύναμη να σας τραβήξει Εσωτερικά προς τα άνω.

Κάποιος με ρώτησε τις προάλλες: «Όταν ο Διδάσκαλος βρίσκεται στην Ινδία, μπορεί να φροντίζει τα παιδιά Του σε ολόκληρο τον κόσμο;» Του είπα: «Οι γήινοι άνθρωποι που βρίσκονται στο Χιούστον είναι ικανοί να ελέγχουν ένα διαστημόπλοιο που πετά προς τον Άρη και είναι άνθρωποι προσανατολισμένοι στην ύλη. Για τον Διδάσκαλο που είναι ο Ωκεανός όλης της Συνειδητότητας, νομίζετε ότι είναι πράγματι δύσκολο για Αυτόν να ελέγχει τους διάφορους μαθητές Του που είναι διασκορπισμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο;» Οι επιστήμονες ελέγχουν αυτές τις διαστημικές πτήσεις

από ένα εργαστήριο κοντά στη βάση. Άρα, αν ο ανθρώπινος νους είναι ικανός να το κατορθώσει αυτό, μπορείτε να φαντασθείτε την απεραντοσύνη των δυνάμεων του Διδασκάλου και την ευρύτητα του ελέγχου Του; Η ψυχή Του πετά πέρα από τις περιοχές του νου. Είναι όχι μόνον ικανός να καθοδηγεί τους μυημένους στο γήινο επίπεδο, αλλά και μέσω των άλλων επιπέδων, μέσα στις πνευματικές Περιοχές.

Αλλά βλέπω ότι οι περισσότεροι από εσάς αποφεύγουν να πηγαίνουν Εσωτερικά. Είναι δύσκολο, χωρίς αμφιβολία, να αρχίσετε αυτό το ταξίδι, αλλά σε τι ωφελεί το να χρονοτριβείτε; Γιατί πρέπει να περιπλανιόμαστε εξωτερικά; Ο αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε να λέει ότι είναι καλύτερα να ταξιδεύουμε μία ίντσα Εσωτερικά παρά να ταξιδεύουμε γύρω από ολόκληρο τον κόσμο. Ο ανθρώπινος νους είναι φτιαγμένος να δυσφορεί στην ακινησία, να αποφεύγει την ακινησία κατά το διαλογισμό, αλλά αυτό πρέπει να το ξεπεράσουμε με κάθε δυνατή προσπάθεια.

Επομένως, αγαπητέ μου φίλε, προσπάθησε να εστιάζεις την προσοχή σου πλήρως στο κέντρο των ματιών – τη φυσική σου βάση – συντονίσου με το Ηχητικό Ρεύμα, το οποίο αντηχεί μέσα στο Σύμπαν και το οποίο θα μας πάρει πετώντας στο Εσωτερικό διάστημα. Καθώς τα αισθητήρια ρεύματα αρχίζουν να αποσύρονται, η Αρμονία όλων των Αρμονιών θα σε τραβήξει επάνω και θα υψωθείς στο Εσωτερικό διάστημα, όπως ακριβώς ένα διαστημόπλοιο. Αλλά σε αντίθεση με αυτήν τη φτωχή μηχανή, εσύ, θα συναντηθείς με τον Διδάσκαλό σου, που περιμένει να σου δώσει την δεύτερη ώθηση – την πτήση στο Υπερπέραν, την πτήση του «μοναχικού προς τον Μοναδικό».

(Τα ακόλουθα αποσπάσματα είναι παρμένα από μια συνεδρία ερωταποκρίσεων με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που πραγματοποιήθηκε στο Δελχί).

ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΤΗΣ ΜΥΗΣΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι συμβαίνει αν κάποιος μυηθεί και μετά δεν κάνει τους διαλογισμούς του τακτικά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί να κρατάς τα γλυκά στην τσέπη σου και να μην τα τρως, όμως η Μύηση δεν μπορεί να κρατηθεί στην τσέπη. Αν κρατήσετε κάτι στην τσέπη σας, δεν αποκομίζετε το όφελος από αυτό. Η Μύηση είναι ένα κεφάλαιο που μένει μαζί μας για πάντα. Ο μεγάλος μας Χαζούρ Σαουάν Σινγκ έλεγε συχνά ότι, όταν ένας Διδάσκαλος μυεί έναν μαθητή, συγχρόνως κάθεται ''μέσα'' στον μαθητή και δεν τον αφήνει έως ότου αυτός φτάσει στον τελικό στόχο. Η Μύηση, όταν δοθεί, δίνεται για πάντα και πρέπει να καρποφορήσει τον κατάλληλο χρόνο. Αν και είναι προορισμένη να αποδώσει καρπούς, ο καρπός μπορεί να καθυστερήσει. Μπορείτε να την κρατήσετε στην τσέπη σας για λίγο, αλλά τελικά θα βγει από την τσέπη σας και στην χειρότερη περίπτωση, εάν ένας μαθητής δεν ζει σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων και δεν διαλογίζεται, ο Διδάσκαλος, παρ' όλα αυτά, εμφανίζεται και φροντίζει την ψυχή του. Όμως είναι καλύτερα να αποκομίσουμε το μέγιστο όφελος από τη Μύηση εδώ και τώρα. Οι Άγιοι δεν πιστεύουν στη σωτηρία μετά τον θάνατο. Ο μεγάλος Χαζούρ μάς έλεγε συχνά: «Εάν η σωτηρία πρέπει να επιτευχθεί μόνο μετά τον θάνατο, την χαιρετίζω από μακριά». Η σωτηρία πρέπει να επιτευχθεί σε αυτήν τη ζωή και συνειδητά. Αυτός είναι ο σκοπός της ζωής μας.

Επομένως θα πρέπει να προσπαθούμε να ακολουθούμε τα διδάγματα του Διδασκάλου έτσι ώστε να μπορούμε να επωφεληθούμε από τα μεγαλεία του Μονοπατιού, από τα μεγαλόψυχα δώρα του Μονοπατιού, όσο πιο γρήγορα μπορούμε. Αν, δυστυχώς, καθυστερήσουμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις

οδηγίες του Διδασκάλου, τότε θα καθυστερήσουμε μόνο την ωρίμανση αυτού του σπόρου που έχει σπαρθεί. Είναι σίγουρο ότι δεν θα πάει χαμένος. Δεν τίθεται θέμα ότι μπορεί να καταστραφεί κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Ο σπόρος, όταν σπαρθεί, πρέπει τελικά να καρποφορήσει και αυτός ο καρπός είναι η επίτευξη της αθανασίας, η επίτευξη της αιωνιότητας, η επίτευξη της ενότητας με τον Θεό, η επίτευξη της κατάστασης, την οποία αποκαλούμε, το να είσαι: «Ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου». Αν έχουμε μυηθεί, είμαστε τυχεροί στο ότι, τελικά, πρόκειται να μας φροντίσει ο Διδάσκαλός μας. Αλλά τότε, γιατί πρέπει εμείς να καθυστερούμε; Αν μπορούμε να πάρουμε ένα δώρο, τότε γιατί πρέπει να ακολουθούμε το μονοπάτι της αναβλητικότητας; Πρέπει να αρχίσουμε να ενεργούμε βάσει των εντολών του Διδασκάλου, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, έτσι ώστε να μπορούμε να απολαύσουμε τους καρπούς της Μύησης το συντομότερο δυνατό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος λέει ότι Αυτός επιλέγει να αποκαλύπτει τον Εαυτό του στον μαθητή, όταν Εκείνος το επιθυμεί. Αναρωτιόμουν, ποια είναι τα κριτήρια Του για να το κάνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τα κριτήρια αφήνονται στον Διδάσκαλο να τα αποφασίσει. Τα κανονικά κριτήρια είναι ότι, όταν ο μαθητής είναι έτοιμος, ο Διδάσκαλος εμφανίζεται. Όταν ο μαθητής έχει μία έντονη επιθυμία να είναι στο Μονοπάτι, ο Διδάσκαλος τον φέρνει κοντά Του. Όταν πάλι, ο μαθητής είναι γεμάτος ενθουσιασμό, πάθος και ζήλο για να συναντήσει τον Διδάσκαλο Εσωτερικά και να έχει όλο και περισσότερες Εσωτερικές εμπειρίες τότε θα πρέπει να αφιερώνει τακτικό χρόνο για διαλογισμό και να τηρεί καθημερινά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης με σωστό τρόπο. Τότε, όταν η επιθυμία υπάρχει, ο Διδάσκαλος την ικανοποιεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως όσο περισσότερη προσπάθεια καταβάλλουμε τόση περισσότερη Χάρη λαμβάνουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είναι προσπάθεια από τη μεριά τη δική σας και Χάρη από τη μεριά του Διδασκάλου. Η Διδάσκαλος Δύναμη υπάρχει, η Χάρη υπάρχει. Εμείς πρέπει μόνο να ανταποκριθούμε σ' Αυτήν. Θα πρέπει να προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα

με τις εντολές των Διδασκάλων. Και τότε όμως, ενώ προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου, δεν θα πρέπει να νομίζουμε ότι εμείς κάνουμε όλη την προσπάθεια. Δεν θα πρέπει να νομίζουμε ότι οτιδήποτε λαμβάνουμε είναι αποτέλεσμα των δικών μας προσπαθειών. Αντίθετα, θα πρέπει να το θεωρήσουμε σαν αποτέλεσμα Χάρης. Αυτή η προσπάθεια αργότερα γίνεται θέμα "προσπάθειας χωρίς προσπάθεια". Αρχίζει με ταπεινοφροσύνη.

Θυμάμαι ένα μικρό ανέκδοτο. Λέγεται ότι κάποτε υπήρχε ένας φακίρης, ένας αναζητητής της Αλήθειας. Πήγε λοιπόν στο κέντρο μιας ερήμου και άρχισε εκεί να προσεύχεται. Προσευχόταν πολύ δυνατά και τότε εμφανίσθηκε μπροστά του μία όαση. Ο Θεός τον είχε δει να προσεύχεται και από καλοσύνη προς τον φακίρη του έδωσε την όαση. Εκεί αναπτύχθηκε μία μεγάλη ροδιά που του προμήθευε καθημερινά φαγητό. Έτσι ο φακίρης έπαιρνε φρούτα καθημερινά, έπινε από τα νερά των πηγών και συνέχιζε να λέει τις προσευχές του. Η μέθοδος προσευχής του ήταν να έχει τα γόνατά του πάνω σε μία πέτρα. Λέγεται ότι προσευχόταν τόσο πολύ ώστε με τον καιρό τα γόνατά του άφησαν ένα αποτύπωμα στην πέτρα. Όταν αυτός ο άνθρωπος κάποτε πέθανε, πήγε μπροστά στον Θεό και τότε ο Θεός του είπε: «Εντάξει, σε συγχωρώ με τη Χάρη μου και σου δίνω τη σωστή θέση σου». Τότε ο φακίρης σκέφτηκε: «Όλη μου τη ζωή έκανα μετάνοια, έλεγα τις προσευχές μου πέντε φορές την ημέρα, υποβλήθηκα σε τόσα πολλά βασανιστήρια».. Όλα αυτά φαίνεται να είναι η αιτία που Ο Θεός λέει ότι θα συγχωρήσει τις αμαρτίες μου με τη Χάρη Του και θα μου δώσει και ένα ωραίο μέρος στον παράδεισο». Δηλαδή, σκέφθηκε ότι όλα αυτά που του δινόταν οφείλονταν σε αυτόν και στις δικές του προσπάθειες. όμως, καθώς ο Θεός είναι παντογνώστης, του είπε: «Αγαπητέ μου, αν θέλεις, ας εξετάσουμε το φύλλο ισολογισμού σου – τις χρεώσεις και τις πιστώσεις. Ο φακίρης συμφώνησε και είπε με σεβασμό: «Ναι, Κύριε. Θα ήταν καλό αν το κάνεις αυτό».

Έτσι ο Θεός άρχισε: «Εντάξει, στην έρημο δεν υπήρχε όαση. Αυτή η όαση ήταν ειδικά φτιαγμένη για χάρη σου. Εκτός αυτού, μέσα σε μία όαση, κανονικά, δεν συναντούμε ροδιές. Και εκείνη η ροδιά δεν θα έπρεπε να σου έχει προμηθεύσει γεύματα για ολό-

κληρη την ημέρα, κάθε ημέρα τόσο καιρό. Αυτό ήταν μία άλλη ειδική Χάρη». Ο φακίρης συμφώνησε και ο Θεός συνέχισε: «Επομένως, όλες οι προσευχές που έγιναν από εσένα έχουν μέχρι τώρα εισακουστεί και από την ειδική Χάρη που έγινε για σένα στο να εμφανισθεί η όαση και η σκιερή ροδιά κάτω από την οποία εσύ μπορούσες να καθίσεις για τις προσευχές σου και να έχεις μια παραγωγή καρπών καθημερινά για σένα. Μέχρι εδώ λοιπόν ολόκληρος ο λογαριασμός εξισορροπείται.

Τώρα, ας δούμε τι άλλο σου οφείλεται. Πήγες στο τάδε μέρος και τόσα πολλά έντομα πέθαναν κάτω από τα πόδια σου. Θα έπρεπε να ζήσεις τόσες πολλές ζωές και να πεθάνεις τόσες πολλές φορές για αυτή σου την αμαρτία. Εκτός αυτού, πήγες στο τάδε μέρος και εκεί πλήγωσες την καρδιά κάποιων όλο αγάπη ανθρώπων, κάποιων ευσεβών ανθρώπων. Έκανες αυτή την αμαρτία και γι' αυτό θα πρέπει να σου δοθεί κάποια τιμωρία». Και ενώ ο Θεός συνέχιζε να μετρά τις αμαρτίες του, ο φακίρης άγγιξε τα αυτιά του σε ένδειξη μετάνοιας και είπε: «Κύριε, σε παρακαλώ δώσε μου τη λύτρωση μέσω της Χάρης Σου!» Δεν μπορούμε λοιπόν να συμπεραίνουμε ότι οι δικές μας προσπάθειες έχουν σαν αποτέλεσμα τα δώρα που δεχθήκαμε από τον Θεό. Οι προσπάθειες θα πρέπει να συνδυάζονται με ταπεινοφροσύνη και τότε ανταποκρίνεται η Διδάσκαλος Δύναμη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι αλήθεια ότι οι Διδάσκαλοι συνιστούν να μην διαλογιζόμαστε αργά το βράδυ, όταν είμαστε κουρασμένοι και έχουμε τάση να κοιμηθούμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να καθόμαστε για διαλογισμό, όταν είμαστε τελείως ξύπνιοι. Ας υποθέσουμε ότι έχω εργασθεί σκληρά κατά τη διάρκεια της ημέρας και αισθάνομαι νυσταγμένος. Εκείνη την ώρα, αν καθίσω για διαλογισμό, είναι πιθανόν να κοιμηθώ. Η καλύτερη ώρα για διαλογισμό είναι περίπου στις τρεις μετά τα μεσάνυχτα, που υπάρχει ησυχία, δεν υπάρχουν τηλεφωνήματα και όλα γύρω μας είναι ήσυχα. Αλλά, αν δεν μπορείτε να σηκωθείτε στις τρεις το βράδι, σηκωθείτε στις τέσσερες ή στις πέντε. Θα πρέπει το πρωί πριν από όλα να κάνουμε τον διαλογισμό μας. Αν αυτό δεν είναι δυνατόν, τότε θα πρέπει να διαλογιζόμαστε

το απόγευμα πριν το ηλιοβασίλεμα ή κάποια ώρα που θα είμαστε εντελώς ξύπνιοι όπως πριν πάμε στο κρεβάτι. Και κατά τη διάρκεια της ημέρας, οποτεδήποτε έχουμε μία ευκαιρία, μπορούμε να καθίσουμε για διαλογισμό. Αν και η καλύτερη ώρα για διαλογισμό είναι νωρίς το πρωί, κάποιοι άνθρωποι εργάζονται βράδυ οπότε γι' αυτούς είναι δύσκολο να καθίσουν για διαλογισμό στις τρεις το πρωί. Επομένως θα πρέπει να διαλογίζονται κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Στην πραγματικότητα, η κάθε στιγμή είναι καλή ώρα για διαλογισμό, υπό την προϋπόθεση ότι μπορούμε να καθίσουμε απομονωμένοι, μακριά από ένα θορυβώδες περιβάλλον. Λοιπόν, αν δεν μπορούμε να καθίσουμε το πρωί, τότε μπορούμε να διαλογιζόμαστε οποιαδήποτε άλλη ώρα, κατά προτίμηση το βράδυ πριν πάμε στο κρεβάτι ή πριν την ώρα του δείπνου ή κατά τη διάρκεια της ημέρας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαι σε σύγχυση σχετικά με τη διαφορά μεταξύ της λαχτάρας και της αγνωμοσύνης. Αν λαχταρούμε τον Διδάσκαλο, αλλά δεν πάμε να Τον δούμε, αυτό θεωρείτε αγνωμοσύνη; Δεν μπορώ να διακρίνω μεταξύ τού να μου λείπει ο Διδάσκαλος και το αντίθετο, να μην είμαστε ευγνώμονές για ό, τι έχουμε ήδη πάρει από Εκείνον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να σου λείπει ο Διδάσκαλος δεν είναι αγνωμοσύνη. Το να Τον λαχταράς μπορείς να Τον συναντήσεις με μία Εσωτερική εμπειρία. Ας υποθέσουμε ότι έχω λαχτάρα για τον Διδάσκαλό μου, υπάρχουν δύο απόψεις: Η μία είναι να αρχίζω να γκρινιάζω, «Ω, δεν Τον βλέπω, δεν Τον βλέπω». Αυτό καταλήγει σε σύγχυση του νου και τότε χανόμαστε, στον λαβύρινθο του νου. Η δεύτερη άποψη είναι ότι, αν έχω λαχτάρα για κάποιον, τότε θα πρέπει να καθίσω για διαλογισμό για να έχω την εμπειρία του Εσωτερικά. Αυτό είναι το καλύτερο πράγμα που πρέπει να κάνουμε. Οι λαχτάρες μας είναι εντάξει, αν οδηγούν σε πολύ έντονη ενθύμηση του Διδασκάλου μας. Και αυτό τελικά, οδηγεί στο να δούμε τον Διδάσκαλο Εσωτερικά. Διαφορετικά, αν αναλώνουμε τον χρόνο μας σκεπτόμενοι τρόπους και μέσα για να δούμε εξωτερικά τον Διδάσκαλο, ανησυχώντας για το τι να κάνουμε και γκρινιάζοντας

για παρελθόντα γεγονότα, τότε ο νους μας, που είναι πολύ έξυπνος, μας παραπλανά. Το να λαχταρούμε τον Διδάσκαλο είναι εξαιρετικά καλό, αλλά αυτή η λαχτάρα θα πρέπει να αναπτύσσεται μέσα σε μια γλυκιά ενθύμηση. Όταν υπάρχει έντονη ενθύμηση, τότε δάκρυα θα ακολουθήσουν. Και τα δάκρυα φυσικά ανοίγουν τον δρόμο για την άφιξη του Αγαπημένου μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν έχουμε αποτυχίες στο να ζούμε σύμφωνα με τις ηθικές αρετές, θα μας βοηθήσει μία πνευματική εμπειρία ή είναι το ημερολόγιο που ξεριζώνει τις αποτυχίες μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το ημερολόγιο της αυτοενδοσκόπησης μπορεί να μας δώσει μόνο μία ένδειξη για το εάν και κατά πόσο προοδεύουμε. Πρέπει καθημερινά να συγκρίνουμε και να βλέπουμε αν τα ελαττώματά μας πολλαπλασιάζονται ή ελαττώνονται με την πάροδο του χρόνου. Αν τα ελαττώματά μας αυξάνονται, θα πρέπει να προσπαθούμε να θέσουμε τέρμα σε αυτό τον κατήφορο. Θα πρέπει να προσπαθούμε να κάνουμε όσο το δυνατόν λιγότερα λάθη, όμως το ημερολόγιο είναι απλά μία ένδειξη. Μας βοηθάει να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε πάρα πολλά ελαττώματα και αυτή η συνειδητοποίηση τελικά οδηγεί στην Εσωτερική μας πρόοδο. Στην καθημερινή μας ζωή, συνήθως δεν συνειδητοποιούμε ότι όλοι μας έχουμε ελαττώματα. Μπορεί να έχουμε διαπράξει εκατό λάθη, αλλά είναι θλιβερό και παραπλανητικό να σκεπτόμαστε «Ω, έχω δίκιο να ενεργώ κατ' αυτό τον τρόπο για τον τάδε και τάδε λόγο». Λοιπόν το ημερολόγιο, μας βοηθά να συνειδητοποιήσουμε ότι πράγματι έχουμε πολλά ελαττώματα. Μας δίνει επίσης ένα δείκτη τού πώς και αν προοδεύουμε από μέρα σε μέρα και αυτή η συνειδητοποίηση βοηθά τον διαλογισμό και την συγκέντρωσή μας.

Είναι οι Εσωτερικές μας εμπειρίες που μας βοηθούν να αποβάλουμε το εγώ μας. Όταν είμαστε αρκετά τυχεροί να έχουμε τις φευγαλέες ματιές του Διδασκάλου Εσωτερικά, τότε διαπνεόμαστε από ένα κυρίαρχο πάθος για τον Διδάσκαλο. Αν ολόκληρη η ύπαρ-

ξή μας διαποτίζεται από την αγάπη του Διδασκάλου, τότε όλα μας τα ελαττώματα βαθμιαία θα μας εγκαταλείψουν. Όσο περισσότερο ζήλο και αγάπη έχουμε για τον Διδάσκαλο τόσο γρηγορότερα οι αποτυχίες μας στη λαγνεία, στον θυμό, στην απληστία, στην προσκόλληση και στον εγωισμό θα αρχίσουν να μας εγκαταλείπουν.

ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν ο Διδάσκαλος δώσει μια ματιά Χάρης και ο μαθητής δεν είναι αρκετά δεκτικός να πάρει κάποια ώθηση ή μέθη από αυτήν, υπάρχει οπωσδήποτε κάποιο όφελος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το όφελος υπάρχει, αλλά όχι στον μέγιστο βαθμό του. Παρ' όλα αυτά ο Διδάσκαλος πάντοτε προσπαθεί να δίνει τη μέγιστη Χάρη στον μαθητή. Αν ο Διδάσκαλος δώσει μια ματιά Χάρης, οπωσδήποτε θα έχει κάποιο αποτέλεσμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι αυτή η ματιά σαν μία αόρατη ακτίνα Χ, η οποία ανεπαίσθητα προκαλεί αλλαγή στους μαθητές χωρίς αυτοί να το γνωρίζουν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είναι ακριβώς όπως το παράδειγμα που δόθηκε σε μας από τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν που είπε πως: «Ένα παιδί κοιμάται και υπάρχουν μερικά κουνούπια ή μερικές μύγες γύρω του. Η μητέρα του ήσυχα βάζει κάποιο ύφασμα επάνω στο παιδί για να το προστατεύσει από τις μύγες και τα κουνούπια. Το παιδί δεν γνωρίζει τι έχει κάνει η μητέρα, επειδή κοιμάται. Αλλά το αποτέλεσμα υπάρχει». Λοιπόν, ο Διδάσκαλος είναι πολύ φιλεύσπλαχνος. Μας προστατεύει σε όλους τους τομείς της ζωής. Δεν μπορούμε όμως να αντιληφθούμε όλη τη βοήθεια που παίρνουμε από τον Διδάσκαλο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι σημαίνει ορθή κατανόηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η ορθή κατανόηση αρχίζει, όταν εμείς αρχίζουμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Βαθμιαία συνειδητοποιούμε τι είναι σωστό και τι είναι λάθος. Οτιδήποτε μας φέρνει πιο κοντά στον Διδάσκαλο και πιο κοντά στον Θεό, αυτό είναι σωστό. Και οτιδήποτε μας απομακρύνει από τον Διδάσκαλο και από τον Θεό, αυτό είναι λάθος. Αυτός είναι ένας εμπειρικός τρόπος για να το γνωρίζετε. Στο δικό μας επίπεδο, μπορούμε να κρίνουμε αν οποιαδήποτε πράξη μας πηγαίνει πιο κοντά στον Διδάσκαλο ή μας απομακρύνει από τον Διδάσκαλο. Η πραγματική κατανόηση έρχεται, όταν ανυψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και αρχίζουμε να βλέπουμε τον Διδάσκαλο Εσωτερικά. Τότε μπορούμε καλύτερα να διακρίνουμε το σωστό από το λάθος. Αλλά στο επίπεδό μας, η απλή αρχή τού να αποφασίζουμε, αν κάτι μας πηγαίνει πιο κοντά στον Διδάσκαλο, ή μας απομακρύνει από τον Διδάσκαλο, είναι το πιο αποτελεσματικό εργαλείο.

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΠΡΟΣΧΑΡΟΙ (Go Jolly)

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορώ να διαβιώ και να είμαι εύχαρις, όταν βρίσκω τη ζωή ανιαρή και μονότονη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή η μονοτονία της ζωής μπορεί να φύγει, όταν ερχόμαστε σε επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Η ζωή είναι ανιαρή, επειδή δεν έχουμε πίστη στον Θεό και δεν έχουμε πίστη στον ζωντανό Διδάσκαλο και είμαστε γεμάτοι με ανησυχίες και φόβους. Ακόμη και αν δεν κινδυνεύουμε, έχουμε αυτοδημιούργητες ανησυχίες και φόβους και γινόμαστε καταθλιπτικοί. Αντίθετα, αν έχουμε πλήρη πίστη στον Διδάσκαλο, θα κάνουμε οτιδήποτε μπορούμε στη ζωή και θα αφήνουμε τα

αποτελέσματα στον Διδάσκαλο και τότε θα είμαστε χαρούμενοι, επειδή θα έχουμε την ικανοποίηση ότι έχουμε κάνει το καλύτερο. Τότε, δεν θα μεταφέρουμε κανένα φορτίο στο δικό μας κεφάλι. Συνηθίζουμε να μεταφέρουμε τις έγνοιες του γραφείου μας στο σπίτι μας και τις έγνοιες του σπιτιού μας στο γραφείο μας. Αλλά, αν μάθουμε να κάνουμε ένα πράγμα κάθε φορά και να το κάνουμε όσο καλύτερα μπορούμε, αφήνοντας τα αποτελέσματα στο Θεό και στον Διδάσκαλο και ακόμα αν αρχίσουμε να ερχόμαστε σε επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών, τότε η ζωή μας θα είναι πολύ χαρούμενη.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων πραγματοποιήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου του 1984, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΦΙΛΕΥΣΠΛΑΧΝΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, θα θέλατε να μας πείτε παρακαλώ μερικά λόγια για την σπουδαιότητα τού να έχουμε φιλευσπλαχνία και κατανόηση για τον συνάνθρωπό μας και ποιος μπορεί να είναι ο καλύτερος τρόπος για να αναπτύξουμε αυτές τις αρετές;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να έχουμε αισθήματα συμπόνιας και αλληλεγγύης για τους συνανθρώπους μας είναι η βασική αιτία για την οποία δημιουργήθηκε ο άνθρωπος. Ένας από τους Μύστες ποιητές έχει πει ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να υπομένει τον πόνο και τη δοκιμασία των συνανθρώπων του. Διαφορετικά, αν ήταν μόνο θέμα αφοσίωσης στο Θεό, υπήρχαν ήδη οι άγγελοι. Αν ο άνθρωπος έχει ένα πλεονέκτημα έναντι των αγγέλων, είναι μόνον επειδή έχει αισθήματα συμπόνιας και αλληλεγγύης για τον συνάνθρωπό του. Αφοσίωση χωρίς συμπόνια δεν μας οδηγεί στον τελικό μας στόχο. Πραγματικά, η αφοσίωση στην πιο αληθινή της έννοια υποδηλώνει φιλευσπλαχνία. Επομένως η φιλευσπλαχνία είναι ένα αναπόσπαστο μέρος της ζωής του μύστη.

Μπορούμε να αναπτύξουμε φιλευσπλαχνία αναπτύσσοντας αγάπη, επειδή η φιλευσπλαχνία είναι μία πλευρά της αγάπης. Η αγάπη είναι το όλο και η φιλευσπλαχνία είναι μία πλευρά της. Και για να αναπτύξουμε αγάπη πρέπει να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Αν αγαπάμε κάποιον, είμαστε προετοιμασμένοι να χορέψουμε στον ρυθμό του. Βεβαίως, πρέπει να αναπτύξουμε την αγάπη μας για τον Θεό. Αλλά, αφού δεν έχουμε δει τον Θεό, δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε μαζί Του άμεσα. Επικοινωνούμε λοιπόν με τον Θεό μόνο μέσω του Διδασκάλου, που είναι ο «Λόγος που έγινε σάρκα». Αν ισχυριζόμαστε ότι αγαπάμε τον Διδάσκαλό μας ή αγαπάμε τον Θεό, τότε πρέπει να ζούμε σύμφωνα

με τις εντολές του Διδασκάλου. Ο Χριστός είπε: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου».

Όταν μυηθούμε, ο Διδάσκαλος μας ζητά να καθόμαστε για διαλογισμό για τουλάχιστον δυόμισι ώρες καθημερινά. Αυτό σημαίνει ότι το ένα δέκατο των είκοσι τεσσάρων ωρών θα πρέπει να το έχουμε στη διάθεσή μας για διαλογσμό. Αν διαιρέσετε τις 24 ώρες διά του δέκα, βγαίνει περίπου 2,5 ώρες.

Ακόμα, μας ζητάει να συμπληρώνουμε ένα ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Η τήρηση αυτού του ημερολογίου είναι πολύ σημαντική, επειδή το ημερολόγιο περιλαμβάνει όλες τις αρετές που πρέπει να αναπτύξουμε και να τις εντυπώσουμε στον νου μας, για να εξασφαλίσουμε μία ομαλή πορεία στο πνευματικό Μονοπάτι. Όταν αρχίσουμε να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο, αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε πόσα αρνητικά πράγματα κάνουμε στη ζωή μας και αυτή η συνειδητοποίηση αποτελεί μία μεγάλη βοήθεια για μας στο να αλλάξουμε τις συμπεριφορές μας. Γενικά στη ζωή μας, δεν συνειδητοποιούμε πόσα λανθασμένα πράγματα κάνουμε. Ο νους μας πάντοτε δικαιολογεί οτιδήποτε κάνουμε. Αλλά, αν μπορούμε να κάνουμε την αυτοενδοσκόπησή μας στην αληθινή της προοπτική, αν δηλαδή μπορούμε να συμπληρώνουμε σωστά το ημερολόγιο μας και να συνειδητοποιούμε πόσες φορές κάνουμε λάθη κατά τη διάρκεια της ημέρας, φυσικά θα προσπαθήσουμε αυτά τα λάθη να τα μειώσουμε.

Ένα άλλο πλεονέκτημα της τήρησης του ημερολογίου είναι ότι συνειδητοποιούμε ότι το δικό μας σπίτι φλέγεται. Αν το σπίτι μου φλέγεται, τότε δεν σκέπτομαι τσπίτια των άλλων. Δεν κρίνω κανέναν άλλον, αλλά σκέπτομαι πώς μπορώ να σώσω το δικό μου σπίτι. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα τού να τηρούμε το ημερολόγιο είναι ότι, κοιτάζουμε τον εαυτό μας και δεν έχουμε χρόνο να κρίνουμε τους άλλους. Αν κοιτάζουμε τη δική μας κατάσταση, φυσικά θα αναπτύξουμε περισσότερη ταπεινοφροσύνη, περισσότερη αγάπη και περισσότερη συμπόνια.

Τελικά, η φιλευσπλαχνία είναεπίσης, μία άλλη μορφή τού να βλέπετε την αντανάκλασή σας στους άλλους. Όταν μπορέσουμε να δούμε ότι η ίδια ψυχή, το ίδιο Φως που είναι μέσα μας, είναι

το ίδιο σε όλους τους ανθρώπους και σε όλες τις άλλες μορφές της Δημιουργίας, θα αναπτύξουμε αληθινή φιλευσπλαχνία. Ο μεγάλος Μύστης ποιητής Σάαντι έχει πει: «Ολόκληρη η ανθρωπότητα είναι σαν ένα σώμα. Αν έχουμε έναν πόνο στο αυτί ή έναν πόνο στο μάτι, ολόκληρο το σώμα το αισθάνεται.». Παρόμοια, αν κάποιος υποφέρει, και εμείς επίσης υφιστάμεθα τον πόνο. Και όταν βιώνουμε τον πόνο, αναπτύσσουμε φιλευσπλαχνία με την πραγματική έννοια της λέξης.

Μπορούμε να έχουμε την εμπειρία αυτού, μόνο με το να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Αν το κάνουμε αυτό, θα αναπτύξουμε όλες τις άλλες αρετές που περιλαμβάνουν τη μη-βία, τη φιλαλήθεια, την αγνότητα, την ταπεινοφροσύνη και την ανιδιοτελή προσφορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχω μία ερώτηση που έχει να κάνει με το "εγώ". Μπορείτε να μας εξηγήσετε τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ της αυτοενδοσκόπησης και της νοσηρότητας; Κατά τη διάρκεια της ημέρας, καθώς παρατηρούμε τις πράξεις μας, κάποιος μπορεί να το βρει λίγο δύσκολο και ίσως να έχει την τάση να παρεκκλίνει προς το να γίνει νοσηρός. Λοιπόν η ερώτησή μου είναι: «Πώς μπορούμε να αποφύγουμε να γίνουμε νοσηροί;»

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η αυτοενδοσκόπηση δεν έχει απολύτως καμία σχέση με τη νοσηρότητα. Η αυτοενδοσκόπηση βασίζεται στη χρυσή αρχή τού «Να είστε εύχαρεις» (Go Jolly). Η νοσηρότητα, η θλίψη, η απογοήτευση είναι πραγματικά εμπόδια στην αυτοενδοσκόπησή μας. Η αυτοενδοσκόπηση μπορεί να γίνει μόνο με ένα πνεύμα μη-προσκόλλησης. Και αυτό το πνεύμα της μη-προσκόλλησης μας καθιστά ικανούς να "είμαστε εύχαρεις". Αν είμαστε θλιμμένοι, αν είμαστε νοσηροί, θα χανόμαστε στις δικές μας σκέψεις. Τότε ποιός θα ενδοσκοπήσει και τι θα ενδοσκοπήσει; Η αυτοενδοσκόπηση μπορεί να γίνει μόνον όταν κάποιος είναι πλήρως συνειδητός, όταν έχει ισορροπία, όταν έχει ειρήνη στο νου, όταν μπορεί να σκεφθεί καθαρά και όταν κάποιος μπορεί να εκτιμήσει σωστά τα πράγματα. Η νοσηρότητα θα σύρει μία κουρτίνα σε αυτήν τη χρυσή ιδιότητα τού να βλέπει κανείς τα πράγματα καθαρά. Επομένως, η νοσηρότητα δεν έχει απολύτως καμία σχέση

με την αυτοενδοσκόπηση. Αν είμαστε νοσηροί, τότε η απογοήτευση, ο φόβος και η ανησυχία θα σταθούν εμπόδια στο δρόμο τού να πραγματοποίσουμε αληθινή ενδοσκόπηση. Αυτοενδοσκόπηση στην πραγματικότητα σημαίνει να αναπτύξουμε έναν τρόπο ζωής, να κοιτάζουμε τα πράγματα με έναν τρόπο μη-προσκόλλησης. Αν δεν αρχίσουμε να βλέπουμε τα πράγματα με έναν τρόπο μη-προσκόλλησης, πώς θα συνειδητοποιήσουμε πού έχουμε κάνει λάθη; Από μία εγκόσμια οπτική γωνία, ο νους μας είναι πολύ μεγάλος συνήγορος. Είναι ο πλέον ικανός δικηγόρος. Θα παρουσιάζεται πάντοτε με το ένα επιχείρημα ή το άλλο για να μας αποτρέπει από τον στόχο μας. Για να κάνουμε σωστή αυτοενδοσκόπηση, πρέπει να αναπτύξουμε μία κρυστάλλινη όραση, μία καθαρή σκέψη και ένα αίσθημα μη-προσκόλλησης. Η νοσηρότητα θολώνει την όρασή μας. Η νοσηρότητα και η ενδοσκόπηση είναι έννοιες διαμετρικά αντίθετες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, πιστεύω ότι πολλοί άνθρωποι που έρχονται στο Μονοπάτι ειλικρινά επιθυμούν να εργασθούν για τον ιερό σκοπό του Διδασκάλου. Και μερικές φορές, μπορεί να έχουν κάποιο δισταγμό να έρθουν μπροστά και να σας πουν: «Θα ήθελα να κάνω κάποια εργασία» ή «Θα θέλαμε να έχουμε ένα κέντρο Σάτσανγκ στην περιοχή μας, που δεν έχουμε». Ποιες κατευθυντήριες οδηγίες θα δίνατε στα άτομα που έχουν αυτόν τον δισταγμό, αλλά πραγματικά θέλουν να κάνουν κάτι για τον ιερό σκοπό του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό που έχω δει είναι ότι σχεδόν όλοι μας θέλουμε να εργασθούμε για τον σκοπό του Διδασκάλου, αλλά είμαστε όλοι ατομικοί παίκτες. Είμαστε όλοι σολίστες. Δεν γνωρίζουμε το πώς να εργασθούμε μέσα σε μία ορχήστρα. Και το έργο του Διδασκάλου είναι σαν μία ορχήστρα. Πρέπει να εργασθούμε σε πλήρη αρμονία με τους άλλους. Μερικές φορές αυτό το σόλο παίξιμο δημιουργεί δυσκολίες, επειδή ένας σολίστας ακολουθεί τα δικά του ένστικτα. Εργάζεται σύμφωνα με τους δικούς του τρόπους έκφρασης και δεν χαλιναγωγεί καμία από τις δικές του ροπές. Δεν κάμπτει τον εγωισμό του με κανένα τρόπο. Αλλά ένας άνθρωπος που παίζει σε μία ορχήστρα πρέπει να εργάζεται με έναν πειθαρ-

χημένο τρόπο, να ελέγχει την εκκεντρικότητα και την ιδιοσυγκρασία του, και απλά να παράγει μία γλυκιά αρμονία, χωρίς καμία ασύμφωνη νότα. Λοιπόν, τους καλωσορίζω όλους. Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι να εργασθούν για τον σκοπό του Διδασκάλου. Πρέπει μόνον να συνειδητοποιήσουν ένα πράγμα, ότι πρέπει "να βάλουν πλάτη" στον τροχό και πρέπει να συμβαδίζουν με τους άλλους. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι με τον ζήλο και το πάθος μας, αρχίζουμε να εργαζόμαστε στη δική μας κατεύθυνση. Και αυτές μας οι κατευθύνσεις μερικές φορές δεν είναι συμβατές με την ομοιογένεια και την αρμονικότητα που απαιτείται για αποδοτική εργασία. Μπορούμε να εργαζόμαστε σε αρμονία με τους άλλους, μόνον αν μπορούμε να γίνουμε ένα αποδοτικό μέλος μιας ορχήστρας. Τότε θα επιτύχουμε τα αποτελέσματά μας. Αλλά, αν ο καθένας από εμάς προσπαθεί να εργασθεί με τον δικό του τρόπο, χωρίς να δέχεται απόλυτα την πειθαρχία, η οποία απαιτείται για την αρμονική λειτουργία της Αποστολής σαν σύνολο, τότε δεν μπορούμε να επιτύχουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Λοιπόν, όλοι είναι πολύ ευπρόσδεκτοι, αλλά όπως οτιδήποτε άλλο στη ζωή έχει την πειθαρχία του έτσι και το Μονοπάτι μας έχει, επίσης, τις πειθαρχίες του. Λοιπόν οποιοσδήποτε θέλει να εργασθεί ειλικρινά για αυτό τον Ιερό σκοπό, πρέπει να ακολουθήσει κάθε απαραίτητη πειθαρχία. Και αν γίνει αυτό, θα επιτύχουμε θαυμάσια αποτελέσματα. Η Διδάσκαλος Δύναμη μας καθοδηγεί.

Όταν αρχίσαμε αυτή την Αποστολή, αρχίσαμε μέσα σε μία κατάσταση χάους. Αλλά τότε η αγάπη του Διδασκάλου υπήρχε μέσα σε κάθε καρδιά. Όλοι άρχισαν να λειτουργούν με τον δικό τους τρόπο, χωρίς κανέναν αισθητό ανταγωνισμό. Όμως, στην πραγματικότητα, ήταν ο Διδάσκαλος που συντόνιζε τα πράγματα. Και τώρα έχουμε έρθει σε ένα στάδιο όπου μπορούμε να έχουμε ένα συντονισμένο και πειθαρχημένο σύστημα. Καλωσορίζω τον καθένα που επιθυμεί να εργασθεί για την Αποστολή του Διδασκάλου. Και θα τους ζητούσα και θα τους συμβούλευα να έχουν ένα αίσθημα συνεργασίας και να ακολουθήσουν τον κατάλληλο τρόπο εργασίας που απαιτείται ώστε να εργάζονται με συλλογικότητα, ώστε να μπορέσουμε να επιτύχουμε τον σκοπό μας. Λοιπόν όλοι

είναι πολύ ευπρόσδεκτοι, αλλά αφήστε τους να πειθαρχήσουν τον εαυτό τους σε κάποιο βαθμό έτσι ώστε να γίνουν θετικά στοιχεία στην Αποστολή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ρώτησα κάποτε τον Διδάσκαλο Κιρπάλ Σινγκ: «Θα σας πείραζε να μοιραστώ αυτές τις αλήθειες με άλλους;» Η απάντησή Του ήταν η ίδια με τη δική σας. Εκείνος μου είπε: «Δεν με πειράζει αν μοιραστείς αυτές τις αλήθειες, αλλά ζητώ εσύ πρώτα να τις βιώσεις». Όσον αφορά στους νέους ανθρώπους που ίσως θέλουν να δημιουργήσουν ένα Σάτσανγκ στην περιοχή τους, αν δεν υπάρχει κανένα άλλο προς το παρόν ή θέλουν να γίνουν εθελοντές και να εργασθούν με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, θα πρέπει να έρθουν σε επαφή με τον τοπικό ομαδάρχη και τον αντιπρόσωπο των Διδασκάλων;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν έρθουν σε επαφή με τον ομαδάρχη ή τον αντιπρόσωπο, αυτοί είναι εκείνοι που θα έχουν μία αρκετά καλή άποψη τού τι απαιτείται σε αυτήν τη συγκεκριμένη περιοχή. Έχουμε εργασία κοινωνικής πρόνοιας. Έχουμε εργασία στον λογοτεχνικό τομέα. Έχουμε εργασία στο λαγκάρ. Και αυτό όλο μπορεί να γίνει μόνον αν πρώτα γίνουμε καλοί μαθητές εμείς οι ίδιοι. Το πρώτο πράγμα είναι να γίνουμε ιδανικοί μαθητές και μετά ο συντονισμός μπορεί να γίνει από τον ομαδάρχη ή τον αντιπρόσωπο. Αυτός μπορεί να σου δώσει συμβουλή. Τότε, οποιαδήποτε συντονισμένη προσπάθεια που μπορεί να κάνει κάποιος είναι πλέον ευπρόσδεκτη.

Οι ομαδάρχες και οι αντιπρόσωποι έχουν μία πιο ευρεία άποψη για την εργασία του Σάτσανγκ. Επομένως αυτοί θα πρέπει πάντοτε να προσπαθούν να συντονίζουν τα πράγματα. Υπάρχει μία αγγλική παροιμία που λέει ότι δεν θα πρέπει να προσπαθούμε να πιέσουμε μία στρογγυλή ξυλόπροκα μέσα σε μία τετράγωνη τρύπα. Το καταλαβαίνετε αυτό; Πρέπει να καταλαβαίνουμε τον άνθρωπο που προσφέρει τις υπηρεσίες του. Πρέπει πρώτα να κατανοήσουμε ποιες είναι οι δυνατότητες του, ποιες είναι οι ικανότητές του και προς ποια κατεύθυνση μπορεί να εργασθεί και μετά πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα ταλέντα. Ο ομαδάρχης ή ο αντιπρόσωπος θα πρέπει να τον συμβουλεύουν σωστά. Για τον κάθε επόπτη

εργασίας που περιμένει το καλύτερο από τους εργάτες του, είναι απαραίτητο να κατανοήσει τους ανθρώπους με τους οποίους πρέπει να εργασθεί. Θα πρέπει να καταλαβαίνει τα δυνατά τους σημεία και να προσπαθεί να χρησιμοποιεί τις δυνάμεις τους για το μέγιστο όφελος. Ένας άνθρωπος μπορεί να είναι πολύ καλός στο γράψιμο, αλλά μπορεί να μην είναι καλός τεχνικός. Ένας άνθρωπος μπορεί να είναι πολύ καλός τεχνικός, μπορεί να σου δώσει θαυμάσια βοήθεια στον τεχνικό τομέα, αλλά μπορεί να μην είναι καλός συγγραφέας. Είναι στους ομαδάρχες και τους αντιπροσώπους να ανακαλύψουν ποιο χάρισμα είναι μέσα σε αυτόν που προσφέρει βοήθεια και μετά να δώσουν τις ευκαιρίες στον άνθρωπο να εκμεταλλευτεί στο έπακρον τα χαρίσματά του. Αν ένας ομαδάρχης ή αντιπρόσωπος μπορεί να συντονίζει σωστά και εκείνοι που προσφέρουν υπηρεσία μπορούν να εργασθούν με έναν αρμονικό και συντονισμένο τρόπο, τότε θα επιτύχουμε τον στόχο μας. Λοιπόν ο ρόλος ενός ομαδάρχη ή αντιπροσώπου είναι πολύ σημαντικός. Αυτός πρέπει να διακρίνει τα καλά σημεία εκείνων που προσφέρουν βοήθεια και μετά, αφού αντιληφθεί τον τομέα στον οποίο αυτοί μπορούν να εργασθούν καλά, αυτός θα πρέπει να τους δώσει την ευκαιρία να εργασθούν στην Αποστολή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε πώς καταφέρατε σαν παιδί να οργανώσετε τον χρόνο σας για διαλογισμό, για σπουδές και για κατ' οίκον εργασία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Στην περίπτωσή μου, ήταν απλά θέμα υιοθέτησης του τρόπου ζωής που επικρατούσε στο σπίτι μου. Υπήρξα πολύ τυχερός από πολλές απόψεις. Γενικά οι άνθρωποι έχουν μεγάλες χρονικές περιόδους αναζήτησης. Εγώ σώθηκα από αυτή την επίπονη, θυελλώδη και μακρά δοκιμασία. Γεννήθηκα μέσα σε μία οικογένεια στην οποία επικρατούσε μία ατμόσφαιρα πνευματικότητας. Παρόμοια, όσον αφορά στον διαλογισμό σαν παιδί, πάντοτε έβλεπα τους γονείς μου να διαλογίζονται το πρωί. Σαν μικρό παιδί, δεν γνώριζα τι ήταν ο διαλογισμός. Αλλά πάντοτε έβλεπα την μητέρα μου και τον πατέρα μου να κάθονται για διαλογισμό, όταν ξυπνούσα το πρωί. Τι μπορούσα να κάνω; Κοιτούσα αριστερά, μετά κοιτούσα δεξιά – εκείνη την εποχή δεν είχαμε ψυγείο –

και προσπαθούσα να δω αν υπήρχε κάτι που θα μπορούσα να μασουλήσω. Με την πάροδο του χρόνου, όταν μεγάλωσα και άρχισα να συνειδητοποιώ πράγματα, πήγαινα κοντά τους και καθόμουν και εγώ για διαλογισμό. Όταν μεγάλωσα λίγο ακόμα, τότε μου δόθηκε να καταλάβω ότι δεν μπορούσα να τρώω πρωινό, αν δεν είχα διαλογισθεί. Έτσι άρχισα τους διαλογισμούς μου ακολουθώντας τους γονείς μου. Για μένα ήταν πολύ εύκολο. Αν θέλουμε τα παιδιά μας να διαλογίζονται, πρέπει να τους δώσουμε το παράδειγμα. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος πάντοτε έλεγε: «Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα». Οποτεδήποτε έρχονταν σε αυτόν οι γονείς και του έλεγαν ότι τα παιδιά τους είχαν λοξοδρομήσει, τους επέπληττε. Έλεγε πάντα στους γονείς: «Αν εσείς δεν έχετε μια ιδανική ζωή, πώς μπορείτε να περιμένετε τα παιδιά σας να έχουν μία ιδανική ζωή;» Αν θέλουμε τα παιδιά μας να διαλογίζονται, πρέπει να διαλογιζόμαστε εμείς οι ίδιοι. Και αν τα παιδιά μας, μάς βλέπουν να διαλογιζόμαστε, όταν ξυπνούν, φυσικά θα αρχίσουν και αυτά να διαλογίζονται.

Μετά, στην περίπτωσή μου, έμαθα ακόμη από τον πατέρα μου πώς να επιμελούμαι των σπουδών μου. Έμαθα ότι Αυτός είχε έναν ειδικό τρόπο ζωής. Ήταν πολύ μελετηρός ο ίδιος. Ήταν τόσο βαθύς γνώστης, ώστε σε όλη μου τη ζωή προσπαθούσα να τον μιμηθώ. Σε αυτήν τη διαδικασία, η πολύωρη μελέτη μου ήρθε σαν φυσικό επακόλουθο. Σηκωνόμουν το πρωί, διαλογιζόμουν, έπαιρνα το πρωινό μου, μετά πήγαινα στο σχολείο μου ή στο κολλέγιο. Επέστρεφα και μελετούσα, ή έκανα τα κατ' οίκον καθήκοντά μου. Το απόγευμα πήγαινα για τα αθλήματά μου ή για σχολικές δραστηριότητες. Ήμουν μέλος ή γραμματέας ή πρόεδρος πολλών ακαδημαϊκών συλλόγων. Παρευρισκόμουν σε αυτές τις συναθροίσεις, επέστρεφα και έπαιρνα το δείπνο μου. Μετά είχα μία πολύωρη μελέτη. Μερικές φορές έβλεπα την αυγή, όταν μελετούσα. Σε όλη μου τη ζωή, είχα πολύ λίγο ύπνο – λίγος για τα δικά μου πρότυπα. Αναπαυόμουν για δύο ή τρεις ώρες, το περισσότερο, σ' όλη μου τη ζωή. Τις ώρες που μου απέμεναν τις αφιέρωνα είτε για τις σπουδές μου, είτε κάνοντας διαλογισμό, είτε παρευρισκόμενος σε διάφορες κοινωνικές υποχρεώσεις πάντα μέσω της Χάρης του Διδασκάλου.

Πρέπει να πάρουμε μια απόφαση. Πρέπει να αποφασίσουμε σχετικά με τις προτεραιότητές μας. Η δυσκολία μας είναι ότι δεν μπορούμε πάντα να αποφασίζουμε. Παίρνουμε αποφάσεις, αλλά δεν τις κρατάμε και αηδιασμένοι, μερικές φορές, αποφασίζουμε την Πρωτοχρονιά να μην παίρνουμε αποφάσεις για το τι θα κάνουμε κατά τη διάρκεια του χρόνου. Πρέπει να αποφύγουμε τέτοιες καταστάσεις. Πρέπει να μάθουμε να παίρνουμε αποφάσεις και μόλις πάρουμε μία απόφαση, τότε ό,τι και να γίνει, πρέπει να κάνουμε το καλύτερο για να φθάσουμε στο στόχο μας. Αυτό είναι εκείνο που έμαθα στα Ιερά Πόδια του μεγάλου Χαζούρ και στα Πόδια του Αγαπημένου Διδασκάλου. Πρέπει να αναπτύξουμε τη δύναμη να κάνουμε τις αποφάσεις μας πραγματικότητα. Μόλις αναπτύξουμε αυτή τη δύναμη, με τη Χάρη του Διδασκάλου, τότε θα αγωνιζόμαστε με συνέπεια να επιτύχουμε τον στόχο μας στη μικρότερη δυνατή χρονική περίοδο. Και αυτό θα μας κάνει ικανούς να κάνουμε τα πάντα στη ζωή. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας έλεγε συχνά ότι ένας πολυάσχολος άνθρωπος βρίσκει χρόνο για να κάνει όλα τα απαραίτητα στη ζωή, ενώ αντιθέτως ένας αργόσχολος δεν βρίσκει χρόνο να κάνει τίποτε.

Στην περίπτωσή μου, το να βάλω σαν προτεραιότητα τον διαλογισμό ήρθε σαν δώρο από τους Διδασκάλους. Και επειδή ήμουν αρκετά τυχερός να γεννηθώ μέσα σε μια τέτοια ατμόσφαιρα, είχα και την καλή τύχη τού να έχω ένα τέλειο παράδειγμα μπροστά μου. Τότε προσπάθησα πάρα πολύ να μιμηθώ αυτό το παράδειγμα. Όλοι πρέπει να αποφασίσουμε να βάζουμε τις προτεραιότητες μας στη ζωή, να πάρουμε τις αποφάσεις μας και όχι μόνο να τις πάρουμε, αλλά και να τις εκπληρώνουμε.

Πρέπει να διδάξουμε τα παιδιά μας έναν τρόπο ζωής. Και μόλις αρχίσουν να τον ακολουθούν σωστά, σαν γονείς να ευχόμαστε τα παιδιά μας όχι μόνο να μας φθάσουν, αλλά να πάνε πολύ πιο μπροστά από εμάς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, η ερώτησή μου αφορά στον τρόπο ζωής πολλών γυναικών σήμερα. Έχουν ένα επάγγελμα, διευθύνουν μία οικογένεια και μεγαλώνουν παιδιά στο σπίτι. Στην περίπτωσή μου, βιώνω δυσκολία εξαιτίας της πλήρους αφοσίωσης που έχω

στην καριέρα μου, και επίσης, εξαιτίας της μεγάλης αγάπης που έχω για τα παιδιά μου. Το να μοιράζω τον χρόνο μου όπως πρέπει είναι ένα ολοένα αυξανόμενο δύσκολο έργο. Θα μας δίνατε κάποια συμβουλή, όπως το πώς μπορεί κάποιος να το κάνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Και οι δύο απόψεις είναι σημαντικές. Το να κάνουμε τη δουλειά μας με αφοσίωση και ειλικρίνεια είναι το καθήκον μας, η υποχρέωσή μας. Και το να μεγαλώνουμε παιδιά με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, αυτή είναι η υπέρτατη τέχνη. Η μουσική, η ποίηση, η ζωγραφική, η γλυπτική, ο χορός – όλες οι καλές τέχνες – έχουν μεγάλη αξία. Με έναν συμβολικό τρόπο, τελικά όλες οι τέχνες αντιπροσωπεύουν την ομορφιά του Θεού. Αλλά η ανώτατη τέχνη είναι αυτή τού να μεγαλώνουμε παιδιά, επειδή παράγουμε τα αριστουργήματα της Δημιουργίας του Θεού. Και πρέπει να τους δίνουμε τη δέουσα αναγνώρισή και τη δέουσα θέση στη ζωή μας. Όταν είσαι στη δουλειά στο γραφείο σου, θα πρέπει να επιμελείσαι τη δουλειά σου, και όταν είσαι στο σπίτι, θα πρέπει να επιμελείσαι τα παιδιά σου. Αν είσαι αφοσιωμένη στην εργασία του γραφείου ή στην εργασία έρευνας, το κάνεις αυτό αποκλείοντας όλα τα άλλα, παρόμοια, όταν αφήνεις το εργαστήριο σου και έρχεσαι στο σπίτι, θα πρέπει να αφήνεις το εργαστήριο πίσω. Και θα πρέπει να έχεις την οικιακή εργασία και το μεγάλωμα των παιδιών σου σαν την ανώτερη προτεραιότητα μπροστά σου. Θα πρέπει να αφιερώνεις τον μέγιστο δυνατό χρόνο σου σε αυτά. Μετά, νομίζω ότι εργάζεσαι μόνο πέντε ημέρες την εβδομάδα. Τις υπόλοιπες δύο ημέρες μπορείς να τις αφιερώνεις ολοκληρωτικά στα παιδιά σου και στην οικιακή εργασία σου. Πόσο χρόνο περνάς στο εργαστήριο; Οκτώ ώρες;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Από τις 8.30 το πρωί έως τις 7.30 το βράδι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: 8.30 μέχρι 7.30. Έντεκα ώρες; Εντάξει. Ακόμη και αν περνάς έντεκα ώρες και υπολογίζοντας άλλη μία ώρα για την μετακίνησή σου, σου μένουν ακόμη δώδεκα ώρες. Θα πρέπει να τις μοιράζεις σε αναλογία – τέσσερις ώρες για τον ύπνο σου και οκτώ ώρες για την οικιακή εργασία και την επιμέλεια των παιδιών σου. Βεβαίως, θα πρέπει να ρυθμίζεις αυτόν τον χρόνο στο σπίτι, έτσι ώστε να μπορείς να αφιερώνεις ένα μέρος του χρόνου

για τον διαλογισμό σου, επειδή ο διαλογισμός θα σε βοηθήσει να μεγαλώσεις τα παιδιά σου σωστά. Αυτό θα σε ανταμείψει πλουσιοπάροχα. Θα πρέπει να ρυθμίσεις ξανά το πρόγραμμά σου με έναν τρόπο που να είναι σύμφωνος με την διάρκεια του χρόνου που σου χρειάζεται για κάθε σου υποχρέωση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στο εργαστήριο, ναι. Άλλοι άνθρωποι εργάζονται ακόμη περισσότερο. Οι ανύπαντροι εργάζονται σχεδόν και τη μισή νύχτα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι εντάξει. Ακόμη και με δώδεκα ώρες στη διάθεσή σου, θα πρέπει να προσπαθείς να δίνεις τον μέγιστο δυνατό χρόνο στα παιδιά σου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πιθανώς θα έπρεπε να πηγαίνω νωρίτερα και μετά να αφιερώνω το απόγευμα στα παιδιά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρέπει να κάνεις προσαρμογές στη ζωή. Και ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος πάντοτε έλεγε: «Η ευτυχία είναι το άλλο όνομα της προσαρμογής». Λοιπόν μπορούμε να προσαρμόζουμε τον χρόνο μας ανάλογα.

(Τα ακόλουθα είναι αποσπάσματα από συνεδρίες ερωταποκρίσεων που πραγματοποιήθηκαν τον Φεβρουάριο του 1985, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, παρακαλώ μιλήστε μας για την ενατένιση.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η ενατένιση είναι ένα από τα τρία αναπόσπαστα μέρη των ασκήσεων του διαλογισμού. Το ένα είναι το "Σιμράν", το οποίο είναι η επανάληψη των πέντε φορτισμένων Ονομάτων. Το άλλο είναι το "Μπατζάν", το οποίο εναρμονίζεται με την Αρμονία των Αρμονιών. Το τρίτο είναι η Ενατένιση το "Ντυάν". Η ενατένιση είναι πολύ σημαντική. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έριξε μοναδικό φως σε αυτό το θέμα. Γενικά, αυτό που κάνουμε εμείς είναι ότι φανταζόμαστε ότι η γενειάδα του Αγαπημένου μας Διδασκάλου είναι έτσι, τα μάγουλά του είναι αλλιώς, η κρεατοελιά στο μάγουλό του είναι έτσι, τα σαν τον νάρκισσος μάτια του είναι έτσι. Φανταζόμαστε ότι έχει φαρδιούς ώμους, ότι έχει μακριά χέρια, ένα παράστημα σαν κυπαρίσσι, ότι είναι ευκίνητος κλπ. Αυτό είναι που γενικά σκεπτόμαστε στην ενατένιση του Διδασκάλου. Αλλά ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας εξήγησε ότι, όταν ενατενίζουμε με αυτόν τον τρόπο, υπεισέρχεται και ένας βαθμός της φαντασίας μας. Σε σχέση με το προκείμενο, ανέφερε το περσικό αντίστοιχο της λέξης «Θεός» που είναι Κούντα. Κούντα ετυμολογικά σημαίνει «Αυτός που έρχεται από μόνος του».

Για να μας βοηθήσει να το καταλάβουμε αυτό, χρησιμοποιούσε το παράδειγμα της μητέρας και του παιδιού. Από όλες τις μορφές της αγάπης στον κόσμο, η αγάπη της μητέρας για το παιδί είναι η αγνότερη. Η ανώτερη μορφή αγάπης, φυσικά, είναι αυτή του Διδασκάλου για τον μαθητή. Αλλά για να κατανοήσουμε αυτό το σημείο, χρησιμοποιούσε σαν παράδειγμα τη μητέρα και το παι-

δί. Ας υποθέσουμε λοιπόν ότι η μητέρα εργάζεται στην κουζίνα και το παιδί παίζει έξω στην αυλή. Η μητέρα κλείνει τα μάτια της και βλέπει το παιδί στην πλήρη του μορφή. Δεν χρειάζεται να σκεφθεί ότι το μάγουλο του παιδιού είναι έτσι, ή τα μάτια του παιδιού είναι αλλιώς. Δεν χρειάζεται να συνθέσει τη μορφή του παιδιού της. Απλά κλείνει νοερά τα μάτια της και βλέπει το παιδί σαν ολότητα. Παρόμοια, η αγάπη μεταξύ του μαθητή και του Διδασκάλου θα πρέπει να αναπτύσσεται σε τέτοια έκταση ώστε, όταν ο μαθητής κλείνει τα μάτια του, η μορφή του Διδασκάλου, εξ ολοκλήρου, να έρχεται από μόνη της, αυθόρμητα. Αυτή είναι η πραγματική ενατένιση.

Η ενατένιση παίζει έναν σημαντικό ρόλο στην πνευματική μας πρόοδο και εξέλιξη. Στην πνευματικότητα, η πιο δύσκολη περίοδος είναι τα αρχικά στάδια. Όταν ένας αρχάριος κλείνει τα μάτια του βλέπει σκοτάδι. Αν προσπαθήσει να εστιάσει την προσοχή του στον Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό, δυσκολεύεται πολύ στα πρωταρχικά στάδια, επειδή βλέπει όλο σκοτάδι. Αλλά αν, αντί για σκοτάδι, η μορφή του Διδασκάλου που είναι τόσο συναρπαστική, δελεαστική και ελκυστική μορφή, εμφανίζεται τότε δεν υπάρχει δυσκολία στο να εστιάσουμε την προσοχή εκεί. Μόλις εστιάσουμε την προσοχή μας σ' αυτόν, ο νους μας ακινητοποιείται. Τότε η μισή μάχη κερδίσθηκε. Επομένως η ενατένιση είναι ένα πολύ σπουδαίο μέρος του διαλογισμού. Η ενατένιση είναι το τελικό αποτέλεσμα της έντονης αγάπης μας για τον Διδάσκαλο, ή τουλάχιστον τόσης πολλής αγάπης για τον Διδάσκαλο, όση έχει η μητέρα για το παιδί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ενατένιση είναι ένα άλλο όνομα για τη λέξη Ντυάν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, "ενατένιση" είναι η μετάφραση της σανσκριτικής λέξης Ντυάν.

ΤΟ ΝΑ ΥΠΕΡΒΟΥΜΕ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε να μας μιλήσετε για το πώς μία ψυχή ανυψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και πώς μπορούμε να αποφύγουμε το φόβο σε αυτή τη διαδικασία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η διαδικασία τού να αφήνουμε το σώμα είναι η ίδια διαδικασία που περνάμε κατά την ώρα του φυσικού μας θανάτου. Αν έχετε δει κάποιον να πεθαίνει, θα έχετε προσέξει ότι πρώτα η ψυχή αποσύρεται από τα δάχτυλα των ποδιών. Τότε τα κάτω άκρα μουδιάζουν. Κατόπιν μουδιάζουν οι μηροί. Μετά η ψυχή αποσύρεται στο σημείο του αφαλού στο κέντρο της καρδιάς, μετά στον λάρυγγα, στη γλώσσα και τελικά ανεβαίνει στα μάτια. Κάθε σημείο διαδοχικά μουδιάζει. Τελικά, βλέπουμε ότι οι βολβοί των ματιών γυρίζουν προς τα πάνω και μετά έρχονται κάτω και λέμε ότι ο άνθρωπος πέθανε. Περνάμε μέσα από την ίδια διαδικασία στον διαλογισμό, εκτός από το ότι, την ώρα του θανάτου, η "Αργυρά Άλυσος" που συνδέει την ψυχή με το σώμα αποκόπτεται, ενώ στην περίπτωση του διαλογισμού, αυτή παραμένει ανέπαφη και μέσα από αυτήν αργότερα η ψυχή επιστρέφει στο σώμα. Όταν συγκεντρωνόμαστε στον Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό, χάνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα και ξεχνάμε εντελώς το φυσικό σώμα μας.

Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν είχε τη δική του ορολογία γι' αυτό το γεγονός καθώς προερχόταν από τον επιστημονικό κόσμο των πολιτικών μηχανικών. Χρησιμοποιούσε λοιπόν τη δική του ορολογία και μας έλεγε: «Μην κάνετε τη δουλειά ενός εργοδηγού». Η δουλειά ενός εργοδηγού είναι να ελέγχει σχολαστικά, σε κάθε σημείο, τι κάνουν οι εργάτες.

Λοιπόν, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού κάθε δέκα λεπτά, δεν πρέπει να αρχίζουμε να διερωτόμαστε, «Μέχρι ποιου σημείου το σώμα μου έχει μουδιάσει;» και μετά άλλα δέκα λεπτά να σκεπτόμαστε πάλι μέχρι ποιου σημείου έχει μουδιάσει το σώμα μας. Αυτό είναι ένα είδος οπισθοδρόμησης, επειδή κάθε φορά που σκεπτόμαστε το φυσικό μας σώμα η προσοχή μας ξεφεύγει από

την εστίαση της στο κέντρο των ματιών και τότε χάνουμε τη συγκέντρωσή μας. Επομένως, ενώ καθόμαστε για διαλογισμό, θα πρέπει να "αφηνόμαστε" στον Διδάσκαλο και να συνεχίζουμε να καθόμαστε με την προσοχή μας στην Εστία των Ματιών *(Τρίτος Οφθαλμός)*, ωσότου ολόκληρο το σώμα να μουδιάσει. Τότε Φως θα ξεπηδήσει εμπρός και θα ανυψωθούμε πάνω από την σωματική μας συνειδητότητα.

Όσον αφορά στο θέμα του φόβου, ο Καμπίρ κάποτε είπε: «Ο θάνατος, τον οποίον οι άλλοι άνθρωποι φοβούνται, είναι μία πηγή χαράς για μένα». Δεν υπάρχει όμως τίποτα να φοβόμαστε. Τώρα φοβόμαστε τον θάνατο, επειδή φοβόμαστε ότι κατά τον διαλογισμό, το σώμα μας θα μουδιάσει, η ψυχή μας θα αποσυρθεί και ότι δεν θα επιστρέψουμε στο σώμα. Αλλά, όταν γνωρίζουμε ότι κάθε φορά που ανυψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, πρέπει να επιστρέψουμε κάτω, η βάση του φόβου, εξαφανίζεται.

Αν με το διαλογισμό αρχίσουμε να αποσυρόμαστε από το σώμα και αυτό το επαναλαμβάνουμε θα δούμε ότι πάντα επιστρέφουμε πίσω μέσα στο σώμα και αυτή τη διαδικασία μπορούμε να την επαναλάβουμε ξανά και ξανά. Στην περίπτωση των Αγίων, αυτή η διαδικασία πραγματοποιείται μέσα σε μια στιγμή. Λένε ότι είναι σαν ένα πουλί που πετά από την πεδιάδα και σε μία στιγμή πηγαίνει στην κορυφή των Ιμαλαΐων και μετά επιστρέφει πάλι κάτω. Έτσι σταδιακά με την άσκηση, μπορείτε να αφήνετε το σώμα σε χρόνο μηδέν και να επιστρέφετε. Τότε, πού είναι το θέμα του φόβου; Αν ανέβω μία σκάλα και μετά επιστρέφω κάτω και αυτό το κάνω πενήντα φορές την ημέρα, υπάρχει φόβος; Φοβάμαι να ανέβω τα σκαλιά και να φθάσω στον δεύτερο όροφο ή στον τελευταίο όροφο; Ο φόβος είναι μόνο ότι δεν θα επιστρέψουμε. Όταν αρχίζουμε να ασκούμε αυτή τη διαδικασία, ο φόβος μας θα εξαφανιστεί. Χάνει εντελώς τη σπουδαιότητά του. Το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι ότι θα πρέπει να αρχίσουμε τις ασκήσεις μας και να εστιάζουμε την προσοχή μας στον Τρίτο Οφθαλμό. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντοτε μαζί σας. Γιατί να φοβάστε λοιπόν;

Ο διαλογισμός θα πρέπει να είναι πηγή χαράς. Δεν θα πρέπει να έχετε καμία ανησυχία σε αυτό το θέμα.

ΓΕΡΟΝΤΙΚΗ ΑΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΑΛΤΖΧΑΪΜΕΡ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι συμβαίνει στην ψυχή και στη συνειδητότητα ενός ανθρώπου που έχει γεροντική άνοια ή υποφέρει από την ασθένεια Αλτζχάιμερ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η γεροντική άνοια είναι μια κατάσταση ημικώματος, μια κατάσταση στην οποία κάποιος φαίνεται να ξεχνά τα πάντα και να γίνεται ασυνάρτητος. Είναι συνδεδεμένη με τον εγκέφαλο. Οι λειτουργίες του εγκεφάλου είναι υπεύθυνες για αυτό που από μία εγκόσμια σκοπιά λέγεται, "φυσιολογική συμπεριφορά". Αλλά η κατάσταση της συνειδητότητάς μας είναι θέμα της ψυχής. Ο εγκέφαλός μας είναι συνδεδεμένος με το σώμα, αλλά η συνειδητότητά μας είναι συνυφασμένη με την ψυχή. Αν φαινομενικά κάποιοι μπορεί να μην είναι συνειδητοί και οι εγκεφαλικές τους συνάψεις δεν δουλεύουν, αυτοί είναι ακόμη συνειδητοί στο επίπεδο της ψυχής. Είχα την ευκαιρία να δω αρκετές τέτοιες περιπτώσεις, όμως όταν κάποιος μιλούσε σε κάποιους από αυτούς τους ανθρώπους για τον Διδάσκαλο, αυτοί ανταποκρίνονταν. Επομένως η ψυχή έχει έναν ξεχωριστό τρόπο λειτουργίας και το φυσικό σώμα έχει έναν διαφορετικό. Μπορούμε να αποκολληθούμε από το φυσικό μας σώμα και μπορούμε να πετάξουμε μέσα στα συνειδητά βασίλεια. Για το λόγο αυτό ένας άνθρωπος μπορεί να περνά μία περίοδο γεροντικής άνοιας, η συνειδητότητά του όμως μπορεί να συμμετέχει στην Εσωτερική πραγματικότητα.

ΜΙΛΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, είναι δυνατόν ένας μαθητής να προκαλέσει κάποιο επιπρόσθετο πόνο στον Διδάσκαλό του με το να μιλά για την ασθένεια ενός φίλου του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι. Ένας μαθητής πρέπει να θέσει αυτές

τις δυσκολίες υπόψη του Διδασκάλου. Είναι μια ειδική Χάρη του Διδασκάλου να φροντίζει τους κοντινούς συγγενείς του μαθητή. Τους κοντινούς και τους αγαπητούς. Αν αγαπάτε κάποιον πολύ και αυτός ο άνθρωπος συμβαίνει να είναι σε δύσκολη θέση, μπορείτε πάντοτε να μιλήσετε στον Διδάσκαλο σχετικά με αυτόν, επειδή μόλις η προσοχή του Διδασκάλου κατευθύνεται προς αυτόν, ο άνθρωπος ωφελείται. Αυτό είναι ευπρόσδεκτο από τους Διδασκάλους.

ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΣ ΤΟ ΗΧΗΤΙΚΟ ΡΕΥΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ενώ έκανα τον διαλογισμό μου, άκουσα τον Ήχο να παραμένει για πολύ λίγο. Μετά έφυγε. Μετά επέστρεψε και έφυγε ξανά. Τι σημαίνει, όταν ο Ήχος έρχεται και φεύγει κατά διαστήματα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Ήχος είναι πάντοτε εκεί. Ο Ήχος δεν έρχεται κατά διάφορα διαστήματα. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι συγκεντρωνόμαστε στον Ήχο, αλλά όταν η συγκέντρωσή μας διαταράσσεται, σταματούμε να ακούμε τον Ήχο. Ο Ήχος δεν φεύγει, είναι η προσοχή μας που απομακρύνεται από αυτόν. Αν η προσοχή μας παραμείνει συνεχής, τότε θα ακούμε το Ηχητικό Ρεύμα συνεχώς. Παρόμοια, το Φως είναι πάντοτε εκεί. Δεν είναι ότι το Φως που πηγαίνει και έρχεται, είναι η προσοχή μας που ταλαντεύεται. Δεν είναι το Φως και ο Ήχος που φεύγουν ή εξαφανίζονται, είναι η συγκέντρωσή μας που ταλαντεύεται.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΓΛΥΚΙΑΣ ΕΝΘΥΜΗΣΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος τονίζει τη σπουδαιότητα της γλυκιάς ενθύμησης του Διδασκάλου. Στο παρελθόν ήταν πάντοτε κάτι που το ένιωθα. Αλλά αργότερα δεν το ένιωθα τόσο πολύ και διερωτώμαι αν είναι αποτέλεσμα των παρελθόντων αδικημάτων μου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα μπορούσες να μου δείξεις το ημερολόγιό σου αύριο;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Ναι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τηρείς το ημερολόγιό σου με τον σωστό τρόπο;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Όχι, δεν το τηρώ συστηματικά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα ήθελα να το κοιτάξω μαζί σου. Τότε θα βρούμε την αίτια για τη δυσκολία σου. Υπάρχει κάτι που βασανίζει το μυαλό σου αυτές τις μέρες; Υπάρχει κάτι που να σου είναι έμμονη ιδέα; Κάτι που να σε εμποδίζει από τη συγκέντρωση;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Αισθάνομαι ενοχές, επειδή δεν ακολούθησα το Μονοπάτι πολύ σωστά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η καλύτερη χρήση της μετάνοιας ή της ενοχής ή της ομολογίας είναι το να μην επαναλαμβάνεις τις λανθασμένες πράξεις. Ο νους είναι πολύ έξυπνος και αυτό που κάνει είναι να παίρνει την ομολογία μας ή την ενοχή ή την έμμονη ιδέα και να μας κάνει να συνεχίζουμε να σκεπτόμαστε το γιατί κάναμε την πράξη, το πώς την κάναμε και το πώς κάτι δεν θα έπρεπε να έχει συμβεί. Αλλά μετά συνεχίζουμε και την επαναλαμβάνουμε πάλι. Χάνουμε τόσο πολύ χρόνο σκεπτόμενοι πάνω σε αυτό. Ομολογία σημαίνει ότι συνειδητοποιούμε ότι έχουμε κάνει λάθος και μετά προσπαθούμε να μην το επαναλάβουμε. Θα έπρεπε να διορθώνουμε ό,τι έχουμε κάνει. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο, να προσευχόμαστε στον Κύριο, με όλη την ταπεινοφροσύνη, να μας δώσει το θείο δώρο του να μην το επαναλάβουμε. Μετά θα πρέπει να αφιερώνουμε τον μέγιστο δυνατό χρόνο στον διαλογισμό, να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο και να διάγουμε μια ηθική ζωή. Αλλά, αν αντί γι’ αυτό συνεχίζουμε να κάνουμε μελαγχολικές σκέψεις για ότι έχει συμβεί, για το πώς συνέβηκε, για το γιατί συνέβηκε και δεν αφιερώνουμε χρόνο για διαλογισμό, δεν θα έχουμε αποτέλεσμα.

Η καλύτερη μέθοδος για ομολογία είναι το να μην επαναλάβουμε την αρνητική πράξη, να καθόμαστε για διαλογισμό, να διάγουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις οδηγίες του Διδασκάλου και

να μην συνεχίσουμε να κάνουμε μελαγχολικές σκέψεις σχετικά με αυτήν. Αν σκεπτόμαστε μελαγχολικά, αυτό θα εξελιχθεί σε έμμονη ιδέα, δεν θα διαλογιζόμαστε και αυτό θα προκαλέσει μία αναστάτωση στη ζωή μας. Επομένως, ας κοιτάζουμε το ημερολόγιο μας, καθώς αυτό θα είναι μία ένδειξη τού τι έχει συμβεί και μετά να αποφασίζουμε να μην επαναλαμβάνουμε την αρνητική πράξη.

ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΝΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αναρωτιόμουν, αν ένας μαθητής ενός Διδασκάλου, που έχει αφήσει τη γη, έχει το δικαίωμα να υποβάλλει το αίτημά του για βοήθεια, προστασία και Χάρη προς τον Διάδοχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σχετικά με αυτό, μπορώ να αναφερθώ σε ένα γράμμα γραμμένο από τον μεγάλο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν στον Δρ. Μπροκ (Ο πρώτος αντιπρόσωπος των Διδασκάλων στις ΗΠΑ). Που λέει: «Να αγαπάς τον δικό σου Διδάσκαλο, αλλά να μην αγαπάς λιγότερο και τον Διάδοχό του». Αυτό διασαφηνίζει ότι μόλις ο Διδάσκαλός μας, τελειώσει τη γήινη παραμονή του, αφήνει την υπευθυνότητα στον Διάδοχο να μας καθοδηγεί στο γήινο επίπεδο, να εξαλείψει όλες τις αμφιβολίες μας και ακόμα να αναλάβει αυτός πλέον να διαχειρίζεται το κάρμα μας. Αλλά ένα πράγμα είναι πολύ σημαντικό: Εμείς πρέπει πάντοτε να ενατενίζουμε τη μορφή του δικού μας Διδασκάλου. Όταν σταδιακά ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και φθάσουμε στον Τρίτο ή Μοναδικό οφθαλμό, ο δικός μας Διδάσκαλος που μας μύησε φροντίζει για μας στο Υπερπέραν. Φυσικά ο Διάδοχος υπάρχει, αλλά είναι καθήκον του δικού μας Διδασκάλου, δηλαδή αυτού που μας έχει μυήσει, να μας πάει στο στόχο μας. Βέβαια είναι η ίδια Δύναμη που εργάζεται σε κάθε περίπτωση. Αυτός είναι ένας γενικός νόμος. Όσον αφορά στο θέμα τού να ζητούμε από τον Διάδοχο βοήθεια, προστασία και Χάρη, οι μεγάλοι Διδάσκαλοι έχουν εξηγήσει, κατ’ επανάληψη, ότι μπορούμε να Του ζητούμε τα πάντα με τον ίδιο ζήλο, με το ίδιο δικαίωμα, με το ίδιο πάθος και με την

ίδια ένταση, με την οποία θα είχαμε ζητήσει το κάθε τι από τον δικό μας Διδάσκαλο. Δεν υπάρχει δυαδικότητα όσον αφορά αυτό. Είναι ο Διάδοχος κάθε φορά που μας βοηθά να ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. Αυτή η ανύψωση απαιτεί τη βοήθειά του, την ώθησή του.

Πρέπει να συνειδητοποιείτε ότι γι' αυτή τη διαδικασία είναι ο δικός σας Διδάσκαλος που εργάζεται μέσα στον Διάδοχο. Ο Διάδοχος χωρίς τη Χάρη του Διδασκάλου σας, είναι ασήμαντος. Πράγματι, όταν ζητάτε κάτι από τον Διάδοχο, είναι σα να το ζητάτε από τον δικό σας Διδάσκαλο. Αυτή η φαινομενική δυαδικότητα δεν ισχύει. Αυτή η δυαδικότητα είναι μόνο φαινομενική, όχι πραγματική. Έχω ακούσει παρόμοιες ερωτήσεις να γίνονται στην εποχή του Χαζούρ. Ένα αριθμός συμμαθητών του Χαζούρ είχαν κάνει παρόμοιες ερωτήσεις σε Εκείνον. Και όταν ο Χαζούρ άφησε το σώμα, οι ίδιες ερωτήσεις γίνονταν και στον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Λοιπόν, οτιδήποτε σας λέω βασίζεται στις απαντήσεις που δόθηκαν από τον μεγάλο Χαζούρ και τον αγαπημένο Διδάσκαλο. Η φαινομενική δυαδικότητα είναι στην πραγματικότητα, ταυτότητα. Ποια είναι η ταυτότητα του Διαδόχου; Είναι ο Διδάσκαλός σας που εργάζεται μέσω Εκείνου. Αν ο Διδάσκαλός σας εργάζεται μέσω Εκείνου, πού είναι η δυαδικότητα;

ΑΞΙΟΛΟΓΩΝΤΑΣ ΑΛΛΟΥΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, στη δουλειά μου στο νοσοκομείο, πρέπει να αξιολογώ την κατάσταση των ανθρώπων που έρχονται για θεραπεία. Όμως πώς μπορώ να ξεχωρίσω το να "αξιολογώ" από το να μην "κρίνω" τους άλλους;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τι εννοείς με το να αξιολογείς άλλους στη δουλειά σου;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Οι νοσοκομειακοί ασθενείς μπορεί να είναι ναρκομανείς ή αλκοολικοί και αυτός ο τύπος δουλειάς μου, προϋ-

ποθέτει την αξιολόγησή τους από εμένα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν τους αξιολογείς για χάρη του δικού σου προσωπικού οφέλους. Δεν είναι ότι εσύ τους αξιολογείς για να αποδείξεις ότι είσαι ο Σολομών στη γη. Αυτή η αξιολόγηση είναι μέρος του καθήκοντος σου. Τους αξιολογείς έτσι ώστε να τους δοθεί η καλύτερη δυνατή θεραπεία. Δεν είναι προς όφελός σου που το κάνεις αυτό. Δεν το κάνεις επειδή έχεις ένα προσωπικό κίνητρο. Είναι μέρος των καθηκόντων σου εκεί και δεν θα πρέπει να φοβάσαι να το κάνεις. Πρέπει να κάνεις διάγνωση της ασθένειάς τους, έτσι ώστε να μπορείς να τους καθορίσεις κάποια θεραπεία. Η ιδέα πίσω από αυτό που κάνεις είναι να τους βοηθήσεις. Το κάνεις αυτό με την καλύτερη δυνατή πρόθεση και είναι εντάξει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά βλέπω ότι, όταν φεύγω από τη δουλειά μου και βλέπω ανθρώπους στον δρόμο ή γύρω μου, συνεχίζω να αξιολογώ την κατάστασή τους, όπως κάνω στη δουλειά μου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν φεύγεις από το νοσοκομείο, η δουλειά σου έχει τελειώσει. Κάνουμε τόσες πολλές δουλειές στο γραφείο μας, αλλά όταν φεύγουμε από το γραφείο, πρέπει να αφήνουμε τη δουλειά μας εκεί. Όταν πηγαίνουμε σπίτι, θα πρέπει να αφήνουμε τη δουλειά του γραφείου, στο γραφείο.

Στη δουλειά θα πρέπει να έχεις συμπόνια για αυτού του είδους τους ανθρώπους, να έχεις συμπάθεια γι' αυτούς και να προσεύχεσαι για αυτούς. Αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να κάνεις τη δουλειά σου. Τους ωφελεί που προσπαθείς να τους δώσεις την καλύτερη δυνατή θεραπεία. Αλλά, όταν φεύγεις από τη δουλειά σου, άφησέ την στον περιβάλλοντα χώρο του γραφείου σου. Κάνε ένα πράγμα τη φορά. Η Διδάσκαλος Δύναμη θα σε βοηθήσει.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος λέει ότι επιλέγει να αποκαλύψει τον εαυτό του στον μυημένο, όταν ο ίδιος θεωρήσει τον κατάλληλο

χρόνο. Διερωτώμαι ποια είναι τα κριτήρια για Εκείνον για να το κάνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τα κριτήρια αφήνονται στον Διδάσκαλο να τα αποφασίσει. Τα κανονικά κριτήρια είναι ότι, όταν ο μαθητής είναι έτοιμος, ο Διδάσκαλος εμφανίζεται. Όταν ο μαθητής έχει μία έντονη επιθυμία να βρεθεί στο Μονοπάτι, ο Διδάσκαλος τον φέρνει κοντά Του. Μετά πάλι, όταν ο μαθητής είναι γεμάτος ενθουσιασμό, πάθος και ζήλο να συναντήσει τον Διδάσκαλο Εσωτερικά και να έχει όλο και περισσότερες Εσωτερικές εμπειρίες και ο μαθητής συγχρόνως αφιερώνει τακτικό χρόνο για διαλογισμό και τηρεί το καθημερινό ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης με σωστό τρόπο, τότε, όταν η επιθυμία υπάρχει, ο Διδάσκαλος την εκπληρώνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως όσο περισσότερη προσπάθεια καταβάλλουμε, τόση περισσότερη Χάρη δεχόμαστε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είναι η προσπάθεια από τη δική μας μεριά που έλκει τη Χάρη από τη μεριά του Διδασκάλου. Η Διδάσκαλος Δύναμη υπάρχει, η Χάρη υπάρχει. Πρέπει απλά να ανταποκριθούμε σ' Αυτήν. Θα πρέπει να προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων. Και εκεί επίσης, ενώ προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου, δεν θα πρέπει να νομίζουμε ότι εμείς κάνουμε όλη την προσπάθεια. Δεν θα πρέπει να νομίζουμε ότι αυτό που δεχόμαστε είναι αποτέλεσμα των δικών μας προσπαθειών. Αυτό, θα πρέπει να το εκλαμβάνουμε ως αποτέλεσμα της Χάρης του.

Αυτή η προσπάθειά μας αργότερα γίνεται προσπάθεια χωρίς προσπάθεια και αρχίζει με ταπεινοφροσύνη. Είναι γνωστή η ιστορία του φακίρη που ο Θεός τού προσέφερε μια όαση για να προσεύχεται και εκείνος θεώρησε πως ό,τι κατάφερε στη ζωή του ήταν από δικές του μόνο προσπάθειες. Δεν μπορούμε να θεωρούμε ότι οι δικές μας προσπάθειες έχουν σαν αποτέλεσμα τα δώρα που λάβαμε από τον Θεό. Η προσπάθεια θα έπρεπε να συνδυάζεται με την ταπεινοφροσύνη και τότε η Διδάσκαλος Δύναμη ανταποκρίνεται.

(Η ακόλουθη συνέντευξη με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ βιντεοσκοπήθηκε στις 29 Ιούνιου 1983, στο Κολλέγιο Saint της Ν. Υόρκης. Διεξήχθη από τη δημοσιογράφο Diana Geiss και μεταδόθηκε από την τηλεόραση).

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Γεια σας, είμαι η Diana Geiss. Σήμερα με μεγάλη μου χαρά παρουσιάζω τον σεβαστό Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, γνωστό σε πολλούς σαν τον ποιητή – άγιο της Ινδίας. Είναι ο ιδρυτής της αποστολής "Επιστήμης της Πνευματικότητας", με τριακόσια κέντρα σε ολόκληρο τον κόσμο, και θεωρείται η "εν ζωή" εξέχουσα αυθεντία στη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Έχει λάβει το Βραβείο της Ουρδικής Ακαδημίας για την ποίηση του και έχει παγκοσμίως αναγνωριστεί ως ο μεγαλύτερος εν ζωή μυστικιστής ποιητής. Καλώς ορίσατε. Καλώς ορίσατε σ' αυτή τη χώρα. Είσαστε σε μία περιοδεία ανά τον κόσμο αυτή την εποχή σε τρεις ηπείρους. Ποιος είναι ο σκοπός αυτής σας της περιοδείας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο σκοπός αυτής της περιοδείας είναι το να προσκαλέσω τους αδελφούς και τις αδελφές, σε ολόκληρο τον κόσμο, να αντιμετωπίσουν την πρόκληση του Εσωτερικού διαστήματος.

Από τότε που ο Σπούτνικ εκτοξεύτηκε στο εξωτερικό διάστημα και ο άνθρωπος αργότερα πάτησε το πόδι του στη Σελήνη, το εξωτερικό διάστημα έχει τραβήξει την προσοχή μας. Με το πέρασμα κάθε χρόνου, βλέπουμε ότι νέες θέες ανοίγονται μπροστά στα μάτια μας. Οι κοσμοναύτες και οι αστροναύτες μας υπήρξαν πραγματικά οι ήρωες της εποχής μας. Όμως αυτό που βλέπουμε είναι ότι, ακόμα και μετά από αυτό το καταπληκτικό επίτευγμα, ο άνθρωπος δεν είναι πιο ευτυχισμένος από ότι ήταν πριν.

Βλέπουμε ότι πολλές χιλιάδες επιστήμονες και τεχνικοί πρέπει να δουλέψουν στο έδαφος για να μπορέσουν οι κοσμοναύτες και

οι αστροναύτες να πετάξουν στο εξωτερικό διάστημα. Αυτή είναι μία συλλογική προσπάθεια και όχι ένα ατομικό επίτευγμα. Επίσης, βλέπουμε ότι αυτό το επίτευγμα περιορίζεται μόνο σε μερικές πολύ πλούσιες και προηγμένες χώρες. Δεν μπορεί ο καθένας να βγει στο εξωτερικό διάστημα. Υπάρχουν πολύ αυστηρές δοκιμασίες που πρέπει να ξεπεραστούν. Και μετά, κάθε αστροναύτης στο εξωτερικό διάστημα πρέπει να βοηθιέται από χιλιάδες τεχνικούς και επιστήμονες από το έδαφος. Αυτοί κάνουν διαρκώς πολλούς ελέγχους. Εισάγουν πολλά δεδομένα στους υπολογιστές για να μπορέσουν οι αστροναύτες να δουλέψουν αποδοτικά. Επομένως, αυτό το επίτευγμα είναι περιορισμένο και μόνο για μερικούς τυχερούς. Δεν μπορεί να κατορθωθεί από τον καθένα.

Σημειώστε όμως ότι το αποτέλεσμα αυτών των ταξιδιών στο εξωτερικό διάστημα δεν ήταν αυτό που επιθυμούσαμε. Ανεβάσαμε τις προσδοκίες μας στο σημείο να πιστεύουμε ότι, όταν πετάξουμε στο εξωτερικό διάστημα και φθάσουμε στους διάφορους πλανήτες, τότε θα αποκτήσουμε διαρκή ευτυχία, διαρκή μακαριότητα, διαρκή ειρήνη και διαρκή ηρεμία. Αλλά αυτό το ανθρώπινο επίτευγμα απέτυχε στο να κατορθώσει αυτό τον συγκεκριμένο στόχο.

Από την άλλη μεριά, οι Άγιοι, οι οραματιστές και οι προφήτες, από την αρχή του κόσμου, υποστήριζαν ένα μονοπάτι ταξιδιού στο Εσωτερικό διάστημα. Έδιναν έμφαση στο ότι δεν είμαστε μόνο ένα ανθρώπινο σώμα. Μας λένε ότι στην πραγματικότητα είμαστε μία συνειδητή οντότητα, μία σταγόνα από τον Ωκεανό της Θείας Ουσίας, μία ψυχή. Ακόμα λένε, ότι μπορούμε να υπερβούμε την σωματική μας συνειδητότητα μέσω της επαφής με το Νάαμ ή Ιερό Λόγο, όπως αναφέρεται στο Ευαγγέλιο. Έτσι, όπως χρησιμοποιούμε εξωτερικά διαστημόπλοια για να πετάξουμε στο εξωτερικό διάστημα, οι Άγιοι συνιστούν τη χρήση του οχήματος του Ιερού Λόγου για να "πετάξουμε" μέσα στο Εσωτερικό διάστημα.

Αυτός ο Ιερός Λόγος είναι η Δημιουργός Δύναμη, που αναφέρεται ως "Νάαντ" στις Βέδες, ως "Ουτζίτ" στις Ουπανισάδες, ως "Νάαμ" ή "Σαμπντ" στις Γραφές των Σικχ και ως "Σραόσα" στις Γραφές των Ζωροαστρινών. Οι Βουδιστές την αποκαλούν "Δημιουργό Δύναμη και "Ηχητικό Φως", οι Μουσουλμάνοι την απο-

καλούν "Κάλμα", οι Σούφι την αποκαλούν "Μπανγκ-Ι-Ασμάνι" ή "Σοτ-Ι-Σαρμάντι". Παρόμοια, οι αρχαίοι Έλληνες αποκαλούσαν αυτήν την ίδια αρχή "Λόγο", οι Κινέζοι άγιοι "Ταό" και οι αδελφοί της Θεοσοφικής Εταιρίας την αποκαλούν "Φωνή της Σιγής".

Έτσι λοιπόν, για να ταξιδέψουμε μέσα στο Εσωτερικό διάστημα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε το όχημα του Ιερού Λόγου. Επίσης βλέπουμε ότι για να πάμε στο εξωτερικό διάστημα χρειαζόμαστε μία εξέδρα εκτόξευσης. Για μυστικιστικές εμπειρίες χρησιμοποιούμε το ανθρώπινο σώμα σαν εξέδρα εκτόξευσης.

Αυτό το ανθρώπινο σώμα είναι ο πραγματικός ναός του Θεού, τον οποίον Αυτός έφτιαξε με τα δικά Του χέρια. Ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς φτιαγμένους από πέτρα. Κατοικεί στον ναό τον οποίο έχει φτιάξει ο Ίδιος και αυτός ο ναός είναι το ανθρώπινο σώμα.

Επίσης, για να μπούμε στο εξωτερικό διάστημα, χρειαζόμαστε έναν πιλότο. Αλλά, για να μπούμε στο Εσωτερικό διάστημα, ο Θεός μάς αποστέλλει έναν Θεάνθρωπο, τον "Λόγο που έγινε σάρκα", έναν τέλειο μύστη, έναν Σαντ ή Σάτγκουρου, που μας δίνει όλη την αναγκαία καθοδήγηση, φροντίζει για την προστασία μας κατά τη διάρκεια των πτήσεών μας στο Εσωτερικό διάστημα και μας εξασφαλίζει ότι σίγουρα θα φτάσουμε στον τελικό μας προορισμό που είναι η Θέωση της ψυχής μας.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Επομένως αυτό που λέτε, εάν κατάλαβα καλά, είναι ότι η επιθυμία μας να πάμε στο εξωτερικό διάστημα δεν μας έφερε την ευτυχία που νομίζαμε ότι μπορούσαμε να έχουμε και ότι ίσως ο σκοπός του ταξιδιού σας, αυτόν τον καιρό, είναι να μας υποδείξετε τον τρόπο τού να πάμε Εσωτερικά, να γνωρίσουμε το Εσωτερικό διάστημα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αυτός είναι ακριβώς ο σκοπός της επίσκεψής μου στη Δύση. Επιζητούμε διαρκή ευτυχία, θέλουμε διαρκή ειρήνη και ακόμα διαρκή σωτηρία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Υπάρχει συτή η δυνατότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, ναι, βεβαίως υπάρχει. Όλες οι Γραφές και όλοι οι προφήτες και οι Άγιοι, από την αρχή του χρόνου, μι-

λούσαν για αιώνια ειρήνη, αιώνια μακαριότητα, αιώνια γαλήνη και αιώνια σωτηρία. Αλλά, αν θέλουμε να επιτύχουμε το άλφα και το ωμέγα της ανθρώπινης μας ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία, τότε θα πρέπει αρχικά να επιτύχουμε την επικοινωνία της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Και αφού κατορθώσουμε αυτό τον σκοπό, τότε θα έχουμε επιτύχει την αιώνια σωτηρία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχει ειπωθεί ότι αυτή είναι μια εποχή μεγάλης πνευματικής αφύπνισης. Μια πολύ σημαντική εποχή στην ιστορία μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αυτή είναι η κατάλληλη εποχή για αφύπνιση. Ο μεγάλος μας Διδάσκαλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν τη δεκαετία του 1930, προφήτευσε ότι θα υπάρξει μία μεγάλη πνευματική αφύπνιση στο κοντινό μέλλον. Και ο Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ανήγγειλε στο Παγκόσμιο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, το οποίο συγκλήθηκε στο Δελχί το 1974, ότι η Χρυσή Εποχή της Πνευματικότητας έχει ήδη ανατείλει. Συναντώ χιλιάδες αναζητητές της Αλήθειας, που έρχονται σε μένα στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί, στην Ινδία. Συνάντησα χιλιάδες από αυτούς στην ανά τον κόσμο περιοδεία μου το 1978. Και χιλιάδες συναντώ σε αυτήν την περιοδεία. Είδα ότι υπάρχει μία πνευματική αφύπνιση σε άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών, στα παιδιά, στους νέους ανθρώπους αλλά και στους ηλικιωμένους. Επομένως, αυτό είναι ένα σημάδι ότι η πνευματική αφύπνιση αυξάνει σε ρυθμό πολύ γρήγορα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι βέβαιο πως επέρχεται μια πνευματική αφύπνιση και αυτό γίνεται σε μία αβέβαιη χρονική στιγμή στην ανθρώπινη ιστορία; Δεν είναι τώρα μία χρονική στιγμή όπου για πρώτη φορά στην εξέλιξη της ανθρωπότητας μπορούμε όχι μόνο να ελέγχουμε τη μοίρα μας, αλλά και τη μοίρα κάθε άλλου είδους πάνω στον πλανήτη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Περνάμε τις πιο επικίνδυνες στιγμές. Όλη η πρόοδός μας στους επιστημονικούς τομείς οδήγησε στον φόβο ότι μπορεί να προκλέσουμε την καταστροφή μας οποιαδήποτε στιγμή. Ο άνθρωπος στέκει στην άκρη του γκρεμού και με

ένα λάθος βήμα θα πέσει μέσα στην άβυσσο του θανάτου και της καταστροφής. Ένα λάθος βήμα από έναν τρελό σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία θα μπορούσε να προκαλέσει τον αφανισμό και την καταστροφή της ανθρωπότητας. Αυτό είναι το στάδιο όπου μόνο το μήνυμα των Αγίων, το οποίο είναι αυτό της παγκόσμιας αγάπης, μπορεί να μας σώσει από τέτοια καταστροφή.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα λέγατε ότι αυτή είναι η κύρια Αποστολή σας αυτή την εποχή, το να διαδώσετε αυτό το μήνυμα της αγάπης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αυτή είναι η Αποστολή μας. Πρέπει να διαδώσουμε το παγκόσμιο μήνυμα της αγάπης σε όλες τις άκρες και τις γωνιές του κόσμου. Πρέπει να φωτίσουμε όλες τις καρδιές με τη φλόγα της αγάπης. Πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη, όχι μόνο για ολόκληρη την ανθρωπότητα, αλλά για ολόκληρη τη Θεϊκή Δημιουργία. Άγιοι και οραματιστές, από καταβολής κόσμου, μας λένε ότι πρέπει να αγαπάμε τον Θεό, επειδή ο Θεός είναι αγάπη. Η ψυχή μας, καθώς είναι από την ίδια ουσία με αυτήν του Θεού, είναι αγάπη και ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι, επίσης, μέσω της αγάπης. Αλλά δεν είναι αρκετό για μας να αγαπάμε μόνο τον Θεό. Πράγματι, δεν μπορούμε να αγαπάμε τον Θεό, αν δεν αγαπάμε ολόκληρη τη Δημιουργία. Και αρχίζουμε να πιστεύουμε στην Πατρότητα του Θεού και στην αδελφοσύνη του ανθρώπου, μόνον όταν αρχίσουμε να έχουμε την εμπειρία αυτής της παγκόσμιας αγάπης εμείς οι ίδιοι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς αρχίζει κάποιος να έχει την εμπειρία της παγκόσμιας αγάπης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μέσω του Μονοπατιού των Διδασκάλων, του Μονοπατιού της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Αυτό μας διδάσκει να διαλογιζόμαστε για να κατορθώσουμε αυτόν τον σκοπό. Πρέπει να αναζητήσουμε καθοδήγηση στα Ιερά Πόδια ενός ζωντανού Θεανθρώπου. Αυτός ο ίδιος έχει συγχωνευθεί με τον Θεό. Έχει γίνει η ενσάρκωση της αγάπης. Επομένως, Αυτός μόνο μπορεί να ενσταλάξει μέσα μας την αγάπη και αυτή η Θεία αγάπη είναι ένα θείο δώρο συνειδητότητας. Καμία υλική πρόοδος δεν μπορεί να δώσει ευτυχία στην ψυχή μας, επειδή η ψυχή μας είναι μία συνειδη-

τή οντότητα. Όλη η υλική μας πρόοδος μπορεί να δώσει άνεση και ανακούφιση στο φυσικό μας σώμα. Το φυσικό σώμα είναι φτιαγμένο από ύλη και όλες οι κοσμικές ανέσεις είναι υλικές. Αλλά αυτές οι υλικές ανέσεις δεν μπορούν να δώσουν ευτυχία και χαρά στην ψυχή μας, που είναι μία συνειδητή οντότητα. Για να δώσουμε άνεση στην ψυχή μας πρέπει να αναζητήσουμε την καθοδήγηση και την προστασία κάποιου που έχει κατορθώσει ο ίδιος την επικοινωνία του με τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας, τον Θεό. Μόνο μία τέτοια προσωπικότητα μπορεί να μας κάνει μία "έγχυση" Υπερσυνειδητότητας και είναι αυτή η "έγχυση" που τελικά θα μας δώσει τη δυνατότητα να επιτύχουμε διαρκή ειρήνη και μακαριότητα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα ήθελα να μάθω για τις πρώτες σας εμπειρίες σαν νεαρό άτομο. Ποια ήταν η πρώτη σας εμπειρία με τον Διδάσκαλό σας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είχα την καλή τύχη να βρεθώ στα Ιερά Πόδια του Μπάμπα Σαουάν Σινγκ από τότε που ήμουν μικρό παιδί. Θυμάμαι, όταν ήμουν μόλις πέντε χρόνων, πήγα σε Εκείνον και τον ρώτησα για το θείο δώρο της Μύησης ή Νάαμ. Έβλεπα τον πατέρα μου, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και την μητέρα μου να προσεύχονται κάθε πρωί στο σπίτι. Κάθονταν για διαλογισμό και τους παρακολουθούσα. Πήγαινα και εγώ και καθόμουν μαζί τους. Βαθμιαία έφθασα στο σημείο να μάθω ότι είχαν λάβει το δώρο της Μύησης ή το δώρο του Ιερού Λόγου απ' τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Έτσι πήγα και εγώ σε Εκείνον και του ζήτησα αυτό το θείο δώρο. Αρχικά, μου έδωσε μερικές καραμέλες και ήμουν πανευτυχής με αυτές. Αλλά μετά από λίγα λεπτά κατάλαβα ότι δεν είχα πάρει αυτό που πραγματικά ήθελα. Έτσι έτρεξα πίσω στον μεγάλο Χαζούρ και του ζήτησα να μου δώσει το ίδιο δώρο του Ιερού Λόγου που είχε δώσει στον πατέρα μου. Τότε με κάλεσε στο δωμάτιό του και με έβαλε σε διαλογισμό. Μου "έδωσε την προσοχή" του, επειδή στον διαλογισμό μπορούμε να προοδεύσουμε, μόνο αν έχουμε την έμπνευση και τον παλμό ζωής ενός ζωντανού Θεανθρώπου. Η ζωή έρχεται από τη Ζωή και το φως έρχεται από το Φως. Έτσι με έβαλε σε διαλογισμό. Με βοήθησε να υψωθώ πάνω από τη σωματική μου συνειδητότητα και να ανέβω στα υψηλότερα βασίλεια Εσωτε-

ρικά. Είχα την εμπειρία τού να δω τα Εσωτερικά άστρα.

Όταν διαβάζουμε στις Γραφές τα διδάγματα των Αγίων, των οραματιστών και προφητών του παρελθόντος, βλέπουμε ότι μας έλεγαν πως, όταν ο Θεός "Σκέφθηκε από Ένας να γίνουν πολλοί", υπήρξε μία δόνηση. Αυτή η δόνηση πήρε δύο μορφές: η μία ήταν το Φως του Θεού και η άλλη ήταν η Ουράνια Μουσική ή Μουσική των Σφαιρών. Αυτές οι δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις, που ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ονομάζει Λόγο, έχουν μία δημιουργική δύναμη μέσα τους, και έφεραν σε ύπαρξη την Θεϊκή Δημιουργία. Συνεπώς, οποτεδήποτε κάποιες ψυχές θέλουν να έχουν επικοινωνία με τον Θεό, πρέπει να ακολουθήσουν τη διαδικασία τού να πάρουν το θείο δώρο του Φωτός του Θεού και της Μουσικής των Σφαιρών. Αυτό το θείο δώρο μπορεί να δοθεί μόνο από έναν Τέλειο Διδάσκαλο. Στη συνέχεια, πήρα την πλήρη Μύηση και στα δύο, και στο Φως του Θεού και στην Ουράνια Μουσική, όταν ήμουν μόλις δεκατριών χρόνων.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Δεκατριών χρόνων! Για εκείνους που δεν γνωρίζουν τι είναι Μύηση μπορείτε να μας πείτε τι σημαίνει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μύηση σημαίνει το να διδαχθείς με ποιον τρόπο η ψυχή μας μπορεί να συναντήσει τον Θεό. Διδάσκεσθε την τέχνη του διαλογισμού και σας δίνεται μια προσωπική εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Μουσικής των Σφαιρών. Ο Διδάσκαλος δίνει τη δική του προσοχή, τον δικό του παλμό ζωής.

Διαλογισμός σημαίνει απόσυρση του αισθητηριακού μας ρεύματος *(της ψυχής μας)* από το σώμα και τον εξωτερικό κόσμο και η συγκέντρωσή της στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό ή Τρίτο Μάτι, γνωστό και ως Σιβ-Νέτρα, σύμφωνα με τις παλιές ινδουιστικές Γραφές. Επίσης, είναι γνωστός ως Νούκτα-Ι-Σουέντα, σύμφωνα με τη μυστικιστική ορολογία των Σούφι όπως και με τα ονόματα Τίσρα Τιλ, Άτζνα Τσάκρα *(Κυκλώπειος Μοναδικός Οφθαλμός – στην αρχαιοελληνική μυστικιστική παράδοση)*. Ο Τρίτος Οφθαλμός είναι πίσω και μεταξύ των δύο φρυδιών και εκεί βρίσκεται η έδρα της ψυχής μέσα στο σώμα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα ήθελα να ερευνήσω τι υπάρχει πίσω από την

εικόνα που έχουμε σχηματίσει για έναν πνευματικό Διδάσκαλο, από όλα αυτά που πολλοί από εμάς έχουμε ακούσει για Αυτόν. Πότε ήταν που είχατε, για πρώτη φορά, συνειδητοποιήσει ότι αυτή ήταν η μοίρα σας, να είσαστε ένας πνευματικός αρχηγός;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ήταν όταν ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μου είπε ότι έπρεπε να συνεχίσω αυτήν την Αποστολή. Αλλά πριν από αυτό, με βοήθησαν ο μεγάλος μας Διδάσκαλος, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν καθώς και ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Κιρπάλ. Αρχικά με δίδαξαν την τέχνη τού να πεθαίνεις ενόσω ζεις. Κατά την ώρα της Μύησης, διδασκόμαστε αυτήν την τεχνική της ανύψωσης της ψυχής μας πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. Ο Θωμάς Κέμπις λέει: «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε». Οι μουσουλμανικές Γραφές λένε: «Πέθανε πριν τον θάνατο». Παρόμοια, ένας Ινδός μύστης έχει πει: «Όλοι πρέπει να πεθάνουμε στον καθορισμένο χρόνο. Όμως γιατί να μη νικήσουμε τον θάνατό πριν μας νικήσει αυτός;». Συνεπώς αυτή η τέχνη τού να πεθαίνουμε ενόσω ζούμε είναι στην πραγματικότητα η τέχνη της πραγμάτωσης της αθανασίας. Είναι μόνο περνώντας μέσω αυτής της διαδικασίας που μπορούμε να μπούμε στα ανώτερα πνευματικά βασίλεια. Εάν έχουμε δει κάποιον να πεθαίνει, θα έχουμε παρατηρήσει ότι πρώτα τα αισθητηριακά ρεύματα αποσύρονται από τα δάχτυλα των ποδιών, μετά σταδιακά ανεβαίνουν στο κέντρο της κουνταλίνης, μετά επάνω προς το κέντρο του ομφαλού, από εκεί στο κέντρο της καρδιάς, στο κέντρο του λαιμού και στο κέντρο της γλώσσας. Τελικά βλέπουμε ότι οι βολβοί των ματιών του ανθρώπου γυρίζουν προς τα πάνω. Από αυτή την στιγμή λέμε ότι ο άνθρωπος άφησε το σώμα.

Όλοι φοβόμαστε τον θάνατο. Ακόμα και οι ασφαλιστικές μας εταιρίες, οι οποίες ενώ μας ασφαλίζουν για τη ζωή, στην πραγματικότητα μας ασφαλίζουν για τον θάνατο. Δεν ασφαλίζουν τη ζωή μας. Όταν κάνουμε ασφάλεια για τα αυτοκίνητά μας και πάθουμε κάποιο ατύχημα, το αυτοκίνητο το αντικαταστούμε με άλλο. Αλλά, όταν οι ασφαλιστές ασφαλίζουν τη ζωή κάποιου και ο άνθρωπος αυτός πεθάνει, είναι βέβαιο ότι δεν μπορεί να αντικατασταθεί. Η ασφάλεια ζωής είναι κάτι σαν κοροϊδία για τον άνθρωπο που πε-

θαίνει. Γιατί αυτή εισπράττεται σαν ασφάλεια, από εκείνους που μένουν πίσω. Ένας Θεάνθρωπος, όμως, πράγματι ασφαλίζει τη ζωή μας, επειδή πραγματοποιεί την επικοινωνία της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Μας χαρίζει παντοτινή ζωή, αθάνατη ζωή και μας παρέχει διαρκή ευτυχία, ειρήνη και γαλήνη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Υπάρχουν τόσα πολλά διαφορετικά πνευματικά μονοπάτια και τόσοι πολλοί διαφορετικοί πνευματικοί δάσκαλοι. Αυτό δημιουργεί σύγχυση. Πώς ξέρει κανείς ότι είναι πραγματικά στην παρουσία ενός Αγίου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι προσωπικής εμπειρίας. Όλοι πρέπει να πηγαίνουν με τη δική τους προσωπική εμπειρία σε αυτό το Μονοπάτι. Αλλά ένας από τους κύριους παράγοντες, με τον οποίο μπορείς να καθορίσεις την αρμοδιότητα ενός Διδασκάλου, είναι ότι θα πρέπει Αυτός να μπορεί να σου δώσει μία άμεση εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Ουράνιας Μουσικής κατά την ώρα της Μύησης. Η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα είναι το συντομότερο Μονοπάτι. Τα άλλα μονοπάτια αρχίζουν με το να συγκεντρώνουν την προσοχή τους στην κουνταλίνη, στο κέντρο του αφαλού, στο κέντρο της καρδιάς, στο κέντρο του λαιμού ή στο κέντρο της γλώσσας. Τελικά πρέπει να συγκεντρωθούν στο Κέντρο των Ματιών.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Ποια η διαφορά μεταξύ αυτού του μονοπατιού και των άλλων μονοπατιών;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό το Μονοπάτι της πνευματικότητας είναι, ένα επιστημονικό Μονοπάτι. Δεν στηρίζεται στην τυφλή πίστη, ούτε σε κάποιο δόγμα. Οι δύο μεγάλοι Διδάσκαλοι, στων οποίων τα Ιερά Πόδια είχα την καλή τύχη να μαθητεύσω, έδωσαν το μεγαλύτερο δώρο στον σύγχρονο κόσμο, παρουσιάζοντας τη θρησκεία ή την πνευματικότητα καθαρά σαν μία επιστήμη. Μας είπαν ότι το ανθρώπινο σώμα είναι ένα εργαστήριο με δύο στοιχεία μέσα του. Αυτά τα στοιχεία είναι η ψυχή μας και ο Θεός.

Αν θέλουμε να εκτελέσουμε ένα πείραμα σε οποιαδήποτε από τις γνωστές μας επιστήμες, θα πρέπει, πρώτα, να πάμε σε έναν ειδήμονα, σε έναν αρμόδιο καθηγητή ή καθοδηγητή. Όταν βρούμε

έναν τέτοιο οδηγό, ποτέ δεν σκεπτόμαστε ποιας εθνικότητας είναι αυτός ή σε ποια θρησκεία ανήκει. Παρόμοια, για να διεξάγουμε το πείραμα της ένωσης της ψυχής μας με τον Δημιουργό πηγαίνουμε στον ανώτατο εκπρόσωπο της πνευματικότητας. Κάτω από την καθοδήγησή Του εκτελούμε το πείραμα της επικοινωνίας της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Αν έχουμε έμπειρη καθοδήγηση, εφόσον τα στοιχεία στο ανθρώπινο εργαστήριο του σώματος μας, δηλαδή η ψυχή και ο Θεός, είναι εκεί, αν ακολουθούμε τις οδηγίες του καθοδηγητή μας πιστά και ειλικρινά, τότε είναι απόλυτα βέβαιο ότι θα επιτύχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα, το οποίο είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Επίσης, το Μονοπάτι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα είναι το πιο φυσικό και το πιο απλό. Δεν χρειάζεται να κατά τον δαλογισμό να καθόμαστε σε κάποια ιδιαίτερη στάση. Μπορούμε να καθόμαστε στην στάση που είναι η πλέον άνετη σε μας και στην οποία μπορούμε να καθίσουμε ακίνητοι για το μεγαλύτερο δυνατό χρονικό διάστημα. Άλλες μορφές γιόγκα προϋποθέτουν ένα πολύ υγιές σώμα. Απαιτούν η σωματική μας διάπλαση να είναι άψογη. Οι διαλογισμοί τους μπορούν να ασκηθούν, ως επί το πλείστον, από νέους και υγιείς ανθρώπους ενώ η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα μπορεί να ασκηθεί από τον καθένα, από ένα παιδί πέντε χρόνων έως έναν άνδρα εκατό χρόνων και πλέον. Ακόμα αυτό το Μονοπάτι προσφέρεται δωρεάν στους αναζητητές. Οι Διδάσκαλοί μας δεν χρεώνουν τίποτα για το δώρο της πνευματικότητας, το οποίο παρέχουν με αφθονία στους αναζητητές. Οι αληθινοί Διδάσκαλοι κερδίζουν τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου τους. Χρησιμοποιούν λίγα από αυτά που κερδίζουν όσα είναι απολύτως απαραίτητα για τη δική τους συντήρηση και των οικογενειών τους και ξοδεύουν το υπόλοιπο του δικού τους εισοδήματος προς όφελος της ανθρωπότητας. Δεν δέχονται δώρα. Όπως το φως του ήλιου, ο αέρας και το νερό, έτσι και η πνευματικότητα πρέπει να δίνεται δωρεάν. Φθάνουμε στο σημείο να μην έχουμε κατοχυρώσει ούτε καν τα πνευματικά δικαιώματα για τα βιβλία μας. Αυτό λοιπόν είναι τα μοναδικό χαρακτηριστικό της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, η οποία προσφέρεται σε όλους χωρίς κόστος.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Φαίνεται ότι έχετε ζήσει πολλές ζωές σε αυτήν

τη ζωή. Είχατε ανέβει στην υψηλότερη θέση πολιτικής υπηρεσίας όταν εργαζόσαστε σαν υπάλληλος στην ινδική κυβέρνηση και άκουσα ότι είχατε εννέα χιλιάδες ανθρώπους να δουλεύουν κάτω από εσάς. Πώς είναι το να είσαι σε τέτοια θέση που απαιτεί τόση εστίαση προσοχής, όταν τόσο πολύ χρόνο ο νους σας είναι στον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το Μονοπάτι μας είναι ένα μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Αυτή είναι η φράση που χρησιμοποιώ γι' αυτό. Δεν είναι μονοπάτι αρνητικού μυστικισμού. Η μεγαλύτερη κριτική για τον ινδικό μυστικισμό είναι ότι απαιτεί από εμάς να εγκαταλείψουμε τα σπίτια και τις οικογένειες μας, να πάμε μέσα στις παγωμένες σπηλιές των Ιμαλαΐων ή μέσα στις καλύβες των ερήμων και να ξοδεύουμε όλο μας τον χρόνο εκεί στην ενθύμηση του Κυρίου. Αυτό θεωρείται σαν ένα μονοπάτι απάρνησης της ζωής. Αυτό δεν είναι το Μονοπάτι μας. Το Μονοπάτι μας είναι ένα μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Σε αυτό το Μονοπάτι διδασκόμαστε να εκπληρώνουμε όλες τις υποχρεώσεις μας σε αυτόν τον κόσμο. Εκπληρώνουμε τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις μας προς τους γονείς μας, τις οικογένειές μας, την κοινωνία μας και το έθνος μας. Και ακόμα τηρούμε και τις υποχρεώσεις στο διεθνές και συμπαντικό επίπεδο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Μπορεί η πνευματική μας εκπαίδευση να μας βοηθήσει με τη δουλειά μας στον κόσμο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αν έχουμε πνευματική εκπαίδευση, μαθαίνουμε την τέχνη της συγκέντρωσης και η τέχνη της συγκέντρωσης είναι το κλειδί για να επιτύχουμε σε κάθε τομέα της ζωής μας. Αν εσείς και εγώ είμαστε συμφοιτητές και αν εσείς έχετε καλύτερη συγκέντρωση, θα μπορείτε να θυμάστε μία σελίδα σε δέκα λεπτά. Επιπλέον, αν σκέπτομαι τα σοκάκια του Παρισιού ή τον Άρη ή τον Πύργο Σίαρς στο Σικάγο, τότε δεν είμαι συγκεντρωμένος. Μπορεί να έχω την ίδια σελίδα μπροστά μου για μία ώρα και ακόμα να μην μπορώ να την διαβάσω. Έτσι, όταν ακολουθούμε το Μονοπάτι των Διδασκάλων, μαθαίνουμε την τέχνη της συγκέντρωσης. Αυτό μας βοηθά να έχουμε επιτυχία σε κάθε τομέα και της εγκόσμιας αλλά και της πνευματικής μας ζωής.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς είναι όταν αρχίζετε να ταξιδεύετε στα εσωτερικά επίπεδα; Είστε πλήρως συνειδητός όπως όταν κάθεστε εδώ ακριβώς τώρα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η πνευματικότητα είναι το μονοπάτι προσωπικής εμπειρίας. Είναι ένα μονοπάτι συνειδητής εμπειρίας. Αναπτύσσουμε τη συνειδητότητά μας και μετά φθάνουμε στην Υπερσυνειδητότητα *(τον Θεό)*. Καθώς ταξιδεύουμε στα Εσωτερικά επίπεδα, είμαστε πλήρως συνειδητοί τού τι βλέπουμε γύρω μας και τι ακούμε Εσωτερικά.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πώς είναι όταν μπαίνετε σε διαφορετικές διαστάσεις;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αρχικά συναντάτε ποικιλία από έγχρωμα φώτα και μετά βλέπετε την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου σας. Αυτή είναι τόσο θελκτική δελεαστική, τόσο συναρπαστική και τόσο ελκυστική, ώστε αναπτύσσετε όλο και μεγαλύτερη αγάπη γι' Αυτήν. Καθώς πηγαίνετε σε όλο και ανώτερα επίπεδα, πρώτον συγχωνεύεστε με τον δικό σας Διδάσκαλο. Στον μυστικισμό υπάρχουν δύο στάδια: το πρώτο στάδιο είναι γνωστό στους Σούφι σαν Φάνα-Φιλ-Σεχ, το οποίο σημαίνει συγχώνευση με τον Διδάσκαλο. Το δεύτερο και τελευταίο στάδιο είναι γνωστό σαν Φάνα-Φιλ-Αλλάχ, που σημαίνει επικοινωνία με τον Θεό. Οι Εσωτερικές Περιοχές είναι περιοχές όλο Φως και θείο Ήχο (Μουσική των Σφαιρών).

Βλέπουμε ότι τα εξωτερικά φώτα διαρκούν μόνο για λίγο και μετά σβήνουν. Παρόμοια, η εξωτερική μουσική συνεχίζει μόνο τόσο όσο τη δημιουργούμε μέσω του λαιμού μας ή μέσω των μουσικών μας οργάνων. Αλλά, από τότε που ο Θεός άναψε το Εσωτερικό Φως και από τότε που άρχισε την Εσωτερική Μουσική με τα δικά Του "δάχτυλα" και το Φως και ο Ήχος Εσωτερικά είναι διαρκή και αιώνια. Συνεχίζουν αδιάκοπα και πάντα θα υπάρχουν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα λέγατε ότι, όσο περισσότερη εμπειρία έχουμε των εσωτερικών Ήχων και του Εσωτερικού Φωτός, τόσο περισσότερο τα ακτινοβολούμε στην εγκόσμια ζωή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Καθώς προοδεύουμε στα Εσωτερικά επίπεδα αποκτούμε τις θεϊκές αρετές της μη-βίας, της ειλικρίνειας,

της αγνότητας, της ταπεινοφροσύνης και της ανιδιοτελούς προσφοράς. Με τη Χάρη του Διδασκάλου μας, του οποίου η καθοδήγηση είναι απολύτως απαραίτητη, αρχίζουμε να ακτινοβολούμε αυτές τις αρετές. Εκείνοι που έρχονται σε επαφή με εμάς επηρεάζονται από την ακτινοβολία μας. Προκαλούμε, επίσης, μία αλλαγή στις καρδιές τους. Και αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο οι Άγιοι μπορούν να αλλάξουν ολόκληρο το Σύμπαν. Είναι επαναστάτες, αλλά η επανάστασή τους δεν είναι μέσω καταστροφής. Η επανάστασή τους είναι μέσω της αλλαγής στις καρδιές και στις ψυχές των ανθρώπων. Γεμίζουν τις καρδιές μας και τις ψυχές μας με παγκόσμια αγάπη. Τότε και εμείς ακτινοβολούμε την αγάπη και τις άλλες θείες ιδιότητες και εκείνοι που έρχονται σε επαφή με μας επωφελούνται από αυτό και έλκονται και εκείνοι στα Πόδια του Διδασκάλου. Τελικά φθάνουν και αυτοί σε πνευματικά ύψη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Από ότι έχω ακούσει από τους μαθητές σας, αυτή η ακτινοβολία, για την οποία μιλάτε, σας δίνει την απαιτούμενη ενέργεια και δεν χρειάζεστε πολύ λίγο ύπνο, γιατί όπως πληροφορήθηκα συναντάτε κόσμο σχεδόν καθ' όλη τη διάρκεια της νύκτας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η διαδικασία του διαλογισμού, αυτή η ίδια, παρέχει ξεκούραση στο σώμα σας. Όταν διαλογίζεστε και όταν έρχεστε πάνω από τη σωματική σας συνειδητότητα, το σώμα σας είναι σε απόλυτη ανάπαυση. Κατά τη διάρκεια του χρόνου που αφιερώνουμε στον διαλογισμό το σώμα μας έχει πλήρη ανάπαυση. Αυτό είναι το μυστικό τού γιατί οι Άγιοι μπορούν να δουλεύουν νυχθημερόν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Άκουσα το πρωί να λέτε ότι το παν είναι να έχει κάποιος προσωπική εμπειρία από το κάθε τι, έτσι ώστε να γίνεται πιο συνειδητός και πιο ενήμερος πνευματικά. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να γίνεται και πιο δημιουργικός και η ζωή του να είναι πιο πλήρης. Με αυτό τον τρόπο στοχεύει κανείς στη ζωή του σε κάτι περισσότερο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αν γινόμαστε όλο και περισσότερο συνειδητοί, τότε, τελικά, θα γίνουμε και συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Μπορούμε να ακτινοβολούμε την αγάπη και τις

άλλες θεϊκές ιδιότητες σε όλους εκείνους που είναι γύρω μας. Οι Διδάσκαλοι όχι μόνο μπορούν να στέλνουν ακτινοβολία σε εκείνους που κάθονται στη φυσική Τους παρουσία, αλλά μπορούν να στέλνουν την ακτινοβολία Τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Διδάσκαλος μπορεί να είναι παρών με το φυσικό του σώμα σε έναν τόπο αλλά η ακτινοβολία του δουλεύει σε ολόκληρο τον κόσμο, φθάνοντας σε όποιο τόπο βρίσκονται οι μαθητές του, οπουδήποτε βρίσκονται αναζητητές της Αλήθειας. Η πνευματική επιρροή ενός αρμόδιου Διδασκάλου είναι απεριόριστη. Συχνά την παρομοιάζουμε στον μυστικισμό, με την έκφραση: «Οι πλεξίδες του Αγαπημένου μας» και λέμε ότι: «Οι πλεξίδες του Θείου Αγαπημένου μας είναι απεριόριστες. Επηρεάζουν τις ψυχές και τις καρδιές των αναζητητών σε ολόκληρο το Σύμπαν, και όχι μόνο σ' αυτό το υλικό Σύμπαν, αλλά και σε όλα τα Εσωτερικά Σύμπαντα».

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θυμάμαι όταν διάβαζα το βιβλίο σας, "Πνευματική Αφύπνιση», ότι συχνά βλέπατε τον πατέρα σας, Κιρπάλ Σινγκ, να αισθάνεται μεγάλη θλίψη και βλέπατε τα δάκρυα να ρέουν από τα μάτια του μετά τον θάνατο του Διδασκάλου του και αυτό σας οδήγησε στο να γράψετε ένα ποίημα που έλεγε:

«Λουλούδια έπεσαν σαν βροχή πάνω στη γη,
με τη μορφή δακρύων αγάπης.
Ας είναι ευλογημένοι εκείνοι που τα μαζεύουν».

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αυτός είναι ένας από τους στίχους μου. Όταν ο Διδάσκαλός μας, αφήνει το φυσικό επίπεδο, αισθανόμαστε μεγάλη αγωνία. Ακόμα και εκείνοι που είναι ένα με τον Διδάσκαλο στα ανώτερα επίπεδα, παρόλο που απολαμβάνουν την ακτινοβολία του Διδασκάλου και τη συντροφιά του στα Εσωτερικά επίπεδα, χάνουν την ειδική γοητεία που είχε ο Διδάσκαλός τους κατά τη διάρκεια της γήινης παραμονής Του.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αισθάνεστε την ίδια ακτινοβολία και αγάπη να ρέει από τον Διδάσκαλό σας στα Εσωτερικά επίπεδα, όπως αισθανόσασταν, όταν εκείνος ήταν στο σώμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τότε, ποια είναι η θλίψη, αν δεν υπάρχει θάνατος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η φυσική μορφή του Διδασκάλου έχει τη δική της γοητεία. Πηγαίνετε σ' αυτόν και του μιλάτε στο φυσικό επίπεδο. Σας συμπεριφέρεται με αγάπη. Η εμπειρία ενός μαθητή με τον Διδάσκαλό του είναι ότι κάθε μέρα υπάρχει μία καινούργια ιστορία αγάπης μεταξύ του λάτρη και του Αγαπημένου. Δύο τέτοιες ιστορίες δεν έχουν την ίδια χροιά, το ίδιο χρώμα, την ίδια διάσταση. Όλες τους είναι διαφορετικές. Όλες τους είναι θαυμάσιες. Αλλά, όταν μιλάμε για την συντροφιά του Διδασκάλου, σημαίνει ότι καθόμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου και κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του, την έκφραση του προσώπου του, και χανόμαστε τελείως μέσα σε Αυτήν. Είμαστε τόσο απορροφημένοι μέσα σ' αυτήν ώστε δεν έχουμε συνείδηση του ίδιου μας του εαυτού. Ένας από τους στίχους μου λέει:

«Είμαι τελείως χαμένος
μέσα στην ομορφιά του Αγαπημένου μου.
Ώ φίλε, πες μου πώς μοιάζει ο Αγαπημένος μου,
επειδή εσύ τουλάχιστον θα τον έχεις δει».

Με αυτούς τους στίχους, ο ποιητής λέει στον σύντροφό του ότι, αφού εκείνος δεν είναι τόσο χαμένος όσο εκείνος και μπορεί να διατηρεί τη δική του συνειδητότητα, ίσως μπορεί να πει στον ποιητή πώς είναι ο Αγαπημένος.

Αυτό είναι αληθινά, το να κάθεται κανείς στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Αυτό είναι εκείνο που ονομάζεται Σάτσανγκ. Στην ινδική γλώσσα, Σάτσανγκ σημαίνει «Συντροφιά με την Αλήθεια» και ο Γκουρού Νανάκ έχει πει ότι «Αλήθεια είναι μόνο ο Θεός».

ΝΤΑΪΑΝΑ: Το άσραμ σας έχει μία παγκόσμια προοπτική. Μου έχετε πει ότι πολλοί πνευματικοί ηγέτες και πολιτικοί αρχηγοί συγκεντρώνονται σ' αυτό πολλές φορές τον χρόνο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ήταν ιδρυτής και πρώτος πρόεδρος της "Παγκόσμιας Αδελφότητας των Θρησκειών" και το 1974 οργάνωσε στην Ινδία το πρώτο "Παγκόσμιο Συνέδριο για την Ενότητα του

Ανθρώπου".

Η "Παγκόσμια Αδελφότητα των Θρησκειών" είχε τη θρησκεία σαν βασικό παράγοντα επίτευξης συναδέλφωσης των ανθρώπων. Αλλά σε αυτό το συνέδριο ο Διδάσκαλος Κιρπάλ διεύρυνε το πεδίο δράσης, θεωρώντας τον άνθρωπο σαν τον βασικό παράγοντα για μια παγκόσμια ενότητα και συναδέλφωση.

Άνθρωποι από όλα τα μέρη του κόσμου προσκλήθηκαν να συμμετάσχουν σε αυτό το συνέδριο στο οποίο συμμετείχαν περισσότεροι από εκατό χιλιάδες άτομα από την Ινδία και περίπου εξακόσιοι εκπρόσωποι από άλλες χώρες. Ήταν ένα θέαμα "Να το δουν οι θεοί"!

Η Ίντιρα Γκάντι, η οποία ήταν τότε Πρωθυπουργός της Ινδίας, έγραψε ένα υπέροχο γράμμα στον Αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Στο γράμμα έλεγε ότι αυτή ήταν η πρώτη φορά που τέτοιο συνέδριο συγκλήθηκε μέσα στα τελευταία 2.500 χρόνια. Το τελευταίο συνέδριο, σε αυτό το πεδίο ενδιαφέροντος, σύμφωνα με τις παραδόσεις, είχε συγκληθεί από τον μεγάλο Ινδό βασιλιά Ασόκα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Βλέπετε στο μέλλον ο άνθρωπος να αγαπά ανεξαιρέτως τους άλλους; Βλέπετε στο μέλλον οι θρησκείες να σέβονται τις άλλες θρησκείες; Έχετε πει ότι πρόκειται να έχουμε μία μεγάλη πνευματική αφύπνιση. Βλέπετε αυτό να συμβαίνει στο μέλλον εξ αιτίας αυτής της μεγάλης πνευματικής αφύπνισης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Έχουμε συγκεκριμένα σημάδια πνευματικής αφύπνισης σ' ολόκληρο τον κόσμο. Όταν άρχισα αυτήν την περιοδεία, μου είπαν ότι μερικοί άνθρωποι στην Ευρώπη και σε άλλες χώρες ήταν πολύ επιφυλακτικοί, και ότι μπορεί να μην ήταν ανοικτοί στη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Αλλά είδα ότι, οπουδήποτε πήγα, υπήρχε μία θαυμαστή ανταπόκριση. Ήρθε η ώρα όπου οι άνθρωποι όλων των θρησκειών, όλων των χωρών και όλων των ηλικιών ενδιαφέρονται για την πνευματική τους ευημερία και για την επίτευξη του τελικού σκοπού της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Έχουν αρχίσει να κατανοούν ο ένας τον άλλον καλύτερα. Μέσα σε αυτά τα συνέδρια συναντήθηκαν επανειλημμένως αρχηγοί όλων των θρησκειών. Όταν μιλούσαν

για τα διδάγματα των θρησκειών τους, ήταν ολοφάνερο ότι η πεμπτουσία όλων των θρησκειών είναι η ίδια. Είναι μόνο οι τελετές και οι τελετουργίες που διαφέρουν.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τι θα λέγατε με μία λέξη ότι είναι η ουσία, η χρυσή κλωστή που αποτελεί το υφάδι όλων των διδαγμάτων;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αγάπη για τον Θεό και αγάπη για την ανθρωπότητα. Πρέπει να έχετε διαβάσει τη γνωστή ιστορία του Αμπού Μπεν Άντεμ. Λέγεται ότι ένα βράδυ ένας άγγελος εμφανίσθηκε σε αυτόν. Ρώτησε τον άγγελο τι έκανε και ο άγγελος απάντησε: «Γράφω το ονόματα αυτών που υπηρετούν τον Θεό». Ο Αμπού Μπεν Άντεμ ρώτησε όλο περιέργεια: «Είμαι στον κατάλογο;» Ο άγγελος είπε: «Όχι». Ο Άγιος τότε του είπε: «Αν γράψεις και τον κατάλογο αυτών που υπηρετούν τον συνάνθρωπό τους, παρακαλώ, αν είναι δυνατόν, να με βάλεις σε αυτό τον κατάλογο». Ο άγγελος εξαφανίσθηκε και εμφανίσθηκε πάλι το επόμενο βράδυ. Έδειξε στον Αμπού Μπεν Άντεμ έναν καινούργιο κατάλογο από εκείνους που υπηρετούν τον Θεό. Ο Αμπού Μπεν Άντεμ εξεπλάγη, όταν είδε ότι ο Θεός είχε δώσει εντολή να μπει το όνομά του πρώτο. Το να αγαπάμε την ανθρωπότητα είναι το να αγαπάμε τον Θεό.

Τώρα, όταν μιλάμε για την πατρότητα του Θεού και την αδελφοσύνη του ανθρώπου, είναι μόνο με τα λόγια. Αλλά, όταν ταξιδεύουμε στο Εσωτερικό διάστημα και γινόμαστε ένα με τον Θεό, τότε αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού σε κάθε πουλί, σε κάθε λουλούδι και σε όλες τις μορφές της Δημιουργίας. Και όταν βλέπουμε την εικόνα του Θεού σε όλη τη Δημιουργία, φυσικά αναπτύσσουμε αγάπη για ολόκληρη τη Δημιουργία. Είναι μόνο σ' εκείνο το στάδιο που πραγματικά αρχίζουμε να πιστεύουμε στην πατρότητα του Θεού και την αδελφοσύνη του ανθρώπου.

Υπάρχει μία ιστορία από τον δέκατο Σικχ Γκουρού, τον Γκουρού Γκομπίντ Σινγκ. Είχε έναν πολύ αφοσιωμένο μαθητή, τον Μπάι Κανέγια, που είχε σαν καθήκον να δίνει νερό στους πληγωμένους στο πεδίο της μάχης. Μερικοί από τους μαθητές ήρθαν και ανέφεραν στον Γκουρού ότι ο Μπάι Κανέγια έδινε νερό όχι μόνο στους ανθρώπους από τη δική τους πλευρά, αλλά και στους στρατιώτες της αντίπαλης ομάδας. Το αποτέλεσμα ήταν ότι εκείνοι οι

στρατιώτες έπαιρναν παράταση ζωής και σηκώνονταν και άρχιζαν να πολεμούν ξανά. Όταν ο Μπάι Κανέγια ρωτήθηκε για τις πράξεις του, απάντησε ως εξής στον Γκουρού: «Κύριε, δεν δίνω νερό ούτε σε μουσουλμάνο, ούτε σε σικχ. Δίνω νερό σε σένα και οπουδήποτε βλέπω την εικόνα σου, δίνω νερό σε εκείνη την εικόνα». Ο Γκουρού είπε: «Ο Μπάι Κανέγια κατάλαβε τα διδάγματά μου με τη σωστή τους σημασία». Μετά ζήτησε από τον Μπάι Κανέγια όχι μόνο να προσφέρει νερό, αλλά να αρχίσει να δένει και τις πληγές τους και να ντύνει τους πληγωμένους στρατιώτες. Επομένως, όταν βλέπουμε το Φως το Θεού σε ολόκληρη τη Δημιουργία, δεν θα μας αρέσει να προκαλούμε βλάβη σε κανένα ζωντανό πλάσμα.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Έχετε κερδίσει το αναγνωρισμένου κύρους βραβείο της Ουρδικής Ακαδημίας για ποίηση στην Ινδία. Και έχετε ανακηρυχθεί σαν ο μέγιστος εν ζωή μυστικιστής ποιητής. Θα ήταν πολύ ευγενικό εκ μέρους σας, αν μοιραζόσαστε μαζί μας ένα αγαπημένο σας ποίημα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα διαβάσω μερικούς από τους στίχους μου:

Έμαθα να αγαπώ όλη την ανθρωπότητα.
Το μήνυμά Σου για την αγάπη το έχω μαζί μου.
Είναι ένα ανεκτίμητο δώρο για να το μοιραστώ
με όλους ανεξαιρέτως.
Πάρε όλη την ανθρωπότητα
στο στοργικό αγκάλιασμά Σου
επειδή είναι δικοί Σου γνωστοί και συγγενείς.
Προχώρα στον δρόμο σου,
μοιράζοντας αγάπη σε όλους
όσους περπατούν στους δρόμους.
Η αγάπη είναι η αρχή και το τέλος
όλων των συμπάντων.
Έφερα αυτό το αθάνατο δώρο
για να το χαρίσω σε όλους ανεξαιρέτως.
Η αγάπη δεν έχει τέλος, έχει μόνον αρχή.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Είναι σημαντικό για τα παιδιά να παρευρίσκονται στον διαλογισμό και να μάθουν να διαλογίζονται; Αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχουν πολλά παιδιά σε αυτό το Μονοπάτι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ Τζι μας έλεγε συχνά ότι, αν θέλουμε τα παιδιά μας να είναι ηθικά, θα πρέπει να τους δίνουμε το παράδειγμα από τη δική μας ζωή. Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το δίδαγμα. Όταν οι γονείς μου κάθονταν για διαλογισμό, πήγαινα και εγώ και καθόμουν μαζί τους και μετά άρχισα να δέχομαι την ακτινοβολία. Στην παιδική ηλικία είμαστε σαν άγραφα κομμάτια χαρτιού. Οποιεσδήποτε εντυπώσεις παίρνουμε στην παιδική μας ηλικία, τις μεταφέρουμε σε ολόκληρη τη ζωή μας. Ακόμα και στα αθλήματα και στους άλλους τομείς της ζωής η χρυσή αρχή είναι: «Πιάσε τους όσο είναι νέοι». Όπως είπε ο Ourjoureth: «Το παιδί είναι ο πατέρας του ανθρώπου». Είμαστε πιο κοντά στον Θεό σαν παιδιά, επειδή δεν έχουμε προκατειλημμένες ιδέες. Δεν έχουμε μίσος για κανέναν. Ανταποκρινόμαστε πλήρως στην αγάπη. Οποιοσδήποτε αγαπά ένα παιδί, το παιδί θα ανταποκριθεί σε αυτόν αμέσως. Ακόμα και αν τα παιδιά παλεύουν για μια στιγμή, μεταξύ τους, την επόμενη τα βλέπουμε να παίζουν μαζί με αγάπη. Έχουν αναπτυγμένες τις θεϊκές ιδιότητες της συγχώρησης και της λησμονιάς.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Σε ποια ηλικία θα λέγατε ότι ένα παιδί θα πρέπει να μάθει να διαλογίζεται;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί να είναι στα έξι ή στα επτά του χρόνια. Βαθμιαία το παιδί μπορεί να αφιερώνει όλο και περισσότερο χρόνο. Για αρχή, ο διαλογισμός μπορεί να είναι για δέκα λεπτά μόνο ή για δεκαπέντε λεπτά. Μετά, καθώς η εξάσκηση συνεχίζεται, το παιδί προοδεύει γρήγορα στο Μονοπάτι.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Θα ήθελα να μπούμε στο θέμα του θανάτου. Έχει λεχθεί ότι πολλοί από εμάς ζούμε με τον φόβο του θανάτου και αυτό μας αποδυναμώνει. Είναι σημαντικό για μας να μάθουμε ορισμένα σχετικά με τον θάνατο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Η τέχνη τού να πεθαίνουμε ενόσω ζούμε, που σημαίνει διαλογισμός, είναι στην πραγματικότητα η

τέχνη της αθανασίας. Ο θάνατος, ο οποίος είναι ο μεγαλύτερος φόβος που έχουμε, είναι μία πηγή χαράς για τους μυστικιστές. Οι Σούφι γιορτάζουν την επέτειο θανάτου των Αγίων, αλλά δεν την αποκαλούν επέτειο θανάτου. Χρησιμοποιούν τη λέξη "ουρς", που σημαίνει γάμος. Πιστεύουν ότι η ώρα του θανάτου, του φυσικού θανάτου, είναι μία ώρα όπου αποβάλλει κανείς τη φυσική του περιβολή και ενώνεται με τον Θεό αιώνια.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Αυτό με οδηγεί σε μία ερώτηση. Πώς ξέρουμε ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έχει αποδειχθεί ακόμα και από τους γιατρούς και τους επιστήμονές μας. Ο Ρέυμοντ Μούντυ κυκλοφόρησε το θαυμάσιο βιβλίο του «Η ζωή μετά τη ζωή». Και από τότε υπήρξε μία πληθώρα από δημοσιεύσεις στη Δύση που έδειχνε ότι υπάρχει ζωή μετά τον θάνατο.

Εάν ακολουθούμε το Μονοπάτι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, υπερνικούμε τον θάνατο στη διάρκεια της ζωής μας. Και μπορούμε να φθάσουμε στον τελικό μας στόχο την Αυτογνωσία και την Θεογνωσία. Και σε αυτή την περίπτωση, αυτή η μετάβαση από τη μία ζωή στην άλλη δεν είναι πηγή μαρτυρίων, διότι δεν έχουμε το τραύμα του θανάτου. Ο Καμπίρ, ο μεγάλος Ινδός Άγιος, είπε κάποτε: «Ο θάνατος, τον οποίον άλλοι φοβούνται, είναι για μένα χαρά», επειδή είναι μόνο περνώντας μέσα από αυτή τη διαδικασία που μπορούμε να κατορθώσουμε τη συγχώνευση μας με τον Αγαπημένο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Τι είναι μετενσάρκωση; Τι σημαίνει η λέξη μετενσάρκωση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το σώμα μας πεθαίνει, αλλά η ψυχή μας είναι αθάνατη. Η ψυχή μας δεν πεθαίνει. "Μετενσάρκωση" σημαίνει την μετάβαση της ψυχής μας από το ένα σώμα μετά το θάνατό του σ' ένα άλλο. Οι μυστικιστές χρησιμοποιούν τη λέξη "ιντακάαλ", όταν ένας άνθρωπος πεθαίνει. Η λέξη "ιντακάαλ", στην κυριολεξία, σημαίνει μεταφορά. Ας υποθέσουμε ότι εργάζομαι στο Δελχί και μετατίθεμαι στη Νέα Υόρκη. Εξακολουθώ να είμαι το ίδιο πρόσωπο. Λέμε μόνο ότι έχω μετατεθεί από το Δελχί στη Νέα Υόρκη. Η

λέξη "ιντακάαλ" χρησιμοποιείται κατά την ώρα του θανάτου και σημαίνει ότι ο φυσικός μας θάνατος είναι μόνο μία ευκαιρία για την ψυχή μας να αφήσει ένα φυσικό περίβλημα και μετά να ενσαρκωθεί μέσα σε ένα άλλο. Διότι αν δεν μπορέσουμε να επιτύχουμε τη σωτηρία μας μέσω της καθοδήγησης ενός Τέλειου Αγίου, ο οποίος μπορεί να μας βοηθήσει στο να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να έχουμε επικοινωνία με τον Θεό, συνεχίζουμε στον τροχό των επαναγεννήσεων. Όμως, μόλις επιτύχουμε τον πνευματικό μας στόχο, τότε, έχουμε σωτηρία αιώνια και δεν επιστρέφουμε ποτέ πια εδώ στη γη.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Διδάσκαλε Ντάρσαν Σινγκ, θα μας πείτε τι είναι το κάρμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το Κάρμα είναι ο "Νόμος της Δράσης και της Αντίδρασης". Υπάρχουν τρία είδη κάρμα. Το ένα είναι γνωστό σαν "σαντσίτ" που σημαίνει, συσσωρεμένο κάρμα. Αυτό η ψυχή μας το έχει μαζέψει από καταβολής κόσμου, δηλαδή από τότε που η ψυχή μας χωρίστηκε από τον Θεό. Αυτό το κάρμα, δεν μπορούμε να το εξαλείψουμε κατά τη διάρκεια αυτής μας της ζωής. Αυτό το κάρμα το αναλαμβάνει ο Διδάσκαλός μας και το διευθετεί κατά την ώρα της Μύησης. Το δεύτερο είδος κάρμα είναι γνωστό σαν "πραλάμπντα" ή μοίρα ή τύχη ή προκαθορισμένο για αυτήν μας τη ζωή κάρμα. Αυτό μας βοηθά ο Διδάσκαλος να το υποστούμε, με έναν ήπιο τρόπο. Λέγεται από τον Μαουλάνα Ρούμι ότι ο ζωντανός Άγιος έχει τη δύναμη όχι μόνο να αναχαιτίσει τη βολή ενός βέλους από τον Θεό, αλλά και να το γυρίσει πίσω σε Εκείνον. Ο Διδάσκαλος εξαλείφει μέρος αυτού του κάρμα τελείως και το υπόλοιπο το υφιστάμεθα με έναν μετριασμένο τρόπο. Το τρίτο είδος κάρμα είναι το "κριγιαμάν" ή μελλοντικό κάρμα. Ο Διδάσκαλος μας βοηθά να ζούμε μία ζωή, η οποία δεν συνεπάγεται κανένα μελλοντικό κάρμα. Επομένως, τελικά, το συσσωρευμένο κάρμα το αναλαμβάνει ο Διδάσκαλος, το πραλάμπντα ή προκαθορισμένο κάρμα διεκπεραιώνεται από εμάς κάτω από την καθοδήγηση του Διδασκάλου και με το να μας διδάσκει να μην επιβαρυνόμαστε με μελλοντικό κάρμα, μας εξασφαλίζει τη σωτηρία.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Πλησιάζουμε στο τέλος της συνομιλίας μας, αλλά εν συντομία θα μας πείτε αν ο Νόμος του Κάρμα ή Νόμος της Αιτίας και Αποτελέσματος, απλά σημαίνει ότι για οτιδήποτε κάνουμε, λαμβάνουμε το ίδιο σαν ανταμοιβή; Εάν διαπράξουμε ένα έγκλημα, ακόμα και αν ο ανθρώπινος νόμος δεν μας τιμωρήσει, δεν θα ξεφύγουμε μια δίκαιη τιμωρία; Δεν ξεφεύγουμε ποτέ από τίποτα; Αυτός είναι ο Νόμος της Αιτίας και του Αποτελέσματος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αυτό είναι σωστό. Η μόνη εξαίρεση είναι ότι, όταν μπαίνουμε κάτω από την προστασία ενός ζωντανού Αγίου, ενός ζωντανού Θεανθρώπου, Αυτός παίρνει πολύ από το κάρμα μας επάνω Του και εμείς ανακουφιζόμαστε από αυτό το φορτίο.

ΝΤΑΪΑΝΑ: Διδάσκαλε Ντάρσαν Σινγκ, σας ευχαριστώ για το έργο σας και για το ότι μοιραστήκατε τη σοφία σας και την αγάπη σας, όχι μόνον με εμάς μπροστά στις κάμερες σήμερα, αλλά για τις ακούραστες προσπάθειες σας σε όλο τον κόσμο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι το ιερό καθήκον που μου έχει ανατεθεί από τους δύο μεγάλους Διδασκάλους και κάτω από την άμεση καθοδήγησή τους, εγώ συμβάλλω στο ελάχιστο.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων πραγματοποιήθηκε στις 9 Μαρτίου 1979, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί με τον πνευματικό Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ).

ΟΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν περνάμε τις δοκιμασίες και τις θλίψεις σε αυτό το Μονοπάτι, όπως αυτές που αναφέρθηκαν σε μία ομιλία που δώσατε με τον τίτλο «Τα Εννέα Σημάδια του Λάτρη», έχουμε την επιλογή να αντιδράσουμε θετικά ή αρνητικά σε αυτές. Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε μία πιο θετική στάση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όλοι εμείς που είμαστε στο Μονοπάτι των Διδασκάλων είμαστε προορισμένοι να ευλογηθούμε με το μεγαλύτερο δώρο που μπορούμε να δεχθούμε από τον απόλυτο Θεό: Το δώρο τού να γίνουμε ένα με τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας, τού να κατορθώσουμε την επικοινωνία μας με τον Παντοδύναμο και να επιστρέφουμε στη Γενέτειρα Πατρίδα μας. Όταν επιθυμούμε να λάβουμε το υπέρτατο δώρο που προσφέρεται σε αυτό το Σύμπαν αλλά και στο επόμενο, πρέπει να αρχίσουμε να προχωράμε στο Μονοπάτι με σταθερό βήμα και να κάνουμε μία μικρή θυσία. Αυτό το Μονοπάτι δεν είναι παιδικό παιχνίδι. Είναι ένα Μονοπάτι δακρύων, ψυχρών αναστεναγμών και αγρύπνιας. Είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο χάνουμε τα πάντα: την καρδιά μας, τον νου μας και την ψυχή μας. Πρέπει να θυσιάσουμε την ταυτότητά μας και να τη χάσουμε μέσα στον Παντοδύναμο. Είναι ένα Μονοπάτι που απαιτεί μια υπέρτατη θυσία και πρέπει να το ακολουθήσουμε με τη βασική κατανόηση, ότι ο Διδάσκαλός μας, έχει τεράστιους θησαυρούς και ανεξάντλητα δώρα αγάπης, τα οποία μπορεί να τα μοιράσει με αφθονία σε κάθε ψυχή και στους δύο κόσμους. Η αποθήκη της αγάπης Του αυξάνεται σε μέγεθος και ποτέ δεν μειώνεται. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε αυτό το μοναδικό χαρακτηριστικό πως: Το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι αγάπης, ένα Μονοπάτι πί-

στης, ένα Μονοπάτι συνειδητοποίησης.

Από την αυγή της αιωνιότητας, όλοι οι Άγιοι και οι οραματιστές, οι μύστες και οι προφήτες, έχουν τονίσει ότι αυτό είναι ένα Μονοπάτι αγάπης. Η αγάπη γνωρίζει να δίνει, να δίνει και να δίνει. Η αγάπη δεν παίρνει πίσω τίποτα. Παραδόξως, δίνοντας ολοκληρωτικά, η αγάπη παίρνει τα πάντα, επειδή τελικά η ψυχή γίνεται ένα με τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας.

Για να αποφύγουμε άσκοπο μαρτύριο και ψυχικό πόνο σε αυτό το Μονοπάτι, πρέπει να καταλάβουμε ότι ο πόλος μέσω του οποίου εργάζεται ο Θεός, είναι ο ζωντανός Διδάσκαλος και ότι έχει όλες τις ιδιότητες του Θεού. Ο Θεός είναι μια αιώνια πηγή αγάπης που δεν στερεύει. Όσο περισσότερο ο Διδάσκαλος μοιράζει αγάπη τόσο περισσότερο αυξάνει το απόθεμα της αγάπης Του. Αν μπορούμε να καταλάβουμε αυτό το βασικό στοιχείο, τότε οι δυσκολίες μας στο Μονοπάτι θα μειωθούν και όταν συμβεί, θα υποφέρουμε τα πάντα με ένα χαμόγελο στα χείλη μας και με μία χαρούμενη διάθεση.

Αν μπορέσουμε να κατανοήσουμε την παγκόσμια και απεριόριστη διάσταση της αγάπης του Διδασκάλου, τότε όλα τα άλλα γίνονται εύκολα. Δίνω έμφαση σε αυτή την πλευρά του μυστικισμού, επειδή σε όλους μας λείπει αυτή η βαθιά γνώση. Οι περισσότερες δοκιμασίες και τα δεινά στο Μονοπάτι οφείλονται στη ζήλεια και στην παρανόησή μας για τη μυστικιστική αγάπη.

Τώρα ας δούμε ένα από τα εννέα σημάδια στα οποία αναφέρεσαι. Το πρώτο σημάδι είναι το "ψυχρό σημάδι". Οι ψυχροί αναστεναγμοί έρχονται, όταν αισθανόμαστε ότι έχουμε αφεθεί και τότε κλυδωνιζόμαστε και αυτό συμβαίνει όταν λανθασμένα σκεπτόμαστε ότι ο Διδάσκαλός μας δεν μας αγαπά. Νομίζουμε ότι μας έχει παραμελήσει, επειδή δεν μπορούμε να είμαστε στη φυσική παρουσία του. Θέλουμε μια ομολογία από Εκείνον, ξανά και ξανά, ότι έχει αγάπη για μας, ότι μοιράζει τα καλύτερα δώρα Του σε μας.

Ο Αγαπημένος μας, μάς αγαπά πολύ. Αλλά, μερικές φορές, έχουμε εξωπραγματικές απαιτήσεις και υποφέρουμε. Άλλες φορές δεν κατανοούμε τον ρόλο του Αγαπημένου μας και παρερμηνεύ-

ουμε τις πράξεις του και έτσι λανθασμένα σκεπτόμαστε ότι δεν μας αγαπά. Ενώ περνάμε κάθ' ένα από τα εννέα σημάδια, συχνά δίνουμε πάρα πολύ μεγάλη σημασία στον εαυτό μας και στο τι σκεπτόμαστε. Δεν βλέπουμε τις πραγματικότητες του Μονοπατιού και την αδιάκοπη αγάπη του Διδασκάλου για μας και την απεριόριστη ικανότητά του να δίνει αγάπη σε όλους ανεξαιρέτως, μέχρι την πληρότητα του καθενός.

Δεν είμαστε συντονισμένοι με τον Διδάσκαλο. Κρίνουμε τις πράξεις του από το φυσικό μας επίπεδο και επειδή συμβαίνει να είμαστε σε απόσταση από Εκείνον στο φυσικό επίπεδο, δεν καταλαβαίνουμε τη θέση μας στη σωστή της προοπτική. Αν ήμασταν συντονισμένοι με Εκείνον, θα συνειδητοποιούσαμε αμέσως πόση αγάπη μας στέλνει. Ο Διδάσκαλος συνεχώς στέλνει τη μέγιστη αγάπη του, αλλά μερικές φορές νομίζουμε ότι δεν είναι αρκετή και υποφέρουμε σε κάθε στάδιο του πνευματικού μας ταξιδιού. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο δεν είμαστε ποτέ ικανοποιημένοι. Είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο, μόλις πιούμε το νέκταρ της αγάπης, η δίψα μας για όλο και περισσότερη αγάπη δεν σταματά ποτέ. Όσο περισσότερα μας δίνει ο Διδάσκαλος τόσο περισσότερα θέλουμε.

Αυτά τα εννέα σημάδια είναι το αποτέλεσμα αυτών που όλο και περισσότερο θέλουμε στο Μονοπάτι. Μόλις γευθούμε τα φρούτα της αγάπης, τότε θέλουμε να είμαστε μαζί με τον Αγαπημένο μας συνεχώς. Μερικές φορές δεν είμαστε ικανοποιημένοι ούτε και με την Εσωτερική θέαση του Αγαπημένου μας, θέλουμε την παρουσία του Αγαπημένου αδιάκοπα στο φυσικό επίπεδο. Όμως δεν είναι πάντοτε δυνατόν να ικανοποιήσουμε αυτή μας την επιθυμία, αν και, όταν κατορθώνουμε ένα ανώτερο στάδιο στο Μονοπάτι της αγάπης, ο Διδάσκαλος μπορεί να επιλέξει να εμφανιστεί σε εμάς ακόμα και με το φυσικό του σώμα. Ο Διδάσκαλος μπορεί να είναι παρών με το φυσικό του σώμα στον καθένα από τους μαθητές του ταυτόχρονα. Στα πρώτα στάδια, μερικές φορές, αισθανόμαστε δυστυχείς εξαιτίας της έλλειψης της σωστής κατανόησης εκ μέρους μας και της μη ικανοποίησης γι' αυτό που δεχόμαστε. Κάθε στάδιο στην πνευματικότητα έχει δύο όψεις: η μία είναι η ευγνωμοσύνη μας

για ό,τι παίρνουμε και η άλλη είναι η λαχτάρα μας για να έχουμε περισσότερα. Υπάρχει ένας στίχος στην Ουρδική γλώσσα που λέει:

Αυτό είναι ένα δώρο του Θεού, ω φίλε,
και δεν υπάγεται στον έλεγχο κανενός ανθρώπου.
Θα πρέπει να συνεχίζεις να απλώνεις
την ποδιά της ευγνωμοσύνης σου
και να συνεχίζεις να ζητάς όλο και περισσότερα.

Το λάθος μας βρίσκεται στο ότι λησμονούμε τελείως να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για ό,τι έχουμε, αν και πάντοτε λαχταρούμε για όλο και περισσότερα. Αν μάθουμε το μάθημα του να είμαστε ευγνώμονες, τότε πολύ από το αυτοδημιούργητο μαρτύριό μας στο Μονοπάτι θα αποφευχθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μιλάτε για τη διαδικασία του εξαγνισμού και της μεταστοιχείωσης της ψυχής. Είναι αυτά τα εννέα σημάδια, αυτές οι δοκιμασίες, μέρος αυτής της διαδικασίας; Είναι τελικά για την ανάπτυξη και το όφελος μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, είναι μέρος αυτής της διαδικασίας. Η δυσκολία μας είναι ότι δεν καταλαβαίνουμε τι μας έχει δοθεί. Αυτά είναι τα κατάλληλα μαθήματα για την ανάπτυξή μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι πολύ δύσκολο για μας να δούμε ότι ο Διδάσκαλος μάς περνά μέσα από διάφορες φωτιές ακριβώς για τον εξαγνισμό και την απευαισθητοποίηση μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μέσω της Χάρης του Διδασκάλου, δεν πρέπει να περάσουμε μέσα από τις φωτιές, αλλά μόνο από τον καπνό από τις φωτιές. Όμως ακόμα και το να περάσουμε μέσα από τον καπνό μάς κάνει ανήσυχους. Αν έπρεπε να περάσουμε μέσα από τις φωτιές, τότε το μαρτύριό μας θα ήταν τόσο μεγάλο όσο αν περνούσαμε μέσα από την κόλαση. Ο Διδάσκαλος μάς βοηθά σε αυτήν τη διαδικασία του εξαγνισμού με τη λιγότερη δυνατή δυσκολία.

Αλλά για τα αυτοδημιούργητα μαρτύρια που περνάμε, πρέπει να ευχαριστούμε μόνο τον εαυτό μας. Οι δοκιμασίες στο Μονοπάτι είναι μεγάλες, αλλά δεν είναι τόσο οδυνηρές όσο εμείς τις κάνουμε. Το ότι έχουμε τόσα πολλά αυτοδημιούργητα ξενύχτια, τόσο πολύ

αυτοδημιούργητο πόνο και πανικό, οφείλεται στις παρανοήσεις και τις παρερμηνείες μας. Αν μπορούσαμε μόνο να κατανοήσουμε το Μονοπάτι στην πραγματική του προοπτική, τότε θα μπορούσαμε να το διασχίσουμε πολύ χαρούμενα, μερικές φορές σε μία κατάσταση μακαριότητας, βοηθούμενοι από τη Χάρη του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτές τις παρανοήσεις τις δημιουργούμε εμείς οι ίδιοι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, και πρέπει να καταλάβουμε δύο πράγματα: ότι εμείς πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για αυτό που παίρνουμε και μετά να επιθυμούμε περισσότερο. Αυτή η αποθήκη αγάπης του Διδασκάλου δεν στερεύει ποτέ – αυξάνει σε ποσοστό ανάλογο με τη χρήση της.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η διαφορά μεταξύ τού να υπερεπιθυμούμε και τού να έχουμε απαίτηση για το ένα πράγμα ή το άλλο στον διαλογισμό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όσον αφορά στον διαλογισμό πρέπει να είμαστε χωρίς επιθυμία. Μιλούσαμε για την υπερεπιθυμία και τη λαχτάρα μας για να έχουμε όλο και περισσότερη αγάπη για τον Θεό και τη προσμονή τού να κάνουμε περισσότερη πνευματική πρόοδο. Ας υποθέσουμε ότι έχουμε μόλις τώρα μυηθεί και έχουμε ευλογηθεί με την Εσωτερική εμπειρία τού να δούμε τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου και τού να ακούσουμε τον κτύπο από καμπάνες. Την επόμενη ημέρα υπερεπιθυμούμε να πάμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα, να διασχίσουμε τα άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο και να βυθιστούμε στον Διδάσκαλο. Τότε, όταν κατορθώσουμε να βυθιστούμε στον Διδάσκαλο, επιθυμούμε να πάμε στο επόμενο ανώτερο στάδιο. Τη στιγμή που διασχίζουμε το Αστρικό επίπεδο, επιθυμούμε να διασχίσουμε το Αιτιατό επίπεδο. Μετά επιθυμούμε να πιούμε από το Νερό της Αθανασίας και να διασχίσουμε το Τέταρτο επίπεδο. Παρόμοια, όταν φθάσουμε στο Τέταρτο επίπεδο, επιθυμούμε να πάμε στο Αιώνιο μας Σπίτι, το Σατς Καντ. Και από εκεί υπερεπιθυμούμε να γίνουμε ένα με τον Θεό. Σε αυτό το Μονοπάτι, ώσπου να φθάσουμε στην τελική ένωση με τον Παντοδύναμο, συνεχίζουμε να προσφέρουμε την

ευγνωμοσύνη μας στον Διδάσκαλο και συγχρόνως επιθυμούμε για όλο και ανώτερη ευτυχία και έκσταση. Τώρα είμαστε δεμένοι στον νου, στην ύλη και στην απατηλότητα. Όταν υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, η κυριαρχία τους επάνω μας θα είναι λιγότερη. Καθώς γινόμαστε περισσότερο συνειδητοί, επιθυμούμε μια ανώτερη μορφή έκστασης για να μας ικανοποιήσει. Αυτό είναι εκείνο που εννοώ όταν λέω "να επιθυμούμε όλο και περισσότερο". Οποιεσδήποτε απαιτητικές τάσεις, κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, πρέπει από εμάς να αποφεύγονται. Πρέπει μόνο να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στο Κέντρο της Ψυχής *(Τρίτο Οφθαλμό)*. Όταν απαιτούμε κάτι κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, είναι σαν να προσπαθούμε να αρπάξουμε στο χέρι μας μια πνευματική εμπειρία. Αυτές όμως τις εμπειρίες δεν μπορούμε να τις έχουμε με αρπαγή, πρέπει να αντιληφθούμε ότι αυτό είναι ένα Μονοπάτι αυτοπαράδοσης. Όταν αρχίσουμε να παραδίνουμε τον εαυτό μας στον Διδάσκαλο, τότε θα αρχίσουμε να προχωρούμε σε αυτό το Μονοπάτι. Αν προσπαθούμε να αρπάξουμε τα πάντα, εμείς οι ίδιοι, τότε έχουμε το αίσθημα του «εγώ» μέσα μας και ότι εγώ είμαι ο πράττων. Πρέπει να αφήσουμε το «εγώ». Όσο θεωρούμε ότι είμαστε εμείς οι πράττοντες δεν θα μπορέσουμε να κάνουμε καμία πρόοδο. Μόνον όταν σταματήσουμε να είμαστε ο πράττων και συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός ή ο Διδάσκαλος είναι ο πράττων, τότε θα προχωρούμε προς τον στόχο μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Φαίνεται ότι ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια είναι ότι βλέπουμε ότι τα πάντα ότι έχουν κέντρο τον εαυτό μας. Αν ο Διδάσκαλος δίνει αγάπη ή χρόνο σε κάποιον άλλον, νομίζουμε ότι πρέπει να δώσει και σε μας. Υψώνεται κανείς πάνω από αυτό το επίπεδο της σκέψης μόνο μέσω του διαλογισμού;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έχουμε μια έντονη τάση τού να βλέπουμε τα πάντα ότι έχουν σαν κέντρο τον εαυτό μας. Καθώς όμως προοδεύουμε στον διαλογισμό, αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι δεν πρέπει να έχουμε κτητική στάση. Αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Διδάσκαλος έχει απεριόριστους θησαυρούς αγάπης, χάρης και ελέους για να τους χαρίσει στον καθένα μας και ότι όλοι θα πάρουμε το μερίδιό μας. Αν κάποιος άλλος παίρνει ένα μερίδιο,

αυτό δεν αφαιρείται από το δικό μας. Δεν πρέπει να αισθανόμαστε βία ή φθόνο. Είναι δύσκολο να φθάσει κανείς σε αυτό το επίπεδο κατανόησης, αν δεν υψωθεί με τον διαλογισμό πάνω από τις γήινο-γήινες υποθέσεις και φθάσει στις ουράνιες σφαίρες, όπου οι νόμοι εκεί είναι πολύ διαφορετικοί απ' αυτούς αυτού του κόσμου. Εμείς βγάζουμε λανθασμένα συμπεράσματα, όταν κρίνουμε τα πάντα από την περιορισμένη άποψη των εγκόσμιων νόμων. Υπάρχει ένα γνωμικό που λέει ότι: «Εμείς βλέπουμε μακριά με το βλέμμα ενός βατράχου που είναι μέσα σε ένα πηγάδι». Αλλά πρέπει να αφήσουμε την περιορισμένη μας σκοπιά και να αποκτήσουμε μια συμπαντική σκοπιά. Πρέπει να γίνουμε η ψυχή του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας. Και αυτό έρχεται σαν αποτέλεσμα του διαλογισμού.

Δυστυχώς δεν ζούμε σύμφωνα με αυτό που κηρύττουμε σε αυτό το Μονοπάτι. Είναι μόνο λόγια, όταν λέμε ότι θεωρούμε τον πνευματικό μας Μέντορα, τον Διδάσκαλό μας, ότι "είναι Θεός". Στην πραγματικότητα δεν τον θεωρούμε ότι είναι Θεός δεν τον θεωρούμε ούτε ακόμη ότι είναι ένας τέλειος άνθρωπος. Όλα τα βάσανά μας έρχονται μόνον όταν βλέπουμε από αυτή την περιορισμένη σκοπιά και αποδίδουμε στον Διδάσκαλο όλες τις αδυναμίες ενός ανθρώπου που είναι κάτω από το μέτριο. Τη στιγμή που αρχίζουμε να θεωρούμε ότι ο Διδάσκαλος είναι συγχρόνως και ένας τέλειος άνθρωπος, τότε πολλές από τις δυσκολίες μας θα μας εγκαταλείψουν. Αυτή η συνειδητοποίηση θα έρθει. Είναι μόνο μέσω της αγάπης μας προς τον Διδάσκαλο και του ζήλου μας να εκτελέσουμε τις εντολές του, που ρέει η Χάρη του. Και αυτή η απεραντοσύνη της αντίληψης είναι ένα δώρο της Χάρης Του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν καταλαβαίνω όταν λέτε ότι ερμηνεύει κανείς λανθασμένα τις δοκιμασίες που δίνει ο Διδάσκαλος και ότι αυτές είναι δημιουργήματα δικά μας και δικές μας προβολές. Πολλές φορές μπορώ απλώς να δω ότι είναι δοκιμασίες και είμαι ενήμερος της αντίδρασής μου προς αυτές. Το βρίσκω δύσκολο να παραδεχθώ ότι ο εαυτός μου αντιλαμβάνεται πράγματα που δεν υπάρχουν. Φαίνεται ότι υπάρχει κάποια αιτία για αυτές τις δοκιμασίες.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δοκιμασίες μας δίνονται και δεν υπάρχει

αμφιβολία γι' αυτό, αλλά η σφοδρότητα τους αυξάνεται από τη δική μας περιορισμένη κατανόηση με τις αυτοδημιούργητες αμφιβολίες και με το να βλέπουμε παγίδες εκεί όπου δεν υπάρχουν. Εμείς δίνουμε μη πραγματικές διαστάσεις και μεγαλοποιούμε τις δοκιμασίες με την κακή μας κατανόηση και με τις λανθασμένες μας αντιλήψεις. Κανένας δεν αρνείται ότι υπάρχουν δοκιμασίες, αλλά εμείς μεγαλοποιούμε το μέγεθος τους και τη δύναμή τους, χωρίς να χρειάζεται.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μεγαλοποιούμε τη δύναμή τους ή απλώς δεν αντιδρούμε σωστά και τότε η αντίδρασή μας είναι αυτό που μεγαλοποιείται;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτον εμείς μεγαλοποιούμε τις μηδαμινότητες και μετά φυσικά αντιδρούμε κατά ένα λανθασμένο τρόπο. Η αντίδρασή μας είναι σφοδρή, επειδή δίνουμε λανθασμένες ερμηνείες στο πρόβλημα, δίνουμε πολύ περισσότερο μέγεθος από αυτό που υπάρχει στην πραγματικότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν είναι αυτός ο τρόπος που προσπαθεί ο νους να μας εμποδίσει από το να ακολουθήσουμε σωστά τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν εμείς ερμηνεύουμε κάτι, αυτό πάντοτε σημαίνει ότι δίνουμε περισσότερη ελευθερία στη διάνοιά μας από ό,τι πρέπει. Επίσης, είναι το αποτέλεσμα του δικού μας «εγώ». Αυτές οι λανθασμένες αντιλήψεις είναι βασισμένες σε μια λάθος εκτίμηση του όλου πράγματος. Αν εμείς εκτιμήσουμε σωστά τις περιστάσεις, τότε οι αντιδράσεις μας θα είναι ορθές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί πρέπει ο Διδάσκαλος να μας δοκιμάζει όταν Αυτός γνωρίζει τα πάντα για μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Διδάσκαλος δεν μας δοκιμάζει εκ προθέσεως. Δεν έχει καμία πρόθεση να μας πειράξει, δεν είναι τόσο κακός. Υπάρχουν οι κανονικές δυσκολίες στο Μονοπάτι και εμείς κακώς ερμηνεύουμε ότι είναι δοκιμασίες. Αν παραδεχθούμε ότι αυτές οι καταστάσεις είναι κανονικά χαρακτηριστικά στο Μονοπάτι και δεν τις χαρακτηρίσουμε ότι είναι δοκιμασίες ειδικά για μας, τότε τα πάντα θα είναι στη σωστή τους προοπτική. Δεν είναι

οι δυσκολίες μόνο για σας, είναι για τον καθένα που προχωράει σ' αυτό το Μονοπάτι. Πρέπει να παίρνουμε κάτι προσωπικά μόνον όταν πρέπει να το περάσουμε εμείς οι ίδιοι, και κανένας άλλος. Είναι το «εγώ» μας που μας κάνει να νομίζουμε ότι ένα κανονικό χαρακτηριστικό του Μονοπατιού είναι κάτι που ειδικά επινοήθηκε εναντίον μας, και εμείς θεωρούμε ότι αποτελεί μια δική μας δοκιμασία. Όταν το ονομάζουμε σαν δοκιμασία, τού δίνουμε περισσότερη σημασία από αυτή που αξίζει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι το «εγώ» που παρεμβαίνει μεταξύ του Διδασκάλου και του μαθητή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το "εγώ" είναι το μόνο πράγμα που παρεμβάλλεται μεταξύ του ανθρώπου και του Κυρίου. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο πρέπει τελικά να εξαλείψουμε το "εγώ". Αν έχουμε ένα παιδί, δεν ερχόμαστε σε ένα σημείο που παραβλέπουμε το "εγώ" μας για τις ανάγκες του παιδιού; Μερικές φορές όταν αγαπάμε κάποιον πάρα πολύ, από αγάπη για αυτό το πρόσωπο, εμείς αποδεχόμαστε πολλά πράγματα στα οποία κανονικά δεν θα συμφωνούσαμε να τα κάνουμε. Αν μπορούμε να παραμερίσουμε το "εγώ" μας από αγάπη για τον κόσμο και για τις υποθέσεις του, τότε πρέπει να επεκτείνουμε αυτή την ιδιότητα πολύ περισσότερο στο Μονοπάτι των Διδασκάλων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Καθώς περνάμε την ημέρα μας πρέπει να έχουμε ήρεμη πορεία. Μόλις αρχίσουμε να αντιδρούμε σε κάτι που συμβαίνει και δεν παραμένουμε γαλήνιοι ή αρχίζουμε να υπερασπίζουμε τον εαυτό μας, τότε καταλαβαίνουμε ότι είναι το "εγώ" μας που αντιδρά. Είναι ένα εμπόδιο που πρέπει να ξεπεράσουμε και πρέπει να το γαληνεύσουμε και να συνεχίσουμε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τώρα αρχίζεις να γίνεσαι πολύ σοφός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά, όταν το "εγώ" βάλλεται, αντιδρά και έχει τάση να δραματοποιεί τα πάντα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτές οι δραματικές τακτικές προκαλούν κάποια βλάβη σε μας. Τα πάντα φεύγουν από τη σωστή τους προοπτική και από τη σωστή τους αναλογία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τότε ποια πρέπει να είναι μια ιδανική αντίδραση;
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου Κύριε».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με πεποίθηση.
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, με την πεποίθηση ότι όλα δίνονται από τον Θεό και τότε έρχεται ένα χαμόγελο στα χείλη μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν είναι μόνο μία διανοητική αναφορά όταν λέμε: «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου» εάν πραγματικά δεν το αισθανόμαστε;
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό δεν μπορούμε να το δούμε διανοητικά. Διανοητικά δεν θα συμφωνήσουμε ποτέ σ' αυτό. Πρέπει να έχουμε την εμπειρία του, πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε.

Όταν είμαστε σε αυτό το Μονοπάτι, πρέπει να βάλουμε τον εαυτό μας σε κάποια πειθαρχία. Αν συμμετέχουμε σε έναν αγώνα δρόμου, πρέπει να βάλουμε τον εαυτό μας σε κάποια πειθαρχία, πρέπει να βάλουμε τον εαυτό μας σε κανόνες, στον κανόνα της συμπεριφοράς που ανήκει σε αυτόν τον συγκεκριμένο αγώνα. Παρόμοια, αν θέλουμε να ακολουθήσουμε το Μονοπάτι των Διδασκάλων, πρέπει να βάλουμε τον εαυτό μας σε κάποια πειθαρχία, βάζοντάς τον κάτω από ορισμένους περιορισμούς. Αλλά εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να υποστούμε οποιαδήποτε πειθαρχία, δεν είμαστε αποφασισμένοι να ακούσουμε κανέναν. Εμείς νομίζουμε ότι ξεφυτρώσαμε από μόνοι μας και δεν γνωρίζουμε ότι κάποιος συνέβαλε στην εξέλιξή μας. Χρειάζεται να προσανατολίσουμε πάλι τις σκέψεις μας και θα επιτύχουμε μόνον όταν υποβάλουμε τον εαυτό μας σε αυτήν την πειθαρχία και όταν αυτή γίνει ένας τρόπος ζωής για μας. Κάθε τομέας της ζωής έχει τη δικιά του πειθαρχία. Υπάρχουν ειδικοί κανόνες που διέπουν τον γενικό κανόνα συμπεριφοράς σε όλους τους τομείς της ζωής. Το πρόβλημα προκύπτει όταν εμείς αρνούμαστε να υποκύψουμε και να παραδεχθούμε τις πραγματικότητες αυτού του Μονοπατιού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θέλετε να πείτε ότι εμείς απλώς πρέπει να δεχθούμε το γεγονός ότι αυτά είναι εμπόδια που εμείς πρέπει να υπερνικήσουμε;
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, πρέπει να γνωρίσουμε το ‘‘εγώ’’ μας,

πρέπει να κάμψουμε το "εγώ" μας, πρέπει να δεσμεύσουμε το "εγώ" μας. Πρέπει να μάθουμε να δεχόμαστε τα εμπόδια σε αυτό το Μονοπάτι. Και αν φθάσετε σε αυτό το στάδιο της αποδοχής, τότε πρέπει να υιοθετήσετε την αρχή «Γλυκό είναι το Θέλημά Σου».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Φαίνεται ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Θα πρέπει όλοι μας να χάσουμε το "εγώ" μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν δεν υπάρχει άλλη επιλογή, γιατί να μην παραδοθούμε με ένα χαμόγελο; Γιατί να σπάσουμε τα μούτρα μας πρώτα και μετά να παραδοθούμε;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το έκανε ποτέ αυτό κανείς Διδάσκαλε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι τόσοι πολλοί αυτοί που το έχουν κάνει. Αυτό το Μονοπάτι το έχει διασχίσει ένας αρκετά μεγάλος αριθμός από ρωμαλέους ανθρώπους που είχαν και διάνοια και "εγώ" πολύ μεγαλύτερα από τα δικά μας. Έπρεπε όμως όλοι τους να υποκύψουν και να αποκοπούν από τα στολίδια και τις επιτεύξεις τους για το ομαλό διάβα τους πάνω στο Μονοπάτι. Μόλις φθάσουμε στα ιερά Πόδια του Αγαπημένου, όλοι τελικά θα φθάσουμε στον προορισμό μας.

Το Μονοπάτι της αγάπης μπορούν να ακολουθήσουν μόνο οι λάτρεις που βάζουν «τα κεφάλια τους μέσα στις παλάμες τους και παίρνουν τις καρδιές τους στα χέρια τους». Δεν είναι για τους πολύ φουσκωμένους από εγωισμό ανθρώπους που δεν σκέπτονται παρά τον εαυτό τους και είναι γεμάτοι αυταρέσκεια.

Τα προβλήματά μας προκύπτουν όταν θεωρούμε ότι εμείς είμαστε ο Αγαπημένος. Εφόσον σε κάποιο στάδιο της ζωής μας είχαμε την ευκαιρία να συμπεριφερθούμε όπως ένα ιδιότροπο κορίτσι που όλοι το αγαπούν, νομίζουμε ότι πάντοτε πρέπει να κάνουμε το ίδιο. Όμως ολόκληρη η λύση των προβλημάτων μας βρίσκεται σε αυτή την μοναδική φράση: «Σε αυτό το Μονοπάτι δεν πρέπει ποτέ να θεωρούμε ότι είμαστε ο Αγαπημένος». Αν απομακρύνουμε την σκέψη ότι είμαστε εμείς ο Αγαπημένος και συμβιβαστούμε με τη θέση του λάτρη, οι δυσκολίες μας θα εξαφανιστούν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας παρακαλώ, δώστε τον ορισμό του "λάτρη"

και του "Αγαπημένου" στο μυστικισμό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Αγαπημένος είναι ένας που πρέπει να τον ευχαριστούμε σε κάθε περίπτωση. Ο λάτρης είναι αυτός που πρέπει να θυσιάσει τα πάντα για να ευχαριστήσει τον Αγαπημένο. Σταματήστε να είσαστε ο Αγαπημένος και αρχίστε να είσαστε ο λάτρης. Αν κάποιος έπαιζε πάντοτε τον ρόλο ενός Αγαπημένου και αρχίσει να παίζει τον ρόλο του λάτρη, τότε το μυστήριο αυτού του ρόλου θα αποκαλυφθεί σε αυτόν αμέσως.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι θα πρέπει να κάνει κανείς για να είναι ένας σωστός λάτρης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Για να είμαστε σωστοί λάτρεις πρέπει να υποταχθούμε με όλη μας την καρδιά, τη ζωή, την πίστη και την ατομικότητα. Πρέπει να θυσιάσουμε αυτή την ίδια την ταυτότητά μας. Αν ο λάτρης υιοθετήσει αυτόν το ρόλο, τελικά θα γίνει ένα μέρος του Αγαπημένου. Όταν χάσουμε την ταυτότητά μας και την ατομικότητά μας τελείως, τότε δεν υπάρχει πια θέση για το "εγώ", δεν μπορεί το "εγώ" να παραμείνει.

Υπάρχει μία ιστορία για την Λάιλα και τον Ματζνού. Η Λάιλα μοίραζε γάλα σε πολλούς ανθρώπους που περίμεναν σε μακρές ουρές και κρατούσαν πήλινα δοχεία στα χέρια τους. Ο Ματζνού που ήταν τρελά ερωτευμένος με την Λάιλα, άκουσε για αυτό και πήγε και στήθηκε και αυτός στην ουρά. Κρατούσε το δοχείο του στο χέρι, περιμένοντας την αγαπημένη του Λάιλα να το γεμίσει με γάλα. Η Λάιλα γλυκά και ήρεμα γέμιζε τα δοχεία όλων. Όμως όταν έφθασε στον Ματζνού και αυτός άπλωσε το χέρι με το δοχείο του, η Λάιλα χτύπησε το χέρι του Ματζνού από κάτω και το δοχείο πετάχτηκε στον αέρα, έπεσε στο έδαφος και έγινε κομμάτια. Ένας φίλος του Ματζνού, στον οποίο αυτός είχε εκμυστηρευθεί την αγάπη του για τη Λάιλα, άρχισε να τον κοροϊδεύει και του είπε: «Τι είδος αγαπημένη έχεις εσύ; Αυτή έδωσε γάλα σε όλους, αλλά εσένα σου έσπασε το δοχείο». Ο Ματζνού του απάντησε: «Εσύ δεν καταλαβαίνεις. Εγώ πήγα με ένα περιορισμένο δοχείο στην αγαπημένη μου. Έτσι με τη χειρονομία της να μου σπάσει το δοχείο ήθελε να μου πει ότι αυτό που θέλει να μου δώσει δεν είναι περιορισμένο αλλά θέλει να μου δώσει κάτι το απεριόριστο».

Έτσι αν δεν μπορούμε να δούμε με τα μάτια ενός Ματζνού, πώς μπορούμε εμείς να φθάσουμε σε μια τέτοια εξήγηση;

Ο Αγαπημένος μας, που είναι ο Θεός προσωποποιημένος, έχει απεριόριστους θησαυρούς αγάπης και Χάρης να μας δωρίσει. Η αγάπη του ξεπερνά όλη τη γήινη αγάπη. Δεν υπάρχει ούτε αρχή ούτε τέλος σε αυτό τον Θείο Ωκεανό της Θεότητας. Πώς μπορεί αυτός ο απεριόριστος Ωκεανός της αγάπης να χωρέσει μέσα στο δοχείο του δικού μας περιορισμένου "εγώ"; Το "εγώ" δημιουργεί το μικρότερο, το πιο περιορισμένο κύπελλο, όπου δεν υπάρχει θέση παρά μόνο για να μπει ο εαυτός μας. Ο Αγαπημένος μας χρειάζεται ένα κύπελλο χωρίς όρια, χωρίς τοιχώματα, χωρίς περιορισμούς. Πρέπει να σπάσουμε το δοχείο του "εγώ" για να δεχθούμε την ατέλειωτη ροή των θείων δώρων του.

(Αυτό είναι το δεύτερο μέρος από τη συνεδρία που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 1979, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί, με τον πνευματικό Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ).

Η ΝΤΑΡΣΑΝ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι αυτή η ειδική φευγαλέα του ματιά κάτι που ο Διδάσκαλος το κάνει συνειδητά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορεί να συμβεί μερικές φορές ο Διδάσκαλος να κοιτάζει μέσα στα μάτια σου και εσύ να μην αισθάνεσαι αυτή την φόρτιση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει όταν δεν είμαστε πλήρως δεκτικοί. Αν ο Διδάσκαλος πραγματικά κοιτάζει μέσα στα μάτια μας, δεν υπάρχει λόγος γιατί δεν θα έπρεπε να ανταποκριθούμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το να παίρνουμε αυτή την ειδική ώθηση από τη ματιά του εξαρτάται από την δεκτικότητά μας ή μπορεί ο Διδάσκαλος να μας την δώσει χωρίς τη δεκτικότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οποτεδήποτε παρουσιάζονται αυτές οι ευκαιρίες, ο Διδάσκαλος δημιουργεί τέτοιες συνθήκες ώστε να γινόμαστε δεκτικοί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι ο Διδάσκαλος που δίνει αυτή την ειδική ματιά ή είναι η Διδάσκαλος Δύναμη που εργάζεται μέσω του Διδασκάλου που το κάνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οτιδήποτε κάνει ο Διδάσκαλος είναι στην πραγματικότητα η Διδάσκαλος Δύναμη που το κάνει. Ο Διδάσκαλος είναι μόνον ο πόλος στον οποίον εργάζεται αυτή η Δύναμη. Δεν μπορείτε να διαχωρίσετε την Διδάσκαλο Δύναμη από τον Διδάσκαλο. Η Διδάσκαλος Δύναμη ρέει μέσω του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εργάζεται ποτέ ο Διδάσκαλος στο ανθρώπινο επίπεδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αλλά ακόμα και κατά τη διάρκεια του χρόνου που καθώς φαίνεται Αυτός συζητά κάτι μαζί μας στο ανθρώπινο επίπεδο, αν κάποιος αφήσει το σώμα του στην Αμερική Αυτός είναι εκεί κάνοντας τη δουλειά Του. Παρόμοια, μπορεί να νομίζουμε ότι ο Διδάσκαλος αναπαύεται, αλλά το εντεταλμένο έργο Του είναι τόσο μεγάλο ώστε η ανάπαυση να μην είναι δυνατή γι' Αυτόν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κατά τη διάρκεια μιας συνεδρίας ερωταποκρίσεων ίσως ο Διδάσκαλος κάνει ένα σχόλιο σε κάποιο άτομο, αλλά ο καθένας έχει τη δική του ερμηνεία για το τι λέει ο Διδάσκαλος και μερικές φορές, τα λόγια του επηρεάζουν το κάθε άτομο με διαφορετικό τρόπο, σύμφωνα με τη δική του ανάπτυξη. Γιατί συμβαίνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει όταν δεν είμαστε πλήρως προσεκτικοί. Η ικανότητά μας να είμαστε τελείως προσεκτικοί και να κατανοούμε τον Διδάσκαλο εξαρτάται από το επίπεδο της δεκτικότητάς μας. Μπορούμε να κατανοούμε τον Διδάσκαλο μόνο μέχρι του σημείου που Εκείνος επιλέγει να αποκαλύψει τον εαυτό του. Και αποκαλύπτει τον εαυτό του μόνο μέχρι του σημείου της δεκτικότητάς μας.

Κατά τη διάρκεια του Σάτσανγκ πολλοί άνθρωποι λένε: «Ο Διδάσκαλος με κοιτούσε». Αυτός μπορεί όχι μόνο να δίνει τις ματιές του ταυτόχρονα σε όλους στο Σάτσανγκ, αλλά καθώς μας μιλά, φροντίζει, επίσης, τους μαθητές του και τους μαθητές του Διδασκάλου του σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Διδάσκαλος δεν είναι κάποιος που δουλεύει μόνο σε έναν πόλο ύψους ενός μέτρου και εξήντα εκατοστών, που ζει σε έναν συγκεκριμένο τόπο, σε ένα συγκεκριμένο κτίριο και σε ένα συγκεκριμένο μέρος μέσα σ' αυτό το κτίριο. Ο Διδάσκαλος δεν είναι μία και μοναδική φυσική οντότητα. Πολλαπλασιάζει τον εαυτό του ανάλογα με τον αριθμό των ανθρώπων που πρέπει να φροντίσει και μπορεί να είναι με τον κάθε έναν από τους μαθητές του την ίδια ώρα. Με γυμνό μάτι τον βλέπουμε να μιλάει σε ένα άτομο, αλλά, αν θέλει, μπορεί να γνωρίζει την ίδια

στιγμή τα πάντα που συμβαίνουν στο κάθε άτομο μέσα στον κύκλο της Χάρης του. Μπορεί στο φυσικό επίπεδο να μιλά σε οποιονδήποτε από εμάς και ταυτόχρονα, μπορεί να παίρνει άλλον άνθρωπο έξω από το σώμα και να βοηθά έναν τρίτο άνθρωπο. Ο Διδάσκαλος ταυτόχρονα οδηγεί και προστατεύει όλα τα παιδιά του σύμφωνα με τις ανάγκες του καθενός. Ο Διδάσκαλος μπορεί να μιλά σε κάποιον στην Ινδία και συγχρόνως να παρουσιάζεται με τη φυσική του μορφή σε κάποιον άλλον στην Αμερική. Σας είπα για μια περίπτωση, κατά τη διάρκεια της παιδικής μου ηλικίας, όπου ο Χαζούρ εμφανίστηκε με τη φυσική του μορφή και μου έδωσε χρήματα για τα σχολικά μου βιβλία των ασκήσεων, ενώ στην πραγματικότητα, βρισκόταν εκατοντάδες μίλια μακριά από μένα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Παίρνουμε μεγαλύτερη ώθηση όταν ο Διδάσκαλος μάς σκέπτεται από μακριά, ή όταν μας αντικρίζει με τη φυσική του μορφή και μας μιλά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί να πάρουμε μεγαλύτερη ώθηση, όταν ο Διδάσκαλος μάς μιλά εδώ ή μπορεί να την πάρουμε όταν καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου στο δικό μας σπίτι. Ενώ ο Διδάσκαλος είναι με τη φυσική του μορφή μαζί μας και μας μιλάει, μπορεί να πολλαπλασιάζει αυτή τη φυσική του μορφή, και να βρίσκεται συγχρόνως σε περισσότερους από έναν τόπους. Δηλαδή, μπορεί με τη φυσική του μορφή να μιλάει συγχρόνως με ένα μαθητή του στην Ινδία και με έναν άλλο άνθρωπο στο Σικάγο.

Μερικές φορές δύο άνθρωποι κάθονται μαζί και ο Διδάσκαλος εμφανίζεται στον έναν με τη φυσική του μορφή, αλλά ο άλλος άνθρωπος ενδεχομένως να μην τον βλέπει. Ο ένας άνθρωπος λέει: «Κοίταξε, εκεί είναι ο Διδάσκαλος» και ο άλλος ρωτά: «Πού είναι ο Διδάσκαλος;» Ο πρώτος λέει: «Βγαίνει από το αυτοκίνητο, έρχεται εδώ». Ο άλλος άνθρωπος κοιτάζει γύρω, αλλά δεν βλέπει τίποτα. Εκτός αυτού, όταν ο Διδάσκαλος έρχεται κοντά, αισθανόμαστε πολλή ειρήνη και μεγάλη παρηγοριά. Τέτοια καταπραϋντική επίδραση, λέξεις δεν μπορούν να την εκφράσουν. Ο Διδάσκαλος είναι ανεξιχνίαστος σε ό,τι μας αφορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως, για να δεχτούμε τις ματιές του Διδασκάλου δεν είναι απαραίτητο να βρισκόμαστε στην φυσική Του παρουσία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, μπορούμε να δεχτούμε τις ματιές του Διδασκάλου ακόμα και στο σπίτι μας, Αυτός μπορεί να εκδηλώνεται σε μας οπουδήποτε. Αλλά, αν δεν είμαστε σε φυσική επαφή με τον Διδάσκαλο, τότε η αγάπη μας θα πρέπει να είναι τόσο δυνατή ώστε να είμαστε σε άμεση επαφή μαζί του, μέσω των φτερών της αγάπης μας. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν συνήθιζε να μας λέει ότι, όταν ένας Διδάσκαλος μυεί έναν Σικχ (μαθητή), κάθεται μέσα στον μαθητή και δεν τον αφήνει έως ότου φτάσει στην Αιώνια Κατοικία. Όταν αναφερόμαστε στους μυημένους, εννοούμε και εκείνους που είναι επίσημα μυημένοι και έχουν ακούσει τις καθοδηγήσεις, καθώς και εκείνους που μυήθηκαν μέσω των λυρικών ματιών του Διδασκάλου ή ακόμα και με την μεταβίβαση της σκέψης του. Όλοι οι μυημένοι μπορούν να απολαύσουν την έκσταση των με αγάπη φευγαλέων ματιών του Διδασκάλου, οπουδήποτε και αν βρίσκονται. Ο Διδάσκαλος πάντοτε κάθεται μέσα σε αυτούς και τους παρακολουθεί. Εάν προσπαθήσουν οι μαθητές του, μπορούν να έρθουν σε άμεση επικοινωνία με τον Διδάσκαλό τους, οπουδήποτε και αν βρίσκονται.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν καθόμαστε στην ενθύμηση του Διδασκάλου σε μία φυσική απόσταση από αυτόν και αρχίζουμε να αισθανόμαστε μακαριότητα, πώς μπορούμε να πούμε αν αυτό προέρχεται από την προσοχή του Διδασκάλου σε μας εκείνη τη στιγμή, ή από την ενθύμησή μας ότι είμαστε μαζί του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οποτεδήποτε αρχίζουμε να θυμόμαστε τον Διδάσκαλο θα πρέπει πάντοτε να σκεπτόμαστε ότι είναι ο Διδάσκαλος που μας θυμάται.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων έλαβε χώρα στις 25 Ιανουάριου 1978, στο Laxmibay Nagar, στο Νέο Δελχί).

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος ευχαριστιέται περισσότερο, αν αντί να ξοδεύουμε τόσα πολλά χρήματα ερχόμενοι να τον δούμε τα βάζουμε για ένα καλό σκοπό για το Σάτσανγκ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό εξαρτάται από το άτομο. Δεν υπάρχει απαράβατος κανόνας γι' αυτό. Αυτό καθορίζεται από το πάθος, το ζήλο, τη λαχτάρα και την ένταση της επιθυμίας να δούμε τον Διδάσκαλο. Εάν αυτή η ένταση να είσαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου είναι δυνατή, τότε πρέπει να πάτε να δείτε αυτή τη μορφή. Αλλά, αν είναι θέμα κοινωνικής αβρότητας ή για να θεωρείστε ένας από τους εκλεκτούς που κάθονται στα πόδια του, τότε θα ήταν καλύτερα να χρησιμοποιήσετε τα χρήματα προς όφελος της Αποστολής του Διδασκάλου. Οποιοσδήποτε γράφει απευθείας στον Διδάσκαλο θα έχει τις οδηγίες του. Μερικοί από εμάς θέλουν να είναι γύρω από τον Διδάσκαλο σε όλες τις εορταστικές περιπτώσεις, όταν οι φωτογραφικές μηχανές λειτουργούν, όταν επίσημα πρόσωπα είναι εκεί, όταν δημιουργούνται οι βιντεοταινίες. Αυτό παρακινείται από το "εγώ" μας, από το πνεύμα να κάνουμε επίδειξη στους άλλους σατσάνγκις, για το πόσο σπουδαίοι είμαστε, για το πόσο κοντά στον Διδάσκαλο είμαστε. Αλλά υπάρχουν μερικοί που δουλεύουν στην αφάνεια και υπηρετούν τον Διδάσκαλο χωρίς να γίνονται αντιληπτοί και παραμένουν άγνωστοι. Εργάζονται για τον Διδάσκαλο, αλλά πάντοτε αποφεύγουν το δημόσιο βλέμμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν μιλάμε για το Μονοπάτι, υπάρχει κάποια ειδική ορολογία που είναι καλύτερα να χρησιμοποιούμε; Επειδή έχετε αναφέρει ότι η λέξη ''γκουρού'' είναι μια λέξη που δεν είναι

πολύ αρεστή στη Δύση.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Γενικά, λέω ότι η λέξη "γκουρού" στη Δύση σημαίνει να είναι κανείς ειδήμονας σε κάτι και με αυτή την έννοια χρησιμοποιείται παντού. Στις ημέρες μας στη Δύση αυτή η λέξη δεν υποδηλώνει κάτι με ιδιαίτερο σεβασμό. Υπήρξε μία ανάπτυξη γκουρού σαν τα μανιτάρια από τότε που ο Αγαπημένος Διδάσκαλος πήγε για πρώτη φορά στη Δύση και άνοιξε τους ορίζοντες για να πάνε εκεί τόσοι πολλοί επονομαζόμενοι άγιοι. Πέρυσι οι διαθέσιμοι αριθμοί στον ινδικό Τύπο έδειξαν ότι οι άγιοι, οι σαντού, οι σούφι και οι σανυάσι πήγαν κατά χιλιάδες στο εξωτερικό. Τώρα κάθε Σικχ είναι άγιος κήρυκας, κάθε γιόγκι ντυμένος με ρούχο σε πορτοκαλί χρώμα, έρχεται δήθεν κατευθείαν από κάποιο ναό των Ιμαλαΐων και μπορεί να μπει στις Ηνωμένες Πολιτείες και να ιδρύσει ένα άσραμ.

Ίσως τα άτομα αυτά να είναι καλοί γνώστες των Γραφών ή ικανοί να καθοδηγούν άλλους στις γιογκικές τους ασκήσεις, αλλά, αν δεν είναι οι ίδιοι σε απευθείας επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών, δεν μπορούν να τραβήξουν την ψυχή των μαθητών τους πάνω από τη σωματική τους συνειδητότητα και να τη βοηθήσουν να συγχωνευθεί με τον Θεό τότε αυτοί οι μαθητές τους χάνουν το χρόνο τους.

Έχει γίνει δύσκολο για τους ανθρώπους να διακρίνουν μεταξύ θεότητας και πνευματικότητας, από τη μία μεριά και των τελετών, των τελετουργικών και των φυσικών ασκήσεων, από την άλλη. Με άλλα λόγια μεταξύ της Εσωτερικής ουσίας της θρησκείας και της εξωτερικής της μορφής.

Ο Χαζούρ κάποτε είπε ότι η Ανατολή είναι γεμάτη πνευματικότητα και η Δύση είναι γεμάτη υλικό πλούτο, αλλά η Ανατολή θα δωρίσει ελεύθερα την πνευματικότητά της στη Δύση. Όταν ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος πήγε στη Δύση έδωσε όλες τις διαλέξεις του δωρεάν, επειδή η πνευματικότητα, όπως όλα τα δώρα της Φύσης μας δίνονται δωρεάν. Είναι ο μόνος συγγραφέας που δεν κράτησε κανένα συγγραφικό δικαίωμα για το σύνολο των πολλών βιβλίων που έγραψε. Αυτό το θησαυροφυλάκιο μπορεί να επανεκτυπωθεί οπουδήποτε και από οποιονδήποτε. Δεν διεκδίκη-

σε κανένα συγγραφικό δικαίωμα καθώς ο μόνος του στόχος ήταν να ωφελήσει την ανθρωπότητα. Έτσι, όλα του τα βιβλία μπορούν ακόμα και τώρα να επανεκτυπωθούν χωρίς άδεια. Ένας αληθινός Άγιος δίνει τα πάντα δωρεάν, απολύτως δωρεάν. Αλλά, σπάνια θα το συναντήσετε αυτό οπουδήποτε.

Κατά τη διάρκεια της ζωής μου, είναι η διακαής μου επιθυμία η κάθε έκδοση του Σατ Σαντές να μπορεί να περιέχει μία ομιλία εμπνευσμένη από τη ζωή του Χαζούρ Μαχαράτζι και μία ομιλία που να συγκινεί την ψυχή από τον Αγαπημένο Διδάσκαλο Κιρπάλ. Εάν υπάρχει ελεύθερος χώρος στο περιοδικό τότε να μπορεί να συμπεριληφθεί και άλλο υλικό. Διαφορετικά, θα ήμουν πανευτυχής αν το Σατ Σαντές τυπώνεται μόνο με τις ιερές λέξεις αυτών των δύο μεγάλων Διδασκάλων που είναι αυτή η ίδια η ψυχή της πνευματικότητας, η πεμπτουσία της πνευματικότητας, την οποία έχουν παρουσιάσει οι δύο αυτοί Διδάσκαλοι με τον πιο τέλειο τρόπο ως να είναι μία επιστήμη. Υπάρχει ακόμα τόσο αδημοσίευτο υλικό διαθέσιμο σε μας από τους δύο Διδασκάλους και πρέπει να επιτρέπεται στον κόσμο να επωφελείται από αυτό.

Η πνευματικότητα είναι μία προσωπική εμπειρία. Μπορείτε να διαβάσετε σχετικά με αυτήν και μπορείτε να μιλήσετε για αυτήν, αλλά αυτό δεν θα σας βοηθήσει να τη βιώσετε. Αυτός που έχει γευθεί τα θεία δώρα είναι ο μόνος που μπορεί να βοηθήσει και άλλους να δοκιμάσουν και εκείνοι αυτή τη θεία γεύση.

Πρέπει να μας δοθεί μία απευθείας εμπειρία από το Φως του Θεού και τη Μουσική όλων των Αρμονιών, που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα στον καθένα μας. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας εξήγησε το πώς να διακρίνουμε μεταξύ ενός αληθινού μαθητή *(Γκουρμούκτ)* και των άλλων μαθητών που απλώς απολαμβάνουν την αντανακλώμενη δόξα του Μονοπατιού των Διδασκάλων. Ο αληθινός Γκουρμούκτ μαθητής δεν θα νοιαστεί ποτέ για το πώς τον βλέπουν οι άλλοι και δεν θα δίνει σημασία σ' αυτό. Θα κάνει όμως σαφές πως οτιδήποτε καλό προέρχεται από εκείνον οφείλεται στη Χάρη του Διδάσκαλου του. Το μόνο που μπορεί να δώσει ο ίδιος είναι το μήνυμα της αγάπης και της θεότητας που του έχουν χαρισθεί με τη Χάρη των Διδασκάλων. Ελπίζω όλα αυτά να

σας είναι τώρα σαφή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ήμουν λίγο άρρωστος τη χρονιά που πέρασε και πήγα στον γιατρό για ψυχολογική στήριξη αλλά όταν ακολούθησα τη συμβουλή του ένιωσα χειρότερα, γι' αυτό σταμάτησα τα πάντα. Θεώρησα ότι ο χρόνος θα φρόντιζε την αρρώστια μου. Είναι αυτό μία λανθασμένη στάση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εάν κάποιος από εμάς χρειάζεται ψυχανάλυση, έχουμε τον Διδάσκαλο, έναν υπερ-γιατρό για να μας νοσηλεύσει. Θα πρέπει να σκύψουμε στα Ιερά Πόδια του για να μας θεραπεύσει από όλες μας τις αρρώστιες. Όποιος είναι μυημένος από έναν Τέλειο Διδάσκαλο είναι τυχερός, διότι τη στιγμή που στρέφεται προς τον Διδάσκαλο, όλα τα ψυχολογικά του προβλήματα εξαφανίζονται. Τα προβλήματα αυτά είναι το αποτέλεσμα καταπιεσμένων επιθυμιών που σε λανθάνουσα κατάσταση βρίσκονται στο βάθος του υποσυνείδητου νου. Όμως ποιος μπορεί να ακινητοποιήσει τον νου του; Ποιος μπορεί να ανακουφίσει τον νου από τις εντάσεις του; Ποιος μπορεί να εξασφαλίσει μία μόνιμη θεραπεία στις αρρώστιες του νου; Κανείς άλλος παρά μόνον ο Διδάσκαλος.

Μόνον ο Διδάσκαλος υπάρχει για να μας απαλλάξει από όλες μας τις επιθυμίες. Μόλις το καταλάβουμε αυτό, μόλις αρχίσουμε να συνεργαζόμαστε και αφήσουμε αυτό το φορτίο σ' Εκείνον, τότε ο νους γίνεται ελαφρύτερος, το "εγώ" χάνει την ταυτότητά του μέσα στην ουσία της ψυχής και τελικά η ουσία της ψυχής θα γυρίσει τελείως αγνή στην Υπερψυχή.

«Εκείνοι που επιθυμούν να ανυψωθούν Εσωτερικά,
θα πρέπει να κάνουν την ύπαρξή τους ανύπαρκτη.
Ο σπόρος χάνει την ταυτότητά του μέσα στο χώμα,
προτού αναπτυχθεί σε ανθισμένο τριαντάφυλλο».

Αυτός είναι ένας Ουρδικός στίχος που ο Αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε να απαγγέλλει. Ο Ίκμπαλ ήταν ο πρώτος άνθρωπος που χρησιμοποίησε το σύμβολο του φοίνικα για να συμβολίσει τον τέλειο άνθρωπο. Και ήταν ο πρώτος άνθρωπος που εξήγησε την λέξη "κούντι", που συνήθως ερμηνεύεται ως "εγώ". Πράγματι η λέξη αυτή σημαίνει τη συνειδητοποίηση του εαυτού μας και

υπάρχει ένας περίφημος στίχος από τον Ίκμπαλ που αναφέρεται σ' αυτό το θέμα:

«Ο άνθρωπος θα έπρεπε να έχει συνειδητοποιήσει
σε τέτοιο βαθμό τον εαυτό του ώστε,
πριν αποφασίσει τη μοίρα του ο Θεός,
να τον ρωτήσει:
«Άνθρωπε, ποιο είναι το θέλημά σου;»

Οι μουσουλμάνοι δεν πιστεύουν στη μετεμψύχωση και λένε ότι όταν η ψυχή αφήσει το σώμα την ώρα του φυσικού θανάτου, εμείς συνεχίζουμε να είμαστε μέσα στον τάφο μέχρι την Ημέρα της Κρίσης, όπου όλοι θα αναστηθούμε. Αλλά ο Ίκμπαλ πάλι έχει γράψει:

«Ω άνθρωπε! Να διάγεις μία ζωή τελειότητας,
διότι αν ο θάνατος είναι πράγματι αιώνιος,
ο Θεός θα έπρεπε να ντρέπεται γι' αυτό που έκανε.
Όμως, πώς θα μπορούσε Αυτός, να τερματίσει
μία τόσο αξιόλογη ύπαρξη»;

Εδώ ο Ίκμπαλ αναφέρεται στον τέλειο άνθρωπο, όταν αφήνει το σώμα και λέει ότι αν υπάρχει μετεμψύχωση, τότε ο Θεός μπορεί τουλάχιστον να ακυρώσει την απόφαση Του και να ξαναδώσει στην ψυχή μία καλύτερη ζωή, σε μία νέα ζωή. Αντίθετα, αν ο θάνατος πρέπει να συνεχίζεται μέχρι την αιωνιότητα, τότε ο Θεός, στο βάθος της καρδιάς Του θα έπρεπε να ντρέπεται και να λέει: «Ω, τι ανοησία έκανα! Γιατί αφάνισα αυτόν τον άνθρωπο που διήγε μία τόσο αγνή ζωή;»

Αυτός ο ποιητής, ο Ίκμπαλ, αναβιώνει τη μυστικιστική πλευρά στην ουρδική και την περσική ποίηση και μέσα από αυτή προσπαθεί να μας καταστήσει ενήμερους για το βαθύτερο νόημα που βρίσκεται πίσω από τις λέξεις του.

Οι γιατροί, υπάρχουν για να μας δίνουν κάποιο φάρμακο που θα βοηθήσει να θεραπευθούν οι ασθένειές μας. Αλλά εμείς, που είμαστε προσκολλημένοι στον Θείο γιατρό, χρειάζεται μόνο να γυρίσουμε το πρόσωπό μας σε Εκείνον για την τέλεια θεραπεία. Μπορεί να εξαφανιστεί κάθε είδους ψυχολογική διαταραχή, όταν

είμαστε σταθερά ριζωμένοι μέσα στον Διδάσκαλο. Τα σκαμπανεβάσματα, που είναι μέρος της καθημερινής φυσικής ζωής, θα έρχονται και θα φεύγουν, αλλά η σταθερή πίστη που έχουμε στο Χέρι του Διδασκάλου που μάς καθοδηγεί, θα μας βοηθήσει να περάσουμε με επιτυχία τις πιο δύσκολες περιόδους της ζωής μας. Εξελισσόμαστε με το κάθε είδους οδυνηρό τράνταγμα στο ταξίδι της ζωής, αλλά αυτό το ταξίδι μάς πηγαίνει εμπρός, στη χώρα που δεν υπάρχουν επιθυμίες, στη χώρα της αρμονίας και της ειρήνης. Χωρίς αυτά τα τραντάγματα κανείς δεν θα μπορούσε να εκτιμήσει τη δόξα και την μακαριότητα που μας περιμένουν. Ο Διδάσκαλος μας περιμένει για να μας τραβήξει πιο πέρα. Γι' αυτό να είσαστε θαρραλέοι. Προχωρείστε. Κοιτάξτε Τον. Μία ματιά από τον Διδάσκαλο θα σας βοηθήσει να ξεπεράσετε το κάθε τι, ακόμα και όταν όλοι οι γιατροί ολόκληρου του κόσμου θα έχουν αποτύχει. Αυτή η Χάρη υπάρχει για εκείνους που στρέφουν το πρόσωπό τους όλο ταπεινοφροσύνη στην Αιώνια Πηγή της ευσπλαχνίας και της Αγάπης.

(Αυτή η συνεδρία ερωταποκρίσεων έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 1979 στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ).

Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές ο Διδάσκαλος μας δίνει περισσότερη προσοχή, μερικές φορές μας δίνει λιγότερη προσοχή, μερικές φορές έχουμε περισσότερο χρόνο μαζί του, μερικές φορές έχουμε λιγότερο χρόνο μαζί του. Είναι αυτά ενδείξεις της αγάπης του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κάποιος μπορεί να ζει πολύ κοντά στον Διδάσκαλο και να περνά πολύ χρόνο μαζί του αλλά, αν αυτό το άτομο είναι γεμάτο εγωισμό και νομίζει ότι γνωρίζει περισσότερα από τον Διδάσκαλο ή νομίζει ότι στην πραγματικότητα είναι αυτός που στηρίζει την Αποστολή του Διδασκάλου, τότε άσχετα με το πόσο χρόνο αυτό το άτομο είναι κοντά στον Διδάσκαλο, δεν θα ευλογηθεί στον πνευματική τομέα και δεν θα έχει πολύ πνευματική πρόοδο. Μπορεί να είμαστε κοντά στον Διδάσκαλο με το φυσικό μας σώμα, αλλά αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι παίρνουμε το καλύτερο από Αυτόν. Επομένως το θέμα είναι σχετικό, είναι μία προσωπική υπόθεση μεταξύ του Διδασκάλου και του αφοσιωμένου. Δεν μπορούμε να το μετρήσουμε αυτό στο εξωτερικό επίπεδο. Πολλή σύγχυση δημιουργείται, όταν ορισμένοι άνθρωποι νομίζουν ότι το τάδε άτομο είναι πολύ κοντά στον Διδάσκαλο. Όμως αυτό το άτομο μπορεί να είναι εκεί απλώς και μόνο για να αναπτύσσει το δικό του "εγώ", ότι είναι άξιος να βρίσκεται κοντά στον Διδάσκαλο. Κάποιος άλλος μπορεί να έρθει και να δεχθεί τη ματιά του Διδασκάλου για μόνο ένα κλάσμα του δευτερολέπτου και να μεταφερθεί στους ουρανούς.

Θυμάμαι ένα τέτοιο περιστατικό στη ζωή μου. Στο κολλέγιο είχαμε τρεις μήνες διακοπές. Τη στιγμή που άρχιζαν οι διακοπές ήθελα να τρέξω στην Ντέρα, στη Μπεάς, για να είμαι μαζί με τον

Διδάσκαλό μου, τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Ο πατέρας μου, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μου έδωσε την οδηγία να μελετήσω πρώτα για την επόμενη σχολική περίοδο, πριν πάω στην Ντέρα. Ενώ ήταν ο πιο στοργικός πατέρας, ήταν επίσης και ένας αυστηρός υπέρμαχος της πειθαρχίας. Γι' αυτό και πέρασα μερικές ημέρες προσπαθώντας να ολοκληρώσω τη μελέτη μου. Όμως τελικά δεν κατόρθωσα να την τελειώσω όπως αρχικά προγραμμάτισα σε μία εβδομάδα και μου πήρε δύο εβδομάδες. Όταν η μελέτη μου τελικά ολοκληρώθηκε, ο πατέρας μου, είπε: «Εντάξει, μπορείς να περάσεις τρεις ή τέσσερις εβδομάδες εκεί, αλλά, όταν γυρίσεις πίσω, θα πρέπει να μελετήσεις πάλι. Θα πρέπει να επαναλάβεις ό,τι έχεις ήδη μελετήσει αλλά και να μελετήσεις εκ των προτέρων και ό,τι πρόκειται να διδαχθείς στο επόμενο εξάμηνο». Έτσι τελικά μου επέτρεψε να πάω για τρεις ή τέσσερις εβδομάδες στην Ντέρα Μπεάς.

Το απόγευμα της τελευταίας μου ημέρας στην Μπεάς, βγήκα σε αναζήτηση του Χαζούρ. Δεν φαινόταν πουθενά και κανένας δεν ήξερε πού ήταν. Τελικά στις 6.30 μ.μ. περίπου, βρήκα κάποιον που ήξερε πού ήταν, αλλά, όταν πήγα να δω τον μεγάλο Διδάσκαλο, είδα ότι ήταν πολύ απασχολημένος. Προσπάθησα να πιάσω τη ματιά του, αλλά το βλέμμα του περιφέρονταν προς όλες τις κατευθύνσεις εκτός από την κατεύθυνση προς την οποία εγώ καθόμουν. Αρχικά προσπάθησα να αλλάξω θέση, αλλά δεν είχα καλύτερα αποτελέσματα. Έτσι πήρα την απόφαση να καθίσω εκεί που βρισκόμουνα και να περιμένω.

Όταν ο Χαζούρ τελείωσε ό,τι έκανε, στράφηκε προς το μέρος μου και μου είπε: «Κάκα, *(αγαπητέ μου γιε)*, εδώ είσαι;» του απάντησα: «Ναι Κύριε και πρέπει να επιστρέφω σπίτι μου». Τότε ο Διδάσκαλος Χαζούρ μου είπε: «Να γυρίσεις σπίτι; Είναι ήδη τόσο αργά. Πώς μπορείς να γυρίσεις πίσω;» Απάντησα: «Ο Μπάμπου Τζι (έτσι αποκαλούσα τον Αγαπημένο Διδάσκαλο και πατέρα μου) μού ζήτησε να επιστρέψω σήμερα». Ο Χαζούρ ρώτησε: «Γιατί σου ζήτησε να επιστρέψεις;» Του είπα: «Κύριε, δεν γνωρίζω. Αυτές είναι οι διακοπές του σχολείου και πριν έρθω εδώ μου ζήτησε να τελειώσω την κατ' οίκον εργασία μου». Ο Χαζούρ ρώτησε: «Την

τελείωσες;» Είπα: «Ναι κύριε, αλλά ο Μπάμπου Τζι μου ζήτησε να μείνω εδώ μόνο για τρεις ή τέσσερις εβδομάδες». Ο Χαζούρ ξαναρώτησε: «Έχουν απομείνει εβδομάδες από τις διακοπές σου;» Εγώ είπα: «Κύριε, έχουν μείνει ακόμα τρεις εβδομάδες». Μου λέει ο Διδάσκαλος: «Σου ζήτησε πράγματι να γυρίσεις πίσω;» Απάντησα: «Μου έδωσε αυστηρές οδηγίες». Τότε ο Χαζούρ είπε: «Εντάξει, αφού είναι έτσι θα πρέπει να φύγεις». Ήλπιζα κατά βάθος ότι μετά από όλες εκείνες τις ερωτήσεις ο Χαζούρ θα μου έδινε παράταση της παραμονής μου. Αλλά αυτό διαψεύστηκε.

Γυρίσαμε με τον Χαζούρ περπατώντας στο σπίτι όπου έμενε και με πήρε στο δωμάτιό του. Έβαλα το κεφάλι μου στα πόδια του και τότε με χτύπησε ελαφρά στην πλάτη λέγοντάς μου: «Εντάξει, μπορείς να πηγαίνεις». Μετά μου έδωσε πρασάντ. Όταν βγήκαμε από το δωμάτιό του, ο Χαζούρ άρχισε να ανεβαίνει τα σκαλιά και καθώς στεκόμουν στο κάτω μέρος της σκάλας, συνέχισα να κοιτάζω την πλάτη του. Ήμουν, κατά βάθος, δυστυχισμένος για το ότι έπρεπε να αφήσω τη φυσική παρουσία του Χαζούρ, αλλά είπα: «Οι εντολές είναι εντολές και πρέπει να τις υπακούμε». Καθώς ο Χαζούρ έπαιρνε τη στροφή στο πλατύσκαλο της σκάλας, με κοίταξε για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου – μόνο ένα κλάσμα του δευτερολέπτου! Αυτό μου έδωσε τέτοια συγκίνηση ώστε, όταν άφησα την Ντέρα, είχα τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου μπροστά μου.

Με σκοτάδι τριγύρω, έπρεπε να περπατήσω και να μεταφέρω τις αποσκευές μου τέσσερα μίλια μέχρι τον σιδηροδρομικό σταθμό, αλλά η μορφή του Χαζούρ ήταν πάντοτε μαζί μου. Αγόρασα το εισιτήριο και είδα ότι Αυτός ήταν μαζί μου. Όταν γύρισα σπίτι μπορούσα ακόμα να βλέπω τη φυσική του Μορφή με ανοικτά μάτια, όλη την ώρα. Αυτός ήταν μαζί μου ακόμα και όταν ήμουν στο λουτρό.

Δεν μπορούσα να μελετήσω, επειδή όταν διάβαζα έβλεπα τον Χαζούρ και όχι το βιβλίο. Αυτή η κατάσταση συνεχίστηκε για μερικές μέρες και μετά είπα στον αγαπημένο μου πατέρα ότι δεν μπορούσα να ξεπεράσω αυτήν τη δύσκολη κατάσταση. Και αυτή η εμπειρία ήταν το αποτέλεσμα μιας ματιάς ενός κλάσματος του

δευτερολέπτου! Για μια πολύ μεγάλη περίοδο το Ηχητικό Ρεύμα συνεχίστηκε τόσο δυνατά που μερικές φορές δεν μπορούσα να ακούσω τι έλεγαν οι άνθρωποι που ήταν μαζί μου. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου μερικοί άνθρωποι νόμιζαν ότι ήμουν αφηρημένος, και μερικοί σκέπτονταν: «Το δημόσιο Κολλέγιο του φούσκωσε τα μυαλά». Αλλά, στην πραγματικότητα, δεν μπορούσα να ακούσω κανέναν, αυτό που άκουγα ήταν το Ηχητικό Ρεύμα.

Επομένως ακόμα και μια ματιά του ενός κλάσματος του δευτερολέπτου από τον Διδάσκαλο, μπορεί να διαπεράσει και να διαποτίσει ολόκληρη την ύπαρξή μας. Είναι θέμα δεκτικότητας. Εκείνοι που αναπτύσσουν δεκτικότητα μπορούν να βλέπουν τον Διδάσκαλο και εξωτερικά και Εσωτερικά.

Αν είμαστε αρκετά τυχεροί να είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο μπορούμε να ασκούμαστε και να αναπτύξουμε την τέχνη της ενατένισης. Μπορούμε να καθίσουμε κοντά του και να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του και καθώς αυτή η εμπειρία ωριμάζει και καρποφορεί, μας χαρίζεται το δώρο της ενατένισης. Τότε η πρόοδός μας γίνεται γρηγορότερη, επειδή, αν βλέπουμε μόνο έναν κενό χώρο από σκοτάδι, είναι δύσκολο να συγκεντρωθούμε, αλλά, αν βλέπουμε τη μορφή του Διδασκάλου μπροστά μας, απαιτείται πολύ λίγη συγκέντρωση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι η ενατένιση απλά η θύμηση της μορφής του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι η Θεία Μορφή ανάμνησης. Αρχίζει με τη συμπάθεια: Πρώτα εσείς αναπτύσσετε ένα γεμάτο αγάπη συναίσθημα για τον Διδάσκαλο. Μετά, αν αρχίσετε να τον θυμάστε, αυτό γίνεται πιο έντονο. Ο Χαζούρ έδινε μεγάλη έμφαση στην ενατένιση. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος έλεγε ότι υπάρχουν μόνο λίγοι άνθρωποι που ενατενίζουν σωστά.

Σε αυτό το Μονοπάτι η ενατένιση είναι ένα ουσιαστικό μέρος των τριών πνευματικών ασκήσεων: η μία είναι η επανάληψη των πέντε Ονομάτων που έχουν δοθεί από τον Διδάσκαλο κατά την ώρα της Μύησης, η άλλη είναι η ακρόαση του Ηχητικού Ρεύματος και η τρίτη είναι η ενατένιση.

Η καλύτερη ώρα για άσκηση της τέχνης της ενατένισης είναι

όταν ο Διδάσκαλος κάνει Σάτσανγκ ή δίνει Μύηση ή παρευρίσκεται σε μία συνεδρία ερωταποκρίσεων. Ο Διδάσκαλος μας δίνει τον μέγιστο δυνατό χρόνο στο Σάτσανγκ, όταν είμαστε μαζί του για δύο ή τρεις ώρες και σε ειδικές περιπτώσεις το Σάτσανγκ μπορεί να διαρκέσει για οκτώ ή δέκα ώρες. Όταν ο Διδάσκαλος δίνει Σάτσανγκ, μπορούμε να πάρουμε το μέγιστο όφελος από Αυτόν. Εκείνη την ώρα αν, αντί να επιτρέπουμε στον νου μας να περιφέρεται άσκοπα, συγκεντρωθούμε πλήρως στον Διδάσκαλο, τότε κερδίζουμε το μέγιστο όφελος. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, εμείς μπορούμε να αναπτύξουμε την ενατένιση του Διδασκάλου. Μπορούμε να Τον κοιτάζουμε και να χαθούμε μέσα σε Αυτόν. Μερικές φορές μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια μας και να δούμε να μας εμφανίζεται Εσωτερικά. Εάν δεν εμφανίζεται, μπορούμε να ανοίξουμε τα μάτια μας και να συνεχίσουμε να Τον κοιτάζουμε και πάλι να κλείσουμε τα μάτια μας για να δούμε αν εμφανίζεται Εσωτερικά. Αυτή είναι η καλύτερη ώρα να αναπτύξουμε ενατένιση, που αλλιώς είναι δύσκολο. Ακόμα και αν δεν κατανοούμε τη γλώσσα του, αν κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του, θα αρχίσουμε να καταλαβαίνουμε αυτό που λέει και θα καταλάβουμε τη σοφή του συμβουλή πολύ καλύτερα από εκείνους που καταλαβαίνουν τη γλώσσα, αλλά δεν έχουν αναπτύξει δεκτικότητα. Πράγματι υπάρχει μία μόνο πραγματική γλώσσα και αυτή είναι η γλώσσα της αγάπης. Όταν η αγάπη ρέει από τα μάτια του Διδασκάλου προς τα μάτια του μαθητή, αυτή είναι μία περίοδος μακαριότητας, αυτή είναι μία περίοδος αληθινής κατανόησης. Αν ακούτε τον Διδάσκαλο ολόψυχα, με πλήρη προσοχή, θα δείτε ότι αυτές οι ευλογημένες ώρες είναι αυτές που σας δίνουν την περισσότερη ικανοποίηση.

Κοιτάζοντας τον Διδάσκαλο και έχοντας την ενατένισή του δεν είναι σαν να κοιτάζουμε μία εικόνα ή ένα συνηθισμένο αντικείμενο. Αν κοιτάζω μία εικόνα για πολλή ώρα και κλείσω τα μάτια μου, θα έχω μόνο την εικόνα μπροστά μου. Αν άνθρωποι του αντίθετου φύλου κοιταχθούν μεταξύ τους, όταν κλείσουν τα μάτια τους κάποιο αίσθημα λαγνείας μπορεί να υπάρχει. Αλλά, όταν βλέπουμε τον Διδάσκαλο, αισθανόμαστε ειρήνη μέσα μας. Έχουμε ειρήνη στον νου μας. Εάν κοιτάξουμε επίμονα συνηθισμένα πρόσωπα,

αντικείμενα ή φωτογραφίες, δεν θα πάρουμε την λαμπρότητα, δεν θα πάρουμε το Φως Εσωτερικά, το οποίο παίρνουμε κοιτάζοντας τον Διδάσκαλο.

Κάποιος μπορεί να δέχεται το μέγιστο όφελος στο Σάτσανγκ, διότι είναι μία ώρα όπου είμαστε με τον Διδάσκαλο για μία μεγάλη περίοδο χρόνου. Μπορούμε να έχουμε το ίδιο όφελος οποτεδήποτε Αυτός μας μιλά για πνευματικότητα, είτε κατά τη διάρκεια ενός Σάτσανγκ, είτε κατά τη διάρκεια μιας συνεδρίας ερωταποκρίσεων, εφόσον βέβαια είμαστε συντονισμένοι με αυτόν. Ακόμα και αν ο Διδάσκαλος μιλά σε κάποιον άλλο, μπορεί να μας δώσει μια φευγαλέα ματιά του και αυτό μπορεί να μας μεταφέρει για μήνες σε πελάγη μακαριότητας. Αυτή ήταν η εμπειρία μου στη ζωή.

(Τα ακόλουθα είναι αποσπάσματα από μία συνεδρία ερωταποκρίσεων με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που έλαβε χώρα στο Δελχί).

ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΝΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να λέει: «Τρία πράγματα σκοτώνουν έναν άνθρωπο: Η άπεπτη τροφή, η ανησυχία και η βιασύνη». Θα θέλατε να σχολιάσετε τη βιασύνη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το σύγχρονο πρότυπο ζωής μας είναι τέτοιο που πάντοτε κάνουμε πράγματα βιαστικά. Σπάνια κάνουμε κάτι με ήρεμο τρόπο. Μπορώ να σας πω από δική μου εμπειρία ότι το μεταξύ 5% και 20% των επιστολών που παίρνω τελειώνουν με τη σημείωση: «Διδάσκαλε, πρόκειται να στείλω εσπευσμένα αυτό το γράμμα στο ταχυδρομείο,» ή «Τρέχω στο αεροδρόμιο να ταχυδρομήσω αυτό το γράμμα». «Μην δώσεις προσοχή στα λάθη στην ορθογραφία και στη σύνταξη των προτάσεων». Νομίζω ότι αυτά τα γεγονότα είναι εντελώς αντιπροσωπευτικά του τρόπου ζωής μας. Σηκωνόμαστε το πρωί και το τρέξιμο αρχίζει. Τρέχουμε από τη μία φάση της ζωής μας στην άλλη. Κάνουμε βιαστικά το λουτρό μας και παίρνουμε βιαστικά το πρωινό μας. Ορμάμε μέσα στο γραφείο μας και όλη την ημέρα τρέχουμε βιαστικά κατά τη διάρκεια της δουλειάς μας. Σπάνια παίρνουμε απόφαση μετά από ψύχραιμη και ήρεμη σκέψη. Συνήθως παίρνουμε βιαστικές αποφάσεις και συχνά τις μεταβάλουμε. Βιαζόμαστε επειδή δεν έχουμε υπομονή.

Αυτό που εννοούσε ο Διδάσκαλος με τη λέξη "βιασύνη" ήταν ότι είμαστε ανυπόμονοι. Στερούμαστε υπομονής και επιμονής. Αυτό που απαιτείται σε κάθε τομέα της ζωής είναι λίγη υπομονή και λίγη επιμονή. Αυτές οι ιδιότητες είναι αναγκαίες για να παίρνουμε σωστές αποφάσεις και για να παίρνουμε τα πάντα με την σωστή τάξη και με τη σωστή ευπρέπεια.

Δεν έχουμε χρόνο να μιλάμε ο ένας στον άλλο με υπομονή. Από το πρωί έως το βράδυ, τρέχουμε σε όλη μας τη ζωή. Δεν έχουμε ειρήνη του νου και δεν είμαστε σε ειρήνη με τον εαυτό μας. Στερούμαστε αυτοκυριαρχίας. Στερούμαστε ηρεμίας. Δεν έχουμε την ειρήνη, τη μακαριότητα και τη χαρά που ψάχνουμε. Όποτε κάνουμε ένα πράγμα, ο τρόπος με τον οποίο το κάνουμε θα έπρεπε να μας δίνει κάποια χαρά. Υπάρχει χαρά στη διαδικασία του να κάνουμε το κάθε τι και υπάρχει μια χαρά που αισθανόμαστε, όταν αυτό το έχουμε τελειώσει.

Ο αγαπημένος Διδάσκαλος ήθελε να μας διδάξει τη χρυσή αρχή της πνευματικότητας, που είναι ότι: «Η υπομονή και η επιμονή είναι η βάση πάνω στην οποία μπορεί να κτιστεί το υπέροχο οικοδόμημα της πνευματικότητας». Είναι αυτό που εννοούσε όταν έλεγε ότι: «Διανύουμε τη ζωή μας τρέχοντας βιαστικά». Και νομίζω ότι αυτό είναι αλήθεια στη ζωή των περισσοτέρων από εμάς τώρα. Αλλά και στην Ανατολή οι άνθρωποι ακολουθούν στις μέρες μας το ίδιο πρότυπο βιασύνης όπως εκείνοι στη Δύση. Ένας φίλος το περίγραψε πολύ όμορφα, όταν μου είπε ότι κάποιος από τους Δυτικούς φίλους του προσευχόταν στον Θεό: «Ω Θεέ, δώσε μου υπομονή». και μετά προσέθετε: «Αλλά, σε παρακαλώ, δώσε μου την τώρα!»

Πρέπει να αναπτύξουμε υπομονή και επιμονή στο πνευματικό Μονοπάτι. Η υπομονή και επιμονή θα μας βοηθήσουν σε κάθε τομέα της ζωής μας, είτε είναι ο τομέας των σπουδών είτε η εργασία του γραφείου ή της επιχείρησης, είτε είναι η υπηρεσία προς τους φίλους μας, την οικογένειά μας, την κοινωνία, το έθνος ή σε διεθνές ή ακόμα και σε συμπαντικό επίπεδο. Αν αναπτύξουμε τις Θείες ιδιότητες της υπομονής και της επιμονής, τότε θα δούμε ότι η ζωή μας θα είναι πολύ ευτυχισμένη. Θα είναι γεμάτη χαρά, θα είναι γεμάτη μακαριότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την ώρα που έκανα τον διαλογισμό μου, άκουσα τον Ήχο να παραμένει για κάμποσο διάστημα. Μετά εξαφανίστηκε. Μετά επέστρεψε και εξαφανίστηκε πάλι. Τι σημαίνει αυτό, όταν ο Ήχος έρχεται και φεύγει κατά διαστήματα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Ήχος είναι πάντοτε εκεί. Ο Ήχος δεν

έρχεται σε διάφορα χρονικά διαστήματα. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι συγκεντρωνόμαστε στον Ήχο, αλλά, όταν η συγκέντρωσή μας διαταράσσεται, εμείς παύουμε να ακούμε τον Ήχο. Ο Ήχος δεν φεύγει, είναι η προσοχή μας που απομακρύνεται από Αυτόν. Εάν η συγκέντρωσή μας παραμείνει σταθερή, τότε θα ακούμε το Ηχητικό Ρεύμα χωρίς διακοπή. Παρόμοια, το Φως είναι πάντοτε εκεί. Δεν είναι ότι το Φως πηγαινοέρχεται, είναι η προσοχή μας που ταλαντεύεται. Δεν είναι το Φως και ο Ήχος που φεύγουν ή εξαφανίζονται, είναι η συγκέντρωσή μας που ταλαντεύεται.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αισθάνομαι πολλή ενοχή, επειδή δεν ακολούθησα το Μονοπάτι σωστά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η μεγάλη αξία της λύπης ή της ενοχής ή της εξομολόγησης είναι να μας κάνουν να μην επαναλαμβάνουμε τις λανθασμένες πράξεις μας ξανά. Ο νους είναι πολύ έξυπνος και αυτό που κάνει είναι ότι παίρνει την εξομολόγηση ή ενοχή ή την έμμονη ιδέα μας και γίνεται η αιτία να συνεχίσουμε να σκεπτόμαστε γιατί κάναμε την πράξη, πώς την κάναμε και πώς δεν θα έπρεπε αυτή να είχε συμβεί. Αλλά συνήθως, εμείς συνεχίζουμε και την επαναλαμβάνουμε ξανά. Ξοδεύουμε τόσο πολύ χρόνο σε αυτό. Εξομολόγηση σημαίνει ότι συνειδητοποιούμε πως έχουμε κάνει λάθος και μετά προσπαθούμε να μην το επαναλάβουμε. Θα έπρεπε να δείξουμε έμπρακτη μεταμέλεια για ό,τι αρνητικό έχουμε κάνει. Αυτό που θα πρέπει να κάνουμε είναι να προσευχηθούμε στον Διδάσκαλο, να προσευχηθούμε στον Κύριο, με μεγάλη ταπεινοφροσύνη, να μας χαρίσει το δώρο τού να μην το επαναλάβουμε. Κατόπιν θα έπρεπε να διαθέτουμε τον μέγιστο δυνατό χρόνο για διαλογισμό, να συμπληρώνουμε το ημερολόγιό μας και να διάγουμε μία ηθική ζωή. Αλλά αντίθετα, αυτό που κάνουμε συνήθως είναι να συλλογιζόμαστε με θλίψη το τι έχει συμβεί, πώς συνέβη, γιατί συνέβη, και να μην διαθέτουμε χρόνο για διαλογισμό.

Η καλύτερη μέθοδος εξομολόγησης είναι να μην επαναλαμβάνουμε τις αρνητικές μας πράξεις, να καθόμαστε για διαλογισμό, να διάγουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις οδηγίες του Διδασκάλου και να μην συνεχίζουμε να συλλογιζόμαστε με θλίψη τη συγκεκριμένη μας πράξη. Εάν συνεχώς σκεπτόμενοι κάτι γεμάτοι θλίψη, αυτό θα

έχει σαν αποτέλεσμα να καταστεί μια έμμονη ιδέα. Τότε δεν θα διαλογιζόμαστε και αυτό θα προκαλέσει μία γενικότερη αναστάτωση στη ζωή μας. Επομένως ας κοιτάξουμε το ημερολόγιο αυτοελέγχου μας, επειδή αυτό θα είναι μία ένδειξη τού τι έχει συμβεί και μετά να πάρουμε απόφαση να μην επαναλάβουμε τη λανθασμένη πράξη.

(Τα ακόλουθα είναι από συνεδρίες ερωταποκρίσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 1983, στην παγκόσμια περιοδεία του Σαντ Ντάρσαν).

ΦΘΑΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να φθάσει κανείς το Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο καλύτερος τρόπος για να φθάσουμε τον Θεό είναι να αναπτύξουμε την ψυχή μας μέσω της Χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου. Η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας, καθώς είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού, είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι μέσω της αγάπης. Για να έχει η ψυχή μας την απόλυτη επικοινωνία με τον Θεό, πρέπει να αναπτύξουμε Θεία αγάπη. Όταν μιλώ για αγάπη, εννοώ την Θεία αγάπη, δεν εννοώ τη λαγνεία. Όταν χρησιμοποιούμε τη λέξη "αγάπη" σε αυτόν τον κόσμο των ανθρώπων και των εγκόσμιων υποθέσεων, δεν κατανοούμε την αληθινή σημασία της "αγάπης", που στην πραγματικότητα, σημαίνει «αγάπη για τον Θεό και αγάπη για την ανθρωπότητα Αυτή είναι η Θεία αγάπη.

Όταν λοιπόν αναπτύσσουμε αγάπη για τον Θεό, αναπτύσσουμε επίσης και την συνειδητότητά μας, καθώς ο Θεός είναι Πανσυνειδητότητα. Το Μονοπάτι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα είναι το Μονοπάτι της ανάπτυξης της συνειδητότητάς μας. Είναι το Μονοπάτι που προσηλώνουμε την προσοχή μας, η οποία προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής, στον Θεό που είναι ο Ωκεανός της Πανσυνειδητότητας. Επομένως πρέπει να αναπτύξουμε τη συνειδητότητά μας και αυτό το δώρο μπορεί να δοθεί μόνον από μία Διδάσκαλο Ψυχή. Το Λόγο που έγινε σάρκα, έναν ζωντανό Χριστό, ο οποίος έχει ο Ίδιος λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και μπορεί να βοηθήσει και εμάς στο να λύσουμε αυτό το

μυστήριο. Τέτοια ψυχή είναι η ίδια "ένα" με τον Θεό. Είναι ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας και μπορεί να εγχύσει αυτήν τη συνειδητότητα μέσα μας.

Η ανθρωπότητα έχει κάνει τρομερή υλική πρόοδο, που είναι σχεδόν απίστευτη. Φθάσαμε στο φεγγάρι και προσπαθούμε να φθάσουμε και σε άλλους πλανήτες. Αλλά με όλη αυτή την υλική πρόοδο, είναι ο άνθρωπος πιο ευτυχισμένος από ό,τι ήταν πριν; Αντί για αυτό, βλέπουμε ότι το άγχος και η ένταση αυξάνονται σε κάθε τομέα της ζωής μας.

Όμως η δική μας εποχή είναι μία περίοδος πνευματικής αφύπνισης. Ακόμη και οι ιατρικοί ερευνητές έχουν φθάσει στο σημείο να συνειδητοποιήσουν ότι ένας από τους καλύτερους τρόπους για να απαλείψουμε την ένταση και τις φυσικές αρρώστιες είναι να ασκούμε κάποιου είδους διαλογισμό. Ένας από τους φίλους μου που ασκεί το ιατρικό επάγγελμα, πρόσφατα παρουσίασε κάποιες ταχυπαλμίες στην καρδιά του. Ακριβώς σήμερα μου είπε ότι, όταν πήγε στους ειδικούς στις Ηνωμένες Πολιτείες, του είπαν να διαλογίζεται έτσι ώστε να μπορεί να γιατρευθεί όχι μόνον από την ένταση, αλλά επίσης και από τις ταχυπαλμίες. Ο διαλογισμός είναι πράγματι μία πανάκεια για όλες τις ανθρώπινες αρρώστιες.

Η υλική μας πρόοδος δεν μας έχει βοηθήσει να αυξήσουμε τη συνειδητότητά μας, επειδή μας έχει δώσει πρόοδο μόνο με την υλική έννοια. Οτιδήποτε είναι υλικό μπορεί να βοηθήσει το σώμα μας που είναι φτιαγμένο από τα πέντε στοιχεία, αλλά δεν μπορεί να βοηθήσει την ψυχή μας που είναι μία συνειδητή οντότητα. Είναι μόνον η Χάρη ενός Θεανθρώπου που μπορεί να μας εγχύσει τη συνειδητότητα και που μπορεί να δώσει ανακούφιση στο πνεύμα μας. Μετά, μέσω της διαδικασίας της αγάπης, μπορούμε να γίνουμε ένα με τον Θεό και να επιτύχουμε την απώτατη ευτυχία, μακαριότητα, γαλήνη και ειρήνη.

ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να αφυπνισθούμε πνευματικά, να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι Γραφές των Σικχ λένε ότι είμαστε όλοι κοιμισμένοι. Είμαστε όλοι μέσα σε ψευδαίσθηση. Οι γονείς μας κοιμούνται. Οι δάσκαλοί μας κοιμούνται. Οι αδελφοί και οι αδελφές μας κοιμούνται. Οι φίλοι μας κοιμούνται. Πώς μπορεί κάποιος που είναι ο ίδιος κοιμισμένος να αφυπνίσει κάποιον άλλο που κοιμάται; Για να αφυπνιστούμε, πρέπει να πάμε στα Ιερά Πόδια κάποιου που είναι ο ίδιος αφυπνισμένος, κάποιου που έχει πραγματοποιήσει τον εαυτό του και τον Θεό. Το φως έρχεται από το Φως και η ζωή έρχεται από τη Ζωή. Η αφύπνιση έρχεται από έναν αφυπνισμένο άνθρωπο.

Είμαστε όλοι χαμένοι μέσα στην ψευδαίσθηση, είμαστε όλοι χαμένοι στον ιστό του πειρασμού. Είμαστε όλοι χαμένοι στον κόσμο του νου και της ύλης. Αυτός που έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου, αυτός ο οποίος έχει υπό έλεγχο τον νου του και έχει υψωθεί πάνω από τα βασίλεια του νου και της ύλης, μπορεί να μας εμφυσήσει πνευματική ζωή. Μπορεί να μας χαρίσει την πνευματική αφύπνιση. Και Αυτός μπορεί να μας βοηθήσει στην Αυτογνωσία και στη Θεογνωσία. Ο μεγάλος Πέρσης ποιητής, Μπάι Ναντ Λαλ Γκόγια, έχει πει ότι μόνον ένας Τέλειος Διδάσκαλος μπορεί να θεραπεύσει την καρδιά και την ψυχή μας. Και αυτή η θεραπεία έρχεται από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή. Αυτός εμφυσά τον παλμό της Θείας Ζωής μέσα μας.

ΜΑΣ ΔΙΑΛΕΓΕΙ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαστε εμείς που επιλέγουμε τον Διδάσκαλο ή είναι ο Διδάσκαλος που επιλέγει εμάς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι ο Διδάσκαλος που μας επιλέγει, αλλά πρέπει να προσευχόμαστε από το βάθος της καρδιάς μας και από το βάθος της ψυχής μας. Θα έπρεπε πρώτα να έχουμε μία πολύ έντονη επιθυμία για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να συναντήσουμε το Θεό. Όταν αυτή η επιθυμία είναι πολύ έντονη, όταν η λαχτάρα μας και ο ψυχικός μας πόνος είναι πολύ μεγάλα, τότε ο Θεός ακούει τις κραυγές της καρδιάς μας. Λέγεται ότι ο Θεός ακούει την κραυγή της καρδιάς ενός μυρμηγκιού πολύ πιο γρήγορα από ότι την κλαγγή ενός ελέφαντα. Λοιπόν ο Θεός ακούει τις κραυγές της καρδιάς μας και τότε έρχεται και παίρνει μία ανθρώπινη μορφή. Αν η ένταση της επιθυμίας μας να συναντήσουμε τον Θεό είναι μεγάλη, τότε ο Θεάνθρωπος, μέσω της δικής του ακτινοβολίας, μας καλεί στα Ιερά του Πόδια και μας ευλογεί με τη Μύηση, που είναι μία άμεση επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Είναι ο Διδάσκαλος που μας καλεί στα Ιερά του Πόδια. Αλλά το κάνει αυτό, όταν η έντονη επιθυμία μας για να συναντήσουμε τον Θεό αναπτύσσεται στο βάθος της καρδιάς μας και στο βάθος της ψυχής μας.

Ο ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πρέπει να έχει ο Διδάσκαλος φυσική μορφή για να λειτουργήσει σαν ένας ζωντανός Διδάσκαλος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Ο άνθρωπος μπορεί να διδαχθεί μόνον από άνθρωπο. Στέλνουμε τα παιδιά μας στα σχολεία, στα κολλέγια και στα πανεπιστήμια και αν πρέπει να μάθουμε κάποια τέχνη, πηγαίνουμε σε έναν ζωντανό δάσκαλο. Ο θεσμός ενός ζωντανού δασκάλου δεν μπορεί να αντικατασταθεί σε κανέναν άλλο τομέα της εγκόσμιας ζωής μας. Και αν αυτός ο θεσμός δεν μπορεί να αντικατασταθεί σε κανέναν άλλο τομέα της ζωής, γιατί θα πρέπει να μην είναι απαραίτητο να έχουμε έναν ζωντανό δάσκαλο στον πνευματικό τομέα;

Υπάρχουν δύο επιπλέον λόγοι γι’ αυτό, που δεν είναι άμεσα

αντιληπτοί. Ο ένας είναι ότι, αν θέλουμε να ακολουθήσουμε το Πνευματικό Μονοπάτι, πρέπει να κατανοήσουμε τις Γραφές. Ο Χριστός είπε ότι, όταν μιλούσε στο ευρύ κοινό, μιλούσε με παραβολές, αλλά όταν μιλούσε στους δικούς του μαθητές, μιλούσε με «παρρησία» που σημαίνει, «άμεση γλώσσα». Οι Γραφές μας μιλούν για επίπεδα και Περιοχές που μόνο οι Άγιοι έχουν την εμπειρία, και καθώς οι Περιοχές αυτές είναι πέρα από τη εμβέλεια της διάνοιας μας, έχουν περιγραφεί με παραβολές, σύμβολα και αλληγορική γλώσσα. Αν δεν ζητήσουμε τη βοήθεια κάποιου που να έχει ο ίδιος διασχίσει εκείνα τα επίπεδα, δεν μπορούμε να γνωρίσουμε την αληθινή έννοια των Γραφών. Είναι πιθανόν να εκλάβουμε ως αλληγορικό οτιδήποτε είναι κυριολεκτικό και ως κυριολεκτικό οτιδήποτε είναι αλληγορικό. Επομένως χρειαζόμαστε έναν δάσκαλο σε ανθρώπινη μορφή για να μας εξηγήσει το αληθινό νόημα αυτών των Γραφών.

Δεύτερον, η πνευματικότητα δεν είναι απλά ένα θέμα διανοητικής γνώσης. Η πνευματικότητα είναι θέμα της δικής μας άμεσης πνευματικής εμπειρίας. Και αφού πρέπει να αποκτήσουμε εμπειρία από εκείνες τις Περιοχές, οι οποίες είναι πέρα από τα όρια του νου και της διάνοιας μας, πρέπει να αναζητήσουμε την καθοδήγηση ενός ζωντανού Διδασκάλου, ο οποίος έχει ο ίδιος λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και ο οποίος έχει διασχίσει τα Εσωτερικά πνευματικά επίπεδα, πέρα από το βασίλειο της δικής μας διάνοιας. Αυτός μονάχα μπορεί να μας βοηθήσει να αποκτήσουμε την εμπειρία αυτών των επιπέδων. Επομένως είναι απολύτως ουσιώδες το να έχουμε έναν Διδάσκαλο με σάρκα και αίμα, σε φυσική μορφή, για να μας καθοδηγεί στην πνευματική μας αναζήτηση.

Η ΘΕΟΓΝΩΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το να έχουμε Θεογνωσία έχει επίδραση στην ικανότητα κάποιου να έχει επιτυχία σε άλλους τομείς της ζωής; Για παράδειγμα, στο να κερδίζει τα προς το ζην;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, ασφαλώς. Η βασική αρχή της πνευματικότητας είναι η συγκέντρωση. Αν δεν μπορούμε να συγκεντρωθούμε, δεν μπορούμε να προοδεύσουμε καθόλου στα πνευματικά επίπεδα. Η συγκέντρωση είναι, επίσης, το κλειδί για την επιτυχία σε κάθε τομέα της ζωής. Εγώ ο ίδιος συνταξιοδοτήθηκα σαν αναπληρωτής γραμματέας από την κυβέρνηση της Ινδίας, μία από τις υψηλότερες θέσεις κρατικού υπαλλήλου στην κυβέρνηση. Επειδή μπόρεσα να αποκτήσω αυτό το δώρο της συγκέντρωσης από τους δύο μεγάλους Διδασκάλους, τακτοποιούσα τους φακέλους μου σε περίπου τρεις ή τέσσερις ώρες, ενώ αντιθέτως οι συνάδελφοί μου έπρεπε να ξοδεύουν επτά ή οκτώ ώρες για την τακτοποίηση εκείνων των φακέλων. Αν αναπτύξετε συγκέντρωση, μπορείτε να είσαστε ένας καλός σπουδαστής. Μπορείτε να γίνετε άριστος. Μπορείτε να τελειώσετε ένα βιβλίο μέσα σε μερικές ώρες. Αλλά αν δεν έχετε συγκέντρωση, θα συνεχίσετε να κοιτάζετε με απλανές βλέμμα την ίδια σελίδα, για ώρες και ώρες συνέχεια, και ο νους σας θα τρέχει ξέφρενα. Παρόμοια, η συγκέντρωση μάς βοηθά σε κάθε άλλο τομέα της ζωής, είτε είναι στην εργασία, είτε είναι μία κυβερνητική εργασία, είτε είναι τέχνη. Μπορώ να σας πω για τον τομέα των τεχνών, επίσης, επειδή είμαι ο ίδιος ένας καλλιτέχνης. Αν δεν είσαστε πλήρως αφοσιωμένοι στην τέχνη σας, αν δεν είσαστε πλήρως συγκεντρωμένοι, δεν μπορείτε να δημιουργήσετε ένα αριστούργημα. Λοιπόν η συγκέντρωση μάς βοηθά σε κάθε τομέα της ζωής.

ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί είμαι τόσο ανεπαρκής στο να μπορώ να εκφράζω την αγάπη μου για τον Διδάσκαλό μου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτον, είμαστε ανεπαρκείς επειδή δεν έχουμε το απαιτούμενο πάθος και ζήλο για τα διδάγματα του Διδασκάλου. Ακόμα, δεν έχουμε αποφασίσει να βάλουμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή μας, όπως είχε πει κάποτε όταν ήταν νεαρός ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά».

Αυτή είναι η μία πλευρά της ερώτησης.

Δεύτερον, αυτό είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο ένας μαθητής έχει πάντοτε την εμπειρία ότι είναι ανεπαρκής για να φθάσει στον τελικό του στόχο. Ο Διδάσκαλος είναι ένας παγκόσμιος Οινοχόος. Χαρίζει σε όλους το Θείο Κρασί, το Κρασί της Θείας αγάπης, αλλά το Θείο Κρασί είναι τέτοιο που όσο πιο πολύ πίνεις από αυτό, τόσο περισσότερο διψασμένος γίνεσαι. Όση περισσότερη αγάπη παίρνει ένας μαθητής, τόση περισσότερη αγάπη θέλει. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι δίψας. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι αναζήτησης. Μόνον όταν επιτύχουμε αυτό το τελικό στάδιο, όταν συγχωνευθούμε με τον Διδάσκαλο, όταν διευρυνθούμε και φθάσουμε στο ίδιο επίπεδο με αυτό του Θεού, αυτή η δίψα θα τελειώσει. Διαφορετικά, μέχρι να φθάσουμε στον τελικό μας προορισμό, η δίψα μας γίνεται όλο και μεγαλύτερη με αποτέλεσμα ο αναζητητής να αισθάνεται την ανεπάρκειά του, όλο και περισσότερο.

ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Προσπαθώ να κάνω το καλύτερο που μπορώ, αλλά έχω την τάση να στενοχωριέμαι πολύ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το δικό μας δεν είναι Μονοπάτι στενοχώριας. Το δικό μας δεν είναι Μονοπάτι ανησυχίας. Δεν είναι Μονοπάτι έντασης. Είναι Μονοπάτι θετικής ελπίδας. Είναι Μονοπάτι χαλάρωσης. Πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι κάνουμε το καλύτερο. Θα πρέπει να καθόμαστε σε σιωπή στο κατώφλι του Αγαπημένου μας. Ο μεγάλος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μάς έλεγε συχνά: «Καθίστε στην πόρτα του Διδασκάλου σας. Ακολουθείτε τις εντολές του. Ο Διδάσκαλός σας είναι παντογνώστης. Γνωρίζει τι κάνετε. Γνωρίζει ποιος κάθεται στο κατώφλι του. Και οποτεδήποτε νομίζει καλύτερα, τραβά το πέπλο και δίνει τις γεμάτες αγάπη ματιές του, τις σπινθηροβόλες φευγαλέες ματιές του, στον μαθητή». Λοιπόν, αν κάνετε το καλύτερο που μπορείτε, δεν θα πρέπει να στενοχωριέστε καθόλου. Θα πρέπει να έχετε πλήρη πίστη στον Διδάσκαλό σας και ο Διδάσκαλός σας θα σας δώσει την απαραί-

τητη ώθηση και θα σας χαρίσει τους πνευματικούς θησαυρούς την κατάλληλη ώρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν γνωρίζω πραγματικά ποιο είναι το καλύτερο που μπορώ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αλλά εσύ ο ίδιος είπες ότι κάνεις το καλύτερο που μπορείς. Πρώτον, θα πρέπει να βάλεις την πνευματικότητα στην κορυφή του καταλόγου των προτεραιοτήτων σου. Αν αποφασίσεις, όπως ο Αγαπημένος Διδάσκαλος, «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά», τότε θα αφιερώνεις τον μέγιστο χρόνο σου στον διαλογισμό και στην ανιδιοτελή προσφορά. Θα διαμορφώσεις τη ζωή σου σύμφωνα με τις εντολές του.

Λοιπόν, όλο αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσπαθούμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου, όσο καλύτερα μπορούμε και να το κάνουμε αυτό σε κατάσταση πλήρους αυτοπαράδοσης.

Δεν θα πρέπει να έχουμε την τάση να "αρπάζουμε". Όταν καθόμαστε για διαλογισμό, αυτό που συχνά συμβαίνει είναι ότι νομίζουμε ότι πρέπει να δούμε τη μορφή του Διδασκάλου, ότι πρέπει να δούμε συγκεκριμένες μορφές Φωτός Εσωτερικά. Αυτό είναι εκείνο που ο αγαπημένος Διδάσκαλος αποκαλούσε «τάση να αρπάζουμε». Αντ' αυτού, θα πρέπει να καθόμαστε για διαλογισμό στο κατώφλι του Διδασκάλου σε μία κατάσταση πλήρους αυτοπαράδοσης, με την ιδέα ότι ο Διδάσκαλος γνωρίζει τι είναι το καλύτερο για μας και ότι σίγουρα θα μας ευλογήσει με την εσωτερική εμπειρία που αξίζουμε. Και μάλιστα, μας ευλογεί με μία πολύ ανώτερη εμπειρία από αυτή που πραγματικά αξίζουμε. Εκείνος είναι όλο Χάρη. Εκείνος είναι όλο φιλευσπλαχνία. Επομένως, ας κάνουμε το καλύτερό μας και ας αφήσουμε τα υπόλοιπα στον Διδάσκαλο.

ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εάν μία γυναίκα είναι έγκυος και τρώει αυγά, υπάρχει κάποια επίδραση πάνω στο μωρό που πρόκειται να

γεννηθεί;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Βεβαίως υπάρχει επίδραση στο μωρό. Τα βασικά διδάγματα των Διδασκάλων είναι ότι από την ώρα της σύλληψης και όχι μόνον μέχρι την ώρα της γέννας αλλά μέχρι την ώρα που το μωρό σταματά να τρέφεται από τη μητέρα του, αυτή θα πρέπει να έχει μία πολύ ενάρετη και αγνή ζωή. Θα πρέπει να τηρεί σχολαστικά τη χορτοφαγική διατροφή και θα πρέπει να αφιερώνει όσο το δυνατόν πιο πολύ χρόνο στην ενθύμηση του Θεού και στον διαλογισμό. Η δόνηση της μητέρας όντως επηρεάζει τα παιδιά. Αν μία μητέρα είναι ενάρετη και ακολουθεί σχολαστικά το Μονοπάτι των Διδασκάλων, τότε το παιδί μεγαλώνει στο περιβάλλον μιας πνευματικής ατμόσφαιρας. Τότε το παιδί είναι προορισμένο να προοδεύσει στο πνευματικό Μονοπάτι αλματωδώς. Λοιπόν, οι δονήσεις της μητέρας έχουν μία μεγάλη επίδραση στο παιδί. Η μητέρα δεν θα πρέπει να τρώει αυγά ή κάποια από τις απαγορευμένες τροφές.

ΤΟ ΕΓΩ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορεί να σταματήσει η άσκηση ελέγχου του εγώ πάνω στην συνειδητότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: "Εγώ" σημαίνει έλλειψη ταπεινοφροσύνης. Το "εγώ" είναι το αντίθετο της ταπεινοφροσύνης. Αν μπορούμε να αποκτήσουμε ταπεινοφροσύνη και να προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας, το "εγώ" μας, θα εξαφανισθεί εντελώς. Για να αποκτήσουμε ταπεινοφροσύνη και να κάνουμε ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών, πρέπει να έχουμε στα θεμέλιά μας, τη βάση της αγάπης. Αν μάθουμε να αγαπάμε ολόκληρη τη Δημιουργία, θα μάθουμε σιγά-σιγά την ταπεινοφροσύνη. Θα μάθουμε σιγά-σιγά την ανιδιοτελή προσφορά. Και αν μάθουμε την ταπεινοφροσύνη και την ανιδιοτελή προσφορά, το "εγώ" μας αυτόματα θα εξαφανιστεί.

ΜΥΗΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι μύηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μύηση από ένα Τέλειο Διδάσκαλο, είναι η εκμάθηση της διαδικασίας με την οποία μπορούμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από τις εξωτερικές αισθήσεις, να την στρέφουμε Εσωτερικά και να συγκεντρωνόμαστε στον Μοναδικό ή Τρίτο οφθαλμό. Ακολουθώντας αυτή την διαδικασία μπορούμε να έχουμε την εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Ουράνιας Μουσικής, με την Χάρη του Διδασκάλου. Μύηση σημαίνει ότι μαθαίνουμε τη διαδικασία, τη μέθοδο, με την οποία μπορούμε να στρέφουμε το αισθητηριακό μας ρεύμα Εσωτερικά. Όταν στρέφουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο στον Εσωτερικό κόσμο και έχουμε την άμεση εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Ουράνιας Μουσικής. Αυτό είναι εκείνο που σημαίνει η Μύηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το να είσαι μυημένος αποτελεί μία δέσμευση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, είναι δέσμευση επειδή, όταν μυούμαστε, πρέπει να τηρούμε ορισμένες προϋποθέσεις. Να παραμείνουμε αυστηρά χορτοφάγοι, να απέχουμε πλήρως από τα οινοπνευματώδη, να πιστεύουμε σε έναν μόνο Θεό και να ακολουθούμε μία ζωή αγνότητας. Να κερδίζουμε τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου μας και να αφιερώνουμε επαρκή χρόνο για την ανύψωση της ψυχής μας μέσω του διαλογισμού. Λοιπόν, μέχρι αυτού του σημείου υπάρχει δέσμευση, αλλά δεν υπάρχει δέσμευση ώστε να πρέπει να αλλάξουμε θρήσκευμα.

Η μύηση αφορά ένα πνευματικό Μονοπάτι που πρέπει να ακολουθούμε σαν μια επιστήμη προκειμένου επιτύχουμε τον απώτατο στόχο, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση της ψυχής μας. Και ακριβώς όπως κάθε τομέας προσπάθειας απαιτεί μία ορισμένη πειθαρχία και εδώ επίσης έχουμε μερικά προαπαιτούμενα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι γίνεται με την πνευματική προετοιμασία για την Μύηση; Θεωρείτε ότι ένας άνθρωπος έρχεται χωρίς αμφιβολίες πριν μυηθεί ή οι αμφιβολίες του εξαλείφονται μετά τη Μύηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Προσπαθούμε να εξαλείψουμε όλες τις αμ-

φιβολίες πριν τη Μύηση, καθώς δεν ζητάμε από κανέναν να πάρει Μύηση βιαστικά. Ας εξαλειφθούν πρώτα οι αμφιβολίες του καθενός. Ας παρακολουθήσει ο καθένας τις ομιλίες στο Σάτσανγκ. Ας διαβάσει τη βιβλιογραφία. Ας συμμετέχει στους ανοικτούς διαλογισμούς που πραγματοποιούνται σ' αυτή μου την περιοδεία. Και μόνον όταν είναι πεπεισμένος για την εγκυρότητα και την ειλικρίνεια του Μονοπατιού, θα πρέπει να υποβάλει αίτηση για Μύηση.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, είμαι ο μόνος μυημένος στην οικογένεια μου. Τα άλλα μέλη της οικογένειας είναι γενικά πολύ θυμωμένα μαζί μου, επειδή είμαι μυημένος. Και μου ήταν δύσκολο να χειριστώ τον θυμό τους κατά καιρούς.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ένα ανεκτίμητο πετράδι, όταν βρίσκεται μεταξύ άλλων πετραδιών, δανείζει το χρώμα του και την ακτινοβολία του στα άλλα πετράδια. Ένας μυημένος είναι μία λάμπα, στην οποία το φιτίλι της πνευματικότητας γίνεται όλο και πιο λαμπερό κάθε μέρα. Αν ένας μυημένος ακολουθεί το Μονοπάτι με έναν ιδανικό τρόπο, τότε γίνεται ένας ακέραιος άνθρωπος, ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος. Και μόλις γίνει ένας ακέραιος και ολοκληρωμένος άνθρωπος, τότε είναι φυσικό οι άλλοι έλκονται προς αυτόν.

Το παράδειγμα είναι πάντοτε καλύτερο από το δίδαγμα. Αυτό που συμβαίνει με μας είναι ότι προσπαθούμε να συζητούμε πράγματα με τους συγγενείς και φίλους μας στο διανοητικό επίπεδο. Αυτό έχει τα δικά του καλά σημεία. Αλλά μπορούμε να είμαστε πολύ πιο αποτελεσματικοί, αν πρώτα κάνουμε την απαιτούμενη πρόοδο στο Μονοπάτι. Μετά αρχίζουμε να ακτινοβολούμε την αγάπη και το Φως του Διδασκάλου μας. Όποιος επηρεάζεται από αυτό το Φως και από αυτή την ευωδία θα προσελκυσθεί βαθμιαία προς εμάς. Και όταν προσελκυσθεί προς εμάς, θα προσελκυσθεί και προς τον Διδάσκαλο.

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ ΣΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν παρεκκλίνουμε στο Μονοπάτι, πώς μπορούμε να σηκωθούμε πάλι από αυτή την πτώση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να σφάλλουμε είναι ανθρώπινο, αλλά το να συγχωρούμε είναι Θεϊκό. Ο μεγάλος ποιητής Ίκμπαλ έχει πει ότι είναι πολύ εύκολο για κάποιον να δώσει κρασί σε έναν άνθρωπο και να του προκαλέσει τόση μεγάλη μέθη ώστε να χάσει τις αισθήσεις του και να πέσει στο έδαφος. Αλλά η πραγματική εργασία ενός Οινοχόου είναι να στηρίξει κάποιον που έχει πέσει στο Δρόμο. Ο Οινοχόος σηκώνει αυτόν τον άνθρωπο στα χέρια του και του δίνει την πραγματική μέθη του Θεού, η οποία μέθη δίνει αιώνια ζωή. Αυτή είναι η εργασία του Διδασκάλου να βοηθάει και να συνδράμει αυτούς που έχουν παρεκκλίνει από το Μονοπάτι. Με τη Χάρη ενός ζωντανού Θεανθρώπου, μπορούμε πάντοτε να ξεπερνάμε τις αδυναμίες μας και να είμαστε και πάλι ακλόνητοι στο Μονοπάτι και ακόμα, τελικά να φθάσουμε στο στόχο μας, την επικοινωνία μας με τον Θεό.

ΖΗΛΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε, σας παρακαλώ, να μιλήσετε για τη διατήρηση του ζήλου μας στο Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν θέλουμε να διατηρήσουμε τον ζήλο μας στο Μονοπάτι, πρέπει να ζούμε βάσει της Χρυσής Αρχής «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Έτσι θα πρέπει να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων. Θα πρέπει να συμπληρώνουμε καθημερινά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης, επειδή σε αυτό το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης, καταγράφονται καθημερινά όλα μας τα ελαττώματά όσον αφορά την αποφυγή βίας, την φιλαλήθεια, την αγνότητα, την ταπεινοφροσύνη και την ανιδιοτελή προσφορά. Το ημερολόγιο αυτό θα είναι σαν

ένας καθρέφτης, μέσα στον οποίο θα μπορούμε να δούμε πόσα σημάδια και ουλές έχουμε στο πρόσωπό μας.

Πρέπει να συναντήσουμε τον Αιώνιο Αγαπημένο. Και όταν έχουμε ορίσει μια συνάντηση με τον Αγαπημένο μας, πάντοτε προσπαθούμε να αναζωογονηθούμε και να αφαιρέσουμε όλα τα σημάδια από το πρόσωπό μας. Στην πνευματικότητα ο Θεός ή ο Διδάσκαλος είναι ο μόνος Νυμφίος που πρέπει να συναντήσουμε. Είμαστε όλοι νύμφες και όταν αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε πόσα λανθασμένα πράγματα κάνουμε κατά τη διάρκεια της ημέρας, θα πρέπει να προσπαθούμε να ελαττώσουμε τον αριθμό τους στον μέγιστο δυνατό βαθμό.

ΕΓΡΗΓΟΡΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αρχίζω τον διαλογισμό μου και μερικές φορές πριν ακόμα καλά καλά να επαναλάβω το Σιμράν, κοιμάμαι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτα θα πρέπει να κάθεσαι για διαλογισμό, όταν δεν είσαι κουρασμένος, ή όταν έχεις κοιμηθεί όσο χρειάζεσαι. Ας υποθέσουμε ότι έχεις έρθει σπίτι μετά τη δουλειά και είσαι κουρασμένος. Αν είσαι κουρασμένος, θα πρέπει να ξεκουραστείς. Όταν είσαι φρέσκος και εντελώς σε εγρήγορση, θα πρέπει να επαναλαμβάνεις το ιερό Σιμράν ή να κάθεσαι για την άσκηση του Μπατζάν. Τότε δεν θα κοιμηθείς. Το δεύτερο πράγμα είναι ότι θα πρέπει πάντοτε να έχεις ένα ελαφρύ, δείπνο. Και θα πρέπει να υπάρχει κάποιο διάστημα μεταξύ του δείπνου σου και της ώρας του διαλογισμού σου. Αν υποθέσουμε ότι παίρνεις το δείπνο σου ή το μεσημεριανό σου και αμέσως μετά κάθεσαι για διαλογισμό, είναι πιθανόν να κοιμηθείς. Αλλά, αν υπάρχει κάποιο διάστημα, τότε η τροφή θα είναι χωνεμένη μέχρι τότε και θα είσαι πιο ξύπνιος. Το τρίτο πράγμα είναι ότι δεν θα πρέπει να στηρίζεσαι είτε στον τοίχο, είτε στην πλάτη της καρέκλας, εκτός αν το χρειάζεσαι στο φυσικό επίπεδο. Εμείς γενικά συνηθίζουμε να στηρίζουμε την πλάτη μας. Αν το κάνουμε αυτό, είναι πιθανόν να κοιμηθούμε.

Λοιπόν, αυτοί είναι οι τρεις παράγοντες που χρειάζεται να έχεις κατά νου. Πρώτον, όταν κάθεσαι για διαλογισμό, θα πρέπει να είσαι ξύπνιος. Δεύτερον, θα πρέπει να υπάρχει κάποιο διάστημα μεταξύ της λήψης του γεύματος και του διαλογισμού. Και τρίτον, θα πρέπει εάν είναι δυνατό να αποφεύγεις να στηρίζεσαι στον τοίχο ή στην πλάτη της καρέκλας.

ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λέγεται ότι πάντοτε θα πρέπει να αποδεχόμαστε οτιδήποτε μας δίνει ο Θεός και μάλιστα να το δεχόμαστε με πολλή χαρά. Αλλά είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σαν εμένα σ' αυτόν τον κόσμο που μερικές φορές θέλουν κάτι, αλλά τα πράγματα δεν συμβαίνουν σύμφωνα με τον τρόπο που εμείς θέλουμε. Αυτό δεν το αποδεχόμαστε και συγχρόνως δυσανασχετούμε. Προσπαθούμε να μην δεχθούμε αυτό που μας συμβαίνει, ακόμη και αν δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για αυτό. Ο Θεός μας τιμωρεί ποτέ για αυτό ή θυμώνει με μας, που δεν αποδεχόμαστε το Θέλημά Του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχουν διάφορα στάδια προσευχής και διάφορα στάδια αποδοχής. Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι, στο οποίο έχουμε φαινομενικά έναν αριθμό παραδόξων καταστάσεων. Αρχίζουμε με μία προσευχή ικεσίας ή προσευχή παράκλησης. Ζητάμε τα πάντα από τον Θεό. Αλλά αυτό είναι στα πρωταρχικά στάδια. Καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι της πνευματικότητας, αρχίζουμε να ακολουθούμε τη Χρυσή αρχή, «Γλυκό είναι το θέλημά Σου Κύριε».

Ο Γκουρού Αρτζάν Ντεβ, έγινε γνωστός και από τον μαρτυρικό του θάνατο. Όταν οι Μογγόλοι δήμιοι τον έβαλαν να καθίσει πάνω σε κάτι πυρωμένες σιδερένιες πλάκες, ένας μαθητής του, ο Χάζρατ Μίαν Μιρ, τον ρώτησε για να χρησιμοποιήσει Αστρικές δυνάμεις και να καταστρέψει αυτοστιγμεί τους βασανιστές του, εκείνος του απάντησε: «Αγαπημένε μου, νομίζεις ότι εγώ δεν μπο-

ρώ να το κάνω; Αλλά το δικό μας Μονοπάτι είναι αυτό που λέμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου Κύριε».

Καθώς προοδεύετε στο Μονοπάτι, αρχίζετε να πιστεύετε στην Αρχή, «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Αλλά στα αρχικά στάδια ζητάμε από τον Θεό να εκπληρώσει όλες μας τις επιθυμίες. Και αν δεν εκπληρώνονται οι επιθυμίες μας, μερικές φορές δυσφορούμε και έχουμε κακή διάθεση. Αλλά ο Θεός είναι πολύ ελεήμων. Ο Θεός είναι πολύ φιλεύσπλαχνος. Αν δεν δεχόμαστε τα πάντα με το καλύτερο δυνατό τρόπο, Εκείνος δεν μας τιμωρεί κι' αυτό, επειδή γνωρίζει ότι στο δικό Του Θεϊκό παιχνίδι, μας έχει βάλει σε μία κατάσταση αδυναμίας, που όμως δεν είναι μία κατάσταση απόγνωσης. Εκείνος έχει οίκτο για μας. Και αν είμαστε πολύ ειλικρινείς στις προσευχές μας, τότε Εκείνος μας φέρνει στα Ιερά Πόδια ενός ζωντανού Διδασκάλου, ο οποίος μας μυεί στο Μονοπάτι των Διδασκάλων ή Σαντ Ματ ή Μονοπάτι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα και μας καθιστά ικανούς να προοδεύσουμε σε αυτό το Μονοπάτι και να φθάσουμε στο απώτατο στάδιο, όπου μπορούμε να δρούμε βάσει της Χρυσής Αρχής «Γλυκό είναι το θέλημά Σου».

ΟΤΑΝ ΣΥΝΑΝΤΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΜΑΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μας πείτε πώς πρέπει να καθόμαστε και να κοιτάζουμε τον Διδάσκαλο στη διάρκεια του Σάτσανγκ ή όταν δίνει Ντάρσαν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι μία ερώτηση, στην οποία έχει απαντήσει ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος περισσότερο από μία φορά. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να μας λέει πάντα ότι το 87% της πνευματικότητας περνά μέσα από τα μάτια. Και μπορείτε να καταλάβετε τι σημαίνει αυτό το υψηλό ποσοστό! Λοιπόν, το καθήκον μας είναι απλά να συνεχίσουμε να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου μας, έντονα και με αγάπη. Ποτέ δεν ξέρετε πότε συναντιούνται τα δύο μάτια και τότε είναι που ανυψώνεστε. Ένας από τους στίχους που έγραψα, στα νεανικά μου χρόνια, στα

χρόνια του κολλεγίου, είναι:

«Θυμάμαι μόνο μία φορά
τα μάτια μου να συνάντησαν
τα μάτια κάποιου άλλου.
Μετά από αυτό δεν θυμάμαι τίποτα,
ούτε για τον εαυτό μου ούτε για Εκείνον
του οποίου τα μάτια συνάντησαν τα δικά μου».

Πρέπει να είσαστε τελείως απορροφημένοι και να έχετε τελείως ξεχάσει τον εαυτό σας. Όπως συνηθίζεται να λέγεται: «Να είσαστε εντελώς χαμένοι», αλλά στην πραγματικότητα θα είσαστε πολύ κερδισμένοι.

Λοιπόν είναι απλά θέμα να δεχθείτε την ακτινοβολία του Διδασκάλου και γι' αυτό θα πρέπει να τον ακούτε με πολλή αγάπη και να συνεχίζετε να κοιτάζετε μέσα στα μάτια Του. Το βλέμμα του Διδασκάλου περιφέρεται σε όλο το ακροατήριο. Κανείς δεν πρέπει να φαντάζεται ότι τα μάτια του είναι εστιασμένα όλη την ώρα σε ένα μόνο σημείο. Και μπορεί να είσαστε εσείς οι τυχεροί να πιάσετε ένα βλέμμα του αυτή τη συγκεκριμένη ημέρα. Όλοι οι ποιητές και όλοι οι Άγιοι και οραματιστές, όλων των χρόνων και όλων των εποχών, έχουν πει ότι, μόνο μία μεθυσμένη από αγάπη ματιά του ήταν αρκετή γι' αυτούς.

Έτσι λοιπόν, όταν κάθεστε στο Σάτσανγκ, ξεχάστε όλα τα εγκόσμια πράγματα και όλα αυτά που αφορούν τον εαυτό σας. Για να χρησιμοποιήσω την ποιητική γλώσσα, θα πρέπει να γίνεται ολόκληροι, «ένα μάτι».

Όλη η ύπαρξή σας να γίνεται ένα μάτι και με αυτό το μάτι θα πρέπει να συνεχίζετε να κοιτάζετε τον Διδάσκαλο. Αν ολόκληρη η ύπαρξή σας γίνει ένα μάτι, τότε δεν τίθεται θέμα να τρέχει ο νους σας εδώ και εκεί και δεν θα σας έρχονται άλλες σκέψεις, διότι όλη η ύπαρξή σας θα είναι «ένα μάτι». Και με αυτό το μάτι, το γεμάτο λαχτάρα, να κοιτάζετε Εκείνον. Άλλοι ποιητές λένε ότι κάθε πόρος του σώματός σας να γίνει ένα μάτι και να κοιτάζει κατευθείαν τον Διδάσκαλο. Η βασική ιδέα είναι ότι θα πρέπει να έχετε μόνον ένα κυρίαρχο πάθος, μία κυρίαρχη σκέψη και αυτή να είναι το να

κοιτάζετε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου, με αγάπη και με αφοσίωση. Τότε όλες οι αρετές θα σας προστεθούν.

Ωστόσο, ενώ ο ένας ποιητής λέει ότι ολόκληρη η ύπαρξή σας να γίνει μόνον ένα μάτι, ένας άλλος ποιητής λέει ότι κάθε πόρος του σώματός σας να γίνει ένα μάτι και αυτό σημαίνει να γίνετε εκατομμύρια και εκατομμύρια μάτια. Όμως το νόημα και των δύο ποιητών είναι το ίδιο, σημαίνει να κοιτάζετε τον Διδάσκαλο έντονα και με αγάπη. Και λέγοντας Διδάσκαλο εννοώ τα μάτια του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μερικοί νέοι, όπως και οι πιο μεγάλοι, θα ήθελαν κάποια συμβουλή σχετικά με τον γάμο. Για τους σατσάνγκις ο γάμος γίνεται δύσκολος, γιατί ξέρουμε ότι αυτός δεν είναι ένα απλό συμβόλαιο, αλλά ένα μυστήριο. Λοιπόν, η δυσκολία δεν ξεπερνιέται με διαζύγιο, σε περίπτωση που δεν ταιριάζουμε, αλλά με την προσαρμογή μας. Θα μπορούσε ο Διδάσκαλος να μας εξηγήσει περισσότερα για το τι θα μας βοηθούσε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ξέρετε, ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε πάντα, ότι είναι ο Θεός που ενώνει τις δύο ψυχές και μόνον και αυτός τις χωρίζει. Έτσι δεν τίθεται καθόλου θέμα διαζυγίου. Σε ότι αφορά μία ευτυχισμένη συζυγική ζωή, θα ήθελα να επαναλάβω τρεις συμβουλές που έδωσε σε μένα και τη σύντροφο της ζωής μου ο Διδάσκαλος, αμέσως μετά τον γάμο μας. Το πρώτο πράγμα που μας είπε ήταν ότι θα πρέπει να προσπαθήσουμε να προσαρμοστούμε ο ένας με τον άλλον, καλύπτοντας ο ένας τις αδυναμίες του άλλου, επειδή είπε, η ευτυχία είναι ένα άλλο όνομα της προσαρμογής. Έτσι μας συμβούλεψε ότι ο καθένας μας δεν θα πρέπει να εμμένει στο ψεύτικο γόητρό του, αλλά σε κάθε ευκαιρία θα πρέπει να προσπαθούμε να προσαρμοστούμε ο ένας στην άποψη του άλλου. Και αν, στην αρχή, διαπιστώναμε ότι ο καθένας μας είχε κάποια αδυναμία, τότε ο άλλος θα έπρεπε να την καλύψει και ότι αυτό θα μας οδηγούσε στην ευτυχία. Πράγματι, αυτό μας βοήθησε πάρα πολύ να ζήσουμε μία ευτυχισμένη ζωή, με την καθοδήγηση του Διδασκάλου μας και με τη Χάρη του Μεγάλου μας Διδασκάλου.

Ένα άλλο πράγμα που μας είπε ήταν ότι, σε περίπτωση που

είχαμε κάποιες μικροδιαφορές, να καθόμαστε μαζί και να τις διευθετούμε, εμείς οι ίδιοι. Δεν θα πρέπει να συζητήσουμε για αυτές με κανέναν. Κανένα τρίτο πρόσωπο δεν θα πρέπει να τις γνωρίζει. Φυσικά, στη δική μας περίπτωση, ήταν πολύ καλός ώστε να κάνει μία εξαίρεση. Μας είπε ότι, αν δεν μπορέσετε να τα βρείτε σε κάτι, θα είσαστε ευπρόσδεκτοι, αν έλθετε σε μένα και εγώ θα βρω τη λύση για σας. Αλλά αυτή ήταν μία ειδική Χάρη. Σαν θέμα αρχής, μας είπε ότι οποιεσδήποτε διαφορές γνώμης και να έχουμε, θα πρέπει να καθίσουμε πάντοτε με ένα πνεύμα καλής συνεργασίας και κατανόησης να τις διευθετήσουμε. Το τρίτο πράγμα, στο οποίο έδωσε έμφαση, ήταν ότι πρέπει να περνάμε τα βράδια στο σπίτι μας. Μας είπε ότι, όσο αυτό είναι εφικτό, να αποφεύγετε να κοιμόσαστε στο σπίτι κάποιου άλλου. Αυτό, πράγματι, μας βοήθησε να αποφύγουμε διάφορα μπερδέματα στη ζωή μας.

Εκτός από αυτό, μας εξήγησε ποιες είναι οι θεμελιώδεις αρχές περί αγνότητας, σύμφωνα με τις Γραφές μας, σύμφωνα με τα διδάγματα των Αγίων και πώς να διάγουμε τη ζωή μας με αγνό τρόπο. Μέχρι τώρα, με τη Χάρη του και με τη Χάρη του Χαζούρ Μαχαράτζ, καταφέραμε να ζήσουμε σύμφωνα με τις συμβουλές του. Αυτοί, λοιπόν, είναι οι κύριοι παράγοντες που μας οδήγησαν στο να έχουμε στο σπίτι μας μία ατμόσφαιρα ευχάριστη και μία ομαλή πορεία, όσον αφορά στη συντροφικότητά μας.

Πιστεύω πως, αν όλοι οι αδελφοί και αδελφές μου, νέοι και ηλικιωμένοι, δρουν σύμφωνα με αυτούς τους χρυσούς κανόνες που έχουν διατυπωθεί από τον Αγαπημένο Διδάσκαλο, είναι σίγουρο ότι θα περάσουν μία πολύ χαρούμενη συζυγική ζωή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, ποια είναι η σχέση μεταξύ Χάρης και προσπάθειας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Και οι δύο είναι αλληλοεξαρτώμενες έννοιες. Η Χάρη οδηγεί στην προσπάθεια και η προσπάθεια οδηγεί στη Χάρη. Αλλά στην πραγματικότητα, αρχίζει με τη Χάρη. Συχνά επαναλαμβάνω ένα περσικό δίστιχο, που λέει: «Η αγάπη εκπορεύεται από την καρδιά του Αγαπημένου», αλλά και η Χάρη εκπορεύεται από τον Διδάσκαλο και επηρεάζει τον μαθητή. Και ο μαθητής, προκειμένου να δεχθεί ακόμα περισσότερη Χάρη, κα-

ταβάλλει ολοένα και μεγαλύτερη προσπάθεια. Όμως, ένα πράγμα είναι πολύ ξεκάθαρο, αδελφή και είναι εκείνο το οποίο επαναλάμβανε συχνά ο Διδάσκαλός μας, που έλεγε: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Όποιες κι αν είναι οι εντολές του Διδασκάλου πρέπει να τις ακολουθούμε ευσυνείδητα και με θρησκευτική ευλάβεια. Όταν ο Διδάσκαλος δει ότι εφαρμόζουμε τις εντολές του ευσυνείδητα, μας στέλνει τη Χάρη του. Επομένως, τα δύο αυτά πράγματα είναι αλληλένδετα και εμείς θα πρέπει να ακολουθούμε τις καθοδηγήσεις του και να διαμορφώνουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του.

Πάνω σε αυτό θα ήθελα να σας πω ένα μικρό ανέκδοτο. Βεβαίως, ίσως να μην μπορέσετε να το εκτιμήσετε στην πλήρη του έννοια, επειδή είναι θέμα λογοπαίγνιου που στηρίζεται σε περσικές λέξεις. Μία φορά λοιπόν, όταν ο Διδάσκαλος μου καθόταν πάνω στο ντάις (εξέδρα) των ομιλητών, ήρθε ένας άλλος ομιλητής και μίλησε με έμφαση στην προσπάθεια για να διευθετήσουμε το κάρμα μας. Έλεγε, λοιπόν, ότι σύμφωνα με το Νόμο του Κάρμα, ο άνθρωπος είναι ο ίδιος ρυθμιστής της μοίρας του. Αν ο άνθρωπος, συνέχισε ο ομιλητής, έκανε φιλότιμες προσπάθειες, θα μπορούσε να επιτύχει τα πάντα, θα μπορούσε ακόμα να προοδεύσει πνευματικά και να επιτύχει την τελική του ένωσή του με τον Δημιουργό. Ο ομιλητής έδινε πολλή μεγάλη έμφαση στην ατομική προσπάθεια, χωρίς να αναφέρει ότι μια τέτοια προσπάθεια θα πρέπει να συμβαδίζει με πλήρη αυτοπαράδοση στον Διδάσκαλο και να στηρίζεται και στη Χάρη του Διδασκάλου.

Έτσι, λοιπόν, αφού τελείωσε την ομιλία του ο συγκεκριμένος ομιλητής, ο Διδάσκαλος ζήτησε και από μένα να πω δύο λόγια και εγώ τότε είπα: «Ο τόσο μορφωμένος προλαλήσας ομιλητής έδωσε μεγάλη έμφαση στην προσπάθεια του ανθρώπου για να διευθετήσει το κάρμα του Όμως εγώ αισθάνομαι ότι χρειάζομαι κάτι περισσότερο από την προσπάθεια και αυτή είναι η "Ματιά της Χάρης του Διδασκάλου". (Το "καρμ" είναι μία λέξη, πάνω στην οποία μπορεί να γίνει ένα λογοπαίγνιο, επειδή "καρμ" στα ινδικά σημαίνει δράση, ενώ "κάραμ" στα περσικά σημαίνει χάρη. Λοιπόν, εκείνος πρόφερε πάντα την λέξη σαν "καρμ", και εγώ απλά έκανα ένα λο-

γοπαίγνιο πάνω σε αυτή τη λέξη και είπα ότι «Ο φίλος μου θέλει μόνο ''καρμ'', αλλά εγώ είμαι ένας πολύ μεγαλύτερος ζητιάνος και θέλω κάτι περισσότερο από ''καρμ'' και αυτό είναι το ''ναζάρε κάραμ'', εννοώντας με αυτό ότι ενώ ο φίλος μου θέλει μόνο δράση και προσπάθεια, εγώ εκλιπαρώ για τη ματιά της Χάρης, τη ματιά της στοργή του Αγαπημένου).

Επομένως, αδελφή μου, τα δύο αυτά πράγματα είναι ασφαλώς αλληλένδετα, αλλά είναι μόνο μέσω της Χάρης του Διδασκάλου που κάνουμε προσπάθειες, τίμιες προσπάθειες, προς τη σωστή κατεύθυνση. Και είναι μέσω των προσπαθειών, που έγιναν και μέσω της Χάρης Του, που εμείς λαχταράμε για περισσότερη Χάρη και παίρνουμε περισσότερη Χάρη. Επομένως, και οι δύο είναι αλληλοεξαρτώμενες έννοιες. Τίποτα άλλο;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πάνω στο θέμα των επιθυμιών, Διδάσκαλε και στο ξερίζωμά τους. Τι προκαλεί τις επιθυμίες;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο νους σας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Απλά και μόνο αν ακινητοποιήσουμε τον νου, αυτό θα εξαλείψει τις επιθυμίες μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο νους είναι απορροφημένος στις επιθυμίες. Ξέρετε, θα πρέπει στη ζωή σας να έχετε ένα κυρίαρχο πάθος. Όπως ο Διδάσκαλος πήρε μία απόφαση για τη δική του ζωή, έτσι και εσείς πρέπει να πάρετε μία πολύ σημαντική απόφαση για το αν θα ακολουθήσετε μία ζωή αγνότητας ή αν θα διάγετε την επονομαζόμενη ''εγκόσμια ζωή''. Εάν αποφασίσετε ότι ο Θεός είναι πρώτα και όλα τα άλλα έπονται, τότε αναγκαστικά ο Θεός θα κάνει τις κατάλληλες διευθετήσεις για να φθάσετε στα Ιερά Πόδια ενός Διδασκάλου, που είναι ο πόλος μέσω του οποίου εργάζεται ο Θεός.

Αυτός ο αγαπημένος Διδάσκαλος δεν εξηγεί μόνο τη θεωρία της πνευματικότητας, αλλά σας δίνει και μία απευθείας επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Και μέσω της Χάρης του, αφού διαμορφώσετε τη ζωή σας σύμφωνα με τις εντολές του, αν θα διάγετε μία πολύ ηθική ζωή και αν με το διαλογισμό σας υπερβαίνετε την σωματική σας συνειδητότητα, θα ακούσετε τη Μουσική των Σφαιρών και θα δείτε το Φως του Θεού. Στη

συνέχεια θα απορροφηθείτε τόσο πολύ από αυτά που οι εξωτερικές επιθυμίες θα σταματήσουν να έχουν οποιαδήποτε γοητεία για σας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Προσδοκώ να έρθει αυτή η ώρα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο ο Διδάσκαλος σε παίρνει πάνω από τις επιθυμίες σου και σε φέρνει πιο κοντά στον τελικό στόχο σου, την επικοινωνία της ψυχής σου με τον Δημιουργό. Ξέρεις, κανονικά, η ψυχή μας είναι ένας ένοικος αυτού του σώματος. Αλλά, δυστυχώς, η ψυχή μας το έχει ξεχάσει αυτό και έχει αρχίσει να αισθάνεται ότι η ίδια είναι το ίδιο το σώμα. Έτσι λοιπόν, κανονικά η ψυχή μας θα έπρεπε να ελέγχει τον νου μας και ο νους μας θα έπρεπε να ελέγχει τις επιθυμίες μας. Αλλά ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε ότι εδώ έχουμε ακριβώς το αντίθετο. Οι επιθυμίες μας σέρνουν τον νου μας, όπου θέλουν αυτές και ο νους μας παρασύρει την ψυχή. Λοιπόν, είναι σαν να βάζουμε την άμαξα μπροστά από το άλογο. Και είναι μόνο μέσω της Χάρης και της καθοδήγησης ενός Τέλειου Διδασκάλου, που διαβαίνουμε το σωστό Μονοπάτι της πνευματικότητας, πηγαίνουμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και φθάνουμε Εσωτερικά στην Ακτινοβόλο Μορφή του Αγαπημένου μας Διδασκάλου και με αυτό τον τρόπο ξεπερνάμε όλες αυτές τις επιθυμίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς σχετίζονται τα συναισθήματα με τον νου μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πώς σχετίζονται τα συναισθήματα με τον νου; Όταν ο Θεός δημιούργησε αυτή τη Δημιουργία, υπήρξαν δύο Δυνάμεις, η Αρνητική Δύναμη και η Θετική Δύναμη. Η ψυχή είναι ο αντιπρόσωπος της Θετικής Δύναμης. Ο νους είναι ο αντιπρόσωπος της Αρνητικής Δύναμης. Η τάση της ψυχής είναι πάντοτε να πηγαίνει προς τα επάνω να συναντήσει τον Θεό, ενώ η τάση του νου είναι πάντα να έρχεται προς τα κάτω και να χάνεται μέσα στα συναισθήματα, τις επιθυμίες και τα παρόμοια.

Τώρα η ψυχή μας και ο νους μας είναι άρρηκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους. Πρέπει όμως να ξεχωρίσουμε αυτά τα δύο, πρέπει τελικά να τα διαχωρίσουμε και σε αυτό το φυσικό σώμα και στο Αστρικό σώμα και ακόμα στο Αιτιατό σώμα. Η ψυχή όταν

απαλλαχθεί και από το Αιτιατό σώμα θα γνωρίσει τη δόξα της, Λοιπόν, όλα αυτά τα συναισθήματα, οι επιθυμίες και τα πάθη σχετίζονται με τον νου. Δεν είναι μέρη της ψυχής. Η ψυχή είναι ένα κομμάτι του Θεού, είναι όλο αγνότητα και όλο αγάπη. Αλλά καθώς νους και ψυχή είναι συνδεδεμένα, μπορούμε να τα διαχωρίσουμε μόνο μέσω της Χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου. Αυτός θα μας βοηθήσει να φθάσουμε στον τελικό μας στόχο, δίνοντάς μας μια άμεση επαφή με το Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών. Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος συχνά συνήθιζε να λέει ότι: «Αισθήματα και συναισθήματα υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους». Και ακόμα πως: «Το να βλέπει κανείς είναι πάνω απ' όλα». Πρέπει να υψωθούμε πάνω από τα συναισθήματα και πρέπει οι ίδιοι να δούμε, για να έχουμε την εμπειρία της δόξας της ψυχής μας και, τελικά, της δόξας του Θεού μέσα μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τις προάλλες αναφέρατε, Διδάσκαλε, ότι όταν έρχονται τα δάκρυα, έρχεται και ο Θεός. Και, όταν τα δάκρυα έρχονται, ότι αυτό οφείλεται στα συναισθήματα αγάπης που έχουμε για τον Θεό. Ακόμα είδα ότι συχνά όταν μιλώ για τον Διδάσκαλο, πρέπει να ελέγχω τα συναισθήματά μου, αλλά βρήκα ότι είναι πολύ δύσκολο να τα ελέγχω. Όμως πρέπει να τα ελέγχω, επειδή δεν θέλω να σκέπτονται οι άλλοι: «Ω, αυτός είναι αδύναμος» ή κάτι παρόμοιο. Επίσης, παρατηρώ πως όταν εσείς ο ίδιος μιλάτε για τον Διδάσκαλό σας, τα συναισθήματά σας είναι 100% κάτω από έλεγχο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αδελφέ, τα συναισθήματα, όπως τα ορίζεις εσύ, δεν είναι συναισθήματα. Συναισθήματα είναι τα αισθήματα εκείνα τα οποία έχουν σχέση με τον άνθρωπο και τα υλικά πράγματα. Οτιδήποτε έχει σχέση με τον Θεό είναι πάνω από τα συναισθήματα. Έτσι λοιπόν, όταν θυμάστε τον Διδάσκαλο, όταν έχετε δάκρυα στα μάτια σας για τον Διδάσκαλο, όταν ξεσπάτε και δάκρυα αναβλύζουν από τα μάτια σας, δεν είναι λόγω των συναισθημάτων. Είναι από αγάπη προς τον Θεό. Τα δάκρυά σας δεν θα έρθουν εξαιτίας των συναισθημάτων. Τα δάκρυά σας για τον Διδάσκαλο θα έρθουν ως αποτέλεσμα της απέραντης αγάπης σας για τον Θεό. Τα δάκρυα, στα οποία αναφέρεσαι, είναι σύμβολο αγάπης, απέχουν σημαντικά από τις συγκινήσεις, στις οποίες ανα-

φέρεται η αδελφή μου.

Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας, η οποία είναι της ίδιας ουσίας όπως του Θεού, είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος πίσω προς τον Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Και τι είναι αγάπη; αγάπη είναι η σφοδρή επιθυμία για τον Δημιουργό σου, να λαχταράς συνεχώς τον Δημιουργό σου, να λαχταράς τον Διδάσκαλό σου, γιατί ο Διδάσκαλος είναι ο πόλος με τον οποίο εργάζεται ο Παντοδύναμος Θεός. Τα δάκρυά σου προέρχονται από αυτήν τη λαχτάρα. Αυτή είναι η κραυγή της καρδιάς σου για τον Θεό. Επομένως, αυτό είναι ένα Μονοπάτι αγάπης, ένα Μονοπάτι αγνής αγάπης, είναι ένα Μονοπάτι θεϊκής αγάπης.

Για να μιλήσουμε σωστά, δεν μπορείς να ορίσεις αυτά που είπες σαν συναισθήματα, διότι αγάπη και αποχωρισμός πάνε μαζί. Όπου υπάρχει αγάπη υπάρχει και χωρισμός και, όταν υπάρχει χωρισμός, υπάρχει σφοδρή επιθυμία, υπάρχει λαχτάρα, υπάρχουν χείμαρροι δακρύων και τότε φθάνεις στο ύστατο τέλος σου, της συνάντησης με τον Αγαπημένο σου και της συνομιλίας μαζί του. Έτσι λοιπόν, όλα υπάγονται στην ευρεία κατηγορία της αγάπης. Και αυτά για τα οποία μίλησε η αδελφή μου, αναφέρονται στα εγκόσμια συναισθήματα, τα οποία σχετίζονται με τους ανθρώπους και την ύλη και όχι με τον Θεό.

(Παραμονή Πρωτοχρονιάς, 31 Δεκεμβρίου 1977, ο Διδάσκαλος καθόταν με μία μικρή ομάδα δυτικών μαθητών στο διαμέρισμά του και φαινόταν να είναι χαμένος στη γλυκιά ενθύμηση του Αγαπημένου Διδασκάλου. Μετά από λίγο, ένας μαθητής τού έδωσε ένα σχέδιο που είχε μία σχεδιασμένη καρδιά).

Η ΘΕΙΑ ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τι είναι αυτό;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι μία καρδιά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μια καρδιά; Αλλά αυτό είναι το σχέδιο μιας καρδιάς από σάρκα. Αυτή η καρδιά στερείται συναισθημάτων – δεν είναι καθόλου καρδιά, επειδή είναι καρδιά από σάρκα και αίμα. Αυτή η καρδιά έχει έναν αριθμό από φλέβες και αρτηρίες μέσω των οποίων κυκλοφορεί το αίμα και, καθώς μεγαλώνετε σε ηλικία, η κυκλοφορία του αίματος μειώνεται και τελικά, με το πέρασμα του χρόνου, σταματά να λειτουργεί εντελώς. Εκείνοι που βαδίζουν στο πνευματικό Μονοπάτι δεν έχουν προσκόλληση σε μια καρδιά φτιαγμένη από σάρκα και αίμα, πιστεύουν σε μια καρδιά που ζωογονείται από τη Θεϊκή ουσία.

Καθώς περνά ο καιρός, αυτή η καρδιά της θεϊκής ουσίας δεν αποδυναμώνεται με τη μείωση της κυκλοφορίας του αίματος. Αυτή η καρδιά δεν σταματά ποτέ να λειτουργεί. Αυτή η θεϊκή καρδιά συνεχίζει να ακτινοβολεί όλο και περισσότερη αγάπη εωσότου στο τέλος μπορεί να απορροφήσει και να περιβάλλει όλα τα σύμπαντα και ολόκληρη τη Θεϊκή Δημιουργία. Δεν έχουμε τίποτα να κάνουμε με την καρδιά από σάρκα και αίμα, η οποία μας λένε οι γιατροί ότι είναι στο μέγεθος μιας καλά σφιγμένης γροθιάς και βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του στήθους. Αυτή είναι η καρδιά των γιατρών. Όταν την αποκαλώ καρδιά των γιατρών, εννοώ ότι είναι η καρδιά την οποία οι άνθρωποι της ιατρικής έχουν μελετήσει και είναι εξοικειωμένοι με αυτήν. Αυτή είναι μία αντλία φτιαγμένη από μύς που στερείται συναισθήματος, που στερείται επιθυμίας, που

στερείται αγάπης. Ένας γιατρός μπορεί να έχει εγχειρήσει πολλές καρδιές, αλλά η καρδιά από σάρκα και αίμα δεν έχει καμία ικανότητα να Αγαπά, δεν γνωρίζει ούτε πάθος, ούτε ζήλο, ούτε μέθη, ούτε μακαριότητα. Γίνεται πιο αδύναμη, καθώς μεγαλώνουμε σε ηλικία και με το πέρασμα του χρόνου θα σταματήσει να λειτουργεί τελείως. Αλλά η καρδιά στην οποία πιστεύουμε, είναι το πιο αγνό προϊόν, η πιο αγνή έκφραση της Θείας ουσίας. Απορροφά όλο και περισσότερη αγάπη, όλο και περισσότερη συμπόνια με το πέρασμα του χρόνου. Γίνεται όλο και πιο δυνατή και αυτή η καρδιά δεν σταματά ποτέ να λειτουργεί. Όπως έχω πει, διευρύνεται ώστε να περιβάλλει ολόκληρη τη Δημιουργία του Θεού και τελικά γίνεται η κατοικία του Θεού. Τέτοια είναι η πραγματική μας καρδιά.

Η Θεία ουσία της καρδιάς είναι γνωστή μόνο στους Αγίους και σε εκείνους που είναι μαθητές τους. Σχεδιάσατε το σχήμα ενός μέρους του φυσικού σώματος, το οποίο οι γιατροί ονομάζουν καρδιά, αλλά αυτό δεν είναι καθόλου καρδιά. Αυτό είναι ένα φυσικό φαινόμενο από αίμα και φλέβες, φτιαγμένο από σάρκα, στο μέγεθος μιας γροθιάς. Η αγάπη μας δεν έχει καμία σχέση με αυτήν. Έχουμε μία καρδιά που είναι η κατοικία της αγάπης. Έχουμε μία καρδιά που έχει την ικανότητα να θεραπεύει τον πόνο των άλλων, να ανακουφίζει την αγωνία από την οποία υποφέρουν οι άλλοι, να ακτινοβολεί το Θείο Φως, τη ζωή και την αγάπη του Θεού στους άλλους. Δεν χτυπάει κανέναν όπως η γροθιά. Είναι ανίκανη να σπάσει την καρδιά άλλου ανθρώπου. Αυτή η καρδιά της Θείας Ουσίας δεν έχει καμία απολύτως ομοιότητα με τη φυσική μας καρδιά. Αυτή είναι η καρδιά των γιατρών, η δική μας είναι η καρδιά του Διδασκάλου η καρδιά που μας δόθηκε σαν δώρο από τον Διδάσκαλο. Μέσα σε αυτήν την καρδιά, εμείς περικλείουμε έναν κόσμο λαχτάρας, έναν κόσμο πάθους, έναν κόσμο αιωνιότητας, έναν κόσμο επιθυμίας για το άπειρο. Αυτή η καρδιά είναι τόσο μεγάλη που είναι αρκετή να χωρέσει τον Ίδιο τον Θεό – είναι ο τόπος διαμονής του Παντοδύναμου.

Όταν αυτή η καρδιά συστέλλεται, είναι η καρδιά του μαθητή, όταν διευρύνεται γίνεται ο Διδάσκαλος, γίνεται ο Δημιουργός. Επομένως υπάρχει μία καρδιά που είναι ένα φυσικό φαινόμενο, αλλά η δική μας είναι από Θείο Πνεύμα. Οι δύο τους δεν έχουν

τίποτα κοινό. Αγγίξατε ένα πολύ λεπτό θέμα, ένα πολύ ευαίσθητο θέμα. Μιλάμε για τη Θεία καρδιά – την καρδιά των Αγίων, την καρδιά των ποιητών, την καρδιά των καλλιτεχνών. Όταν αναφερόμαστε σε αυτήν την καρδιά, μιλάμε για τον Παράδεισο, όταν αναφερόμαστε στην άλλη καρδιά μιλάμε για τη Γη. Εκείνη η καρδιά είναι κάπου μέσα στο στήθος, αλλά η δική μας καρδιά είναι πίσω από τα μάτια, μεταξύ των δύο φρυδιών και είναι η Έδρα της ψυχής. Υπάρχει μία απέραντη διαφορά μεταξύ των δύο. Αυτή είναι μία ερμηνεία της καρδιάς, την οποία μπορεί να μην είχατε ακούσει πριν. Αυτή είναι μία πλευρά της Θείας Καρδιάς.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Έχω μία παρόμοια ερώτηση. Όταν κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου, κοιτάζουμε μέσα στα φυσικά του μάτια ή κοιτάζουμε μέσω των φυσικών ματιών για κάτι βαθύτερο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τα φυσικά μάτια του Διδασκάλου είναι τα παράθυρα μέσω των οποίων πρέπει να κοιτάζουμε, διότι πίσω από αυτά βρίσκεται το παλάτι της Θεότητας. Είναι τα παράθυρα που αντανακλούν τη Θεότητα. Είναι το περισκόπιο μέσω του οποίου ρίχνουμε μια ματιά στο Υπερπέραν, δεν είναι φυσικά μάτια. Τα μάτια του Διδασκάλου είναι ένας καθρέφτης του Θεού, που αντανακλούν ολόκληρο το σύμπαν. Ρέουν από αυτά ατελείωτα κανάτια Θείου Οίνου. Κάθε ένα από αυτά τα μάτια είναι ένα δοχείο από εκατοντάδες χιλιάδες "ταβέρνες" μαζί. Είναι η πηγή της έκστασης, είναι η πηγή της Θείας μέθης. Τα φυσικά μας μάτια χρησιμοποιούνται από εμάς μόνο με ακτίνα δράσης μερικών εκατοντάδων μέτρων, αλλά του Διδασκάλου τα μάτια συνοδεύουν τον καθένα από τους μαθητές του οπουδήποτε αυτοί βρίσκονται. και σε οποιαδήποτε χώρα ο Ίδιος βρίσκεται. Είτε είναι σε κοιλάδα ή πάνω σε βουνό, σε πεδιάδες ή στη θάλασσα. Τα μάτια του Διδασκάλου ταξιδεύουν μαζί με τον μαθητή όλη την ώρα, όχι μόνο σε αυτόν τον κόσμο, αλλά επίσης και στους κόσμους πέρα από αυτόν εδώ. Μέσω της φορτισμένης ακτινοβολίας τους, κάθε πόρος του μαθητή διαποτίζεται με μακαριότητα και αυτός ο Ίδιος ο Διδάσκαλος εκπέμπει το ένα κύμα μέθης μετά το άλλο. Κύματα που είναι ικανά να ζαλίσουν χιλιάδες θνητούς. Η δύναμη που εκρέει από τα μάτια ενός Θεανθρώπου είναι απεριόριστη, καθώς είναι, μια έκφραση της

Θείας Ουσίας. Αυτά τα μάτια είναι οι καθρέφτες που αντανακλούν το Φως του Θεού, είναι μία ουράνια αποθήκη που χαρίζει στους αληθινούς λάτρεις το δώρο της Θεότητας. Η ουσία τους είναι η αιώνια αποθήκη του Θεού. Οι λέξεις είναι ανεπαρκείς να περιγράψουν τα μάτια του Αγίου Διδασκάλου, του Αγαπημένου του Θεού. Είναι πέρα από το πεδίο των λέξεων και μπορούμε μόνο να έχουμε την εμπειρία τους.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Καθώς είναι παραμονή Νέου Έτους, θα μπορούσατε να δώσετε ένα μήνυμα για το σανγκάτ στο Μόντρεαλ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τις καλύτερες ευχές μου και τα χαιρετίσματα για ένα λαμπρό, φωτεινό Νέο Έτος. Εύχομαι κάθε μέρα του χρόνου που έρχεται να είναι Πρωτοχρονιά για αυτούς, επειδή θα πρέπει να φέρει μέσα στις πτυχές της τις ιδιότητες της Χριστής Δύναμης, της Διδασκάλου Δύναμης ή της Δύναμης του Θεού. Και κάθε καινούργια μέρα θα πρέπει να φέρει μέσα στις πτυχές της, νέες εμπειρίες, ανώτερες εμπειρίες, πιο μεθυστικές εμπειρίες, πιο ανυψωτικές εμπειρίες στα πνευματικά επίπεδα. Εύχομαι να καταφέρουν να επιτύχουν το ιδανικό της ανθρώπινης ζωής κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, ζώντας σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου, υπερβαίνοντες την σωματική τους συνειδητότητα, διασχίζοντας τα Εσωτερικά άστρα, τον ήλιο και τη σελήνη και γινόμενοι ένα με τον Διδάσκαλο. Εύχομαι όλοι αυτοί να ανυψωθούν στις φτερούγες των γεμάτων αγάπη ματιών του Διδασκάλου και περνώντας μέσω των ανώτερων επιπέδων να φθάσουν στην Αιώνια Κατοικία, το Σατς Καντ. Εκεί οι ψυχές συγχωνεύονται τελείως με τον Θεό και γίνονται κοινωνοί του Θεού, όπου η ψυχή σαν μία σταγόνα γίνεται μέρος του ωκεανού και γίνεται ο Ωκεανός. Εκεί όπου μία ακτίνα συγχωνεύεται με τον ήλιο και γίνεται ο Ήλιος. Τους εύχομαι κάθε μακαριότητα, αιώνια μακαριότητα, ηρεμία, ειρήνη και την πραγματοποίηση αυτού του ίδιου του σκοπού της ζωής τους. Αυτή είναι η διακαής επιθυμία μου για τον καθέναν από αυτούς.

Η ζωή σε αυτό το γήινο επίπεδο είναι παροδική και συγκρουόμαστε με τον χρόνο. Μέχρι τώρα δεν έχουμε αντλήσει το πλήρες όφελος από την φυσική παρουσία του μεγάλου μας Διδασκάλου. Ας εξιλεωθούμε για τα μειονεκτήματά μας και ας καλύψουμε την

απόσταση διπλασιάζοντας την ταχύτητα, γιατί ποιος ξέρει, ο κόσμος για μας ίσως τελειώσει απόψε. Ας μην χάνουμε λεπτό, επειδή κάθε λεπτό, είναι ένα λεπτό αιωνιότητας και ένα λεπτό χαμένο, ίσως σημαίνει πολλούς αιώνες χαμένους, πολλές ανθρώπινες γεννήσεις χαμένες. Λοιπόν, εύχομαι στον καθένα πρόοδο με θεϊκή ταχύτητα και προσεύχομαι στους δύο μεγάλους Διδασκάλους να μας χαρίσουν αυτό το δώρο τού να μπορούμε να μάθουμε να "πεθαίνουμε καθημερινά" και να τους μιλάμε πρόσωπο με πρόσωπο, διότι μόνο κάτω από τις προστατευτικές τους φτερούγες μπορούμε να φθάσουμε στον στόχο μας που είναι η τελική κοινωνία μας με τον Παντοδύναμο.

(Υπήρξε μία μεγάλη παύση. Δάκρυα μπορούσε να δει κανείς στα μάτια του Διδασκάλου. Κάποια μαθήτριά του έδωσε στον Διδάσκαλο ένα χαρτομάντηλο.)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι για να σκουπίσω τα δάκρυά μου; Τα δάκρυά μου δεν μπορούν να σκουπιστούν με αυτό το κομμάτι χαρτιού, χρειάζομαι κάτι άλλο για να σκουπίσω τα δάκρυά μου. Αυτό είναι άχρηστο – αυτό δεν είναι ικανό να σκουπίσει αυτά τα δάκρυα. Αυτά τα δάκρυα λαχταρούν Αυτόν που τα προκάλεσε και μπορούν να σκουπιστούν μόνον από Εκείνον. Όμως σε ευχαριστώ, κόρη μου, για αυτήν την ευγενική προσφορά, αλλά ξέρω ότι δεν πρόκειται να βοηθήσει.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Πολύ συχνά οι αποφάσεις δεν τηρούνται. Θα μπορούσατε να μιλήσετε λίγο για αυτό που για μένα είναι το πιο δύσκολο πράγμα, δηλ. τη φύση της παράδοσης ή μάλλον της αυτοπαράδοσης στον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αδελφέ, έχεις δίκιο. Αυτή είναι η ώρα όπου συνηθίζεται να παίρνουμε αποφάσεις για τον Καινούργιο Χρόνο, αλλά συνήθως επιτυγχάνουμε το αντίθετο καθώς αγνοούμε αυτές τις ίδιες μας τις αποφάσεις, κατά τη διάρκεια του χρόνου και δεν παραμένουμε σταθεροί σ' αυτές. Γι' αυτό ας μην παίρνουμε αποφάσεις και ας αρχίσουμε να δρούμε. Αυτή δεν είναι ώρα για αποφάσεις, είναι ώρα για δράση. Σκύψτε με το κεφάλι μέσα στη δράση και μην κοιτάζετε πίσω. Η ώρα αποκλειστικά και μόνο για

αποφάσεις έχει παρέλθει. Έχουμε χάσει τόσα πολλά χρόνια στο να παίρνουμε αποφάσεις και μετά να μην ζούμε σύμφωνα με τις αποφάσεις μας. Ας αρχίσουμε προς τη σωστή κατεύθυνση, κάτω από την καλοκάγαθη καθοδήγηση των Διδασκάλων μας, και ας προσευχηθούμε σε Αυτούς να μας χαρίζουν περισσότερη Χάρη, περισσότερες ματιές γεμάτες αγάπη που ενσταλάζουν μέσα μας την επιθυμία για δράση. Ακόμα και λίγη δράση αιχμαλωτίζει και ελκύει περισσότερη Χάρη και πάλι αυτή η Χάρη καταλήγει σε περισσότερη δράση και πάλι η δράση μετατρέπεται σε Χάρη και αυτά τα μικρά τόξα συνεχίζουν να ενώνονται το ένα με το άλλο, έως ότου συμπληρώσουμε τον κύκλο και γίνουμε κοινωνοί του Παντοδύναμου, με τη Χάρη του Διδασκάλου. Ας μην καταφύγουμε σε νέες αποφάσεις, αλλά ας δράσουμε! Ας είναι αυτός ένας χρόνος δράσης, κατά τον οποίον ο Διδάσκαλος θα μας δώσει τη δυνατότητα, κάτω από τη γλυκιά καθοδήγηση Του, να διατηρήσουμε την αλληλουχία αυτών των τόξων έτσι ώστε να μπορέσουν να ολοκληρωθούν σε έναν πλήρη κύκλο. Αυτός είναι ο κύκλος που μας πηγαίνει πέρα από τους περιορισμούς του χρόνου και του χώρου, πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, μέσω των ανώτερων επιπέδων και μέχρι το Σατς Καντ, και πέρα από αυτό μέχρι το Ανάμι, όπου πραγματώνουμε τον απώτατο σκοπό της ζωής με το να συγχωνευθούμε με τον Θεό και να χάσουμε την ταυτότητά μας μέσα σε Εκείνον. Είναι ο κύκλος που μας απαλλάσσει από όλες τις νέες γεννήσεις και τους θανάτους. Ας προσευχηθούμε λοιπόν στους δύο μεγάλους Διδασκάλους ώστε ο χρόνος που έρχεται να είναι ένας χρόνος δράσης και επιτυχίας.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Αυτό που με στεναχωρεί είναι ότι κατά τη διάρκεια της ζωής του Διδασκάλου μου, δεν έκανα τίποτα για να τον ευχαριστήσω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν ο Χαζούρ άφησε την εγκόσμια παραμονή του, ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε συχνά ότι ο Χαζούρ μάς περίμενε όλους ανυπόμονα και συνήθιζε να επαναλαμβάνει μία παρομοίωση, ταυτίζοντας τον Διδάσκαλο με μία μουσουλμάνα από αυτές που φοράνε μπούρκα. Οι γυναίκες αυτές παραμένουν μέσα στο σπίτι, και δεν βγαίνουν έξω απ' αυτό. Όταν

το παιδί τους παίζει έξω, η μητέρα του το περιμένει έως ότου αυτό έρθει σε κοντινή απόσταση, κοντά στην πόρτα και τότε με το μακρύ της χέρι το πιάνει και το σύρει μέσα στο σπίτι. Στη συνέχεια με λαχτάρα το σφίγγει πάνω στο στήθος της. Έτσι και ο Αγαπημένος Διδάσκαλος λαχταρά πάρα πολύ οι μαθητές του να συναντήσουν τον Θεό, να πάνε πάνω από τη σωματική τους συνειδητότητα και να τον συναντήσουν πέρα από τη δέκατη πύλη. *(Τρίτο Οφθαλμό).*

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να μας λέει ότι, αν ο μαθητής κάνει ένα βήμα προς τον Διδάσκαλο, ο Διδάσκαλος κάνει εκατό βήματα προς τον μαθητή. Είναι τόσο πολύ ανυπόμονος να μας συναντήσει – τόσο πολύ ανυπόμονος τα παιδιά του να πάνε πάνω από τη σωματική τους συνειδητότητα! Και το θαύμα των θαυμάτων είναι ότι Αυτός θα είναι ευχαριστημένος να δει το δικό Του δώρο να έρχεται στο προσκήνιο – επειδή είναι μόνον Αυτός που μπορεί να μας χαρίσει το δώρο τού να πάμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. Επομένως, αν το δικό του δώρο έρχεται στο προσκήνιο, τότε είναι ευχαριστημένος με μας. Λοιπόν, προσευχόμαστε ώστε να μπορέσουμε να πάμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και να φθάσουμε στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου και να πάρουμε τη σκόνη των Ιερών Ποδιών Του. Εξωτερικά μπορούμε να αγγίξουμε τα πόδια του Διδασκάλου και θα έχετε δει πολλούς Ινδούς μαθητές, από τις πατημασιές του Διδασκάλου στο δρόμο, να παίρνουν λίγη σκόνη και να αγγίζουν το μέτωπο τους. Αλλά ο Χαζούρ και ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζαν να εξηγούν ότι, επειδή η πραγματική σκόνη των ποδιών τους είναι πολύ ευλογημένη, αυτή η πραγματική σκόνη των ποδιών ενός Διδασκάλου αποκτάται μόνον όταν φθάσουμε στα Ιερά Πόδια της Ακτινοβόλου Μορφής του Διδασκάλου Εσωτερικά. Μόνο εκεί βρίσκεται η αληθινή σκόνη από τα ένδοξα Πόδια του Διδασκάλου και τότε ο Διδάσκαλός σας θα είναι όχι μόνο ευχαριστημένος, αλλά περιχαρής και θα σας υποδεχθεί όλο αγάπη, όλο τρυφερότητα, όλο θέρμη, και μετά θα σας χαρίσει ατελείωτη έκσταση και παντοτινή πνευματική μέθη.

Σε αυτό το σημείο κάποιος έδωσε στον Διδάσκαλο ένα κουτί με αμύγδαλα για να τα μοιράσει σαν πρασάντ (αντίδωρο).

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Γνωρίζετε τι αντιπροσωπεύει το αμύγδαλο στην κλασσική μυστικιστική Ουρδική και Περσική ποίηση; Τα μάτια του Αγαπημένου προσομοιάζονται με τα αμύγδαλα, όπως είναι το σχήμα των ματιών του ελαφιού και το λουλούδι του νάρκισσου. Ίσως μερικοί από εσάς δεν έχετε δει ποτέ ένα λουλούδι νάρκισσου. Είναι ένα λευκό λουλούδι με έναν στήμονα με τέλειο σχήμα κούπας. Έχει έναν μακρύ μίσχο και σε κάθε μίσχο υπάρχει μόνο ένα λουλούδι. Τα λουλούδια του νάρκισσου παρομοιάζονται με τα σαγηνευτικά μάτια του Αγαπημένου και σου δίνουν ένα πολύ ευχάριστο και πολύ γλυκό άρωμα. Αν αυτό το λουλούδι το κρατήσει κανείς κοντά του, το άρωμά του διεισδύει μέσα στα ρουθούνια του και μετά απλώνεται σε κάθε πόρο του σώματος του, όπως η ματιά του Αγαπημένου Διδασκάλου. Είναι ακριβώς όπως ένα κύπελλο που είναι πάντοτε γεμάτο με κρασί.

Στην ελληνική μυθολογία, ο Νάρκισσος ήταν ένας πολύ ωραίος νέος, αλλά δεν είχε επίγνωση της δικής του ομορφιάς. Μια φορά έτυχε να κοιτάξει την αντανάκλασή του σώματός του μέσα σε μία λίμνη και από τότε ερωτεύτηκε αυτό το είδωλο. Δεν μπορούσε να πάρει τα μάτια του από αυτό το είδωλο και έτσι μαράζωσε, έχασε τη ζωντάνια του και έπαθε κατάθλιψη. Όταν, τελικά, έχασε τη φυσική του μορφή, επανεμφανίστηκε με τη μορφή ενός λουλουδιού, του νάρκισσου. Λοιπόν αυτή είναι η προέλευση αυτού του λουλουδιού, όπως εξηγείται στην ελληνική μυθολογία. Τα μάτια του Αγαπημένου λέγεται ότι μοιάζουν με αυτό το λουλούδι. Έχω γράψει και έναν στίχο που αναφέρεται στο νάρκισσο:

Ω Οινοχόε, ας ξεχειλίσει
η ταβέρνα Σου με έκσταση,
ας χύνονται αδιάκοπα,
κανάτια κρασιού,
από τα σαν τον νάρκισσο μάτια Σου.

Εκείνοι που γεύονται αυτό το κρασί, ζητάνε περισσότερο, λαχταρούν περισσότερο, μαραζώνουν για περισσότερη μέθη. Η δίψα τους γίνεται ακόρεστη. Είναι ένα κρασί, το οποίο αντί να σβήνει τη δίψα, τους δημιουργεί περισσότερη δίψα.

Ήθελα μόνο να σας πω ότι η καρδιά που έχουμε να προσφέρουμε στον Αγαπημένο μας είναι εντελώς διαφορετική από τη φυσική καρδιά, παρόλο που αυτή μπορεί να χρησιμοποιείται σαν σύμβολο. Τα εντελώς γήινα πράγματα είναι τα πλέον ανεπαρκή, όταν προσπαθούμε με αυτά να αποδώσουμε και να καταδείξουμε τις ανώτατες και θείες ιδιότητες.

Απόψε με βρήκατε σε παράξενη διάθεση... Όπως προσπάθησα να εξηγήσω στον επόμενο στίχο:

Αυτό δεν είναι κάτι για το οποίο
θα είχα μιλήσει με τα λογικά μου.
Είναι κάτι για το οποίο μίλησα
σε κατάσταση έκστασης.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΕΝΑΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μπορείτε να μας πείτε πώς μπορεί ένας μυημένος μπορεί να γίνει αληθινός μαθητής και να κερδίσει την αγάπη του Διδασκάλου του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σαν μυημένοι, θα έπρεπε πάντοτε να προσπαθούμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Ο Χριστός είπε: «Εάν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Και ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να μας λέει ότι θα έπρεπε να συμπληρώνουμε καθημερινά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησής μας και να καθόμαστε για Μπατζάν τακτικά. Τότε βαθμιαία θα αναπτύξουμε όλο και περισσότερη αγάπη για τον Διδάσκαλο. Και καθώς θα έχουμε όλο και περισσότερη αγάπη για τον Διδάσκαλο, θα έχουμε όλο και περισσότερη δεκτικότητα. Ο μεγάλος Χαζούρ μας έλεγε πάντοτε ότι είναι το καθήκον του μαθητή να κάθεται για διαλογισμό και να προσεύχεται στον Διδάσκαλο να του δώσει οτιδήποτε είναι το καλύτερο για εκείνον και τα υπόλοιπα θα τα φροντίσει ο ίδιος ο Διδάσκαλος. Λοιπόν, θα πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας με

όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας και η δεκτικότητα και η αγάπη θα αυξηθούν από μόνες τους.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΩ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι αυτό που προκαλεί το εγώ μας να αγωνίζεται τόσο πολύ, να αντιστέκεται στην πνευματική μας ανάπτυξη. Να αντιστέκεται στο πνευματικό Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δύο κυβερνήσεις λειτουργούν πλάι-πλάι στην ύπαρξή μας. Η μία είναι το θετικό σύστημα και η άλλη είναι το αρνητικό σύστημα. Ενώ η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού – του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας, ο νους μας είναι της ίδιας ουσίας με τον Μπράχμα. Ο Μπράχμα είναι ο κύριος των τριών κατώτερων κόσμων. Η λειτουργία του είναι να μας λοξοδρομεί από το να προοδεύουμε στο πνευματικό Μονοπάτι και να γίνουμε ένα με τον Θεό. Λοιπόν και η Αρνητική και η Θετική Δύναμη είναι μονοπάτια που βρίσκονται πλάι-πλάι. Ενώ η ψυχή μας θέλει να πετάξει στους ουρανούς, ο νους μας θέλει να μας κρατά αλυσοδεμένους σε αυτόν τον γήινο κόσμο, σε αυτόν τον υλικό κόσμο. Επομένως και οι δύο δυνάμεις εργάζονται πλάι-πλάι. Είναι μόνο μέσω της Χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου που εμείς μπορούμε να υπερνικήσουμε την αντίσταση που προβάλλεται από τον νου μας. Ο νους είναι πολύ δυνατός και κάνει το καλύτερο που μπορεί για να μας απασχολεί με τον έναν πειρασμό ή τον άλλο, και βλέπουμε ότι στην ανθρώπινη ζωή έχουμε πειρασμούς σκορπισμένους στο Μονοπάτι, σε κάθε μας βήμα. Είναι μόνον η απεριόριστη Χάρη του Διδασκάλου που μας βοηθά να περάσουμε μέσα από αυτούς τους πειρασμούς, χωρίς να αλυσοδενόμαστε από αυτούς, ώστε να μπορούμε να συνεχίζουμε το ταξίδι μας προς την Πατρίδα. Το εγώ μας είναι μέρος του νου μας, ο οποίος είναι γόνος του Μπράχμα, που είναι ο κύριος των τριών κόσμων, και αντιπροσωπεύει την Αρνητική Δύναμη. Και ο Διδάσκαλός μας και οι Τέλειοι Διδάσκαλοι όλων των εποχών αντιπροσωπεύουν τον Θεό, ο οποίος είναι η Θετική Δύναμη.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, υπάρχουν μερικοί από μας που είχαμε δύσκολες σχέσεις με τους γονείς μας πριν μπούμε στο Μονοπάτι. Αλλά από τότε που ήρθαμε στο Μονοπάτι, ο Διδάσκαλος μας δίδαξε την σπουδαιότητα τού να σεβόμαστε τους γονείς μας. Είναι καθήκον μας τώρα να επιστρέφουμε στους γονείς μας και να προσπαθήσουμε να επιδιώξουμε με μία καλύτερη σχέση με αυτούς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αυτό είναι ένα πράγμα που συμβουλεύω κάθε νέο ή νέα που έρχεται σε μένα. Όταν φεύγουν για να επιστρέψουν στο σπίτι τους, τους λέω να δώσουν τα σέβη μου στους γονείς τους. Αλλά συχνά απαντούν ότι δεν αλληλογραφούν με τους γονείς τους. Έτσι τότε τους συμβουλεύω: «Πηγαίνετε και γράψτε σε αυτούς, πείτε τους ότι είσαστε εδώ και παρακαλώ στείλτε τους καλύτερους χαιρετισμούς και την αγάπη μας σε αυτούς». Ήμουν πολύ ευτυχισμένος την τελευταία φορά, όταν ήμουν στις Ηνωμένες Πολιτείες, που πολλοί γονείς παιδιών που έχουν έλθει εδώ, ήλθαν να με δουν. Και ήταν μία πολύ λεπτή χειρονομία εκ μέρους τους.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μιλήσετε για το πώς μπορούμε να έχουμε σωστούς διαλογισμούς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν έχουμε έναν σωστό διαλογισμό, έχουμε ένα πραγματικό Σάτσανγκ. Πραγματικός διαλογισμός είναι όταν είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο Εσωτερικά. Ο σωστός διαλογισμός καθορίζεται από τη συγκέντρωση του νου μας. Τη στιγμή που ο νους μας είναι συγκεντρωμένος, τη στιγμή που είναι ακίνητος, εκείνη η στιγμή είναι μια στιγμή έκστασης, μια στιγμή διαλογισμού. Αλλά, όταν δεν είναι ακινητοποιημένος, όταν ο νους μας τρέχει ξέφρενα, όταν ο νους περιπλανιέται από τον Πύργο του Σίαρς έως το εξωτερικό διάστημα και από ένα νυκτερινό κλαμπ

στο Παρίσι έως τον παράδεισο των Ουρανών, αυτή η ώρα δεν πρέπει να θεωρείται ως διαλογισμός. Ο αληθινός διαλογισμός αποτελείται από εκείνες μόνον τις ευλογημένες στιγμές, όπου είμαστε συντονισμένοι με τον Διδάσκαλο, όπου είμαστε βυθισμένοι μέσα στον Διδάσκαλο, όπου έχουμε ξεχάσει ολοκληρωτικά τον εαυτό μας και είμαστε πλήρως χαμένοι μέσα στον Διδάσκαλο. Αυτές είναι οι πραγματικές στιγμές διαλογισμού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να δυναμώσουμε την συγκέντρωση της προσοχή μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό έρχεται μόνο μέσω εξάσκησης και μέσω αγάπης. Σε αυτόν τον κόσμο μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμα μιας μητέρας και του παιδιού της. Αυτή η σχέση δυναμώνει μόνο μέσω της αγάπης που η μητέρα έχει για το παιδί. Παρόμοια, αν ο Διδάσκαλος μας αγαπά πάντα – εμείς πρέπει μόνον να ανταποκριθούμε στην αγάπη του. Αν ανταποκριθούμε, τότε μία γέφυρα κτίζεται από μάτια σε μάτια, από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή. Τότε αρχίζουμε να διαποτιζόμαστε από τις ανώτερες ιδιότητες του Διδασκάλου μας και τα δικά μας ελαττώματα θα αρχίσουν να μας εγκαταλείπουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο πρέπει να παραδοθούμε πριν να έχουμε περαιτέρω Εσωτερικές εμπειρίες που να μας δείχνουν όλο και περισσότερο από το Εσωτερικό μεγαλείο του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η Εσωτερική μας πρόοδος είναι σε άμεση αναλογία με την ικανότητά μας να παραδινόμαστε στον Διδάσκαλο. Καθώς συνεχίζουμε να παραδινόμαστε στον Διδάσκαλο όλο και περισσότερο, θα κάνουμε όλο και περισσότερη Εσωτερική πρόοδο. Αυτά εργάζονται μαζί. Το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση είναι να αρχίσουμε να διαμορφώνουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Η παράδοση έρχεται με την αγάπη και αγάπη σημαίνει να υπακούμε τις εντολές του Διδασκάλου. Καθώς αρχίζουμε να υπακούμε τις εντολές, αρχίζουμε να προοδεύουμε στο Μονοπάτι. Και όσο μεγαλύτερη η παράδοση τόσο μεγαλύτερη η Εσωτερική πρόοδος που κάνουμε.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πραγματοποιήθηκε στις 24 Ιουλίου 1981, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΤΙΓΜΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχω μία απορία. Έχει να κάνει με την επιστροφή στο σπίτι μετά την παραμονή μας στο Ασραμ και με το να έχουμε μερικούς στόχους, οι οποίοι δεν έχουν απαραίτητα σχέση με το Μονοπάτι, αλλά που έχουν να κάνουν με τον σκοπό μας στη ζωή. Πώς μπορεί κάποιος να επιστρέφει στο σπίτι του με μία αληθινή αίσθηση παρακίνησης να ολοκληρώσει κάποια πράγματα που αισθάνεται ότι είναι σημαντικά και όμως να είναι χωρίς επιθυμίες – να έχει τη στάση του να μην ζει στο μέλλον και πραγματικά να ζει την κάθε στιγμή; Δεν είναι αντίφαση, αλλά είναι πολύ δύσκολο για μένα να το κατανοήσω. Συχνά όταν μπλέκω με τη δουλειά που κάνω πίσω στο σπίτι, βλέπω ότι δεν ζω στο παρόν. Εκτοξεύομαι παρά πολύ στο μέλλον και στο παρελθόν. Πώς μπορώ να βρω μία νέα ισορροπία μεταξύ των δύο, έτσι ώστε να μπορώ να γυρίσω πίσω και να δουλέψω σκληρά σε οτιδήποτε κάνω, αλλά ακόμα να ζω στο παρόν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ενώ είσαι εδώ στο Άσραμ, φυσικά αφιερώνεις περίπου επτά ώρες για διαλογισμό και ζεις σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου. Αν αναπτύξεις αυτήν τη συνήθεια εδώ, μπορείς να πας και να συνεχίσεις αυτή την άσκηση πίσω στο σπίτι σου. Αλλά πρέπει πάντοτε να κάνουμε τη δουλειά μας με τη γνώση ότι το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού και πρέπει να εργαζόμαστε και συγχρόνως να κάνουμε σχέδια. Αλλά πρέπει να εργαζόμαστε, να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε και, ταυτόχρονα, να αφήνουμε τα πάντα στον Θεό. Αν το ασκήσετε αυτό, ενώ βρίσκεστε εδώ στο Άσραμ, θα μπορείτε να συνεχίσετε αυτή την άσκηση, όταν θα επιστρέψετε στο σπίτι σας. Αν είσαστε δεκτικοί εδώ και ζείτε σύμφωνα με τα διδάγματα των Διδασκάλων, θα

απορροφήσετε αυτή την ποιότητα. Τότε θα μπορείτε να συνεχίσετε αυτό το ίδιο υπόδειγμα ζωής, όταν επιστρέψετε σπίτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν αν και κάνουμε σχέδια ικανοποιητικά, αυτό που θα πρέπει να κάνουμε είναι απλά να το αφήνουμε στον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Κάνετε το καλύτερο και αφήστε τα υπόλοιπα στον Διδάσκαλο.

ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΡΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς παίρνουμε τη Χάρη του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Διαμορφώνοντας τη ζωή μας σύμφωνα με τα διδάγματά Του. Τη στιγμή που μυούμαστε η Χάρη του Διδασκάλου είναι μαζί μας. Πρέπει να είμαστε πιο δεκτικοί. Τη στιγμή που είμαστε δεκτικοί και αρχίζουμε να ζούμε σύμφωνα με τα διδάγματα των Διδασκάλων, όλα τα άλλα βρίσκονται κάτω από τον έλεγχό του.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο διαλογισμός μάς δίνει πρόοδο ή είναι ο διαλογισμός απλώς ένας καθρέφτης που πρέπει να κοιτάζουμε για να βλέπουμε πόση πρόοδο κάνουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο διαλογισμός βοηθάει την πρόοδό μας καθώς αυξάνει τη δεκτικότητά μας. Με αυτήν τη δεκτικότητα προοδεύουμε σφαιρικά. Αν μπορούμε να διαλογιζόμαστε σωστά, θα δούμε ότι βελτιωνόμαστε σε όλες τις πλευρές της ζωής. Θα βελτιωθούμε στους τομείς της μη-βίας, στην ειλικρίνεια, στην αγνότητα και στο να προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας. Αν μπορούμε να διαλογιζόμαστε σωστά και να ακινητοποιούμε τον νου, μας, τότε όλοι αυτοί οι παράγοντες αυτόματα θα εξασφαλιστούν.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΙΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΒΟΥΛΗΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν ερχόμαστε στον Διδάσκαλο, είναι σχεδιασμένο οτιδήποτε πρόκειται να συμβεί σε έναν μαθητή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι. Το περισσότερο εξαρτάται από το πώς συμπεριφέρεστε, πώς μπορείτε να είσαστε δεκτικοί προς τον Διδάσκαλο. Έχετε πολύ λίγη ελεύθερη βούληση. Είναι μία ελεύθερη ζώνη μέχρι ενός σημείου. Εάν είμαστε δεκτικοί, αν διαλογιζόμαστε και αν ζούμε σύμφωνα με τα διδάγματά του σε όλες τις πλευρές της ζωής μας, θα προοδεύσουμε πολύ γρηγορότερα. Η πρόοδός μας θα είναι ανάλογη με τη δεκτικότητά μας. Αν είμαστε πιο δεκτικοί, τότε ο διαλογισμός μας θα είναι καλύτερος. Αλλά, αν είμαστε λιγότερο δεκτικοί, τότε ο διαλογισμός μας δεν θα είναι τόσο αποτελεσματικός.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος γνωρίζει πότε ο κάθε μαθητής θα κάνει πρόοδο ή αν θα δεχθεί πολλή Χάρη για να κάνει μια συγκεκριμένη πρόοδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι επίσης, θέμα δεκτικότητας. Η Χάρη του Διδασκάλου υπάρχει, αλλά είναι απαραίτητη και η συμμετοχή του μαθητή. Δεν πρέπει να υπολογίζουμε μόνο σε έναν παράγοντα. Θα πρέπει να ευχαριστούμε τον Διδάσκαλο και τον Θεό για οτιδήποτε έχουμε πάρει και στα πρωταρχικά στάδια να προσευχόμαστε για περισσότερα. Δεν θα πρέπει να μεμψιμοιρούμε. Αυτό που συμβαίνει συχνά είναι ότι οποιαδήποτε καλοσύνη δεχόμαστε, οποιαδήποτε Χάρη δεχόμαστε, τα εκλαμβάνονται ως δεδομένα και συχνά λέμε ότι: «Δεν παίρνουμε αυτό, δεν παίρνουμε εκείνο». Θα έπρεπε να είμαστε ευγνώμονες για ό,τι λαμβάνουμε και μετά να προσευχόμαστε για οτιδήποτε περισσότερο. Αυτό το στοιχείο της ευγνωμοσύνης λείπει από τη ζωή μας. Για οτιδήποτε λαμβάνουμε, είμαστε πολύ σπάνια ευγνώμονες. Θα έπρεπε να είμαστε ευγνώμονες για οτιδήποτε παίρνουμε και μετά να προσευχόμαστε για περισσότερα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν ο Διδάσκαλος δώσει μία ματιά Χάρης και ο μαθητής δεν είναι αρκετά δεκτικός να πάρει κάποια ώθηση ή μέθη από αυτήν, υπάρχει κάποιο όφελος στο να πηγαίνει να τον βλέπει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το όφελος υπάρχει, αλλά όχι στην πληρότητά του. Επιπλέον, ο Διδάσκαλος πάντοτε προσπαθεί να δώσει το καλύτερο στον μαθητή. Αν ο Διδάσκαλος δίνει μία ματιά Χάρης, οπωσδήποτε αυτή έχει κάποιο αποτέλεσμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν ο μαθητής δεν το αισθάνεται...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν είναι θέμα αισθήματος, είναι θέμα αλλαγής ολόκληρου του εαυτού σας – αλλαγής της καρδιάς σας, αλλαγής της ψυχής σας. Δεν είναι μόνο θέμα αισθήματος. Το αίσθημά σας μπορεί να είναι λάθος. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να λέει ότι τα αισθήματα τα συναισθήματα και τα συμπεράσματα υπόκεινται στην πιθανότητα του λάθους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λειτουργεί σαν ακτίνα Χ, που είναι ανεπαίσθητη και κάτι αλλάζει στον μαθητή, χωρίς αυτός να το γνωρίζει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι ακριβώς όπως το επόμενο παράδειγμα που δόθηκε από τον μεγάλο μας Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν που κάποτε είπε σχετικά: «Ένα παιδί κοιμάται. Υπάρχουν κάποια κουνούπια ή μύγες. Η μητέρα ήσυχα βάζει κάποιο ύφασμα επάνω από το παιδί για να το προφυλάξει από τα έντομα. Το παιδί δεν γνωρίζει αυτό που κάνει η μητέρα του για να το προστατέψει, όμως το αποτέλεσμα υπάρχει». Έτσι συμβαίνει και με τους Διδασκάλους που είναι πολύ ελεήμονες. Μας προστατεύουν σε όλους τους τομείς της ζωής μας αν και εμείς δεν μπορούμε να αντιληφθούμε όλη τη βοήθεια που λαμβάνουμε από τον Διδάσκαλο.

ΤΟ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, πώς μπορούμε να είμαστε πραγματικά αληθινοί προς τον εαυτό μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό γίνεται μέσω της διαδικασίας της σωστής κατανόησης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι σωστή κατανόηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σωστή κατανόηση είναι το να ζεις σύμφωνα με τα διδάγματα του Διδασκάλου. Σταδιακά θα συνειδητοποιούμε τι είναι σωστό και τι είναι λάθος. Οτιδήποτε μας πηγαίνει πιο κοντά στον Θεό και τον Διδάσκαλο, αυτό είναι το σωστό. Οτιδήποτε μας πηγαίνει μακριά από τον Διδάσκαλο και τον Θεό, αυτό είναι λάθος. Αυτή είναι μία εμπειρική μέθοδος. Στο δικό μας επίπεδο μπορούμε πάντοτε να κρίνουμε, αν οποιαδήποτε πράξη μάς πηγαίνει πιο κοντά στον Διδάσκαλο και τον Θεό, ή μας πηγαίνει μακριά από τον Διδάσκαλο και τον Θεό. Κερδίζουμε πραγματική κατανόηση, όταν υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και αρχίζουμε να βλέπουμε τον Διδάσκαλο Εσωτερικά. Τότε μπορούμε καλύτερα να αναλύσουμε τον εαυτό μας. Αυτή η απλή αρχή τού αν αυτό που κάνουμε μας πηγαίνει κοντά ή μας κρατάει μακριά από τον Διδάσκαλο ή τον Θεό, είναι η πιο αποτελεσματική τεχνική.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν ειλικρινά θέλουμε να ακολουθήσουμε τα διδάγματα του Διδασκάλου, γιατί ο Διδάσκαλος δεν μας δίνει τη Χάρη να έχουμε όλοι ορθή κατανόηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η πρόοδος ενός ατόμου είναι σύμφωνη με το τι έχει κάνει στο παρελθόν. Κάποιοι άνθρωποι έχουν την ανώτερη εμπειρία, ακόμα και την ημέρα της Μύησης και μπορούν να έχουν σωστή κατανόηση και δεκτικότητα αμέσως. Κάποιοι άλλοι άνθρωποι χρειάζονται χρόνο. Επομένως εξαρτάται από το τι έχουμε κάνει στις τελευταίες ζωές, αυτό έχει σημασία. Κάποιοι άνθρωποι κάνουν γρήγορη πρόοδο, άλλοι πηγαίνουν αργά.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΤΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΘΕΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος δουλεύει με ένα σύστημα σαν αυτό που έχουμε στη Δύση που λέγεται "θετική ενίσχυση"; Σε αυτό το σύστημα, όταν ένας μαθητής κάνει κάτι σωστό, ο δάσκαλος ενισχύει ή ανταμείβει τον σπουδαστή, έτσι ώστε αυτός να επαναλάβει την καλή του συμπεριφορά. Όταν κάποιος κάνει κάτι λάθος, ο δάσκαλος αγνοεί τη συμπεριφορά, έτσι ο σπουδαστής θα δει ότι κάτι δεν είναι σωστό και θα σταματήσει να το κάνει. Ο Διδάσκαλος εργάζεται ποτέ πάνω σε αυτή την αρχή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Και εδώ επίσης, αν είσαστε σωστοί, παίρνετε μία ανταμοιβή με τη μορφή καλύτερων εμπειριών Εσωτερικά και καλύτερης κατανόησης. Εάν κάνετε λάθος, ο Διδάσκαλος μερικές φορές σας αφήνει μακρύ σκοινί. Αλλά εάν επιμένετε στο λάθος τελικά, ο Διδάσκαλος θα σας τραβήξει το σκοινί. Για όλους αυτούς που έχουν μυηθεί, ο Διδάσκαλος σας αφήνει μακρύ σκοινί και ο μαθητής πρέπει να επιστρέφει πίσω στο Μονοπάτι. Αν ο μαθητής είναι δεκτικός, αυτό είναι καλό. Αυτή είναι η καλύτερη πορεία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό που κάνει ο Διδάσκαλος σχετίζεται με τις σκέψεις μας κατά κάποιο τρόπο; Για παράδειγμα, αν έχουμε αρνητικές σκέψεις, ή κάτι στις σκέψεις μας δεν είναι σωστό ή εάν έχουμε πει ή κάνει κάτι λάθος σε κάποιον, ανταποκρίνεται ο Διδάσκαλος κατά κάποιον τρόπο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν είσαστε μετανιωμένοι, ο Διδάσκαλος αμέσως θα ανταποκριθεί. Η μετάνοια παίζει μεγάλο ρόλο. Εάν έχετε κάνει κάτι λάθος και συνειδητοποιείτε ότι είναι λάθος, θα πρέπει να μετανοήσετε. Αλλά δεν θα πρέπει αυτό να το σκέπτεστε διαρκώς. Θα πρέπει να μετανοείτε και ο Διδάσκαλος θα έλθει αμέσως να σας σώσει. Αλλά μετά, θα πρέπει να αρχίσετε να κάνετε πράγματα με τον σωστό τρόπο και όχι να σπαταλάτε χρόνο με το να σκέπτεστε το τι έχει συμβεί. Πρέπει να μετανιώνετε από τα βάθη της καρδιάς σας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν κάποιος είναι κακός με σας και εσείς τον αντιμετωπίζετε με καλοσύνη, πώς μπορεί να αναπτύξει μετάνοια γι' αυτό; Το βρίσκω πολύ δύσκολο να γίνει.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να προσπαθείτε να μην ανταποδίδετε το κακό. Γιατί θα έπρεπε να ανταποδίδετε το κακό;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν κάποιος είναι κακός προς εσένα και εάν προσπαθείς να μην αντιδράσεις και δεν αντιδράς, αλλά έχεις τη σκέψη στο μυαλό σου, δεν μπορώ ακόμα να καταλάβω τι σημαίνει ότι μπορεί να μετανιώσει. Δεν μπορώ να το κάνω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν δεν αντιδράσουμε στο άλλο πρόσωπο, τότε μπορεί να υπάρξει μετάνοια. Δεν θα υπάρξει θέμα μετάνοιας μόνο αν το δεις σαν «οφθαλμός αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος». Εάν έχετε αυτή την άποψη, τότε δεν θα υπάρξει θέμα μετάνοιας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείς να αναγνωρίσεις ότι ήταν κακοί ή είναι αρνητικό να λες: «Ω, αυτό το πρόσωπο υπήρξε κακός, αλλά δεν θα πω τίποτα; »

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί το «κακός» να είναι δημιούργημα του δικού σου νου. Τουλάχιστον ενενήντα τοις εκατό από ό,τι σκεπτόμαστε με τον νου μας είναι λάθος. Συνηθίζουμε να σχηματίζουμε τις δικές μας απόψεις για ανθρώπους και πράγματα χωρίς να κάνουμε μία ώριμη σκέψη. Τελικά, αν σκεπτόμαστε προσεκτικά, βλέπουμε ότι είμαστε πολύ βιαστικοί να σχηματίζουμε γνώμη σε ένα μεγάλο ποσοστό των περιπτώσεων και οι απόψεις μας συχνά είναι λανθασμένες. Θα πρέπει πάντοτε να δίνουμε χρόνο στο να διαμορφώνουμε κάποια γνώμη. Δεν θα πρέπει να είμαστε παρά πολύ βιαστικοί. Πρέπει να σκεπτόμαστε τα πάντα για λίγο και μετά να διαμορφώσουμε τη γνώμη μας. Συνηθίζουμε να είμαστε πάρα πολύ βιαστικοί στο να διαμορφώνουμε τη γνώμη μας και να τη λέμε απερίσκεπτα. Το αποτέλεσμα είναι ότι συχνά κάνουμε τον εαυτό μας δυστυχισμένο αλλά κάνουμε και τους άλλους, επίσης,

δυστυχισμένους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί υπάρχει ο μηχανισμός τού να φανταζόμαστε λάθη εκεί που δεν υπάρχουν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό το κάνει ο νους. Ο νους πάντοτε υπάρχει για να μας προδίδει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και μπορούμε να το αποφύγουμε αυτό με το να μην αντιδρούμε τόσο γρήγορα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Βλέπω ότι οι άνθρωποι σπάνια με προσβάλλουν, αλλά φαντάζομαι για κάποιο λόγο ότι με προσβάλλουν. Ακόμα βλέπω, εκ των υστέρων, ότι δεν έχουν κάνει απολύτως τίποτε και ότι ήταν ο δικός μου νους που το θεώρησε προσβολή.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει. Είμαστε πολύ βιαστικοί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να σταματήσουμε το νου, όταν αρχίζει να φαντάζεται; Αν 90% των σκέψεών μας βασίζονται σε λανθασμένο τρόπο σκέψης, πώς μπορούμε να σταματήσουμε τον νου, όταν αρχίζει να σκέπτεται με αυτό τον τρόπο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τότε μπορείς να κάνεις Σιμράν *(επανάληψη των πέντε φορτισμένων Ονομάτων που δόθηκαν από τον Διδάσκαλο την ώρα της Μύησης)*. Θα πρέπει πάντοτε να έχεις μία πλατιά βάση. Μην αρχίζεις να σκέπτεσαι για πράγματα και να παίρνεις την απόφασή σου με προσωπικές αντιλήψεις. Πρέπει να σχεδιάζεις πάνω σε μία πλατιά βάση. Για να προλάβεις να μην πέσεις μέσα σε αυτήν τη λακκούβα, πρέπει να επαναλαμβάνεις τα πέντε Ιερά Ονόματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό δεν είναι περισσότερο σαν μία προσωρινή λύση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν είναι κάτι προσωρινό. Μόλις μπορέσετε να ελέγξετε αυτές τις σκέψεις, θα έχετε ελέγξει το πρόβλημα. Τελικά γίνεται συνήθεια. Αν αναπτύξετε μία συνήθεια τού να σκέπτεσθε πάλι το τι συνέβη πολύ ψύχραιμα και διακριτικά, θα φθάσετε σε πολύ σωστές αποφάσεις. Είναι απλά μία συνήθεια. Το πρόβλημα είναι ότι είμαστε πολύ βιαστικοί. Παίρνουμε αμέσως

αποφάσεις, ξεχνώντας τα πάντα σχετικά με το παρελθόν ή με άλλους παράγοντες. Θα πρέπει να είμαστε πολύ διακριτικοί. Αν δούμε τον εαυτό μας να είναι σε δύσκολη θέση, θα πρέπει να επαναλαμβάνουμε τα πέντε Ιερά Ονόματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως η απάντηση βρίσκεται στο να αρχίσουμε να κάνουμε τον διαλογισμό μας ακολουθώντας τα διδάγματα του Διδασκάλου, σκεπτόμενοι τον Διδάσκαλο και κάνοντας Σιμράν. Όταν κάνουμε λάθος, αυτό φαίνεται να είναι η απάντηση σε όλα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή είναι η απάντησε σε όλα. Έχεις δίκιο. Αν μπορούμε να το κάνουμε αυτό, δεν θα έχουμε προβλήματα. Τα προβλήματά μας δημιουργούνται, επειδή δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε σωστά το Μονοπάτι.

(Οι ακόλουθες ερωταποκρίσεις έγιναν στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί, τον Δεκέμβριο του 1980 και τον Ιανουάριο του 1981).

Η ΓΛΥΚΙΑ ΕΝΘΥΜΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να διατηρούμε τη γλυκιά ενθύμηση, καθώς ασχολούμαστε με την καθημερινή μας ζωή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εκτός από εκείνα τα γήινα καθήκοντα, στα οποία απαιτείται η προσήλωση της προσοχής μας μπορεί η σκέψη μας να είναι πάντοτε στον Διδάσκαλό μας. Εάν κάνουμε κάτι με τα χέρια, όπως το να μαγειρεύουμε στην κουζίνα ή κάτι όπου δεν χρειάζεται να απασχολούμε τον νου μας, μπορούμε ταυτόχρονα να κάνουμε αυτές τις δουλειές και να θυμόμαστε τον Διδάσκαλο. Όπως λέει το περσικό γνωμικό: «Τα χέρια μας στη δουλειά και η καρδιά μας στον Αγαπημένο». Αν παραδώσουμε την σκέψη μας στον Διδάσκαλό μας, ενώ κάνουμε τη χειρωνακτική εργασία μας, αυτό θα εξασφαλίσει ότι αργότερα οι διαλογισμοί μας θα είναι επιτυχείς. Ακόμα και για εκείνους που πρέπει να κάνουν κάποιο είδος νοητικής εργασίας υπάρχουν τόσες πολλές ελεύθερες στιγμές μέσα στην ημέρα και τη νύχτα.

Όταν εργαζόμουν στο γραφείο, εύρισκα άφθονο χρόνο μεταξύ της μιας σύσκεψης και της άλλης. Αλλά και κατά τη διάρκεια του μεσημεριανού φαγητού μπορούσα πάντοτε να βρω ελεύθερο χρόνο. Παρόμοια, αν έχουμε διάλειμμα ή μία ώρα για φαγητό, μπορούμε πάντοτε να κάνουμε Σιμράν. Και αν το πρωί, πριν πάμε στη δουλειά, κάνουμε Σιμράν, θα δούμε ότι η απόδοσή μας θα είναι πολύ μεγαλύτερη κατά τη διάρκεια της ημέρας. Επομένως, μπορούμε να κάνουμε και το καθήκον μας και να θυμόμαστε τον Κύριό μας κατά τη διάρκεια της ημέρας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι προτεραιότητα θα έπρεπε να δώσουμε ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων μας προς τη σύζυγο και τα

παιδιά μας και πόση πρέπει να δοθεί στον διαλογισμό και την πνευματική μας πρόοδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο γάμος δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα και το να έχετε παιδιά δεν είναι, επίσης, εμπόδιο στην πνευματικότητα. Αλλά όλοι οι μεγάλοι Διδάσκαλοι έχουν τονίσει ότι θα πρέπει να έχουμε μία αγνή ζωή και ότι η ερωτική πράξη μεταξύ του συζύγου και της συζύγου θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο για τον σκοπό της τεκνοποίησης.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο μεγάλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν δεν μας δίδαξαν τον αρνητικό μυστικισμό, που σημαίνει να απομονωθούμε σ' ένα βουνό για να βρούμε το Θεό. Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι μας έχουν διδάξει τον θετικό μυστικισμό, που σημαίνει ότι επιμελούμαστε όλων των καθηκόντων μας: το καθήκον μας προς τους γονείς μας, τον ή την σύζυγό μας, τα παιδιά μας και την κοινωνία. Όμως συγχρόνως με αυτά, πρέπει να κάνουμε τον διαλογισμό μας. Έτσι, το να εκτελούμε τα εγκόσμια καθήκοντά μας και τον διαλογισμό μας έχουν το καθένα τη δική του σπουδαιότητα. Αυτό που είναι ολέθριο στη ζωή μας είναι ότι δεν έχουμε θέσει σωστές προτεραιότητες Συχνά βλέπουμε ότι ξοδεύουμε πολύ περισσότερο χρόνο σε επιδιώξεις που τελικά δεν μας βοηθούν καθόλου.

Εάν κοιτάξουμε τη ζωή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, βλέπουμε ότι αφού πήρε το απολυτήριό του στο σχολείο, διέθεσε μερικές μέρες για να αποφασίσει ποιες θα έπρεπε να είναι οι προτεραιότητές του στη ζωή και έφθασε στο εξής συμπέρασμα: «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά». Και αυτή του η απόφαση, ήταν αμετάκλητη για όλη του τη ζωή. Επομένως και εμείς, επίσης, θα πρέπει να επιλέξουμε τις δικές μας προτεραιότητες στη ζωή.

Εάν τίμια σκεφθούμε το τι κάνουμε, βλέπουμε ότι δεν έχουμε δώσει καθόλου σημασία στον διαλογισμό στο καθημερινό πρόγραμμά μας. Οι περισσότεροι από εμάς θέλουμε πρώτα να ρυθμίζουμε όλα τα εγκόσμια πράγματά μας ώστε να είναι σε τάξη και εάν μπορούμε να έχουμε συγχρόνως και πνευματική πρόοδο, αυτό μας είναι ιδιαίτερα επιθυμητό.

Λοιπόν, πρέπει να τακτοποιήσουμε τις προτεραιότητές μας.

Εάν φθάσουμε στο συμπέρασμα, όπως έκανε ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, και πούμε: «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά», τότε δεν θα έχουμε καμία δυσκολία στο Μονοπάτι. Και, καθώς πιστεύουμε στον θετικό μυστικισμό, πρέπει επίσης να εκτελούμε το καθήκον μας προς την οικογένειά μας και την κοινωνία μας.

Επομένως, θα πρέπει να επιτελούμε και τα εγκόσμια καθήκοντά μας και συγχρόνως να έχουμε επαφή με τον Θεό. Πρέπει να βάλουμε κατά μέρος μερικές ώρες για διαλογισμό και μερικές ώρες για τα παιδιά μας, τη σύζυγο ή τον σύζυγό μας και για τα άλλα καθήκοντα της ζωής. Αλλά ο διαλογισμός πρέπει να έχει τη δική του τιμητική θέση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άκουσα που λέτε: «Το πρασάντ είναι προορισμένο για το άτομο στο οποίο δόθηκε». Αυτό σημαίνει ότι δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούμε πρασάντ στο φαγητό που μαγειρεύουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εάν χρησιμοποιείτε πρασάντ στο φαγητό που μαγειρεύετε, τότε θα έπρεπε να δείτε σε ποιον δόθηκε αυτό το πρασάντ. Αν μαγειρεύετε φαγητό, το οποίο θα φαγωθεί από άλλους μυημένους και μη μυημένους, είναι καλύτερα να μην χρησιμοποιείτε το πρασάντ που προοριζόταν για εσάς. Εάν θέλετε να χρησιμοποιήσετε πρασάντ στο φαγητό που έχει μαγειρευτεί για οποιονδήποτε άλλον, τότε θα πρέπει να πάρετε πρασάντ ειδικά για εκείνα τα άτομα.

Θα σας πω ένα περιστατικό από τη δική μου ζωή. Όταν ήμουν μικρό παιδί, συνηθίζαμε να παίρνουμε από τον μεγάλο Χαζούρ ένα γλυκό που το έλεγαν «λαντού» *(φτιαγμένο από ρεβιθάλευρο)*. Μία ημέρα πήρα δύο λαντού από τον Χαζούρ. Καθώς κατεβαίναμε από το επάνω διαμέρισμα του, ο πατέρας μου, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, κρατούσε τα δικά του δύο λαντού στο χέρι και τον ρώτησα: «Μπορώ να έχω τα δύο σου λαντού;» Χαμογέλασε και είπε: «Τι έγινε με τα δικά σου λαντού;» Είπα: «Κύριε, τα έφαγα και τα δύο». Και ο αγαπημένος Διδάσκαλος είπε: «Μπορείς να τα πάρεις σήμερα, σαν ειδική περίπτωση, αλλά διαφορετικά το πρασάντ είναι προς όφελος του ατόμου προς το οποίο δίνεται».

Λοιπόν, πακέτα πρασάντ αποστέλλονται για συγκεκριμένα

άτομα. Όταν ένα πακέτο δίνεται για ένα καθορισμένο άτομο, τότε μόνο αυτό το άτομο πρέπει να το καταναλώσει για τον εαυτό του. Αλλά, όταν το πρασάντ δίνεται για το Σανγκάτ, τότε μπορείτε να το μοιρασθείτε με αυτούς και να το χρησιμοποιήσετε όταν μαγειρεύετε για αυτούς. Για οποιαδήποτε άλλα ενδεχόμενα, μπορείτε να γράψετε στον Διδάσκαλο για να πάρετε την άδειά του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε έναν αστρολογικό χάρτη για να μας βοηθήσει να αποφασίσουμε τι επάγγελμα θα πρέπει να επιλέξουμε, ή να μας δείξει ποια κατεύθυνση θα ήταν συνετό για εμάς να ακολουθήσουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τα άστρα δεν επηρεάζουν κάποιον, ο οποίος είτε έχει πάει ο ίδιος πάνω από τα άστρα Εσωτερικά, είτε έχει μυηθεί από έναν Τέλειο Διδάσκαλο. Για εκείνους που δεν είναι μυημένοι, ή δεν είναι κάτω από την επιρροή της Χάρης του Τέλειου Διδασκάλου, τα άστρα έχουν τη δικιά τους επίδραση. Αλλά για εκείνους που εμπίπτουν στη Χάρη ενός ζωντανού Διδασκάλου, αυτοί δεν επηρεάζονται από τα άστρα. Για τους σατσάνγκις το να χρησιμοποιούν αστρολογικούς χάρτες, το να τους διαβάζουν το χέρι *(χειρομαντεία)*, ή να χρησιμοποιούν αριθμολογία, είναι κατά κάποιον τρόπο, ιεροσυλία, επειδή μόλις ευλογηθούμε με το να έχουμε έναν Διδάσκαλο, ο οποίος είναι πολύ ανώτερος από τα άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο, όλα αυτά τα ουράνια σώματα δεν μπορούν να έχουν καμία επίδραση επάνω μας. Από τη στιγμή που μυούμαστε, ερχόμαστε αποκλειστικά κάτω από τη φροντίδα του Διδασκάλου μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε να μας μιλήσετε σχετικά με το να παίρνουμε και να δίνουμε δώρα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να ανταλλάσσουμε δώρα μόνο με αυτούς που έχουμε πολύ αμοιβαίους δεσμούς Εάν πάρουμε ένα δώρο, πρέπει να το ανταποδώσουμε με ένα άλλο δώρο, το οποίο πρέπει να είναι της ίδιας αξίας ή περίπου στην ίδια αξία, έτσι ώστε το δούναι και λαβείν μας να εξισωθεί. Εάν έχουμε τα δικά μας εθνικά ή θρησκευτικά έθιμα που εμπεριέχουν το δούναι και λαβείν δώρων τότε είναι εντάξει. Αλλά πάντοτε πρέπει να είμαστε σε επα-

γρύπνηση ότι, όταν δίνουμε, να κάνουμε σχεδόν την ίδια θυσία με αυτήν που κάνει εκείνος που μας δίνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην έκδοση του Σατ Σαντές του Ιανουάριου του 1981, σε μία ομιλία με τίτλο «Αιώνια Απόφαση», μιλήσατε για σταθερότητα στην αγάπη. Αυτό είναι ένα προχωρημένο στάδιο στην ανάπτυξη της αγάπης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αγάπη, ακόμα και από την εγκόσμια οπτική γωνία της στον ρομαντικό κόσμο, σημαίνει σταθερότητα. Όσο ασύλληπτος και αν μπορεί να εμφανίζεται ο Αγαπημένος, οι πραγματικοί λάτρεις έχουν μία φωτιά που καίει συνεχώς μέσα στην καρδιά τους. Και η ίδια αρχή ισχύει για την πνευματικότητα. Αυτό είναι ένα προχωρημένο στάδιο στο μονοπάτι του μαθητή. Στο πρώτο στάδιο, κοιτάζουμε τον Διδάσκαλο και είμαστε γοητευμένοι από Αυτόν. Βαθμιαία έχουμε την επιθυμία να τον βλέπουμε, όσο πιο συχνά μπορούμε. Μετά ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του. Και μόνον όταν πηγαίνουμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, τότε είμαστε πραγματικά σταθεροί στην αγάπη. Πριν από αυτό το στάδιο, αυτό που γενικά συμβαίνει είναι ότι βλέπουμε, αν ο Διδάσκαλος μάς λέει κάτι το οποίο εξυπηρετεί τον σκοπό μας, τότε θα τηρήσουμε τις εντολές του. Αλλά, αν κάτι δεν μας βολεύει, τότε βρίσκουμε τη μία δικαιολογία ή την άλλη για να κάνουμε πράγματα που είναι απαγορευμένα. Επομένως αυτό δεν είναι σωστό.

Σταθερότητα και πίστη προέρχονται από τον πυρήνα της καρδιάς. Δεν είναι κατασκευάσματα του νου. Κανονικά στις εγκόσμιες υποθέσεις μας η διάνοιά μας παίζει μεγάλο ρόλο, αλλά στην αγάπη είναι η καρδιά μας που παίζει τον σπουδαίο ρόλο. Καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι της πνευματικότητας, έχουμε όλο και περισσότερη σταθερότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας έχω ακούσει να αναφέρετε πολλές φορές ότι είναι πολύ σημαντικό να «έχουμε μέθοδο». Θα μπορούσατε να αναπτύξετε το τι σημαίνει να έχουμε μέθοδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αυτή η «μέθοδος» έχει μία πολύ μεγάλη σημασία κρυμμένη μέσα της. Πρέπει πρώτα να γνωρίζουμε ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας. Και αφού ξέρουμε τον σκοπό,

θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε το μονοπάτι που θα μας κάνει να κατορθώσουμε αυτόν τον σκοπό μας, το συντομότερο δυνατόν. Το να έχουμε μέθοδο σημαίνει ότι θα πρέπει να έχουμε τακτικότητα, πειθαρχία και τις προτεραιότητες μας στη ζωή σωστά υπολογισμένες. Όμως, αυτό που συμβαίνει με μας είναι ότι καταρτίζουμε έναν πίνακα με τις προτεραιότητές μας και βλέπουμε ότι η πνευματικότητα, η οποία θα έπρεπε να είναι η ανώτατη προτεραιότητα, ουσιαστικά λείπει. Ή βλέπουμε ότι, αν αυτή είναι στις προτεραιότητές μας, έχει τοποθετηθεί στην τελευταία θέση.

Το να έχουμε μέθοδο θα πρέπει να ξεπηδά από μέσα μας και να μην επιβάλλεται απ' έξω. Λοιπόν, πρέπει να καθορίσετε τους στόχους σας και, τις προτεραιότητές σας. Αφού τα καθορίσετε, τότε χρησιμοποιείστε τον νου, το σώμα και την ψυχή σας γι' αυτή την επίτευξη. Αυτό είναι που εννοούμε με το να λέμε πως έχουμε μέθοδο στη ζωή. Γενικά δεν έχουμε μέθοδο και κάνουμε αυτό το πράγμα και εκείνο το πράγμα, ανάλογα την περίσταση. Έτσι χάνουμε το πραγματικά σημαντικό πράγμα στη ζωή μας. Επομένως μία μέθοδος προϋποθέτει σταθερότητα και τακτικότητα. Εάν δεν αναπτύξουμε μία μέθοδο, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε μεγάλο στη ζωή μας. Εάν κοιτάξουμε τη ζωή των σπουδαίων ανθρώπων, βλέπουμε ότι αυτοί πάντοτε είχαν μέθοδο. Αν έχουμε μέθοδο, τότε όλο το πράγμα γίνεται εύκολο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορεί κάποιο υλικό αντικείμενο ή εγκόσμια μέθοδος που υιοθετούμε να στραγγίζει αυτόματα την ενέργεια και την προσοχή από τον πνευματικό μας σκοπό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αν ακολουθούμε άλλες επιδιώξεις εκτός από αυτήν της ενότητας με τον Διδάσκαλο, τότε λοξοδρομούμε. Και πάλι είναι θέμα προτεραιοτήτων. Θα πρέπει να δίνουμε στο πνευματικό όφελος την ανώτατη προτεραιότητα στη ζωή μας. Και, αν το έχουμε κάνει αυτό, θα έχουμε φυσικά μέθοδο, θα αγωνιζόμαστε συνεχώς να φθάσουμε σε αυτόν τον στόχο. Οτιδήποτε παίρνει την προσοχή μας μακριά από τον πραγματικό μας στόχο, πρέπει να ξεριζωθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, αυτό θα σήμαινε ότι αγωνιζόμενοι

για μια καριέρα είναι μόνο μια προσκόλληση σε κάτι εγκόσμιο και θα μας λοξοδρομήσει από τον πνευματικό μας στόχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να μας λέει ότι έχουμε μία διάνοια και ότι θα πρέπει να κάνουμε τη μέγιστη χρήση της. Παρόμοια, έχουμε ένα σώμα και θα πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση του. Και έχουμε και μία ψυχή. Συνεπώς οποιαδήποτε εγκόσμια δουλειά πρέπει να κάνουμε, θα πρέπει να την κάνουμε. Και θα πρέπει να την κάνουμε με έναν τίμιο τρόπο. Και επειδή πρέπει να κερδίζουμε τα προς το ζην, θα πρέπει να τα κερδίζουμε με τον ιδρώτα του προσώπου μας. Αλλά, ταυτόχρονα, ενώ θα κάνουμε αυτό, θα πρέπει να θυμόμαστε πάντοτε τον Θεό, και να αγωνιζόμαστε να γίνουμε ένα με Αυτόν. Επομένως οι Διδάσκαλοι δεν μας ζητούν να αδιαφορούμε για την εργασία μας και να μην αφιερώνουμε χρόνο για την γήινη εξέλιξή μας.

Θα πρέπει να κάνουμε και τα δύο ταυτόχρονα. Ο θετικός μυστικισμός δεν είναι ένα μονοπάτι άρνησης ή απάρνησης των εγκόσμιων καθηκόντων μας. Οι Διδάσκαλοι δεν μας ζητούν να γίνουμε απόκοσμοι και να απομακρυνθούμε από την κοινωνία. Μας ζητούν, μαζί με τις πνευματικές μας ασκήσεις, να ζούμε μέσα στον κόσμο και να εκτελούμε τα εγκόσμια καθήκοντά μας.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων έλαβε χώρα στις 12 Αυγούστου 1981 στο Δελχί).

ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ: ΜΙΑ ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν ένας μαθητής έχει την εμπειρία ενός συναισθήματος αγάπης για τον Διδάσκαλό του, η μακαριότητα που διαποτίζει το σώμα του, είναι εμπειρία στο επίπεδο της μυστικιστικής αγάπης ή είναι στο επίπεδο των συναισθημάτων;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν έχετε αγάπη για τον Διδάσκαλο, είναι όλη μυστικιστική αγάπη. Μερικές φορές λιώνετε από αγάπη και λαχτάρα από τον αποχωρισμό του Διδασκάλου, αυτό είναι μέρος της μυστικιστικής αγάπης. Όταν είσαστε μεθυσμένοι με τη θεϊκή ευλογία, τότε αυτό είναι μέρος της μυστικιστικής αγάπης. Κάθε αγάπη που είναι επάνω από το φυσικό σώμα είναι μυστικιστική αγάπη. Όταν ανυψωνόμαστε πάνω από το φυσικό σώμα και όταν έχουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο, είτε είναι μακαριότητα είτε είναι πόνος, αυτό είναι μέρος της μυστικιστικής αγάπης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν αυτή την αγάπη την αισθάνεται κανείς και την βιώνει μέσα στην καρδιά του, αυτό δεν είναι ακόμα μέσα στο σώμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αλλά δεν την αισθάνεστε στην καρδιά, την αισθάνεστε σε ολόκληρο το σώμα. Πώς λέτε ότι είναι στην καρδιά;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Συχνά μιλάτε για τον πόνο του βέλους της αγάπης που σκίζει την καρδιά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή που αναφέρετε είναι η καρδιά του μύστη ενώ η καρδιά σε αυτό το Μονοπάτι είναι μεταξύ των δύο φρυδιών. Αυτή είναι σε όλο το σώμα σας. Δεν εδρεύει στη φυσική καρδιά και δεν είναι φυσικός πόνος. Δεν είναι πόνος της καρδιάς που μπορεί να διαγνωσθεί από τους γιατρούς. Αυτός ο πόνος ή μακαριότητα είναι πολύ πιο πάνω από το σώμα. Είναι πόνος της

ψυχής ή ευχαρίστηση της ψυχής ή μακαριότητα της ψυχής. Αυτά είναι μέρος της μυστικιστικής αγάπης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν, ποιος είναι ο πόνος ή οι οδύνες που αισθάνεται κάποιος στη φυσική περιοχή της καρδιάς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αγάπη για τον Διδάσκαλο δεν είναι πόνος ή εμπειρία στο φυσικό σώμα, επειδή δεν είναι ένα φυσικό φαινόμενο. Όταν μιλάμε για τον πόνο του αποχωρισμού του Αγαπημένου μας, του αποχωρισμού από τον Διδάσκαλό μας, ή ακόμα του αποχωρισμού από τον δικό μας γιο ή σύζυγο, ο πόνος δεν είναι στη φυσική καρδιά. Λέγεται ποιητικά ότι ο πόνος είναι στην καρδιά, αλλά, αν εκείνη την ώρα καλέσετε έναν γιατρό και κάνει ηλεκτροκαρδιογράφημα, δεν θα έδειχνε καμία βλάβη! Ο πόνος δεν είναι στη φυσική καρδιά. Αν υπήρχε πόνος στη φυσική καρδιά, τότε κάθε γιατρός θα μπορούσε να τον διαγνώσει.

Ένας μύστης έλεγε: «Ω γιατρέ, φύγε από το κρεβάτι μου. Υποφέρω από τον πόνο της αγάπης και εσύ δεν έχεις κανένα μέσον να τον διαγνώσεις ή να τον θεραπεύσεις». Αυτή η αγάπη, αυτός ο αποχωρισμός, αυτή η μακαριότητα των δώρων του Διδασκάλου, δεν μπορούν να μετρηθούν, με κανέναν τρόπο, από τους γιατρούς μας. Αυτά βιώνονται μέσα στην καρδιά των μυστών και αυτή η καρδιά έχει την έδρα της μεταξύ των δύο ματιών.

Ακόμα και στη ρομαντική αγάπη – την επονομαζόμενη ρομαντική αγάπη – επειδή ο μυστικισμός είναι η πραγματική ρομαντική ιστορία μεταξύ της ψυχής και του Θεού, η αγάπη δεν είναι στην καρδιά. Όταν ο θεός Έρωτας ρίχνει το βέλος του, ο γιατρός σας δεν μπορεί να δει πού είναι το βέλος. Αν ο ρομαντισμός βιωνόταν στην καρδιά του φυσικού σώματος, τότε όλοι οι εραστές θα ήταν καρδιοπαθείς. Όταν μιλάμε για την καρδιά, μιλάμε μόνο για ένα σύμβολο. Είναι μόνο μία έκφραση. Είναι όπως η έκφραση: «Υπάρχουν τόσες πολλές επιθυμίες στην καρδιά μου». Θέλετε να πείτε ότι όλες αυτές οι επιθυμίες – η επιθυμία να γίνεις πρόεδρος, η επιθυμία να αποκτήσεις μία ανώτερη θέση, η επιθυμία να είσαι πλούσιος – είναι όλες στη φυσική καρδιά; Η φυσική καρδιά δεν έχει καμία σχέση με αυτά τα πράγματα. Την επόμενη φορά που θα αισθανθείτε αυτό τον πόνο, καλέστε τον γιατρό και ζητήστε του να

σας εξετάσει. Θα σας πει αν δεν πηγαίνει κάτι καλά με την καρδιά σας ή όχι. Επομένως, η καρδιά δεν είναι παρά ένα σύμβολο. Λέμε πάντοτε: «Ο αγαπημένος μού πήρε την καρδιά». Αλλά αν, μετά αυτό που λέτε σας χειρουργούσαν, ο γιατρός θα έβρισκε αυτή τη φυσική καρδιά ακόμα εκεί. Πώς παίρνει ο αγαπημένος την καρδιά; Ακόμα και στην εγκόσμια αγάπη λέμε: «Μου έκλεψες την καρδιά». Θέλετε να πείτε ότι όλοι αυτοί οι άνθρωποι, αν χειρουργηθούν, δεν θα βρεθεί καρδιά μέσα στο σώμα τους; Αυτές οι εκφράσεις είναι μόνο παραβολικές. Η καρδιά των μυστών είναι το "Κέντρο της Ψυχής", το "Τρίτο Μάτι" ή ο "Μοναδικός Οφθαλμός" που βρίσκεται μεταξύ και πίσω από τα δύο φρύδια.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να ελέγξουμε τις αρνητικές σκέψεις;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν επαναλαμβάνουμε τα πέντε Ιερά Ονόματα που μας έχουν δοθεί από τον Διδάσκαλο την ώρα της Μύησης και συγκεντρωνόμαστε στο Τρίτο Μάτι ή Μοναδικό Οφθαλμό, τότε αυτά τα πράγματα δεν θα μας ενοχλούν. Θα δούμε ότι τη στιγμή που θα μπορέσουμε να συγκεντρωθούμε, καμία αρνητική σκέψη δεν θα έρχεται. Είναι απλά θέμα εξάσκησης. Πριν καθίσουμε για διαλογισμό, θα πρέπει να αρχίσουμε να απαγγέλλουμε κάποιους στίχους από τις Γραφές, στους οποίους να αναφέρεται το πόσο η ψυχή λαχταρά τον Διδάσκαλο. Και αν θυμόμαστε έντονα τον Διδάσκαλο και αρχίσουμε τον διαλογισμό μας, θα δούμε ότι θα έχουμε καλύτερη συγκέντρωση και οι αρνητικές σκέψεις μας θα μειωθούν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς καθορίζετε την δεκτικότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεκτικότητα σημαίνει να χάνεστε τελείως μέσα στον Διδάσκαλο. Τότε οποιαδήποτε ακτινοβολία έρχεται από τον Διδάσκαλο, θα την απορροφάτε τελείως. "Πλήρης δεκτικότητα" είναι, όταν βλέπετε τον Διδάσκαλο και έχετε την Εσωτερική Του ντάρσαν και συγχωνεύεστε με Αυτόν. Όταν έχετε πλήρη δεκτικότητα, μπορείτε να πάρετε όλα τα θεϊκά κύματα από τον Διδάσκαλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτά τα κύματα συνεχίζουν να εκπέμπονται όλη

την ώρα, αλλά εμείς είναι που δεν ερχόμαστε πάντοτε σε επαφή με αυτά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Ένα άτομο που είναι δεκτικό, πραγματικά δεκτικό, δέχεται το όφελος από αυτά τα κύματα συνεχώς. Αλλά, όταν είσαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, έχετε διπλό πλεονέκτημα, επειδή μπορείτε, συγχρόνως να του μιλήσετε και στο φυσικό επίπεδο. Μπορείτε να εξαλείψετε τις αμφιβολίες σας. Ακόμα, είναι πολύ πιο εύκολο να διαλογισθείτε και να έχετε ενατένιση στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Άρα, όταν είμαστε μαζί του, θα πρέπει να αρπάζουμε την ευκαιρία να κάνουμε την καλύτερη χρήση της φυσικής του παρουσίας. Αν επίσης, διάγουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου, τότε θα έχουμε το πλήρες όφελος οπουδήποτε βρισκόμαστε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι η αυτοενδοσκόπηση στην πραγματικότητα μία διαδικασία ανάλυσης αυτών των φραγμών ή εμποδίων που μας εμποδίζουν από το να αισθανθούμε τα θεϊκά κύματα από τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Δεν τα αισθανόμαστε, επειδή είμαστε απασχολημένοι με άλλες σκέψεις και με άλλα αισθήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως, συμπληρώνοντας το ημερολόγιο είναι σαν να καθαρίζουμε ένα δωμάτιο και να αδειάζουμε τον εαυτό μας από αυτές τις άλλες σκέψεις που τον φορτώνουν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Πρέπει να έχουμε μόνο τον Διδάσκαλο μέσα στην καρδιά μας. Πρέπει να σκεπτόμαστε μόνο τον Διδάσκαλο. Και για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να καθαρίσουμε την καρδιά μας από όλες τις άλλες σκέψεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μερικές φορές, όταν κάνω τα εγκόσμια μου καθήκοντα, ξεχνώ τον Διδάσκαλο και θέλω να ξέρω πώς μπορώ να διατηρώ τη συνεχή ενθύμηση του Διδασκάλου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν προσηλώνουμε τον νου μας σε κάποια θέματα, τότε φυσικά είμαστε απορροφημένοι σε εκείνα τα θέματα. Αλλά, οποτεδήποτε υπάρχουν μερικές ελεύθερες στιγμές, θα πρέπει να θυμόμαστε τον Διδάσκαλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει κάποιο στάδιο ανώτερο, που όταν κάνεις αυτά τα εγκόσμια καθήκοντα, μπορείς συγχρόνως να συνεχίζεις να θυμάσαι τον Διδάσκαλό σου ταυτόχρονα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αυτό είναι ένα ανώτερο στάδιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν, κατά τη διάρκεια της ημέρας, αντιμετωπίζουμε δύσκολες καταστάσεις και συνειδητά κάνουμε προσπάθεια να έχουμε καλές σκέψεις, καλά λόγια ή καλές πράξεις, αντιδρώντας σε τέτοιες καταστάσεις, ανταμειβόμαστε με μακαριότητα ή με καλό διαλογισμό εκείνη την ημέρα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν, καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, κάνετε μόνο καλό, βεβαίως αυτό θα σας βοηθήσει στον διαλογισμό σας. Όταν όλη την ημέρα έχετε καλές σκέψεις, καλά λόγια και καλές πράξεις, τέτοια πράγματα θα σας βοηθήσουν στον διαλογισμό σας. Θα έχετε καλύτερους διαλογισμούς και καλύτερη συγκέντρωση.

(Η ακόλουθη ραδιοφωνική συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στο Σικάγο, τον Ιούλιο του 1978, κατά τη διάρκεια της πρώτης επίσκεψης του Διδασκάλου Ντάρσαν Σινγκ στην Αμερική).

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορούμε να δούμε τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, μπορούμε να δούμε τον Θεό στη διάρκεια αυτής της ζωής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η απόδειξη αυτών που λέτε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όπως ακριβώς όπως η απόδειξη για την πουτίγκα είναι όταν τη γευόμαστε, η απόδειξη για την πνευματική επίτευξη είναι στην εμπειρία της. Μπορούμε να επιτύχουμε την Αυτογνωσία και την Θεογνωσία μέσω μυστικιστικών εμπειριών στο Μονοπάτι των Διδασκάλων.

Κάποτε ο Ραμακρίσνα Παραχάμσα ρωτήθηκε από τον μαθητή του τον Βιβεκανάντα: «Πατέρα, έχετε δει τον Θεό;». Εκείνος απάντησε: «Ναι, γιε μου, Τον έχω δει τόσο καθαρά, όπως βλέπω τώρα εσένα».

Όταν ο Θεός ήρθε σε έκφραση πήρε δύο μορφές: το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Όταν έλθουμε σε επαφή με αυτές τις δύο Αρχές, τότε, όχι μόνο μπορούμε να δούμε τον Θεό, αλλά και να Του μιλήσουμε, πρόσωπο με πρόσωπο, να δεχθούμε την καθοδήγησή Του σε όλες μας τις υποθέσεις και, τελικά, να συγχωνευθούμε με Εκείνον.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με τι μοιάζει ο Θεός;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Θεός είναι άμορφος. Είναι όλο λαμπρότητα, όλο Φως και αρχέγονη δόξα. Ο Θεός είναι τόσο λαμπερός ώστε δεν μπορούμε να περιγράψουμε με κάποιο τρόπο το Φως Του, αλλά λέγεται στις Γραφές ότι ακόμα και τρισεκατομμύρια ήλιων και φεγγαριών, τοποθετημένων μαζί, δεν μπορούν να συγκριθούν ούτε και με μια ακτίνα του Φωτός του Θεού.

Μπορούμε να δούμε τον Θεό, στην αρχέγονή Του δόξα, στο ανώτατο πνευματικό βασίλειο. Αλλά, αφού το ανώτατο πνευματικό βασίλειο βρίσκεται πέρα από τα όρια ύπαρξης του νου και της διάνοιας, απλά και μόνο λέξεις δεν μπορούν να Τον περιγράψουν με σαφείς ανθρώπινους όρους. Λέγεται ότι σε εκείνο το στάδιο που μπορούμε να Τον δούμε μιλάμε χωρίς γλώσσα, βλέπουμε χωρίς μάτια, ακούμε χωρίς αυτιά, περπατάμε χωρίς πόδια και εργαζόμαστε χωρίς χέρια. Εκείνο το βασίλειο δεν μπορεί να περιγραφεί με λόγια και ό,τι έχει ειπωθεί από τους Αγίους και τους οραματιστές αποτελεί μόνο μία ασαφή εκτίμηση και μία συμβολική προβολή αυτής της πραγματικότητας. Αλλά ένα πράγμα μπορεί μόνο να ειπωθεί: «Δεν υπάρχει γλώσσα εκεί, εκτός από μία, και αυτή είναι η γλώσσα της αγάπης».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Με ποιους τρόπους μπορούμε να δούμε τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τον Θεό, Τον έχουν δει όλοι οι Άγιοι και οι οραματιστές από τη χαραυγή της αιωνιότητας. Ο Γκουρού Νανάκ έχει πει: «Βλέπω τον Κύριό μου μπροστά μου». Άλλοι Άγιοι και οραματιστές μάς έχουν πει ότι έχουν δει τον Θεό Εσωτερικά. Ο Θεός σπάνια έχει παρουσιαστεί σε μέρη προσκυνήματος, επειδή ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς κατασκευασμένους από ανθρώπινα χέρια. Ο Θεός κατοικεί σε ένα ναό, τον οποίο έχει κατασκευάσει με τα ίδια Του τα χέρια και αυτός είναι το ανθρώπινο σώμα. Και το ανθρώπινο σώμα είναι ο πραγματικός ναός, μέσα στον οποίο μπορούμε να δούμε τον Θεό σε όλη Του την λαμπρότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχουν πολλά βιβλία που έχουν γραφεί σχετικά με τις επιθανάτιες εμπειρίες. Ποια είναι η άποψή σας για αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχουν σήμερα πολλά βιβλία που έχουν γραφεί σχετικά με τη ζωή μετά τον θάνατο και ένα από τα πρώτα είναι το γνωστό βιβλίο του ιατρού Δρ. Ρέυμοντ Μούντυ με τίτλο «Η ζωή μετά τον σωματικό θάνατο». Στα βιβλία αυτά παραθέτονται στοιχεία που αποδεικνύουν ότι μετά το αναπόφευκτο γεγονός του φυσικού μας θανάτου η ζωή συνεχίζεται σε μια άλλη διάσταση. Η πρόσφατη αποκάλυψη αυτών των αληθειών, μέσω εκατοντάδων

βιβλίων που έχουν δημοσιευθεί μέχρι σήμερα, μπορεί να έχουν προκαλέσει το ενδιαφέρον στη Δύση, αλλά είναι γεγονός πως οι Άγιοι, οι οραματιστές και οι προφήτες όλων των εποχών, από τη χαραυγή της αιωνιότητας έχουν μιλήσει ακριβώς γι' αυτές τις αλήθειες και έχουν τονίσει την ανάγκη τού «να μαθαίνουμε να πεθαίνουμε, έτσι ώστε να μπορούμε να αρχίσουμε να ζούμε». Οι ίδιοι μάλιστα έχουν βιώσει την εμπειρία του θανάτου ακόμα και πολλές φορές την ημέρα και είχαν ευλογηθεί με αυτήν την εμπειρία, του να έρχονται σε επαφή με τον ζωογόνο θείο Λόγο, δηλ. το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Αυτά τα θεία δώρα παρέχονται στους αναζητητές της Αλήθειας, κατά την ώρα της Μύησης τους, με τη Χάρη και την φιλευσπλαχνία του ζωντανού Διδασκάλου της κάθε εποχής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί χρειαζόμαστε έναν ζωντανό Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο ζωντανός Διδάσκαλος είναι αυτός, ο οποίος όχι μόνο έχει μάθει ο ίδιος να πεθαίνει, ενόσω ζει και έτσι έχει πραγματοποιήσει την επικοινωνία του με τον Παντοδύναμο, αλλά είναι, αυτός που μπορεί να διδάξει και σε άλλους την τεχνική του να πεθαίνουν, ενόσω ζουν, έτσι ώστε κι αυτοί να επιτύχουν τη συγχώνευση της ψυχής τους με τον Θεό. Οι ειλικρινείς αναζητητές της Αλήθειας πηγαίνουν σε έναν Τέλειο Διδάσκαλο ακριβώς για να μάθουν την παραπάνω τεχνική και να φθάσουν στον απώτατο στόχο της ανθρώπινης ύπαρξης που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιος είναι ο σκοπός του διαλογισμού;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν και όλοι στον κόσμο αναζητούν την ευτυχία, βλέπουμε ότι όλοι υποφέρουν από πόνο, απογοήτευση και δυστυχία. Τα εφήμερα υλικά αγαθά στη ζωή δεν μπορούν να μας δώσουν καμία διαρκή ευχαρίστηση. Αφού η ψυχή είναι μία συνειδητή οντότητα και είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού, είναι μόνο η συνειδητή επαφή με τη Θεία Ουσία μέσα μας που μπορεί να μας δώσει ανακούφιση και ειρήνη στο νου. Βλέπουμε ότι τώρα τελευταία όλο και περισσότεροι άνθρωποι ψάχνουν για Εσωτερική διαρκή ειρήνη. Ο διαλογισμός είναι η διαδικασία της απόσυρσης

της προσοχής μας από τον κόσμο και τις αισθήσεις και της εστίασής της Εσωτερικά για να έλθουμε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού, που είναι η Πηγή όλης της αγάπης, όλης της χαράς, όλης της ειρήνης και της μακαριότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχουν πολλές ομάδες, ειδικά στις Ηνωμένες Πολιτείες, που ξεκίνησαν να ασκούνται σε διάφορους τύπους διαλογισμού, που δεν είναι συνδεδεμένοι με κάποια συγκεκριμένα διδάγματα. Ποια είναι η διαφορά μεταξύ εκείνων των τρόπων διαλογισμού και ενός περισσότερο πνευματικού διαλογισμού, όπως αυτόν που Εσείς διδάσκετε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι περισσότεροι τρόποι διαλογισμού, που υιοθετούνται τώρα, σχετίζονται με ασκήσεις της γιόγκα. Μερικές από αυτές τις ασκήσεις σκοπεύουν, βασικά, να κρατήσουν τα σώματά μας υγιή και σε καλή φυσική κατάσταση, αλλά έχουν λίγη ή καθόλου σχέση με την εξύψωση της ψυχής και την τελική ένωσή της με τον Παντοδύναμο, η οποία είναι το άλφα και το ωμέγα της ανθρώπινης ζωής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι τα προαπαιτούμενα για τη Μύηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όλες οι Γραφές μάς λένε ότι πρέπει να διάγουμε μία ηθική ζωή, η οποία είναι το πρώτο βήμα προς την πνευματικότητα. Μία ηθική ζωή σημαίνει μία ζωή αλήθειας, αγάπης για όλους, αγνότητας, ταπεινοφροσύνης, ανιδιοτελούς προσφοράς και μη βίας. Άλλο προαπαιτούμενο είναι η τήρηση μιας αυστηρής χορτοφαγικής διατροφής που σημαίνει αποχή από κρέας, ψάρι, πουλερικά και αυγά, γονιμοποιημένα ή όχι. Εάν λέμε ότι έχουμε αγάπη και συμπόνια για όλους, πώς μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι είμαστε λάτρεις ολόκληρης της Δημιουργίας του Θεού και συγχρόνως να σκοτώνουμε οι ίδιοι ή άλλοι για λογαριασμό μας και να τρώμε τα νεκρά σώματα των ζώων, τα οποία μας προσφέρονται σαν τροφή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχουν άλλα προαπαιτούμενα για τη Μύηση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ένα άλλο προαπαιτούμενο που αφορά τη διατροφή είναι η αποφυγή όλων των οινοπνευματωδών ποτών και ναρκωτικών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί απαγορεύονται το οινόπνευμα και τα ναρκωτικά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πνευματικότητα σημαίνει την αφύπνιση της Θείας συνειδητότητας, η οποία βρίσκεται μέσα στον καθένα μας. Για να ακολουθήσουμε το πνευματικό Μονοπάτι πρέπει να γίνουμε πιο συνειδητοί. Με το να πίνουμε οινόπνευμα ή να παίρνουμε ναρκωτικά, αντί να διευρύνουμε την συνειδητότητά μας, εμείς τη θολώνουμε. Η πνευματικότητα είναι ένα μονοπάτι ελευθερίας, αλλά εάν εθιστούμε στο οινόπνευμα και τα ναρκωτικά, τότε πού είναι η ελευθερία μας; Οτιδήποτε δημιουργεί συνήθεια ή οτιδήποτε εξασθενεί τη συνειδητότητά μας, στέκει εμπόδιο στο δρόμο για τον τελικό σκοπό της ζωής μας, ο οποίος είναι το να απελευθερώσουμε την ψυχή μας, μία συνειδητή οντότητα, από την εξουσία του νου και της ύλης. Μόνο όταν η ψυχή αποτινάξει αυτά τα δεσμά, μπορεί να διασχίσει τις ανώτερες πνευματικές Περιοχές και να γίνει κοινωνός του Θεού που είναι η Πανσυνειδητότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι κοστίζει για να ακολουθήσει κανείς αυτό το Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η πνευματικότητα, όπως όλα τα άλλα δώρα της φύσης, δίνεται δωρεάν στους αναζητητές της Αλήθειας. Ένας αληθινός Διδάσκαλος πάντα κερδίζει το ίδιος τα προς το ζην και δεν δέχεται κανένα δώρο και καμία προσφορά από τους μαθητές του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για να ακολουθήσουμε αυτό το Μονοπάτι των Διδασκάλων, πρέπει να εγκαταλείψουμε τις οικογένειές μας, τα επαγγέλματά μας και την εγκόσμια ζωή μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν είμαστε υποχρεωμένοι να εγκαταλείψουμε τον κόσμο και να πάμε στα βουνά ή στις ζούγκλες για να βρούμε τον Θεό. Αυτό δεν είναι ένα Μονοπάτι αρνητικού μυστικισμού, είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Πρέπει να παραμείνουμε στον κόσμο, αλλά να μην είμαστε προσκολλημένοι σ' αυτόν. Πρέπει να εκπληρώνουμε τις εγκόσμιες υποχρεώσεις μας, να κερδίζουμε τα προς το ζην και να μοιραζόμαστε με τους άλλους. Δεν πρέπει να εγκαταλείψουμε τις οικογένειές μας. Ο γάμος

δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα, εάν τον ζούμε σύμφωνα με τις Γραφές. Βλέπουμε ότι πολλοί από τους Αγίους έχουν την οικογενειακή τους ζωή και εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ως οικογενειάρχες.

Λοιπόν, οι Άγιοι μάς ζητούν να διάγουμε κανονική ζωή και να ασκούμαστε στην αυτοπειθαρχία, στην ηθική ζωή και τον διαλογισμό. Αυτό είναι εκείνο που χρειάζεται. Πρέπει να αναπτύξουμε αυτές τις ιδιότητες για να προχωρήσουμε στο πνευματικό Μονοπάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι δυνατόν και ένας Χριστιανός επίσης να ακολουθήσει το Μονοπάτι σας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Το δικό μας είναι ένα επιστημονικό Μονοπάτι. Παρουσιάζουμε την πνευματικότητα μόνο ως επιστήμη. Αν έλθει ένας Χριστιανός, του ζητείται να γίνει ένας αληθινός Χριστιανός και να ακολουθήσει τα διδάγματα του Χριστού. Εμείς οι ίδιοι ακολουθούμε τα διδάγματα του Χριστού και όλων των άλλων προφητών και Αγίων που έχουν ευλογήσει αυτή τη Γη, από αμνημονεύτων χρόνων. Αλλά, ασκούμε τη θρησκεία μόνο σαν μία τέλεια επιστήμη. Δεν ασχολούμαστε ερασιτεχνικά με την εξωτερική της πλευρά, η οποία σχετίζεται με τους εξωτερικούς τύπους λατρείας, όπως οι τελετές και οι τελετουργίες. Εμείς πραγματευόμαστε μόνο την Εσωτερική πλευρά, η οποία είναι παγκόσμια.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μου εξηγήσετε αυτό το εδάφιο από τη Βίβλο που λέει: «Κάποιοι θα αποσκιρτήσουν από την πίστη. Θα ενδώσουν στα απατηλά πνεύματα και τα δαιμονικά διδάγματα των ψευδολόγων, των οποίων οι συνειδήσεις είναι καυτηριασμένες με πυρακτωμένο σίδερο. Εμποδίζουν τον γάμο και την απόλαυση των τροφών, που δημιούργησε ο Θεός για να μετέχουν αυτών και να δίνουν τις ευχαριστίες τους εκείνοι που πιστεύουν και γνωρίζουν την αλήθεια, επειδή οτιδήποτε δημιούργησε ο Θεός είναι καλό και τίποτε δεν πρέπει να απορρίπτεται, όταν γίνεται δεκτό με ευγνωμοσύνη, διότι είναι καθαγιασμένο μέσω του Λόγου του Θεού και της προσευχής»;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό το εδάφιο αναφέρεται στον γάμο και την τροφή. Όσον αφορά στον γάμο, έχω ήδη δηλώσει ότι ο γάμος

δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα, υπό τον όρο ότι διάγουμε την έγγαμη ζωή σύμφωνα με τις Γραφές. Έχουμε δει στην ιστορία ότι ακόμα και οι Άγιοι είχαν οικογενειακή ζωή και εκπλήρωναν όλες τους τις υποχρεώσεις τους ως οικογενειάρχες.

Όσον αφορά στην ερώτηση για την τροφή, δεν απαγορεύουμε σε κανέναν να τρώει οτιδήποτε έχει δοθεί από τη φύση με τη μορφή των λαχανικών. Αν όμως ισχυριζόμαστε ότι έχουμε αγάπη για όλη τη Δημιουργία, πώς μπορούμε, να συμφωνούμε να σφάζονται ζώα, πουλιά και ψάρια για τις δικές μας ορέξεις; Λέμε ότι ο Χριστός ήταν ο Απόστολος της Ειρήνης και ότι ήταν η ενσάρκωση της μη βίας. Χριστός και μη βία πηγαίνουν μαζί. Και ο Χριστός είπε: «Εάν κάποιος σου δώσει ένα ράπισμα στο ένα μάγουλο, γύρισε σε αυτόν και το άλλο μάγουλο». Εάν ήταν μη-βίαιος σε αυτόν τον βαθμό, πώς θα μπορούσε να ήταν βίαιος σε εκείνους που βρίσκονται στις κατώτερες βαθμίδες της Δημιουργίας του Θεού; Και εννοώ, τα ζώα, τα πουλιά και τα ψάρια. Ήταν υπέρ της παγκόσμιας αγάπης και της ολοκληρωτικής μη βίας. Εάν είμαστε και εμείς υπέρ της παγκόσμιας αγάπης και της ολοκληρωτικής μη βίας, τότε δεν θα πρέπει να σκοτώνουμε τίποτα. Και, επίσης, μία από τις 10 εντολές είναι αυτή του: «Ου φονεύσεις». Εάν λοιπόν θέλουμε να ακολουθήσουμε αυτή τη χρυσή του: «Ου φονεύσεις», τότε, φυσικά, δεν τίθεται θέμα τού να τρώμε κρέας, ψάρι και πουλερικά. Λοιπόν, ακολουθώντας μια χορτοφαγική διατροφή, ακολουθούμε αυστηρά τις εντολές του Αποστόλου της Ειρήνης, επειδή Αυτός μας ζήτησε να μη συμμετέχουμε σε καμία θανάτωση. Έδωσε την εντολή να έχουμε αγάπη για όλη τη Δημιουργία και αυτό, μαζί με τη μη-βία, είναι εκείνο που μας κάνει να μη σκοτώνουμε και να μην τρώμε ζώα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λέγεται ότι, όταν τρως κάτι, αφαιρείς τη ζωή μιας κατώτερης μορφής ύπαρξης. Έτσι στην ουσία, τρώγοντας και χωνεύοντας μέσα στο ίδιο σου το σώμα, ακόμα και λαχανικά, ακόμα και νερό, αφαιρείς ζωή. Μπορείτε να το εξηγήσετε αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχουν πέντε ενεργές ουσίες ή στοιχεία, τα οποία στις Γραφές μας αναφέρονται ως "τάτβας": γη, νερό, φωτιά, αέρας και αιθέρας. Το ανθρώπινο σώμα περιέχει και τα πέντε

τάτβας, τα οποία το καθιστούν ως το πιο αξιόλογο. Η θανάτωση ανθρώπου από συνανθρώπους του θεωρείται το πιο αποτρόπαιο έγκλημα και στην ιστορία επέσυρε την ανώτατη ποινή. Η επόμενη αξία τοποθετείται στα τετράποδα και τα ζώα που έχουν τέσσερα τάτβας ή στοιχεία, με τον αιθέρα να είναι σχεδόν απών ή να αποτελεί αμελητέο ποσοστό. Σύμφωνα με τους περισσότερους νόμους, η θανάτωση ενός τέτοιου ζώου συνήθως συνεπάγεται μία ποινή ίση προς την αξία αγοράς αυτού του ζώου. Μετά έρχονται τα πουλιά, έχοντας τρία ενεργά στοιχεία μέσα τους – νερό, φωτιά και αέρα – που τους δίνουν μικρότερη αξία. Ακόμα μικρότερη είναι η αξία των ερπετών, σκουληκιών και εντόμων, τα οποία έχουν μόνο δύο ενεργά τάτβας ή στοιχεία γη και φωτιά – καθώς τα υπόλοιπα τρία στοιχεία βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση. Ο θάνατος αυτών των ειδών ζωής δεν συνεπάγεται καμία ποινή από τους περισσότερους νόμους αυτού του κόσμου. Την πιο μικρή αξία την έχουν οι ρίζες, τα λαχανικά και τα φρούτα, τα οποία περιέχουν μόνο το στοιχείο του νερού σε ενεργή κατάσταση, αφήνοντας τα άλλα τέσσερα στοιχεία ανενεργά. Έτσι, καρμικά, η διατροφή που βασίζεται στα λαχανικά και τα φρούτα αποτελεί τη διατροφή που προκαλεί τον λιγότερο πόνο και ο άνθρωπος, που ακολουθεί αυτού του είδους τη διατροφή, δημιουργεί το μικρότερο καρμικό χρέος.

Αφού πρέπει να ζήσουμε μέσα σε αυτόν τον κόσμο και να συντηρούμε το σώμα μας, τότε, έχοντας υπόψη το θέμα της μη βίας, ας προσπαθήσουμε να ζούμε προκαλώντας τον λιγότερο δυνατό πόνο και καταστροφή και αυτό είναι δυνατό, εάν ακολουθούμε τη χορτοφαγική διατροφή.

Πολλοί άνθρωποι έχουν παρανοήσει την έννοια της χορτοφαγικής διατροφής θεωρώντας ότι τα λαχανικά και μόνον δεν μας δίνουν την κατάλληλη διατροφική δυνατότητα. Όμως ήρθα σε επαφή με τους κυριότερους ερευνητές της διατροφής στην Ινδία και οι μαρτυρίες τους δείχνουν ότι η χορτοφαγική διατροφή, μάς δίνει την αναγκαία διατροφική ικανότητα για να διατηρούμαστε υγιείς στη ζωή.

Πραγματικά, μερικά χρόνια πριν, το μόνο σχόλιο που είχε εκφρασθεί ήταν ότι οι χορτοφάγοι πιθανώς δεν έπαιρναν τις απα-

ραίτητες πρωτεΐνες, αλλά η έρευνα των τελευταίων ετών δείχνει ότι με μία σωστή χορτοφαγική διατροφή μπορούμε, σίγουρα, να πάρουμε την κατάλληλη ποσότητα πρωτεϊνών, καθώς και τις απαραίτητες βιταμίνες και τα απαραίτητα μέταλλα. Από άποψη υγείας η χορτοφαγική διατροφή είναι τόσο πλήρης και θρεπτική όσο κάθε άλλη διατροφή και αυτό έχει αποδειχθεί διεθνώς από επιστήμονες, βιολόγους και τους διατροφολόγους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η σχέση μεταξύ του Διδασκάλου και των μαθητών Του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η σχέση μεταξύ του Διδασκάλου και του μαθητή είναι αυτή της ανιδιοτελούς αγάπης. Ο Διδάσκαλος οδηγεί τα βήματα του μαθητή σε αυτόν τον κόσμο καθώς και στον μετέπειτα. Βοηθάει τον μαθητή του μέχρι αυτός να φθάσει στον τελικό πνευματικό προορισμό του και να γίνει κοινωνός του Παντοδύναμου. Ο μαθητής, με τη σειρά του, κινείται με το πνεύμα μιας τέλειας αφοσίωσης, ολοκληρωτικής αυτοπαράδοσης και απόλυτης υπακοής προς τον Διδάσκαλο. Μιμείται την ιδανική ζωή του Διδασκάλου του με σκοπό να αποκτήσει τις θείες αρετές Του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο καιρό χρειάζεται ένας μαθητής για να επιτύχει τον απώτατο στόχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν μπορούμε να καθορίσουμε κανένα συγκεκριμένο χρονικό όριο, επειδή όλα εξαρτώνται από την εξέλιξη της ψυχής του εκάστοτε μαθητή. Μερικοί μαθητές είναι ήδη πολύ εξελιγμένοι στο πνευματικό Μονοπάτι και, τη στιγμή που έρχονται σε ένα Διδάσκαλο, κάνουν γρήγορη πρόοδο. Αλλά άλλοι, που δεν είναι τόσο εξελιγμένοι πνευματικά ή που δεν έχουν τον ίδιο ζήλο ή πάθος για αυτό το Μονοπάτι, χρειάζονται φυσικά τον δικό τους χρόνο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούν αυτά τα πνευματικά διδάγματα να βοηθήσουν τον κόσμο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Παρά την υλική μας πρόοδο, ο κόσμος βρίσκεται στο χείλος του γκρεμού. Με όλα αυτά τα πυρηνικά όπλα, ένα λανθασμένο βήμα και το ανθρώπινο είδος θα ρίξει τον πλανήτη στην άβυσσο της ολοκληρωτικής καταστροφής και του αφανισμού.

Πριν θέσουμε υπό έλεγχο τον δικό μας εαυτό, προσπαθήσαμε να ελέγξουμε τις δυνάμεις της φύσης. Εάν πρώτα είχαμε τελειοποιήσει τους εαυτούς μας, η υλική μας πρόοδος θα χρησιμοποιούνταν προς όφελος της ανθρωπότητας. Για να έχουμε επιτυχία σε οποιονδήποτε τομέα της ζωής πρέπει να ελέγχουμε τον νου και τις αισθήσεις μας. Τα προβλήματά μας δημιουργούνται, ακριβώς επειδή δεν μπορούμε να τα έχουμε υπό έλεγχο

Ρωτούσαν συχνά τον μεγάλο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ πώς μπορούμε να εγκαθιδρύσουμε διαρκή ειρήνη στον κόσμο. Η απάντησή του ήταν πολύ απλή, έλεγε: «Εάν οι βασιλείς ενεργούν πάνω από τα συμφέροντα των βασιλείων τους και οι ιερείς πάνω από τους "-ισμούς", (τις θεωρίες) τότε θα υπάρξει διαρκής ειρήνη». Ο Διδάσκαλος δεν δίδασκε κανέναν "-ισμό", αλλά παρουσίαζε το Μονοπάτι των Διδασκάλων σαν μία επιστήμη. Έλεγε ότι, αν είσαι Χριστιανός, να παραμένεις ένας αληθινός Χριστιανός, αν είσαι Σικχ, να είσαι ένας αληθινός Σικχ και αν είσαι Ινδουιστής, να είσαι ένας αληθινός Ινδουιστής. Και αυτό μπορούμε να το επιτύχουμε μόνον όταν διάγουμε μια ηθική ζωή και ζούμε σύμφωνα με τις ηθικές αξίες. Όλα τα θρησκεύματα μάς παροτρύνουν να αγαπάμε τους γείτονές μας – ακόμα και τους εχθρούς μας. Μόνο τότε μπορούμε να καταλάβουμε πλήρως την έννοια της Πατρότητας του Θεού και της αδελφοσύνης των ανθρώπων. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές κάτω από την πατρότητα του Θεού, επομένως πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο, ανεξάρτητα από τις διαφορές μας, στις θρησκευτικές πεποιθήσεις, στο χρώμα ή την κοινωνική θέση. Αν το κάνουμε αυτό, τότε η Βασιλεία του Θεού μπορεί να έλθει πάνω στη Γη. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της Χάρης και της φιλευσπλαχνίας ενός ζωντανού Αγίου, ο οποίος έχει λύσει ο ίδιος το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και μπορεί να βοηθήσει και άλλους να κάνουν το ίδιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχετε κάτι που θα θέλατε να πείτε τελειώνοντας, πιθανώς κάτι που θα μας βοηθούσε σε όλη τη διάρκεια της ημέρας μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα έπρεπε όλοι μας όχι να προσποιούμαστε, αλλά να πράττουμε, έχοντας αγάπη και στοργή για όλους τους

ανθρώπους και όχι μόνο για όλους τους ανθρώπους, αλλά για ολόκληρη τη Δημιουργία του Θεού, επειδή αν αναπτύξουμε πραγματική αγάπη για ολόκληρη τη Δημιουργία του Θεού, τότε δεν θα υπάρχει θέμα σχετικά με διαμάχες και διαφορές. Όταν θα έχουμε μάθει να καθόμαστε μαζί σαν αδελφοί και αδελφές κάτω από τον ίδιο τον Θεό, τότε θα έχουμε αιώνια ειρήνη, αιώνια μακαριότητα, αιώνια έκσταση, αιώνια ηρεμία και σωτηρία. Και αν μπορέσουμε αυτό να το κατορθώσουμε, τότε θα εξασφαλίσουμε ότι η Βασιλεία του Θεού θα μπορέσει να έλθει πάνω στη γη, διότι το Σύμπαν θα είναι γεμάτο αγάπη, γεμάτο στοργή, γεμάτο φιλευσπλαχνία και θα έχουμε αγάπη, ταπεινοφροσύνη και ηθική ζωή, σαν τις βάσεις μας στη ζωή.

Αυτή η ηθική βάση συνίσταται από αγάπη για ολόκληρη τη Δημιουργία, ταπεινοφροσύνη πρώτον, ταπεινοφροσύνη δεύτερον και ταπεινοφροσύνη τελευταίο και ακόμα αγνότητα και καθαρότητα, επειδή «Ευλογημένοι είναι οι αγνοί στην καρδιά, διότι αυτοί θα δουν τον Θεό». Εκτός από αυτό, πρέπει να απαλλαγούμε από το εγώ μας, επειδή το εγώ του ανθρώπου είναι η ρίζα των αγώνων μας, όλων των βασάνων μας και όλων των πολέμων που έχουμε στον κόσμο.

Αν μόνο αναγνωρίζαμε, από τα βάθη της καρδιά μας, την ενότητα όλης της ανθρωπότητας, δεν θα προσπαθούσαμε να καταπατήσουμε τα δικαιώματα των άλλων και θα ακτινοβολούσαμε αγάπη και συμπόνια, όπου κι αν πηγαίναμε. Αν μπορέσουμε να κατορθώσουμε αυτόν τον σκοπό, τότε θα σταματήσουν όλοι οι πόλεμοι, όλες οι διαμάχες, όλες οι συγκρούσεις και θα έχουμε ειρήνη και μακαριότητα παντού. Αυτό είναι, νομίζω, το Άλφα και το Ωμέγα της ζωής μας.

Αυτό είναι ένα Μονοπάτι, στο οποίο δεν πρέπει να παίξουμε τον ρόλο μας απομονωμένοι. Δεν είναι μία σόλο παράσταση. Πρέπει να έχουμε συναίσθηση της κοινωνικής ομάδας και να εργαζόμαστε για το καλό και το όφελος όλων των άλλων ανάμεσά μας. Εδώ πρέπει να παίξουμε τον σωστό ρόλο στην ορχήστρα της ζωής, έτσι ώστε να έχουμε τη συμφωνία της αγάπης και τη συμφωνία της ειρήνης να αντηχούν σε όλο το Σύμπαν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΜΕ ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Δρ. ΒΙΝΟΝΤ ΣΕΝΑ: Ζητώ από τον Δρ. Χιούστον να βοηθήσει στον συντονισμό και να διευθύνει τις ερωτήσεις.

Δρ. ΧΙΟΥΣΤΟΝ: Διδάσκαλε Ντάρσαν, θα ήθελα να ξεκινήσω με την πρώτη ερώτηση. Θα μπορούσατε να μας πείτε κάτι για τη Γιόγκα του Ηχητικού Ρεύματος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η εποχή μας είναι μία εποχή συντομεύσεων σε κάθε τομέα της ζωής και η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα είναι το συντομότερο Μονοπάτι από όλες τις Γιόγκα για να επιτύχουμε τον τελικό στόχο της ζωής μας, ο οποίος είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Θα ήθελα να κάνω μία αναδρομή στην ιστορία, και να αναφερθώ με ποιο τρόπο οι Διδάσκαλοι, από αμνημόνευτους χρόνους, εξηγούν το πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος. Λέγεται ότι, αρχικά, ο Θεός ήταν "μόνος". Ήταν μια Πανσυνειδητότητα. Μετά "σκέφθηκε" από Ένας να γίνουν πολλοί. Αυτή Του η επιθυμία προκάλεσε μία δόνηση και ο Θεός εκδηλώθηκε με δύο μορφές. Η μία ήταν το Φως του Θεού και η άλλη ήταν η Μουσική των Σφαιρών. Στη συνέχεια ήρθε σε ύπαρξη ολόκληρη η Δημιουργία. Δεν θα αφηγηθώ τη μεγάλη ιστορία της Δημιουργίας, αλλά θα περιοριστώ στο να μιλήσω για την Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα.

Οποιοσδήποτε συγχωνεύτηκε με τον Θεό, συγχωνεύτηκε μέσω του Φωτός του Θεού και της Μουσικής των Σφαιρών. Αυτό το αμάλγαμα του Φωτός του Θεού και της Μουσική των Σφαιρών περιγράφεται στις διάφορες θρησκείες με διαφορετικά λόγια. Οι Ουπανισάδες το αποκαλούν «Ουντζίτ». Οι Χριστιανοί το ονομάζουν «Λόγο». Οι Ζωροάστρες το αποκαλούν «Σραόσα». Οι Σικχ, «Χάρι Κιρτάν», «Νάαμ», «Αμρίτ» και «Μπάνι». Οι Μουσουλμάνοι το αποκαλούν «Κάλμα». Οι Σούφις «Καλαάμ-Ι-Ιλάχι» και «Μπανγκ-Ι-Ασμάνι» και οι φίλοι μας Θεοσοφιστές «Φωνή της Σιγής».

Το σώμα μας είναι ο αληθινός ναός του Θεού. Ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς κατασκευασμένους από ανθρώπινα χέρια, κατοικεί στον ναό που έχει φτιάξει ο Ίδιος. Και η ψυχή μας και ο Θεός

βρίσκονται μέσα στο σώμα μας. Το σώμα μας είναι το πραγματικό εργαστήριο, μέσα στο οποίο μπορούμε να εκτελέσουμε το πείραμα της επικοινωνίας της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Ακριβώς όπως, όταν θέλουμε να εκτελέσουμε κάποιο πείραμα στον χώρο της φυσικής ή της χημείας, πρέπει να πάμε σε κάποιον ειδήμονα, σε έναν αρμόδιο καθηγητή, το ίδιο κι εδώ σε σχέση με την Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, πρέπει να πάμε σε έναν Τέλειο Διδάσκαλο. Ακόμα πρέπει να έχουμε ένα τέλειο εργαστήριο, τέλεια μηχανήματα και τέλεια συστατικά. Το σώμα μας είναι το τέλειο εργαστήριο και τα συστατικά μας – η ψυχή και ο Θεός – που είναι ήδη εκεί. Αν ακολουθούμε την Αρχή του Φωτός και της Μουσικής των Σφαιρών, τότε μπορούμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να πραγματοποιήσουμε τον Θεό. Το ανθρώπινο σώμα είναι η κορωνίδα της Θεϊκής Δημιουργίας, η ανώτατη βαθμίδα ανάμεσα σε 8,4 εκατομμύρια ειδών ζωής που υπάρχουν. Η ανθρώπινη ζωή είναι η μοναδική ευκαιρία, όπου η ψυχή μας μπορεί να συναντήσει τον Θεό. Οι Διδάσκαλοι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα μας βάζουν σε απευθείας επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών, επειδή έχουν ήδη το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών μέσα τους. Και βαθμιαία αναπτυσσόμαστε πνευματικά καθώς υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και έτσι μαθαίνουμε να ‘‘πεθαίνουμε, ενόσω ζούμε’’. Λέγεται στις μυστικιστικές παραδόσεις: «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε». Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να προσπαθήσουμε να μάθουμε πώς να υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα. Όλοι οι Άγιοι, οι οραματιστές και οι προφήτες, από αμνημόνευτους χρόνους, έχουν ακολουθήσει το ίδιο σύστημα. Έχουμε δύο ρεύματα στο σώμα μας: το ένα είναι το ‘‘κινητήριο’’ και το άλλο είναι το ‘‘αισθητηριακό’’. Οι Άγιοι δεν αγγίζουν το κινητήριο ρεύμα το οποίο είναι υπεύθυνο για τις αυτόματες λειτουργίες του σώματος όπως είναι η ανάπτυξη των μαλλιών, των νυχιών, η λειτουργία του στομάχου, των εντέρων και άλλων οργάνων. Οι Άγιοι ασχολούνται με το αισθητηριακό ή ψυχικό ρεύμα *(την ψυχή)*. Έτσι, μας διδάσκουν μία Γιόγκα και μας δίνουν κάποιο μάντρα, στο οποίο πρέπει να συγκεντρωνόμαστε και να το επαναλαμβάνουμε. Συγκεντρώνουμε την

προσοχή μας στην Εστία των Ματιών, που ονομάζεται και Τρίτο Μάτι ή Μοναδικός Οφθαλμός και βρίσκεται μεταξύ και πίσω από τα δύο μάτια. Υπάρχουν, βεβαίως και άλλες μορφές Γιόγκα που αρχίζουν τους διαλογισμούς τους με την κουνταλίνη. Άλλες αρχίζουν τους διαλογισμούς από το σημείο του αφαλού. Άλλη ομάδα τους αρχίζει από την καρδιά. Ακόμα άλλοι τους αρχίζουν από το κέντρο του λάρυγγα. Και σχεδόν όλοι επαναλαμβάνουν τα ονόματα με τη γλώσσα τους. Αλλά βλέπουμε ότι, ενώ επαναλαμβάνουμε τα ονόματα με τη γλώσσα, ο νους μας τρέχει ξέφρενα.

Μπορούμε όμως να μάθουμε την τέχνη τού να πεθαίνουμε ενόσω ζούμε, που είναι η πραγματική τέχνη για να κάνουμε τον εαυτό μας αθάνατο. Αυτή είναι η αληθινή τέχνη, η οποία θα ζει πάντα, μέσω της Χάρης ενός Τέλειου Διδασκάλου, ο οποίος μας φέρνει σε επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών, από την ημέρα της Μύησής μας συγκεντρώνοντας την προσοχή μας μεταξύ των δύο ματιών.

Άλλες μορφές Γιόγκα αρχίζουν τη συγκέντρωσή τους στην πηγή της κουνταλίνης ή στο τσάκρα του αφαλού ή και σε άλλα σημεία στο σώμα και τελικά την ανεβάζουν στο κέντρο των ματιών. Αλλά οι Διδάσκαλοι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα λένε ότι, αφού το Κέντρο των Ματιών είναι το ανώτατο σημείο στο οποίο πρέπει να φθάσουμε, ας συντομεύσουμε παρακάμπτοντας τα ενδιάμεσα σημεία και ας συγκεντρωνόμαστε από την αρχή στον Τρίτο Οφθαλμό.. Αυτό εννοώ όταν λέω ότι η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα είναι μία συντόμευση στο διαλογισμό. Αρχίζουμε λοιπόν τη συγκέντρωσή μας στην Εστία των Ματιών και τότε, μετά από λίγο ολόκληρο το σώμα μας αρχίζει να μουδιάζει. Την ίδια διαδικασία που πρέπει να περάσουμε κατά την ώρα του θανάτου, την περνάμε κατά τη διάρκεια της ζωής μας και γι’ αυτό λέμε «θάνατος εν ζωή». Συνεχίζοντας το διαλογισμό μας, βλέπουμε το Φως του Θεού και ακούμε τη Μουσική των Σφαιρών, που ηχεί αιώνια. Μετά, σταδιακά, διασχίζουμε τα Εσωτερικά επίπεδα.

Υπάρχουν δύο στάδια στον μυστικισμό. Το πρώτο είναι γνωστό ως «Φάνα-φιλ-Σεχ», το οποίο σημαίνει συγχώνευση με τον Διδάσκαλό και το δεύτερο στάδιο που σημαίνει συγχώνευση με τον

Θεό, που είναι γνωστό ως «Φάνα-φιλ-Αλλάχ». Η ψυχή μας αποσύρεται από το σώμα και, τελικά, συγχωνεύεται με τον Θεό. Και σε αυτό το στάδιο επιτυγχάνουμε τη σωτηρία μας. Είναι εκεί όπου βρίσκουμε αιώνια ελευθερία καθώς δεν είμαστε υποχρεωμένοι να επανέλθουμε σε μια νέα ενσάρκωση δηλαδή σ' αυτόν τον κύκλο των 8,4 εκατομμυρίων ειδών ζωής. Με λίγα λόγια, αυτό είναι το Μονοπάτι της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα και οι επιπλέον ερωτήσεις σας είναι ευπρόσδεκτες.

Δρ. ΜΠΙΜΠΙ: Θα ήταν αρκετά ενδιαφέρον για μερικούς από εμάς, αν θα μπορούσατε να μοιραστείτε μαζί μας κάποια εμπειρία από την άσκηση αυτής της Γιόγκα, επειδή παραμένει για μας μία αφηρημένη έννοια και δεν κατέχουμε καμία γνώση πάνω σε αυτά για τα οποία μας ομιλείτε. Ή αν θα μπορούσατε να μας αφηγηθείτε κάτι από μία ημέρα της ζωής κάποιου που εφαρμόζει στην πράξη τέτοια Γιόγκα, έτσι ώστε να έχουμε μία ιδέα της σημασίας της στην καθημερινή ζωή.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορώ να σας πω από τη δική μου εμπειρία, τη μακαριότητα, την ειρήνη και την ηρεμία, που έχουμε, όταν υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και είμαστε συντονισμένοι με τη Μουσική των Σφαιρών, ή Ουράνια Μουσική ή Αρμονία των Αρμονιών. Και υπάρχουν αρκετοί φίλοι μου εδώ από διάφορες χώρες. Θα ήθελε κάποιος από αυτούς να διηγηθεί την εμπειρία του σχετικά με αυτό;

Δρ. ΜΠΙΜΠΙ: Ω! Ναι, θα ήθελα πολύ να ακούσω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Χίλντε Ντρέσσελ, μπορείτε να έρθετε; Πείτε τους κάτι σχετικά με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών.

ΧΙΛΝΤΕ ΝΤΡΕΣΣΕΛ: Κάνω διαλογισμό πάνω από δέκα χρόνια και μπορώ να σας πω ότι, όταν διαλογίζομαι στο Φως ή στη Μουσική των Σφαιρών, μετά νοιώθω πολύ ευτυχισμένη για ώρες. Αποκτά κανείς τέτοια ειρήνη του νου και δεν θυμώνει. Πάντοτε λέω ότι, αν όλοι μας διαλογιζόμαστε τακτικά, δεν θα χρειαζόμαστε γιατρούς για την ψυχή ή για τον εγκέφαλο. Είναι το πιο υγιές πράγμα. Νιώθετε πραγματικά ελεύθεροι και όταν σας συμβαίνουν

διάφορα εξωτερικά πράγματα, δεν θυμώνετε και δεν θλίβεστε. Παραμένετε σε ειρήνη. Και κάθε μέρα που διαλογίζομαι νιώθω αυτή την υπέροχη ευτυχία. Είναι μία ευτυχία που είναι μεγαλύτερη από τη γήινη ευτυχία. Πάντοτε σκέπτομαι ότι, αν έπαιρνα ένα εκατομμύριο γερμανικά μάρκα ή περισσότερα, δεν θα είχα αυτή την ευτυχία που νιώθω στον διαλογισμό.

Δρ. ΜΠΙΜΠΙ: Υπάρχει κάτι που θα μπορούσαμε να κάνουμε όλοι μαζί και που θα μπορούσε να μας έδινε μία αίσθηση ότι μοιραζόμαστε κάτι από αυτά που αναφέρατε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αδελφή, γενικά, αν δεν είμαστε πλήρως μυημένοι στη θεωρία ολόκληρου του Μονοπατιού, δεν μαθαίνουμε τον πλήρη διαλογισμό. Αυτό είναι μία διαδικασία που διαρκεί περίπου τρεις ώρες, μετά καθόμαστε και διαλογιζόμαστε. Αν μπορείτε να διαθέσετε κάποιο χρόνο, μπορείτε να έλθετε κατά τη διάρκεια της ημέρας και θα αφιερώσουμε λίγες ώρες.

Δρ. ΜΠΙΜΠΙ: Οι διαλογισμοί γίνονται κατά τη διάρκεια της ημέρας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Γίνονται το πρωί, ίσως και το βράδυ, αλλά η όλη θεωρία πρέπει να εξηγηθεί και μία εξήγηση τού πώς να κάθεστε και πώς να επαναλαμβάνετε τα Ιερά Ονόματα και πώς μπορείτε να υψωθείτε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και πώς μπορείτε να ακούσετε το Ηχητικό Ρεύμα και τι είδους Ηχητικά Ρεύματα πρέπει να ακούτε. Αυτή η διαδικασία απαιτεί δύο με τρεις ώρες. Αν διαθέτετε χρόνο, είστε πάντα ευπρόσδεκτη να έλθετε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα το εκτιμούσα αν σχολιάζατε περισσότερο. Σας άκουσα να λέτε ότι και ο Χριστιανισμός και ο Ινδουισμός, ίσως όλες οι θρησκείες, ήταν αποδεκτές ως συστήματα πίστης. Σας κατανόησα σωστά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, θα προσπαθήσω να σας το εξηγήσω. Σε αυτό που προσπάθησα να δώσω έμφαση είναι ότι οι Διδάσκαλοί μας, μάς διδάσκουν τη θρησκεία του ανθρώπου. Θα πρέπει, πρώτα, να είμαστε καλοί άνθρωποι. Αν είμαστε καλοί άνθρωποι, τότε θα είμαστε καλοί Χριστιανοί. Αν είμαστε καλοί άνθρωποι, τότε θα είμαστε καλοί Σικχ. Αν δεν είμαστε καλοί άνθρωποι, δεν μπορού-

με να είμαστε ούτε καλοί Χριστιανοί, ούτε καλοί Σικχ, ούτε καλοί Ινδουιστές, ούτε καλοί Βουδιστές, ούτε καλοί Τζεϊνιστές. Εδώ δεν έχουμε κανένα εξωτερικό σύμβολο. Δεν έχουμε κανέναν εξωτερικό τόπο λατρείας. Αυτό που διδάσκουμε εδώ είναι η πνευματικότητα σαν επιστήμη. Καθόμαστε για διαλογισμό και ασκούμαστε στη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, η οποία είναι η επιστήμη του Ηχητικού Ρεύματος και του Φωτός του Θεού. Αν κάποιος είναι Χριστιανός, θα θέλαμε να παραμείνει στη χριστιανική θρησκεία, να παρακολουθεί όλες τις τελετές και τα τελετουργικά σύμφωνα με τον Χριστιανισμό. Γεννήθηκα σε μία οικογένεια Σικχ. Όλες οι τελετές στο σπίτι μου – γεννήσεις, γάμοι κλπ. εκτελούνται σύμφωνα με τις τελετές των Σικχ. Η εξωτερική μας κοινωνική τάξη παραμένει η ίδια. Είναι μόνο η Εσωτερική άσκηση με την οποία ασχολούμαστε στη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Το πρώτο πράγμα που διδάσκουμε είναι ότι πρέπει να έχουμε ηθική διαβίωση, επειδή η ηθική διαβίωση είναι το πρώτο σκαλοπάτι προς την πνευματικότητα. Πρέπει να μην είμαστε βίαιοι. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Πρέπει να είμαστε αγνοί. Πρέπει να προσφέρουμε ανιδιοτελώς στους άλλους. Και ακόμα θα πρέπει να κάνουμε διαλογισμό και να απαλλαγούμε από τον εγωισμό μας. Αυτό είναι που διδάσκουμε. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι άσκησης. Ασχολούμαστε μόνο με την πρακτική γνώση και εμπειρία της πνευματικότητας, επειδή, όπως σας είπα, πρέπει να εκτελούμε αυτό το πείραμα στο εργαστήριο του ανθρώπινου σώματος, όλοι αυτοί οι εξωτερικοί τύποι είναι οι ετικέτες μας. Όταν ένα παιδί γεννιέται δεν είναι ούτε Σικχ, ούτε Χριστιανός, ούτε Μουσουλμάνος, ούτε Ινδουιστής. Είναι ένα παιδί. Είναι ένας άνθρωπος. Είναι μία ψυχή με σώμα και νου. Οφείλεται μόνο στις περιστάσεις που γεννιέται σε μία Σικχ οικογένεια και γίνεται Σικχ. Γεννιέται σε μία περσική οικογένεια και είναι Μουσουλμάνος. Έτσι εμείς διδάσκουμε τη θρησκεία του ανθρώπου που είναι η ανώτατη. Και η θρησκεία του ανθρώπου σημαίνει να έχουμε μία ηθική ζωή. Επειδή, αν δεν έχουμε μία ηθική ζωή δεν μπορούμε να γίνουμε Θείοι άνθρωποι. Για να γίνουμε Θείοι πρέπει πρώτα να γίνουμε καλοί άνθρωποι. Η πεμπτουσία όλων των θρησκειών του κόσμου είναι η ίδια. Μελετήστε μια οποιαδήποτε θρησκεία ή Γραφή. Μία

συγκριτική μελέτη των θρησκειών αποκαλύπτει ότι όλες οι θρησκείες μάς διδάσκουν να μην είμαστε βίαιοι, να είμαστε ειλικρινείς και να ζούμε σύμφωνα με τις ηθικές αρχές.

Λοιπόν, θα πρέπει να αναπτύξουμε τις ηθικές αξίες. Να μην ασχολούμαστε με τις εξωτερικές ετικέτες, επειδή είμαστε όλοι στον στρατό του Θεού. Πρέπει να συναντήσουμε τον Θεό. Αυτός είναι ο απώτατος στόχος της ανθρώπινης ζωής. Όπως σας είπα, ο άνθρωπος είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας. Και μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα η ψυχή μας μπορεί να συναντήσει τον Θεό. Λέγεται στις Γραφές ότι, όταν ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, ζήτησε ακόμα και από τους αγγέλους να υποκλιθούν μπροστά του, επειδή είναι ο άνθρωπος που έχει συμπόνια. Και επίσης, είναι μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα που τελικά μπορούμε να έχουμε επικοινωνία με τον Θεό και να κερδίσουμε την απόλυτη Σωτηρία. Έτσι θα πρέπει πρώτα να είμαστε όλοι καλοί άνθρωποι και να παραμείνει ο καθένας στη θρησκεία του. Ένας Χριστιανός μπορεί να εκτελεί τις δικές του τελετές. Ένας Ινδουιστής μπορεί να εκτελεί τα δικά του τελετουργικά με τον δικό του τρόπο. Μπορούμε να έχουμε τη δική μας ενδυμασία, μπορούμε να έχουμε τη δική μας γλώσσα, μπορούμε να έχουμε τους δικούς μας τρόπους που απευθυνόμαστε στους άλλους και μπορούμε συγχρόνως να ασκούμε την πνευματικότητα και να είμαστε καλοί άνθρωποι. Μπορούμε να είμαστε ευσεβείς άνθρωποι. Μπορούμε να είμαστε τέλειοι άνθρωποι. Και, αν είμαστε τέλειοι άνθρωποι, τότε είμαστε τέλειοι Χριστιανοί, τότε είμαστε τέλειοι Ινδουιστές, τότε είμαστε τέλειοι Σιχ. Αυτό εννοούσα, όταν το είπα αυτό. Είμαι σαφής;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στο αεροπλάνο, κατά τη διάρκεια της πτήσης, καθόμαστε με έναν Άγγλο που διάβαζε ένα βιβλίο, το οποίο ήταν πολύ επικριτικό ως προς αυτή την προσέγγιση στη ζωή, που είναι στο τυπικό του Άσραμ και που παραβλέπει τη φτώχεια και τα προβλήματα της Ινδίας. Ήταν ένα είδος επιστημονικής μελέτης, βάσει παρατηρήσεων. Ήμουν απλά περίεργος τι θα μπορούσατε να πείτε γι'αυτό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μία από τις κατηγορίες που στρέφονται εναντίον του μυστικισμού είναι ότι διδάσκει την άρνηση στη ζωή.

Οι άνθρωποι δεν κατανοούν τον μυστικισμό με την αληθινή του έννοια. Δεν πιστεύουμε στον αρνητικό μυστικισμό, αλλά στον θετικό μυστικισμό, όπως τον αποκαλώ εγώ. Οι Διδάσκαλοι αυτού του Μονοπατιού μάς διδάσκουν ότι πρέπει να ζούμε μέσα στην κοινωνία μας, μέσα στα σπίτια μας και πρέπει να εκτελούμε όλα τα καθήκοντα μας. Αυτό που θεωρείται γενικά για τη ζωή στο Άσραμ, όπως μου λέει ο φίλος μου, είναι ότι εγκαταλείπουμε το σπίτι και τους συγγενείς μας και πηγαίνουμε σε κορφές στα Ιμαλάϊα ή στην Αραβία και εγκαταλείπουμε την κοινωνία μας. Δεν είναι όμως έτσι. Δεν είναι αυτό που μας διδάσκει ο θετικός μυστικισμός. Ο θετικός μυστικισμός μας διδάσκει να παραμένουμε ενεργοί σε αυτή την ζωή και να εκτελούμε όλα τα καθήκοντά μας. Έχω τα καθήκοντά μου σαν γιος, έχω τα καθήκοντά μου σαν σύζυγος, έχω τα καθήκοντά μου σαν πατέρας. Έχω τα καθήκοντά μου σαν πολίτης της χώρας μου. Έχω τα καθήκοντά μου σαν άτομο στο διεθνές επίπεδο. Θα πρέπει να εκτελώ όλα αυτά τα καθήκοντα. Πρέπει να ασχολούμαι με την εργασία μου. Και μία από τις βασικές αρχές του θετικού μυστικισμού είναι ότι ο καθένας πρέπει να κερδίζει μόνος του «τα προς το ζην».

Συνταξιοδοτήθηκα σαν αναπληρωτής γραμματέας της κυβέρνησης της Ινδίας, μία από τις υψηλότερες θέσεις στη διοικητική ιεραρχία. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, συνταξιοδοτήθηκε σαν υπεύθυνος λογιστηρίου. Ο μεγάλος μας, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ήταν μηχανικός στο στρατό. Επομένως, όλοι κερδίζουμε οι ίδιοι «τα προς το ζην». Εδώ στο Άσραμ μας, θα χαρείς να μάθεις ότι όλοι εργάζονται παρακινούμενοι από αγάπη. Η συντήρησή του είναι έργο αγάπης. Οι μόνοι άνθρωποι που πληρώνονται στο Άσραμ μας είναι οι φύλακες στις πύλες. Κατά τα άλλα, κανείς δεν πληρώνεται, όλοι με δικά τους εισοδήματα έχουν εξασφαλίσει «τα προς το ζην». Όλοι ασχολούνται ο καθένας με τις δικές του υποχρεώσεις. Πρέπει να εκτελούμε τα καθήκοντά μας στη ζωή μας σαν γιος, σαν σπουδαστής, σαν πατέρας, σαν σύζυγος, σαν πολίτης και μάλιστα σαν καλός πολίτης του κόσμου. Ενώ εκτελούμε αυτά τα καθήκοντα, πρέπει συγχρόνως να υψωθούμε πάνω από όλα αυτά και να φθάσουμε στο επίπεδο της Κοσμικής κατά-

στασης. Όταν φτάσουμε σε εκείνο το επίπεδο, τότε μόνο μπορούμε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να συναντήσουμε τον Θεό. Η κριτική για την απάρνηση του κόσμου δεν απευθύνεται στο Μονοπάτι μας. Το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού, δεν είναι αρνητικού μυστικισμού. Έγινα σαφής, αδελφέ;

ΤΖΕΪΜΙ ΣΜΙΘ: Ίσως θα μπορούσα να συμπληρώσω εκείνη την ερώτηση ζητώντας από τον Διδάσκαλο να μιλήσει για λίγο για το λαγκάρ (δωρεάν κουζίνα) στο Άσραμ μας και λίγο για το ιατρείο και το φαρμακείο της ομοιοπαθητικής και για το ιατρείο και το φαρμακείο της αγιουρβέδα, που έχουμε. Και ίσως θα μπορούσε, ακόμα, να μας μιλήσει για λίγο για την ιδέα του Αγαπημένου μας Διδασκάλου για το Μάναβ Κέντρα.

(Σημ. μεταφραστή: Τα χρόνια εκείνα στην περιοχή υπήρχαν πολλές χιλιάδες άτομα που λαθροβιούσαν ζητιανεύοντας χωρίς να εργάζονται και χωρίς να έχουν ενδιαφέρον για τίποτα. Συγχρόνως δημιουργούνταν έριδες μεταξύ τους γιατί ακολουθούσαν διαφορετικά θρησκεύματα. Αυτή την κατάσταση προφανώς ο Διδάσκαλος ήθελε να θεραπεύσει).

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ πίστευε στην αξία της ανιδιοτελούς προσφοράς μεταξύ των ανθρώπων και στην ανάγκη ανάπτυξης της γεωργίας. Έκτισε λοιπόν το Μάναβ Κέντρα, που σημαίνει Κέντρο για τον Άνθρωπο ώστε άνθρωποι να εργάζονται για τους συνανθρώπους τους και να καλλιεργούν τη γη.

Είχε πολύ ευρύ πνεύμα και γι' αυτό δεχόταν άτομα από όλα τα θρησκεύματα χωρίς διάκριση και σκόπευε να δημιουργήσει μία βιβλιοθήκη με βιβλία όλων των θρησκειών, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να κάνουν μία συγκριτική μελέτη των θρησκειών. Ήθελε να κτίσει έναν τόπο, όπου άνθρωποι από κάθε θρησκεία θα μπορούσαν να προσευχηθούν, χωριστά, με τον δικό τους τρόπο. Είχε, επίσης, καλλιέργειες και ανθρώπους που τις φρόντιζαν καθώς και αγελάδες για να αποκομίζει γάλα. Σε αυτές τις εργασίες μπορούσαν να ασχοληθούν πολλά άτομα Αυτό το μοναδικό σχέδιο ήταν βασισμένο στην αρχή της εξανθρώπισης του ανθρώπου, της

υπηρεσίας στον συνάνθρωπο και της φροντίδας της γης.

Ο Διδάσκαλος είχε οργανώσει επίσης και ένα νοσοκομείο, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να εξυπηρετούνται δωρεάν, όπως και ένα σχολείο και ένα γηροκομείο. Ακόμα, σ' αυτό το Άσραμ, υπήρχαν δύο ιατρεία-φαρμακεία, τα οποία προσέφεραν δωρεάν υπηρεσίες. Το ένα ήταν το αγιουρβεδικό, ιατρείο-φαρμακείο και το άλλο το ομοιοπαθητικό ιατρείο-φαρμακείο. Κατά μέσον όρο, αυτά τα ιατρεία φαρμακεία εξυπηρετούσαν περίπου πενήντα χιλιάδες ανθρώπους τον χρόνο.

Λειτουργούσε επίσης και ένα δωρεάν "λαγκάρ" δηλαδή μια κουζίνα που προσέφερε σε 24ωρη βάση δωρεάν φαγητό σε όλο τον κόσμο. Σε ειδικές περιστάσεις, είχαμε συγκεντρώσεις από σαράντα έως πενήντα χιλιάδες ατόμων που σιτίζονταν και περίπου είκοσι χιλιάδες άνθρωποι ήταν αυτοί που σιτίζονταν από το αυτό συστηματικά κάθε μήνα με τρία γεύματα την ημέρα. Στο Σάτσανγκ της Κυριακής σιτίζονταν περίπου 4.500 άνθρωποι, στα μηνιαία Σάτσανγκ και στη Μύηση σιτίζονταν 7.000 και τις άλλες ημέρες προσφέρονταν τρία γεύματα την ημέρα σε 150 ανθρώπους που ζούσαν μόνιμα στο άσραμ. Προμηθεύαμε με γάλα τα μικρά παιδιά και τους ηλικιωμένους και ενθαρρύναμε όλους να υπηρετούν τους άλλους. Είναι ένας από τους όρους μας ότι πρέπει να προσφέρουμε υπηρεσίες στην ανθρωπότητα.

Για να ελέγχουμε τη συμπεριφορά μας, ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνέταξε ένα μοναδικό τύπο ημερολογίου, γνωστό μέχρι σήμερα σαν "Ημερολόγιο Αυτοενδοσκόπησης". Στην μία πλευρά αυτού του ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης υπάρχουν καταχωρημένα διάφορα ηθικά χαρακτηριστικά. Και πρέπει να συμπληρώνουμε τις στήλες του καθημερινά, δείχνοντας πόσες φορές έχουμε σφάλει και δεν υπήρξαμε συνεπείς σε αυτά τα ηθικά χαρακτηριστικά. Για παράδειγμα υπάρχει μια στήλη που σημειώνουμε σχετικά με τη βιαιότητα. Εκεί σημειώνουμε και βλέπουμε πόσες φορές υπήρξαμε βίαιοι κατά τη διάρκεια της ημέρας στη σκέψη, στον λόγο και στην πράξη. Κάθε βράδυ, πριν κοιμηθούμε, πρέπει να κάνουμε την ενδοσκόπησή μας για να ξανασκεφτούμε πως περάσαμε όλη την ημέρα και τι παραβιάσεις των ηθικών κανόνων

κάναμε.

Διάβασα τις βιογραφίες 300 μεγάλων ανδρών και διαπίστωσα ότι πολλοί από αυτούς αναπολούσαν στο τέλος της ημέρας, το τι είχαν κάνει κατά τη διάρκειά της και πώς θα μπορούσαν να ξανα-αποφύγουν τις παγίδες, στις οποίες είχαν υποπέσει. Αυτή η μορφή του ημερολογίου για αυτοενδοσκόπηση αναπτύχθηκε από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και δόθηκε στους μαθητές του για πρώτη φορά στην ιστορία αυτού του Μονοπατιού.

Γνωρίζουμε ότι, παλαιότερα, την εποχή του Χαφίζ, οποτεδήποτε εκείνος έκανε ένα λάθος, έβαζε ένα βότσαλο μέσα σε μία στάμνα που είχε διαρκώς δίπλα του. Μετά από λίγες ημέρες, έμενε κατάπληκτος, όταν έβλεπε ότι η στάμνα ήταν μισογεμάτη με αυτά τα μικρά βότσαλα.

Στην πρώτη στήλη σε αυτό το ημερολόγιο καταγράφουμε τις παραλήψεις μας στη "μη βία", που σημαίνει αποφυγή βίας στη σκέψη, στο λόγο και την πράξη. Η δεύτερη είναι για να σημειώνουμε τα λάθη μας όσον αφορά τη φιλαλήθεια: Ψέμα, απάτη και υποκρισία. Η τρίτη στήλη αφορά την αγνότητα στη σκέψη, στο λόγο και την πράξη. Η τέταρτη αφορά την ταπεινοφροσύνη: Υπερηφάνεια πλούτου, ματαιοδοξία γνώσης, μέθη εξουσίας κλπ. Η επόμενη στήλη είναι για να καταγράφουμε την ηθική διαβίωση, και την χορτοφαγική διατροφή. Η τελευταία στήλη είναι για την ανιδιοτελή προσφορά: Προσφορά εργασίας, χρημάτων. κλπ. Σημειώνουμε λοιπόν καθημερινά σε αυτη τη στήλη του ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης πόσες ευκαιρίες είχαμε, κατά τη διάρκεια της ημέρας, για την εξυπηρέτηση ανθρώπων, αλλά αρνηθήκαμε να πράξουμε ανάλογα. Ας υποθέσουμε ότι βλέπουμε ότι κάποιος έπαθε κάποιο ατύχημα. Δεν μπορώ να κλείσω τα μάτια μου και να συνεχίσω τη δουλειά μου. Πρέπει να φροντίσω να μεταφέρω αυτόν τον τραυματία στον κοντινότερο γιατρό ή στο πλησιέστερο νοσοκομείο. Εάν δεν το κάνω, πρέπει να σημειώσω στο ημερολόγιο ότι έσφαλα. Κατά παρόμοιο τρόπο βλέπουμε αν μπορούσαμε να βοηθήσουμε κάποιον οικονομικά και δεν το κάναμε. Σημειώστε ότι, σε οποιονδήποτε έρχονταν στο Μάναβ Κέντρα, του λέγαμε να εξυπηρετεί τους γέροντες ανθρώπους στο γηροκομείο και

ακόμα να υπηρετεί με θέρμη τη χώρα και όλη την κοινωνία. Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι διεύρυνσης. Δηλαδή, πρέπει να διευρυνθούμε, αρχικά από τους εαυτούς μας στην οικογένειά μας. Όταν ασχολούμαστε μόνο με τους εαυτούς μας, είμαστε όλο εγωισμό. Όταν παντρευόμαστε, εμείς οι άντρες παίρνουμε αριθμό προτεραιότητας «δύο», και οι σύζυγοί μας παίρνουν αριθμό προτεραιότητας «ένα». Και όταν κάποτε αποκτούμε παιδιά, τα παιδιά παίρνουν την πρώτη και τη δεύτερη προτεραιότητα, η σύζυγος την επόμενη και ο σύζυγος, πάντα, την τελευταία προτεραιότητα. Αυτή είναι η διεύρυνση από τον εαυτό μας στην οικογένειά μας. Και στη συνέχεα από την οικογένειά μας πρέπει να διευρυνθούμε στην κοινωνία μας, πρέπει να υπηρετούμε την κοινωνία. Από την κοινωνία μας, πρέπει να υπηρετούμε το έθνος μας. Και από το έθνος μας, πρέπει να υπηρετούμε την ανθρωπότητα σε διεθνές επίπεδο αλλά και σε συμπαντικό επίπεδο. Και, όταν αρχίσουμε να υπηρετούμε σε συμπαντικό επίπεδο, τότε μόνο είναι, που μπορεί να θεωρηθούμε καλοί άνθρωποι με τη σωστή σημασία της λέξης. Στη συνέχεια αρχίζουμε να γινόμαστε Θείοι άνθρωποι και τελικά επιτυγχάνουμε τον στόχο μας, την Αυτογνωσία και την Θεογνωσία. Επομένως, αγαπητή μου φίλη, το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού, δεν είναι μονοπάτι αρνητικού μυστικισμού. Και οποιαδήποτε κριτική έχετε ακούσει πάνω σε αυτό το θέμα, δεν ισχύει για το δικό μας Μονοπάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε Ντάρσαν, έχω μία ερώτηση. Πόσο πρέπει να βοηθάμε τους άλλους; Μερικές φορές δεν γνωρίζουμε... μερικές φορές νομίζουμε ότι δεν έχουμε αρκετή δύναμη, αρκετό χρόνο, και ίσως αρκετά χρήματα. Έτσι, έχω την εντύπωση ότι μερικές φορές νομίζουμε πως δεν είμαστε ικανοί να βοηθήσουμε αρκετά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αγαπητή μου κόρη, αυτό είναι ένα θέμα προτεραιοτήτων στη ζωή. Πρέπει να καθορίσουμε τις σωστές προτεραιότητες στη ζωή μας. Νομίζουμε ότι δεν έχουμε αρκετό χρόνο για αυτά τα πράγματα, επειδή σπαταλάμε πολύ περισσότερο χρόνο για άλλα πράγματα που μας ενδιαφέρουν περισσότερο και που έχουν σχέση με το "εγώ" μας. Αν το έχουμε σαν αρχή

να βοηθούμε τους άλλους και αυτό αποτελεί προτεραιότητα, τότε όσο χρονικό διάστημα μπορούμε να διαθέσουμε, θα πρέπει να το διαθέτουμε για ανιδιοτελή προσφορά στον συνάνθρωπο. Και στον μέγιστο δυνατό βαθμό αν μπορούμε θα πρέπει να βοηθάμε τους άλλους και οικονομικά. Σε σχέση με τα πιο πάνω θα ήθελα να σας υπενθυμίσω το συμπέρασμα που κατέληξε κάποτε ο νεαρός τότε Διδάσκαλος: «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά». Αν κοιτάξουμε τον κατάλογο προτεραιοτήτων μας, βλέπουμε ότι βάζουμε πρώτα τις υλικές μας ανάγκες. Η πνευματικότητα και η υπηρεσία των άλλων μπαίνουν σε τελευταία προτεραιότητα, αν εμφανίζονται τελικά στον κατάλογό μας. Αν έχετε βάλει την ανιδιοτελή σας εργασία προς την ανθρωπότητα και την υπηρεσία σας προς τους άλλους, σαν μία ύψιστη προτεραιότητα στον κατάλογό σας, θα δείτε ότι θα είναι δυνατόν για εσάς να αφιερώσετε χρόνο για την εξυπηρέτηση των άλλων και να προσφέρετε σ' αυτούς και μερικά χρήματα. Σε μερικές περιπτώσεις, που δεν μπορείτε να βοηθήσετε τους άλλους προσφέροντας χρήματα, θα μπορείτε τουλάχιστον να τους βοηθήσετε με προσφορά εργασίας. Λοιπόν, είναι θέμα τακτοποίησης των προτεραιοτήτων μας. Και ζητώ από όλους τους φίλους μου, όλες τις κόρες και τους γιους μου, όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μου, να τακτοποιήσουν σωστά τις προτεραιότητές τους, επειδή τα περισσότερα λάθη στη ζωή μας γίνονται, διότι δεν βάζουμε σωστά τις προτεραιότητές μας. Καμιά άλλη ερώτηση;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πολλοί από τους επισκέπτες σας αρχίζουν να ακολουθούν αυτό το Μονοπάτι της Πνευματικότητας σε αυτή τους την ζωή αν και ξέρουν ότι ο δρόμος είναι μακρύς. Μερικοί από εμάς βρίσκονται πλησιέστερα στην εξάντληση του χρόνου παραμονής τους στη γη ενώ ορισμένοι διερωτώνται εάν υπάρχει κάποια παρέμβαση που θα μπορούσε να γίνει για μας, να μας βοηθήσει, να μας δώσει δύναμη και υποστήριξη και επιβεβαίωση στο Μονοπάτι, που αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε σαν τόσο σημαντικό. Και διερωτώμαι τι ρόλο παίζει η προσευχή στην παράδοση των Ινδουιστών, Βουδιστών και των Σικχ σε σχέση με τη πρόοδο της πνευματικής μας ζωής. Η άσκηση του διαλογισμού γνωρίζω ότι είναι μία δυνατή άσκηση. Νομίζω ότι όλοι αντιλαμβανόμαστε πλή-

ρως ότι ο διαλογισμός είναι ένα πολύ σημαντικό μέρος της πνευματικής μας ζωής, αλλά τι γίνεται με την απ' ευθείας προσευχή για τους εαυτούς μας και τους άλλους; Η ερώτησή μου προς εσάς είναι, εάν αυτό αποτελεί μέρος της άσκησης και ακόμα αν θα θέλατε να προσφέρετε μία προσευχή για τους καλεσμένους σας για βοήθειά τους στην πορεία τους στο πνευματικό Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η προσευχή αποτελεί ένα από τα αναπόσπαστα κεφάλαια της πνευματικότητας. Λέγεται ότι, όπου οι ανθρώπινες προσπάθειες αποτυγχάνουν, εκεί επιτυγχάνει η προσευχή. Είναι συχνά το αποτέλεσμα των προσευχών μας, των πραγματικών προσευχών όχι των προσευχών που βγαίνουν μόνο από τα χείλη μας αλλά προσευχών που έρχονται από τα βάθη της καρδιάς μας και τα βάθη της ψυχής μας, που γνωρίζουμε το Μονοπάτι της Πνευματικότητας. Εάν οι προσευχές μας έρχονται από τα βάθη της καρδιάς μας, τότε ο Θεός σίγουρα θα τις ακούσει. Ο δέκατος γκουρού Γκομπίντ Σινγκ είχε πει ότι ο Θεός ακούει την κραυγή που βγαίνει μέσα από την καρδιά ενός μυρμηγκιού πολύ πιο γρήγορα από ότι τη δυνατή κλαγγή του ελέφαντα. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος έχει γράψει ολόκληρο βιβλίο για την προσευχή με τίτλο: «Προσευχή: Η Φύση της και η Τεχνική της». Η προσευχή είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το μεγάλο οικοδόμημα της Πνευματικότητας. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι ασφαλώς και θα προσευχηθώ για όλους σας ώστε ο Διδάσκαλος να σάς χαρίζει θεϊκή ταχύτητα στην Πνευματική σας πρόοδο. Και επίσης, μπορώ να σας πω ότι στον μυστικισμό υπάρχουν διάφορα στάδια προσευχής. Αυτό το θέμα είναι προς πληροφόρησή σας και προς πληροφόρηση εκείνων που θέλουν να εξοικειωθούν με την ανώτερη μορφή της Πνευματικότητας. Στην αρχή, προσευχόμαστε από τα βάθη της καρδιάς μας και αυτό είναι επιτρεπτό. Αλλά καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι και πηγαίνουμε όλο και ψηλότερα, τότε σταματούμε να προσευχόμαστε στον Θεό. Αυτό γίνεται επειδή, καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι, αρχίζουμε να μαθαίνουμε το: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Και εάν προσευχόμαστε στον Θεό για κάτι, αυτό μερικές φορές καταλήγει στο «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Ένας πολύ προχωρημένος Σούφι, ένας πολύ προχωρη-

μένος πνευματικός άνθρωπος, δεν προσεύχεται για τον εαυτό του, μόνο προσεύχεται, όπως είπε ο Γκουρού Νανάκ: «Είθε να υπάρχει ειρήνη σε ολόκληρο τον κόσμο». Ένας μύστης ή ένας Σούφι δεν θα προσευχηθεί για τον εαυτό του, θα προσευχηθεί για τη βελτίωση όλου του κόσμου, για την ανύψωση ολόκληρου του κόσμου. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ μιας αρχάριας, μιας πρωτόπειρου και μιας προχωρημένης ψυχής στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, φαίνεται σε ολόκληρη την ιστορία της ανθρωπότητας ότι οι μεγάλοι αρχηγοί, όπως εσείς, έχουν ψάξει για το κλειδί που θα φέρει τους ανθρώπους στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας και στο Μονοπάτι της Αλήθειας. Πολλοί έχουν πεθάνει, πολλοί έχουν διωχθεί. Φαίνεται όμως ότι στη σημερινή εποχή θα πρέπει να έχουμε βρει το κλειδί. Έχετε εκατοντάδες χιλιάδες μαθητών. Και, αν είχαμε ένα κλειδί και καθένας από τους μαθητές σας μπορούσε να φέρει κάποιον καινούργιο κάθε μήνα και καθένας από αυτούς έναν καινούργιο κάθε μήνα, τότε πολύ σύντομα θα είχαμε όλο τον πλανήτη. Τι μας εμποδίζει; Γιατί δεν μπορούμε να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι Διδάσκαλοι έρχονται από αμνημόνευτους χρόνους. Και υπάρχουν δύο δυνάμεις που λειτουργούν η μία δίπλα στην άλλη. Τη μία την αποκαλούμε Θετική Δύναμη και την άλλη Αρνητική. Την μία την λέμε δύναμη του Θεού και την άλλη δύναμη του "διαβόλου". Την μία, ο πίθηκος μέσα στον άνθρωπο, η την άλλη ο άγγελος μέσα στον άνθρωπο. Και η διαμάχη μεταξύ του πιθήκου και του αγγέλου μέσα στον άνθρωπο υπάρχει από τότε που άρχισε ο χρόνος. Αλλά τώρα, θα δείτε ότι με το πέρασμα του χρόνου υπάρχει μία γενική αφύπνιση. Έχω πάει στην Ανατολή, έχω πάει και στη Δύση. Έχω πάει σε πολλές χώρες και βλέπω ότι τώρα αυτή η ενημερότητα αυξάνεται παντού. Και κατά σύμπτωση, ο τίτλος του υπό έκδοση καινούργιου μου βιβλίου είναι «Πνευματική Αφύπνιση». Βλέπουμε ότι υπάρχει μία πνευματική αφύπνιση παντού γύρω μας. Η πνευματικότητα δεν κηρύσσεται μόνο από τους ευσεβείς ανθρώπους, τους αποκαλούμενους θεολόγους των διαφόρων θρησκειών, αλλά τώρα και άλλοι όπως μεγάλοι φυσικοί, μεγάλοι καθηγητές της χημείας και διαπρεπείς ειδήμονες της βιο-

λογίας καθώς και άλλοι επιστήμονες καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο τελικός σκοπός της ανθρωπότητας βρίσκεται μέσα στη Θεότητα. Υπάρχουν τόσα πολλά βιβλία που εκδίδονται τώρα καθώς πολλοί επιστήμονες έχουν αρχίσει να πιστεύουν ότι υπάρχει μία υπερφυσική δύναμη πίσω από το κάθε τι που υπάρχει. Μπορούμε να ονομάσουμε αυτή τη Δύναμη με οποιοδήποτε όνομα μας αρέσει. Μπορούμε να την ονομάσουμε Υπερψυχή. Μπορούμε να την ονομάσουμε Θεό. Μπορούμε να την ονομάσουμε Φύση. Αυτή η Δύναμη είναι το έσχατο καταφύγιο. Επομένως, μία γενική αφύπνιση αναπτύσσεται παντού. Και είναι αυτός ο λόγος που σας έχει φέρει σήμερα εδώ. Πιθανώς πενήντα χρόνια πριν, να μην μπορούσαμε να έχουμε τέτοια συγκέντρωση με άτομα από όλες τις χώρες και όλες τις πόλεις του κόσμου. Τώρα έχουμε τέτοιες συναντήσεις παντού. Τώρα αναδιφούμε στον χώρο της θρησκείας. Και όταν χρησιμοποιώ τη λέξη «religion» *(θρησκεία)*, δεν εννοώ κάποιο δόγμα. Δεν εννοώ κάποια τυφλή πίστη. Αναφέρομαι στο τι σημαίνει ετυμολογικά η λέξη: "re" σημαίνει "ξανά", "ligio" σημαίνει "δένω, συνδέω". Επομένως "religion" κυριολεκτικά σημαίνει "να συνδεθούμε ξανά με τον Θεό". Και αυτό διδάσκουμε. Είσαστε όλοι από τους χώρους των γραμμάτων, της τέχνης και της επιστήμης. Τώρα, οι άνθρωποι της τέχνης και της επιστήμης έχουν αρχίσει να αντιλαμβάνονται ότι έχουμε έναν έσχατο σκοπό και αυτός ο σκοπός είναι ότι πρέπει να γίνουμε καλοί άνθρωποι, πρέπει να γίνουμε ευσεβείς άνθρωποι. Και τελικά υπάρχει κάποια Υπερδύναμη, ο Θεός και πρέπει να συγχωνευθούμε με αυτή την Υπερδύναμη (Θέωση). Κάθε ημέρα βλέπουμε μια πνευματική αφύπνιση διαρκώς αυξανόμενη σε ολόκληρο τον κόσμο. Για αυτόν τον λόγο, ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ανήγγειλε στο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου στο οποίο παρευρέθησαν εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου στην Ινδία και 584 αντιπρόσωποι όλων των θρησκειών από 19 διαφορετικές χώρες, το οποίο οργανώθηκε στην Ινδία, τον Φεβρουάριο του 1974, ότι η Χρυσή Εποχή της Πνευματικότητας έχει αρχίσει. Όταν μιλάμε για αλλαγές στις Εποχές της Πνευματικότητας γενικά, εννοούμε σύμφωνα με την ινδική παράδοση, ότι θα υπάρξει μεγάλη αναστάτωση, θα επέλθει καταστρο-

φή, ότι το νερό θα πλημμυρίσει όλη την ξηρά κλπ. Έτσι βλέπουμε ότι οι άνθρωποι μιλούν σαν προφήτες της καταστροφής όμως ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ ανήγγειλε ότι αυτή Χρυσή Εποχή της Πνευματικότητας δεν πρόκειται να αρχίσει με καταστροφή και ερήμωση, αλλά με αλλαγή στις καρδιές μας. Και βλέπουμε σήμερα ότι αυτή η αλλαγή στις καρδιές αρχίζει να είναι παντού, σε κάθε άκρη και γωνιά του κόσμου. Βλέπουμε ότι οι νέοι άνθρωποι αναζητούν την Αλήθεια. Και όλοι εσείς που είσαστε επιστήμονες και μόνο η παρουσία σας σε αυτό το Άσραμ δείχνει ότι αυτή η αφύπνιση έχει αρχίσει. Ελπίζω ότι, με τη Χάρη του Θεού και με τις προσευχές μας, πολύ σύντομα να έχουμε όλο και περισσότερο κόσμο που θα έρχεται σε αυτό το Μονοπάτι. Και τελικά, όπως λένε, η Βασιλεία των Ουρανών θα κατέβει πάνω στη Γη.

Δρ. ΧΙΟΥΣΤΟΝ: Διδάσκαλε Ντάρσαν, είμαστε πράγματι πολύ ευγνώμονες για τα λόγια ομορφιάς και βάθους εκ μέρους σας. Ήρθατε σε επαφή μαζί μας και μας αγγίξατε τόσο βαθιά, μας βοηθήσατε να κάνουμε μερικές από τις μεγάλες διασυνδέσεις, που είναι τόσο απαραίτητες αυτόν τον καιρό, των μεγάλων ανακαλύψεων και ενός προτύπου διαβίωσης. Το πρότυπο των διασυνδέσεων είναι εκεί τριγύρω μας, εάν μόνο ανοίγαμε τα μάτια μας και είχαμε την ντάρσαν σας και είχαμε τη λογική… Είμαστε βαθιά ευγνώμονες σε σας, Κύριε, που μας δώσατε αυτή την ντάρσαν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πριν ο δρ. Vinod Senna ευχαριστήσει όλους εσάς που μας τιμήσατε, θα ήθελα να διευκρινίσω ένα πράγμα, ότι είμαι ένας άνθρωπος σαν εσάς. Είμαι ένας πολύ ταπεινός άνθρωπος, είμαι ένας πολύ συνηθισμένος άνθρωπος. Προσπαθώ να γίνω μαθητής. Προσπαθώ να γίνω ένας πραγματικός άνθρωπος. Προσπαθώ να γίνω ένας τέλειος άνθρωπος. Και όλα όσα έχω μάθει και όλα όσα σας έχω πει είναι διαμέσου της Χάρης των δύο μεγάλων Διδασκάλων μου, της Αυτού Αγιότητας Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και της Αυτού Αγιότητας Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, στων οποίων τα Ιερά Πόδια είχα την καλή τύχη να μαθητεύσω. Επομένως, αν βρείτε κάτι καλό εδώ, ή αν βρείτε κανένα στοιχείο ή κόκκο καλοσύνης σε μένα, η τιμή για αυτό πηγαίνει στους δύο μεγάλους Διδασκάλους μου. Και τη δίνω στους δύο μεγάλους Διδασκάλους.

Εάν, εντούτοις, έχετε βρει λάθη σε μένα, τότε εγώ έχω την ευθύνη για αυτά.

Δρ. VINOD SENNA: Ήμαστε πολύ ευτυχείς που σας είχαμε σήμερα μαζί μας και ελπίζουμε να ξαναέρθετε. Το να είσαι με τον Διδάσκαλο ή το να είσαι μαζί μιλώντας για τον Θεό είναι, κατά μία έννοια, σαν να πηγαίνεις πέρα από τον κόσμο του χρόνου. Και μολονότι, όταν αρχίσαμε, γνωρίζαμε ότι δεν είχαμε αρκετό χρόνο, έχασα την αίσθηση του χρόνου τελείως. Αλλά είμαι βέβαιος ότι θα ξανασυναντηθούμε. Σας ευχαριστώ όλους για άλλη μία φορά. Ευχόμαστε σε όλους εσάς το καλύτερο κατά τη διαμονή σας στη χώρα μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα ήθελα να κλείσω απαγγέλλοντας έναν από τους στίχους μου:

«Τώρα που έχετε ευγενικά τιμήσει
αυτή την περίσταση,
τι μπορώ να σας προσφέρω;
Δεν έχω τίποτα άλλο παρά μία
ταπεινή και φτωχή καρδιά,
που ολόψυχα σας την προσφέρω».

(Ερωταποκρίσεις από συνεδρίες με τον Διδάσκαλο Ντάρσαν Σινγκ που πραγματοποιήθηκαν στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί, κατά τη διάρκεια του Μαρτίου 1984).

ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΝΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άκουσα ότι μέσω του διαλογισμού μπορεί κανείς να πάρει περισσότερο σωματικό όφελος από ότι όταν κοιμάται.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν κοιμόμαστε, ο νους μας είναι σε μία υποσυνείδητη ή σε ασυνείδητη κατάσταση, αλλά εξακολουθεί να εργάζεται. Ο νους δημιουργεί τα όνειρά και τους εφιάλτες μας και ακόμη μερικές φορές κινούμε το χέρι μας, το πόδι μας ή το κεφάλι μας, ή στριφογυρίζουμε στο κρεβάτι μας. Λοιπόν το σώμα μας δεν αναπαύεται τελείως. Αλλά, όταν είμαστε σε διαλογισμό και μάθουμε να ανυψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, τότε το σώμα μας έρχεται σε τέλεια ανάπαυση. Η ψυχή μας πετά μέσα στα ανώτερα επίπεδα και το σώμα μας έρχεται σε πλήρη ανάπαυση. Επομένως, αν μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και ακόμα, αν μπορούμε να αφιερώνουμε μία ώρα την ημέρα σε αυτή την κατάσταση, τότε το σώμα μας θα έχει πλήρη ανάπαυση. Μία ώρα διαλογισμού είναι αρκετή για να δώσει ανάπαυση στο σώμα μας, ενώ αντίθετα στον ύπνο ακόμη και τέσσερις ή έξι ώρες ύπνου μπορεί να μην του δώσουν την ίδια ανακούφιση και ηρεμία. Λοιπόν, μιας ώρας πραγματικού διαλογισμού, κατά τον οποίο υπερβαίνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα, αξίζει πολλές ώρες ύπνου όσον αφορά στην ανάπαυση του σώματός μας. Είναι μια επιστημονική και πολύ απλή εξήγηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για τους αρχάριους στο Μονοπάτι, μπορείτε να δώσετε κάποια ιδέα τού πόσο ύπνο χρειάζεται κάποιος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο ύπνος είναι θέμα προσωπικής μας φυσικής ανάγκης. Οι γιατροί γενικά συνιστούν έξι έως επτά ώρες ύπνου για τον μέσο άνθρωπο, αλλά έχουμε δει ότι ένας καλός σπουδαστής κοιμάται λιγότερο, επειδή χρειάζεται να αφιερώνει περισσό-

τερο χρόνο για τη μελέτη του. Μπορώ να σου δώσω ένα παράδειγμα από τη δική μου ζωή σχετικά με τον ύπνο. Συνηθίζαμε να κάνουμε την εργασία της τάξης και να κάνουμε όσο το δυνατόν περισσότερες επαναλήψεις και σε αυτήν τη διαδικασία υπήρχαν πολλές νύχτες που ξενυχτήσαμε. Μερικές φορές πήγαινα στην αίθουσα διαγωνισμάτων χωρίς να έχω κλείσει μάτι. Και αυτό είναι αλήθεια και για άλλους καλούς σπουδαστές, επίσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Νομίζετε ότι είναι καλό να το κάνουμε αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι απλά θέμα του δικού σας πάθους και ζήλου για τον σκοπό που έχετε μπροστά σας. Είναι καλό, αν αυτό γίνει ένας τρόπος ζωής για σας. Αλλά όλα εξαρτώνται από το πόσο πάθος και ζήλο έχετε για τον στόχο σας. Πάντοτε προσαρμόζουμε τον ύπνο μας ώστε να καλύψουμε τις φυσικές μας ανάγκες. Αν κάποιος είναι άρρωστος, ίσως χρειάζεται λίγο περισσότερη ξεκούραση. Αν κάποιος είναι σε φυσιολογική κατάσταση, ίσως χρειάζεται τέσσερις, πέντε ή έξι ώρες ύπνου, σύμφωνα με τις φυσικές ανάγκες του καθενός και του ζήλου για τον σκοπό που έχει μπροστά του. Υπάρχει μία φράση για αυτούς που έχουν φθάσει σε ύψη στους εγκόσμιους και πνευματικούς τομείς, λένε πως: «Έχουν κάψει το λάδι του μεσονυκτίου». Επομένως όλα εξαρτώνται από το πώς μπορούμε να προσαρμόσουμε τις φυσικές μας ανάγκες, στους στόχους μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορούμε να το κάνουμε αυτό, αν έχουμε πραγματικά την επιθυμία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Και μόλις αρχίσουμε να γινόμαστε πραγματικά πνευματικοί άνθρωποι ή αρχίσουμε να υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, τότε η ανάγκη μας για φυσικό ύπνο μειώνεται. Ένας από τους συγγενείς μου κάποτε πήγε και παραπονέθηκε στον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ: «Ο Ντάρσι *(το χαϊδευτικό όνομα με το οποίο ο Αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε να με φωνάζει)*, κοιμάται μόνο περίπου μιάμιση ώρα την ημέρα». Τότε ο Αγαπημένος Διδάσκαλος του απάντησε: «Μιάμιση ώρα; Ακόμη και δεκαπέντε λεπτά θα ήταν αρκετά για αυτόν!»

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν προσπαθώ να κοιμηθώ λιγότερο από όσο χρειάζομαι, δεν μπορώ να αποφύγω να νυστάζω την επόμενη μέρα. Έτσι, κάθε φορά που κάθομαι για διαλογισμό, αποκοιμιέμαι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πόσο κοιμάσαι;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Περίπου τέσσερις με πέντε ώρες.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τότε στην περίπτωσή σου, θα έπρεπε να κοιμάσαι έξι ώρες για να είσαι μετά σε εγρήγορση. Όταν κοιμάσαι, θα πρέπει να κοιμάσαι. Όταν ξυπνάς, θα πρέπει να είσαι ξύπνιος. Όταν παίζεις, θα πρέπει να παίζεις. Όταν μελετάς, να μελετάς. Αύξησε τον χρόνο του ύπνου σου από πέντε σε έξι ώρες. Αλλά μετά μην σηκωθείς και αισθανθείς νυσταγμένος, επειδή αυτό δεν θα έχει αποτέλεσμα. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό, πρέπει να είμαστε συνειδητοί, δεν θα πρέπει να είμαστε νυσταγμένοι, δεν θα πρέπει να αισθανόμαστε νυσταγμένοι. Να κοιμάσαι όσο χρειάζεσαι. Είσαι ένας νέος άνδρας – αν χρειάζεσαι λίγο ύπνο παραπάνω, τότε θα πρέπει να τον έχεις, αλλά όταν σηκώνεσαι, θα πρέπει να εξασφαλίζεις ότι θα είσαι τελείως ξύπνιος. Χρειάζεται να είμαστε τελείως ξύπνοι προκειμένου μέσα από το διαλογισμό να παραμένουμε τελείως συνειδητοί και αυτό είναι προϋπόθεση για να φθάσουμε σε ένα ανώτερο στάδιο πνευματικότητας. Αλλά τουλάχιστον στο φυσικό επίπεδο, θα πρέπει να είμαστε τελείως ξύπνιοι.

ΓΙΑ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει ένα τμήμα στο πίσω μέρος του ημερολογίου που αναφέρεται στο: «Πόσο έχουμε αποσυρθεί από τη σωματική σας συνειδητότητα». Αυτό που θα ήθελα να ξέρω είναι τι θα πρέπει να συμπληρώσουμε σ' αυτή τη στήλη; Πώς θα το περιγράφατε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Απόσυρση είναι η κατάσταση του πόσο έχει μουδιάσει το σώμα σου. Στην πρώτη περίπτωση, αναφέρεται στην κατάστασή της έλλειψης συνειδητότητας σε σχέση με το σώμα σου. Αν ξεχάσεις τελείως το σώμα σου, αν δεν σκέπτεσαι καθόλου το

σώμα σου, αν είσαι πάντοτε συγκεντρωμένος στο Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό, αν δεν είσαι ενήμερος τού τι συμβαίνει στο σώμα σου κάτω από τα μάτια, αυτή είναι η πρώτη απόσυρση. Αλλά μετά, υπάρχει μία ανώτερη κατάσταση απόσυρσης και αυτή καθορίζεται από τα μέρη του σώματός σου που έχουν μουδιάσει. Επομένως υπάρχουν δύο στάδια. Αν μπορείτε να συγκεντρωθείτε και δεν είσαστε ενήμεροι της αναπνοής που συνεχίζει και τού τι συμβαίνει στο σώμα σας, τότε αυτό το στάδιο της μη σωματικής συνειδητότητας είναι το πρώτο στάδιο απόσυρσης.

Την ώρα της Μύησης μάς λένε να συγκεντρωνόμαστε στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό. Τότε θα πρέπει στην αρχή να μειώσουμε την έντασή μας για να ελέγχουμε, σε μικρά χρονικά διαστήματα, το πόσο έχουμε αποσυρθεί.

Ο μεγάλος μας Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, που ήταν μηχανικός στο επάγγελμα, χρησιμοποιούσε τη δική Του ορολογία καθώς ο κάθε Άγιος έχει τη δική Του ορολογία. Έλεγε λοιπόν: «Μην κάνετε τη δουλειά ενός εργοδηγού σαν να επιβλέπετε για το πόσο έχετε μουδιάσει ή πόσο έχετε αποσυρθεί εσείς οι ίδιοι». Κάνοντας τη δουλειά ενός εργοδηγού εννοούσε να απομακρύνετε την προσοχή σας από τον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό και να την φέρνετε κάτω. Αυτό υποβιβάζει τον εαυτό σας από ένα υψηλό βάθρο σε ένα χαμηλότερο. Και πάλι, θα πάρει χρόνο για να αρχίσετε ξανά να συγκεντρώνεστε στον Τρίτο Οφθαλμό.

Λοιπόν το πρώτο στάδιο είναι το να ξεχάσετε τα πάντα που συμβαίνουν στο σώμα σας και να συγκεντρώνεστε μόνο στο Τρίτο Μάτι. Τότε βλέπετε Φως Εσωτερικά και ακούτε τη Μουσική των Σφαιρών ή μιλάτε στον Διδάσκαλο, στον Αγαπημένο σας, Εσωτερικά. Αυτό είναι ένα στάδιο απόσυρσης. Αλλά το ανώτερο στάδιο απόσυρσης από το σώμα είναι όταν μουδιάσει ολόκληρο το σώμα σας.

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΧΑΡΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μας μιλήσετε για την αγάπη και τη Χάρη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Θεός είναι αγάπη. Η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, είναι αγάπη και ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι, επίσης μέσα από την αγάπη. Λοιπόν η πραγματική ουσία της ψυχής μας είναι αγάπη. Ο Θεός έρχεται σε αυτή τη Γη μέσα σε ανθρώπινη μορφή και σκορπίζει ακτίνες Θεϊκής αγάπης. Η βασική ιδέα του μυστικισμού είναι ότι η αγάπη πάντοτε εκπορεύεται από την καρδιά του Αγαπημένου. Η αγάπη πάντοτε αρχίζει από τον Διδάσκαλο και απλώνεται και επηρεάζει τον μαθητή. Ο μαθητής προσφεύγει στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου δεσμευμένος από τους μετάξινους δεσμούς της αγάπης Του. Η όλη υπόθεση αρχίζει με την αγάπη από τον Διδάσκαλο που ρέει προς τον μαθητή, ο οποίος τότε έλκεται στα Πόδια του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος δεν κοιτάζει τα ελαττώματα και τις αμαρτίες του μαθητή, επειδή φέρνει μαζί Του ανείπωτους θησαυρούς Θεότητας και αγάπης. Στην πραγματικότητα, η αγάπη είναι Θεότητα και η Θεότητα είναι αγάπη. Επομένως Αυτός δίνει την πρώτη δόση αγάπης, η οποία ρέει μέσα στον μαθητή. Και τότε ο μαθητής ανταποκρίνεται. Το πρώτο μικρό τόξο δημιουργείται αρχικά από την αγάπη του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος μυεί τον μαθητή και τον διδάσκει την τέχνη τού να πεθαίνει ενόσω ζει *(διαλογισμός)*. Μας χαρίζει το δώρο τού να βλέπουμε το Φως του Θεού και να ακούμε τη Μουσική των Σφαιρών. Και αυτό βαθμιαία εξελίσσεται. Το πρώτο τόξο αρχίζει με τον Διδάσκαλο και τότε μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτό. Μετά δημιουργείται ένα άλλο μικρό τόξο καθώς εμείς ανταποκρινόμαστε. Ο Διδάσκαλος τότε δείχνει μεγαλύτερη ευσπλαχνία για εμάς και μετά υπάρχει άλλο ένα μικρό τόξο και αυτό το μικρό τόξο ακολουθείται από άλλο μεγαλύτερο τόξο αγάπης. Έτσι λοιπόν αυτά τα τόξα συνεχίζουν να ενώνονται το ένα με το άλλο μέχρι να σχηματιστεί ένας κύκλος.

Τότε αρχίζουμε να αποσυρόμαστε από τη σωματική μας συνειδητότητα και να περνάμε μέσα από τις ανώτερες πνευματικές περιοχές, γινόμενοι ένα με τον Διδάσκαλο και τελικά ένα με τον Θεό. Έτσι λοιπόν, αυτός ο κύκλος αγάπης ολοκληρώνεται και είναι τότε που λέμε ότι προοδεύουμε στο πνευματικό Μονοπάτι.

Καθώς πορευόμαστε στο Μονοπάτι, μερικές φορές βλέπουμε

ότι κάνουμε κάποια πρόοδο και στη συνέχεια συναντούμε ένα μικρό εμπόδιο. Ίσως υπάρχει μία περίοδος κατά την οποία φαίνεται ότι καθυστερούμε ή ίσως υπάρχει μία περίοδος όπου φαίνεται ότι ο Αγαπημένος μας είναι αδιάφορος. Αλλά αυτό γίνεται, για κάποιο σκοπό. Στον τομέα του ρομαντισμού, ο εγκόσμιος αγαπημένος μερικές φορές φαίνεται να δείχνει αδιαφορία. Αλλά αυτό είναι μόνο φαινομενική αδιαφορία στην περίπτωση του Θείου Αγαπημένου. Μερικές φορές μια μικρή έλλειψη προσοχής από τον Διδάσκαλο, ή μάλλον μία φαινομενική έλλειψη προσοχής, δημιουργεί ένα μεγαλύτερο ζήλο, ένα μεγαλύτερο πάθος μέσα μας και τότε αυτό καταλήγει σε επιταχυνόμενη πρόοδό μας στο Μονοπάτι μας.

Η αγάπη είναι ένα Μονοπάτι το οποίο έχει παράδοξα. Ένα από αυτά είναι ότι ο λάτρης που έχει μόλις μπει στο Μονοπάτι, αρχίζει με μία προσευχή παράκλησης. Αλλά ο άνθρωπος που είναι προχωρημένος θεωρεί αυτή την παράκληση ως ιεροσυλία. Θεωρεί ότι, αν ζητούμε κάτι, τότε αυτό είναι ενάντιο στην αρχή «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Αλλά αυτό είναι ένα πολύ υψηλό στάδιο. Λοιπόν στην αρχή πρέπει να αρχίσουμε ζητώντας από τον Θεό όλα όσα χρειαζόμαστε.

Κάποιοι έχουν καταδικάσει την προσευχή της παράκλησης και έχουν πει ότι θα έπρεπε να προσευχόμαστε στον Θεό μόνο για την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό. Αλλά η πλέον κοινή μορφή προσευχής είναι στην πραγματικότητα αυτή της παράκλησης. Όταν ο Σουάμι Βιβεκανάντα ρωτήθηκε σχετικά, αυτός απάντησε: «Εάν ο άνθρωπος δεν ζητούσε πράγματα για τον εαυτό του, νομίζετε ότι θα είχε ασχοληθεί με την προσευχή και τη λατρεία; Ποτέ δεν θα είχε σκεφθεί τον Θεό».

Λοιπόν η πρώτη μορφή προσευχής είναι η προσευχή παράκλησης. Μετά υπάρχουν διάφορα στάδια προσευχής. Το δεύτερο στάδιο είναι όταν δεν ζητούμε τίποτε αλλά θεωρούμε ότι καθώς ο Θεός γνωρίζει τα πάντα, θα μας δώσει αυτό που χρειαζόμαστε. Το τρίτο στάδιο της προσευχής είναι όταν προσευχόμαστε στον Κύριο να μας οδηγήσει στα Πόδια Του. Το τέταρτο στάδιο είναι όταν προσευχόμαστε για συγχώρηση και Χάρη, αφού έχουμε αναγνωρίσει τις αμαρτίες μας. Το πέμπτο στάδιο της προσευχής είναι

ο διαλογισμός. Αρχίζουμε να δρούμε σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων και τότε αρχίζουμε να κάνουμε πρόοδο.

Αυτά τα πέντε στάδια της προσευχής είναι, επίσης, μέρος του ταξιδιού της αγάπης που μας οδηγεί προς την Κατοικία. Καθώς προοδεύουμε στα ανώτερα επίπεδα, αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι ακόμη και η προσευχή είναι ιεροσυλία, επειδή αρχίζουμε να πιστεύουμε στο «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Τότε παραδίδουμε τον εαυτό μας εντελώς στο Θέλημα του Θεού. Βλέπουμε λοιπόν ότι καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι, συναντούμε πολλά παράδοξα. Στην αρχή οτιδήποτε επιτρέπεται, αργότερα σε ένα ανώτερο επίπεδο μπορεί το ίδιο πράγμα να θεωρείται ιεροσυλία.

Άλλο παράδοξο είναι ότι στα αρχικά στάδια της αγάπης, τα δάκρυα επιτρέπονται. Αν διαβάζουμε ποίηση, διαπιστώνουμε ότι τα δύο τρίτα της είναι γεμάτα από τη θλίψη του χωρισμού και αυτό το βλέπουμε στην ποίηση σ' ολόκληρο τον κόσμο. Στα αρχικά στάδια θυμόμαστε τον Θεό και Τον επιθυμούμε έντονα. Όταν όμως Τον χάνουμε πλημμυρίζουμε δάκρυα. Όμως, η αγάπη είναι ένα μυστικό και θα πρέπει να παραμένει μυστικό και να μη την προδίδουν τα δάκρυα. Έτσι αυτή η ροή των δακρύων επιτρέπεται στα πρωταρχικά στάδια, αλλά όταν προχωρούμε, τότε το να χύνουμε δάκρυα θεωρείται ιεροσυλία.

Λέγεται λοιπόν ότι στην περίπτωση ενός αληθινού λάτρη ή ενός αληθινού μύστη ότι όταν βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση, η καρδιά και η ψυχή του λιώνουν και ανεβαίνουν στα μάτια του. Τα δάκρυα έρχονται στα μάτια μέχρι τις βλεφαρίδες, αλλά ποτέ δεν βγαίνουν έξω από τις βλεφαρίδες για να μην προδώσουν την αγάπη. Αν ένα δάκρυ κυλίσει έξω και πέσει στο έδαφος, τότε χάνει όλη του τη γοητεία. Τότε δεν παραμένει ένα δάκρυ αλλά αναμιγνύεται με τη σκόνη και τα σκουπίδια. Λοιπόν ένα δάκρυ είναι δάκρυ μόνον όταν παραμένει μέσα στις κόγχες των ματιών ή το πολύ-πολύ, όταν ανεβαίνει μέχρι τις βλεφαρίδες. Έτσι, αυτό το κλάμα για τον Αγαπημένο, αυτή η ροή δακρύων για τον Αγαπημένο επιτρέπεται μόνο στα αρχικά στάδια, αλλά γίνεται ιεροσυλία, όταν προχωρεσετε στο Μονοπάτι της αγάπης. Σε ένα από τους στίχους μου λέω:

«Η ψυχρή δολοφονία των επιθυμιών μου

επαναλήφθηκε πολλές φορές,
Αλλά κανείς δεν μπόρεσε να βρει
την παραμικρή υγρασία στα μάτια μου.»

Λοιπόν, καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι, αρχίζουμε να επαναλαμβάνουμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Και δεν επιτρέπουμε αυτό το μυστικό των μυστικών να φανερωθεί, επειδή η αγάπη είναι ένα μυστικό. Η αγάπη έχει τη δική της πραγματικότητα που είναι γεμάτη από φαινομενικά παράδοξα.

Παρόμοια, λέγεται ότι ένας αληθινός λάτρης του Θεού μέχρι να φθάσει στην οροφή της τελειότητας, μέχρι να φθάσει στο ζενίθ όπου γίνεται "ένα" με τον Θεό, θα τρώει λιγότερο και θα μιλά λιγότερο. Δεν θα σκέπτεται, δεν θα κρίνει και δεν θα κοιτάζει την κατάσταση των άλλων. Ένας από τους στίχους μου λέει:

«Πού να υπάρχει χρόνος για τον λάτρη
να σκέπτεται τους άλλους και να γελάει
με την κατάσταση των άλλων;
Γελάει μόνο με τη δική του κατάσταση».

Ένας αληθινός λάτρης σκέπτεται αποκλειστικά τον εαυτό του και την επίτευξη του σκοπού του. Είναι μόνον όταν έχει φθάσει στον σκοπό του που του δίνεται η εντολή. Τότε, αν αρχίσει να μιλά δυνατά στους άλλους, το κάνει διαλαλώντας μόνο, ότι έχει βρει τον Θεό και ότι και οι άλλοι μπορούν, επίσης, να Τον βρουν.

Τελικά, ο στόχος μας είναι να αγαπάμε κάθε πλάσμα – όχι μόνον τον άνθρωπο, αλλά όλα τα ζώα, τα πτηνά, τα ερπετά και όλες τις μορφές ζωής. Τώρα, η επιστήμη ανακαλύπτει ότι υπάρχει ζωή και σε όλη τη βλάστηση. Τώρα μόλις διάβαζα τις εμπειρίες ενός βοτανολόγου. Κρατούσε δύο φυτά μέσα στο υπνοδωμάτιό του, ένα σε κάθε άκρη. Κοιτούσε το ένα φυτό με πολύ αγάπη, χαμογελώντας του και δίνοντάς του τις καλύτερες δυνατές δονήσεις. Κοιτούσε το άλλο φυτό συνοφρυωμένος και ήταν περιφρονητικός προς αυτό. Μετά από μερικές μέρες, το φυτό στο οποίο χαμογελούσε άνθιζε όλο και περισσότερο. Μεγάλωσε περισσότερο από ότι το άλλο φυτό. Το φυτό, το οποίο κοιτούσε συνοφρυωμένος, μαράθηκε. Λοιπόν υπάρχει ζωή ακόμη και στα φυτά και αυτά επηρε-

άζονται εύκολα από τις δονήσεις μας. Επομένως, ο τελικός στόχος ενός λάτρη είναι να αρχίσει να βλέπει το Φως του Θεού σε κάθε πλάσμα στη Φύση και να αρχίσει να τα αγαπάει. Βλέπει το Φως του Θεού σε κάθε άνθρωπο, ζώο, πτηνό, ερπετό και φυτό. Αν βλέπω το ίδιο Φως να εργάζεται μέσα σας, όπως εργάζεται μέσα μου, φυσικά θα σας αγαπώ. Δεν θα προκύπτει θέμα μίσους για οποιονδήποτε. Και είναι για αυτό που ένας Θεάνθρωπος ανήκει σε όλη την ανθρωπότητα. Ένας από τους στίχους μου για τον Αγαπημένο Διδάσκαλο λέει:

«Η μουσική Σου είναι ένα θείο μήνυμα
Φωτός και αφύπνισης
και προορίζεται για
ολόκληρη την ανθρωπότητα».

Λοιπόν, οποτεδήποτε έρχονται οι Άγιοι, δεν ανήκουν σε καμία συγκεκριμένη θρησκεία, σε καμία συγκεκριμένη εθνικότητα – ανήκουν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Όταν ήμουν σε περιοδεία, το 1983, ένας από τους αδελφούς μας στη Νέα Υόρκη με ευχαρίστησε που πήγα στη χώρα του. Απάντησα απαγγέλλοντας έναν από τους στίχους μου που λέει:

«Τι πειράζει αν ονομάζομαι άνθρωπος;
Είμαι στην πραγματικότητα η ίδια
η ψυχή της αγάπης,
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου
και το Σύμπαν η χώρα μου».

Έτσι, όταν ένας Θεάνθρωπος έρχεται, τους αγαπάει όλους και έρχεται για ολόκληρη την ανθρωπότητα, για ολόκληρη τη Δημιουργία. Και αυτό είναι το αποκορύφωμα της αγάπης. Όταν αρχίσετε να βλέπετε το Φως του Θεού σε όλη τη Δημιουργία, όταν αρχίσετε να αγαπάτε όλη τη Δημιουργία, τότε γίνεσθε ένα με αυτή και τότε βρίσκεστε κοντά στο Θεό.

Οι άνθρωποι στη Δύση νομίζουν ότι με το να ακολουθούν το Μονοπάτι ή με το να γίνουν ένα με τον Θεό θα χάσουν την ταυτότητά τους. Όταν λέμε ότι κατορθώνουμε το φάνα-φιλ-σεχ και

φάνα-φιλ-Αλλάχ – συγχώνευση με τον Διδάσκαλο και συγχώνευση με τον Θεό – φοβόμαστε ότι θα χάσουμε την ταυτότητά μας. Αλλά δεν είναι έτσι, είναι απλά τρόπος έκφρασης. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι τώρα έχουμε την ταυτότητά μας σαν άνθρωποι και από τη φύση τους οι άνθρωποι είναι αμαρτωλοί. Αλλά, αν έρθουμε σε επαφή με έναν Θεάνθρωπο, τότε βαθμιαία η υπόστασή μας ανυψώνεται. Τώρα δεν είμαστε ακόμη αληθινοί άνθρωποι, επειδή δεν έχουμε όλες τις θείες ιδιότητες, οι οποίες σχετίζονται με αυτό που θα έπρεπε να είναι ένας αληθινός άνθρωπος. Τα δικά μας ελαττώματα έχουν αντικαταστήσει τις θείες ιδιότητες που ήταν κληρονομικό μας δικαίωμα. Βρισκόμαστε σε ένα πολύ χαμηλό επίπεδο και ο Διδάσκαλός μας βρίσκεται σε ένα πολύ υψηλό επίπεδο. Λοιπόν, όπως τα υγρά πάντοτε ρέουν από ένα υψηλότερο επίπεδο σε ένα χαμηλότερο, έτσι κάνει και η αγάπη του Διδασκάλου και οι θείες ιδιότητες ρέουν μέσα μας και οι αδυναμίες μας αρχίζουν να μας εγκαταλείπουν, μία προς μία.

Τελικά, γεμίζουμε πρώτα με όλες τις ανθρώπινες ιδιότητες και μετά αφού έχουμε γίνει ένας αληθινός άνθρωπος, βαθμιαία ανυψωνόμαστε. Από καλοί άνθρωποι, αποκτούμε διάφορες ιδιότητες θεότητας και συνεχίζουμε διαρκώς να ανυψωνόμαστε. Τελικά γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Και το να γίνει κανείς συνειδητός συνεργάτης του Θεού δεν σημαίνει ότι χάνει την ταυτότητά του. Σημαίνει ότι γινόμαστε ένα με τον Θεό και ανυψωνόμαστε σε μια υπόσταση τρισεκατομμύρια φορές ανώτερη. Κατορθώνουμε μία πολύ ανώτερη υπόσταση – γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Και όταν το εξήγησα αυτό στους ανθρώπους της Δύσης, αυτοί αποδέχθηκαν την ιδέα. Λοιπόν η επίτευξη του ανώτατου στόχου είναι όλη δώρο αγάπης.

Λοιπόν, ρωτήσατε για την αγάπη. Η αγάπη είναι ένα θέμα πάνω στο οποίο μπορεί κανείς να μιλά αιώνες και αιώνες, επειδή είναι πολύπλευρη και έχει πάρα πολλές όψεις.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΜΡΑΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, το Σιμράν παίζει ένα σημαντικό ρόλο για να γίνουμε αγνοί στη σκέψη μας. Αλλά είναι δύσκολο για μένα να έχω ένα συνεχές Σιμράν. Προσπάθησα να κάνω διάφορα πράγματα όπως το να γράφω ένα μήνυμα πάνω στα χέρια μου για να θυμίζω στον εαυτό μου να κάνει Σιμράν κατά τη διάρκεια της ημέρας και άλλα τέτοια κόλπα, αλλά αυτό δεν έρχεται φυσιολογικά σε μένα. Διερωτώμαι τι θα μπορούσα να κάνω για να αποκτήσω την ικανότητα να επαναλαμβάνω συνεχώς το Σιμράν κατά τη διάρκεια της ημέρας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι Διδάσκαλοί μας συνήθιζαν να μας δίνουν δύο τρόπους για να βελτιώνουμε τη συγκέντρωσή μας. Δεν μπορούμε να κατορθώσουμε τη συγκέντρωση μέσα από τεχνάσματα, επειδή τα τεχνάσματα είναι δημιουργήματα του νου μας. Η συγκέντρωση, όμως, είναι προϊόν της ψυχής. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε συχνά ότι, αν βλέπουμε ότι δεν συγκεντρωνόμαστε σωστά, αυτό σημαίνει ότι ο νους μας τρέχει ξέφρενα. Αν αυτό συμβαίνει, θα πρέπει να προσπαθούμε να καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου. Αν είχαμε την καλή τύχη να απολαμβάνουμε τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, τότε οι οδύνες του χωρισμού από Αυτόν θα έπρεπε να είναι αρκετές για να λιώσουν την καρδιά μας και να την φέρουν επάνω στα μάτια μας, με τη μορφή δακρύων. Και αν καθόμαστε σε τέτοια γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου – νιώθοντας ψυχικό πόνο για τον Διδάσκαλο, επιθυμώντας έντονα τον Διδάσκαλο – τότε αν αρχίσουμε το Σιμράν μας, αυτό θα είναι πιο αποτελεσματικό και θα μπορέσουμε να συγκεντρωθούμε καλύτερα. Αυτός είναι ο ένας τρόπος.

Το δεύτερο πράγμα που μπορούμε να κάνουμε είναι να ψάλλουμε έναν ύμνο, από οποιονδήποτε Άγιο, ο οποίος είναι είτε γεμάτος από έντονη επιθυμία για να έχουμε επικοινωνία με τον Κύριο, ή που απεικονίζει την παροδική φύση αυτού του κόσμου, την εφήμερη φύση αυτού του κόσμου, την έλλειψη πίστης αυτού του κόσμου. Και όταν βρίσκουμε τον εαυτό μας σε αυτή τη διάθεση, θα πρέπει να καθόμαστε σε διαλογισμό και αυτός ο διαλογισμός

θα είναι πιο αποτελεσματικός.

Όσον αφορά την εργασία μας στη διάρκεια της ημέρας, έχουμε δύο είδη εργασιών. Για έναν καινούργιο μυημένο, έναν που έχει μόλις αρχίσει να προχωράει στο Δρόμο, ένας τύπος εργασίας απαιτεί τη χρησιμοποίηση του νου, για να κάνει υπολογισμούς. Ο άλλος τύπος εργασίας είναι μηχανικός. Όσον αφορά τον πρώτο τρόπο, τον νοητικό τύπο εργασίας, μπορούμε να χρησιμοποιούμε τα διαλείμματά μας από την εργασία μας για να κάνουμε Σιμράν. Στα αρχικά στάδια, ίσως είναι δύσκολο για τον αρχάριο να κάνει Σιμράν, συγχρόνως με τους νοητικούς υπολογισμούς ή κάποια διανοητική εργασία. Αλλά θα δείτε ότι τα διαλείμματα, κατά τη διάρκεια των οποίων επαναλαμβάνετε τα φορτισμένα Ονόματα, θα σας φέρουν μεγάλη άνεση και ανακούφιση. Θα χρησιμεύσουν σαν περίοδος χαλάρωσης. Αν έχετε μία μηχανική εργασία, πχ αν σκάβετε, μπορείτε να κάνετε Σιμράν, ενώ κάνετε ταυτόχρονα την εργασία σας. Επομένως όλα εξαρτώνται από τη φύση της εργασίας που κάνετε.

Πρέπει να κάνουμε το καλύτερο μέσα στις συνθήκες που έχουμε τοποθετηθεί. Αν πραγματικά έχουμε ζήλο και πάθος για τον στόχο μας στη ζωή, τότε θα δούμε ότι δεν είναι τόσο δύσκολο. Φαίνεται ότι είναι δύσκολο στην αρχή, αλλά όταν αρχίζετε να έχετε έντονη επιθυμία και ψυχικό πόνο για να συναντήσετε τον Κύριο και όταν έχετε περισσότερη αφοσίωση και αγάπη για τον Διδάσκαλο και τον Θεό, τότε όλες αυτές οι φαινομενικές δυσκολίες εξαφανίζονται μέσα στην ανυπαρξία. Εξατμίζονται και βλέπετε ότι η διαδικασία του Σιμράν γίνεται όχι μόνο εύκολη, αλλά είναι πολύ μεθυστική και είναι γεμάτη έκσταση. Είναι αναζωογονητική. Σας δίνει φρέσκια ενέργεια και μεγαλύτερη ενέργεια, την οποία μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στην εργασία σας με μεγαλύτερη αποδοτικότητα από πριν.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΤΣΑΝΓΚ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Βλέπω ότι, όταν δεν είμαστε στη φυσική παρου-

σία του Διδασκάλου, τα Σάτσανγκ στα οποία πηγαίνουμε είναι πολύ σημαντικά για να συνεχίσει ο μαθητής να πηγαίνει καλά στο Μονοπάτι και για να του δίνουν πνευματική ώθηση. Διερωτώμαι όμως αν μπορούσατε να μας μιλήσετε για το πόσο σημαντικό είναι το να πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο μεγάλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν συνήθιζε να λέει ότι θα έπρεπε να αφήνουμε εκατό πράγματα για να πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ και να αφήνουμε χίλια πράγματα για να κάνουμε τον διαλογισμό μας. Το Σάτσανγκ είναι σαν φράκτης γύρω από ένα χωράφι. Όσο παρακολουθείτε το Σάτσανγκ, βρίσκεστε μέσα σε αυτόν τον προστατευτικό φράκτη. Βλέπουμε ότι οι άνθρωποι σηκώνουν έναν φράκτη γύρω από κήπους και μικρά δένδρα έτσι ώστε οι αγελάδες και τα άλλα ζώα να μην μπορούν να μπαίνουν μέσα στο χωράφι και να καταστρέφουν την καλλιέργεια. Όσο παρακολουθείτε το Σάτσανγκ, βρίσκεστε προφυλαγμένοι μέσα σ' αυτόν τον φράκτη.

Είναι ουσιαστικό να παρακολουθούμε το Σάτσανγκ. Την στιγμή που σκεπτόμαστε να πάμε στο Σάτσανγκ, σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο. Σάτσανγκ κυριολεκτικά σημαίνει «Συντροφιά με την Αλήθεια». "Σατ" σημαίνει "Αλήθεια" και "Σανγκ" σημαίνει "συντροφιά". Οποιαδήποτε ώρα σκεπτόμαστε το Σάτσανγκ, σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο και όταν σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο, παίρνουμε τη Χάρη του. Τη στιγμή που αρχίζουμε να σκεπτόμαστε το Σάτσανγκ, είμαστε συντονισμένοι με τον Διδάσκαλο. Μετά, όταν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ και ακούμε τα λόγια του Διδασκάλου, παρακολουθώντας τις βιντεοταινίες και τις οντιοταινίες του, απολαμβάνουμε τη συντροφιά του Διδασκάλου. Και αυτό είναι μία πολύ μεγάλη ώθηση. Όσο συνεχίζουμε να πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, δεν μπορεί να απομακρυνθούμε από το Μονοπάτι, επειδή το Σάτσανγκ μας θυμίζει ξανά και ξανά τον Διδάσκαλο.

Αν σκέπτεστε το Σάτσανγκ, σκέπτεστε τον Διδάσκαλο και δέχεστε τη Χάρη του και όταν δέχεστε τη Χάρη του Διδασκάλου, θα θέλετε να πηγαίνετε στο Σάτσανγκ. Τελικά σχηματίζεται ένας προστατευτικός κύκλος και εσείς παραμένετε ολοκληρωτικά μέσα σε αυτό το προστατευτικό περιβάλλον του Διδασκάλου, απευθείας

κάτω από τα προστατευτικά φτερά του. Και αυτό είναι μία πολύ μεγάλη ευλογία.

ΓΙΑ ΤΗ ΓΛΥΚΙΑ ΕΝΘΥΜΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΜΡΑΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η διαφορά μεταξύ της γλυκιάς ενθύμησης και του Σιμράν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου είναι ένας τρόπος για να ετοιμάσουμε την ατμόσφαιρα για τον διαλογισμό μας. Ακριβώς όπως προετοιμάζετε τον εαυτό σας για ορισμένες συνθήκες και ορισμένα περιβάλλοντα, κατά τον ίδιο τρόπο, η ενθύμηση προετοιμάζει το έδαφος για διαλογισμό. Όταν η ενθύμηση του Διδασκάλου γίνεται πιο δυνατή, πιο έντονη και πιο βαθειά, τότε μερικές φορές η ενθύμηση αυτή μας φέρνει "μαργαριτάρια". Η ενθύμηση μεταμορφώνεται στη μορφή αυτού που οι ποιητές αποκαλούν "μαργαριτάρια" και οι άνθρωποι ονομάζουν δάκρυα. Στην πραγματικότητα τα δάκρυα είναι κάτι περισσότερο από μαργαριτάρια. Τα μαργαριτάρια είναι άψυχα, αλλά τα δάκρυα δίνουν ακόμη περισσότερη ζωή σε μας. Λοιπόν η γλυκιά ενθύμηση προετοιμάζει μία ατμόσφαιρα αφοσίωσης που μας εισαγάγει στον διαλογισμό. Αφού έχουμε προετοιμάσει το πεδίο, τότε, όταν αρχίζουμε να κάνουμε τον διαλογισμό μας αυτός είναι πιο αποδοτικός.

Επομένως υπάρχει μία λεπτή διαφορά μεταξύ του Σιμράν *(επανάληψη των πέντε φορτισμένων Ονομάτων που δίνονται από τον Διδάσκαλο κατά την ώρα της Μύησης)* και της ενθύμησης. Η ενθύμηση με την πάροδο του χρόνου αναπτύσσεται σε ένταση και η έντονη ενθύμηση μεταμορφώνεται σε αυτο-λησμονιά. Αυτά είναι τα διάφορα στάδια της ενθύμησης. Όταν έχουμε έντονη ενθύμηση, απολαμβάνουμε επίσης και την ενατένιση του Διδασκάλου. Η έντονη ενθύμηση καταλήγει καμιά φορά στο να βλέπουμε τον Αγαπημένο μας. Μερικές φορές, ενώ καθόμαστε στην ενθύμηση, ανακαλούμε τα εκστατικά και θεία λόγια σοφίας που έχει πει ο Αγαπημένος. Και με αυτήν την ενθύμηση κάνουμε το έδαφος πολύ

γόνιμο. Ακριβώς όπως χρησιμοποιούν λιπάσματα για να προετοιμάσουν το έδαφος ώστε οι σπόροι να αναπτυχθούν πολύ πιο γρήγορα και να παράγουν καρπό μεγαλύτερου μεγέθους που να είναι πολύ πιο ζουμερός, έτσι το λίπασμα της γλυκιάς ενθύμησης θα προετοιμάσει το έδαφος για τον διαλογισμό μας. Τότε ο σπόρος του Σιμράν ή η επανάληψη των πέντε Ονομάτων, αποδίδει πολύ καλύτερο καρπό, πιο άφθονο και σε μικρότερη χρονική περίοδο και αυτό επιταχύνει την πνευματική μας πρόοδο και σας δίνει σε αφθονία τα δώρα που προκύπτουν.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να υπολογίσουμε πόσο έχει αποσυρθεί η ψυχή μας από το σώμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτον, όταν διαλογιζόμαστε, δεν συνεχίζουμε να κρίνουμε πόσο από το σώμα μας έχει μουδιάσει. Όταν συγκεντρωνόμαστε στο Κέντρο της Ψυχής, η διαδικασία της απόσυρσης συνεχίζεται αυτόματα. Αυτό είναι και εκείνο που μας λέει ο Διδάσκαλος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της Μύησης. Δεν θα πρέπει να είμαστε επιτηρητές. Μην συνεχίζετε να κρίνετε σε πιο βαθμό έχει αποσυρθεί η ψυχή σας, επειδή τη στιγμή που αρχίζετε να σκέπτεσθε για το σημείο στο οποίο έχει αποσυρθεί η ψυχή σας, χάνετε τη συγκέντρωσή σας από το Κέντρο της Ψυχής *(Τρίτο Οφθαλμό)* και η προσοχή σας έρχεται πάλι κάτω.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τότε ποιος είναι ο σκοπός της στήλης στο ημερολόγιο, «Βαθμός απόσυρσης από τη σωματική συνειδητότητα»;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν τελειώσετε τον διαλογισμό σας, θα γνωρίζετε σε ποιο σημείο είχατε αποσυρθεί και πόσο είχε μουδιάσει το σώμα σας. Όταν τελειώσετε το Σιμράν σας ή την επανάληψη των πέντε φορτισμένων Ονομάτων, γνωρίζετε σε ποιο βαθμό το σώμα σας ήταν μουδιασμένο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στη στήλη «φυσική και οικονομική ανιδιοτελή προσφορά», θα σημειώνουμε ό,τι έχει σχέση με αυτό που έχουμε κάνει για να προσφέρουμε στους άλλους;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι. Σε αυτές τις δύο στήλες πρέπει να γράφουμε τις αρνητικές επισημάνσεις. Ας υποθέσουμε ότι έχετε πέντε ευκαιρίες για να προσφέρετε ανιδιοτελώς στον συνάνθρωπό σας και εσείς προσφέρατε μόνο σε δύο από αυτές. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να σημειώσετε τον αριθμό 3 στη στήλη που παρουσιάζει τον αριθμό των ευκαιριών για ανιδιοτελή προσφορά που παραλείψατε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι γίνεται αν δεν έχουμε καμία ευκαιρία για ανιδιοτελή προσφορά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τότε η στήλη θα είναι καινή, αλλά είναι πολύ σπάνιο το ότι κατά τη διάρκεια της ημέρας δεν θα έχουμε καμία ευκαιρία για ανιδιοτελή προσφορά. Ας υποθέσουμε ότι ανεβαίνετε κάποια σκάλα και ένα μικρό παιδί τρέχει επάνω. Νομίζετε ότι θα γλιστρήσει και θα πέσει και ίσως πάθει κάτι κακό. Γι' αυτό μεταφέρετε το παιδί κάτω στη σκάλα. Αν περιφέρεσθε με τα μάτια και τα αυτιά ανοικτά, βρίσκετε πολλές ευκαιρίες για ανιδιοτελή προσφορά όσον αφορά το κοινωνικό σύνολο. Κάποιοι άνθρωποι ίσως χρειάζονται οικονομική βοήθεια. Κάποιοι άνθρωποι ίσως χρειάζονται τη βοήθειά σας με τη μορφή του να λάβετε κάποιο κόπο για κάτι. Και άλλοι ίσως χρειάζονται ένα χαμόγελο από σας που θα τους αναζωογονήσει. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σε αυτό τον κόσμο που υποφέρουν, επειδή δεν έχουν φροντίδα και αγάπη. Επομένως, στην πραγματικότητα έχουμε πολλές ευκαιρίες να προσφέρουμε ανιδιοτελώς κάθε ημέρα. Καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι η όρασή μας γίνεται όλο και πιο καθαρή και αντιλαμβάνεται τις ανάγκες των ανθρώπων.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές όταν διαλογίζομαι, μια σκέψη περνάει μέσα από τον νου και μετά φεύγει. Μπορεί να είναι μία σκέψη η οποία δεν έχει καμία σχέση με τον διαλογισμό. Αυτό είναι ένα είδος παρέμβασης ή μία δοκιμασία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι η παρέμβαση του νου μας. Ο νους από πολλούς αποκαλείται χιλιοκέφαλη κόμπρα. Βρίσκει χίλια τεχνάσματα και όταν καθόμαστε για διαλογισμό, φέρνει όλων των ειδών τις σκέψεις στο νου μας – πράγματα τα οποία δεν έχουμε σκεφθεί από πριν. Μερικές φορές έρχεται με τη μορφή της φαντασίας και μας παίρνει σε έναν ονειρικό τόπο. Έχει τόσα πολλά τεχνάσματα. Σκοπός του νου είναι να μη μας επιτρέψει να καθίσουμε για διαλογισμό. Δεν μας αφήνει να ηρεμήσουμε επειδή αν συγκεντρωθούμε, τότε ο νους μας θα είναι υπό έλεγχο. Και ο νους δεν θέλει να είναι υπό έλεγχο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές η σκέψη φαίνεται σαν καλή σκέψη.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αλλά, κατά την ώρα του διαλογισμού, δεν θα πρέπει να έχουμε καμία σκέψη – είτε καλή είτε κακή. Η ώρα του διαλογισμού είναι η ώρα για συγκέντρωση, η ώρα που αφιερώνεται στη γλυκιά ενθύμηση του Κυρίου. Και αυτές τις ώρες δεν θα πρέπει να έχουμε καμία σκέψη – καλή ή κακή. Στον διαλογισμό πρέπει μόνο να συγκεντρωνόμαστε και να ελέγχουμε τον νου μας.

(Τα ακόλουθα είναι αποσπάσματα από συνεδρίες ερωταποκρίσεων που δόθηκαν από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στο Ντιτρόιτ, στο Μίσιγκαν, στο Πίτερσμπεργκ, και τη Φλώριντα, τον Ιούνιο του 1986, κατά τη διάρκεια της 3ης Παγκόσμιας περιοδείας του).

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια η σημασία τού να βλέπουμε χρώματα στον διαλογισμό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το Φως που βλέπουμε είναι μία εκδήλωση του Θεού. Όταν ο Θεός αποφάσισε από "Ένας να γίνουν πολλοί", υπήρξε μία δόνηση και Εκείνος εκφράστηκε μέσα από δύο μορφές: το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Ο Θεός είναι όλο Θείο Φως και όλο Θεία Μουσική.

Ακόμα και οι επιστήμονες δίνουν έμφαση στη σπουδαιότητα του φωτός στη δημιουργία του Φυσικού μας σύμπαντος. Μόνο μερικά χρόνια πριν, μερικοί επιστήμονες παρουσίασαν τη μεγάλη Ενοποιημένη Θεωρία. Η θεωρία αυτή δηλώνει ότι ολόκληρο το Σύμπαν άρχισε από το φως και μετά από μία μεγάλη χρονική περίοδο, το Σύμπαν θα μετατραπεί και πάλι σε φως. Αυτοί που διατύπωσαν αυτή τη θεωρία κέρδισαν το βραβείο Νόμπελ.

Οτιδήποτε υπάρχει στο Αιτιατό επίπεδο αντανακλάται στο Αστρικό επίπεδο. Οτιδήποτε είναι στο Αστρικό επίπεδο αντανακλάται στο Υλικό επίπεδο. Στο Φυσικό μας επίπεδο βλέπουμε ότι, αν περάσουμε φως μέσω ενός πρίσματος και παρατηρήσουμε την αντανάκλασή του στον τοίχο, βλέπουμε επτά χρώματα: κόκκινο, πορτοκαλί, κίτρινο, πράσινο, μπλε, λουλακί και ιώδες. Όλα αυτά τα χρώματα συνδυασμένα μας δίνουν το φως της ημέρας. Ακόμη και αυτό το εξωτερικό φως είναι ένα στοιχείο του Θεού. Αυτά τα επτά χρώματα που βλέπουμε στον εξωτερικό μας κόσμο και Εσωτερικά κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, είναι μία αντανάκλαση του Φωτός από το Αστρικό επίπεδο. Και αυτό το Φως είναι με τη σειρά του, μία αντανάκλαση του Φωτός από το Αιτιατό επίπεδο.

Η σημασία αυτών των ποικίλων χρωμάτων του Φωτός είναι ότι αυτά είναι ένα δώρο Θεού, επειδή ο Θεός είναι όλο Φως. Εκείνοι που ασκούν τον διαλογισμό, κάτω από την καθοδήγηση ενός Τέλειου Διδασκάλου, μπορούν να δουν αυτά τα χρώματα ακόμα και με κλειστά μάτια. Μπορούν να δουν όλα αυτά τα χρώματα κατά τη διάρκεια της ημέρας ή της νύκτας. Ένας πραγματικός μύστης ορίζεται ως αυτός που μπορεί να βλέπει τον ήλιο τα μεσάνυχτα και μπορεί να βλέπει τα άστρα και το φεγγάρι κατά τη διάρκεια της ημέρας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν όλη η ύλη, τελικά, διαλυθεί πάλι μέσα στο Φως, καθώς αυτό το Φως είναι ο Θεός, ποια θα είναι η λειτουργία μας με τον Θεό, ο οποίος είναι όλο Φως;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εκείνη την ώρα θα είμαστε σε έκσταση, μακαριότητα, ειρήνη και γαλήνη και θα απολαμβάνουμε αυτή την κατάσταση μόνιμα. Θα επιτύχουμε αθανασία και αιωνιότητα και θα απολαμβάνουμε να είμαστε μέρος του Θεού. Ακριβώς όπως ο Θεός είναι ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας, εμείς που είμαστε μέρος του Θεού, θα εκτελούμε την ίδια λειτουργία με τον Θεό. Θα συμμετέχουμε σε οτιδήποτε κάνει ο Θεός, αφού θα έχουμε γίνει μέρος Εκείνου. Θα επιτύχουμε την Θεότητα, θα γίνουμε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου.

ΕΡΩΤΗΣΗ. Μερικές φορές βλέπω ένα μάτι στον διαλογισμό. Τι σημαίνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να βλέπεις ένα μάτι είναι ένα από τα συνηθισμένα χαρακτηριστικά στον διαλογισμό. Λέγεται ότι η πνευματικότητα δίνεται από τους Διδασκάλους, κυρίως μέσω των ματιών. Το ένα τρίτο της πνευματικότητας περνά μέσω λέξεων από το στόμα και τα δύο τρίτα περνούν μέσω των ματιών. Για αυτό δίνεται τόσο μεγάλη έμφαση μέσα στη μυστικιστική λογοτεχνία, για την ομορφιά των ματιών του Αγαπημένου, του Οινοχόου, του Διδασκάλου. Τα μάτια του Αγαπημένου συγκρίνονται με τα μάτια του ελαφιού ή με το σχήμα ενός αμυγδάλου. Λέγεται, επίσης, ότι τα μάτια ενός Διδασκάλου είναι σαν μία ταβέρνα μέσω της οποίας ρέει η "σαμπάνια" της αγάπης του Θεού. Αυτή η Θεία "σαμπάνια"

κάνει κάποιον μεθυσμένο και συνεπαρμένο. Αυτή είναι η σημασία τού να βλέπετε το "μάτι" στον διαλογισμό.

Στην αρχή, μερικές φορές βλέπουμε μόνο το μάτι του Διδασκάλου στον διαλογισμό. Μερικές φορές βλέπουμε την όψη του ή ολόκληρη τη μορφή του.

Ένας μεγάλος μυστικιστής ποιητής της Ινδίας, ο Χάζρατ Μπαχού, κάποτε προσευχήθηκε στον Κύριο ως εξής:

«Ας γίνει κάθε τρίχα μου ένα μάτι,
και ας έχει το κάθε ένα από αυτά
τα μάτια χίλια επιπλέον μάτια,
έτσι ώστε με όλα αυτά τα μάτια
να μπορώ να απολαμβάνω την πρωταρχική
ομορφιά και δόξα του Αγαπημένου μου».

Είμαι ευτυχισμένος που έχεις δει το μάτι Εσωτερικά κατά τη διάρκεια του διαλογισμού σου. Όταν δεις πάλι το μάτι, συγκεντρώσου στο μέσον του και αυτό, τελικά, θα σε οδηγήσει να δεις την όψη ή ολόκληρη τη μορφή του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν βλέπουμε τη μορφή του Διδασκάλου στον διαλογισμό μας, θα πρέπει να βάζουμε περισσότερη προσοχή στα μάτια του ή στα πόδια του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τα μάτια είναι πολύ πιο σημαντικά από τα πόδια. Αλλά τα πόδια του Διδασκάλου είναι, επίσης, ιερά. Στη μυστικιστική ποίηση περιγράφονται ως "Τα από λωτό πόδια του Διδασκάλου". Τα πόδια των Διδασκάλων είναι λεπτοκαμωμένα και έχουν ένα σημάδι από ένα άνθος λωτού επάνω τους. Περιγράφεται ότι ένα από τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που έχουν οι Άγιοι είναι ότι υπάρχει ένα σημάδι από άνθος λωτού στα πόδια τους. Γι' αυτό χρησιμοποιείτε και η έκφραση: «Καθόμαστε στα από λωτό πόδια του Διδασκάλου». Αλλά τα μάτια είναι η "ταβέρνα" μέσω της οποίας καθαρή "σαμπάνια" της πνευματικότητας αναβλύζει. Εάν δούμε τη μορφή του Διδασκάλου, θα πρέπει πάντοτε να προσπαθούμε να συγκεντρωνόμαστε και να χάνουμε τον εαυτό μας μέσα στα μάτια του. Αυτό θα μας δώσει τα καλύτερα αποτελέσματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς ξεριζώνουμε εκδηλώσεις του δικού μας νου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι εκδηλώσεις του νου μας μπορούν να ξεριζωθούν με το να συγκεντρωνόμαστε στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό. Έχουμε αυτές τις εκδηλώσεις όταν, παρά τις προσπάθειές μας να συγκεντρωθούμε, ο νους υπερισχύει και μετακινεί την προσοχή μας μακριά από τον Τρίτο Οφθαλμό. Αν μπορούμε να ακινητοποιήσουμε τον νου μας για κάποιο χρονικό διάστημα, τότε αυτές οι εκδηλώσεις θα εξαφανιστούν και αυτό που βλέπουμε μπροστά μας θα είναι η πραγματικότητα.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε μία κατάσταση που είναι επώδυνη, είναι δυνατόν να συγχωρήσουμε, αλλά να μην ξεχάσουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να συγχωρούμε και να ξεχνάμε πηγαίνουν μαζί. Ας υποθέσουμε ότι κάποιος μας έχει προκαλέσει πόνο, μαρτύριο και βάσανα. Αν θέλουμε να δράσουμε βάσει της Χρυσής Αρχής: «Το να σφάλλουμε είναι ανθρώπινο, αλλά το να συγχωρούμε είναι Θείο», τότε είναι ουσιώδες να ξεχνάμε. Αν δεν το ξεχνάμε, τότε η ανάμνηση θα συνεχίσει να ενεδρεύει μέσα στο νου μας. Ο νους μας έχει χιλιάδες τεχνάσματα. Ίσως σε μία μεταγενέστερη χρονική στιγμή, ίσως χρόνια μετά, ίσως αισθανθούμε πάλι το κέντρισμά της.

Η καλύτερη απόφασή μας είναι να δρούμε βάσει της συμβουλής, την οποία ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συχνά έδινε: «Ας θάψουμε το παρελθόν και ας αρχίσουμε πάλι». Ας ξεχάσουμε κάθε κακό ή ζημιά, που έχει γίνει σε μας, και ας αρχίσουμε πάλι να προχωράμε στο Μονοπάτι της αγάπης, στο Μονοπάτι της αφοσίωσης, στο Μονοπάτι της ανιδιοτελούς προσφοράς, της μη βίας, της ειλικρίνειας, της αγνότητας και της ταπεινοφροσύνης. Αν είχαμε μία άσχημη χρονική περίοδο στη ζωή μας, είναι καλύτερα να την ξεχάσουμε και να αρχίσουμε πάλι από την αρχή.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων δόθηκε στις 11 Μαΐου 1977, στο Δελχί).

ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΩΡΕΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΣΑΤΣΑΝΓΚ

ΜΑΘΗΤΗΣ: Πόσα από αυτά που κερδίζουν οι μαθητές ενός Διδασκάλου θα έπρεπε να προσφέρουν σε δωρεές για να βοηθήσουν τον ιερό σκοπό του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Στις Γραφές των Σικχ λένε ένα δέκατο, στις μουσουλμανικές Γραφές λένε ένα τεσσαρακοστό. Θα βρείτε σε όλες τις Γραφές αναφορές στις ευλογίες που έρχονται, όταν δίνει κανείς το ένα δέκατο από αυτά που κερδίζει για να βοηθά τον πτωχό, αυτόν που υποφέρει και εκείνον που λιμοκτονεί από έλλειψη πνευματικής τροφής. Είναι εδώ που υπεισέρχεται το έργο του Διδασκάλου. Υπάρχουν τόσα πολλά ιδρύματα που συγκεντρώνουν χρήματα για να ανακουφίζουν τη φοβερή κατάσταση των πάμπτωχων ανθρώπων που είναι ριγμένοι μέσα σε όλων των ειδών τις τραγικές καταστάσεις. Αλλά του Διδασκάλου η Αποστολή είναι να ανακουφίζει τη δύσκολη θέση εκείνων που είναι πάμπτωχοι στην καρδιά. Προμηθεύει βάλσαμο στις πληγωμένες, μαραμένες και εγκαταλελειμμένες καρδιές. Ο Διδάσκαλος έχει απεριόριστη ποσότητα από αυτό το βάλσαμο και το μοιράζει πάντοτε δωρεάν. Αλλά ωστόσο, χρειάζονται χρήματα για να λειτουργήσει μία Αποστολή και να τυπωθούν βιβλία και άλλα έντυπα, τα οποία συνήθως πωλούνται σε ονομαστικό κόστος και που μετά δυσκολίας καλύπτονται τα διάφορα έξοδα.

Για αυτό τον λόγο, αν θέλετε να ακολουθήσετε την παράδοση των Σικχ, μπορείτε να συνεισφέρετε το ένα δέκατο από το εισόδημά σας, αλλά, αν θέλετε να ακολουθήσετε τη μουσουλμανική παράδοση, τότε είναι μόνο το ένα τεσσαρακοστό. Φυσικά, αυτοί οι αριθμοί είναι το ελάχιστο. Οι δωρεές κάποιου μπορούν να αυξηθούν σε οποιονδήποτε βαθμό καθώς οι αριθμοί που αναφέρω

λαμβάνονται συνήθως ως το απολύτως ελάχιστο.

Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνιστούσε να προσφέρουμε το ένα δέκατο του εισοδήματος μας για τις δραστηριότητες του Σάτσανγκ. Μία από τις ερωτήσεις, που πάντοτε γνώριζα ότι θα μου έθετε στο τέλος κάθε οικονομικού έτους, ήταν αν είχα επιτύχει ή όχι τον στόχο τού να δώσω το ένα δέκατο του εισοδήματος μου σαν προσφορά στο Σάτσανγκ. Έπρεπε να είμαι πολύ προσεκτικός σχετικά με αυτό, καθώς Αυτός ήταν τόσο αυστηρός, ειδικά αν είχα αργοπορήσει στις προσφορές μερικών μηνών κατά τη διάρκεια του χρόνου. Ο Διδάσκαλος με καλούσε κατά μέρος και ρωτούσε: «Ντάρσι, έχεις προσφέρει το 10% του μισθού σου;» Ήταν μία ερώτηση που μπορούσα πάντοτε να προσδοκώ, καθώς ποτέ δεν ξεχνούσε να με ρωτήσει.

Ο Διδάσκαλος δεν χρειάζεται τα χρήματά μας για δική του προσωπική χρήση, έχει προνοήσει γι' αυτό και ζει με αυτά που κερδίζει ο ίδιος. Αλλά, εκτός από την εκτύπωση και διανομή των βιβλίων του Διδασκάλου, των φυλλαδίων και των ομιλιών του Σάτσανγκ, υπάρχουν τόσα πολλά άλλα έξοδα που δημιουργούνται από την καθημερινή λειτουργία ενός Άσραμ. Τα κέντρα των Σάτσανγκ στο εξωτερικό λειτουργούν με τις εθελοντικές εισφορές που γίνονται από το Σανγκάτ. Σας λέω λοιπόν ότι είναι ευλογία να βοηθάτε αυτό το ευγενές έργο.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Μιλήσατε για αυτά που αφορούν τα Σάτσανγκ, μπορώ να κάνω δύο ερωτήσεις σχετικά με τη λειτουργία ενός Σάτσανγκ στο εξωτερικό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Η πρώτη αφορά στον τρόπο που θα πρέπει να διεξάγεται το Σάτσανγκ, αφού έχουμε ακούσει μία κασέτα με ηχογραφημένη τη φωνή του Διδασκάλου και έχουμε τελειώσει τον διαλογισμό. Στο δικό μας το Σάτσανγκ μας επιτρέπεται διάφοροι μυημένοι να παίρνουν ένα βιβλίο και να διαβάζουν κάτι για περίπου πέντε λεπτά ο καθένας. Αναρωτιόμασταν εάν θα ήταν καλύτερα να διαβάζουμε ένα πράγμα μόνο και να το τελειώνουμε – για παράδειγμα ένα κεφάλαιο από το βιβλίο «Ομιλίες για την πνευμα-

τική μαθητεία» – έτσι ώστε θα μπορούσαμε να συγκεντρωθούμε στο μάθημα που διδάσκεται σε ένα συγκεκριμένο βιβλίο. Τι γνώμη έχετε για αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι μάλλον καλύτερα να παίρνουμε μερικά θέματα παρά να προσπαθούμε και να τελειώνουμε μόνο ένα. Εάν μελετάτε τις ομιλίες των Σάτσανγκ του Αγαπημένου Διδασκάλου, θα δείτε ότι αυτές είναι ένα θαυμάσιο αμάλγαμα, καθώς αγγίζουν τόσες πολλές διαφορετικές πλευρές της πνευματικότητας. Κάθε μία από τις ομιλίες του καλύπτει πολλά σημαντικά θέματα. Είναι μάλλον καλύτερα να διαβάζετε από τα Σάτσανγκ του παρά να αρχίσετε να διαβάσετε ένα από τα βιβλία του, από την αρχή έως το τέλος. Φυσικά, μπορείτε να διαβάζετε αποσπάσματα από όλα τα βιβλία του, αλλά μην είσαστε παρά πολύ αυστηροί σχετικά με αυτό.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Το Σάτσανγκ μας είναι πολύ ευλογημένο, καθώς όλοι αισθανόμαστε τη Χάρη του Διδασκάλου να ρέει προς εμάς τόσο πολύ που αισθανόμαστε σαν μία οικογένεια. Γι' αυτό, η δεύτερη ερώτηση είναι σχετικά με μία από τις λειτουργίες του Σάτσανγκ. Συναντιόμαστε όλοι για Σάτσανγκ κάθε Κυριακή πρωί και μετά συνήθως συγκεντρωνόμαστε όλοι μαζί και γευματίζουμε. Τα παιδιά μας συμπεριλαμβάνονται, έτσι ώστε να μπορούν να νιώσουν τι είναι το Σάτσανγκ και τι αντιπροσωπεύουν οι μυημένοι. Η ερώτηση είναι αν είναι εντάξει για μας να είμαστε μαζί κατ' αυτό τον τρόπο μετά το Σάτσανγκ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι απόλυτα σωστό. Η ιδέα τού να κάθεστε μαζί για δείπνο είναι μέρος από τις βασικές και θεμελιώδεις αρχές των Σικχ. Όλοι οι μαθητές του Διδασκάλου θα έπρεπε να συγκεντρώνονται έτσι ώστε να είναι μαζί σε αυτό το κοινό λανγκάρ *(μαγειρείο που διαθέτει δωρεάν φαγητό)*. Γι' αυτό, θα πρέπει και εμείς, να καθόμαστε μαζί στο όνομα του Διδασκάλου. Σε ένα κοινό δείπνο, το φαγητό είναι καθαγιασμένο από τη Χάρη του Διδασκάλου και όλοι ωφελούνται. Δεν υπάρχει κανείς υψηλής ή χαμηλής καταγωγής, καθώς πρόκειται όλοι να φάμε το ίδιο φαγητό καθισμένοι στην ίδια γραμμή – πλούσιοι και φτωχοί, νέοι και ηλικιωμένοι, είτε είμαστε από την Ανατολή είτε από τη Δύση. Αυτό

και μόνο δημιουργεί στον καθένα μας ένα συναίσθημα αδελφοσύνης και ισότητας. Δεν υπάρχει χώρος σε ένα κοινό λανγκάρ για οποιαδήποτε διάκριση. Όλοι κάθονται κατά τον ίδιο τρόπο, όλοι τρώνε κατά τον ίδιο τρόπο. Αυτό μας δίνει μία πρακτική εμπειρία τού να ζούμε μαζί σαν μία σφικτά δεμένη κοινότητα. Αυτή η ίδια η ιδέα τού να καθόμαστε μαζί, δείχνει ότι δεν υπάρχουν πραγματικές διαφορές ή διακρίσεις μεταξύ μας. Και ένα άλλο πράγμα είναι ότι, όταν οι αδελφοί και οι αδελφές του Διδασκάλου κάθονται μαζί, όχι μόνο τρώμε το φαγητό, το οποίο θα πρέπει να είναι απλό αλλά και με αγάπη σερβιρισμένο, αλλά μπορούμε συγχρόνως να μιλάμε για τόσα πολλά σχετικά με τον Διδάσκαλο. Καλό είναι να μιλάμε μόνο για τον Διδάσκαλο και να αφήνουμε εκτός όλα τα εγκόσμια πράγματα.

Όταν μπορούσα να κάνω περιοδεία στα κέντρα των ινδικών Σάτσανγκ και να συναντώ όλους τους αδελφούς και τις αδελφές μου, τους έλεγα ότι ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος ήταν αυτή η μοναδική, μεγαλόψυχη προσωπικότητα, όμοια της οποίας ο κόσμος σπάνια έχει δει. Οπουδήποτε πήγαινε άφηνε μία ιστορία αγάπης πίσω Του. Όταν καθόμαστε μαζί ξαναμιλούσαμε για εκείνες τις ιστορίες αγάπης και μοιραζόμαστε τις αναμνήσεις μας. Τότε οι καρδιές μας γεμίζουν με ευγνωμοσύνη και ειρήνη. Έτσι, όλα αυτά μπορούν να γίνουν από τον καθένα κατά τη διάρκεια ενός απλού τσαγιού ή ενός απλού γεύματος. Θα πρέπει να μοιραζόμαστε τις δικές μας ιστορίες αγάπης, όταν καθόμαστε μαζί. Αλλά, όταν συγκεντρωνόμαστε έτσι μετά το Σάτσανγκ, σε αυτή τη φορτισμένη, ιερή ατμόσφαιρα, πρέπει να βεβαιωνόμαστε ότι μιλάμε για τον Διδάσκαλο και μόνο. Αν το κάνουμε αυτό η συζήτηση θα μας δώσει περισσότερη θρέψη από την ίδια την τροφή.

Ένα άλλο σημείο που θα πρέπει να λάβουμε υπόψη σχετικά με το να καθόμαστε μαζί μετά το Σάτσανγκ, είναι ότι αν υπάρχει κανείς που να πονάει, ή να βρίσκεται σε οποιαδήποτε μορφή δυσάρεστης κατάστασης ή αγωνίας, είναι καλό να ακούσουμε το πρόβλημά του. Είναι χρέος, είναι προνόμιό μας να βοηθάμε ο ένας τον άλλο στις συμφορές μας σε καιρούς δυσκολιών. Αυτό είναι το πιο σημαντικό μέρος των δραστηριοτήτων του Σάτσανγκ μας. Γι’

αυτό ένα κοινό δείπνο έχει πολλαπλά πλεονεκτήματα και βεβαίως, έχει καλή επίδραση στα παιδιά μας. Θα μάθουν πολύ περισσότερα βλέποντάς μας να συμπεριφερόμαστε με αγάπη ο ένας για τον άλλο, με τρυφερότητα ο ένας για τον άλλον, παρά από οσεσδήποτε διαλέξεις και αν τους κάνουμε. Τα παιδιά πρέπει να ενθαρρύνονται να εξυπηρετούν. Θα πρέπει να τα κάνουμε να αισθάνονται τη χαρά της προσφοράς στους άλλους.

Είναι μία γλυκιά εμπειρία να μοιράζεσαι φαγητό με άλλους μ' έναν αδελφικό τρόπο, με γεμάτη αγάπη και ευγνωμοσύνη διάθεση προς τον ευσπλαχνικό Διδάσκαλο. Το φαγητό που σερβίρεται με αυτόν τον τρόπο, έχοντας προετοιμασθεί στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, είναι, επίσης, υπερβολικά θρεπτικό. Ας μαγειρευτεί με αγάπη και σερβιριστεί με αγάπη τότε θα χωνευθεί με αγάπη. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Σάτσανγκ σας θα ευημερήσει. Αλλά ένα πράγμα που θα πρέπει να αποφεύγετε είναι με κανένα τρόπο αυτό το φαγητό να πάρει μην προτεραιότητα έναντι του ίδιου του Σάτσανγκ. Το Σάτσανγκ θα πρέπει πάντοτε να είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο συγκεντρώνεστε όλοι μαζί. Το να έχετε ένα κοινό δείπνο είναι εντάξει, αλλά πρέπει να παίρνει δευτερεύουσα θέση στο Σάτσανγκ, όπου παρατίθεται το πιο αγνό, πνευματικό φαγητό.

Ενώ ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν στην Μπογκοτά, κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας περιοδείας του, το 1986, δημοσιογράφοι από την τηλεόραση ρώτησαν τον Διδάσκαλο σχετικά με την τότε παγκόσμια κατάσταση.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι φανερό ότι σε αυτό τον κόσμο υπάρχει μίσος, βία και δυστυχία. Παρακαλούμε πείτε μας ποια είναι η αιτία όλου του κακού;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η αιτία της δυστυχίας, του μίσους, της βίας και της δυστυχίας που βλέπουμε σ' αυτό τον κόσμο είναι η έλλειψη αγάπης. Σ' αυτή την έλλειψη αγάπης οφείλεται το ότι έχουμε οικογενειακά προβλήματα, το χωρισμό των γονέων από τα παιδιά τους, τα διαζύγια, και γενικά τον συναισθηματικό πόνο και την αγωνία των ανθρώπων. Αυτό το ίδιο συμβαίνει όχι μόνο σε κοινωνικό επίπεδο αλλά και σε εθνικό και στο διεθνές επίπεδο και τώρα που έχουμε προχωρήσει στην εποχή της τεχνολογίας, απειλούμαστε ακόμα και από βία που μπορεί να καταστρέψει τον όμορφο πλανήτη μας.

Αλλά οι Άγιοι είναι πάντοτε προφήτες της ελπίδας. Το μήνυμά τους είναι μήνυμα της αγάπης και είναι ουσιώδες να το προσέξουμε. Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε αγάπη; Μπορούμε να το κάνουμε ταξιδεύοντας στο Εσωτερικό διάστημα. Η επιστήμη εξερευνά το εξωτερικό διάστημα, αλλά από τη χαραυγή του χρόνου, οι Άγιοι μας έλεγαν να εξερευνούμε το Εσωτερικό διάστημα. Τώρα, είναι πιο σημαντικό από ποτέ να βάλουμε το μήνυμά τους μέσα στην καρδιά μας.

Όπως ακριβώς υπάρχουν κόσμοι έξω, υπάρχουν και κόσμοι μέσα. Κάτω από την καθοδήγηση ενός αρμόδιου μέντορα ή Διδασκάλου, μπορούμε να μάθουμε τη μέθοδο του διαλογισμού, μέσω του οποίου ανυψωνόμαστε πάνω από το φυσικό σώμα και βλέπουμε το Φως του Θεού που ακτινοβολεί σε όλη τη Δημιουργία. Όταν

βλέπω το Φως του Θεού να ακτινοβολεί από την αδελφή μου εκεί πέρα, από τον αδελφό μου εδώ και από την κόρη μου σε εκείνη την κατεύθυνση, τότε φυσικά θα έχω αγάπη για αυτούς.

Ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού, είναι αγάπη και ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι, επίσης μέσω της αγάπης. Όταν η ψυχή μας, κατορθώσει την επικοινωνία της με τον Θεό, επιστρέφει στο φυσικό σώμα, μέσω της "Αργυράς αλύσου" και φέρνει μαζί της τη Θεία αρετή της αγάπης και της ταπεινοφροσύνης. Τότε μπορούμε να δούμε το Φως του Θεού σε ολόκληρη την ανθρωπότητα, σε όλα τα ζώα, σε όλα τα πουλιά, σε όλα τα πλάσματα και σε όλες τις μορφές βλάστησης. Βλέπουμε το Φως του Θεού σε κάθε μπουμπούκι και σε κάθε άτομο. Είναι μόνο σε αυτό το στάδιο που αρχίζουμε να αγαπάμε ολόκληρη τη Δημιουργία, με την αληθινή έννοια της λέξης και αρχίζουμε να πιστεύουμε στην πατρότητα του Θεού και στην αδελφοσύνη όλων των ανθρώπων.

Είναι μόνο μέσω τού να εφαρμόζουμε στην πράξη την αγάπη και να ασκούμε τον διαλογισμό, που μπορούμε να κατορθώσουμε το σκοπό και τον στόχο της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Είναι μόνο σε εκείνο το στάδιο όπου βλέπουμε το Φως του Θεού σε ολόκληρη τη Δημιουργία και τότε τους αγαπάμε όλους. Είναι μόνο μέσω αυτής της διαδικασίας που μπορούμε να επιτύχουμε διαρκή μακαριότητα, ειρήνη, γαλήνη και σωτηρία για την ψυχή μας και μπορούμε να κατεβάσουμε το Βασίλειο του Θεού κάτω στη Γη και έτσι να εξασφαλίσουμε διαρκή ειρήνη και χαρά για όλους εμάς.

(Αυτό είναι το τρίτο μέρος μιας συνεδρίας ερωταποκρίσεων που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του 1979 στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί, με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ).

Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει διαφορά μεταξύ τού να βάζει ο Διδάσκαλος την προσοχή του σε έναν μαθητή, σε αντίθεση με το να σκέπτεται πάντοτε τους μαθητές του; Υπάρχει επιπλέον προσοχή κατά αυτή την έννοια;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, μερικές φορές δίνεται επιπλέον προσοχή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν συζητάτε κάτι και βάζετε την προσοχή σας σε κάποιον, ή όταν παίρνετε ένα γράμμα από κάποιον, αυτό το πρόσωπο δέχεται επιπλέον προσοχή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι αυτό συμβαίνει όταν γράφουμε ένα γράμμα στον Διδάσκαλο και πάνω σ' αυτό έχω μια προσωπική εμπειρία την οποία είχαν επίσης και άλλοι όταν καθόμαστε και μιλούσαμε στην γλυκιά ανάμνηση του Διδασκάλου.

Όταν έχουμε προβλήματα και βρισκόμαστε σε μία κατάσταση χωρίς ελπίδα και χωρίς βοήθεια, μπορούμε να γράψουμε:«Διδάσκαλε, παρακαλώ έλα να με σώσεις. Δεν έχω άλλο στήριγμα, άλλη βοήθεια». Σε πολλές περιπτώσεις, τη στιγμή που γράφουμε ένα γράμμα, η δουλειά μας έχει γίνει. Έτσι έχω δει και ένα δικό μου πρόβλημα να εξαφανίζεται.

Είχα μία από τις χειρότερες κρίσεις άσθματος, κατά τις οποίες οι γιατροί είπαν ότι θα έπρεπε να με μεταφέρουν στο νοσοκομείο και να με βάλουν μέσα σε τέντα οξυγόνου. Πράγματι κάλεσαν το ασθενοφόρο να με πάει εκεί. Ο γιατρός μου, δοκίμασε πολλές ενέσεις και χάπια, όμως τίποτε από αυτά δεν λειτούργησε. Αλλά, όταν θυμήθηκα τον Διδάσκαλο, ήμουν εντάξει. Όταν ο γιατρός που καθόταν στο διπλανό δωμάτιο πίνοντας ένα φλιτζάνι καφέ επέστρεψε, έμεινε άναυδος. Δεν μπορούσε να καταλάβει, αν ήμουν ο ίδιος

ασθενής, αν ήμουν εγώ αυτός για τον οποίο είχε καλέσει ασθενοφόρο. Όταν ήρθε το ασθενοφόρο, πληρώσαμε τα έξοδα, αλλά αυτό επέστρεψε στο νοσοκομείο χωρίς εμένα.

Άλλες φορές, τη στιγμή που ο Διδάσκαλος ανοίγει το γράμμα μας και το διαβάζει, η δουλειά έχει γίνει. Υπάρχουν φορές όπου, αφού ταχυδρομήσουμε το γράμμα μας, τη στιγμή που ο Διδάσκαλος το λαμβάνει, είμαστε εντάξει. Τελικά, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις όπου τη στιγμή που αρχίζουμε να γράφουμε το γράμμα, είμαστε εντάξει. Είναι όλα θέμα δεκτικότητας.

Μια φορά ανέφερα αυτές τις διαφορετικές κατηγορίες γραφής επιστολών στον αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και τότε αυτός μου είπε: «Έχεις ξεχάσει ακόμα μία κατηγορία, αυτήν κατά την οποία μπορείς να γλιτώσεις ακόμα και τα ταχυδρομικά τέλη». Και μου εξήγησε: «Να θυμάσαι τον Διδάσκαλο πριν αρχίσεις να γράφεις. Όταν θυμάσαι τον Διδάσκαλο, η δουλειά σου θα γίνει και θα γλιτώσεις και τα έξοδα των ταχυδρομικών τελών».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει κανένας τρόπος να γίνουμε δεκτικοί στο να γνωρίζουμε πόσο καιρό μπορούμε να παραμείνουμε στην φυσική παρουσία του Διδασκάλου; Ποτέ δεν ξέρω πότε είναι σωστό να βρίσκομαι στη φυσική του παρουσία και για πόση ώρα να παραμένω στην παρουσία του. Ποιος είναι ο σωστός κώδικας συμπεριφοράς και ο κατάλληλος τρόπος να συμπεριφερόμαστε για να είμαστε γεμάτοι σεβασμό προς τον Διδάσκαλο; Ξέρω ότι όλοι αγαπούν τον Διδάσκαλο, αλλά οι αντιλήψεις για το ποιο είναι το κατάλληλο πρωτόκολλο και τι βρίσκεται μέσα στα πλαίσια του σεβασμού απαιτούν κάποιες καθοδηγήσεις.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή είναι μία παράδοξη ερώτηση. Υποθέτω ότι η βασική σου ερώτηση είναι σχετικά με το να είναι κανείς μαζί με τον Διδάσκαλο. Ας σκεφθούμε πρώτα τι σημαίνει να είσαι αληθινά με τον Διδάσκαλο. Το να είσαι αληθινά με τον Διδάσκαλο, στο φυσικό επίπεδο, είναι στην πραγματικότητα να είσαι χαμένος μέσα σε Εκείνον. Όταν είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο θα πρέπει να έχουμε όλο τον σεβασμό. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έγραψε μια φορά στον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν: «Θέλω να αγαπώ τον Διδάσκαλο, αλλά θέλω αγάπη με σεβασμό».

Λέγεται ότι όταν ο Χαζούρ έλαβε αυτό το γράμμα, το έβαλε στο στήθος Του και είπε: «Και εγώ, επίσης, θέλω αγάπη με σεβασμό».

Επομένως, οποτεδήποτε είμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, θα πρέπει να έχουμε όλο τον σεβασμό για Αυτόν. Ο σεβασμός δεν είναι κάτι που μπορεί να μας επιβάλλεται απ' έξω. Το να έχουμε σεβασμό δεν είναι ένας ρόλος που αναλαμβάνουμε. Ο σεβασμός, η ευλάβεια και η υπακοή έρχονται αυτόματα και αυθόρμητα από μέσα μας. Δεν είναι εκδηλώσεις του φυσικού σώματος. Το να καθόμαστε με διπλωμένα χέρια και να υποκλινόμαστε απλά και μόνον σαν μία φυσική αντίδραση, ή από το διανοητικό επίπεδο, ή τηρώντας την παράδοση έτσι ώστε να μπορούμε να κρατούμε τον εαυτό μας ψηλά στην εκτίμηση των άλλων, αυτό δεν είναι σεβασμός, αυτό δεν σημαίνει ότι είμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου. Εάν έχουμε ειλικρινή σεβασμό για τον Διδάσκαλο και αληθινά καθόμαστε στην παρουσία του με ολόκληρη την ύπαρξή μας, τότε γινόμαστε ένα μεγάλο μάτι και ένα μεγάλο αυτί. Εάν είμαστε πραγματικά στην παρουσία του Διδασκάλου, θα πρέπει να μην είμαστε ενήμεροι για κανέναν και για τίποτε άλλο στη συγκέντρωση. Εάν αντιλαμβανόμαστε οποιονδήποτε στη συγκέντρωση, αυτός θα πρέπει να είναι ο Διδάσκαλος και, αν ακούμε κάποια λόγια στη συγκέντρωση, αυτά θα πρέπει να είναι τα λόγια του Διδασκάλου. Αν έχουμε την καλή τύχη να είμαστε με τον Διδάσκαλο σε αυτή την κατάσταση μακαριότητας, ακόμα και για λίγο, αυτό θα είναι αιωνιότητα. Εάν αντιλαμβανόμαστε συνεχώς την παρουσία των άλλων, αν έχουμε επίγνωση συνεχώς τού τι λένε οι άλλοι και πώς συμπεριφέρονται οι άλλοι, τότε ακόμα και μια ολόκληρη ζωή αφιερωμένη στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου είναι στην πραγματικότητα μακριά από την παρουσία του Διδασκάλου. Όταν είμαστε διαποτισμένοι με αφοσίωση και οι πράξεις μας καθοδηγούνται από την αυθόρμητη αγάπη του Διδασκάλου, τότε καθόμαστε ακίνητοι, με ηρεμία, με όλη την προσοχή μας εστιασμένη σ' αυτόν. Τότε μία γέφυρα αναπτύσσεται από καρδιά σε καρδιά, από μάτια σε μάτια και από ψυχή σε ψυχή. Τότε μία πολύ πιο θεία μορφή κατανόησης δημιουργείται, μία θεία μορφή τηλεπάθειας, η οποία θα καθοδηγεί όλες τις πράξεις μας. Όταν είμαστε στη φυσική παρουσία του

Διδασκάλου και υπάρχει η παραμικρή κίνηση ότι θα έπρεπε να αφήσουμε εκείνο το μέρος όχι μόνο μία φυσική χειρονομία, αλλά η παραμικρή κίνηση στην σκέψη – τότε αυτόματα θα πρέπει να φύγουμε. Η ανώτατη και πιο Θεία μορφή τηλεπάθειας θα έχει δημιουργηθεί σε μας αλλά και ακόμα και όταν φύγουμε, θα είμαστε ακόμα στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Το προτιμότερο είναι να είσαστε με τον Διδάσκαλο, όπως και όταν Αυτός θέλει να είσαστε εκεί ή όπως και όταν εσείς πρέπει να μιλήσετε για κάτι μαζί του ή να του θέσετε κάποια ερώτηση. Σε άλλες στιγμές μπορεί να είσαστε στο δικό σας δωμάτιο, μπορεί να είσαστε σε έναν κήπο με οπωροφόρα δέντρα ή κάτω από ένα δέντρο, μπορεί να είσαστε στην όχθη ενός καναλιού, ή κάτω από τους έναστρους ουρανούς, ή στην ηλιοκαμένη έρημο και οπουδήποτε αλλού βρίσκεστε, ο Διδάσκαλος μπορεί να είναι μαζί σας συνεχώς.

Οποτεδήποτε έχουμε την ευκαιρία να είμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, ο σκοπός της επίσκεψής μας θα εξυπηρετηθεί, αν όταν επιστρέψουμε στο δικό μας μέρος, καθίσουμε για διαλογισμό αναζητώντας τη Χάρη Του και υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και επικοινωνήσουμε με τον Διδάσκαλο Εσωτερικά.

Μόλις αναπτύξουμε δεκτικότητα, θα γνωρίζουμε ποιες είναι οι κατάλληλες ώρες για να είμαστε με τον Διδάσκαλο με το φυσικό μας σώμα και ποιες δεν είναι οι κατάλληλες ώρες. Εάν μάθουμε αυτή την τέχνη, μπορούμε να κλέψουμε τον Διδάσκαλο, μπορούμε να τον μεταφέρουμε μέσα στα μάτια μας, μέσα στην καρδιά μας και μέσα στην ψυχή μας. Τότε, οποτεδήποτε θέλουμε, θα μπορούμε να έχουμε τον Διδάσκαλο μαζί μας όσο πιο συχνά και γρήγορα θέλουμε. Όσο πιο γρήγορα μάθουμε αυτή την τέχνη τόσο το καλύτερο.

(Τα ακόλουθα είναι από μια συνεδρία ερωταποκρίσεων που πραγματοποιήθηκε με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το 1981, στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί.)

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μιλήσετε για την ειλικρίνεια και πώς αυτή σχετίζεται όχι μόνο με τα εγκόσμια θέματα, αλλά, επίσης, και με την πνευματικότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ειλικρίνεια είναι ως κεντρική ιδέα η μέγιστη θεϊκή αρετή. Αν θέλουμε να λέμε ότι αγαπάμε κάποιον, το πρώτο πράγμα που πρέπει να έχουμε απέναντί του είναι ειλικρίνεια. Όμως, αυτό που κάνουμε συχνά, όμως, είναι να βάζουμε καμουφλάζ. Σπάνια αποκαλύπτουμε τον εαυτό μας στα αληθινά μας χρώματα. Όταν συναντούμε κάποιον, υπερβάλλουμε. Λέμε ότι τον αγαπάμε τόσο πολύ, ότι είμαστε ειλικρινείς προς αυτόν και ότι είμαστε έτοιμοι να θυσιάσουμε τη ζωή μας γι' αυτόν. Αλλά στο βάθος της καρδιάς μας, ξέρουμε ότι τα λόγια μας δεν είναι αληθινά.

Η ειλικρίνεια είναι η βάση της αγάπης. Αν είμαστε ειλικρινείς σε όλους γύρω μας, θα είμαστε όλο αγάπη για όλους γύρω μας. Θα μάθουμε να παραβλέπουμε τα λάθη των άλλων. Δεν θα πετάμε πέτρα σε ανταπόδοση για την πέτρα και αυτό φυσικά μας διδάσκει την ταπεινοφροσύνη. Η ειλικρίνεια και η ταπεινοφροσύνη πηγάζουν από την αγάπη. Αυτές οι δύο αρετές θα μας κάνουν ικανούς να προοδεύσουμε γρήγορα στο πνευματικό Μονοπάτι.

Μπορούμε να είμαστε ειλικρινείς μόνον όταν μπορούμε να διακρίνουμε, όταν μπορούμε να αντιληφθούμε τη διαφορά μεταξύ αυτών των πραγμάτων που μας πηγαίνουν πιο κοντά στον Θεό και εκείνων που μας απομακρύνουν από τον Θεό. Μπορούμε να μάθουμε την ειλικρίνεια από Εκείνον που είναι ειλικρινής προς όλους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να εξηγήσετε τη σχέση μεταξύ της ικανοποίησης με αυτά που έχουμε και της πνευματικής λαχτάρας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ικανοποίηση σημαίνει να είμαστε ευτυχείς με ό,τι έχουμε στη ζωή μας. Πνευματική λαχτάρα σημαίνει ότι, αν και είμαστε ευγνώμονες για ό,τι έχουμε, θέλουμε να έχουμε όλο και περισσότερη πνευματική πρόοδο. Δεν έχει σημασία πόσο προοδεύουμε, η δίψα μας δεν φαίνεται να σβήνει. Όσο περισσότερη πρόοδο κάνουμε στο πνευματικό Μονοπάτι, τόσο περισσότερο λαχταρούμε γι' αυτήν. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι συνεχούς αγώνα, όπως έχουν πει κάποιοι από τους ποιητές. Όσο περισσότερη εμπειρία αποκτούμε, τόση περισσότερη θέλουμε.

Η ικανοποίηση έχει σχέση περισσότερο με την εγκόσμια ζωή μας. Πνευματική λαχτάρα σημαίνει ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να ευχαριστούμε τον Κύριο για οποιαδήποτε πρόοδο έχουμε ήδη κάνει. Δεν απορρίπτουμε την προηγούμενη πρόοδό μας, αλλά έχουμε έντονη επιθυμία για όλο και ανώτερα πράγματα. Θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για ό,τι έχουμε και να προσευχόμαστε για περισσότερα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε την απογοήτευση, όταν δεν επιτυγχάνουμε ό, τι θέλουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν θα πρέπει να είμαστε ανυπόμονοι. Στον εγκόσμιο τομέα, όταν θέλουμε ένα πτυχίο διδακτορικού σε ένα συγκεκριμένο τομέα, πρέπει πρώτα να περάσουμε δεκαεννέα ή είκοσι χρόνια στο σχολείο, από το δημοτικό, το γυμνάσιο και το κολλέγιο, να πάρουμε έναν τίτλο σπουδών και μετά έναν μεταπτυχιακό τίτλο. Επομένως, μόνο μετά από δεκαεννέα ή είκοσι χρόνια θα γίνουμε κάτοχοι διδακτορικού. Όμως, όταν μπούμε στο πνευματικό Μονοπάτι, θέλουμε να επιτύχουμε το ανώτατο πτυχίο αμέσως. Αλλά η πρόοδος θέλει τον χρόνο της, πρέπει να προοδεύουμε σταδιακά, σύμφωνα με το προηγούμενο κάρμα μας και σύμφωνα με τον χρόνο που μπορούμε να αφιερώνουμε σε σωστό διαλογισμό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν πρέπει να πάρουμε μία απόφαση στη ζωή μεταξύ δύο τρόπων δράσης, πώς μπορούμε να πούμε ποια απόφαση έρχεται από την ψυχή και ποια έρχεται από τον νου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρέπει να το κρίνουμε από τα αποτελέσματα. Θα έπρεπε να επιλέξετε τη σκέψη η οποία, όταν γίνει πράξη, θα

καταλήξει σε καλό αποτέλεσμα αντί για κακό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν είμαστε στο Μονοπάτι, ας πούμε για δέκα χρόνια, τι ποσοστό του Μονοπατιού έχουμε διανύσει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό εξαρτάται από τον χρόνο που πραγματικά διαθέτουμε στη συντροφιά του Διδασκάλου και στις πνευματικές μας ασκήσεις του Μπατζάν και του Ντυάν. Μπορεί να έχουμε μυηθεί εδώ και δέκα χρόνια, αλλά η πραγματική ερώτηση είναι: σε ποιο βαθμό ήμασταν πραγματικά μαζί με τον Διδάσκαλο και σε ποιο βαθμό ήμασταν πραγματικά συγκεντρωμένοι; Νομίζουμε ότι είμαστε με τον Διδάσκαλο, όταν έχουμε την ευκαιρία να είμαστε στη φυσική του παρουσία, αλλά βλέπουμε ότι ακόμα και όταν καθόμαστε στο Σάτσανγκ, ο νους μας περιπλανιέται εδώ και εκεί. «Σάτσανγκ» σημαίνει «Συντροφιά με την Αλήθεια». Μόνον εκείνες οι στιγμές, όταν κοιτάζουμε τον Διδάσκαλο με όλη μας την προσοχή, ή όταν συγκεντρωνόμαστε πλήρως στον διαλογισμό, είναι οι πραγματικές στιγμές όπου είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο. Αυτές είναι οι στιγμές που τελικά μετρούν για την πρόοδό μας στο Μονοπάτι. Η πρόοδός μας δεν υπολογίζεται με το πόσο χρόνο είμαστε μυημένοι, υπολογίζεται με το πόσο χρόνο, στην πραγματικότητα, ήμασταν στην συντροφιά του Διδασκάλου και πόσο ήμασταν χαμένοι μέσα στον Διδάσκαλο και είχαμε διαλογισθεί σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου.

(Η ακόλουθη είναι από μία συνεδρία ερωταποκρίσεων που πραγματοποιήθηκε με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στις 26 Δεκεμβρίου 1987, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΕΝΑΤΕΝΙΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λέγεται ότι είναι καλό να συγκεντρωνόμαστε στη μορφή του δικού μας Διδασκάλου. Μπορείτε να εξηγήσετε περισσότερα σχετικά με την συγκέντρωση; Τι εννοείτε με την άσκηση του Ντυάν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η Ενατένιση είναι μία από τις τρεις κυριότερες ασκήσεις του διαλογισμού στο Μονοπάτι του Σαντ Ματ. Οι δύο πρώτες ασκήσεις είναι το "Σιμράν" ή νοητική επανάληψη των πέντε φορτισμένων Ονομάτων και το "Μπατζάν", η ακρόαση της Αρμονίας των Αρμονιών, της Ουράνιας Μουσικής ή του Ηχητικού Ρεύματος Ζωής. Η τρίτη άσκηση είναι η "Ενατένιση" ή "Ντιάν". Αλλά ενατένιση δεν σημαίνει προκατασκευή εικόνας. Στη προκατασκευή εικόνας φανταζόμαστε τη μορφή του Διδασκάλου μας. Αρχίζουμε να φανταζόμαστε πόσο όμορφο είναι το πρόσωπό του, επειδή η φύση ξοδεύει όλη της τη γοητεία στο να σχηματίζει τα φυσικά σώματα των Διδασκάλων. Φανταζόμαστε πόσο φαρδύ είναι το μέτωπό του, πόσο φως βγαίνει από τα μάγουλά του, πόσο μεθυστικά είναι τα μάτια του και πόσο σαγηνευτικά είναι τα φρύδια του. Φανταζόμαστε τι είδους γενειάδα έχει, εάν είναι μακριά ή κοντή, εάν είναι ολόλευκη ή γκριζωπή ή εάν είναι ολόμαυρη. Φανταζόμαστε τι είδους φυσική κατασκευή έχει, εάν είναι βαριά, μεσαία ή λεπτή. Σκεπτόμαστε το βάρος του. Μετά συνεχίζουμε να φανταζόμαστε το πώς συναντά ανθρώπους, πώς χρησιμοποιεί τα χέρια του και πώς δελεάζει τους ανθρώπους με τις ματιές του. Επομένως, όταν σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο, συνήθως αρχίζουμε να σκεπτόμαστε όλα αυτά. Παράγουμε μία μορφή μέσα στο μυαλό μας. Αλλά ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ διευκρίνιζε συχνά ότι αυτού του είδους η ενατένιση, που συνήθως

ασκείται, δεν είναι σωστή, επειδή έχει μέσα της ένα στοιχείο της φαντασίας μας. Εξηγούσε ότι αληθινή ενατένιση είναι όταν ο Διδάσκαλος εμφανίζεται από μόνος του.

Ανέφερε ακόμα την περσική λέξη για τον Θεό "Κούντα", η οποία στην κυριολεξία σημαίνει «Αυτός που έρχεται από μόνος Του». Συνήθιζε να δίνει ένα παράδειγμα γι' αυτό από τον μεγάλο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Ο Χαζούρ μας έλεγε ότι, μία μητέρα δουλεύει στην κουζίνα. Το παιδί παίζει έξω στην αυλή. Εξαιτίας των δεσμών αγάπης μεταξύ της μητέρας και του παιδιού, όποτε η μητέρα σκέπτεται το παιδί δεν χρειάζεται να φανταστεί αν υπάρχει κάποιο σημάδι στο μέτωπο του παιδιού, αν αυτό έχει επίπεδη μύτη, ένα κόψιμο στο μάγουλο ή ένα σημάδι στο χέρι εξαιτίας κάποιου αθλητικού ατυχήματος. Δεν χρειάζεται να σκεφθεί αυτά τα πράγματα, απλά κλείνει τα μάτια της και βλέπει το παιδί στην ολότητά του. Έχει ειπωθεί από φιλοσόφους, Αγίους και οραματιστές ότι, όσον αφορά στην αγάπη σε αυτόν τον κόσμο, η πιο αγνή αγάπη υπάρχει μεταξύ της μητέρας και του παιδιού. Η αγάπη μεταξύ μιας μητέρας και ενός παιδιού συμβολίζει την αγάπη του Διδασκάλου, αν και η αγάπη του Διδασκάλου είναι πολύ ανώτερη και είναι εντελώς ανιδιοτελής. Ακόμα και η μητέρα μερικές φορές κάνει τη σκέψη ότι, όταν γεράσει, το παιδί που μεγαλώνει με όλη την αγάπη και την θυσία, θα την υπηρετήσει, θα σπεύσει προς βοήθειά της και θα την απαλλάξει από τις οδύνες τού να πάει σε γηροκομείο. Σε αυτή την περίπτωση η μητέρα έχει κάποιες προσδοκίες. Αλλά ο Διδάσκαλος δεν έχει προσδοκίες από τους μαθητές του. Μόνο δίνει, δίνει και δίνει.

Επομένως υπάρχει ένας ιδιαίτερος δεσμός αγάπης μεταξύ του Διδασκάλου και του μαθητή και όταν αναπτύσσουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο, τότε όποτε κλείνουμε τα μάτια μας, ο Διδάσκαλος εμφανίζεται στην Φωτεινή, Ακτινοβόλο μορφή του. Αυτή είναι η αληθινή Ενατένιση.

Για να έχουμε αυτό τον τύπο ενατένισης πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο και έχουμε την καλύτερη ευκαιρία να την αναπτύξουμε όταν καθόμαστε στη φυσική παρουσία του. Ο Σουάμι Τζι έλεγε: «Όποτε είμαστε τυχεροί να είμαστε στην συ-

ντροφιά ενός Αγίου, κοιτάξτε μέσα στα μάτια και στο μέτωπό του και χαθείτε μέσα σε αυτά». Έχουμε τη μεγαλύτερη ευκαιρία να το κάνουμε, όταν βρισκόμαστε σε ένα Σάτσανγκ, σε μία συνάθροιση ή σε μία συνεδρία ερωταποκρίσεων. Θα πρέπει να χρησιμοποιούμε αυτόν τον χρόνο χάνοντας τον εαυτό μας μέσα στον Διδάσκαλο. Θα πρέπει να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του, θα πρέπει να κοιτάζουμε την έκφρασή του. Θα πρέπει να κοιτάζουμε τις "πλεξούδες" του, επειδή οι "πλεξούδες" των Διδασκάλων είναι πολύ μακριές και μπορούν να αγκαλιάσουν όχι μόνο εκείνους που είναι στη φυσική τους παρουσία, αλλά και όλους όσους βρίσκονται μέσα στο σύμπαν. Πρέπει να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου με αγάπη. Θα πρέπει να ξεχνούμε τα πάντα και να χανόμαστε εντελώς μέσα σε αυτά. Ένας από τους στίχους μου λέει:

«Είμαι εντελώς χαμένος
στις ματιές του Αγαπημένου.
Ώ φίλε, πες μου πώς μοιάζει,
διότι τουλάχιστον εσύ
θα τον είχες δει».

Οποτεδήποτε βρισκόμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, θα πρέπει να επωφελούμαστε από αυτή την ευκαιρία για να χαθούμε τελείως μέσα σε Εκείνον. Δεν θα πρέπει να είμαστε ενήμεροι τού ποιος κάθεται μπροστά από εμάς, ή ποιος κάθεται στην αριστερή ή στην δεξιά μας πλευρά. Αυτός είναι ο τρόπος να αναπτύξουμε την ενατένιση. Όταν φεύγουμε από μία τέτοια συνάθροιση, τότε θα πρέπει να μεταφέρουμε τον Διδάσκαλο μέσα στα δικά μας μάτια, μέσα στη δική μας καρδιά και μέσα στη δική μας ψυχή. Όταν γυρίζουμε στη δική μας χώρα, θα πρέπει να πάρουμε μαζί μας αυτό το δώρο. Θα πρέπει απλά να κλείνουμε τα μάτια μας και να βλέπουμε τον Διδάσκαλο σε όλη του την λάμψη και την Ακτινοβόλο Μορφή. Αυτός είναι ο σωστός τύπος ενατένισης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί ο Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ είπε ότι, εάν είμαστε κατώτεροι κάποιου στην πνευματική ανάπτυξη, όπως ενός Διδασκάλου, δεν μπορούμε ούτε καν να σχηματίσουμε την εικόνα του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι επειδή ένας Διδάσκαλος είναι σε πολύ υψηλότερο επίπεδο από ότι είμαστε εμείς. Αυτό που είπε ο αγαπημένος Διδάσκαλος είναι ότι μπορούμε να σχηματίζουμε νοερά την εικόνα των ανθρώπων που είναι στο δικό μας επίπεδο σχετικά εύκολα. Μπορούμε να σχηματίζουμε νοερά την εικόνα των συγγενών και φίλων μας, διότι είμαστε στο ίδιο επίπεδο. Αλλά χρειαζόμαστε μία ματιά του Διδασκάλου, μία ώθηση από τον Διδάσκαλο, μία ειδική Χάρη από τον Διδάσκαλο για να μπορούμε να ενατενίζουμε τη μορφή του Διδασκάλου. Και αυτό παίρνει κάποιο χρόνο.

ΦΥΣΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αγαπημένε Διδάσκαλε, αφού το Σαντ Ματ διδάσκει ότι ο φυσικός θάνατος σημαίνει γέννηση μέσα σε μία καινούργια ζωή, κάτω από ποιες συνθήκες ή κάτω από ποιες περιστάσεις θα έπρεπε να αισθανόμαστε λύπη για τον θάνατο ενός μυημένου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πάντοτε αισθανόμαστε τη βαθειά θλίψη του αποχωρισμού. Όταν μας λείψει ένας μυημένος φίλος μας, αδελφός μας ή αδελφή μας που ίσως είχαμε και μία μακρά συναναστροφή με αυτόν, φυσικά έχουμε αυτήν τη θλίψη. Αλλά αυτή η θλίψη θα πρέπει να συνδέεται με μία έκφραση ευγνωμοσύνης. Αν συμβεί να είμαστε στο πλευρό ενός μυημένου κατά την ώρα της φυσικής του αναχώρησης, θα διαπιστώσουμε με πόση μακαριότητα και χαρά αυτό το άτομο αφήνει το σώμα. Ένας από τους στίχους του μέντορα μου στην ποίηση, μας λέει ότι δύο φορές γιορτάζουμε στη ζωή ενός ανθρώπου – η μία είναι η ώρα της γέννησης και η άλλη είναι η ώρα του θανάτου. Κατά την ώρα της γέννησης, το νεογέννητο βρέφος κλαίει όταν βγαίνει από τη μήτρα της μητέρας, αλλά αυτοί που είναι γύρω από το παιδί χαμογελούν και γελούν. Αντίθετα, την ώρα του θανάτου, αυτοί που μένουν πίσω θλίβονται, ενώ η ψυχή αυτού που φεύγει είναι ευτυχισμένη, διότι γίνεται ένα με τον Αγαπημένο. Είναι γι’ αυτό που ο Καμπίρ είπε: «Ο θάνατος τον οποίον οι άλλοι φοβούνται είναι μια πηγή αιώνιας μακαριότητας και χαράς για

μένα, επειδή είναι μόνο περνώντας μέσω από μια τέτοια διαδικασία που αποκτώ αιώνια ειρήνη, μακαριότητα και σωτηρία».

Έχουμε θλίψη στο προσωπικό και το ατομικό επίπεδο καθώς υφιστάμεθα τις οδύνες του αποχωρισμού, αλλά αυτά αμβλύνονται με την έκφραση ευγνωμοσύνης μας στους Διδασκάλους που έχουν φροντίσει αυτή την ψυχή και την έχουν πάρει από το φυσικό σώμα με τέτοιο μακάριο τρόπο. Συνειδητοποιούμε ότι ο μυημένος φίλος μας που έχει αναχωρήσει από το φυσικό επίπεδο είναι στα Ιερά Πόδια των Διδασκάλων. Είναι με τους Διδασκάλους και θα γίνει ένα με τον Διδάσκαλό του, είτε αμέσως εάν είναι μία πολύ προχωρημένη ψυχή, είτε την κατάλληλη ώρα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, εάν κάποιος δεν έχει κάνει επαρκή πρόοδο, ακόμα και αυτή την ψυχή την παίρνει ο Διδάσκαλος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, Διδάσκαλος φροντίζει όλες τις ψυχές των μυημένων του.

Όπως σας έχω πει, οι "πλεξούδες" του Διδασκάλου είναι τόσο μακριές που μπορούν να περιβάλλουν όχι μόνο εκείνους που είναι στη φυσική του παρουσία, αλλά και όλους αυτούς που είναι επάνω στη μητέρα Γη και όλους εκείνους που είναι στα Εσωτερικά επίπεδα. Ο Διδάσκαλος είναι όλο Χάρη και "δίνει ένα πολύ μακρύ σκοινί". Μερικές φορές αυτό που συμβαίνει είναι ότι στη ζωή μας παίρνουμε Μύηση και μετά παρεκκλίνουμε από τα διδάγματα των Διδασκάλων. Όμως συχνά συμβαίνει, σε κάποιο σημείο κατά τη διάρκεια αυτής μας της ζωής, να ξαναεπιστρέψουμε. Όταν επιστρέψουμε, συχνά ξαναρχίζουμε τις προσπάθειές μας με μεγαλύτερο ζήλο και πάθος για να επιτύχουμε τον πρωταρχικό σκοπό της ζωής μας. Αλλά ακόμα και αν ο μαθητής αφήσει το Μονοπάτι, ο Διδάσκαλος ποτέ δεν αφήνει τον μαθητή. Από Χάρη ο Διδάσκαλος έρχεται στον μαθητή κατά τη διάρκεια των τελευταίων του στιγμών και καλύπτει τον μαθητή του με τη δική του λαμπρότητα και με τη δική του λάμψη. Ανυψώνει την ψυχή με τη Μουσική των Σφαιρών και παίρνει την ψυχή μαζί του. Μετά ο Διδάσκαλος αποφασίζει πού θα τοποθετήσει τη συγκεκριμένη ψυχή. Ίσως πάρει την ψυχή σε ένα από τα ανώτερα πνευματικά επίπεδα και ο μαθητής εκεί συνεχίσει να διαλογίζεται και σιγά-σιγά φέρνει την ψυχή στον τελικό σκοπό.

Ίσως δώσει στον μαθητή μια νέα ανθρώπινη γέννηση, στην οποία ο μαθητής θα επιλεγεί πάλι από τον Ποιμένα της εποχής, από τον ζωντανό Διδάσκαλο της εποχής του για να συνεχίσει την πνευματική του εξέλιξη. Κατά τη διάρκεια αυτής της νέας του ζωής, ο μαθητής μπορεί να κάνει μεγαλύτερη πνευματική πρόοδο και τελικά να κατορθώσει τον τελικό σκοπό τού να γίνει ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου. Επομένως ο Διδάσκαλος πάντοτε φροντίζει τους μαθητές του. Ακόμα και όταν λοξοδρομούμε, είμαστε ολοκληρωτικά κάτω από τη φιλευσπλαχνία του Διδασκάλου και βέβαια οι Διδάσκαλοι είναι πολύ φιλεύσπλαχνοι. Οι Διδάσκαλοι είναι όλο συγχώρεση και πάντοτε μας φροντίζουν.

ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μιλήσετε για την ανιδιοτελή προσφορά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όσον αφορά την ανιδιοτελή προσφορά, λέγεται στις Γραφές ότι υπάρχουν τέσσερις τύποι ανιδιοτελούς προσφοράς. Ο ένας είναι η υπηρεσία στο φυσικό επίπεδο, η οποία πιθανόν είναι η ευκολότερη, ειδικά κατά τη νεαρή μας ηλικία. Είναι όταν εξυπηρετούμε κάποιον με καταβολή δικού μας κόπου. Ο άλλος είναι η προσφορά με οικονομικά μέσα όταν ξοδεύουμε ένα μέρος του εισοδήματος μας, που έχουμε κερδίσει με τον ιδρώτα του προσώπου μας, προς όφελος των άλλων. Ο τρίτος είναι όταν με τον νου μας βοηθούμε κάποιον σε μια νοητική εργασία και αυτό βέβαια προϋποθέτει να έχουμε πρώτα έλεγχο πάνω στο δικό μας νου. Για παράδειγμα, δεν μπορώ να πουλήσω το Κόκκινο Φρούριο στο Νέο Δελχί ή τον Λούβρο στο Παρίσι, διότι δεν μου ανήκουν. Λέμε ότι υπηρετούμε με όλη την καρδιά μας, με όλο τον νου μας και με όλη την ψυχή μας. Βέβαια, μπορούμε να υπηρετούμε με όλο τον νου μας μόνον όταν ο νους μας είναι υπό τον έλεγχό μας. Όταν ο νους είναι υπό τον έλεγχό μας, μπορούμε να υπηρετούμε και όλη τη Δημιουργία ανιδιοτελούς. Ο τέταρτος τύπος ανιδιοτελούς προσφοράς είναι η υπηρεσία που προσφέρουν οι Άγιοι, η

οποία βοηθάει τους άλλους να απαλλαγούν από τα δεσμά του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης. Οι Άγιοι οδηγούν την ψυχή μας μέσα από τα Εσωτερικά πνευματικά επίπεδα της συνειδητότητας και της υπερ-συνειδητότητας και τελικά μας ενώνουν με τον Θεό. Τότε γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου.

Η ΧΡΥΣΗ ΕΠΟΧΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ είπε ότι βρισκόμαστε στη χαραυγή της Χρυσής Εποχής. Αργότερα διάβασα σε μερικά άλλα βιβλία των Διδασκάλων ότι οι Διδάσκαλοι δίνουν όλο και περισσότερη Χάρη, επειδή η κατάσταση χειροτερεύει. Ο κόσμος φαίνεται να χειροτερεύει και δεν μπορώ να δω καθαρά πώς έρχεται η Χρυσή Εποχή. Φαίνεται να υπάρχει κάποια αντίφαση.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν υπάρχει αντίφαση, αγαπητέ μου φίλε. Το πρώτο πράγμα είναι να χωρίσουμε την ερώτηση σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος της ερώτησής σου είναι σχετικά με το γλυκοχάραμα της Χρυσής Εποχής. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος έκανε μία αναγγελία ότι στο παρελθόν, οποτεδήποτε υπήρχαν αλλαγές στις Γιούγκα ή Εποχές της πνευματικότητας, αυτές είχαν συνοδευτεί με "Μικρές Διαλύσεις" και "Μεγάλες Διαλύσεις", δηλαδή με καταστροφή παντού. Αλλά αυτή η αλλαγή των Εποχών πρόκειται να έλθει μέσω μιας "αλλαγής στις καρδιές" και όχι μέσω οποιοσδήποτε φυσικής αναταραχής ή καταστροφής.

Βλέπουμε ότι, από τότε που έγινε η αναγγελία από τον αγαπημένο Διδάσκαλο, το 1974, στο Συνέδριο της Ενότητας του Ανθρώπου στο Δελχί, πολλοί απόρησαν. Αλλά από τότε έχουμε δει ότι, όπως πάντοτε, τα λόγια ενός Θεανθρώπου βγαίνουν αληθινά. Από τότε υπάρχει όλο και περισσότερη πνευματική συνειδητότητα παντού. Τη βρήκα στην Ινδία, τη βρήκα στο εξωτερικό οπουδήποτε πήγα περιοδείες. Λαμβάνω γράμματα από ολόκληρο τον κόσμο, ακόμα και από μέρη που η πνευματικότητα ήταν σε λανθάνουσα κατάσταση. Η πνευματικότητα εξαπλώνεται. Τώρα βλέπουμε ότι οι άνθρωποι έρχονται όλο και πιο κοντά ο ένας στον άλλον, σαν

ανθρώπινα όντα και σαν αδελφοί και αδελφές μέσα στη Δημιουργία του Θεού.

Το δεύτερο πράγμα που είπε ο Διδάσκαλος ήταν ότι καθώς όλο και περισσότερος υλισμός μας καταλαμβάνει, οι Διδάσκαλοι είναι όλο και περισσότερο ελεήμονες για να εξουδετερώνουν αυτή την υλιστική τάση. Και αυτό είναι αλήθεια. Εάν ερευνήσουμε τις σελίδες της Ιστορίας, και ήμουν σπουδαστής της Ιστορίας εγώ ο ίδιος, βλέπουμε ότι τα παλιά χρόνια, ένας Άγιος, ένας Θεάνθρωπος, ένας μύστης ή ένας προφήτης είχαν μόνο λίγους οπαδούς. Οι Ρίσις, οι Μιούνις και άλλοι πνευματικοί άνθρωποι, είχαν οπαδούς μερικές δωδεκάδες ή εικοσάδες και το πολύ μερικές εκατοντάδες. Παρόμοια, άλλοι Διδάσκαλοι είχαν επίσης, έναν πολύ περιορισμένο αριθμό μαθητών μέχρι που ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν άλλαξε την ιστορία. Αυτός άρχισε να μυεί ανθρώπους κατά χιλιάδες. Είχε μυήσει πάνω από εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδες ανθρώπους σύμφωνα με τα αρχεία που υπάρχουν. Όταν Αυτός άφησε την επίγεια διαμονή του, εγώ πήγα στην Μπεάς και εκεί ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μου ζήτησε να ελέγξω από τα αρχεία πόσοι άνθρωποι είχαν μυηθεί από τον Χαζούρ. Επέστρεψα με την πληροφορία και εκείνος μου είπε: «Ντάρσι, υπήρξαν και πολλοί άλλοι άνθρωποι που είχαν πάρει την πνευματική ώθηση μέσω της προσοχής του Χαζούρ;»

Τι είναι Μύηση; Μύηση είναι η προσοχή που δίνει ο Διδάσκαλος *. Επομένως ήταν η πρώτη φορά που η πνευματικότητα ξαπλώθηκε σε τόση μεγάλη κλίμακα. Τώρα βλέπουμε ότι εξαπλώνεται με ένα αυξανόμενο ρυθμό και προχωρεί σε έναν πολύ μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων. Αυτό είναι γεγονός.

Και πάλι, εάν είσαστε σπουδαστής θρησκειολογίας θα βλέπατε ότι κατά τη διάρκεια των καιρών των προφητών μας, των αγίων, των σοφών και των μυστών, μόνο μερικοί ευλογημένοι είχαν ανώτερη πνευματική εμπειρία. Στην Ινδία, κάποτε ήταν σύνηθες ο Δι-

---

* *(Προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής, είναι η ίδια η ψυχή. Μύηση είναι η ένωση της ψυχής του μαθητή με την ψυχή του Διδασκάλου, που σημαίνει: Ένωση της ψυχής του μυημένου με το Θείο Λόγο).*

δάσκαλος να δίνει μόνο ένα από τα πέντε Ονόματα και μόνο όταν ο μαθητής υπερέβαινε το πρώτο πνευματικό στάδιο ο Διδάσκαλος του έδινε το δεύτερο Όνομα. Και όταν είχε καλύψει το δεύτερο στάδιο, τότε του έδινε το τρίτο Όνομα και ούτω καθεξής. Θυμάμαι ότι, όταν ήμουν σπουδαστής, ένας ηλικιωμένος στα ενενήντα του, ήρθε στον αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του είπε: «Ξόδεψα τρεις ζωές στις πνευματικές ασκήσεις, επειδή ήμουν πολύ άτυχος. Ο Διδάσκαλος με είχε μυήσει σε ένα πνευματικό Επίπεδο, αλλά πριν υπερβώ αυτό το Επίπεδο, ο Διδάσκαλός μου άφησε το σώμα. Έτσι έπρεπε να ξαναγεννηθώ. Τότε έπρεπε να πάω στον Διδάσκαλο εκείνης της εποχής και πάλι ήμουν άτυχος που τον έχασα καθώς εγώ έφυγα από το φυσικό επίπεδο. Και πάλι έπρεπε να πάρω νέα Μύηση από τον επόμενο Διδάσκαλο».

Είναι η Μεγάλη Χάρη του Διδασκάλου που τώρα μας δίνεται μαζί τα πέντε φορτισμένα Ονόματα ευθύς εξαρχής, έτσι ώστε να μην χρειάζεται να επανερχόμαστε στον Κύκλο των Γεννήσεων και Θανάτων για να τα λάβουμε.

Με το πέρασμα του χρόνου, καθώς ο υλισμός, η επονομαζόμενη επιστημονική πρόοδος μας σαρώνει σε μεγάλη κλίμακα, οι Διδάσκαλοι έρχονται με όλο και περισσότερη Χάρη. Τώρα έχουμε πολύ μεγαλύτερες εμπειρίες κατά την ώρα της Μύησης και κάνουμε πολύ γρηγορότερη πρόοδο στο Μονοπάτι. Σε παλαιότερες εποχές, όπως σας είπα, οι μαθητές έπρεπε πρώτα να πάνε να υπηρετήσουν τον Διδάσκαλό τους ανάλογα με τις διάφορες ικανότητές τους, καθώς επίσης και να υπηρετήσουν άλλους ανθρώπους που έρχονταν σ' Εκείνον. Ήταν μόνο μετά από χρόνια που έπαιρναν τη Μύηση. Και τότε έκαναν πνευματική πρόοδο μόνο βήμα-βήμα. Αλλά τώρα, ακόμα και αν αφιερώνουμε περίπου δύο ώρες τακτικά στον διαλογισμό, μπορούμε να φθάσουμε στον ανώτατο σκοπό σε αυτήν μας τη ζωή. Ο μεγάλος μας Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν είπε ότι μπορούμε και πρέπει να επιτύχουμε τη σωτηρία σ' αυτή μας τη ζωή. Συχνά μας έλεγε: «Εάν η σωτηρία είναι να έλθει μετά τον θάνατο, την χαιρετώ από μακριά». Επομένως η Χάρη του Διδασκάλου "δουλεύει" όλο και περισσότερο. Αν και οι υλικοί πειρασμοί γίνονται όλο και μεγαλύτεροι, η απεριόριστη Χάρη του Διδασκά-

λου όχι μόνο είναι ίση με τον πειρασμό του υλικού κόσμου, αλλά είναι πολύ μεγαλύτερη απ' αυτόν έτσι ώστε να μπορούμε να ξεφύγουμε από τα νύχια του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης, να πετάξουμε μέσα στα Εσωτερικά βασίλεια της συνειδητότητας και της υπερσυνειδητότητας και να φθάσουμε στον απώτατο σκοπό της ζωής μας, ο οποίος είναι η επικοινωνία της ψυχής μας με τον Θεό.

(Αυτή η συνεδρία ερωταποκρίσεων έλαβε χώρα στο Δελχί με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το 1983).

ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΕΥΧΑΡΕΙΣ (Go Jolly)

ΜΑΘΗΤΗΣ: Ο Διδάσκαλος λέει, «Να είστε εύχαρεις», αλλά μερικές φορές δεν μπορώ να αισθανθώ εύχαρης.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: «Να είστε εύχαρεις, να είστε ευδιάθετοι σημαίνει ότι πρέπει να διατηρούμε το ηθικό μας υψηλό και ακμαίο. «Να είστε ευδιάθετοι» σημαίνει, επίσης, ότι πρέπει να προσπαθούμε, επίμονα και ακατάπαυστα, να κατορθώνουμε όλο και ανώτερα στάδια. Πρέπει να συνεχίσουμε τον διαρκή αγώνα για να επισπεύσουμε την πρόοδο μας στο Μονοπάτι και συγχρόνως, πρέπει πάντοτε να διατηρούμε το ηθικό μας υψηλό. Δεν πρέπει να είμαστε θύματα της αγωνίας, της απογοήτευσης, της μελαγχολίας και της θλίψης για μεγάλο χρονικό διάστημα. Δύσκολοι χρονικοί περίοδοι έρχονται για λίγο, αλλά πρέπει να προσπαθούμε να μην επηρεαζόμαστε από αυτές.

Σύμφωνα με τους μύστες, η αγάπη δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένας συνεχής αγώνας για να επιτύχουμε τον στόχο μας. Αλλά υπάρχει ένα παράξενο παράδοξο σε αυτό το Μονοπάτι. Το να αγωνιζόμαστε δεν σημαίνει απαραίτητα ότι πρέπει να κοπιάζουμε στο Μονοπάτι χωρίς καθόλου έκσταση, χωρίς καθόλου μέθη ή ευδαιμονία. Αυτός ο ίδιος ο αγώνας περιλαμβάνει ευδαιμονία, έκσταση και ευτυχία. «Να είστε ευδιάθετοι» σημαίνει ότι πιστεύουμε πάντοτε στο ρητό «Γλυκό είναι το θέλημά Σου» και εκτελούμε τις οδηγίες του Διδασκάλου για να προοδεύσουμε γρήγορα στο Πνευματικό Μονοπάτι. Σημαίνει ότι δεν επιτρέπουμε στο ηθικό μας να πέσει στο χαμηλότερο σημείο και μετά να καθίσουμε σε μία κατάσταση απελπισίας και αδιεξόδου. Στον πνευματικό τομέα πρέπει πάντοτε να συνειδητοποιούμε ότι προοδεύουμε βαθμιαία. Ακόμα και στο εγκόσμιο επίπεδο, εάν δεν έχουμε πάντοτε επιτυχίες, δεν πρέπει να

το εκλαμβάνουμε ως οργή του Θεού. Υπάρχουν μερικές προσπάθειες που στέφονται με επιτυχία στον υλιστικό κόσμο και υπάρχουν άλλες προσπάθειες που φαινομενικά είναι αποτυχίες.

Όμως ποτέ δεν γνωρίζουμε, αν αυτές οι φαινομενικές αποτυχίες πρόκειται κάποτε να αποδειχθεί ότι ήταν καλυμμένες ευλογίες. Επομένως, οτιδήποτε έρχεται στον δρόμο μας στον υλικό κόσμο, δεν πρέπει να μας καταβάλλει και δεν πρέπει να παραμένουμε σε διάθεση αρνητικότητας. Καταλαβαίνω πλήρως ότι υπάρχουν και καλές και κακές χρονικές περίοδοι στη ζωή του καθενός, στον εγκόσμιο όσο και στον πνευματικό τομέα. Αλλά ακόμα και κατά τη διάρκεια των άσχημων στιγμών δεν πρέπει να χάνουμε το ηθικό μας. Πρέπει να συνεχίζουμε τον αγώνα μας, επειδή η αγάπη είναι ένα μονοπάτι διαρκούς αγώνα. Πρέπει να συνεχίσουμε να διαμορφώνουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου, ζητώντας πάντοτε τη Χάρη του.

Το «Να είστε εύχαρεις» απευθύνεται σε αποτυχίες στις εγκόσμιες υποθέσεις. Μπορεί να μην έχουμε επιτυχίες σε όλες τις υποθέσεις μας, επειδή σε αυτήν την ζωή πρέπει να πληρώσουμε για το κάρμα του παρελθόντος. Στις εγκόσμιες υποθέσεις, εάν κάποιος θέλει να γίνει ταυτόχρονα ο πλουσιότερος, ο ικανότερος, ο πλέον ενήμερος, ο δυνατότερος άνθρωπος, θα δει ότι δεν μπορεί να κατορθώσει όλες του τις προσδοκίες συγχρόνως. Θα έχει κάποιες αποτυχίες και κάποιες επιτυχίες. Οι επιτυχίες στην εγκόσμια ζωή δεν πρέπει να μας φουσκώνουν τα μυαλά ή να μας τρέφουν το εγώ και οι αποτυχίες στην ζωή δεν πρέπει να μας ρίχνουν το ηθικό. Ανεξάρτητα τού τι συμβαίνει σε μας στις εγκόσμιες υποθέσεις, πρέπει να συνεχίσουμε να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο και να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για επιταχυνόμενη πρόοδο στο Πνευματικό Μονοπάτι, πάντα σύμφωνα με τις οδηγίες του Διδασκάλου. Εάν συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε κατ' αυτό τον τρόπο, θα αρχίσουμε να απολαμβάνουμε οτιδήποτε έρχεται από τον Θεό και θα αρχίσουμε να πιστεύουμε, και όχι μόνο να πιστεύουμε, αλλά και να βιώνουμε το «Γλυκό είναι το θέλημά Σου Κύριε», αυτό είναι το νόημα τού «Να είστε εύχαρεις, ευδιάθετοι».

ΜΑΘΗΤΗΣ: Πώς μπορεί κανείς να είναι ευδιάθετος, όταν

δεν έχει πλέον τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν δεν είμαστε με τον Διδάσκαλο, στη φυσική του παρουσία, δεν πρέπει να καθόμαστε σε μία κατάσταση απελπισίας. Πρέπει να προσπαθούμε να διαμορφώσουμε τον εαυτό μας σύμφωνα με τις οδηγίες του Διδασκάλου ώστε να συναντήσουμε τον Διδάσκαλο Εσωτερικά. Εάν δεν μπορούμε να έχουμε την καλή τύχη να τον συναντήσουμε στο φυσικό επίπεδο, θα πρέπει τουλάχιστον να μπορούμε να τον συναντήσουμε Εσωτερικά. Και μόλις αρχίσουμε να τον συναντούμε Εσωτερικά, τότε θα υπάρξουν ευκαιρίες, οπότε ο Διδάσκαλος ίσως θελήσει να εμφανιστεί σε μας με το φυσικό του σώμα. Δεν πρέπει να αποθαρρυνόμαστε. Δεν πρέπει να πέφτουμε σε κατάσταση απελπισίας και μελαγχολίας. Όταν δεν είμαστε στη φυσική του παρουσία, τότε πρέπει όχι μόνο να αφιερώνουμε τον κανονικό χρόνο για διαλογισμό, αλλά επίσης, να προσπαθούμε να επανορθώσουμε τα λάθη του παρελθόντος. Πρέπει να αφιερώνουμε περισσότερο από τον απαιτούμενο ελάχιστο χρόνο για διαλογισμό, έτσι ώστε να μπορούμε τουλάχιστον να έχουμε την Ντάρσαν του Διδασκάλου Εσωτερικά.

Θυμάμαι όταν ο Αγαπημένος Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, έφευγε από την Ινδία για να κάνει την πρώτη του παγκόσμια περιοδεία – οι άνθρωποι εδώ έκλαιγαν που τον αποχωρίζονταν. Αλλά ο αγαπημένος Διδάσκαλος τους είπε: «Αισθάνεστε τον αποχωρισμό εξαιτίας της αναχώρησής μου, αλλά έτσι θα πάρετε τα καλύτερα μαθήματα από το ότι θα έχετε περισσότερο χρόνο να αφιερώσετε για τις πνευματικές σας ασκήσεις του Μπατζάν και του Σιμράν. Θα έχετε βοήθεια ακόμα και από μακριά. Η προστασία του Διδασκάλου είναι πάντοτε μαζί σας, δεν έχει σημασία αν βρίσκεται μακριά, ή κοντά». Επομένως, ακόμα και όταν αισθάνεστε τον πόνο της έλλειψης της φυσικής του παρουσίας και την εξωτερική φευγαλέα ματιά του, θα υπάρχει μία δύναμη μέσα σας που θα σας στηρίζει. Η φευγαλέα ματιά του Διδασκάλου, Εσωτερικά, θα σας κάνει πάντοτε «Να είστε εύχαρεις».

ΜΑΘΗΤΗΣ: Τι γίνεται με την περίοδο που η καρδιά είναι κρύα; Μπορώ να καταλάβω τη χρονική περίοδο που είμαστε με τον Διδάσκαλο και τη χαρά που νοιώθουμε. Μπορώ, επίσης, να

καταλάβω ότι ο χωρισμός, πολλές φορές, είναι όμορφο πράγμα καθώς ο Διδάσκαλος σού δίνει το δώρο της λαχτάρας για τον Διδάσκαλο. Αλλά τι γίνεται με τις περιόδους που η καρδιά σου είναι τόσο κρύα, που δεν υπάρχει χωρισμός, που δεν υπάρχει ένωση με τον Αγαπημένο και είσαι σε μία κωματώδη κατάσταση και δεν μπορείς να βγεις από αυτήν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όπως έχω πει, στου καθενός τη ζωή υπάρχουν καλές και κακές χρονικές περίοδοι. Αυτή η περίοδος, που δεν αισθάνεστε ούτε τη χαρά ούτε τη θλίψη της αγάπης, είναι η κακιά περίοδος, κατά την οποία η θλίψη και η χαρά εξισορροπούνται. Δεν είναι μία περίοδος, όπου είσαστε παντελώς στερημένοι από τη χαρά της αγάπης, ούτε στερημένοι από τη θλίψη της αγάπης. Αυτή είναι μία περίοδος, όπου είσαστε ευλογημένοι και με τις δύο, αλλά συμβαίνει έτσι ώστε και οι δύο να εξισορροπούν η μία την άλλη. Αυτή είναι μία περίοδος, όπου είσαστε απαθείς στη χαρά και στη θλίψη.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Πώς μπορούμε να βγούμε από αυτή την περίοδο, όταν ούτε καν μπορούμε να πούμε μία ειλικρινή προσευχή; Απλά μοιάζει να είμαστε τόσο ανήμποροι σε εκείνη την περίοδο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν είσαστε εξ ολοκλήρου αβοήθητοι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Εάν προσεύχεστε στον Διδάσκαλό σας, εάν θυμάστε τον Διδάσκαλό σας, αυτό βοηθά. Αυτό που χρειάζεστε σε αυτό το στάδιο είναι να ακούσετε κάποια γλυκιά ομιλία του Διδασκάλου σας, στην οποία να μιλά για τον πόνο του χωρισμού. Εάν πάτε σε έναν φίλο σας που έχει έντονη αγάπη για τον Διδάσκαλό σας και σας εμπνέει με τη δικιά του γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, τότε οι στάχτες που έχουν καλύψει το αναμμένο κάρβουνο της καρδιάς σας θα σκορπίσουν και η καρδιά σας πάλι θα ζεσταθεί. Μπορείτε να πάτε και να καθίσετε δίπλα σε ένα ρυάκι και να βλέπετε τα κύματα να χορεύουν και να παίζουν από τον αγαπημένο τους, αέρα που τα χαϊδεύει. Νομίζετε ότι όλα αυτά τα κύματα που στριφογυρίζουν, που πηδούν, που παίζουν, το κάνουν αυτό χωρίς σκοπό; Συνεχίζουν το φιλάρεσκο ερωτικό τους παιχνίδι με τον αγαπημένο τους που δεν είναι αντιληπτός με τα υλικά μας μάτια. Πηγαίνετε και δείτε τα νερά να παίζουν αυτό το παιχνίδι.

Θα πάρετε πολλά μαθήματα αγάπης από αυτά τα ρυάκια.

Πηγαίνετε σε κάποιο δάσος εδώ κοντά και δείτε πόσα κλαδιά δένδρων θροΐζουν σε έκσταση, όταν φυσάει δυνατός άνεμος. Κοιτάξτε πώς χοροπηδούν, γοητευμένα από τον Αγαπημένο τους. Τίποτε δεν γίνεται σε αυτόν τον κόσμο χωρίς λόγο. Είναι η καρδιά μας που δεν είναι ευαίσθητη. Εάν η καρδιά μας είναι ευαίσθητη, θα αισθανθεί, θα απολαύσει τον χορό από τα κλαδιά των δένδρων που θροΐζουν. Τα πάντα στη φύση μπορούν να προστρέξουν σε σας και να ανάψουν μια φλόγα στην καρδιά σας.

Άλλος τρόπος για να μας εμπνεύσει λαχτάρα για τον Αγαπημένο είναι το να διαβάζουμε τα γραπτά των ποιητών, οι οποίοι μιλούν για τον πόνο και την έκσταση της αγάπης. Τότε η καρδιά σας θα συγκινηθεί με τον έναν τρόπο ή τον άλλο. Μετά μπορείτε πάλι να ψάλλετε μερικούς ιερούς ύμνους από τις Γραφές για να δημιουργήσετε μία ατμόσφαιρα λαχτάρας για τον Διδάσκαλο. Αλλά το καλύτερο στήριγμα είναι η μαρτυρία ενός φίλου, ο οποίος είναι χαμένος στην έκσταση του Αγαπημένου σας ή που κραυγάζει από τον πόνο του αποχωρισμού για τον Αγαπημένο.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Υπάρχουν φορές που κάθομαι για διαλογισμό και ούτε καν αισθάνομαι τον αποχωρισμό από τον Διδάσκαλο. Ο νους συνεχίζει να περιφέρεται. Ούτε καν μπορώ να ψάλλω έναν ύμνο για να εμπνευστώ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όλοι μας τραγουδάμε όταν κάνουμε λουτρό, επομένως δεν μπορείς να μου πεις ότι δεν είσαι μουσικός. Η μουσική τρέχει μέσα στις ίδιες μας τις φλέβες. Είμαστε το προϊόν της μουσικής. Το Εσωτερικό Ηχητικό Ρεύμα είναι η Υπέρτατη Μουσική και διατρέχει, ολόκληρο το είναι μας. Μερικοί είναι χαρισματικοί μουσικοί και μπορούν να μας δώσουν μία δημόσια συναυλία. Άλλοι είναι λιγότερο χαρισματικοί, αλλά μπορούν να μας κάνουν μία μουσική εκτέλεση σε στενό κύκλο φίλων. Οι υπόλοιποι, όπως εγώ και εσύ, μπορούν να μουρμουρίσουν ένα σκοπό στο χώρο του λουτρού τους. Καθένας από εμάς ανήκει σε μία από αυτές τις τρεις κατηγορίες. Σκεφθείτε αυτές τις τρεις κατηγορίες και θα δείτε ότι ανήκετε σε μία από αυτές.

Εάν μπορείτε να μουρμουρίσετε έναν σκοπό, τότε διαλέξτε

μερικούς ύμνους που μιλούν για τον δυνατό πόνο, που μιλούν για τις οδύνες του αποχωρισμού, που μιλούν για τη λαχτάρα και την υπερεπιθυμία για τον Αγαπημένο, που μιλούν για την ένταση του συναισθήματος, όταν είσαστε μακριά από τον Αγαπημένο σας. Μουρμουρίζοντας τέτοιους σκοπούς μέσα σας, σίγουρα θα σας δημιουργηθεί μια διάθεση, που θα κάνει να τρέξουν δάκρυα από τα μάτια της καρδιά σας. Δεν είμαι πεπεισμένος λοιπόν σε σχέση με τη δήλωσή σου ότι δεν μπορείς να δημιουργήσεις μία διάθεση που να κυλούν μερικά δάκρυα, αυθόρμητα, από τα μάτια σου. Δοκίμασε αυτόν τον τρόπο ενθύμησης απόψε και θα δεις ότι οπωσδήποτε θα φέρει αποτελέσματα. Και όταν το κατορθώσεις αυτό, τότε τα δάκρυά σου θα είναι κεριά που λάμπουν στο Μονοπάτι που θα συναντήσεις τον Αγαπημένο σου.

(Αυτή η συνεδρία ερωταποκρίσεων δόθηκε από τον Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στις 21 Μάϊου 1976, στο Κιρπάλ Μπαβάν, στο Νέο Δελχί).

ΠΑΡΑΔΩΣΤΕ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορώ να ζητήσω κάτι από εσάς ή μέσα από εσάς, από τον Διδάσκαλο Κιρπάλ Σινγκ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, παρακαλώ, ας ακούσουμε την ερώτηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, ταπεινά ζητώ να ενσταλαχθεί μέσα μου ο σεβασμός για ό,τι μου έχει δοθεί. Για το Νάαμ που μου έχει δοθεί. Και να βρίσκομαι στη συντροφιά των σατσάνγκις ή μεταξύ καλών ανθρώπων, ώστε να μπορώ να αναπτύξω αγνότητα, αγάπη και σεβασμό για τον Θεό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή την προσευχή σου τη διαβιβάζω στον Αγαπημένο Σάτγκουρου Κιρπάλ και θα προσευχηθώ και εγώ μαζί σου ώστε να σου χαρίσει ο Διδάσκαλος τα δώρα που ζητάς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας ευχαριστώ, Διδάσκαλε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είθε πάντοτε να σε πλημμυρίζουν η Χάρη και η αγάπη Του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όλους μας. Κανένας από εμάς δεν είναι άξιος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ξέρεις, το να αξίζει κάποιος κάτι είναι ένα ξεχωριστό θέμα. Σε σχέση με αυτό, μπορώ μόνο να αναφέρω ένα σημαντικό περιστατικό κατά τη διάρκεια της ζωής του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Κάποια φορά έτυχε να πάει στο χωριό μας, Σαγιάντ Κασράν. Εκείνη την εποχή, υπήρχε μεγάλη αντίδραση προς τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ειδικά από τους θεολόγους των Σικχ και τους αφοσιωμένους στη θρησκεία τους Ινδουιστές, διότι οι Σικχ πίστευαν μόνο στο ότι γράφει το βιβλίο Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ και τις άγιες Γραφές μας και όχι σε κάποιον ζωντανό Διδά-

σκαλο. Ο Χαζούρ πήγε στο χωριό μας και πολλοί άνθρωποι πήγαν για να του κάνουν ερωτήσεις.

Αυτοί οι άνθρωποι *(οι Διδάσκαλοι)* είναι ο Θεός προσωποποιημένος. Δεν έχουν κανένα φόβο. Έτσι και ο Χαζούρ Μαχαράτζ αποφάσισε να πάει στην τοπική Γκουρντβάρα *(Ινδουιστικό ναό)* και να δώσει την ευκαιρία στον καθένα που ήταν εκεί να κάνει όσες ερωτήσεις ήθελε. Στην απόφασή του αυτή, ο μεγαλύτερος θείος μου, ο οποίος έτυχε να εργάζεται στην κυβέρνηση *(εργαζόταν σαν προσωπικός γραμματέας του αναπληρωτή διευθυντή ασφάλειας)*, είχε κάποιες σοβαρές επιφυλάξεις. Τότε ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Κιρπάλ του είπε: «Σεβαστέ αδελφέ, θα έπρεπε να εξαφανίσεις τέτοιου είδους σκέψεις από το μυαλό σου. Ο Χαζούρ, είναι ο Θεός επί της γης, είναι ο ζωντανός Θεός που θέλει να πάει εκεί. Άφησέ τον να κάνει αυτό που θέλει».

Έτσι λοιπόν, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, πήγε στην τοπική Γκουντβάρα. Οι άνθρωποι εκεί του έκαναν διάφορες ερωτήσεις και εκείνος τους απάντησε ικανοποιώντας τους πλήρως. Στο τέλος, ένας από τους πιο ηλικιωμένους που ήταν εκεί σηκώθηκε όρθιος και είπε «Μαχαράτζ *(με αυτόν τον τρόπο τον προσφωνούσαν και αυτή η λέξη σημαίνει περίπου, Κύριε)*, εντάξει, αν στέλνεις άφθονα τις ευλογίες σου, στέλνεις άφθονα τους θησαυρούς της πνευματικότητας σ' αυτούς που το αξίζουν, αλλά αυτό που βλέπουμε είναι ότι εσύ στέλνεις άφθονα αυτή την πνευματικότητα, αυτόν τον μέγιστο θησαυρό, ακόμα και σ' εκείνους που δεν το αξίζουν».

Και θυμάμαι ακόμα, αν και ήμουν ένα πολύ μικρό παιδί εκείνη την εποχή, την απάντηση του Χαζούρ: «Καλά, αν αναφέρεσαι στο ερώτημα για το ποιος είναι αυτός που αξίζει, τότε ακόμα και εγώ επίσης δεν θα το άξιζα. Όμως ήταν η Χάρη, η απόλυτη Χάρη του Διδασκάλου μου, Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ, που μου έστειλε άφθονα τους θησαυρούς της Μύησης και της πνευματικότητας και εγώ συνεχίζω σύμφωνα με τις οδηγίες του να τους μοιράζω». Και μετά είπε την ακόλουθη φράση με τον δικό του γλυκό και θαυμάσιο τρόπο: «Κοίταξε' δώ, αν ένας πλούσιος θέλει να μοιράσει τα υπάρχοντά του, εσύ τι έχεις να κάνεις με αυτό; Είναι δική του δουλειά,

είναι δικά του τα λεφτά, είναι δικός του ο θησαυρός. Αν θέλει να τον μοιράσει, εσύ γιατί θα πρέπει να σκοτίζεσαι;».

Νομίζω πως αυτό το περιστατικό από τη ζωή του Χαζούρ θα σου κάνει σαφές το θέμα αυτό. Τίποτε άλλο;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαι δυστυχισμένος εκεί που δουλεύω. Εργάζομαι σε ένα γραφείο στην κυβέρνηση. Έχω μία καλή δουλειά. Είμαι υπάλληλος. Αλλά το βρίσκω δύσκολο να χαλαρώνω εκεί και να έχω αγνές σκέψεις. Θα ήθελα να έχω μία εργασία όπου θα μπορούσα να κάνω ίσως περισσότερη σωματική εργασία, να είμαι έξω, να είμαι ένας κηπουρός, να εργάζομαι με σατσάνγκις ή κάτι τέτοιο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε να λέει: «Δεν είναι η δουλειά που μας σκοτώνει, είναι η στενοχώρια που μας σκοτώνει». Μπορεί να είναι μία οποιαδήποτε δουλειά, εάν βρίσκεις κάποιο ενδιαφέρον σ' αυτήν, τότε την κάνεις με προθυμία. Και όταν την κάνεις με προθυμία, μπορεί να έχεις συγκέντρωση σ' αυτήν. Μετά από οποιαδήποτε τέτοια δουλειά, τελικά θα χαλαρώσεις. Δεν θα νιώσεις ποτέ πλήξη. Δεν θα νιώσεις ποτέ εξουθενωμένος. Αν τώρα ασχολείσαι με αυτή τη δουλειά και βρίσκεις κάποιο ενδιαφέρον σ' αυτήν και συγχρόνως έχεις την ενθύμηση του Κυρίου, θα δεις ότι αυτή θα σε ικανοποιεί. Θα έχεις ικανοποίηση από τη δουλειά σου και ταυτόχρονα δεν θα νοιώσεις ποτέ πλήξη ή εξουθένωση. Θα νοιώθεις πάντοτε αναζωογονημένος, ζωηρός, ακμαίος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δηλαδή θα έπρεπε απλά να αποφασίσω μόνος μου που...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ω, ναι! Μπορείς να αποφασίσεις μόνος σου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ λέει ότι οφείλουμε να θυσιάσουμε τον μικρό εαυτό μας για χάρη του ανώτερου εαυτού. Στην περίπτωσή μου, αισθάνομαι ότι έχω πολύ μικρή αυτοπεποίθηση και μερικές φορές είμαι τόσο αρνητικός, που βλέπω ότι περνώ τον περισσότερο χρόνο μου επιθυμώντας να αλλάξω τον μικρό μου εαυτό σε ένα πιο δυνατό και πιο ευγενικό. Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ έλεγε συχνά «Τηρείτε την αχίμσα *(μη βία)*». Μερικές φορές ωστόσο νοιώθω δειλός, όμως θέλω να είμαι γενναί-

ος. Δεν ξέρω αν θα πρέπει να προσπαθήσω να είμαι γενναίος ή να τηρώ την αχίμσα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η αχίμσα ασκείται μόνον από έναν γενναίο άνθρωπο. Ένας αδύναμος άνθρωπος ποτέ δεν μπορεί να ασκήσει την αχίμσα. Η αχίμσα είναι η "αρχή" του πιο γενναίου των γενναίων. Η μη βία εφαρμόστηκε από ποιον; Από τον Χριστό, τον Βούδα, τον Μαχαβίρα, τον Γκουρού Νάνακ και μετά από τόσους πολλούς Σούφι. Έτσι λοιπόν, η αχίμσα ή μη βία, όπως την αποκαλείς, δεν είναι δειλία.

Έχω πει πολλές φορές, πως οι μεγάλοι μας Διδάσκαλοι μας δίδαξαν τον θετικό μυστικισμό. Το Μονοπάτι μας δεν είναι ένας παθητικός μυστικισμός, δεν είναι ένας αρνητικός μυστικισμός. Οι Διδάσκαλοί μας δεν μας δίδαξαν να αποφεύγουμε τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις μας στη ζωή και να φεύγουμε μέσα από την κοινωνία. Αντίθετα, μας λένε ότι θα πρέπει να επιτελούμε όλες τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντά μας στο κοινωνικό σύνολο. Θα πρέπει να κερδίζουμε τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου μας και να κρατάμε ένα μερίδιο για τον εαυτό μας και την οικογένειά μας. Το υπόλοιπο να χρησιμοποιούμε για φιλανθρωπία ή για την ευημερία άλλων με τη μορφή της προσφοράς.

Πρέπει να αποφεύγουμε κάθε είδος βίας, ενώ ζούμε στον κόσμο και αυτή είναι μία πράξη γενναιότητας, η οποία μπορεί να έρθει σε σας μόνο μέσω της Χάρης των Διδασκάλων. Αν δεν σας στηρίζει η Διδάσκαλος Δύναμη, δεν μπορείτε να είσαστε οπαδός της αχίμζα. Μπορείτε να είσαστε οπαδός της αχίμσα, μόνον αν ο Μεγάλος σας Διδάσκαλος σας στηρίζει κάθε στιγμή της ζωής σας.

Και σαν αδελφός, θα σε συμβούλευα να σταματήσεις να σκέπτεσαι, να σταματήσεις να συλλογίζεσαι μελαγχολικά και άρχισε να δρας. Μόλις τώρα μου είπες ότι σκέπτεσαι πολύ. Αλλά, σε παρακαλώ, μη σκέπτεσαι πια. Από δω και πέρα να δρας και να δρας στο Όνομα του Διδασκάλου. Οι Διδάσκαλοί μας, πάντοτε συνήθιζαν να μάς λένε πως, αν ένας μαθητής κάνει ένα βήμα, ο Διδάσκαλος κάνει χίλια βήματα προς αυτόν. Λοιπόν, η ταπεινή, αδελφική συμβουλή μου προς εσένα είναι να σταματήσεις να σκέπτεσαι, να αρχίσεις να δρας και η Χάρη του Διδάσκαλου θα είναι πάντα μαζί

σου. Θα προοδεύσεις πολύ γρήγορα με τη Χάρη του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν, απλά να κάνω αυτό που είπε ο Διδάσκαλος και να σταματήσω να το σκέπτομαι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, να κάνεις το καλό. Δεν θα πρέπει μόνο να σκέπτεσαι να κάνεις το καλό. Θα πρέπει να κάνεις πραγματικά το καλό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν Αυτός δίνει την ώθηση μέσα στον νου μου, τότε είναι δυνατό να σκέπτομαι, διαφορετικά...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι μόνον μέσω της Χάρης Του. Πάλι γεννιέται το ίδιο ερώτημα. Ολόκληρη η θεωρία της πνευματικότητας εξαρτάται από την πλήρη αυτοπαράδοση. Παραδίδεις τον εαυτό σου εντελώς στον Διδάσκαλο. Δεν θα πρέπει να νιώθεις ούτε για μια στιγμή ότι εσύ είσαι ο ενεργών. Θα πρέπει να παραδίδεις τον εαυτό σου τελείως στον Διδάσκαλο και άφησε Εκείνον να είναι ο πράττων και θα δεις πως ό,τι κάνεις θα είναι το πιο σωστό και θα είσαι στον δρόμο προς Εκείνον. Θα πρέπει να το κάνεις με πνεύμα απόλυτης αυτοπαράδοσης στον Διδάσκαλο και η Χάρη του Διδασκάλου θα είναι πάντα μαζί σου.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος πάντοτε μας έλεγε ότι μόλις ένας Γκουρού δίνει Μύηση σε ένα Σικχ *(μαθητή)* κάθετε "μέσα" στον μαθητή και ποτέ δεν τον αφήνει, μέχρις ότου αυτός φθάσει στην Αιώνια Κατοικία, το Σατς Καντ.

Έλεγε: «Ποτέ δεν θα σε αφήσω, ούτε θα σε εγκαταλείψω μέχρι τη συντέλεια του κόσμου. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντα μαζί σου. Εσύ παράδωσε τον εαυτό σου εντελώς στον Διδάσκαλο και μετά δράσε. Μην αισθάνεσαι ότι εσύ είσαι ο πράττων. Άσε Εκείνον να είναι ο πράττων και οτιδήποτε ακολουθήσει θα είναι εξ ολοκλήρου τέλειο, ιδανικό και πλήρες».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν μπορώ να βγάλω από το μυαλό μου κάποια άσχημα πράγματα που έκανα στο παρελθόν. Κολλάνε στον νου μου και τα συλλογίζομαι συνέχεια. Όλα τα κακά και τα άσχημα πράγματα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αδελφέ, η χρυσή αρχή του Διδασκάλου μας είναι «Να μην τα επαναλάβεις». Μετά δράσε προς τη σωστή

κατεύθυνση και η Χάρη του θα είναι μαζί σου. Είμαστε πολύ τυχεροί που έχουμε τη Χάρη του. Μην κάνεις πλέον και μην σκέπτεσαι πια το παρελθόν. Να ακολουθείς τις οδηγίες του Διδασκάλου. Να διαμορφώσεις τη ζωή σου σύμφωνα με τις καθοδηγήσεις του.

Συνήθιζε να μας λέει ακόμα: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Ας κάνουμε τη ζωή μας ηθική, ας συμπληρώνουμε καθημερινά το ημερολόγιο ενδοσκόπησης και ας αφιερώνουμε τον χρόνο μας σε διαλογισμό, όπως Εκείνος μας έδωσε την εντολή. Τότε όλα θα είναι εντάξει. Κάτι άλλο;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές υπάρχει δουλειά να γίνει για τον Διδάσκαλο. Μερικές φορές χαίρεσαι να την κάνεις και μερικές φορές, επαναστατεί ο νους να μην κάνει αυτή τη δουλειά ή να μη δουλέψει με κάποιο συγκεκριμένο άτομο, το οποίο εργάζεται για τον Διδάσκαλο. Όταν ο νους επαναστατεί με αυτόν τον τρόπο, είναι καλύτερα να μην κάνεις τη δουλειά, ώστε να μην επηρεαστεί δυσμενώς αυτό το άτομο από την αρνητικότητα σου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αδελφέ, εσύ έχεις μία απευθείας σχέση με τον Διδάσκαλο. Μπορεί να μη συμφωνείς απόλυτα με το πρόσωπο αυτό, αλλά, όπως ακριβώς είπες και στην αρχή, πρέπει να διευρύνεις τον μικρό σου εαυτό. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος έλεγε πάντοτε ότι από τον μικρό σου εαυτό πρέπει να επεκταθείς στην οικογένεια, από την οικογένεια σου πρέπει να επεκταθείς στην κοινωνία σου, από την κοινωνία σου στο έθνος σου και από το έθνος σου σε ολόκληρο τον κόσμο και από ολόκληρο τον κόσμο σε ολόκληρο το σύμπαν. Παρόμοια, όταν εργάζεσαι, δεν θα έπρεπε να αισθάνεσαι ότι δουλεύεις για κάποιον συγκεκριμένο άνθρωπο. Θα έπρεπε να βλέπεις σαν τελικό αποτέλεσμα, ότι εσύ εργάζεσαι για τον Διδάσκαλο. Αν πρόκειται να εργασθείς μαζί με κάποιον άλλον, πρέπει να συνεχίσεις να κάνεις τη δουλειά σου σωστά, ανεξάρτητα από κάθε τυχόν αλλαγή ή κακοβουλία. Πραγματικά, το θέμα της κακοβουλίας δεν τίθεται στο Μονοπάτι του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος μας έχει διδάξει μόνον αγάπη. Θα έπρεπε να έχεις μόνο το κύριο πράγμα στον νου σου, αν κάνεις κάτι για τον Διδάσκαλο, τότε συνέχισε να το κάνεις. Και, αν το κάνεις με αγάπη και με τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, δεν θα έχεις ποτέ κακοβουλία

ή εχθρότητα για κανέναν. Θα ακτινοβολείς αγάπη και θα δεις ότι, τελικά, εκείνοι οι άνθρωποι με τους οποίους έρχεσαι σε επαφή, θα αρχίσουν, επίσης, να σε αγαπούν.

Ο Διδάσκαλος συχνά επαναλάμβανε ένα πολύ γνωστό απόφθεγμα. Έλεγε: «Να μην ακούς κακό, να μην βλέπεις κακό, να μη λες κακό, να μην κάνεις κακό». Σύμφωνα με τα λόγια αυτά, πού τίθεται το θέμα τού να έχεις κάποια κακοβουλία για κάποιον από τους ανθρώπους σου ή για κάποιον από τους συμπατριώτες σου και κυρίως στην εργασία σου για τον Διδάσκαλο; Όταν δουλεύεις για τον Διδάσκαλο σου με ανιδιοτέλεια, τότε τέτοιο θέμα δεν τίθεται. Θα πρέπει αυτά τα λόγια να τα έχεις μπροστά σου σαν κύρια αρχή και να ενεργείς σύμφωνα αυτά. Όλα αυτά τα μικρά πράγματα θα τακτοποιηθούν από μόνα τους. Κανένα τέτοιο ζήτημα δεν θα έπρεπε να στέκεται εμπόδιο στον δρόμο σου, όταν εργάζεσαι για τον Διδάσκαλο. Και όταν εργάζεσαι για τον Διδάσκαλο, ο Αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε πάντοτε να λέει ότι θα πρέπει να εργάζεσαι με απόλυτη συγκέντρωση και απόλυτη πίστη. Και σύμφωνα με τα λόγια του Διδασκάλου, «Go Jolly – Να είστε εύχαρεις», με πνεύμα πλήρους ευτυχίας, ευθυμίας, χαράς και έκστασης. Επειδή, όταν εργάζεσαι σε μία κατάσταση έκστασης, αν εργάζεσαι με όλο τον ζήλο και το πάθος, θα δεις ότι η ταχύτητά σου αυξάνει πολλαπλά και μετά θα ζεις στην αιωνιότητα. Ένας από τους ποιητές περιέγραψε την αιωνιότητα σαν "Το σημείο που συναντιώνται δυο εραστές" ή δύο μαθητές του ίδιου Διδασκάλου. Όταν συναντιούνται δύο καλλιτέχνες, όταν συναντιούνται δύο άνθρωποι που σκέπτονται το ίδιο, όταν κάποιος έχει χαθεί στη σκέψη του Διδασκάλου ή όταν φτιάχνει κάποιος κάτι για τον Αγαπημένο και χάνει κάθε αίσθηση του χρόνου και του χώρου, αυτές είναι οι πραγματικές στιγμές της αιωνιότητας.

Έτσι λοιπόν, όταν εργάζεσαι για τον Αγαπημένο σου Διδάσκαλο, με πλήρη προσοχή, με πλήρη συγκέντρωση, αυτές είναι οι πραγματικές στιγμές της αιωνιότητας. Και σε αυτήν την κατάσταση, θα πρέπει να ξεχνάς το κάθε τι, εκτός από τον Διδάσκαλο. Ξεχνάς τον εαυτό σου και θα πρέπει να συνεχίσεις να εργάζεσαι για τον Διδάσκαλο. Θα πρέπει να είσαι ένα με τον Διδάσκαλο, εκείνη

την ώρα. Τότε πού υπάρχει η ευκαιρία να σκεφθείς κάποιον άλλο; Όταν εργάζεσαι για τον Διδάσκαλο, θα πρέπει να εργάζεσαι με τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου. Η Διδάσκαλος Δύναμη είναι πάντοτε μαζί σου. Ενώ εργάζεσαι για Εκείνον, επικοινωνείς με Εκείνον και ζεις αληθινές στιγμές αιωνιότητας, εκείνη την ώρα. Το θέμα τού κάποιος άλλος να διακόψει την προσοχή σου εκείνη την ώρα δεν προκύπτει και δεν θα πρέπει να προκύψει.

Αν καθίσεις για διαλογισμό σύμφωνα με τις καθοδηγήσεις του Διδασκάλου, αν συμπληρώνεις καθημερινά το ημερολόγιό σου, αν προσπαθείς να αναμορφώσεις τη ζωή σου σύμφωνα με το πρότυπο της ζωής του Αγαπημένου μας Διδασκάλου, αυτά τα πράγματα θα τακτοποιηθούν αυτόματα. Τα προβλήματα σου θα λυθούν αυτόματα. Δεν θα έχεις κανένα από αυτά τα προβλήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν, θα πρέπει να συμπληρώνω το ημερολόγιο και να διαλογίζομαι καθημερινά και με ακρίβεια και τα άλλα προβλήματα θα εξαφανισθούν με το πέρασμα του χρόνου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είσαι πολύ ευπρόσδεκτος να μου θέσεις οποιαδήποτε ερώτηση. Εσύ μου έθεσες μόνο δύο ή τρεις ερωτήσεις. Έχω απαντήσει εκατοντάδες ερωτήσεις. Το ξέρεις. Στην Μπαντάρα, τον περασμένο Αύγουστο, ένας από τους φίλους μου *(φίλος είναι μία πολύ αφοσιωμένη ψυχή)* πραγματικά και ειλικρινά, μου έκανε ερωτήσεις για περίπου δεκατρείς και μισή ώρες, σε τρία χρονικά διαστήματα. Και πάντα λέω στους φίλους μου, τους αδελφούς και τις αδελφές μου, να κάνουν ερωτήσεις, διότι το πραγματικό νόημα των συναθροίσεων μας είναι να διασαφηνίσουμε τις ιδέες μας. Να μην έχετε, λοιπόν, καμία επιφύλαξη. Αν κάποιος θέλει να με ρωτήσει κάτι, ας με ρωτήσει. Τίποτε δεν πρόκειται να με ενοχλήσει. Μπορώ να σας το διαβεβαιώσω. Μπορείτε να μου θέσετε όποια ερώτηση θέλετε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτή τη στιγμή, στην παρουσία σας, αισθάνομαι ότι κάτι συμβαίνει. Κάποια Δύναμη υπάρχει κι όμως ταυτόχρονα εξακολουθώ να αισθάνομαι χωρισμό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό το αίσθημα του επονομαζόμενου χωρισμού θα σε βοηθήσει, επειδή εσύ θα φύγεις και φυσικά αυτή η

ιδέα του φυσικού χωρισμού θα εξακολουθήσει να υπάρχει. Αλλά, από τη σκέψη αυτή του φυσικού χωρισμού βοηθιέται ο διαλογισμός σου που με αυτόν μπορείς και υπερβαίνεις τη σωματική σου συνειδητότητα, διασχίζεις τα άστρα, τη σελήνη, τον ήλιο και φθάνεις στα Ιερά Πόδια του Διδασκάλου και συγχωνεύεσαι με τον Διδάσκαλο. Αυτή είναι η στιγμή και η κατάσταση, όπου μπορείς να μιλήσεις απευθείας στον Διδάσκαλο.

Βεβαίως, η φυσική μορφή του Διδασκάλου είναι πολύ θελκτική, και ο Διδάσκαλός σου είναι ο Κιρπάλ. Τώρα, υπό αυτές τις συνθήκες, το καλύτερο πράγμα είναι να διαλογιστείς. Θα υπερβείς τη σωματική σου συνειδητότητα και θα φθάσεις στα Ιερά Πόδια και την Φωτεινή του Μορφή. Στον μυστικισμό υπάρχουν δύο στάδια. Το πρώτο ονομάζεται φάνα-φιλ-σεχ και το άλλο είναι το φάνα-φιλ-Αλλάχ. Το πρώτο είναι να συγχωνευθείς τελείως με τον Διδάσκαλό σου. Μετά ο Διδάσκαλός σου σε πάει στα ανώτερα επίπεδα και στο τέλος συγχωνεύεσαι με τον Παντοδύναμο Θεό και αυτό είναι το δεύτερο στάδιο. Λοιπόν, από τη στιγμή που έχεις φθάσει στο πρώτο στάδιο της συγχώνευσης με τον Διδάσκαλο σου, όλα σου τα προβλήματα θα έχουν λυθεί.

Είναι φυσικό να συγκινηθείς. Η ιδέα του φυσικού χωρισμού είναι πολύ βαριά, καθώς χάνεις την μεγάλη ευλογία τού να είσαι στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου ή να είσαι σε μια ατμόσφαιρα φορτισμένη με τη Χάρη του Διδασκάλου. Σου λέω ότι η διέξοδος είναι να πάρεις το μέγιστο όφελος από αυτές τις στιγμές, όπου εσύ νιώθεις την ενότητά σου με τον Θεό, όπου έχεις πλήρη ενθύμηση, τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου. Τότε, παίρνεις το πλήρες όφελος από αυτές τις στιγμές, κάθεσαι σε διαλογισμό και παραδίνεσαι εντελώς στον Διδάσκαλο. Τότε ο Διδάσκαλος θα είναι ελεήμων. Θα σε πάει πάνω από τη σωματική σου συνειδητότητα και θα σε φέρει στα ιερά Του πόδια. Αυτό θα λύσει όλα σου τα προβλήματα, επειδή τότε θα είσαι μαζί με τον Διδάσκαλο και θα μπορείς να του θέτεις οποιαδήποτε ερώτηση θέλεις και αυτή θα είναι η μόνη λύση για να ξεπεράσεις την τωρινή σου κατάσταση.

Να είσαι σίγουρος, αδελφέ, ότι είμαστε πολύ τυχεροί. Είμαστε οι πλέον τυχεροί που ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος επέλεξε να

μας φέρει στο ποίμνιό του. Να ξέρεις ότι υπάρχουν τρισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια ψυχές σε αυτόν τον κόσμο και, από ολόκληρο αυτό το σύνολο, μόνο λίγες από αυτές ευλογήθηκαν να βρίσκονται στο ποίμνιό του. Βεβαίως, δεν είναι δυνατόν να φανταστούμε πόσες ψυχές έχουν έμμεσα ωφεληθεί πραγματικά, από την πνευματική του επιρροή και τη Χάρη του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί δεν σεβόμαστε αυτή τη Δύναμη περισσότερο; Λέμε Θεέ μου... όμως μερικές φορές πράττουμε διαφορετικά. Δεν μπορώ να το καταλάβω αυτό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει επειδή δεν δρούμε σύμφωνα με τις εντολές του. Επειδή δεν τον αγαπούμε από το βάθος της καρδιάς μας. Επειδή δεν του δίνουμε την πρώτη προτεραιότητα. Είναι γνωστό το περιστατικό του κάποτε νεαρού Κιρπάλ που είπε: «Ο Θεός πρώτα και όλα τα άλλα έπονται». Έδωσε προτεραιότητα στον Θεό και αυτή του την προτεραιότητα την διατήρησε σε όλη του τη ζωή.

Το πρόβλημα δημιουργείται, επειδή δεν του δίνουμε τη σωστή προτεραιότητα. Αν αρχίσουμε να δίνουμε την πρώτη προτεραιότητα στη ζωή μας στον Θεό ή στον Διδάσκαλο και στις εντολές του, τότε δεν θα υπάρχει κανένα πρόβλημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Χαζούρ Μπόμπα Σαουάν έλεγε: «Να αγαπάς τον διάδοχό μου όχι λιγότερο από όσο εμένα». Είναι θέμα Χάρης να το νοιώσει αυτό ένας μαθητής; Αν και είναι κάτι πού θέλω να ακολουθήσω μέχρι τώρα δεν νιώθω με σας τον ίδιο σύνδεσμο που ένιωθα με τον Διδάσκαλό μου Κιρπάλ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Διδάσκαλός μας πάντοτε έλεγε: «Διδάσκαλός σας είναι αυτή η μεγάλη προσωπικότητα που σας μύησε». Κανένας άλλος δεν μπορεί να είναι ο Διδάσκαλός σας. Οποιοσδήποτε άλλος μπορεί να θεωρείται ως αδελφός σας. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος επανειλημμένως έλεγε ότι: «πρέπει να διαλογίζεστε και να ενατενίζετε τον Διδάσκαλό σαςς». Ακόμα έλεγε ότι: «Μπορείτε να ωφεληθείτε από τη συντροφιά ενός αδελφού μαθητή, ο οποίος σας δένει με τον Διδάσκαλό σας, αλλά όχι με τον εαυτό του». Λοιπόν οποιοσδήποτε άλλος είναι αδελφός σας και κανείς

άλλος δεν είναι ο Διδάσκαλός σας.

Θα έπρεπε να σκέπτεσθε μόνο τον Διδάσκαλό σας και ο Διδάσκαλός σας θα εμφανισθεί μπροστά σας. Αν ο Διδάσκαλός σας φέρει μαζί του κάποιον άλλον Διδάσκαλο, είναι η δικιά του γλυκιά θέληση. Αλλά εσείς θα πρέπει πάντοτε να ενατενίζετε τον δικό σας Διδάσκαλο, επειδή αυτός είναι ο Διδάσκαλός σας. Έτσι λοιπόν, δεν πρέπει να έχετε καμία ανησυχία ή κάποια εσφαλμένη εντύπωση γι' αυτό. Υπάρχει ένα γνωστό βιβλίο το "Σαρ Μπατσάν" το οποίο έγραψε ο Διδάσκαλος Σοάμι Τζι. Και υπάρχουν δύο εκδοχές πάνω σ' αυτό το θέμα. Η αρχική έκδοση ήταν σωστή, αλλά σε μεταγενέστερες εκδόσεις οι άνθρωποι μεταφράζοντας την άλλαξαν και έγραψαν πως, αν πεθάνει ένας Διδάσκαλος, εσείς ν' ατενίζετε τον διάδοχό του. Αλλά μετά, οι Διδάσκαλοι Μπάμπα Τζαϊμάλ και Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν όταν επανεκτύπωναν το βιβλίο στη γλώσσα παντζάμπι, το διόρθωσαν ως εξής: «Αν έχετε μυηθεί από έναν Διδάσκαλο και εκείνος επιλέξει να αφήσει το φυσικό του σώμα, θα πρέπει πάντοτε να ενατενίζετε τον Διδάσκαλο που σας μύησε και κανέναν άλλον. Μπορείτε να πάτε σε έναν άλλο αδελφό και να ωφεληθείτε από τη συντροφιά του. Να πάτε σε εκείνον τον αδελφό, ο οποίος σας δένει με τον Διδάσκαλό σας, σε εκείνον τον αδελφό που ψάλλει ύμνους στον Διδάσκαλό σας. Δεν πρέπει να πάτε σε κανέναν αδελφό σας, που να σας δένει με τον εαυτό του.

Λοιπόν, δεν θα πρέπει να έχετε καμία αμφιβολία. Πρέπει πάντοτε να ενατενίζετε τον Διδάσκαλό που σας μύησε. Αυτός είναι ο Διδάσκαλός σας και αυτός είναι πάντα μαζί σας. Οποιοσδήποτε άλλος το πολύ-πολύ μπορεί να τον θεωρείτε σαν αδελφός σας. Να ενατενίζετε τον Διδάσκαλο και αν ο Διδάσκαλος εμφανισθεί Εσωτερικά και επιλέξει να φέρει μαζί του οποιονδήποτε άλλον, τότε αφήστε το σ' Εκείνον. Αυτή είναι δική του αρμοδιότητα.

Παλαιότερα δίνονταν πολλά παραδείγματα πάνω στην ενατένιση. Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ χρησιμοποιούσε τη λέξη "Κούντα" που είναι μία περσική λέξη και σημαίνει «Αυτός που έρχεται από μόνος του». Έλεγε, καθίστε σε διαλογισμό και ο Θεός, με τη μορφή του Διδασκάλου σας, θα εμφανισθεί από μόνος Του. Δεν χρειάζεται να τον φανταστείτε. Μην προσπαθήσετε να

φανταστείτε ότι η γενειάδα του είναι κάπως έτσι, τα μάτια του κάπως έτσι, η μύτη του κάπως έτσι ή αν υπάρχει μία όμορφη ελιά στο μάγουλό του. Μην προσπαθήσετε να φανταστείτε τη μορφή του Διδασκάλου. Η μορφή του Διδασκάλου θα εμφανισθεί από μόνη της. Καθίστε εδώ *(στον Τρίτο Οφθαλμό)* και περιμένετε τον Διδάσκαλο, όπως σας υποδείχθηκε από τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο και αυτός θα εμφανιστεί μπροστά σας αυτόματα.

Κάτι άλλο;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχω θυμό στο μυαλό μου για κάποιον από τους αδελφούς μου και δεν θέλω να τον έχω, όταν φύγω από εδώ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εδώ στην Ινδία έχουμε ένα έθιμο: Οποτεδήποτε πάμε σε κάποιο τόπο προσκυνήματος ή σ' ένα ναό, αφήνουμε κάτι εκεί. Δεν ξέρω αν συμβαίνει το ίδιο και στη Δύση, αλλά στην Ινδία, όποτε πάμε σε χώρο προσκυνήματος, λέμε: «Εντάξει, από σήμερα θα σταματήσω να τρώω κρέας», κάποιος άλλος μπορεί να πει: «Από σήμερα θα τηρώ αγνότητα». Το άσραμ είναι το σπίτι των Διδασκάλων. Είναι το σπίτι του Κιρπάλ, είναι το σπίτι του Σαουάν και εσύ ήρθες σε ένα ταξίδι προσκυνήματος σε αυτό το άσραμ. Έτσι σε αυτό σου το προσκύνημα πρέπει κάτι να αφήσεις – κάθε κακοβουλία που έχεις – και να φύγεις με ένα αίσθημα αγάπης για όλους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ένα άλλο πράγμα που έχω είναι το αίσθημα του πράττοντος, όπως το αίσθημα ότι εγώ ελέγχω ή προσπαθώ να έχω τον έλεγχο, συναγωνιζόμενος τον συνάνθρωπό μου ή τον Θεό ή τους άλλους νόες, και αυτό με εμποδίζει να χαλαρώνω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι αδελφέ, σου είπα είναι θέμα πλήρους αυτοπαράδοσης. Πρέπει να σταματήσεις να αισθάνεσαι ότι εσύ είσαι ο πράττων. Δεν είσαι ο πράττων. Άσε τον Διδάσκαλό σου να είναι ο πράττων. Εσύ θα πρέπει να παραδώσεις τον εαυτό σου τελείως στον Διδάσκαλό σου, άφησε τα πάντα σε Αυτόν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας ευχαριστώ, Κύριε. Απλά να έχω σεβασμό για εκείνον τον συνάνθρωπο, τους Αγίους, το Νάαμ και τον Θεό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μίλησε γλυκά για τον διάδοχο, όταν πας στα Ιερά Πόδια του δικού σου Διδασκάλου Εσωτερικά, τότε όλα

αυτά τα θέματα θα λυθούν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ναι, κατάλαβα, Κύριε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Και, αν φθάσεις στον Διδάσκαλο, θα γνωρίσεις, επίσης, και τον διάδοχο του Διδασκάλου και δεν θα έχεις τίποτα άλλο παρά μόνον αγάπη για Αυτόν.

(Τα παρακάτω είναι αποσπάσματα από μία συνεδρία ερωταποκρίσεων, η οποία έλαβε χώρα με τον Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το 1984 στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΙΔΑΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, θα μπορούσατε να μας πείτε λίγα λόγια για τη σπουδαιότητα τού να έχει κανείς συμπόνια και κατανόηση για τους συνανθρώπους του και ποιος μπορεί να είναι ο καλύτερος τρόπος να αναπτύξουμε αυτές τις αρετές;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να έχουμε ευσπλαχνία είναι ο βασικός λόγος για τον οποίο δημιουργήθηκαν οι άνθρωποι. Ένας από τους μύστες ποιητές έχει πει ότι: «Οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν για να αντέχουν τον πόνο και τη θλίψη των συνανθρώπων τους. Διαφορετικά, αν ήταν μόνο θέμα αφοσίωσης στο Θεό, υπήρχαν ήδη οι άγγελοι. Εάν οι άνθρωποι είναι σε πλεονεκτική θέση έναντι των αγγέλων, είναι μόνο επειδή έχουν συμπόνια». Αφοσίωση χωρίς ευσπλαχνία δεν μας οδηγεί στον τελικό μας στόχο. Πράγματι, η αφοσίωση, στην πιο αληθινή της μορφή, υποδηλώνει συμπόνια. Και έτσι η συμπόνια είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής του μύστη.

Μπορούμε να αναπτύξουμε συμπόνια αναπτύσσοντας αγάπη, διότι η ευσπλαχνία είναι μία πλευρά της αγάπης. Η αγάπη είναι το όλο και η συμπόνια είναι μία πλευρά του. Και για να αναπτύξουμε αγάπη, πρέπει να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Αν αγαπάμε κάποιον, είμαστε προετοιμασμένοι να χορέψουμε στον ρυθμό του. Βεβαίως, πρέπει να αναπτύξουμε την αγάπη μας για τον Θεό. Αλλά, αφού δεν έχουμε δει τον Θεό, δεν μπορούμε να επικοινωνήσουμε με Αυτόν απευθείας. Επικοινωνούμε με τον Θεό μόνο μέσω του Διδασκάλου, ο οποίος είναι ο ενσαρκωμένος Λόγος. Αν ισχυριζόμαστε ότι αγαπάμε τον Διδάσκαλό μας ή ότι αγαπάμε τον Θεό, τότε πρέπει να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές

του Διδασκάλου. Ο Χριστός είπε: «Εάν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου».

Όταν μυηθούμε, ο Διδάσκαλος μάς ζητά να καθόμαστε για διαλογισμό για τουλάχιστον δυόμιση ώρες καθημερινά. Αυτό σημαίνει το ένα δέκατο από τις είκοσι τέσσερις ώρες που έχουμε στη διάθεσή μας. Εάν διαιρέσετε τις είκοσι τέσσερις ώρες με το δέκα, βγαίνει περίπου δυόμιση ώρες. Μετά, μας ζητείται να τηρούμε ένα ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Το να κρατάμε αυτό το ημερολόγιο είναι πολύ σημαντικό, επειδή το ημερολόγιο περιλαμβάνει όλες τις αρετές που πρέπει να αναπτύξουμε αλλά και να τις εφαρμόσουμε για να εξασφαλίσουμε μία ομαλή πορεία στο πνευματικό Μονοπάτι. Όταν αρχίσουμε να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο, αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε πόσα λανθασμένα πράγματα κάνουμε στη ζωή και αυτή η συνειδητοποίηση είναι μία μεγάλη βοήθεια για μας στο να αλλάξουμε. Γενικά, δεν συνειδητοποιούμε τι λάθος πράγματα κάνουμε. Ο νους μας πάντοτε δικαιολογεί οτιδήποτε κάνουμε. Αλλά, αν μπορούμε να κάνουμε την αυτοενδοσκόπησή μας, με σωστό τρόπο, αν μπορούμε να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο σωστά και να συνειδητοποιούμε πόσες φορές κάνουμε λάθη κατά τη διάρκεια της ημέρας, φυσικά στη συνέχεια θα προσπαθήσουμε να ελαττώσουμε τα λάθη μας. Άλλο πλεονέκτημα του ημερολογίου είναι ότι συνειδητοποιούμε ότι το δικό μας σπίτι φλέγεται. Εάν το σπίτι μου φλέγεται, τότε δεν σκέπτομαι τα σπίτια των άλλων. Δεν επικρίνω κανέναν άλλο. Αμέσως σκέπτομαι πώς μπορώ να σώσω το δικό μου σπίτι. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της τήρησης του ημερολογίου είναι ότι, όταν κοιτάζουμε τον εαυτό μας, δεν έχουμε χρόνο να κρίνουμε τους άλλους. Αν κοιτάζουμε τη δική μας κατάσταση, είναι φυσικό να αναπτύξουμε περισσότερη ταπεινοφροσύνη, περισσότερη αγάπη και περισσότερη συμπόνια. Τελικά, αυτή η συμπόνια είναι επίσης ένας άλλος τρόπος τού να βλέπεις την αντανάκλασή σου στους άλλους. Όταν μπορούμε να δούμε ότι το ίδιο Φως που βρίσκεται μέσα μας, βρίσκεται και στους άλλους ανθρώπους αλλά και στις άλλες μορφές της Δημιουργίας, θα αναπτύξουμε αληθινή συμπόνια για το κάθε τι μέσα στη Δημιουργία. Ο μεγάλος μύστης ποιητής Σάαντι έγραφε: «Ολόκλη-

ρη η ανθρωπότητα είναι σαν ένα σώμα. Αν έχουμε έναν πόνο στο αυτί ή έναν πόνο στο μάτι, ολόκληρο το σώμα μας υποφέρει». Παρόμοια, αν κάποιος υποφέρει κι' εμείς επίσης νιώθουμε πόνο. Και, όταν έχουμε την εμπειρία του πόνου, αναπτύσσουμε συμπόνια, με την αληθινή έννοια της λέξης.

Αυτό μπορούμε να το βιώσουμε μόνο διαμορφώνοντας τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Αν κάνουμε έτσι, θα αναπτύξουμε όλες τις άλλες αρετές που περιλαμβάνουν τη μη-βία, την ειλικρίνεια, την αγνότητα, την ταπεινοφροσύνη και την ανιδιοτελή προσφορά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μπορείτε να μας πείτε πώς καταφέρνατε σαν παιδί να οργανώσετε τον χρόνο σας για διαλογισμό και συγχρόνως τις σπουδές σας και την κατ' οίκον εργασία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Στην περίπτωσή μου, ήταν μόνο θέμα υιοθέτησης του τρόπου ζωής που επικρατούσε στο σπίτι μας.

Υπήρξα πολύ τυχερός από πολλές απόψεις. Γενικά οι άνθρωποι έχουν μεγάλες περιόδους αναζήτησης. Εγώ γλύτωσα από αυτήν την οδυνηρή, ταραχώδη και μεγάλη δοκιμασία. Γεννήθηκα μέσα σε μία οικογένεια, στην οποία επικρατούσε μία ατμόσφαιρα πνευματικότητας. Παρόμοια, όσον αφορά τον διαλογισμό, σαν παιδί έβλεπα πάντοτε τους γονείς μου να διαλογίζονται το πρωί. Αρχικά σαν μικρό παιδί δεν γνώριζα τι ήταν ο διαλογισμός. Αλλά πάντοτε έβρισκα τη μητέρα μου και τον πατέρα μου να κάθονται για διαλογισμό, όταν σηκωνόμουν το πρωί. Τι μπορούσα να κάνω; Κοιτούσα αριστερά, μετά κοιτούσα δεξιά – την εποχή που δεν είχαμε ψυγείο – και προσπαθούσα να δω αν υπήρχε κάτι που μπορούσα να μασουλήσω. Με τον καιρό, όταν μεγάλωσα και άρχισα να συνειδητοποιώ τα πράγματα, πήγαινα δίπλα τους και καθόμουν κι' εγώ για διαλογισμό. Όταν ήμουν λίγο μεγαλύτερος, τότε μου δόθηκε να καταλάβω ότι δεν μπορούσα να φάω πρωινό, αν δεν είχα κάνει διαλογισμό. Έτσι, άρχισα τους διαλογισμούς μου ακολουθώντας τους γονείς μου. Για μένα ήταν πολύ εύκολο.

Αν θέλουμε τα παιδιά μας να διαλογίζονται, πρέπει να τους δώσουμε ένα παράδειγμα. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος πάντοτε έλεγε: «Το παράδειγμα είναι καλύτερο από το κήρυγμα». Οποτε-

δήποτε γονείς πήγαιναν σε Εκείνον και του έλεγαν ότι τα παιδιά τους έχουν λοξοδρομήσει, τους επέπληττε έντονα. Έλεγε πάντοτε στους γονείς: «Αν δεν έχετε εσείς μία ιδανική ζωή, πώς μπορείτε να περιμένετε τα παιδιά σας να έχουν μία ιδανική ζωή;» Αν θέλουμε τα παιδιά μας να διαλογίζονται, πρέπει να διαλογιζόμαστε εμείς οι ίδιοι. Και, αν τα παιδιά μας, μάς βλέπουν να διαλογιζόμαστε όταν σηκώνονται το πρωί, είναι φυσικό να αρχίσουν και αυτά να διαλογίζονται.

Ακόμα στην περίπτωσή μου, έμαθα από τον πατέρα μου και πώς να ασχολούμαι με τις σπουδές μου. Έμαθα ότι ο ίδιος είχε έναν ειδικό τρόπο ζωής. Ήταν πολύ φιλομαθής και γνώστης πολλών πραγμάτων. Έτσι σε όλη μου τη ζωή προσπαθούσα να τον συναγωνιστώ. Σε αυτή τη διαδικασία, το να μελετώ για πολλές ώρες ήρθε σαν φυσικό επακόλουθο. Σηκωνόμουν το πρωί, έκανα διαλογισμό, έπαιρνα το πρωινό μου, μετά πήγαινα στο σχολείο ή στο κολλέγιο. Επέστρεφα και μελετούσα και έκανα τις εργασίες μου στο σπίτι. Το βράδυ πήγαινα για την άθλησή μου ή για σχολικές δραστηριότητες. Ήμουν μέλος ή γραμματέας ή πρόεδρος πολλών ακαδημαϊκών οργανώσεων. Παρευρισκόμουν σε διλαφορες οργανωτικές συναντήσεις, επέστρεφα και δειπνούσα. Ακολουθούσε πολύωρη μελέτη. Μερικές φορές έβλεπα την αυγή, όταν μελετούσα. Όλη μου τη ζωή κοιμόμουν πολύ λίγο. Λίγο για τα δικά μου πρότυπα. Ξεκουραζόμουν για δύο ή τρεις ώρες το πολύ, όλη μου τη ζωή. Εργαζόμουν το υπόλοιπο χρονικό διάστημα, είτε κάνοντας τη μελέτη μου, είτε κάνοντας διαλογισμό, είτε ασχολούμενος με τις άλλες υποχρεώσεις της ζωής. Και αυτό ήταν δυνατόν μόνο μέσω της Χάρης του Διδασκάλου μου.

Πρέπει να πάρουμε μία απόφαση. Πρέπει να καθορίσουμε τις προτεραιότητές μας. Η δυσκολία μας είναι ότι δεν μπορούμε να πάρουμε αποφάσεις. Παίρνουμε αποφάσεις, αλλά δεν τηρούμε αυτές τις αποφάσεις. Αηδιασμένοι, μερικές φορές αποφασίζουμε κάτι την Πρωτοχρονιά και λέμε να μην αλλάξουμε απόφαση κατά τη διάρκεια του χρόνου. Όμως πρέπει να αποφύγουμε τέτοιες καταστάσεις. Πρέπει να μάθουμε να παίρνουμε αποφάσεις και μόλις πάρουμε μία απόφαση, τότε ό,τι και να γίνει, πρέπει να κάνουμε το

καλύτερο για να επιτύχουμε τον στόχο μας. Αυτό είναι που έμαθα στα Πόδια του μεγάλου Χαζούρ και στα Πόδια του Αγαπημένου Διδασκάλου. Πρέπει να αναπτύξουμε τη δύναμη να κάνουμε τις αποφάσεις μας πραγματικότητα. Μόλις αναπτύξουμε αυτή τη δύναμη, με τη Χάρη του Διδασκάλου, τότε πάντοτε θα αγωνιζόμαστε για να επιτύχουμε τον στόχο μας στο μικρότερο δυνατό χρονικό διάστημα. Και αυτό θα μας κάνει ικανούς να κάνουμε τα πάντα στη ζωή. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συχνά μας έλεγε ότι ένας πολυάσχολος άνθρωπος βρίσκει χρόνο να κάνει όλα τα απαραίτητα στη ζωή, ενώ αντιθέτως ένας αργόσχολος δεν βρίσκει χρόνο να κάνει τίποτα. Στην περίπτωσή μου, το να δώσω προτεραιότητα στον διαλογισμό ήρθε σαν δώρο από τους Διδασκάλους. Και, επειδή ήμουν αρκετά τυχερός να γεννηθώ σε τέτοια ατμόσφαιρα, είχα την καλή τύχη να έχω ένα τέλειο παράδειγμα μπροστά μου. Λοιπόν, προσπάθησα σκληρά να μιμηθώ αυτό το παράδειγμα, το παράδειγμα του πατέρα μου.

Όλοι πρέπει να αποφασίσουμε ποιες είναι οι προτεραιότητές μας στη ζωή, να πάρουμε τις αποφάσεις μας και όχι μόνο να τις πάρουμε, αλλά και να τις εκτελέσουμε. Πρέπει να διδάξουμε στα παιδιά μας έναν τρόπο ζωής και να τον ακολουθήσουν. Λοιπόν, σαν πατέρας, θα ήθελα πάντοτε το παιδί μου όχι μόνο να με φθάσει, αλλά να πάει πολύ πιο μπροστά από εμένα.

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΑΓΑΠΗΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορεί ο Διδάσκαλος να μας αγαπά αληθινά παρά τις αδυναμίες και τα ελαττώματά μας; Τι είναι αυτό σε μας, που αγαπάει ο Διδάσκαλος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Διδάσκαλος αγαπά την ψυχή μέσα μας. Ο Διδάσκαλος δεν είναι το φυσικό σώμα. Είναι ο ενσαρκωμένος Θεός και αγαπά τη δική Του ουσία, η οποία είναι η ψυχή. Μπορεί να είμαστε ρυπαροί, μπορεί να είμαστε αμαρτωλοί, μπορεί να έχουμε τα δικά μας ελαττώματα, αλλά κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι έχουμε μια ψυχή μέσα μας και πως αυτή η ψυχή είναι της

ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού. Γι' αυτόν τον λόγο, οι Διδάσκαλοι έρχονται σε αυτόν τον κόσμο, με μία απευθείας εντολή από το Άναμι, την κατάσταση της αιώνιας μακαριότητας και ηρεμίας. Φορούν αυτό το ανθρώπινο ένδυμα της ακαθαρσίας και των περιορισμών μόνο και μόνο για να ανακουφίσουν τις επιλεγμένες ψυχές από την εξουσία του νου και της ύλης και να πάρουν αυτές τις ευλογημένες ψυχές μαζί τους στο Αιώνιο Σπίτι τους, το Σατς Καντ. Μετά από αυτό, τις πηγαίνουν στο Άναμι και κανονίζουν για τη τελική τους επικοινωνία με τον Παντοδύναμο. Αυτοί αγαπούν τις ψυχές μας και έρχονται όλο αυτόν τον δρόμο από τους Ουρανούς στο γήινο επίπεδο για να βρουν τα χαμένα τους πρόβατα και να τα πλύνουν από όλη τη βρωμιά και την ακαθαρσία τους και να τα πάρουν πίσω στο Αιώνιο Σπίτι τους. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν συχνά έλεγε ότι ο πλύστης γνωρίζει ότι κάθε ρούχο, οσοδήποτε λερωμένο, έχει κάτω από τη βρωμιά το αρχικό του χρώμα. Αυτό το αρχικό χρώμα μπορεί να ξαναζωντανέψει κάνοντας στο ρούχο πολλά πλυσίματα. Παρόμοια, τον Διδάσκαλο δεν τον νοιάζει ο κόπος που πρέπει να καταβάλλει για να μας καθαρίσει, επειδή αυτό είναι ένα Έργο αγάπης. Και η αγάπη δεν γνωρίζει μόχθο. Το έργο αγάπης είναι πάντοτε θέμα χαράς. Αυτός είναι ο στόχος που ο Διδάσκαλος έρχεται να επιτύχει. Και τον επιτυγχάνει, επειδή έχει πάρει εντολή από τον Παντοδύναμο Θεό για το έργο αυτό.

(Αυτές οι ερωταποκρίσεις είναι από συνεδρίες που πραγματοποιήθηκαν στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί με τον Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ).

ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε μία έκδοση του Σατ Σαντές, σε μία ομιλία που λεγόταν «Αιώνια Απόφαση», μιλήσατε για τη σταθερότητα στην αγάπη. Αυτό είναι ένα προχωρημένο στάδιο στην ανάπτυξη αγάπης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αγάπη, ακόμα και από την εγκόσμια οπτική γωνία στον ρομαντικό κόσμο, σημαίνει σταθερότητα. Όσο ασύλληπτος μπορεί να φαίνεται ο Αγαπημένος, οι αληθινοί λάτρεις έχουν μία φωτιά να καίει ασταμάτητα στην καρδιά τους γι' Αυτόν. Η ίδια αρχή ισχύει και για την πνευματικότητα. Αυτό είναι ένα προχωρημένο στάδιο στο μονοπάτι του μαθητή. Στο πρώτο στάδιο κοιτάζουμε τον Διδάσκαλο και μαγευόμαστε από αυτόν. Βαθμιαία έχουμε μία επιθυμία να τον βλέπουμε όσο πιο συχνά μπορούμε. Μετά ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του. Και όταν υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, τότε είμαστε αληθινά σταθεροί στην αγάπη μας γι' αυτόν. Πριν από αυτό το στάδιο, αυτό που γενικά συμβαίνει είναι ότι βλέπουμε αν ο Διδάσκαλος μας λέει κάτι που ταιριάζει στον σκοπό μας και τότε ακολουθούμε τις εντολές του. Αλλά αν κάτι δεν μας ταιριάζει, τότε βρίσκουμε τη μία δικαιολογία μετά την άλλη για να κάνουμε πράγματα που είναι απαγορευμένα. Επομένως αυτό δεν είναι σωστό.

Σταθερότητα και πίστη έρχονται από τα βάθη της καρδιάς. Δεν είναι κατασκεύασμα του νου. Κανονικά στα εγκόσμια πράγματα η διάνοιά μας παίζει έναν πολύ μεγάλο ρόλο, αλλά στην αγάπη, είναι η καρδιά μας που παίζει τον σπουδαίο ρόλο. Καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι της πνευματικότητας έχουμε όλο και περισσότερη σταθερότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άκουσα που αναφέρατε αρκετές φορές ότι είναι πολύ σημαντικό να έχουμε μία μέθοδο. Θα μπορούσατε να αναπτύξετε το τι σημαίνει να έχουμε κάποια μέθοδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αυτή η "μέθοδος" έχει παρά πολύ μεγάλη σημασία κρυμμένη μέσα της. Πρέπει πρώτα να γνωρίζουμε ποιος είναι ο σκοπός μας. Και γνωρίζοντας τον σκοπό μας, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε το μονοπάτι που θα μας κάνει να επιτύχουμε τον σκοπό μας στον συντομότερο δυνατό χρόνο. Το να έχουμε μέθοδο σημαίνει ότι θα πρέπει να έχουμε τακτικότητα, πειθαρχία και τις προτεραιότητες στη ζωή σωστά υπολογισμένες. Αυτό που συμβαίνει σε εμάς είναι ότι κάνουμε ένα σχέδιο με τις προτεραιότητές μας και βλέπουμε ότι η πνευματικότητα που θα έπρεπε να είναι η πρώτη μας προτεραιότητα, σχεδόν απουσιάζει. Ή βλέπουμε ότι, αν είναι στις προτεραιότητές μας, είναι προγραμματιμένη τελευταία.

Το να έχουμε μέθοδο θα πρέπει να έρχεται από μέσα μας και να μην επιβάλλεται απ' έξω. Γι' αυτό, πρέπει εσείς να αποφασίσετε για τους στόχους και τις προτεραιότητές σας. Αφού αποφασίσετε γι' αυτά, τότε προσηλώστε τον νου, το σώμα σας και την ψυχή σας προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτό είναι που εννοούμε με το να έχουμε μία μέθοδο στη ζωή. Γενικά όμως δεν έχουμε μέθοδο για να κάνουμε αυτό ή εκείνο το πράγμα σε μία συγκεκριμένη βάση. Χάνουμε το αληθινά σημαντικό. Επομένως η μέθοδος προϋποθέτει σταθερότητα και τακτικότητα. Εάν δεν αναπτύξουμε μέθοδο, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε μεγάλο στη ζωή μας. Εάν κοιτάξουμε τη ζωή μεγάλων ανθρώπων, βλέπουμε ότι αυτοί πάντοτε είχαν μέθοδο. Αν έχουμε μέθοδο, τότε το όλο πράγμα γίνεται εύκολο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο όποιος εγκόσμιος σκοπός ή εγκόσμια μέθοδο που υιοθετούμε αυτόματα αποστραγγίζει ενέργεια και προσοχή από τον πνευματικό στόχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αν ακολουθούμε επιδιώξεις διαφορετικές από αυτήν της ενότητας με τον Διδάσκαλο, τότε λοξοδρομούμε. Άλλη μια φορά, είναι θέμα προτεραιοτήτων. Θα πρέπει να δώσουμε σε αυτό το πνευματικό όφελος την ανώτερη προτεραιότητα στη ζωή μας. Και, εάν το έχουμε κάνει, θα έχουμε φυσικά μέθοδο,

θα αγωνιζόμαστε συνεχώς για να φθάσουμε σε αυτό τον στόχο. Οτιδήποτε παίρνει την προσοχή μας μακριά από τον πραγματικό σκοπό, αυτό θα πρέπει να ξεριζωθεί.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, αυτό σημαίνει ότι το να αγωνίζεται κανείς για μια καριέρα είναι απλά μία προσκόλληση σε κάτι εγκόσμιο που θα τον αποσπάσει από τον πνευματικό του στόχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να μας λέει ότι έχουμε μία διάνοια και θα πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση της. Παρόμοια, έχουμε ένα σώμα και θα πρέπει να κάνουμε επίσης την καλύτερη χρήση του. Και έχουμε και μία ψυχή. Λοιπόν, οποιαδήποτε εγκόσμια δουλειά πρέπει να κάνουμε, θα πρέπει να την κάνουμε. Και θα πρέπει να την κάνουμε με έναν τίμιο τρόπο. Πρέπει να κερδίζουμε τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου μας αλλά ταυτόχρονα και παράλληλα με την εργασία μας θα πρέπει πάντοτε να θυμόμαστε τον Θεό, επιδιώκοντας να γίνουμε ένα με Αυτόν. Γι' αυτό το λόγο, οι Διδάσκαλοι μας συνιστούν παράλληλα με την εργασία μας να αφιερώνουμε χρόνο, προσοχή και εργασία για την πνευματική μας πρόοδο. Πρέπει να κάνουμε και τα δύο ταυτόχρονα. Ο θετικός μυστικισμός δεν είναι ένα μονοπάτι άρνησης ή απάρνησης των εγκόσμιων καθηκόντων. Δεν χρειάζεται να φεύγουμε και να ζούμε σε σπηλιές ή στην έρημο. Λοιπόν, μαζί με τις πνευματικές μας ασκήσεις πρέπει να ζούμε μέσα στον κόσμο και να εκτελούμε τα εγκόσμια καθήκοντά μας.

(Τα ακόλουθα είναι από συνεδρίες ερωταποκρίσεων που έγιναν με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στις 21 και 22 Δεκεμβρίου του 1987, στο Κιρπάλ Άσραμ).

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, το να ασκούμε την αρετή της ταπεινοφροσύνης μας αφήνει ανοικτούς, ειδικά στον επιχειρηματικό τομέα, στο να μας εκμεταλλεύονται οι άλλοι άνθρωποι; Πόσο μπορούμε να είμαστε ταπεινοί;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρέπει πάντοτε να ζούμε σύμφωνα με τις ανώτερες αξίες της ζωής. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ εφάρμοζε στην πράξη την ταπεινότητα, την τιμιότητα, την ειλικρίνεια και όλες τις άλλες αρετές στη ζωή του. Ο μεγάλος μας Χαζούρ ήταν η ενσάρκωση όλων αυτών των αρετών. Συμβαίνει μερικές φορές οι άλλοι να προσπαθούν να εκμεταλλευθούν τις αρετές μας. Αλλά παρ' όλα αυτά, δεν πρέπει να εγκαταλείπουμε τις αρετές μας. Αυτές οι ίδιες οι ανώτερες αρετές της ζωής είναι πολύ περισσότερο σημαντικές από τις δάφνες εδώ ή μια μικρή αναγνώριση εκεί. Έχουμε δει πόσο έχουν υποφέρει οι μεγάλοι Διδάσκαλοι, οι Άγιοι και οι οραματιστές εξαιτίας των ανθρώπων που επωφελήθηκαν από την καλοσύνη Τους. Η θυσία είναι ένα χαρακτηριστικό μέρος της ταπεινοφροσύνης. Πρέπει να είμαστε ταπεινοί, πρέπει να είμαστε τίμιοι, πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και συμβαίνει μερικές φορές σ' αυτό τον κόσμο οι άνθρωποι να προσπαθούν να μας εκμεταλλευθούν. Αλλά αυτό είναι μόνο στα αρχικά στάδια. Τελικά, η αλήθεια θριαμβεύει. Στα αρχικά στάδια, μπορεί να μας εκμεταλλεύονται, αλλά αυτό είναι μία πάρα πολύ μικρή θυσία για τις μεγάλες αρετές του Θεού με τις οποίες είμαστε ευλογημένοι. Υπάρχει ένας στίχος του Γκαλίμπ που λέει: «Οι φίλοι μας, οι αγαπημένοι μας, οι αποκαλούμενοι ευεργέτες μας, δεν θα αφήσουν τους διαβολικούς τους τρόπους. Γιατί θα πρέπει να αφήσουμε το δικό μας Μονοπάτι της ευθύτητας;» Πρέπει να

παραμείνουμε αληθινοί στον εαυτό μας. Επομένως δεν πρέπει να θυσιάζουμε τις ανώτερες αξίες της ζωής και τις θείες αρετές. Αν παραμείνουμε σταθεροί σε αυτές τις αξίες, τελικά θα μπορούμε να έχουμε εξασφαλίσει τον σεβασμό, την εκτίμηση, την αγάπη και την στοργή όλων εκείνων που προσπάθησαν να μας εκμεταλλευθούν στα αρχικά στάδια.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διάβασα στο Ιερό Ευαγγέλιο: «Ευλογημένοι είναι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι εκείνων θα είναι η Βασιλεία των Ουρανών». Μπορείτε να μας δώσετε ένα παράδειγμα τού πώς να το εφαρμόσουμε αυτό στην ζωή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι λέξεις που είναι οι πλέον σημαντικές είναι το "πνεύμα" και το "πτωχοί". Εδώ το "πτωχός" χρησιμοποιείται για να εννοήσει την ταπεινοφροσύνη ή την σεμνότητα. Αν είμαστε σεμνοί, αν είμαστε ταπεινοί, τότε αυτές οι δύο ιδιότητες τελικά μας κάνουν ικανούς να επιτύχουμε το ανεκτίμητο δώρο της αγάπης. Είναι μόνο μέσω της ταπεινοφροσύνης, της σεμνότητας και της αγάπης που μπορούμε να κάνουμε πρόοδο στο Θείο Μονοπάτι και να εισέλθουμε στο βασίλειο του Θεού. Το να είμαστε "πτωχοί", κατ' αυτή την έννοια, σημαίνει να έχουμε ταπεινοφροσύνη, στοργή και συμπόνια. Όταν θεωρούμε ότι είμαστε πολύ "πτωχοί τω πνεύματι", τότε αυτή η συμπεριφορά γίνεται μία βάση πάνω στην οποία μπορεί να κτισθεί το μεγάλο οικοδόμημα της πνευματικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έκανα αυτοενδοσκόπηση και αντιλήφθηκα ότι τα λάθη που νόμιζα ότι ήταν τόσο άσχημα στους άλλους ανθρώπους ήταν στην πραγματικότητα μέσα μου. Όταν προχώρησα περισσότερο, είδα ότι η κριτική μου για τους άλλους είναι αποτέλεσμα βασικής έλλειψης συμπόνιας, εγωκεντρισμού και απέχθειας προς ορισμένα χαρακτηριστικά που είδα στους άλλους ανθρώπους. Έχω συνηθίσει να αισθάνομαι κατ' αυτό τον τρόπο σε όλη μου τη ζωή και τώρα δεν νομίζω ότι μπορώ να το αλλάξω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχει ένας στίχος στο ιερό Γκουρού Γκρανθ Σαχίμπ που λέει ότι για οτιδήποτε προσεύχονται οι μαθητές, ο Διδάσκαλος τους ευλογεί με αυτό. Λοιπόν δεν υπάρχει θέση απόγνωσης ή απογοήτευσης. Το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι ελπί-

δας. Οι Διδάσκαλοί μας είναι προφήτες της ελπίδας. Όλοι έχουμε αδυναμίες. Ένας ποιητής της ουρδικής ποίησης έχει πει:

«Ω, ιερέα! Δεν είμαστε άγγελοι.
Είμαστε άνθρωποι και σφάλλουμε
και διαπράττουμε αμαρτίες».

Αλλά ο Διδάσκαλος δεν κοιτάζει ποτέ τις αμαρτίες μας. Πάντοτε παραβλέπει τις αμαρτίες μας και αντί γι' αυτό μας μοιράζει την αλχημεία της αθανασίας, της μακαριότητας και της ειρήνης παρά τις αδυναμίες μας.

Είμαστε τριπλά ευλογημένοι. Πρώτον, έχουμε αποκτήσει το ανθρώπινο σώμα το οποίο είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας. Δεύτερον, ο Διδάσκαλός μας, μάς έφερε στα Ιερά του Πόδια μέσω της δικής του ακτινοβολίας, μέσα από τα μεταξένια δεσμά της αγάπης. Είμαστε όλοι χαμένα πρόβατα που δεν μπορούμε να αναγνωρίσουμε τον ποιμένα μας. Είναι ο Ποιμένας μας που μας αναγνωρίζει και αφού μας φέρει στα Ιερά του Πόδια, παραβλέπει τα λάθη μας και μας δίνει την τρίτη αιώνια ευλογία που είναι η Μύηση. Μας διδάσκει να πεθαίνουμε ενόσω ζούμε, μας φέρνει πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και ακόμα μας πηγαίνει στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα. Τελικά, μας φέρνει σε επαφή, πρώτα με τον Διδάσκαλο και μετά με τον Θεό.

Λοιπόν, αυτό είναι ένα Μονοπάτι ελπίδας. Είμαστε όλοι οι χειρότεροι των αμαρτωλών, αλλά οι Διδάσκαλοί μας είναι όλο Χάρη. Αυτή η συνειδητοποίηση καταλήγει στο πρώτο στάδιο της προσευχής, την προσευχή ικεσίας. Όλοι αρχίζουμε με αυτό τον τύπο προσευχής. Ζητάμε ορισμένες χάρες.

Τώρα ζητάμε από τον Διδάσκαλο τις ανώτερες αξίες της ζωής. Αν η κραυγή βγαίνει από το βάθος της καρδιάς και της ψυχής μας, ο Διδάσκαλος είναι δεσμευμένος να μας ακούσει. Η μόνη προϋπόθεση είναι ότι πρέπει να είμαστε ταπεινοί και να καθόμαστε στη γλυκιά του ενθύμηση χωρίς τάση αρπαγής.

Αυτή η τάση αρπαγής, όπως χρησιμοποιήθηκε ο όρος από τον αγαπημένο Διδάσκαλο, σημαίνει ότι, όταν καθόμαστε για διαλογισμό, νομίζουμε ότι πρέπει να δούμε τη μορφή του Διδασκάλου, ή

να έχουμε μια συγκεκριμένη εμπειρία. Αλλά πρέπει να καθόμαστε με ταπεινοφροσύνη στην πόρτα του Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος έλεγε συχνά ότι γνωρίζει ότι κάποιος τον περιμένει και τότε εμφανίζεται και ικανοποιεί την παράκλησή του. Σ' αυτό το Μονοπάτι δεν υπάρχει θέμα απογοήτευσης, φόβου και ανησυχίας. Είναι ένα Μονοπάτι ελπίδας. Αν προσευχηθούμε στον Διδάσκαλο να μας δώσει το δώρο όλων αυτών των αρετών και να μας δώσει τη δύναμη να υπερνικήσουμε τις αδυναμίες μας, τότε Αυτός σίγουρα θα μας δώσει αυτό το δώρο.

Λοιπόν, θα πρέπει να ζούμε εύχαρεις και χαρούμενοι, όπως έλεγε ο αγαπημένος Διδάσκαλος, και θα πρέπει πάντοτε να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο με όλη την ταπεινότητα μέσα στην καρδιά μας. Πρώτον ταπεινότητα, δεύτερον ταπεινότητα και τρίτον ταπεινότητα – αυτή είναι η βασική ιδέα της πνευματικότητας. Αν προσευχόμαστε από το βάθος της καρδιάς μας, ο Διδάσκαλος είναι βέβαιο ότι θα ακούσει αυτή την προσευχή. Τότε θα μας ευλογήσει με αυτές τις θείες αρετές μέχρι του βαθμού που Εκείνος νομίζει καλύτερα, επειδή γνωρίζει ποιο είναι το καλύτερο για μας. Λοιπόν, ας αρχίσετε πάλι με ένα πνεύμα πλήρους αυτοπαράδοσης, με ένα πνεύμα ενασχόλησης πάνω στη χρυσή Αρχή: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου», και σίγουρα θα ευλογηθείτε. Και για οτιδήποτε μιλώ, αυτό ισχύει για όλους μας εξίσου. Λοιπόν υπάρχει κάθε ελπίδα. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε συχνά ότι: «Κάθε Άγιος έχει ένα παρελθόν και κάθε αμαρτωλός ένα μέλλον». Επειδή εμείς είμαστε στην δεύτερη κατηγορία, έχουμε μέλλον και αυτό είναι ένα λαμπρό μέλλον. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω για αυτό, στο όνομα των δύο μεγάλων Διδασκάλων.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, έχω την τάση να βιώνω έναν ορισμένο φόβο στη ζωή μου. Αναρωτιέμαι αν αυτό είναι κάτι που μπορώ να αποτρέψω και επίσης αν είναι κάτι που θα πρέπει να καταγράψω στο ημερολόγιό μου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τι είδους φόβος είναι αυτός; Ποιες είναι οι ανησυχίες σου;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Φοβάμαι τον πυρηνικό πόλεμο, τα αυτοκινητι-

στικά ατυχήματα, να μην επιτεθούν στα παιδιά μου και φοβάμαι να μην μου επιτεθούν και εμένα του ίδιου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το φάρμακο για τον φόβο σου είναι ο διαλογισμός. Θα πρέπει να αρχίσεις να κάθεσαι για διαλογισμό τις μικρές ώρες του πρωινού. Να συγκεντρώνεσαι στο Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό και να προσεύχεσαι να συντονισθείς με τον Διδάσκαλο. Αν μπορείς να κάνεις κάποια πρόοδο στο πνευματικό σου ταξίδι προς την Αιώνια Κατοικία, όλοι αυτοί οι φόβοι και οι ανησυχίες θα εξαφανισθούν.

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσεις ότι η ζωή σου, η ζωή των παιδιών σου, η ζωή μου, όλες οι ζωές είναι στα χέρια του Διδασκάλου. Έχουμε αυτή την προστατευτική ομπρέλα πάνω από τα κεφάλια μας. Είμαστε πλήρως προστατευμένοι από την απεριόριστη Χάρη των Διδασκάλων και θα αφήσουμε αυτό το σώμα μόνον όταν «ωριμάσει» η ώρα για την αναχώρησή μας από το φυσικό επίπεδο. Τελικά πρέπει να υποκλιθούμε στη χρυσή Αρχή τού «Γλυκό είναι το θέλημά Σου» και πρέπει να προσευχόμαστε στον Θεό με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή και όλο μας τον νου. Τότε δεν θα υπάρχει κανένα θέμα τού να έχουμε δισταγμούς, παρανοήσεις ή φόβους.

Έχε πίστη στον εαυτό σου και έχε πίστη στον Διδάσκαλό σου, επειδή ένας άνθρωπος χωρίς πίστη είναι ακριβώς όπως ένας κάβουρας χωρίς καβούκι. Ο κάβουρας είναι ένα πολύ ευαίσθητο είδος. Είναι πιθανόν να τραυματιστεί οποιαδήποτε στιγμή. Αλλά έχει ένα δυνατό κέλυφος και το κέλυφος προστατεύει τον κάβουρα. Παρόμοια, η πίστη μας λειτουργεί σαν αυτό το κέλυφος. Επομένως δεν χρειάζεται να έχουμε φόβους, ανησυχίες και αμφιβολίες. Έχε πίστη στον Θεό και πίστη στον Διδάσκαλό σου και αυτή η πίστη θα σε βοηθήσει να υπερνικήσεις όλες τις σκέψεις που είναι δημιούργημα του δικού σου νου. Οι φόβοι που έχεις είναι αυτοδημιούργητοι φόβοι και ανησυχίες. Αν έχεις πίστη στον εαυτό σου, η οποία είναι επίσης ένα δώρο από τον Διδάσκαλο και έχεις πίστη στον Διδάσκαλο και στον Θεό εκεί ψηλά, τότε το θέμα του να βασανίζεσαι από αυτούς τους φόβους και τις ανησυχίες δεν θα δημιουργείται.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, αναφέρατε ότι η αιτία για τους φό-

βους μας είναι η έλλειψη συγκέντρωσης και εγώ έχω σοβαρά προβλήματα με την συγκέντρωση κατά τη διάρκεια του διαλογισμού.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν έχουμε δυσκολία στο να συγκεντρωνόμαστε, τότε πριν καθίσουμε για διαλογισμό, ας ψάλλουμε έναν συγκινητικό ύμνο που να είναι γεμάτος με οδύνες χωρισμού, έντονο ψυχικό πόνο και λαχτάρα για τον Θεό. Αυτό θα δημιουργήσει μία κατάλληλη ατμόσφαιρα. Αν αφού ψάλλετε έναν συγκινητικό ύμνο, καθίσετε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, τότε ο διαλογισμός σας θα είναι πολύ πιο καρποφόρος και θα μπορείτε να συγκεντρωθείτε καλύτερα.

ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μιλήσετε για την ανάπτυξη της δεκτικότητας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεκτικότητα στην πραγματικότητα σημαίνει να χάνουμε τον εαυτό μας μέσα στον Διδάσκαλό μας. Έχουμε πλήρη δεκτικότητα, όταν ξεχνούμε τα πάντα γύρω από τον εαυτό μας και σκεπτόμαστε μόνον τον Διδάσκαλο. Εάν καθίσουμε στην ενθύμηση του Κυρίου με όλη μας την καρδιά, με όλη μας την ψυχή και με όλο μας τον νου, οι προσευχές μας οπωσδήποτε θα εισακουσθούν καθώς θα αναπτύσσουμε βαθμιαία όλο και μεγαλύτερη δεκτικότητα. Μερικές φορές έχουμε περισσότερη δεκτικότητα που οφείλεται στο παλιό μας κάρμα και μερικές φορές είναι θέμα αγάπης με την πρώτη ματιά, όταν συναντούμε τον Διδάσκαλο. Αυτή ήταν η περίπτωση με τον αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και τον μεγάλο μας Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Συνήθως παίρνει λίγο χρόνο, αλλά βαθμιαία αναπτύσσουμε όλο και περισσότερη αγάπη και όλο και περισσότερη δεκτικότητα. Ένα έπος στη γλώσσα παντζάμπι μιλάει για το Χιρ Ράντζα που είναι μια ιστορία δύο εραστών, της Χιρ και του Ράντζα. Συμβολικά η Χιρ αντιπροσωπεύει την ψυχή και ο Ράντζα αντιπροσωπεύει τον Κύριο. Υπάρχει ένας στίχος από αυτό το έπος στον οποίον η γυναίκα, η Χιρ, λέει: «Επαναλαμβάνω το Ράντζα μία φορά, δύο φορές, τρεις

φορές, εκατό φορές, χίλιες φορές και κατά αυτή τη διαδικασία αυτής της επανάληψης έχω γίνει ο Ράντζα εγώ η ίδια».

Παρόμοια, οι Γραφές μας λένε πως στο πνευματικό επίπεδο έχουμε έναν Νυμφίο, έναν Κύριο και οι ψυχές μας θεωρούνται ως νύμφες του Κυρίου. Και αυτές οι νύμφες πάντοτε θυμούνται τον Κύριο και επαναλαμβάνουν το όνομά Του. Λοιπόν, θα πρέπει να επαναλαμβάνουμε το Σιμράν με αγάπη και με όλη μας την αφοσίωση. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα αναπτύξουμε όλο και μεγαλύτερη δεκτικότητα. Σαν αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας, όλες μας οι απορίες θα απαντηθούν, όλες μας οι προσευχές θα εισακουσθούν και εμείς θα έχουμε τη συνειδητοποίηση αυτών των ευλογιών.

ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΡΕΤΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Νομίζω ότι έχω τόσο πολύ δρόμο να διανύσω στο Μονοπάτι και μου φαίνεται μάταιο να προσπαθώ να αναπτύξω όλες τις πνευματικές αρετές.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Χρειάζεται να αναπτύξουμε υπομονή και επιμονή. Θα πρέπει να έχουμε την ελπίδα ότι θα αναπτύξουμε βαθμιαία αυτές τις αρετές. Θα πρέπει να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο για να μας δίνει αυτά τα καλά προσόντα. Η αιτία που δεν έχουμε έλεγχο πάνω στη συμπεριφορά μας ή πάνω στον τρόπο σκέψης μας είναι επειδή μας λείπει η συγκέντρωση. Αλλά, αν καθόμαστε για διαλογισμό για όλο και μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, τότε θα μπορέσουμε σίγουρα να βγούμε από το χάος. Το να σκεπτόμαστε και να εργαζόμαστε προς μια λανθασμένη κατεύθυνση, ή να μεταχειριζόμαστε τους άλλους με έναν τρόπο που δεν είναι αρμόζων είναι ένα τέχνασμα του νου. Είμαστε τώρα απ' ευθείας κάτω από την επιρροή του νου. Όμως δεν έχουμε έλεγχο πάνω στο νου μας και επομένως δυσκολευόμαστε να αλλάξουμε τους τρόπους συμπεριφοράς μας. Αλλά, αν λάβουμε τη Χάρη του Διδασκάλου και προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του, τότε τα πράγματα γύρω μας δεν θα μας ενοχλούν. Ένας από τους στίχους μου λέει:

Ο κόσμος δεν έχει έλεγχο πάνω στις σκέψεις μου.
Δεν θα μπορούσα να βιώσω το σκοτάδι,
ακόμη και σε μια κατασκότεινη νύκτα.

Αυτός ο στίχος μας λέει ότι: «Είμαι γεμάτος φώτιση και ότι το Φως είναι του Διδασκάλου μου. Είμαι γεμάτος από τη λάμψη του και ακόμα και αν είναι η πιο σκοτεινή νύκτα έξω, εγώ δεν διαπιστώνω καθόλου σκοτάδι. Το σκοτάδι δεν έχει θέση στο λεξιλόγιό μου». Παρόμοια, αν μπορούμε να συγκεντρωθούμε σωστά, τότε θα μπορούμε σίγουρα να ελέγχουμε τις σκέψεις μας, να ελέγχουμε τη συμπεριφορά μας και να γίνουμε ιδανικοί άνθρωποι. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να υπερνικήσουμε τις σκέψεις μας και να διορθώσουμε την συμπεριφορά μας.

Έχουμε αλλόκοτες σκέψεις και εμφανίζουμε μια παράξενη συμπεριφορά κατά τη διάρκεια εκείνων των περιόδων που ξεχνούμε τον αληθινό μας εαυτό. Η συγκέντρωση όμως μπορεί να χαρίσει σε μας αυτή την άγκυρα που θα μας κάνει ικανούς να σταθούμε, να αντιμετωπίσουμε όλες τις αποτυχίες μας και να γεμίσουμε με χαρά, μακαριότητα και γαλήνη.

Θα πρέπει να θυμόμαστε και κάτι ακόμα: Ο κόσμος δεν προσαρμόζεται στις επιθυμίες μας. Πρέπει εμείς να προσαρμόζουμε τον εαυτό μας σε οτιδήποτε έρχεται στη μοίρα μας και ακόμα θα πρέπει να το αποδεχόμαστε με προθυμία το: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου Κύριε». Όταν είμαστε στο Μονοπάτι, αρχίζουμε βαθμιαία να προσαρμοζόμαστε στις περιστάσεις και όπως έλεγε ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, η προσαρμογή είναι ένα άλλο όνομα για την ευτυχία. Αυτό είναι το κλειδί για να επιτύχουμε στη ζωή μας.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν πρέπει να υποστούμε τον θάνατο και τελικά να αφήσουμε το σώμα μας, έχουμε φόβο εκείνη την ώρα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πώς μπορείς να έχεις φόβο; Ακόμα και στις εγκόσμιες υποθέσεις μας, όταν ο γήινος αγαπημένος μας είναι μαζί

μας, πού είναι οι φόβοι μας; Και πού βρίσκεσαι εσύ ο ίδιος εκείνη την ώρα; Είσαι εντελώς χαμένος στον αγαπημένο σου. Υπάρχει ολοκληρωτική έκσταση και χαρά και όλα χαμογελούν. Το θέμα τού να έχει ένας μυημένος φόβο κατά την ώρα του θανάτου δεν δημιουργείται καν. Το μέγιστο δώρο της Μύησης είναι ότι την ώρα της τελικής μας αναχώρησης από το φυσικό σώμα είναι ο Διδάσκαλος, η περίλαμπρη και ένδοξη μορφή του Διδασκάλου, που έρχεται για μας. Και οποτεδήποτε διαπιστώνεις ότι ο Αγαπημένος σου είναι μαζί σου, είσαι όλο χαρά εκείνη την ώρα. Το θέμα του φόβου σε τέτοια κατάσταση δεν θα προκύψει καθόλου, επειδή θα είσαι σε πλήρη έκσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι γίνεται αν δεν έχουμε ανυψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα πριν έρθει ο θάνατος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ακόμα και αν δεν έχουμε κάνει επαρκή πρόοδο στη ζωή μας, την ώρα του θανάτου ο Διδάσκαλος πάντα μας φροντίζει και δεν βιώνουμε ποτέ κανέναν φόβο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πάνω από ποια ανώτερα επίπεδα δεν υπάρχουν μορφές και υπάρχει μόνον Φως;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό γίνεται όταν διασχίσετε τα πρώτα τρία επίπεδα. Φθάνετε σε εκείνο το στάδιο όπου πηγαίνετε πάνω από το Φυσικό και διασχίζετε το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο και γεύεστε το Νέκταρ της Αθανασίας. Εκεί είναι η Πηγή της Αθανασίας. Αποκαλείται Τσάσμα-ε-Καουσάρ στον Σουφισμό, Αμριτσάρ στις Γραφές των Σικχ και Μανσαρόβαρ στις παλιές ινδουιστικές Γραφές. Εκεί αποβάλλετε όλα τα καλύμματα: το Φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό. Εκεί είναι το στάδιο στο οποίο αρχίζετε να συνειδητοποιείτε ότι είσαστε ψυχή. Από εκεί και πάνω, συνειδητοποιείτε ότι είσαστε μία σταγόνα και θα θέλατε να γίνετε ένα με τον Ωκεανό. Ανατέλλει η συνειδητοποίηση ότι είσαστε μία ακτίνα και πρέπει να συγχωνευθείτε με τον Ήλιο. Εκεί είναι μία Περιοχή όλο Φως. Φως, φυσικά, υπάρχει και στα αρχικά στάδια επίσης, αλλά Φως υπάρχει ακόμα και όταν ανυψωνόμαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Υπάρχει ένας αρμονικός συνδυασμός Φωτός και Ήχου. Βαθμιαία στον Εσωτερικό μας δρόμο, το Φως μετατρέ-

πεται σε όλο και ανώτερες μορφές. Και όταν διασχίσουμε τα τρία επίπεδα, έχουμε όλο και περισσότερο Φως και όλο και περισσότερο Ήχο. Τελικά, όταν φθάσουμε στο Σατς Καντ, εισερχόμαστε σε μία περιοχή όλο Φως και όλο Μουσική. Ακόμα και πέρα από το Τρίτο επίπεδο, η εμπειρία που έχουμε του Ήχου και του Φωτός είναι απερίγραπτη, επειδή η γλώσσα μας μπορεί να μιλήσει κάπως μόνο για κάτι μέχρι το Τρίτο επίπεδο. Πέρα από αυτό, μπορούμε να μιλάμε μόνο με σύμβολα, με αλληγορίες. Η Περιοχή του απεριόριστου Φωτός και της απεριόριστης Μουσικής είναι το Σατς Καντ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αφού τελειώσει η ζωή μας στο φυσικό επίπεδο και εισέλθουμε στο Σατς Καντ, πρέπει να επιστρέψουμε ποτέ ξανά στο φυσικό επίπεδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν πρέπει να επιστρέψουμε, εκτός εάν μας δοθεί μία εντολή από τον Θεό να έλθουμε εδώ για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Αλλά σε όλες τις ψυχές που τελικά φθάνουν σε εκείνο το στάδιο. δεν τους δίνεται εντολή. Μόνο σε μερικές ψυχές τους δίνεται εντολή και επιστρέφουν στον κόσμο. Παίρνουν την ανθρώπινη μορφή για να βοηθήσουν τους ανθρώπους να αποτινάξουν τις χειροπέδες των ψευδαισθήσεων, του νου και της ύλης. Βοηθούν τους αναζητητές της Αλήθειας να ανυψωθούν πάνω από τη σωματική τους συνειδητότητα, να ταξιδέψουν μέσω του Φυσικού, του Αστρικού και του Αιτιατού Επιπέδου, να γευθούν το Ύδωρ της Αθανασίας, να συνειδητοποιήσουν ότι είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού αρχικά να συγχωνευθούν με τον δικό τους Διδάσκαλο και τελικά να συγχωνευτούν με τον Θεό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, αν μία ψυχή δεν πρέπει να επιστρέφει στον φυσικό κόσμο, αλλά προοδεύει στο Αστρικό επίπεδο, υπάρχει το ίδιο είδος χωρισμού από τον Διδάσκαλο με αυτό που υπάρχει εδώ στο φυσικό επίπεδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εκεί απολαμβάνουμε φευγαλέες ματιές του Διδασκάλου, επειδή ο Διδάσκαλος είναι μαζί μας. Και όχι μόνο συναντούμε τον δικό μας Διδάσκαλο, συναντούμε επίσης και τους περασμένους Διδασκάλους. Συγχρόνως εκεί, έχουμε και την συ-

νειδητοποίηση ότι πρέπει να πάμε όλο και πιο ψηλά. Η συνειδητοποίηση αρχίζει, όταν αντιληφθούμε ότι έχουμε ακόμα μίλια να καλύψουμε. Αυτό το είδος της επιθυμίας υπάρχει και εντείνεται όλο και περισσότερο, καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι. Όταν πάμε πέρα από τα πρώτα τρία επίπεδα και αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε ότι είμαστε της ίδιας ουσίας με τον Θεό, τότε αυτό γίνεται πιο έντονο. Είναι μόνον η ένταση της λαχτάρας μας και του ψυχικού μας πόνου για τον τελικό μας σκοπό που μας βοηθά, με τη Χάρη του Διδασκάλου, να διασχίσουμε τα ανώτερα επίπεδα της υπερσυνειδητότητας και αυτό συνεχίζεται εωσότου επιτύχουμε τον τελικό μας στόχο τού να πραγματοποιήσουμε την ένωσή μας με τον Θεό και να γίνουμε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μέχρι ποιο επίπεδο κινδυνεύουμε να πέσουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει στα αρχικά στάδια. Τα αρχικά στάδια είναι γεμάτα με σκαμπανεβάσματα, επειδή είμαστε ακόμη στην εξουσία του νου μας. Όταν είμαστε στο φυσικό σώμα έχουμε τον φυσικό νου. Όταν είμαστε στο Αστρικό σώμα, έχουμε τον Αστρικό νου. Και όταν είμαστε στο Αιτιατό σώμα, έχουμε τον Αιτιατό νου. Είναι μόνον όταν πηγαίνουμε πέρα από αυτά, όπου συγχωνευόμαστε με τον Διδάσκαλό μας. Και αυτή η άμεση σχέση επίσης αυξάνεται σταδιακά μέχρι να φθάσουμε στον τελικό μας στόχο. Αλλά αυτά τα σκαμπανεβάσματα στην πρόοδό μας δεν θα πρέπει να μας αποθαρρύνουν. Δεν υπάρχει λόγος να απογοητεύεσθε ή να αποκαρδιώνεσθε σε αυτό το στάδιο.

Θυμάμαι ένα συμβάν στη ζωή της βασίλισσας της Αγγλίας Ελισάβετ. Λέγεται ότι δεν παντρεύτηκε, αλλά πάντοτε ευνοούσε τον έναν ή τον άλλον από τους ιππότες της. Μερικές φορές προωθούσε τον έναν και μερικές φορές προωθούσε τον άλλον. Όλοι κατέβαλλαν κάθε δυνατή προσπάθεια για να γίνουν οι ευνοούμενοί της. Κάποτε υπήρξα ένας αξιωματικός του πολεμικού ναυτικού που τον έλεγαν Ντρέικ. Και αυτός ήθελε να γίνει ο ευνοούμενος της. Αλλά τότε βλέποντας πολλούς από τους άλλους πότε να έχουν την εύνοια και πότε να την χάνουν, φοβόταν να παρέμβει δυναμικά ο ίδιος. Έτσι μία μέρα, καθώς εκείνη περνούσε, επιστράτευσε το κουράγιο του και της έγραψε: «Θέλω να ανέβω, αλλά φοβάμαι την

πτώση». Όταν η βασίλισσα Ελισάβετ είδε τι της είχε γράψει ο ιππότης, χαμογέλασε και πρόσθεσε δύο γραμμές για να συμπληρώσει τον στίχο. Του έγραψε: «Αν φοβάσαι την πτώση, μην ανέβεις καθόλου» Αυτό το γεγονός μπορεί να μας διδάξει ένα μεγάλο μάθημα. Δεν θα πρέπει να αποθαρρυνόμαστε από τέτοιες αποτυχίες, από τέτοιες απογοητεύσεις, από τέτοια σκαμπανεβάσματα στην πρόοδό μας. Πρέπει να είμαστε συνεπείς και αποφασισμένοι να φθάσουμε στον στόχο μας. Και αυτό έχει εφαρμογή σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Πρέπει να είμαστε τολμηροί και αποφασιστικοί για να κατορθώσουμε να εκπληρώσουμε την επιθυμία της καρδιάς μας. Σε κάθε τομέα της ζωής έχουμε στιγμές μακαριότητας και στιγμές ατυχίας, αλλά αυτό δεν θα πρέπει να μας προκαλεί απογοήτευση. Θα πρέπει να είμαστε σταθεροί στις προσπάθειές μας. Θα πρέπει να καλωσορίζουμε τα σκαμπανεβάσματα στα αρχικά στάδια. Τελικά αυτά καταλήγουν στο να ανυψωθούμε όλο και υψηλότερα μέχρι να γίνουμε ένα με τον Θεό.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, όταν ήσασταν στα τριάντα σας και συντηρούσατε την οικογένειά σας, ποιες ειδικές τακτικές κάνατε για να ασκήσετε το Μονοπάτι, ενώ είχατε μία εργασία και συγχρόνως να συντηρήσετε την οικογένειά σας; Υπήρχαν κάποιες ειδικές τακτικές που ακολουθούσατε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν γεννήθηκα άνοιξα τα μάτια μου σε μία ατμόσφαιρα που ήταν φορτισμένη με πνευματικότητα. Είχα την εμπειρία και συνειδητοποίησα, στην παιδική μου ηλικία, ότι οι γονείς μου ζούσαν μία ιδανική ζωή. Θυμάμαι, όταν ήμουν ακόμη ένα μικρό αγόρι περίπου τεσσάρων χρόνων, ότι νωρίς το πρωί οι γονείς μου, ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος και η μητέρα μου, κάθονταν για διαλογισμό. Εκείνη τη χρονική περίοδο, δεν γνώριζα τι ήταν ο διαλογισμός. Και μετά, καθόμουν επίσης δίπλα τους σταυροπόδι και έκλεινα τα μάτια. Ακολουθούσα το παράδειγμά τους. Και μετά έβλεπα τόσους πολλούς λάτρεις του Θεού να έρ-

χονται στο σπίτι μας και τους γονείς μου να τους υπηρετούν συνεχώς. Έτσι οι γονείς μου, μού έδωσαν ένα τέλειο παράδειγμα τού να είσαι γονέας και συγχρόνως να προσφέρεις. Λοιπόν είχα μερικές από αυτές τις εμπειρίες βαθιά ριζωμένες μέσα μου. Όταν έγινα οικογενειάρχης, προσπάθησα να ακολουθήσω το παράδειγμά τους. Έμαθα στην παιδική μου ηλικία ότι, αν χρειαζόμουν κάτι, οι γονείς μου, έδιναν σε αυτό προτεραιότητα έναντι των δικών τους αναγκών. Αυτό ήταν εκείνο που ο αγαπημένος Διδάσκαλος εφάρμοζε πάντοτε στη ζωή. Από τη στιγμή που εισερχόμαστε στην έγγαμη ζωή, έλεγε, πρέπει να σκεπτόμαστε λιγότερο τον εαυτό μας και περισσότερο τον σύντροφό μας. Μέχρι αυτού του σημείου οι περισσότεροι από εμάς είμαστε εγωιστές. Σκεπτόμαστε μόνο τον εαυτό μας. Αλλά όταν παντρευόμαστε, αυτός ο δεσμός του γάμου έχει σαν προϋπόθεση, την κατανόηση και τη συνειδητοποίηση ότι τώρα εμείς γινόμαστε νούμερο δύο σε προτεραιότητες. Λοιπόν, αν η σύζυγός μου είχε μία ανάγκη και εγώ είχα μία ανάγκη, η ανάγκη της θα εκπληρωνόταν πρώτη. Όταν στη δεκαετία των είκοσι μου γεννήθηκε ο πρώτος μας γιος, ο Ράτζι, τότε η προτεραιότητά μου υποβιβάστηκε στον αριθμό τρία. Και όταν ο Μπάουα, ο δεύτερός μας γιος, γεννήθηκε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας των τριάντα μου, τότε η προτεραιότητά μου έγινε νούμερο τέσσερα. Λοιπόν, αν ο Ράτζι και ο Μπάουα χρειάζονταν οτιδήποτε και εγώ, επίσης χρειαζόμουν κάτι και η σύζυγός μου, χρειαζόταν κάτι, και οι δύο μας θυσιαζόμασταν και ο Μπάουα και ο Ράτζι ήταν οι πρώτοι που είχαν τις πραγματικές ανάγκες τους εκπληρωμένες. Και αφού είχαν εκπληρωθεί οι ανάγκες τους, αν απέμενε κάτι, αυτό πήγαινε στη σύζυγό μου. Μερικές φορές έπρεπε να αναβάλω να εκπληρώσω τις δικές μου απαιτήσεις, μερικές φορές κατά εβδομάδες, μερικές φορές κατά μήνες και μερικές φορές κατά χρόνια. Αυτό ήταν μία εκπαίδευση στη έννοια της διεύρυνση του εαυτού μας.

Γι’ αυτό λέω συχνά ότι υπάρχουν πολλά παράδοξα στην πνευματικότητα. Είναι ένα Μονοπάτι συστολής και συγχρόνως είναι ένα Μονοπάτι διαστολής. Στην πρώτη περίπτωση, είναι ένα Μονοπάτι συστολής καθώς ο Θεός, όπως λέει ο Μαουλάνα Ρούμι, που δεν μπορεί να περιορίζεται μέσα σε όλα τα Σύμπαντα, μπορεί να

περιορίζεται μέσα σε ένα ανθρώπινο σώμα. Και ο Θεός λειτουργεί μέσω αυτού του σώματος σε όλο το σύμπαν και αυτό, είναι μία διαδικασία διαστολής.

Όταν ο Θεός ακούει τις κραυγές των ψυχών που είναι σε μία κατάσταση χωρίς ελπίδα και βοήθεια και που δεν μπορούν να σωθούν από την εξουσία του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης και έρχεται κάτω για τη σωτηρία τους παίρνοντας μια ανθρώπινη περιβολή. Αφετέρου η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι διαστολής *(διεύρυνσης)*. Διευρυνόμαστε από τον δικό μας εαυτό στην οικογένειά μας. Αυτό είναι το πρώτο μεγάλο βήμα. Μετά, από την οικογένεια διευρυνόμαστε στην κοινότητά μας, από την κοινότητά μας στην κοινωνία μας, από την κοινωνία μας στο έθνος μας και από το εθνικό επίπεδο πρέπει να υψωθούμε πιο πάνω και να φθάσουμε στο διεθνές και τελικά στο συμπαντικό επίπεδο. Όταν φθάσουμε στο συμπαντικό επίπεδο, τότε έχουμε τη συνειδητοποίηση τού ότι είμαστε της ίδιας ουσίας με τον Θεό και τελικά γινόμαστε ένα με τον Θεό.

Υπάρχει ένας φόβος στη Δύση ότι σε αυτή τη διαδικασία χάνουμε την ταυτότητά μας. Αλλά δεν υπάρχει θέμα να χάσουμε την ταυτότητά μας. Είμαστε μικροθεοί τώρα. Αλλά από μικροθεοί γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Γινόμαστε μέρος της Θεότητας. Αυτό είναι μία διαδικασία εξέλιξης. Δεν είναι διαδικασία απώλειας της ταυτότητάς μας. Έτσι το έχω εξηγήσει και στις περιοδείες μου. Τελικά γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου.

Λοιπόν οτιδήποτε έμαθα στη δεκαετία των είκοσι, όταν παντρεύτηκα και οτιδήποτε συνέχισα να μαθαίνω στη δεκαετία των τριάντα και σαράντα, τελικά με βοήθησε στη διεύρυνση του εαυτού μου. Το να είσαι οικογενειάρχης είναι ένας μεγάλος βοηθητικός παράγοντας στη συνειδητοποίηση ότι πρέπει να διευρύνουμε την συνειδητότητά μας και να αρχίσουμε να βοηθούμε τους γείτονές μας, τους φίλους μας, την κοινότητά μας, την κοινωνία μας, το έθνος μας και μετά να βοηθούμε την κοινωνία σε διεθνές και τελικά σε συμπαντικό επίπεδο.

(Τα ακόλουθα είναι το τέλος της συνέντευξης με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, που έγινε κατά τη διάρκεια της δεύτερης παγκόσμιας περιοδείας του. Το πρώτο μέρος εμφανίστηκε στην έκδοση Ιουνίου/Ιουλίου 1991 του περιοδικού Σατ Σαντές).

ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γνωρίζω ότι προεδρεύσατε στο 6° Συνέδριο της Παγκόσμιας Αδελφοσύνης των Θρησκειών. Ποιο είναι το όραμά σας σχετικά με τις θρησκείες σήμερα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, κάτω από τις οδηγίες του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, δημιούργησε μία κοινή πλατφόρμα πάνω στην οποία συναντήθηκαν αρχηγοί όλων των θρησκειών. Αντάλλαξαν τις απόψεις τους γύρω από τα διδάγματά τους και έφθασαν στο συμπέρασμα ότι οι βασικές αρχές όλων των θρησκειών ήταν οι ίδιες. Η πεμπτουσία όλων των θρησκειών είναι η ίδια: να αγαπάμε τον Θεό, να αγαπάμε την ανθρωπότητα, να αναπτύξουμε τις ηθικές αρχές να πετάξουμε στα ανώτερα πνευματικά βασίλεια και τελικά να έχουμε επικοινωνία της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Αυτή η κατανόηση μάς βοηθά να διευθετήσουμε τις φαινομενικές διαφορές μεταξύ των θρησκειών και βοηθάει στο να έρθει μία χρυσή εποχή πνευματικότητας όλο και πιο γρήγορα.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου που πραγματοποιήθηκε στο Δελχί το 1974, ανήγγειλε ότι έβλεπε την χαραυγή της Χρυσής Εποχής της πνευματικότητας. Και από τότε βεβαιώνω ότι, κατά τη διάρκεια των περιοδειών μου σε δέκα χώρες και τρεις ηπείρους και κατά τη διάρκεια των συναντήσεών μου με αμέτρητες χιλιάδες ανθρώπων από ολόκληρο τον κόσμο, η αφύπνιση αυξάνεται κάθε μέρα. Τώρα άνθρωποι από όλες τις κοινωνικές θέσεις και από όλες τις ηλικίες καταλήγουν σε αυτή την κατανόηση και προσπαθούν να βρουν διαρκή ειρήνη και δι-

αρκή μακαριότητα. Αναζητούν να αναπτύξουν συμπαντική αγάπη. Αγάπη όχι μόνο για ολόκληρη την ανθρωπότητα, αλλά για ολόκληρη την Θεϊκή Δημιουργία. Αναζητούν να λύσουν το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και να ανακαλύψουν το πώς μπορούν να υψωθούν πάνω από την σωματική τους συνειδητότητα και τελικά να γίνει η ψυχή τους ένα με τον Δημιουργό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι μπορεί να κάνει κανείς για να προοδεύσει πνευματικά, εκτός από το να εξυπηρετεί, να ενδιαφέρεται και να αγαπά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτον πρέπει να δημιουργήσουμε μία ηθική βάση. Στο Σαντ Ματ, την Επιστήμη της Πνευματικότητας, διδάσκουμε τη Θρησκεία του Ανθρώπου. Και όταν χρησιμοποιώ τη λέξη "άνθρωπος" συμπεριλαμβάνω όλους τους ανθρώπους – και τους άνδρες και τις γυναίκες. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, πάντοτε μας έλεγε ότι είναι δύσκολο να γίνουμε "Ένας αληθινός άνθρωπος". Αλλά μόλις γίνουμε, τότε δεν είναι δύσκολο να βρούμε τον Θεό. Εάν είμαι ένας καλός άνθρωπος, είμαι ένας αληθινός σικχ, ένας αληθινός χριστιανός, ένας αληθινός μουσουλμάνος, ένας αληθινός ζωροαστριστής. Εάν δεν είμαι ένας καλός άνθρωπος, πώς μπορώ να είμαι ένας αληθινός σικχ; Πώς μπορώ να είμαι ένας αληθινός μουσουλμάνος; Πώς μπορώ να είμαι ένας αληθινός χριστιανός; Πώς μπορώ να είμαι ένας αληθινός ζωροαστριστής; Πρώτα-πρώτα πρέπει να είμαστε καλοί άνθρωποι. Εάν μπορούμε να είμαστε καλοί άνθρωποι, τότε μπορούμε να κάνουμε πρόοδο στο Εσωτερικό πνευματικό Μονοπάτι και τελικά να φθάσουμε στον αιώνιο στόχο μας και να επιτύχουμε Σωτηρία.

Για να μας βοηθήσει ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ επινόησε ένα καθημερινό ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Μας έλεγε ότι: «Για να δημιουργήσουμε μία ηθική βάση πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσουμε ότι κάνουμε λάθη στη ζωή μας». Το σύστημα τού να χρησιμοποιούμε ένα ημερολόγιο για αυτοενδοσκόπηση έχει ακολουθηθεί από τους Αγίους και τους προφήτες από παλιά χρησιμοποιώντας ο καθένας τον δικό του τρόπο. Ο Κχαούτζα Χαφίζ κρατούσε ένα πήλινο κανάτι δίπλα του και οποτεδήποτε ανακάλυπτε ότι είχε κάνει κάτι λάθος, έβαζε ένα βοτσαλάκι μέσα σε αυτό. Έμενε κατά-

πληκτος μετά από λίγες μέρες, όταν έβλεπε ότι το κανάτι ήταν σχεδόν γεμάτο. Παρόμοια, βλέπουμε ότι ο άγιος Ιγνάτιος Λογιόλα *(ιδρυτής του τάγματος των Ιησουιτών)* και ο Βενιαμίν Φραγκλίνος *(μεγάλος εφευρέτης και πολιτικός)* είχαν τους δικούς τους τύπους ημερολογίων αυτοελέγχου. Όμως η πιο επιστημονική μέθοδος σχεδιάστηκε από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ.

Στην μία πλευρά ενός εντύπου είναι καταχωρημένες οι αρετές της μη-βίας, της ειλικρίνειας, της αγνότητας, της ταπεινοφροσύνης, της ανιδιοτελούς προσφοράς, της τήρησης χορτοφαγικής διατροφής *(πρέπει να αποφεύγουμε όλα τα κρέατα, τα ψάρια, τα πουλερικά και τα αυγά)* και την αποφυγή των οινοπνευματωδών και των μεθυστικών ποτών. Στο έντυπο αυτό σημειώνουμε τα λάθη μας στη σκέψη, στο λόγο και στη πράξη στις διάφορες από τις πιο πάνω κατηγορίες αρετών.

Αυτό το έντυπο περιέχει, επίσης, ένα μέρος για να σημειώνει κανείς το χρόνο που αφιερώνει καθημερινά στις πνευματικές του ασκήσεις και ακόμα τι είδους εμπειρία είχε κατά τη διάρκεια αυτών των ασκήσεων. Πριν πάμε για ύπνο κάνουμε ανασκόπηση σε ό,τι κάναμε κατά τη διάρκεια της ημέρας. Σημειώνουμε πόσες φορές έχουμε σφάλει σε κάθε μία από τις αρετές. Όταν συνειδητοποιούμε ότι έχουμε κάνει κάποιο λάθος, τότε φυσικά προσπαθούμε να το διορθώσουμε. Προσπαθούμε να αποφύγουμε να επαναλάβουμε αυτήν τη συμπεριφορά την επόμενη μέρα. Έτσι τα λάθη μας σιγά-σιγά μειώνονται.

Μετά από λίγο καιρό, αυτό το ημερολόγιο παρουσιάζει σε εμάς έναν καθρέφτη, μέσα στον οποίο μπορούμε να δούμε πόσες κηλίδες έχουμε στο πρόσωπό μας, πόσα σημάδια είναι στο πρόσωπό μας. Ο στόχος μας είναι να συναντήσουμε τον Αιώνιο Αγαπημένο, τον Αιώνιο Νυμφίο που είναι ο ίδιος ο Θεός. Ακόμα και στην εγκόσμια ζωή, όταν πρέπει να συναντήσουμε τον γήινο αγαπημένο μας πηγαίνουμε σε ένα ινστιτούτο αισθητικής και καθαρίζουμε όλες τις κηλίδες από το πρόσωπό μας. Για να καθαρίσουμε τις κηλίδες που έχουν προκληθεί από τα λάθη μας πρέπει να πάμε σε μία ‘‘πνευματική κλινική’’ αισθητικής, η οποία είναι η συντροφιά ενός Διδασκάλου. Ακριβώς όπως οι εξωτερικοί αισθητι-

κοί μας έχουν διάφορες λοσιόν, έτσι και ο Ανώτατος αισθητικός ή ο Διδάσκαλος έχει τις δικές του. Έχει λοσιόν θείας αγάπης, λοσιόν ταπεινοφροσύνης και λοσιόν ευσπλαχνίας. Μας καθαρίζει επιμελώς από όλες τις κηλίδες μας έτσι ώστε να μπορούμε να παρουσιάσουμε το πρόσωπό μας στον Θεό, τον Αιώνιο Αγαπημένο. Με την καθημερινή ενδοσκόπηση δημιουργούμε μία ηθική βάση και απαλλασσόμαστε από τα λάθη μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαστε υπεύθυνοι για τις πράξεις μας και πρέπει να πληρώσουμε κάθε καρμικό μας χρέος. Εάν διαπράξουμε μία μη πνευματική πράξη, είναι μόνο μέσω της Χάρης του Διδασκάλου που μπορεί να διορθωθεί;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι μόνο μέσω της Χάρης του Διδασκάλου και διαμορφώνοντας τη ζωή μας σύμφωνα με τις οδηγίες του που μπορεί να διορθωθεί. Ο Χριστός είπε στους μαθητές Του: «Εάν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Εάν διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις οδηγίες του Διδασκάλου, τότε σταδιακά γινόμαστε όλο και περισσότερο εξαγνισμένοι και τελικά φθάνουμε στο σημείο, όπου η ψυχή μας συγχωνεύεται με τον Θεό. Λέγεται στην Άγια Γραφή «Ευλογημένοι είναι οι αγνοί στην καρδιά, διότι αυτοί θα δουν τον Θεό».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι σημαντικό να μην πληγώνουμε κανέναν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Σχεδόν όλες οι Γραφές λένε ότι το να πληγώνεις τα αισθήματα κάποιου είναι η μεγαλύτερη αμαρτία που μπορούμε να διαπράξουμε. Πρέπει να κερδίζουμε τις καρδιές. Ένας σούφι ποιητής έχει πει ότι θα έπρεπε να κερδίζουμε μία καρδιά, επειδή αυτό είναι το μεγαλύτερο προσκύνημα. Το να κερδίσουμε μία καρδιά είναι καλύτερο από το να κάνουμε χιλιάδες προσκυνήματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να ξεπεράσουμε τους πειρασμούς του εξωτερικού κόσμου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σε αυτό το Μονοπάτι πρέπει να κατευθύνουμε την προσοχή μας, από έξω προς τα μέσα. Τώρα η προσοχή μας, που είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής μας, σύρεται έξω από το σώμα μέσω των εννέα ανοιγμάτων ή εισόδων που είναι: δύο

μάτια, δύο αυτιά, δύο ρουθούνια, ένα στόμα και δύο ανοίγματα στο κάτω μέρος του σώματος. Η προσοχή μας σύρεται σε αισθησιακές απολαύσεις. Κανονικά, ο νους μας θα πρέπει να είναι κάτω από τον έλεγχο της ψυχής μας και οι αισθήσεις μας θα έπρεπε να είναι κάτω από τον έλεγχο του νου μας. Αλλά τώρα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο από αυτό. Οι αισθήσεις μας σύρουν τον νου, όπου τους αρέσει. Και η ψυχή μας, επίσης, σύρεται από τον νου. Έτσι οι απολαύσεις που παίρνουμε από τα εγκόσμια πράγματα είναι το αποτέλεσμα της δικής μας προσοχής.

Για παράδειγμα, ας υποθέσουμε ότι παρακολουθώ μία κινηματογραφική ταινία. Είμαι εντελώς απορροφημένος σε αυτήν. Νομίζω ότι παίρνω όλη τη διασκέδαση και την απόλαυση από την ταινία. Αλλά, αν ξαφνικά μάθω τα νέα ότι ο γιος μου είχε ένα πολύ σοβαρό ατύχημα, θα συνεχίσω να απολαμβάνω αυτή την ταινία; Όχι. Θα γίνω αμέσως ανήσυχος και θα θέλω να τρέξω στον τόπο για να βοηθήσω τον γιο μου. Εάν υπήρχε διασκέδαση ή ευχαρίστηση στην ταινία, τότε αυτή η ευχαρίστηση θα είχε συνεχισθεί. Αλλά η ευχαρίστηση και η διασκέδαση είναι το αποτέλεσμα της δικής μου προσοχής. Τη στιγμή που αποστρέφουμε την προσοχή μας το αντικείμενο της προσοχής μας χάνει όλη τη γοητεία του.

Όλες οι γήινες απολαύσεις είναι εφήμερες, αλλά οι απολαύσεις που παίρνουμε πίνοντας στην Πηγή της Αθανασίας είναι αιώνιες. Ο γκουρού Νανάκ Σαχίμπ έχει πει ότι η μέθη που δίνεται από το Φως του Θεού και τον Ιερό Ήχο ή Μουσική των Σφαιρών συνεχίζεται αιώνια. Το Μονοπάτι του ΣαντΜατ ή της Επιστήμης της Πνευματικότητας είναι ένα Μονοπάτι αποστροφής της προσοχής από ένα σημείο σε ένα άλλο και όχι ένα Μονοπάτι αλλαγής θρησκευτικών πεποιθήσεων. Να παραμείνετε στην δική σας θρησκεία. Απλά μεταστρέψετε την προσοχή μας από έξω και εστιάστε την Εσωτερικά, έτσι ώστε να μπορέσετε να προχωρήσετε στο πνευματικό ταξίδι και τελικά να πιείτε από την πηγή του Νερού της Ζωής.

Μόλις γευθούμε το Νερό της Ζωής, κερδίζουμε αιώνια μακαριότητα και ειρήνη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είσαστε πολύ τυχερός που είχατε τον πατέρα σας για πνευματικό σας Διδάσκαλο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αυτό είναι αλήθεια. Πράγματι μυήθηκα στα μυστήρια του Υπερπέραν από τον μεγάλο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν στην Μπεάς. Αλλά αργότερα μαθήτευσα στα Ιερά Πόδια του αγαπημένου Διδασκάλου Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, που ήταν πατέρας μου. Αλλά ήμουν πράγματι πολύ τυχερός που είχα την καθοδήγηση του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ από την ίδια μέρα που είδα το φως αυτού του κόσμου, όπως και που μυήθηκα από τον μεγάλο μας Διδάσκαλο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν στην νεαρή ηλικία των πέντε ετών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στην ηλικία των πέντε ετών;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, στην ηλικία των πέντε μου ετών. Οι Διδάσκαλοι μπορούν να δώσουν μία επαφή με το Ηχητικό Ρεύμα και κάποια εμπειρία του Φωτός στα μικρά παιδιά. Η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα ή Σαντ Ματ που είναι ένα φυσικό Μονοπάτι. Μπορεί να ασκηθεί από οποιονδήποτε, από ένα παιδί πέντε ετών έως ένα γέροντα εκατό ετών και πάνω. Άλλες μορφές γιόγκα απαιτούν πολύ αυστηρές στάσεις του σώματος, όπως η παντάμ ασάνα και άλλες ασάνα. Γι' αυτό πρέπει να έχουμε ένα πολύ υγιές και σε καλή φυσική κατάσταση σώμα. Αλλά η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα μας ζητάει να καθόμαστε για διαλογισμό σε μία οιαδήποτε στάση, η οποία να μας είναι άνετη και στην οποία όμως να μπορούμε να καθίσουμε για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Επομένως αυτή η μορφή γιόγκα μπορεί να ασκηθεί από όλους, συμπεριλαμβανομένων των ασθενών και των ηλικιωμένων. Τελικά είναι θέμα συγκέντρωσης τηςπροσοχής μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Συνιστάται οι μυημένοι να διαλογίζονται ή να αφιερώνουν το ένα δέκατο της ημέρας στον Κύριο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, συνιστώνται δυόμιση έως τρεις ώρες διαλογισμού καθημερινά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εάν ένας μυημένος δεν κάνει τακτικά διαλογισμό, τι θα συμβεί;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Απλά η πρόοδός του θα καθυστερήσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι δύσκολο για κάποιον να αφιερώσει το ένα

δέκατο της ημέρας στον Κύριο με διαλογισμό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν είναι δύσκολο. Όλα εξαρτώνται από τις προτεραιότητες μας στη ζωή. Πρέπει να αναθεωρήσουμε τις προτεραιότητές μας. Εάν κοιτάξουμε τις προτεραιότητες μας τώρα, βλέπουμε ότι οι πρώτες προτεραιότητές μας είναι η υγεία μας, η ευημερία μας, η επίτευξη πλούτου, οι μεγάλες ιδιοκτησίες και η ευημερία των σχέσεών μας. Μετά, δίνουμε προτεραιότητα στο να έχουμε μία θέση εγκόσμιας δύναμης και στον κατάλογο των προτεραιοτήτων μας η πνευματικότητα είναι από τις τελευταίες ή ακόμα μπορεί να είναι αισθητή δια της απουσίας της.

Θυμάμαι ότι, όταν ήμουν μικρό παιδί, πήγαινα σε ένα κατάστημα και αγόραζα μερικά φαγώσιμα με λίγα χρήματα. Ο ιδιοκτήτης μου έδινε την ποσότητα για την οποία πλήρωνα, αλλά μετά μου έδινε και κάτι επιπλέον, πάνω από το ποσόν που πλήρωνα. Έβλεπα ότι ήμουν πιο ευχαριστημένος για αυτή την επιπλέον ποσότητα παρά για την ποσότητα για την οποία πλήρωνα με τα δικά μου χρήματα. Αντιλαμβάνομαι ότι στην Δύση αυτό είναι γνωστό σαν η "δωδεκάδα του φούρναρη" που στην πραγματικότητα αποτελείται από δεκατρία είδη. Το δέκατο τρίτο είναι ενδεικτικό μιας φαινομενικής ευγενικής συμπεριφοράς που ορισμένοι θέλουν να δείχνουν στη ζωή τους.

Θα πρέπει εμείς να βάλουμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή. Μόλις κατανοήσουμε ότι η επίτευξη της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας είναι ο πρωταρχικός σκοπός της ανθρώπινης ζωής, πρέπει να τις δώσουμε μία από τις πρώτες προτεραιότητές μας. Τότε είναι φυσικό να θέλουμε να αφιερώνουμε επαρκή χρόνο για τον διαλογισμό μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω για τις θεραπείες. καταλαβαίνω ότι οι μυημένοι δεν θα πρέπει να ασχολούνται με πνευματικές θεραπείες.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι σωστό. Το να θεραπεύεις είναι μία δύναμη που μας χαρίζεται στα πρωταρχικά στάδια του διαλογισμού. Οι θεραπείες, η διορατικότητα και ο πνευματισμός έρχονται στα αρχικά στάδια στο πνευματικό Μονοπάτι. Αλλά αυτό που συμβαίνει είναι ότι αυτές οι δυνάμεις είναι πολύ ελκυστικές

και δελεαστικές και δεν έχουμε ακόμα αναπτυχθεί πνευματικά στο σημείο όπου ο σκοπός μας, της συγχώνευσης με τον Δημιουργό, να είναι το μοναδικό και κυρίαρχο πάθος μας. Αποτέλεσμα είναι εμείς να χανόμαστε μέσα σε αυτές τις δυνάμεις. Εάν λοιπόν αρχίσουμε να χρησιμοποιούμε θεραπευτικές δυνάμεις σε αυτό το στάδιο, λησμονούμε τον τελικό μας στόχο της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας. Γι' αυτό το λόγο, οι Διδάσκαλοι μας συμβουλεύουν να μην αναμιγνυόμαστε σε αυτά τα πράγματα στα πρωταρχικά στάδια. Κάνοντάς το αυτό είναι σαν να χανόμαστε στα δώρα και να ξεχνάμε τον Δωρητή. Είναι γι' αυτό που αυτές οι πνευματικές θεραπείες απαγορεύονται στο πνευματικό Μονοπάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είπατε ότι το "εγώ" είναι η μεγαλύτερη ασθένεια που πλήττει τον άνθρωπο. Πώς αντιμετωπίζει κάποιος αυτό το "εγώ";

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η Αγάπη θεραπεύει τα πάντα. Και η Αγάπη συνεπάγεται την ανιδιοτελή προσφορά. Εάν αγαπάμε κάποιον, τότε θα κάνουμε τα πάντα για να τον ευχαριστήσουμε. Και σε αυτή τη διαδικασία, θα αυτοπαραδοθούμε στις ανώτερες αξίες της αγάπης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικοί άνθρωποι νομίζουν ότι, αν δεν φροντίζεις πρώτα τον εαυτό σου, αυτό δεν είναι προς το συμφέρον σου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρέπει να φροντίζουμε τον εαυτό μας, καθώς το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Όπως σας είπα, πιστεύουμε ότι αναπτύσσοντας τον εαυτό μας γινόμαστε ολοκληρωμένοι και ολιστικοί άνθρωποι. Πρέπει να φροντίζουμε τον εαυτό μας στο φυσικό επίπεδο, στο διανοητικό επίπεδο και συγχρόνως θα πρέπει να αναπτυχθούμε και πνευματικά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχουν είδη ανιδιοτελούς προσφοράς που συνιστάτε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορούμε να προσέχουμε ηλικιωμένους ανθρώπους, μπορούμε να βοηθούμε τους φτωχούς, μπορούμε να βοηθούμε τους ανάπηρους. Μπορούμε μερικές φορές να τους βοηθούμε οικονομικά, μερικές φορές με σωματική εργασία, ή διανοητικά, όπως όταν διδάσκουμε άλλους κλπ. Έχουμε ένα σώμα και θα πρέπει να προσφέρουμε με σωματική εργασία. Ακόμα έχουμε

έναν νου και θα πρέπει να προσφέρουμε στο διανοητικό επίπεδο και καθώς έχουμε και μία ψυχή θα πρέπει να προσφέρουμε και στο επίπεδο του πνεύματος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα ήθελα να σας ρωτήσω κάτι σχετικό με την χορτοφαγική διατροφή. Είμαι χορτοφάγος. Δεν είναι πρόβλημα για μένα. Αλλά έχω ακούσει μερικούς ανθρώπους να εκφράζουν την άποψη ότι κάποιος μπορεί να είναι πνευματικός άνθρωπος και να τρώει κρέας. Λένε ότι, αν αυτοί οι ίδιοι δεν σκοτώνουν το ζώο, αλλά απλά το τρώνε, ότι δεν κάνουν κάρμα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί να μην σκοτώνουμε το ζώο εμείς οι ίδιοι, αλλά όταν τρώμε κρέας γινόμαστε το κίνητρο για τους άλλους να σκοτώνουν τα ζώα. Εάν σταματούσαμε να τρώμε κρέας, τότε γιατί θα στέλναμε αυτά τα ζώα στον χασάπη; Μπορεί να μην είμαστε άμεσα υπεύθυνοι, αλλά είμαστε έμμεσα υπεύθυνοι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μόλις η ψυχή μας συγχωνευθεί με τον Θεό και αφήσουμε το γήινο επίπεδο, υπάρχει τίποτα άλλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Απολαμβάνετε όλο ειρήνη, όλο μακαριότητα, όλο ηρεμία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει κάποια ενημέρωση πάνω σε αυτό το σημείο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είσαστε πλήρως ενήμεροι έντονης μακαριότητας και ειρήνης. Το απολαμβάνετε. Γίνεσθε μέρος του Θεού. Εκείνη την ώρα, είναι δύσκολο να πούμε ποιος είναι ο λάτρης και ποιος ο Αγαπημένος, διότι αυτή είναι μία κατάσταση όπου ο λάτρης γίνεται ο Αγαπημένος. Η Δημιουργία γίνεται ένα με τον Δημιουργό. Ο πότης γίνεται ένα με τον Οινοχόο. Αυτές είναι διάφορες εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στον μυστικισμό για να περιγράψουν αυτήν την κατάσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος επιλέγει τον μαθητή του ή ο μαθητής επιλέγει τον Διδάσκαλό του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ένας μαθητής είναι σαν ένα χαμένο πρόβατο και σαν τέτοιο δεν μπορεί να βρει τον ποιμένα του. Μία βασική ιδέα στον μυστικισμό είναι ότι η αγάπη πάντοτε απορρέει

από την καρδιά του Αγαπημένου. Ο Διδάσκαλος φέρνει μαζί του ανείπωτους θησαυρούς του Αιώνιου Λόγου. Ενδιαφέρεται μόνο να μοιράσει αυτούς τους θησαυρούς. Γνωρίζει τα αδύναμα σημεία, τις αμαρτίες και τα ελαττώματα των μαθητών κι όμως τους ευλογεί με την Μύηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η μοντέρνα ψυχολογία λέει ότι για να αγαπάς πρέπει να αγαπάς πρώτα τον εαυτό σου. Η αγάπη του εαυτού πρέπει να αναπτυχθεί.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, πρέπει να αγαπάς τον εαυτό σου. Αλλά πρώτα πρέπει να συνειδητοποιήσεις τον εαυτό σου. Τι είναι ο εαυτός; Ο εαυτός μας είναι η ψυχή μας. Ο εαυτός μας δεν είναι το φυσικό σώμα ή ο νους. Όταν γνωρίσουμε τον εαυτό μας, βλέπουμε ότι ο εαυτός είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού. Και αγαπώντας τον εαυτό μας αγαπάμε τον Θεό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λέγεται επίσης ότι είσαι ο δικός σου Εσωτερικός Διδάσκαλος, ότι κάθε πρόσωπο είναι ο δικός του γκουρού. Είναι αλήθεια αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι. Όπως σας είπα, δεν υπάρχει υποκατάστατο για έναν Διδάσκαλο. Ακόμα και στις εγκόσμιες επιδιώξεις προσπαθούμε να βρούμε έναν δάσκαλο που να μπορεί να μας καθοδηγεί. Πρέπει να βρούμε κάποιον που να μπορεί να μας καθοδηγεί ειδικά στα πνευματικά επίπεδα. Πρέπει να ανυψωθούμε πάνω από τα βασίλεια του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς βλέπετε το μέλλον της ανθρωπότητας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν είχε πει ότι πρόκειται να υπάρξει μία μεγάλη πνευματική ανάπτυξη στη Δύση. Και ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ δήλωσε στο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου, το 1974, ότι η Χρυσή Εποχή της πνευματικότητας έχει αρχίσει να ανατέλει. Τώρα υπάρχει μία όλο και μεγαλύτερη αφύπνιση. Και αυτή η διαδικασία, βαθμιαία, θα συνεχίζεται. Κατευθυνόμαστε σε όλο και καλύτερες εποχές πνευματικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πολλές θρησκείες έχουν τα σύμβολα του Φωτός και του Ήχου, όπως το κερί και τις καμπάνες στις εκκλησίες. Μή-

πως οι θρησκείες, κάπου κατά την πορεία, έχασαν την επαφή με τα Εσωτερικά μυστικιστικά διδάγματα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Όταν πηγαίνεις στην εκκλησία, βλέπεις ένα κερί να καίει και υπάρχουν καμπάνες που κτυπούν. Πηγαίνετε σε έναν ινδουιστικό ναό και βλέπετε το ίδιο πράγμα: πήλινες λάμπες καίνε και καμπάνες κτυπούν. Βλέπουμε τα σύμβολα του Φωτός και ακούμε τον ήχο των τυμπάνων στην Γκουρντβάρα. Αυτά είναι σύμβολα της πραγματικότητας, της οποίας την εμπειρία πρέπει να αποκτήσουμε Εσωτερικά. Οι πρόγονοί μας τα έχουν θέσει σαν σύμβολα στους τόπους λατρείας, έτσι ώστε να μας υπενθυμίζουν πάντοτε τον τελικό μας στόχο που επιτυγχάνεται μέσω του Εσωτερικού Φωτός και του Ήχου. Αλλά με το πέρασμα του χρόνου έχουμε χαθεί μέσα στις τελετές και τα τυπικά και δεν βλέπουμε τον τελικό μας στόχο. Έχουμε ξεχάσει τον τελικό μας σκοπό. Έχουμε ξεχάσει τον αληθινό σκοπό της ανθρώπινης ζωής. Οι Άγιοι συνεχίζουν να έρχονται μέσα σε αυτό τον κόσμο για να φέρουν το μήνυμα του Θεού και να μας υπενθυμίσουν αυτές τις αλήθειες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι ο τελικός στόχος κάτι του οποίου μπορούμε να έχουμε την εμπειρία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, βεβαίως. Είναι αυτό που έχουν βιώσει όλοι οι Άγιοι και οι οραματιστές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά το έχουν βιώσει και οι μαθητές τους επίσης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, ναι. Οτιδήποτε έχουν βιώσει οι Διδάσκαλοι το βιώνουν και οι μαθητές. Ένας μύστης από την Ινδία περιέγραψε τη διαφορά μεταξύ της φιλοσοφικής λίθου και του Διδασκάλου. Η φιλοσοφική λίθος μετατρέπει ευτελή μέταλλα σε χρυσό, όχι σε φιλοσοφική λίθο. Αλλά ένας Άγιος μετατρέπει έναν μαθητή σε άγιο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτή η διαδικασία απαιτεί χρόνο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, χρειάζεται τον δικό της χρόνο. Εξαρτάται από τις επιτεύξεις μας στην προηγούμενη μας ζωή, και από τις επιτεύξεις μας σε αυτήν τη ζωή, στο πάθος και στο ζήλο, με τα οποία επιδιώκουμε να προχωρήσουμε στο Μονοπάτι της πνευμα-

τικότητας, και από τη Χάρη του Διδασκάλου μας. Τελικά, όλοι αυτοί οι παράγοντες καθορίζουν το πότε θα είμαστε ικανοί να φθάσουμε στον στόχο μας. Αλλά μπορούμε σίγουρα να φθάσουμε στον προορισμό μας σε αυτήν μας τη ζωή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει κάτι για το οποίο δεν συζητήσαμε που θα θέλατε να γνωρίζει ένας αναγνώστης ή ένας αναζητητής;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι ένα Μονοπάτι αγάπης. Δεν είναι μόνο ένα Μονοπάτι αγάπης για τον Θεό, αλλά αγάπης για όλη την ανθρωπότητα ή μάλλον για ολόκληρη τη Δημιουργία. Συχνά μιλάμε για την πατρότητα του Θεού και την ενότητα όλης της ανθρωπότητας. Αλλά μιλάμε για αυτές μόνο από το διανοητικό επίπεδο. Όταν η ψυχή μας διασχίζει τα ανώτερα επίπεδα και γίνεται ένα με τον Διδάσκαλο και ένα με τον Θεό, τότε αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού σε κάθε ζωντανό πλάσμα. Και όταν βλέπουμε το Φως του Θεού σε κάθε ζωντανό πλάσμα, τότε φυσικά τα αγαπάμε. Εάν δεν αγαπάμε ολόκληρη τη Δημιουργία, δεν μπορούμε να αγαπάμε τον Θεό. Το έχω εκφράσει αυτό σε κάποιους από τους στίχους μου.

Αγκάλιασε κάθε άνθρωπο σαν να είναι δικός σου,
και σκόρπισε την αγάπη σου ελεύθερα
οπουδήποτε πηγαίνεις.

Η αγάπη είναι η αρχή και το τέλος
και των δύο συμπάντων,
Έφερα αυτό το αθάνατο δώρο μαζί μου
για να το χαρίσω στον καθένα και σε όλους.

Όταν ήρθα στη μεγάλη σας χώρα, το πρόσωπο που με σύστησε στη δημόσια ομιλία μου στη Ν. Υόρκη με ευχαρίστησε που ήρθα στη χώρα σας. Σε απάντηση, απήγγειλα έναν από τους στίχους μου:

Τι σημασία έχει αν αποκαλούμαι άνθρωπος.
Αληθινά είμαι η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου
Και το Σύμπαν η χώρα μου.

(Αυτή είναι μία συνεδρία ερωταποκρίσεων με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 1987, στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί).

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μπορείτε να μου δώσετε κάποια συμβουλή για το πώς να αναπτύξω περισσότερη ταπεινοφροσύνη; Βλέπω μερικές φορές ότι έχω την τάση να είμαι υπερβολικά φλύαρος, συνήθως με ανθρώπους που είναι κοντά σε μένα και επομένως θίγω τους ανθρώπους χωρίς να το καταλαβαίνω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η ταπεινοφροσύνη είναι η άρνηση του εγωισμού ή του εγωκεντρισμού. Μίλησες για το ότι είσαι φλύαρος και ότι λες στους άλλους οποιαδήποτε λάθη τους βρίσκεις και αυτό, μερικές φορές, τους προσβάλλει. Αλλά δεν είναι μόνο τι τους λες, είναι ο τρόπος που τους το λες. Εάν θέλεις να ενεργείς σαν τον Σολομώντα του παλιού καιρού και μιλάς με έναν τόνο υπεροχής, τότε το άλλο πρόσωπο θα προσβληθεί. Θα πρέπει να μιλάς πολύ ευγενικά σαν ένας σύμβουλος. Αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι ακόμα και με τις καλύτερες προθέσεις, συνηθίζουμε να κάνουμε κήρυγμα αντί να συμβουλεύουμε. Αυτό προκαλεί όλο το πρόβλημα. Συνεπώς πρέπει να είμαστε ταπεινοί σύμβουλοι. Δεν θα πρέπει να πιστεύουμε ότι μιλάμε από τον "άμβωνα". Πηγαίνετε να δείτε κάθε αυτο-ανακηρυσσόμενο άγιο και θα διαπιστώσετε ότι οι περισσότεροι από αυτούς μιλούν λέγοντας "εσύ και εσείς". «Εσύ θα πρέπει να κάνεις αυτό» ή «εσύ θα πρέπει να κάνεις εκείνο» ή «θα πρέπει να κάθεσθε για διαλογισμό» ή «θα πρέπει να είσαστε αγνοί». Ένας Θεάνθρωπος δεν θα μιλούσε με αυτό τον τρόπο. Αυτός θα πει: «Θα πρέπει να διαλογιζόμαστε» ή «Θα πρέπει να είμαστε αγνοί». Όταν χρησιμοποιούμε τη λέξη «εσύ, εσείς», την δεύτερη προσωπική αντωνυμία, αποκλείουμε τον εαυτό μας και μιλάμε τώρα από ένα πολύ υψηλότερο βάθρο. Αυτό το χαρακτηριστικό τού να κάθονται σε βάθρο δεν παρατηρείται ποτέ με τους Αγίους και τους

Θεανθρώπους. Αυτοί έρχονται, φορούν αυτό το ανθρώπινο ένδυμα και στη συνέχεια συμπεριφέρονται όπως εμείς. Μας διδάσκουν σαν φίλοι, σαν ίσοι και μερικές φορές μας δίνουν μία ανώτερη θέση. Μας δίνουν μία ώθηση.

Λοιπόν θα πρέπει να είμαστε σύμβολα ταπεινοφροσύνης. Έχω δει τους δύο μεγάλους Διδασκάλους, τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ να είναι αυτά τα ίδια τα σύμβολα της τελειότητας στα πάντα, ειδικά στην ταπεινοφροσύνη και την αγάπη. Νομίζω ότι, αν μόνον ακούσετε μερικές ομιλίες τους, θα διαπιστώσετε ότι οι αληθινοί Άγιοι γενικά μιλούν αναφορικά με το «εμείς». «Εμείς θα πρέπει να κάνουμε αυτό». Αυτό δίνει μία μεγάλη ώθηση στον μαθητή, επειδή ο μαθητής νομίζει ότι ο Διδάσκαλος είναι ένας από τη δική του ομάδα και πως οτιδήποτε έχει κάνει ο Διδάσκαλος, μπορεί και ο μαθητής να το κάνει. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ επαναλάμβανε συχνά αυτή την όμορφη φράση: «Ό,τι έκανε ένας άνθρωπος, μπορεί να το κάνει και ένας άλλος».

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έγραψε μερικά πολύ όμορφα ποιήματα για τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και ο τίτλος ενός από αυτά ήταν «Ο Τέλειος Άνθρωπος». Όταν ο άνθρωπος φθάνει στο ζενίθ της τελειότητας σε όλους τους τομείς της ζωής του, γίνεται θεϊκός. Οι άνθρωποι γενικά λένε ότι δεν μπορεί να υπάρξει απόλυτη τελειότητα, αλλά εγώ ο ίδιος έχω δει ότι υπάρχει ένα στάδιο όπου επιτυγχάνεται η απόλυτη τελειότητα και αυτό είναι μόνο στην περίπτωση των Διδασκάλων. Δεν μπορεί να το επιτύχουν κοινοί άνθρωποι όπως εμείς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, διαπιστώνω μερικές φορές, όταν διαλογίζομαι, ότι προσπαθώ πάρα πολύ έντονα. Θέλω τόσο πολύ και συχνά φοβάμε, ότι δεν θα έχω καλό διαλογισμό. Εμποδίζω τον εαυτό μου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είπες ότι προσπαθείς πάρα πολύ έντονα. Αυτός ο εγωκεντρισμός πρέπει να εξαλειφθεί. Εγωκεντρισμός σημαίνει, το ότι είπες: «Εγώ προσπαθώ πάρα πολύ έντονα». Απλά επαναλαμβάνω τα λόγια σου με εισαγωγικά, "Εγώ". Όσο το "εγώ" παραμένει, υπάρχει εγωισμός. Όσον αφορά στην ανθρώπινη προ-

σπάθεια, αυτή δεν μας οδηγεί πολύ μακριά. Πρέπει να φθάσουμε σε ένα στάδιο, όπου υπάρχει προσπάθεια χωρίς προσπάθεια. Όταν το πνευματικό Μονοπάτι γίνεται τρόπος ζωής σε μας, εξαλείφουμε αυτόν τον εγωκεντρισμό: «Εγώ διαλογίζομαι, «Εγώ αφιερώνω τέσσερις ώρες ημερησίως» κλπ.

Υπάρχει μία διδακτική ιστορία στη μυστικιστική παράδοση. Λέγεται ότι υπήρχε ένας μύστης που πήγε και άρχισε να κάνει τους διαλογισμούς του σε μία έρημο, όπου δεν υπήρχαν φυτά, ούτε δένδρα, ούτε νερό. Ο Θεός όμως τον λυπήθηκε και δημιούργησε γι' αυτόν μία όαση. Η όαση αυτή είχε δένδρα που του έκαναν σκιά ενώ σε ένα συγκεκριμένο δένδρο, ένα μεγάλο ρόδι μεγάλωνε κάθε μέρα. Ο μύστης έτρωγε αυτό το ρόδι, έπινε το νερό από την πηγή και διέθετε όλο του τον χρόνο σε διαλογισμό. Όταν άφησε το γήινό του σώμα, λέγεται ότι πήγε μπροστά στον Θεό. Ο Θεός του είπε: «Εντάξει, με τη Χάρη μου συγχωρώ όλα όσα έχεις κάνει και θα σου δώσω αιώνια μακαριότητα και ειρήνη». Τότε κάτι ήρθε στο νου του μύστη που σκέφθηκε: «Όλη μου τη ζωή προσευχόμουν. Καθόμουν σε διαλογισμό. Καθόμουν πάνω σε μία πέτρα και έκανα τόσο πολύ διαλογισμό που τα γόνατα και τα πόδια μου έχουν αφήσει ένα αποτύπωμα στην ίδια την πέτρα. Κόπιασα τόσο έντονα! Αφιέρωσα τον καλύτερο εαυτό μου στην προσπάθεια». Ο μύστης θεώρησε ότι ο Θεός απλά προσπαθούσε να δείξει την υπεροχή Του έναντι εκείνου και σκέφθηκε: «Αφιέρωσα το χρόνο μου γι' Αυτόν τον μεγάλο ευεργέτη για να μου δώσει αυτό που Εκείνος νόμιζε ότι όφειλε να μου δώσει». Ο Θεός όμως είναι παντογνώστης και έτσι όταν ο μύστης έκανε αυτή την σκέψη, τον ρώτησε: «Θέλεις, φίλε μου, να εξετάσουμε λεπτομερώς τον ισολογισμό των πράξεών σου;» Μετά, με ένα λαμπύρισμα στο μάτι Του, ο Θεός τον ρώτησε: «Θα πρέπει να εξετάσουμε λεπτομερώς τα αρχεία της ζωής σου και να αποφασίσουμε τη μοίρα σου ζυγίζοντας τις χρεώσεις και τις πιστώσεις που είχες». Ο άνθρωπος συμφώνησε και είπε: «Ναι» και ο Θεός άρχισε να λέει τα εξής: «Περπατούσες σε αυτόν και σε εκείνον τον τόπο και εκατοντάδες μυρμήγκια συνθλίφτηκαν κάτω από τα πόδια σου. Επομένως θα πρέπει να σου δοθεί μια νέα ζωή, για εκατό φορές ώστε να ζήσεις και να πεθάνεις κατ' αυτό τον τρό-

πο. Όταν ανάπνεες, ακόμα και τότε κατάστρεφες βακτήρια από την ατμόσφαιρα». Εάν είμαστε ή και αν δεν είμαστε χορτοφάγοι καταστρέφουμε βακτήρια ακόμα και όταν αναπνέουμε. Ακόμα και όταν πίνουμε νερό. Επιστημονικά λοιπόν γνωρίζουμε ότι συνεχώς καταστρέφουμε κάποια μορφή ζωής. Έτσι, όταν ο Θεός άρχισε να μιλά σε αυτό τον τόνο, ο φτωχός άνθρωπος σχεδόν δάκρυσε και άρχισε να εκλιπαρεί το Θεό λέγοντας. «Σταμάτα, σταμάτα σε παρακαλώ, και συγχώρησέ με, με τη Χάρη Σου».

Λοιπόν αυτή είναι η κατάστασή μας. Πρέπει να εξαλείψουμε τον εγωκεντρισμό από μέσα μας. Αν και όλοι αρχίζουμε με προσπάθεια, τελικά πρέπει να καταλήξουμε σε μία προσπάθεια χωρίς προσπάθεια. Αντί να εργάζεσαι τόσο σκληρά και να έχεις υπερεμπιστοσύνη στον εαυτό σου, απλά παράδωσε τον εαυτό σου στον Διδάσκαλο. Όπως έλεγε ο Χαζούρ: «Κάθομαι στην πόρτα Σου». Εκείνος γνωρίζει ότι κάποιος κάθεται στο σκαλοπάτι Του. Θα έρθει και θα σε συναντήσει. Λοιπόν πρέπει να εξαλείψουμε το εγώ και αυτό είναι όλο το πρόβλημα.

Συμπτωματικά, δύο χρόνια πριν, τυπώσαμε ένα ινδικό ημερολόγιο αυτοελέγχου και ο γραμματέας μας στην Ινδία, ο κος Τσόπρα, το ανακοίνωσε από την έδρα των ομιλητών και επαίνεσε την προσπάθεια που έγινε. Έλεγε στους ανθρώπους πόσο χρήσιμο είναι αυτό το ημερολόγιο και ότι πωλείται μόνο για "ένα τραγούδι" *(για μια πεντάρα)*. Ακόμα έλεγε πόσο πολύ θα μας βοηθήσει στη συγκέντρωση και στην ενατένισή μας.

Λίγες ημέρες πριν, διαβάζοντας εγώ το δοκίμιο του ημερολογίου, βρήκα ότι έλειπε ένα «ί» στη λέξη που σημαίνει "πνευματικότητα". Το λάθος παρέμεινε και το ημερολόγιο τυπώθηκε με αυτό το λάθος. Έτσι όταν τελείωσε τα εγκωμιαστικά του λόγια ο κος Τσόπρα του είπα: «Αν κοιτάξετε αυτό το ημερολόγιο, το οποίο περιγράψατε με τόσο θερμά λόγια θα παρατηρήσετε ότι λείπει ένα «ί» από τη λέξη «πνευματικότητα». Αλλά δεν νομίζω ότι αυτό είναι λάθος. Αυτό έγινε μάλλον σκόπιμα για να δείξει ότι το Μονοπάτι μας είναι η απάρνηση του "Ι" *(προφέρεται «άι» αλλά «άι» στα Αγγλικά σημαίνει εγώ και ήταν ένα λογοπαίγνιο)*. Όλοι γέλασαν και ξαναγέλασαν. Λοιπόν, πρέπει να απαλλαγούμε από τον εγωκεντρισμό μας

και να καταβάλλουμε προσπάθεια χωρίς προσπάθεια. Θα πρέπει το κάθε τι να γίνεται αυθόρμητα, δεν θα πρέπει να γίνεται κάτω από πίεση. Δεν θα πρέπει να είναι προϊόν του νου μας. Ένα υψηλό στάδιο έρχεται, όπου δεν είμαστε ο πράττων, ο Διδάσκαλος γίνεται ο πράττων. Και αυτό συμβαίνει, όταν προοδεύουμε με ένα πολύ επιταχυνόμενο ρυθμό σε αυτό το Μονοπάτι.

Όταν καθόμαστε για διαλογισμό θα πρέπει πρώτα να προσευχόμαστε στους Διδασκάλους μας για την Χάρη τους, επειδή καθόμαστε στην πόρτα τους, και μετά να αρχίζουμε τον διαλογισμό μας. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μας έλεγε συχνά με τον δικό του αμίμητο τρόπο: «Να μην έχετε τάση αρπαγής». Μερικές φορές καθόμαστε για διαλογισμό και έχουμε μία πολύ δυνατή επιθυμία να δούμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου. Όμως αυτός ο παράγοντας γίνεται ένα εμπόδιο στον δρόμο της προόδου μας. Λοιπόν, θα πρέπει να καθόμαστε με ένα πνεύμα αυτοπαράδοσης στον Διδάσκαλο. Τότε, θα διαπιστώσουμε ότι οι διαλογισμοί μας θα είναι πολύ πιο αποτελεσματικοί και πολύ πιο καρποφόροι.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων έγινε τον Φεβρουάριο του 1977 στο Κιρπάλ Μπαβάν, στο Ν. Δελχί).

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΓΟΥΜΕ ΜΙΑ ΗΘΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στη Δύση ένα από τα πιο δύσκολα πράγματα για μένα είναι να παραμένω αγνός και να κρατώ τον νου μου στον Διδάσκαλο. Νομίζω ότι αυτό είναι ένα κοινό πρόβλημα με πολλούς μαθητές και ίσως εσείς μπορείτε να εξηγήσετε πόσο πολύ αυτό παρεμποδίζει την πρόοδό μας και πόσο πολύ θα βοηθούσε, αν μπορούσαμε απλά να παραμείνουμε πιο αγνοί.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σύμφωνα με τις ινδικές μας Γραφές δίνεται πολλή έμφαση στην "μπραχματσάρια", που εσείς αποκαλείτε αγνότητα. Θα πρέπει να είμαστε καθαροί στη σκέψη, στον λόγο και στην πράξη. Θα διαπιστώσετε ότι στο ημερολόγιο καθημερινής ενδοσκόπησης που όρισε ο αγαπημένος Διδάσκαλος, η αγνότητα έχει μία περίοπτη θέση Όμως, μπορείτε να είσαστε αγνοί μόνον όταν μυηθείτε από τον Διδάσκαλο, οπότε σας δίνετε μία πρώτο χέρι εμπειρία του Ήχου και του Φωτός Εσωτερικά. Με τη Χάρη Του υψώνεστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και τότε αρχίζετε να ακούτε τη Μουσική των Σφαιρών και να βλέπετε το Φως του Θεού. Όταν έρχεσθε σε άμεση επαφή με αυτά, επειδή αυτά μας απορροφούν πάρα πολύ, οι εξωτερικές απολαύσεις ξεθωριάζουν. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί να σας σώσει. Οποτεδήποτε έχετε τέτοιες μη αγνές σκέψεις, μπορείτε πάντοτε να επαναλαμβάνετε τα πέντε Ονόματα και να θυμάστε τον Διδάσκαλο συνεχώς.

Αλλά μπορείτε πραγματικά να απαλλαγείτε από τις μη αγνές σκέψεις, μόνον όταν έλθετε σε άμεση επαφή με τη Μουσική των Σφαιρών και το Φως του Θεού Εσωτερικά, όταν έχετε διασχίσει τα Άστρα, την Σελήνη και τον Ήλιο και φθάσετε στη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου. Στο Γκουρμπάνι αυτό αποκαλείται "Μαχαράς

Νάαμ" που σημαίνει ότι υπάρχει μεγαλύτερη αιχμαλωσία ή δέλεαρ σε αυτό. Και αφού η απόλαυση και η απορρόφηση στη Μουσική των Σφαιρών και στο Φως του Θεού είναι πιο έντονες, οι εξωτερικές απολαύσεις ξεθωριάζουν μέσα στην ασημαντότητα. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος που μπορείτε να υπερνικήσετε τις μη αγνές σας σκέψεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Και μέχρι τότε πρέπει απλά να παραδοθούμε στον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, πρέπει να παραδοθείτε στον Διδάσκαλο και να ζείτε σύμφωνα με τις εντολές του. Επειδή, αν ζείτε σύμφωνα με τις εντολές του και ζείτε μία ηθική ζωή, τότε, αρχίζετε να τηρείτε το καθημερινό σας ημερολόγιο αυτοελέγχου που θα σας υπενθυμίζει συνεχώς τις αποτυχίες σας στο να τηρείτε αγνότητα. Με αυτή την υπενθύμιση είναι φυσικό να προσπαθήσετε να βελτιωθείτε. Ο μόνος τρόπος να βελτιωθείτε στο θέμα της αγνότητας είναι να είσαστε πιο απορροφημένοι στον Διδάσκαλο και μέσω της Χάρης του Διδασκάλου, να είσαστε πιο απορροφημένοι στο Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών – τις δύο μορφές που εκδηλώθηκαν όταν ο Θεός ήρθε σε έκφραση.

Σύμφωνα με τις Σάστρας *(τις ινδικές Γραφές)* πρέπει να ζούμε μία ηθική ζωή. Ακόμη και στην οικογενειακή μας ζωή θα πρέπει να είμαστε εντελώς αγνοί. Όπως ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας έλεγε συχνά, ότι ο γάμος δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα. Αλλά γάμος δεν σημαίνει μηχάνημα για λαγνεία. Επαναλαμβάνω τα λόγια του. Σύμφωνα με τις Γραφές μας, ο σύζυγος και η σύζυγος θα πρέπει να συναντώνται μόνον όταν θέλουν να τεκνοποιήσουν. Μετά τη σύλληψη, ενώ υπάρχει ένα παιδί που παίρνει συνεχώς γάλα από το στήθος της μητέρας, η μητέρα και ο πατέρας θα πρέπει να είναι τελείως αγνοί. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα καλύτερη υγεία και για τα παιδιά και για τους γονείς. Το παιδί θα μεγαλώσει και θα είναι πιο αθώο, θα είναι πιο κοντά στον Θεό, θα έχει τις θεϊκές ιδιότητες μέσα του. Λοιπόν, αυτό είναι εκείνο που συνιστούν οι Γραφές όλων των θρησκειών, ειδικά οι παλιές ινδικές Γραφές.

Στην Ινδία θεωρούμε τον γάμο ότι είναι ένα θρησκευτικό μυστήριο, δεν είναι συμβόλαιο όπως τον θεωρείτε εσείς στη Δύση. Η

βασική μας θεωρία σχετικά με τον γάμο είναι ότι:

«Ο Θεός κανονίζει αυτούς τους γάμους στους Ουρανούς και έρχονται στο φως επάνω σε αυτή τη γη μόνο την καθορισμένη ώρα». Και μία φορά παντρεμένοι σημαίνει για πάντα παντρεμένοι. Η βασική θεωρία του Σαντ Ματ είναι ότι μόνον ο Θεός ενώνει δύο ψυχές, δύο ενσαρκωμένες ψυχές, και μόνον ο Θεός μπορεί να τις χωρίσει. Επομένως ο γάμος είναι ένα μυστήριο. Για να χρησιμοποιήσω μία ποιητική έκφραση από έναν ινδικό μύθο: «Μόλις αυτή καθίσει κάτω από τη σκιά ενός τοίχου ή τη σκιά ενός δένδρου, συνεχίζει να κάθεται εκεί». Και το ίδιο ισχύει και για τους άνδρες: δεν πρέπει να μετακινούνται από τόπο σε τόπο, από δένδρο σε δένδρο, από μία σκιά στην άλλη. Αλλά δυστυχώς στη Δύση, θεωρείτε τον γάμο ότι είναι μόνον ένα συμβόλαιο. Θεωρείτε ότι είναι απλά σαν ένα μάνγκο που αγοράζετε στην αγορά: Αν διαπιστώσετε ότι σας αρέσει στη γεύση, το κρατάτε, διαφορετικά το πετάτε. Δεν είναι έτσι εδώ.

Η πρόσφατη θεωρία σχετικά με το ασυμβίβαστο της φύσης *(ασυμφωνία χαρακτήρων)* είναι πολύ περίεργη, επειδή ο γάμος πάντοτε σημαίνει κάποια προσαρμογή. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας έλεγε πάντοτε ότι "ευτυχία" είναι το άλλο όνομα της "προσαρμογής". Ας υποθέσουμε ότι εσείς και εγώ πρέπει να εργασθούμε μαζί, θα είμαστε ευτυχισμένοι, αν εγώ καλύπτω τις αδυναμίες σας και εσείς καλύπτετε τις αδυναμίες μου. Έχουμε κάποιο είδος τρόπου συμβιβασμού πάνω στον οποίο εργαζόμαστε και οι δύο. Το ίδιο ισχύει στην έγγαμη ζωή μας. Λοιπόν αυτό που ονομάζεται "ασυμβατότητα της φύσης" θα πρέπει να αντιμετωπισθεί με αμοιβαία προσαρμογή.

Τελευταία στη Δύση, στον τομέα της λογοτεχνίας, ο ελεύθερος έρωτας βρίσκεται στην πρώτη γραμμή. Αυτό είναι πιθανώς το έσχατο όριο, στο οποίο οι ονομαζόμενοι διανοούμενοι θέλουν να φθάσουν. Αλλά αυτός είναι ο δρόμος της παραφροσύνης, επειδή δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα σαν τον ελεύθερο έρωτα. Και πάλι να ξέρετε ότι η λέξη "έρωτας" είναι μία κακή χρήση της λέξης "αγάπη". Υπάρχουν δυο λέξεις στην αγγλική γλώσσα, η μία είναι "αγάπη" και η άλλη είναι "λαγνεία". Οποτεδήποτε χρησιμοποιείτε τη

λέξη "αγάπη", είναι πάντοτε η μεταφυσική αγάπη, είναι πάντοτε η πνευματική αγάπη, είναι πάντοτε η αγάπη μεταξύ του Θεού και της Δημιουργίας, είναι πάντοτε η αγάπη μεταξύ του ανθρώπου και της Δημιουργίας. Κάθε τι διαφορετικό θεωρείται ότι είναι λαγνεία. Είναι κακή η διατύπωση όταν την αποκαλείτε αγάπη.

Μόλις το προηγούμενο βράδυ κάποιος νέος άνδρας μου μιλούσε και του είπα ποια είναι η διαφορά μεταξύ του ερωτικού πάθους και της αγάπης. Αυτός μου είπε: «Ναι Διδάσκαλε, έχετε δίκιο. Υπήρξα ξετρελαμένος με πάρα πολλά κορίτσια αλλά δεν ήμουνα μαζί τους ερωτευμένος». Έτσι πολλές φορές υπάρχει μόνον πάθος, μόνο λαγνεία και σπάνια φθάνουμε στο στάδιο της αγάπης, επειδή η αγάπη εξαγνίζει τα πάντα. Ο Θεός είναι αγάπη και η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, είναι επίσης αγάπη και ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης. Διαβάζουμε για την αγάπη στις Γραφές. Η αγάπη μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνον με την έννοια που έχει χρησιμοποιηθεί στις Γραφές, που σημαίνει αγάπη μεταξύ της ψυχής μας και του Θεού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι γίνεται όταν παντρεύεσαι; Όταν παντρεύεσαι πώς μπορείς να διακρίνεις μεταξύ της πραγματικής αγάπης και του ερωτικού πάθους;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κατά τη διάρκεια του γάμου δεν υφίσταται θέμα ερωτικού πάθους. Το πάθος είναι προσωρινό. Και όταν παντρεύεστε, το σεξ παίζει μικρό ρόλο στον γάμο. Το σεξ σύμφωνα με τις Γραφές είναι ένα στοιχείο του γάμου αλλά μόνο μέχρι του σημείου που χρειάζεται να έχετε παιδιά, μόνο μέχρι του σημείου της τεκνοποίησης, όχι πέρα από αυτό. Το σεξ δεν είναι ένα μηχάνημα για τα πάθη και τις επιθυμίες. Πρέπει να ασκείτε έλεγχο πάνω στον εαυτό σας, πρέπει να ασκείτε χαλιναγώγηση πάνω στον εαυτό σας και να συνευρίσκεστε *(ερωτικά)* μόνον όταν χρειάζεται να κάνετε ένα παιδί. Πόσα παιδιά χρειάζεσθε, ειδικά στη σημερινή εποχή;

Τώρα υπάρχει μία έκρηξη παντού για οικογενειακό προγραμματισμό. Οι μεγάλοι μας δάσκαλοι μας έχουν μιλήσει πάνω σε αυτό το θέμα και μας λένε ότι δεν χρειάζεται να χρησιμοποιείτε τεχνητά αντισυλληπτικά κι ότι είναι απλά θέμα χαλιναγώγησης, είναι απλά

θέμα ελέγχου που θα έρθει μέσω της Χάρης των Διδασκάλων. Και σε αυτόν τον υλιστικό κόσμο τού σήμερα, με δυσκολία μπορούμε να διαθέτουμε τα μέσα για να έχουμε δύο ή τρία παιδιά. Και δύο παιδιά σημαίνει συνεύρεση μόνο δύο φορές στη ζωή. Επομένως το ερωτικό πάθος είναι εκτός τόπου, όσον αφορά τον γάμο.

Επιπλέον, όταν συνευρίσκεστε με σκοπό την τεκνοποίηση, ακόμα και τότε θα πρέπει να λέτε τα πέντε Ονόματα. Ένα παιδί που γεννιέται, όταν τα πάθη σας είναι σε έξαρση, θα έχει πάντοτε πολλή λαγνεία μέσα του. Αλλά ένα παιδί που γεννιέται, όταν θυμόσαστε τον Διδάσκαλο, θα είναι ένα θείο παιδί, θα έχει πολλή Θεότητα μέσα του. Και είναι αυτό το παιδί που είναι γνωστό στη βιβλιογραφία ότι είναι "πατέρας του ανθρώπου". Λένε ότι αυτό το παιδί είναι πατέρας του ανθρώπου, εξαιτίας της αθωότητάς του, επειδή έχει ενσωματωμένη τη Θεότητα μέσα του.

Λοιπόν, ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος ήταν πολύ αυστηρός σχετικά με αυτά τα πράγματα. Αυτός είναι ο λόγος που έλεγε ότι ο γάμος δεν είναι εμπόδιο στην πνευματικότητα. Η αποκαλούμενη "ασυμβατότητα της φύσης" πρέπει να ξεπεραστεί με προσαρμογές. Και μόλις γευθείτε τη Μουσική του Θεού και το Φως του Θεού, θα διαπιστώσετε ότι αυτά μας απορροφούν πολύ περισσότερο από ότι οι εξωτερικές απολαύσεις. Τότε φυσικά, θα είσαστε όλο και περισσότερο επιρρεπείς στο να διαθέτετε το χρόνο σας στο να βλέπετε το Φως του Θεού και να ακούτε τη Μουσική των Σφαιρών. Στην Ινδία έχει δοθεί πολύ μεγάλη σημασία στην "μπραχματσάρια", που σημαίνει αγνότητα, αλλά το ίδιο ισχύει και σε όλες τις άλλες θρησκείες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαστε ευγνώμονες στον Διδάσκαλο που μας ευλογεί και προσευχόμαστε για περισσότερη ευλογία.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Διδάσκαλος σας έχει ευλογήσει. Βέβαια, πρώτα ο Θεός μας έχει ευλογήσει σε αυτήν τη ζωή, δίνοντάς μας την ανθρώπινη μορφή που είναι το μεγαλύτερο δώρο ή μεγαλύτερη ευλογία που δίνει ο Θεός. Ακόμα, είμαστε διπλά ευλογημένοι, επειδή ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς πήρε στο ποίμνιό Του. Είμαστε όλοι τυφλοί άνθρωποι – το Εσωτερικό μας μάτι είναι κλειστό. Είναι μόνον ο Διδάσκαλος που έχει το Εσωτερικό του μάτι

ανοικτό. Είναι λοιπόν, φυσικό, μόνον ένας Άνθρωπος με ανοικτά μάτια να μπορεί να φροντίζει τα δικά του πρόβατα και να μπορεί να τα φέρει μέσα στο δικό του ποίμνιο. Έτσι λοιπόν είμαστε διπλά ευλογημένοι επειδή ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς πήρε στο ποίμνιό του.

Υπάρχει μία πέρσικη φράση που λέει ότι η «Αγάπη πηγάζει από την καρδιά του Αγαπημένου». Και ο Αγαπημένος είναι ο Γκουρού, είναι ο Διδάσκαλός μας. Όποτε ο Θεός θέλει κάποια ψυχή να επιστρέψει στην Αιώνιά της Κατοικία και να έχει επικοινωνία με τον Ίδιο, εκδηλώνεται με τη μορφή ενός ανθρώπινου πόλου, ενός Θεανθρώπου. Η αγάπη που πηγάζει και ακτινοβολεί από αυτόν τον ανθρώπινο πόλο, φέρνει τους τυχερούς στα Ιερά του Πόδια και τότε αυτός τους ευλογεί δίνοντάς τους την ιερή Μύηση.

Κατά την ώρα της Μύησης, την πρώτη κιόλας ημέρα, ο Θεάνθρωπος μας δίνει μία άμεση επαφή με τη Μουσική και των Σφαιρών και το Φως του Θεού και στη συνέχεια μας οδηγεί στο να προοδεύσουμε στο Ιερό Μονοπάτι. Προοδεύοντας μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και να συγχωνευθούμε με τον αγαπημένο μας Διδάσκαλο, καθώς απορροφούμαστε από το Νάαμ ή Λόγο που εκρέει από αυτόν. Στη συνέχεια με τη βοήθειά του θα διασχίσουμε τα ανώτερα πνευματικά Επίπεδα και τελικά θα φθάσουμε στο Σατς Καντ, την Αιώνια Κατοικία μας. Υπάρχουν στάδια και πέρα από το Σατς Καντ που είναι γνωστά σαν Αγκάμ, Αγκοχάρ και Ανάμι, τα οποία δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτά με την ανθρώπινη διάνοια. Τελικά συγχωνευόμαστε με τον Θεό, τον απέραντο Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας. Είμαστε σαν ψυχές, σταγόνες, που συγχωνεύονται με τον Ωκεανό. Αυτό είναι το τελικό στάδιο, όπου αποκτούμε επικοινωνία με τον Θεό και χάνουμε την ταυτότητά μας μέσα σ' Αυτόν. Όποιος αποκτά τις απολαύσεις Εσωτερικά, χάνει την επιθυμία για εξωτερικές απολαύσεις. Έτσι μπορούμε να κάνουμε τη ζωή μας αγνή.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πραγματοποιήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 1987, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πρόοδός μας στον διαλογισμό και στο Μονοπάτι επιτυγχάνεται μόνο μέσω της Χάρης του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, υπάρχουν δύο παράγοντες. Πάντοτε αρχίζει με τη Χάρη του Διδασκάλου, αλλά πρέπει και εμείς να εκτελέσουμε τον ρόλο μας. Δεν μπορεί να μην κάνουμε τίποτα και μετά να παραπονιώμαστε στον Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος πρέπει να παίξει τον δικό του ρόλο και εμείς πρέπει να παίξουμε τον δικό μας. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μιλούσε γι' αυτό με τον δικό του χαρακτηριστικό τρόπο. Έλεγε: «Είμαστε τρεις φορές ευλογημένοι. Πρώτα μας έχει δοθεί αυτή η ανθρώπινη μορφή. Μετά, έχουμε έρθει στα Πόδια του ζωντανού Διδασκάλου και τρίτον, μας έχει δοθεί η Μύηση. Τώρα είναι καιρός να αρχίσουμε να λυπόμαστε τον εαυτό μας και να κάνουμε κάτι». Αυτός είναι ο τρόπος που Εκείνος απαντούσε σε τέτοιες ερωτήσεις. Αλλά, βεβαίως, η Χάρη του Διδασκάλου είναι η πηγή. Όλα αρχίζουν με τη Χάρη του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όπως κατάλαβα, ο Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ είπε ότι μπορούμε να βλέπουμε ότι προοδεύουμε, μέρα με τη μέρα, στους διαλογισμούς μας. Είναι δυνατόν να κάνουμε πρόοδο και να μην μπορούμε να το διαπιστώσουμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μία ένδειξη προόδου είναι ότι βελτιώνεται η συγκέντρωσή μας. Εάν καθόμαστε για διαλογισμό και συγκεντρωνόμαστε όλο και περισσότερο, αυτός είναι ένας τρόπος τού να διαπιστώνουμε πρόοδο. Η δεύτερη ένδειξη είναι ότι η πρόοδός μας αντανακλάται στο ημερολόγιό μας. Εάν κάνουμε πρόοδο στον διαλογισμό μας, αυτό θα έχει αντανάκλαση στις διάφορες στήλες του ημερολογίου αυτοελέγχου μας. Το ημερολόγιό μας θα δείχνει

μία απότομη ελάττωση των λαθών μας αν η πρόοδός μας επιταχύνεται. Εάν είμαστε τυχεροί και αρχίσουμε να βλέπουμε τα άστρα, το φεγγάρι, τον ήλιο ή την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου στον διαλογισμό μας, τότε μπορούμε να βλέπουμε την απόδειξη της δικής μας προόδου καθημερινά. Τότε θα διασχίζουμε συνειδητά όλο και ανώτερα πνευματικά επίπεδα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Φαίνεται ότι, όταν είμαι με τον Διδάσκαλο, ο διαλογισμός μου καλυτερεύει. Και μετά, όταν αφήνω τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, ο διαλογισμός μου επιστρέφει πάλι στην αρχική του κατάσταση. Αναρωτιέμαι τι θα μπορούσε να γίνει σχετικά με αυτό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχει διαφορά ακτινοβολίας, όταν βρίσκεστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Καθώς ερχόμαστε κοντά του, πρέπει να αφήνουμε στην άκρη τις εγκόσμιες υποθέσεις μας και να αφιερώνουμε τον περισσότερο μας χρόνο στο να βλέπουμε τον Διδάσκαλο, στο διαλογισμό, στο να κάνουμε κάποιο είδος ανιδιοτελούς προσφοράς *(σέβα)* και ακόμα στο να σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο ή τον Εσωτερικό εαυτό μας. Αυτή η ευνοϊκή ατμόσφαιρα θα έχει σαν αποτέλεσμα καλύτερο διαλογισμό. Αλλά και όταν ακόμα απομακρυνόμαστε από τον Διδάσκαλο, μπορούμε να διατηρούμε την πρόοδό μας, εάν είμαστε αρκετά τυχεροί να μπορούμε να μεταφέρουμε μαζί μας τον δυνατό παλμό του Διδασκάλου, να διαλογιζόμαστε τακτικά και να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησής μας κάθε μέρα. Υπάρχει, βεβαίως, κάποια διαφορά μεταξύ τού να βρισκόμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου και τού να είμαστε μακριά από αυτήν.

Το να βρισκόμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου έχει τις δικές του ευμενείς επιδράσεις και γι' αυτό λέγεται ότι πρέπει "να παραμένουμε μόνοι" με τον Διδάσκαλο, που σημαίνει ότι, όταν είμαστε με τον Διδάσκαλο, θα πρέπει να σκεπτόμαστε μόνο τον Διδάσκαλο. Όμως συνηθίζουμε να σκεπτόμαστε διαρκώς τις υποθέσεις της εγκόσμιάς μας ζωής. Αν και το να είμαστε στην παρουσία του έχει ένα καλό αποτέλεσμα, το καλύτερο θα ήταν να αφήναμε τον κόσμο και τις υποθέσεις του έξω στο προαύλιο του Άσραμ του Διδασκάλου. Δεν θα πρέπει να ανησυχούμε για το ένα πρόσωπο

ή το άλλο, επειδή ο νους, η ύλη και η ψευδαίσθηση μπορούν να μας οδηγήσουν σε διάσπαση της προσοχής μας. Τότε στην πορεία, θα αρχίσουμε να έχουμε κακοβουλία για τους άλλους, να υπάρχει σύγκρουση με αυτούς και γενικά να υπάρχει μία διελκυστίνδα με διαφορές. Αυτό δεν θα ήταν μία πολύ βοηθητική πρακτική. Επομένως, όταν πηγαίνουμε στον Διδάσκαλο, πρέπει να είμαστε αποκλειστικά με τον Διδάσκαλο. Αυτό θα μας αποδώσει τους καλύτερους καρπούς. Αλλά βεβαίως, η παρουσία του Διδασκάλου και η ακτινοβολία του παραμένει ένας μεγάλος βοηθητικός παράγοντας στην πνευματική μας πρόοδο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί οι προσκολλήσεις και οι επιθυμίες μάς βασανίζουν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μας βασανίζουν διότι είναι τελείως γήινες. Προσπαθούν να μας προσδέσουν στη γη ενώ η ψυχή μας που είναι τελείως ουράνια προσπαθεί να πετάξει στους ουρανούς. Αυτά τα νήματα της προσκόλλησης και των επιθυμιών προσπαθούν να μας δέσουν σε επίγειες υποθέσεις και ενδιαφέροντα. Η ψυχή μας τότε υποφέρει. Όλα τα πράγματα στα οποία είμαστε προσκολλημένοι σ’ αυτό τον κόσμο είναι παροδικά. Είναι εφήμερα. Δεν είναι αθάνατα. Κάθε τι παροδικό πρόκειται να μας αφήσει. Όταν μας αφήνει, εμείς πονάμε. Έτσι οτιδήποτε αφορά τον νου και την ύλη δεν μπορεί να μας δώσει αληθινή μακαριότητα, ειρήνη και ηρεμία. Η ηρεμία, η ειρήνη και η μακαριότητα είναι δώρα της ψυχής, δώρα του Θεού και είναι αθάνατα. Όταν μιλάμε για τον Διδάσκαλο και τον Θεό, μιλάμε για την αγάπη. Αλλά, όταν μιλάμε για προσκόλληση, μιλάμε για τον κόσμο και τις υποθέσεις του. Τα υλικά πράγματα κυβερνιούνται από το νου μας και την ύλη και μας εμποδίζουν στο να προχωρήσουμε στη βασιλική οδό που οδηγεί στους Ουρανούς. Μας κάνουν να παρεκκλίνουμε από το σωστό Μονοπάτι. Μας κάνουν θύματα της λαγνείας, του θυμού, της απληστίας, της

προσκόλλησης και του εγώ. Όσο είμαστε παγιδευμένοι σε αυτόν τον φαύλο κύκλο, δεν υπάρχει αληθινή και διαρκής ευτυχία.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές λέτε ότι για να μας βοηθήσει να μπούμε στον διαλογισμό είναι χρήσιμο να ψάλλουμε έναν ύμνο. Δεν ψάλλω ύμνους και διερωτώμαι εάν είναι, επίσης, χρήσιμο να διαβάζουμε κάποια μυστικιστική ποίηση, για παράδειγμα, κάποια ποιήματα του Διδασκάλου ή ποίηση του Καμπίρ Σαχίμπ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κάποιοι μού είχαν πει ότι τους ήταν πολύ δύσκολο να διαλογίζονται και τους είπα: «Διαβάζετε ψαλμούς ή ύμνους, ειδικά εκείνους οι οποίοι είναι γεμάτοι με βαθιά θλίψη, λαχτάρα και αγωνία για ένωση με τον Διδάσκαλο ή διαβάστε μερικούς στίχους που να μιλούν για την εφήμερη φύση αυτού του κόσμου και για το Α και το Ω της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία». Εάν αρχίζουμε τον διαλογισμό μας με έναν ύμνο, τότε θα δημιουργήσουμε μία πολύ ευνοϊκή ατμόσφαιρα και αυτό θα είναι πολύ καρποφόρο. Όταν μιλώ για ύμνους, συγκαταλέγω τους Σαμπντ, τα ρητά των Μυστών, διάφορα ποιήματα των Αγίων και ακόμα και την πεζογραφία τους, η οποία είναι περισσότερο ποιητική πεζογραφία. Οι Γραφές στον κόσμο έχουν γραφεί είτε σε ποίηση είτε σε πεζογραφία που πλησιάζει την ποίηση και συνηθίζουμε να την αποκαλούμε ποιητική πεζογραφία. Όταν απαγγέλλουμε κάποιο από τα δημιουργήματα των Μυστών και των Θεανθρώπων είναι καλό γιατί αυτά είναι προορισμένα να σχηματίζουν μία κατάλληλη ατμόσφαιρα που θα μας δώσει μία ώθηση στον δρόμο μας προς την Κατοικία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές έχω πρόβλημα στον διαλογισμό. Η φαντασία μου αρχίζει να αναλαμβάνει τον έλεγχο σε κάποιο σημείο και δεν είμαι εντελώς σίγουρος εάν αυτό που βλέπω είναι προϊόν της φαντασίας μου ή εάν είναι αληθινό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εάν αντέχει τη δοκιμασία των πέντε Ονο-

μάτων, δεν μπορεί να είναι φαντασία. Αυτή είναι μία πολύ απλή "λυδία λίθος". Πάντοτε να ελέγχετε οτιδήποτε βλέπετε Εσωτερικά με τη "λυδία λίθο" των πέντε φορτισμένων Ονομάτων και τότε θα είσαστε σίγουροι για τις εμπειρίες σας.

(Η ακόλουθη ομιλία δόθηκε από το Διδάσκαλο Ντάρσαν Σινγκ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού του1979, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί).

ΚΑΡΠΟΙ ΤΗΣ ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΜΑΘΗΤΗΣ: Υπάρχει σχέση μεταξύ τού πόση αγάπη έχει ένας Διδάσκαλος για έναν μαθητή και πόσο χρόνο και προσοχή δίνει ο Διδάσκαλος σε αυτόν τον μαθητή;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Για να απαντήσω σε αυτή την ερώτηση θα χρησιμοποιήσω ένα παράδειγμα που μπορείς να καταλάβεις. Ποια είναι η μέθοδος με την οποία ενεργεί ένας δάσκαλος; Ας υποθέσουμε ότι ο δάσκαλος έχει τριάντα μαθητές: κάποιοι είναι πολύ απείθαρχοι και δεν υπακούν τον δάσκαλο, κάποιοι είναι πολύ έξυπνοι, κάποιοι είναι εντελώς ανεπίδεκτοι μαθήσεως και κάποιοι ακόμα τους λείπει η σωστή πνευματική ανάπτυξη. Από αυτά τα παιδιά, σε ποια θα έδινε ό,τι καλύτερο;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Θα το έδινα σε εκείνα που το χρειάζονται περισσότερο – στους χειρότερους μαθητές, στους πιο άτακτους, σε εκείνους που δεν ακούν τον δάσκαλο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ίσως σκέπτεσαι ότι δίνεις το καλύτερο στους πιο απειθάρχητους μαθητές που χρειάζονται το περισσότερο από σένα, αλλά στην πράξη θα προσπαθήσεις μόνο το καλύτερο γι' αυτούς. Θα προσπαθήσεις το καλύτερο για να τιθασεύσεις την εκκεντρικότητα των ανυπάκουων παιδιών, αλλά δεν θα δώσεις το καλύτερό σου εαυτό σ' αυτά. Υπάρχει μία διαφορά μεταξύ τού "προσπαθώ να είμαι πιο εξυπηρετικός" και τού "δίνω τον καλύτερο εαυτό μου". Θα προσπαθήσεις όσο πιο σκληρά μπορείς για το παιδί που είναι το χειρότερο: ίσως έχει την περισσότερη προσοχή, αλλά ίσως δεν πάρει το καλύτερο από σένα. Είσαι ένας δάσκαλος. Ποιος θα πάρει το καλύτερο από σένα;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Ο καλύτερος μαθητής – εκείνος που πάντοτε

κάνει όλα όσα ζητά ο δάσκαλος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τότε; Αν ένας δάσκαλος των μικροσκοπικών μπόμπιρων έχει έμφυτη επιθυμία να δώσει ό,τι καλύτερο στον πιο υπάκουο μαθητή, μπορείς να προσδοκάς ότι ο Διδάσκαλός σου θα συμπεριφερθεί διαφορετικά; Έχεις αυτή την γνώμη;

Δίνουμε ό,τι καλύτερο σε κάποιον που είναι ικανός να λάβει το καλύτερο από εμάς, κάποιος που είναι δεκτικός. Διαφορετικά, όσο αγάπη και αν έχουμε, όσο εξυπηρετικοί και αν είμαστε, όσο περισσότερο και αν δίνουμε την προσοχή μας σε ένα συγκεκριμένο παιδί, αν αυτό το παιδί δεν είναι δεκτικό, δεν μπορεί να πάρει το καλύτερο από εμάς.

Το θέμα τού να δίνουμε το καλύτερό που έχουμε, έχει σχέση με το κάποιος να το παίρνει. Αν δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να το πάρει, τότε πως θα το δώσουμε; Όταν λέμε ότι δίνουμε ό,τι καλύτερο σε κάποιον, υπονοούμε ότι υπάρχει κάποιος να το πάρει και βέβαια μόνον κάποιος που είναι δεκτικός μπορεί να είναι σε θέση να το πάρει. Αν οι καλύτερες προσπάθειές μας αποτύχουν, επειδή κάποιος δεν είναι δεκτικός, πώς μπορούμε να πούμε ότι έχουμε δώσει ό,τι καλύτερο έχουμε; Μπορούμε μόνο να πούμε ότι έχουμε χτυπήσει με δύναμη το κεφάλι μας πάνω στον τοίχο. Το θέμα του "δίνω", αυτόματα υπονοεί ότι υπάρχει κάποιο σκεύος υποδοχής. Το να δίνουμε και να παίρνουμε βρίσκεται σε απόλυτη αλληλοεξάρτηση. Το να δίνουμε και να ξοδεύουμε είναι εντελώς διαφορετικό θέμα.

Ένας καθηγητής της τέχνης της μουσικής ή οιουδήποτε άλλου τομέα θέλει να τα δώσει όλα στους σπουδαστές του. Θα ήθελε όμως να τα δώσει σ' έναν αντιδραστικό σπουδαστή του; Όταν ένας σπουδαστής θέλει να γίνει καλλιτέχνης ή μουσικός, πώς μπορεί να λάβει εκπαίδευση, αν δεν υποτάξει τον εαυτό του στον δάσκαλο;

Τελικά η δεκτικότητα είναι υπεύθυνη για τα αποτελέσματα. Ένας καθηγητής μπορεί να δώσει την ίδια προσοχή σε όλους τους μαθητές του και μία μητέρα μπορεί να δώσει την ίδια προσοχή σε όλα της τα παιδιά, αλλά για να υπάρξει αποτέλεσμα, έχει σημασία να είναι κτισμένη μια γέφυρα μεταξύ του δασκάλου και του διδασκόμενου. Μόνον όταν υπάρχει μια γέφυρα μπορούν τα θετικά χα-

ρακτηριστικά και οι ιδιότητες του δασκάλου να αρχίσουν να ρέουν προς την κατεύθυνση του σπουδαστή. Αν η γέφυρα δεν υπάρχει, αν το παιδί δεν είναι δεκτικό, τι μπορεί να γίνει; Υπάρχουν μόνο δύο πράγματα που μπορεί να κάνει ένας δάσκαλος. Ένας τρόπος δράσης είναι να αφήσει το δύσκολο παιδί αβοήθητο, κάτι που δεν είναι χαρακτηριστικό ενός καλού δασκάλου. Ένας καλός δάσκαλος είναι αυτός που, παρά τις αντιξοότητες, κάνει τα πάντα και αν υπάρχει επιτυχία, θα πρόκειται για μία προσωπική του επιτυχία. Αν υπάρχει αποτυχία, τουλάχιστον ο δάσκαλος θα έχει την ικανοποίηση ότι έχει κάνει το καλύτερο.

Μερικές φορές συμβαίνει η μεγαλύτερη προσοχή που δίνεται από έναν δάσκαλο να μεταμορφώσει τον πιο επιφυλακτικό και πεισματάρη σπουδαστή και ακόμη να αλλάξει τα πρότυπα της ζωής του. Αυτό μπορεί να συμβεί μόνον αν μία γέφυρα αγάπης δημιουργηθεί μεταξύ του δασκάλου και του διδασκόμενου. Τότε μπορεί να διαπιστώσουμε μία πλήρη μεταμόρφωση στη ζωή του παιδιού. Τότε είναι βέβαιο πως ο δάσκαλος θα έχει κατορθώνει το μέγιστο δυνατό.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Αυτή η αναλογία ισχύει στον τρόπο που ο Διδάσκαλος δίνει την αγάπη και την προσοχή του στους μαθητές του; Μερικές φορές ο Διδάσκαλος μας δίνει περισσότερη προσοχή, μερικές φορές μας δίνει λιγότερη προσοχή, μερικές φορές έχουμε περισσότερο χρόνο μαζί του και μερικές φορές έχουμε λιγότερο χρόνο μαζί του. Είναι αυτές ενδείξεις της αγάπης του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κάποιος μπορεί να βρίσκεται κοντά στον Διδάσκαλο με το φυσικό του σώμα και να περνά πολύ χρόνο μαζί του, αλλά αν αυτός ο άνθρωπος είναι γεμάτος εγωισμό και νομίζει ότι γνωρίζει περισσότερα από τον Διδάσκαλο ή νομίζει ότι αυτός στην πραγματικότητα βοηθάει την Αποστολή του Διδασκάλου, τότε άσχετα με το πόσο χρόνο αυτός ο άνθρωπος είναι κοντά στον Διδάσκαλο, δεν θα ευλογηθεί στον πνευματικό τομέα και δεν θα αποκτήσει περισσότερη πνευματική πρόοδο. Μπορεί να είμαστε κοντά στον Διδάσκαλο με το φυσικό μας σώμα, αλλά αυτό δεν σημαίνει απαραίτητα ότι λαμβάνουμε το καλύτερο από Εκείνον. Επομένως το θέμα είναι σχετικό. Είναι μια προσωπική υπόθεση

μεταξύ του Διδασκάλου και του αφοσιωμένου. Δεν είναι κάτι που μπορούμε να το μετρήσουμε με δικά μας κριτήρια.

Προκαλείται μεγάλη σύγχυση, όταν οι άνθρωποι σκέπτονται ότι αυτός ή εκείνος ο άνθρωπος είναι πολύ "κοντά" στον Διδάσκαλο. Αλλά αυτός ο άνθρωπος ίσως είναι εκεί απλά για να ενισχύσει το δικό του εγώ. Κάποιος άλλος μπορεί να έρθει και να λάβει τη ματιά του Διδασκάλου μόνο μέσα σε ένα κλάσμα του δευτερολέπτου και να μεταφερθεί στους Ουρανούς.

Θυμάμαι κάποτε στις διακοπές μου, το απόγευμα της τελευταίας μου ημέρας στην Μπεάς, έψαξα να βρω τον Διδάσκαλο Χαζούρ για να τον χαιρετίσω. Όταν τον βρήκα ήταν απασχολημένος και δεν γύριζε ούτε το βλέμμα του προς το μέρος μου. Όταν τελείωσε όμως, με πλησίασε και με πήρε στο δωμάτιό του. Εκεί μου χάϊδεψε το κεφάλι και μου είπε: «Εντάξει, μπορείς να πηγαίνεις». Μετά μου έδωσε πρασάντ. Όταν βγήκαμε από το δωμάτιό του, ο Χαζούρ άρχισε να ανεβαίνει τις σκάλες και καθώς στεκόμουν στο κάτω μέρος, συνέχισα να κοιτάζω την πλάτη του. Ήμουν κατά βάθος δυστυχισμένος για το ότι έπρεπε να αφήσω τη φυσική παρουσία του Χαζούρ, αλλά σκέφτηκα: «Οι εντολές του πατέρα μου είναι εντολές και πρέπει να τις υπακούω». Τότε, καθώς ο Χαζούρ έπαιρνε την τελευταία στροφή στη σκάλα, με κοίταξε για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου. Από εκείνη ακριβώς τη στιγμή άρχισα να έχω διαρκώς τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου μπροστά μου σε όλο μου το ταξίδι. Όταν γύρισα σπίτι μπορούσα ακόμα να βλέπω τη φυσική του μορφή με ανοικτά μάτια, συνεχώς. Ήταν μαζί μου ακόμα και όταν ήμουν στην τουαλέτα! Αυτό κράτησε αδιαλείπτως για μερικές ημέρες.

Έτσι ακόμη και μία ματιά διάρκειας ενός κλάσματος του δευτερολέπτου μπορεί να διαπεράσει και να διαποτίσει ολόκληρη την ύπαρξή μας. Είναι θέμα δεκτικότητας. Εκείνοι οι οποίοι αναπτύσσουν δεκτικότητα μπορούν να δουν τον Διδάσκαλο εξωτερικά καθώς και Εσωτερικά. Αν είμαστε αρκετά τυχεροί να είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο μπορούμε να ασκήσουμε και να αναπτύξουμε την τέχνη της ενατένισης. Μπορούμε να καθίσουμε μαζί του και να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του και, όταν αυτή η εμπειρία ωριμάσει

και καρποφορήσει, μας παρέχετε το δώρο της ενατένισης. Τότε η πρόοδός μας γίνεται πιο γρήγορη, επειδή, αν βλέπουμε μόνο έναν κενό χώρο με σκοτάδι, είναι δύσκολο να συγκεντρωθούμε, αλλά, αν βλέπουμε τη Μορφή του Διδασκάλου μπροστά μας, απαιτείται πολύ λίγη προσπάθεια για να συγκεντρωθούμε.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι η ενατένιση απλά η ανάμνηση της μορφής του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι μία ανυπέρβλητη μορφή ανάμνησης. Αρχίζει με τη συμπάθεια: πρώτα αναπτύσσετε έλξη προς τον Διδάσκαλο. Μετά, αν αρχίσετε να τον σκέπτεστε, αυτή η σκέψη γίνεται πιο έντονη. Ο Χαζούρ έδινε πολλή σημασία στην ενατένιση. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος έλεγε ότι υπάρχουν λίγοι μόνον άνθρωποι που ενατενίζουν σωστά.

Σε αυτό το Μονοπάτι η ενατένιση είναι ένα ουσιαστικό μέρος των τριών πνευματικών ασκήσεων: η μία είναι η επανάληψη των πέντε Ονομάτων που δόθηκαν από τον Διδάσκαλο την ώρα της Μύησης το Σιμράν, η άλλη είναι το να ακούμε το Ηχητικό Ρεύμα, το Μπατζάν και η τρίτη είναι η ενατένιση, το Ντυάν.

Η καλύτερη ώρα για να ασκήσετε την τέχνη της ενατένισης είναι όταν ο Διδάσκαλος κάνει Σάτσανγκ ή δίνει Μύηση ή βρίσκεται σε κάποια συνεδρία ερωταποκρίσεων. Ο Διδάσκαλος μας δίνει τον μέγιστο δυνατό χρόνο στο Σάτσανγκ, για να είμαστε μαζί του για δύο ή τρεις ώρες και σε ειδικές περιπτώσεις δίνει Σάτσανγκ για οκτώ ή δέκα ώρες. Όταν ο Διδάσκαλος δίνει Σάτσανγκ μπορούμε να λάβουμε το μέγιστο όφελος από εκείνον. Εκείνη την ώρα αν, αντί να αφήνουμε τον νου μας να περιπλανιέται, συγκεντρωνόμαστε πλήρως στον Διδάσκαλο, τότε κερδίζουμε το μέγιστο όφελος. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου, μπορούμε να αναπτύξουμε την ενατένιση του Διδασκάλου. Μπορούμε να τον κοιτάζουμε και να χαθούμε μέσα σε Εκείνον. Μερικές φορές μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια και να δούμε αν εκείνος εμφανίζεται Εσωτερικά. Αν δεν εμφανίζεται, μπορούμε να ανοίξουμε τα μάτια μας και να συνεχίσουμε να τον κοιτάζουμε και πάλι να κλείσουμε τα μάτια μας να δούμε αν εκείνος θα εμφανιστεί Εσωτερικά. Αυτή είναι η καλύτερη ώρα για να αναπτύξουμε ενατένιση, η οποία διαφορετι-

κά είναι δύσκολη. Ακόμα και αν δεν καταλαβαίνουμε τη γλώσσα που μιλάει, αν κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του, θα αρχίσουμε να καταλαβαίνουμε τι λέει και θα καταλαβαίνουμε τη σοφή του συμβουλή πολύ καλύτερα από εκείνους που καταλαβαίνουν τη γλώσσα, αλλά δεν έχουν αναπτύξει δεκτικότητα. Πράγματι υπάρχει μόνο μία αληθινή γλώσσα και αυτή είναι η γλώσσα της αγάπης. Όταν η αγάπη ρέει από τα μάτια του Διδασκάλου προς τα μάτια του μαθητή, αυτή είναι μία περίοδος μακαριότητας, αυτή είναι μία περίοδος αληθινής κατανόησης. Αν ακούτε τον Διδάσκαλο με όλη σας την καρδιά, με πλήρη προσοχή, θα διαπιστώσετε ότι εκείνες οι ευλογημένες ώρες είναι αυτές που δίνουν την μεγαλύτερη ικανοποίηση.

Το να κοιτάζουμε τον Διδάσκαλο και να έχουμε την ενατένισή του δεν είναι σαν να κοιτάζουμε μία εικόνα ή ένα συνηθισμένο αντικείμενο. Αν κοιτάζω μία εικόνα για πολλή ώρα και κλείσω τα μάτια μου, θα έχω μόνο την εικόνα του μπροστά μου. Αν οι άνθρωποι του αντίθετου φύλου κοιτάζονται μεταξύ τους, όταν κλείσουν τα μάτια τους ίσως υπάρξει κάποια αίσθηση λαγνείας. Αλλά όταν βλέπουμε τον Διδάσκαλο, αισθανόμαστε ειρήνη μέσα μας – έχουμε ειρήνη του νου. Όταν κοιτάζουμε επίμονα συνηθισμένους ανθρώπους, αντικείμενα ή φωτογραφίες, δεν θα πάρουμε τη λάμψη, δεν θα πάρουμε το Φως Εσωτερικά, αυτό που παίρνουμε όταν κοιτάζουμε τον Διδάσκαλο.

Κάποιος μπορεί να λάβει το μέγιστο όφελος στο Σάτσανγκ, επειδή είναι μία ώρα που είμαστε με τον Διδάσκαλο για μεγάλη χρονική περίοδο. Μπορούμε να έχουμε το ίδιο όφελος όποτε εκείνος μας μιλά για την πνευματικότητα, είτε κατά τη διάρκεια ενός Σάτσανγκ, είτε κατά τη διάρκεια μιας συνεδρίας ερωταποκρίσεων, αν είμαστε συντονισμένοι μαζί του. Ακόμα και αν ο Διδάσκαλος μιλά σε κάποιον άλλο, μπορεί να μας δώσει λίγη από τη φευγαλέα του ματιά και αυτή μπορεί να μας μεταφέρει για μήνες σε ευδαιμονία. Αυτή ήταν η εμπειρία μου στη ζωή.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι εκείνη η ειδική φευγαλέα ματιά κάτι που ο Διδάσκαλος κάνει συνεχώς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Μπορεί να συμβεί ώστε μερικές φορές ο Διδάσκαλος να κοιτάξει μέσα στα μάτια σου και εσύ να μην αισθανθείς εκείνη την φόρτιση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει όταν δεν είμαστε πλήρως δεκτικοί. Αν ο Διδάσκαλος πραγματικά κοιτάξει μέσα στα μάτια μας, δεν υπάρχει λόγος για τον οποίον εμείς δεν θα έπρεπε να ανταποκριθούμε.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Το να λάβουμε αυτή την ειδική ώθηση από τη ματιά του εξαρτάται από τη δεκτικότητά μας ή μπορεί ο Διδάσκαλος να μας τη δώσει χωρίς τη δεκτικότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όποτε προκύπτουν αυτές οι περιπτώσεις, ο Διδάσκαλος δημιουργεί τέτοιες συνθήκες ώστε να γινόμαστε δεκτικοί.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Είναι ο Διδάσκαλος που δίνει αυτή την ειδική ματιά ή η Διδάσκαλος Δύναμη που εργάζεται μέσω του Διδασκάλου που το κάνει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οτιδήποτε κάνει ο Διδάσκαλος, είναι στην πραγματικότητα η Διδάσκαλος Δύναμη που το κάνει. Ο Διδάσκαλος είναι απλά ο πόλος, μέσω του οποίου εργάζεται η Δύναμη. Δεν μπορείτε να ξεχωρίσετε τη Διδάσκαλο Δύναμη από τον Διδάσκαλο. Η Διδάσκαλος Δύναμη ρέει μέσω του Διδασκάλου.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Εργάζεται ποτέ ο Διδάσκαλος στο επίπεδο του ανθρώπου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Αλλά ακόμα και κατά τη διάρκεια της ώρας που εκείνος προφανώς συζητά κάτι με μας στο επίπεδο του ανθρώπου, αν κάποιοι αφήσουν το σώμα τους στην Αμερική, εκείνος είναι εκεί κάνοντας το καθήκον του. Παρόμοια ίσως σκεπτόμαστε ότι ο Διδάσκαλος αναπαύεται, αλλά το εντεταλμένο έργο του είναι τόσο μεγάλο που η ανάπαυση δεν αποτελεί κανένα εμπόδιο για εκείνον.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Κατά τη διάρκεια μιας συνεδρίας ερωταποκρίσεων ο Διδάσκαλος μπορεί να κάνει ένα σχόλιο για κάποιον, αλλά όλοι έχουν τη δική τους ερμηνεία για το τι λέει ο Διδάσκαλος και

μερικές φορές τα λόγια του επηρεάζουν τον καθένα με έναν διαφορετικό τρόπο σύμφωνα με τη δική του αντίληψη. Γιατί συμβαίνει αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό συμβαίνει όταν δεν είμαστε πλήρως προσηλωμένοι. Η ικανότητά μας να είμαστε πλήρως προσηλωμένοι και να καταλαβαίνουμε τον Διδάσκαλο εξαρτάται από το επίπεδο της δεκτικότητάς μας. Μπορούμε να καταλαβαίνουμε τον Διδάσκαλο μόνο μέχρι του σημείου που εκείνος επιλέγει να αποκαλύπτει τον εαυτό του. Και αποκαλύπτει τον εαυτό του μόνο μέχρι του σημείου της δεκτικότητάς μας.

Κατά τη διάρκεια του Σάτσανγκ πολλοί άνθρωποι λένε: «Ο Διδάσκαλος με κοιτούσε». Ίσως εκείνος όχι μόνο να δίνει τις ματιές του ταυτόχρονα σε όλους μέσα στο Σάτσανγκ, αλλά ενώ μιλά σε μας, μπορεί να φροντίζει συγχρόνως μαθητές του και τους μαθητές του Διδασκάλου του σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο Διδάσκαλος δεν είναι κάποιος που εργάζεται μόνο σε μία έκταση ενός μέτρου και εξήντα εκατοστών και ζει σε μια ορισμένη τοποθεσία και σε ένα ορισμένο κτίριο και σε ένα ορισμένο μέρος μέσα σε κάποιο κτίριο. Ο Διδάσκαλος δεν είναι μία ξεχωριστή φυσική οντότητα. Αυτόματα πολλαπλασιάζει τον εαυτό του με τον αριθμό των ανθρώπων που πρέπει να φροντίσει και μπορεί να είναι με τον καθέναν από τους μαθητές του την ίδια ώρα και στιγμή. Με γυμνό οφθαλμό, τον βλέπουμε να μιλάει σε έναν άνθρωπο, αλλά αν θέλει, μπορεί να γνωρίζει ταυτόχρονα τα πάντα που συμβαίνουν σε κάθε άτομο μέσα στον κύκλο της Χάρης του. Ίσως να μιλά με τη φυσική του παρουσία σε οποιονδήποτε από εμάς και την ίδια ώρα ίσως να παίρνει έναν άλλο άνθρωπο έξω από το σώμα και να βοηθά και έναν τρίτο άνθρωπο αλλού. Ταυτόχρονα καθοδηγεί και προστατεύει όλα του τα παιδιά σύμφωνα με τις ανάγκες του καθενός. Ο Διδάσκαλος μπορεί να μιλά σε κάποιον στην Ινδία και συγχρόνως να εμφανίζεται με τη φυσική του μορφή σε κάποιον άλλον στην Αμερική. Σας είπα ότι κατά τη διάρκεια της παιδική μου ηλικίας, ο Χαζούρ μου εμφανίστηκε με τη φυσική του μορφή και μου έδωσε χρήματα για να αγοράσω τα σχολικά βιβλία των ασκήσεων μου, ενώ ήταν στην πραγματικότητα εκατοντάδες μίλια μακριά.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Παίρνουμε μεγαλύτερη ώθηση όταν ο Διδάσκαλος μας σκέπτεται από μακριά παρά όταν εκείνος μας αντικρίζει με τη φυσική του μορφή και μας μιλάει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί να πάρουμε μεγαλύτερη ώθηση όταν ο Διδάσκαλος μας μιλά εδώ ή μπορεί να την πάρουμε όταν καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου στο δικό μας σπίτι. Ο Διδάσκαλος μπορεί να είναι με τη φυσική του μορφή μαζί μας εκεί και ακόμα και να μας μιλά. Ο Διδάσκαλος μπορεί να πολλαπλασιάσει τη φυσική του μορφή. Με τη μορφή του Σαμπντ, ο Διδάσκαλος είναι παντού, αλλά ακόμα και στη φυσική μορφή μπορεί να εμφανίζεται συγχρόνως σε περισσότερα από ένα μέρη.

Μερικές φορές δύο άνθρωποι κάθονται μαζί και ο Διδάσκαλος εμφανίζεται στον έναν με τη φυσική του μορφή και ο άλλος άνθρωπος ίσως να μην τον βλέπει. Ο ένας άνθρωπος λέει: «Κοίταξε, εκεί είναι ο Διδάσκαλος» και ο άλλος ρωτά: «Πού είναι ο Διδάσκαλος;» Ο πρώτος λέει: «Βγαίνει από το αυτοκίνητο και έρχεται προς εδώ». Ο άλλος άνθρωπος κοιτάζει γύρω, αλλά δεν βλέπει τίποτε. Τότε, όταν ο Διδάσκαλος έρχεται κοντά αισθανόμαστε σε μεγάλο βαθμό ειρήνη και παρηγοριά. Τέτοιο κατευναστικό αποτέλεσμα, τα λόγια δεν μπορούν να το εκφράσουν! Πως δρα ο Διδάσκαλος είναι κάτι αδύνατο να μας γίνει καταληπτό.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Λοιπόν για να λάβουμε τις ματιές του Διδασκάλου, δεν πρέπει να είμαστε στη φυσική του παρουσία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, μπορούμε να λάβουμε τις ματιές του Διδασκάλου ακόμα και στο σπίτι μας, Εκείνος μπορεί να εμφανίζεται σε μας οπουδήποτε. Αλλά αν δεν είμαστε σε φυσική επαφή με τον Διδάσκαλο, τότε η αγάπη μας θα πρέπει να είναι τόσο δυνατή ώστε να είμαστε σε άμεση επαφή μαζί του μέσα από τα φτερά της αγάπης μας. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν συνήθιζε να μας λέει ότι όταν ο Διδάσκαλος μυεί έναν σικχ *(μαθητή),* κάθεται μέσα στον μαθητή και δεν τον αφήνει έως ότου φθάσει στην Αιώνια Κατοικία του. Όταν αναφερόμαστε στους μυημένους εννοούμε και εκείνους που είναι επίσημα μυημένοι μέσω του προφορικού λόγου, καθώς επίσης και εκείνους που μυήθηκαν μέσω των θείων ματιών του Διδασκάλου ή μέσω της μεταφοράς της σκέψης Του.

Όλοι οι μυημένοι μπορούν να απολαμβάνουν την έκσταση της ματιών αγάπης του Διδασκάλου οπουδήποτε βρίσκονται. Ο Διδάσκαλος πάντοτε κάθεται μέσα τους και τους παρακολουθεί. Αν προσπαθήσουν, μπορούν να έλθουν σε άμεση επαφή με τον Διδάσκαλό τους, οπουδήποτε και αν αυτός βρίσκεται

ΜΑΘΗΤΗΣ: Όταν καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου σε απόσταση από Εκείνον και αρχίζουμε να αισθανόμαστε μακαριότητα, πώς μπορούμε να πούμε αν αυτό έρχεται από την προσοχή του Διδασκάλου πάνω σε μας εκείνη τη στιγμή ή από την ανάμνησή μας που ήμασταν μαζί του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όποτε αρχίζουμε να θυμόμαστε τον Διδάσκαλο θα πρέπει πάντοτε να λαμβάνουμε υπόψη μας ότι είναι εκείνος που μας θυμάται.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Υπάρχει διαφορά μεταξύ τού να βάζει ο Διδάσκαλος την εξωτερική του προσοχή πάνω σε έναν μαθητή σε αντίθεση με το ότι ο Διδάσκαλος έχει πάντοτε τους μαθητές του στο μυαλό του; Υπάρχει επιπλέον προσοχή κατ' αυτήν την έννοια;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, μερικές φορές δίνεται επιπλέον προσοχή.

ΜΑΘΗΤΗΣ: Υπάρχει κάποιος τρόπος να γίνουμε δεκτικοί στο να γνωρίζουμε πόσο χρόνο θα πρέπει να παραμένουμε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου; Ποτέ δεν γνωρίζω πότε είναι σωστό να είμαι στη φυσική του παρουσία και για πόσο χρονικό διάστημα να παραμένω στην παρουσία του. Ποιος είναι ο σωστός κώδικας συμπεριφοράς και ο σωστός τρόπος να συμπεριφερόμαστε, προκειμένου να είμαστε γεμάτοι σεβασμό προς τον Διδάσκαλο; Ξέρω ότι όλοι αγαπούν τον Διδάσκαλο, αλλά οι ιδέες μας πάνω στο ποιο είναι το σωστό πρωτόκολλο και τι είναι μέσα στο πλαίσιο σεβασμού, απαιτούν κατευθυντήριες οδηγίες.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτή είναι παράδοξη ερώτηση. Υποθέτω ότι η βασική σου ερώτηση είναι σχετικά με το να είμαστε με τον Διδάσκαλο. Ας αναλογιστούμε πρώτα τι σημαίνει να είμαστε αληθινά με τον Διδάσκαλο. Το να είμαστε αληθινά με τον Διδάσκαλο, στο φυσικό επίπεδο, είναι στην πραγματικότητα να είμαστε χαμέ-

νοι μέσα σε Εκείνον. Όταν είμαστε με τον Διδάσκαλο, θα πρέπει να έχουμε πλήρη σεβασμό. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ κάποτε έγραψε στον Χαζούρ: «Θέλω να αγαπώ τον Διδάσκαλο, αλλά θέλω αγάπη γεμάτη σεβασμό». Λέγεται ότι, όταν ο Χαζούρ έλαβε εκείνο το γράμμα, το έβαλε στο στήθος του και είπε: «Και εγώ θέλω αγάπη γεμάτη σεβασμό».

Λοιπόν, όποτε είμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, θα πρέπει ο σεβασμός μας να είναι αυθόρμητος. Ο σεβασμός δεν είναι κάτι που επιβάλλεται πάνω σε μας απ' έξω. Το να έχουμε σεβασμό δεν είναι ένας ρόλος που αναλαμβάνουμε. Ο σεβασμός, η ευλάβεια και η υπακοή έρχονται αυτόματα και αυθόρμητα από μέσα μας. Δεν είναι φυσικές πράξεις. Το να καθόμαστε με διπλωμένα χέρια και να σκύβουμε το κεφάλι, είναι ακριβώς μια φυσική αντίδραση, ή από το διανοητικό επίπεδο, ή για να ακολουθούμε την παράδοση έτσι ώστε να κρατάμε ίσως τον εαυτό μας ψηλά στην εκτίμηση των άλλων, όμως αυτό δεν είναι σεβασμός, αυτό δεν είναι το να είμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου. Αν έχουμε ειλικρινή σεβασμό για τον Διδάσκαλο και αληθινά καθόμαστε στην παρουσία του με όλη μας την ύπαρξη, γινόμαστε ένα μεγάλο μάτι και ένα μεγάλο αυτί. Αν είμαστε πραγματικά στην παρουσία του Διδασκάλου, δεν θα έπρεπε να είμαστε ενήμεροι για κανέναν άλλον στη συγκέντρωση. Αν είμαστε ενήμεροι για οποιονδήποτε στη συγκέντρωση, αυτός πρέπει να είναι μόνον ο Διδάσκαλος και αν ακούμε οποιαδήποτε λόγια στη συγκέντρωση, αυτά θαπρέπει να είναι μόνο τα λόγια του Διδασκάλου. Αν έχουμε την καλή τύχη να είμαστε με τον Διδάσκαλο σε αυτή την κατάσταση της μακαριότητας, ακόμα και για μικρό χρονικό διάστημα, αυτό είναι αιωνιότητα. Αν είμαστε συνεχώς ενήμεροι της παρουσίας των άλλων, αν είμαστε συνεχώς γνώστες τού τι λένε οι άλλοι και πώς συμπεριφέρονται οι άλλοι, τότε ακόμα και μια ολόκληρη ζωή να περάσουμε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου είναι στην πραγματικότητα σαν να είμαστε μακριά από την παρουσία του Διδασκάλου.

Όταν είμαστε διαποτισμένοι με αφοσίωση και οι πράξεις μας καθοδηγούνται από την αυθόρμητη αγάπη του Διδασκάλου, σταθερά καθόμαστε ήσυχα με όλη μας την προσοχή εστιασμένη στον

Διδάσκαλο. Τότε μία γέφυρα αναπτύσσεται από καρδιά σε καρδιά, από μάτια σε μάτια και από ψυχή σε ψυχή. Μία πολύ πιο ανυπέρβλητη μορφή κατανόησης δημιουργείται και μία θεσπέσια μορφή τηλεπάθειας που θα καθοδηγεί όλες μας τις πράξεις. Όταν είμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου και υπάρχει η παραμικρή χειρονομία ότι θα έπρεπε να αφήσουμε εκείνο το μέρος – όχι μόνο μία φυσική χειρονομία, αλλά η παραμικρή χειρονομία στην σκέψη – τότε αυτόματα θα πρέπει να φύγουμε. Η ανώτερη και πλέον ανυπέρβλητη μορφή τηλεπάθειας θα έχει δημιουργηθεί μέσα μας και τότε, ακόμα και όταν φύγουμε, θα είμαστε ακόμα στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Η καλύτερη επιλογή είναι να είμαστε με τον Διδάσκαλο, όταν Εκείνος θέλει να είμαστε εκεί, ή όταν εσείς πρέπει να μιλήσετε για κάτι με εκείνον ή να του κάνετε μία ερώτηση. Άλλες φορές μπορεί να είσαστε στο δωμάτιό σας, μπορεί να είσαστε σε έναν οπωρώνα ή κάτω από ένα δένδρο, μπορεί να είσαστε στην όχθη ενός καναλιού ή κάτω από τον έναστρο ουρανό ή στην ηλιοκαμένη έρημο. Οπουδήποτε και αν είσαστε, ο Διδάσκαλος μπορεί να είναι μαζί σας συνεχώς.

Όποτε έχουμε μία ευκαιρία να είμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, ο σκοπός της επίσκεψής μας θα εξυπηρετηθεί αν, όταν επιστρέψουμε στο δικό μας σπίτι, καθίσουμε για διαλογισμό ζητώντας τη Χάρη του. Τότε υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και ερχόμαστε σε επαφή με τον Διδάσκαλο Εσωτερικά.

Όταν αναπτύξουμε καλή δεκτικότητα, θα γνωρίζουμε ποιες είναι οι κατάλληλες ώρες για να είμαστε με τον Διδάσκαλο στο φυσικό επίπεδο και ποιες δεν είναι οι κατάλληλες ώρες. Αν μάθουμε αυτή την τέχνη, μπορούμε να κλέψουμε τον Διδάσκαλο, μπορούμε να τον μεταφέρουμε μαζί μας μέσα στα μάτια μας, μέσα στην καρδιά μας και μέσα στην ψυχή μας. Τότε, οποτεδήποτε θέλουμε θα μπορούμε να έχουμε τον Διδάσκαλο μαζί μας και όσο πιο νωρίς μάθουμε αυτή την τέχνη τόσο το καλύτερο.

*(Τα ακόλουθα είναι από μία συνεδρία ερωταποκρίσεων
που δόθηκε από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ
τα απογεύματα της 14ης και 15ης Μαρτίου του 1977).*

ΓΕΜΙΣΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι δυνατόν οι καρμικές αντιδράσεις να εμποδίσουν την πνευματική πρόοδο κάποιου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Διδάσκαλός μας συνήθιζε να μας λέει ότι, όσον αφορά τις καρμικές αντιδράσεις, υπάρχουν δύο ζώνες. Η μία είναι μία ελεγχόμενη ζώνη και η άλλη είναι μία ελεύθερη ζώνη. Όσον αφορά την ελεγχόμενη ζώνη, αυτή περιλαμβάνει πράγματα όπως την υγεία και την ασθένεια, τον πλούτο και τη φτώχεια, την κοινωνική θέση κάποιου στη ζωή, αν είναι ψηλά ή χαμηλά, την τιμή και την ατίμωση και διάφορες συμφορές που μπορεί να μας συμβαίνουν. Αυτές είναι το αποτέλεσμα των αντιδράσεων του παλιού μας κάρμα και κανονικά πρέπει να τις περάσουμε. Αλλά τη στιγμή που ερχόμαστε στα Πόδια του Διδασκάλου, τότε τα περισσότερα αφήνονται στα χέρια του. Πρακτικά σε όλες τις περιπτώσεις εκείνος μετριάζει τις κακές αντιδράσεις και τις απαλύνει. Τις ελαττώνει σε μεγάλο βαθμό. Όπως λέει και η παροιμία, μερικές φορές η αγχόνη περιορίζεται σε τσίμπημα βελόνας. Αλλά είμαστε τόσο αδύναμοι που ακόμα και ένα τσίμπημα βελόνας θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ. Νομίζουμε ότι υποφέρουμε μεγάλο πόνο, μεγάλη αγωνία και αυτό οφείλεται στο παλιό μας κάρμα.

Τώρα έρχεται το μελλοντικό κάρμα – οι μελλοντικές μας αντιδράσεις – έχουμε μία ελεύθερη ζώνη. Σε αυτή την ελεύθερη ζώνη, με τη Χάρη του Διδασκάλου, μπορούμε να διαλέξουμε την κατεύθυνση που πρέπει να πάρουμε, αλλά αυτό γίνεται μόνον αν παραδώσουμε τον εαυτό μας εντελώς στον Διδάσκαλο, οπότε εκείνος μας παρέχει δύναμη και καθοδηγεί τα βήματά μας. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να μας λέει ότι η ελεύθερη ζώνη είναι σε

συμφωνία με την ένταση της δικής μας δύναμης θέλησης. Ένας άνθρωπος με δυνατή δύναμη θέλησης, κατάλληλα υποστηριζόμενος από την καλοσύνη και την Χάρη του Διδασκάλου, μπορεί πάντοτε να ελέγχει το μέλλον του, συμπεριλαμβανομένης της προόδου του στο Μονοπάτι. Ο αδύναμος άνθρωπος δεν μπορεί να αντλήσει το πλήρες όφελος, αν και ο Διδάσκαλος μπορεί να μας πλημμυρίζει με τη Χάρη του. Αυτή η Χάρη μας μεταμορφώνει και γεμίζουμε με ορθή κατανόηση στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη. Τότε η πνευματική μας πρόοδος είναι εξασφαλισμένη με έναν ήπιο τρόπο και η ευλογία του της ορθής κατανόησης, με τη σειρά της, αποσπά περισσότερη Χάρη του Διδασκάλου. Κατ' αυτό τον τρόπο συμπληρώνεται ένας κύκλος μεταξύ της Χάρης και των ορθών πράξεων. Αν μπορούμε, μέσω της Χάρης και της φιλευσπλαχνίας του Διδασκάλου, να συνεχίσουμε αυτό τον κύκλο, τότε η πρόοδός μας στο Πνευματικό Μονοπάτι είναι εξασφαλισμένη. Μόνον ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μπορεί να μας ευλογήσει με "θεϊκή ταχύτητα" στο Θεϊκό Μονοπάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος πράγματι μας πληροφορεί από πριν για τον επερχόμενο θάνατό μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, μας πληροφορεί. Εγώ ο ίδιος έχω συναντήσει περίπου είκοσι τέσσερις περιπτώσεις όπου ο Διδάσκαλος έχει πληροφορήσει τους μαθητές σχετικά με το χρόνο που θα επισυμβεί ο θάνατός τους. Και σε περίπου δέκα περιπτώσεις οι μαθητές τον γνώριζαν τουλάχιστον δεκαπέντε μέρες πριν. Σε πολλές περιπτώσεις γίνεται γνωστό μία ή δύο μέρες πριν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι δυνατόν ένας Διδάσκαλος να μπορεί να αναβάλει τον θάνατο ενός μαθητή έτσι ώστε αυτός να μπορεί να κάνει περισσότερη πνευματική πρόοδο, πριν φύγει από τη Γη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τα πάντα είναι δυνατά, αλλά οι Διδάσκαλοι σπάνια το κάνουν. Σε έναν στίχο από έναν μεγάλο μύστη λέγεται:

«Ο Αγαπημένος μου έχει εμφανισθεί και
ο θάνατος είναι επίσης εδώ.
Εγώ κοιτάζω μέσα στα μάτια του Αγαπημένου μου,
και ο θάνατος στέκεται ανήμπορος.

Όσο εγώ συνεχίζω να κοιτάζω
μέσα στα μάτια του Αγαπημένου μου,
ο θάνατος είναι υποχρεωμένος να στέκει ανήμπορος
και να με περιμένει».

Παρόμοια ο Διδάσκαλος μας έλεγε για μερικά περιστατικά που βασίζονταν στη δική του ζωή: Πήγαινε δίπλα σε έναν μαθητή που πέθαινε – και σε μία περίπτωση ο άνθρωπος που πέθαινε δεν είχε επίσημα μυηθεί – και ξαφνικά ο Άγγελος του Θανάτου ήρθε, αλλά δεν μπορούσε να μπει στο ίδιο δωμάτιο που ήταν ο Διδάσκαλος, έπρεπε να στέκεται απ' έξω. Κατά τη διάρκεια που ο Διδάσκαλος ήταν εκεί, δεν μπορούσε να συμβεί τίποτε στον ασθενή, αλλά τη στιγμή που ο Διδάσκαλος άφησε το δωμάτιο, ήρθε το τέλος και ο ασθενής πέθανε. Λοιπόν οι Διδάσκαλοι μπορούν να κάνουν ό,τι τους αρέσει. Είναι Κύριοι και των δύο κόσμων, αλλά κανονικά δεν αναμιγνύονται στον προκαθορισμένο χρόνο του θανάτου μας.

Είναι αλήθεια ότι και ένας γιατρός δεν μπορεί να παρατείνει τη ζωή κάποιου. Έτσι συνέβη και στη ζωή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο οποίος εισέβαλε στην Ινδία. Είπε σε ένα γιατρό: «Θα σου δώσω το μισό μου βασίλειο, αν μου δώσεις άλλη μισή ώρα ζωής, επειδή θέλω να δω τη μητέρα μου που έρχεται». Ο γιατρός απάντησε: «Δεν μπορώ αυτό να το κάνω». Τότε ο Αλέξανδρος του είπε: «Είμαι προετοιμασμένος να σου δώσω ολόκληρο το βασίλειό μου» και τότε ο γιατρός αναφώνησε: «Μπορεί να μου δώσεις ολόκληρο το βασίλειό σου αλλά και ολόκληρο τον κόσμο, αλλά δεν μπορώ να παρατείνω τη ζωή σου ούτε κατ' ελάχιστο!»

Αλλά αυτή είναι η δύσκολη θέση ενός συνηθισμένου γιατρού, όχι ενός πνευματικού γιατρού, ενός πνευματικού Διδασκάλου. Ένας πνευματικός Διδάσκαλος είναι ο κριτής του πεπρωμένου μας. Υπάρχουν ακόμα ορισμένες περιπτώσεις όπου ο Διδάσκαλος έχει δώσει σε κάποιους ανθρώπους παράταση ζωής. Εξαρτάται από το θέλημα του Διδασκάλου, αλλά αυτό είναι μάλλον μία εξαίρεση παρά ο κανόνας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τα φυτά υποφέρουν, είναι ικανά να σκέπτονται και να αισθάνονται. Είναι ευτυχισμένα, αλλά κλαίνε αν εμείς προ-

σπαθούμε να τα πληγώσουμε. Αυτή η αδελφή μου είναι χορτοφάγος και λέει ότι αντιμετωπίζει δυσκολία στο να τρώει φυτά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι σωστό, αδελφή. Ξέρετε όμως, έχει δοθεί απάντηση σε αυτό πολύ όμορφα από τον αγαπημένο μας Διδάσκαλο στο βιβλίο Του, «Ο Τροχός της Ζωής». Υπάρχουν πέντε κατηγορίες ζωής στη Δημιουργία. Αυτές είναι τα φυτά, τα έντομα, τα πουλιά, τα ζώα και ο άνθρωπος. Κάθε μία από αυτές είναι φτιαγμένη από διαφορετικά στοιχεία. Τα φυτά έχουν μόνο το στοιχείο του νερού, τα έντομα έχουν δύο στοιχεία, τα πουλιά έχουν τρία, τα ζώα έχουν τέσσερα και ο άνθρωπος έχει και τα πέντε στοιχεία. Καθώς ανεβαίνετε στην εξελικτική κλίμακα, ο αριθμός των στοιχείων αυξάνεται. Αυτός είναι ο λόγος που ακόμα και στο δικό μας δικαστικό σύστημα, αν ξεριζώσετε μερικά φυτά, ίσως σας επιβληθεί πρόστιμο μερικές ρουπίες αν και συνήθως αυτό περνάει απαρατήρητο. Στην περίπτωση των εντόμων και ακόμα και των πτηνών, επίσης περνά απαρατήρητο. Αλλά, αν σκοτώσετε ένα ζώο, αν σκοτώσετε έναν βούβαλο ή μία αγελάδα, θα σας επιβληθεί πρόστιμο τριακόσιες ή τετρακόσιες ή πεντακόσιες ρουπίες. Και στην περίπτωση που σκοτώσετε έναν άνθρωπο, γενικά πρέπει να δώσετε ζωή για τη ζωή ή είναι η περίπτωση που κάποιος καταδικάζεται σε ισόβια κάθειρξη.

Όταν ένας άνθρωπος ζει σε αυτόν τον κόσμο, δεν μπορεί να αποδράσει, όταν διαπράξει αμάρτημα ή καταστρέψει μία ζωή για να ζήσει. Αλλά οι Άγιοι πάντοτε μας ζητούν να ζούμε με την ελάχιστη καταστροφή ζωής. Μας ζητούν να μην τρώμε τη σάρκα των ζώων, αλλά να τρώμε φυτά, επειδή τα φυτά έχουν τον μικρότερο αριθμό στοιχείων μέσα τους. Αυτός είναι ο νόμος της φύσης καθώς όσο πηγαίνει κανείς υψηλότερα στην εξελικτική βαθμίδα ο αριθμός των στοιχείων αυξάνεται και επειδή ο άνθρωπος έχει πέντε στοιχεία, απαγορεύεται να τρώμε τη σάρκα ανθρώπου. Τα ζώα έχουν τέσσερα στοιχεία έτσι διαπράττετε λιγότερη ζημιά τρώγοντάς τα, αλλά παρ' όλα αυτά η ζημιά είναι μεγάλη. Λοιπόν, οι Άγιοι λένε να γίνουμε χορτοφάγοι ώστε να διαπράττουμε την ελάχιστη αμαρτία. Αυτή είναι η φιλοσοφία πολύ όμορφα εξηγημένη στο βιβλίο «Τροχός της Ζωής».

Μια φορά ο αγαπημένος Διδάσκαλος με επέπληξε. Ήταν όταν ήμουν στο Ρισικές το 1948, που ο αγαπημένος Διδάσκαλος έμενε εκεί. Συνηθίζαμε να γευματίζουμε πάνω στα μεγάλα φύλλα ενός δέντρου αντί να χρησιμοποιούμε πιάτα. Ένα βράδυ, που είμαστε επτά άτομα, ακούσια έφερα εννέα φύλλα για να χρησιμοποιηθούν σαν πιάτα. Δεν συνειδητοποίησα τι έκανα! Όταν έφερνα τα φύλλα, συνάντησα τον αγαπημένο Διδάσκαλο που έκανε περίπατο και μου είπε: «Ντάρσι, πόσα φύλλα έφερες;» Τα μέτρησα: ένα, δύο, τρία, τέσσερα... «Εννέα, Κύριε». «Πόσοι άνθρωποι υπάρχουν συμπεριλαμβανομένου του εαυτού σου;» Απάντησα: «Επτά Κύριε». «Τότε γιατί καταστρέφεις δύο επιπλέον φύλλα;» Είπα: «Κύριε, λυπάμαι πολύ». Τότε Εκείνος μου είπε: «Πρόσεχε στο μέλλον. Να φέρνεις μόνο το σύνολο των φύλλων που είναι ίσο με το σύνολο των ανθρώπων που πρέπει να φάνε». Ήταν τόσο αυστηρός. Σας λέω αυτό για να δείξω την αξία που έδινε ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος σε κάθε φυτό, σε κάθε φύλλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε παρακαλώ να μου δώσετε τη συμβουλή για να κάνω κάτι που μου είναι πολύ απαραίτητο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αδελφέ μου, είναι πολύ απλό. Να προσπαθείς να διαμορφώνεις τη ζωή σου σύμφωνα με τις οδηγίες του αγαπημένου μας Διδασκάλου. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να ζεις μία ηθική ζωή και να δίνεις μεγάλη σημασία στην αγνότητα, στην ταπεινοφροσύνη και στο να λες γλυκές κουβέντες. Θα πρέπει να κερδίζεις τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου σου, να περιορίσεις τις προσωπικές σου ανάγκες, να βοηθάς τους άλλους στον μέγιστο δυνατό βαθμό και να έχεις αγάπη και συμπόνια για ολόκληρη τη Δημιουργία. Θα πρέπει να κάνεις αυτο-ενδοσκόπηση και να αναπτύξεις πλήρη αυτοπαράδοση στον Διδάσκαλο. Θα πρέπει να έχεις τόση μεγάλη αγάπη για εκείνον ώστε να βάζεις τον Διδάσκαλο πρώτο και τον κόσμο δεύτερο. Πρέπει να αφιερώνεις χρόνο τακτικά για διαλογισμό με πλήρη πίστη στον Διδάσκαλο. Αυτή η αγάπη για τον Διδάσκαλο θα δημιουργήσει μία ένταση στην επιθυμία σου να δεις την Φωτεινή του Μορφή και να πιεις από τα μεθυστικά του μάτια. Αυτή η έντονη λαχτάρα να έχεις μία φευγαλέα ματιά από τον Διδάσκαλο και να γίνεις ένα με εκείνον

θα πρέπει να αναπτυχθεί με τέτοια ένταση ώστε αυτή να λιώνει την καρδιά σου και να αναβλύζει από τα μάτια σου με τη μορφή δακρύων, δακρύων χωρισμού, δακρύων αγωνίας. Όταν φθάσεις σε αυτό το στάδιο, ο Διδάσκαλός σου θα έρθει και θα ακολουθήσει ο Θεός και θα συγχωνευθείς με Αυτούς. Αυτή είναι η αγάπη που θα πρέπει να αναπτύξεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μία βασική δυσκολία στη ζωή μου είναι ο συνεχής φόβος της ζωής. Η μόνη ώρα που αισθάνομαι ασφαλής είναι μέσα στο δικό μου σπίτι. Μόλις φεύγω για δουλειά γεμίζω με φόβο. Αισθάνομαι σαν να έχω ασφάλεια μόνο στο σπίτι και στην παρουσία του ζωντανού Διδασκάλου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αλλά ο Διδάσκαλος είναι πάντοτε μέσα σου. Από τη στιγμή που σε μύησε, Εκείνος πήρε τη θέση του μέσα σου και εκεί θα παραμένει πάντοτε. Αυτός είναι πάντοτε μαζί σου. Βρίσκεται βαθιά μέσα στη ψυχή σου. Γιατί θα έπρεπε να έχεις αυτό το συναίσθημα του φόβου; Η ζωή σου δεν είναι πλέον στα χέρια σου, η ζωή σου είναι στα χέρια του Διδασκάλου σου – και δεν έχει διαφορά αν είσαι εδώ ή στη Γερμανία. Ο Σεχ Σάντι έχει πει: «Η καρδιά μου και τα μάτια μου είναι πάντοτε μαζί σου, δεν θα πρέπει ποτέ να φαντάζεσαι ότι είσαι μόνος». Λοιπόν η Χάρη του Διδασκάλου υπάρχει πάντοτε, δεν έχει σημασία αν είσαι στο Δελχί ή στη Φρανκφούρτη. Ακόμα ούτε και ο Άγγελος του Θανάτου δεν μπορεί να σε αγγίξει. Γιατί θα έπρεπε να υπάρχει φόβος στη ζωή σου, όταν έχεις έρθει κάτω από τις προστατευτικές φτερούγες του Διδασκάλου σου; Γιατί θα έπρεπε να έχεις τον παραμικρό φόβο, αφού καταλαβαίνεις ότι Εκείνος καθοδηγεί το κάθε σου βήμα;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτός ο φόβος καταλήγει σε συνεχή ένταση των νεύρων και του σώματός μου και πρέπει να παίρνω ηρεμιστικά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σε παρακαλώ, μην παίρνεις ηρεμιστικά, δεν θα πρέπει να το κάνεις αυτό. Να παίρνεις Kalifos. Δύο ταμπλέτες θα πρέπει να παίρνονται τέσσερις φορές την ημέρα. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε να λέει ότι αυτό το φάρμακο μπορούσε να ληφθεί για νευρικές διαταραχές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά δεν μπορώ να αισθανθώ ευτυχισμένος και

αυτό πάντοτε με κάνει να αισθάνομαι λυπημένος, ειδικά αν οι άνθρωποι γύρω μου είναι ευτυχισμένοι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν οι άνθρωποι είναι ευτυχισμένοι με κορίτσια, με ποτά και άσχημα αστεία, θα πρέπει να γνωρίζεις ότι αυτό λανθασμένα θεωρείται, αλλά δεν είναι ευτυχία. Τέτοια πράγματα δεν φέρνουν ευτυχία στην ψυχή, αλλά ίσως δίνουν ευτυχία στο νου. Αν πάντοτε κοιτάζεις Εσωτερικά τον Διδάσκαλο, υπάρχει μία σύνδεση μεταξύ καρδιάς σου και Καρδιάς του, ματιών σου και Ματιού του και Ψυχής σου και Ψυχής του. Ο Διδάσκαλος είναι ο Ωκεανός της Πανσυνειδητότητας και η ψυχή σου είναι μία συνειδητή οντότητα και είναι αυτή που δημιουργεί αληθινή ευτυχία Εσωτερικά. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος πάντοτε έλεγε: «Να είστε εύχαρεις» Go Jolly. Λοιπόν όλο αυτό που πρέπει να κάνεις είναι να σκέπτεσαι πάντοτε τον Διδάσκαλο, ο οποίος είναι όλο χαρά και έκσταση, ο οποίος είναι όλο συμπόνια και οίκτο, ο οποίος είναι προσωποποιημένη αγάπη και τότε και εσύ επίσης θα τα έχεις όλα αυτά. Αν εκείνος έχει 100% αυτές τις ιδιότητες, εντάξει, εσύ ακόμα και αν πάρεις μόνο ένα 1%, τότε η ζωή σου θα αλλάξει και θα γεμίζει όλο και περισσότερο με αυτή την ίδια χαρά και έκσταση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι αυτό κάποιο είδος διανοητικής καρμικής αντίδρασης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η διανοητική μας κατάσταση είναι ελεύθερη στα χέρια μας. Αν η διανοητική σου κατάσταση είναι υγιής, μπορείς να διαχειριστείς όλες τις καρμικές σου αντιδράσεις χρησιμοποιώντας τη δική σου θέληση. Αν σκέπτεσαι τον Διδάσκαλό σου, την ομορφιά του, αν χάνεις τον εαυτό σου στην έκσταση και τη μέθη του, τότε κάθε πόρος του σώματός σου θα γεμίσει με αγάπη και χαρά, με ειρήνη και μέθη, ανεξάρτητα από το ποιες καρμικές αντιδράσεις πρέπει να υποστείς. Αλλά, αν ο νους σου παραμένει συνεχώς στη γεμάτη θλίψη κατάστασή σου, τότε όλος ο κόσμος δεν θα μπορεί να σου προσφέρει καμία παρηγοριά. Πάρε μια απόφαση λοιπόν και αυτή θα είναι δική σου επιλογή. Μπορείς μόνο να ευλογηθείς από τον Διδάσκαλο, να ζεις τη ζωή με ένα χαμόγελο στα χείλη σου. Διώξε τα πάντα που στριφογυρίζουν μέσα σου. Σταμάτα αυτούς του φόβους και τις θλίψεις. Γέμισε τον εαυτό σου με

την αγάπη του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ συνήθιζε να λέει ότι θα πρέπει να διατηρούμε το σώμα μας υγιές. Δεν βρήκα τίποτα στις Γραφές σχετικά με αυτό. Θα μπορούσατε να μου δώσετε κάποια συμβουλή πάνω σε αυτό το θέμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Για να είσαι υγιής θα πρέπει να είσαι αγνός, πρέπει να ελέγχεις το σεξ στη σκέψη, στον λόγο και την πράξη. Μόνον τότε θα είσαι υγιής. Πρέπει να φροντίζεις ώστε το ζωτικό σου υγρό να μην χάνεται. Μόλις έρθεις μέσα στην ακτινοβολία του ζωντανού Διδασκάλου, η λάμψη του λειτουργεί σαν ένας φυσικός θεραπευτής. Σε περιπτώσεις καρκίνου δίνουν στους ασθενείς ραδιενεργή θεραπεία και αυτό είναι γνωστό ότι τους θεραπεύει. Αλλά η ακτινοβολία του Διδασκάλου είναι πολύ πιο δυνατή, επειδή είναι θεϊκή ακτινοβολία, ενώ αντιθέτως η άλλη είναι υλική. Αν πάρουμε την ύψιστη ακτινοβολία του Διδασκάλου μας, γεμίζουμε με υγεία και χαρά: ο νους μας και το σώμα μας θεραπεύονται.

Ένας ποιητής έχει πει: «Αν δω το πρόσωπο του Αγαπημένου μου, όταν έρθει να ρωτήσει για την υγεία μου, μία λάμψη εμφανίζεται στο πρόσωπό μου – ο ασθενής είναι ήδη καλύτερα».

Είσαστε τυχεροί που ο Διδάσκαλος σάς έχει κάτω από την φροντίδα του και αυτό είναι μόνο μέσω της συμπόνιας του, Αυτός είναι ο Κύριος της Συμπόνιας. Μερικές φορές οι μαθητές γράφουν στον Διδάσκαλο και του λένε τα προβλήματά τους, τις ασθένειές τους και πριν ο Διδάσκαλος λάβει το γράμμα, αυτοί αισθάνονται καλύτερα καθώς όλα γίνονται μέσω μεταβίβασης της σκέψης. Είναι θέμα καρδιάς προς Καρδιά, οφθαλμού προς Οφθαλμόν και Ψυχής προς Ψυχή. Γίνεστε ένα κανάλι της Πηγής όλης της υγείας που είναι ο Διδάσκαλός σας και, κατ' αυτόν τον τρόπο, και εσείς επίσης θα γίνετε τέλειοι.

Μια φορά ήμουν πολύ άρρωστος. Σχεδόν πέντε ή έξι γιατροί ήρθαν να διαγνώσουν την πάθηση, αλλά δεν μπορούσαν να βοηθήσουν. Τότε ο Διδάσκαλος με επισκέφθηκε για δεκαπέντε ή είκοσι λεπτά. Λίγο αργότερα ένας άλλος γιατρός ήρθε και βλέποντάς με ρώτησε: «Πού είναι ο ασθενής;» Βλέπετε είχα αναρρώσει τόσο γρήγορα που δεν ήξερε ότι ήμουν εγώ αυτός που ήταν άρρωστος.

Τα μάτια του Διδασκάλου έχουν μία θεραπευτική δύναμη όπως το χέρι του Χριστού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η μητέρα μου δεν είναι μυημένη. Θα την φροντίσετε όταν πεθάνει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, οπωσδήποτε. Ο Διδάσκαλος φροντίζει ιδιαίτερα τους γονείς, τις αδελφές και τους αδελφούς των μαθητών του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν πεθάνει, είναι καλύτερα να κάψω το σώμα της ή θα πρέπει να κάνουμε κηδεία που είναι συνηθισμένη στη Δύση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό εξαρτάται εξ ολοκλήρου από σένα. Η ψυχή αφήνει το σώμα την ώρα του θανάτου. Δεν επιστρέφει, επομένως πραγματικά δεν έχει σημασία οτιδήποτε κάνεις. Είναι αρκετό για σένα να γνωρίζεις ότι η ψυχή φροντίζεται.

(Αυτή η συνεδρία ερωταποκρίσεων πραγματοποιήθηκε στις 23-8-1976, στο Κιρπάλ Μπαβάν, στο Ν. Δελχί).

ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι εννοούσε ο Διδάσκαλος λέγοντας να είναι κανείς ειλικρινής με τον εαυτό του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Βασικά, μπορείς να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου, όταν συνειδητοποιείς ποιος είσαι. Όταν έχεις Αυτογνωσία, τότε μόνο μπορείς να γνωρίζεις τι σημαίνει να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου. Παρόμοιες διδασκαλίες υπάρχουν σε όλες τις θρησκείες. Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι Αυτογνωσίας και Θεογνωσίας. Βασικά πρέπει να καταλάβεις ποιος είσαι και μετά θα γνωρίσεις πώς μπορείς να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου.

Είσαι πολύ τυχερός που έχεις πάρει την ανθρώπινη μορφή, η οποία είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας. Και το αληθινό ιδανικό της ανθρώπινης ζωής σου είναι να μπορέσεις να επικοινωνήσεις με τον Παντοδύναμο, επειδή η ανθρώπινη μορφή είναι η μοναδική μορφή με την οποία μπορείς να επικοινωνήσεις με τον Θεό. Έτσι ό,τι κι αν κάνουμε για να φθάσουμε σε αυτό το αποτέλεσμα, πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας. Οτιδήποτε κάνεις που σε φέρνει πιο κοντά στον τελικό σου στόχο τού να έχεις επαφή με τον Θεό, αυτό είναι το να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου, και οτιδήποτε κάνεις που σε απομακρύνει από τον τελικό σου στόχο σε κάνει ανειλικρινή με τον εαυτό σου. Αυτός είναι ο κανόνας του ντάρμα *(ηθικό καθήκον)*, για τον οποίο συνήθιζε να μας μιλάει ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει η δυνατότητα εφαρμογής αυτού του κανόνα στο φυσικό επίπεδο; Για παράδειγμα, έχω ακούσει την έκφραση που χρησιμοποιείτε, «Να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου». Όταν υπερισχύει ο νους προς μία ορισμένη κατεύθυνση σε βαθμό που να μην μπορείς να καθίσεις για διαλογισμό, να μη θυμάσαι

τον Διδάσκαλό σου, να μην μπορείς να κάνεις τίποτα πνευματικό. Και για χάρη της διανοητικής ισορροπίας, δηλ. το να είναι κανείς ειλικρινής με τον εαυτό του, θα μπορούσε να σημαίνει να είσαι ειλικρινής, να οδηγείσαι προς την κατεύθυνση του νου και να βολεύεσαι έτσι ώστε...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν είναι αυτή η σημασία τού να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου. Διότι όπως σου είπα ο πιο σημαντικός στόχος στη ζωή μας είναι να αποκτήσουμε επικοινωνία με τον Θεό. Όμως, κανένας δεν έχει δει τον Θεό στην απόλυτη μορφή Του. Έτσι, μπορούμε να γνωρίσουμε τον Θεό μόνο μέσω κάποιου ανθρώπινου Πόλου, ο οποίος έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και μέσω του οποίου εργάζεται ο Θεός. Έτσι θα πρέπει να πάμε στα Ιερά του Πόδια, θα πρέπει να πάρουμε τις οδηγίες του, διότι όταν πηγαίνουμε σε αυτούς τους Αγίους, σε αυτούς τους Διδασκάλους, αυτοί μας λένε πάντοτε ότι το πραγματικό εργαστήριο, μέσω του οποίου μπορούμε να επιτύχουμε την επαφή της ψυχής με τον Δημιουργό, είναι το ανθρώπινο σώμα. Αυτή ήταν και η πιο σημαντική συμβουλή των δύο μεγάλων Διδασκάλων, του Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και της Αγιότητάς του Κιρπάλ Σινγκ, στα Πόδια των οποίων είχα το προνόμιο να καθίσω και μάλιστα σε αυτόν τον σύγχρονο κόσμο, όπου η εξωτερική πλευρά της θρησκείας έχει υποβαθμισθεί με την εκτέλεση τελετουργικών πράξεων σε σημείο που οι άνθρωποι να νομίζουν ότι η θρησκεία δεν είναι παρά μία σειρά από τελετουργικά δρώμενα και προλήψεις. Οι Διδάσκαλοι έχουν παρουσιάσει τη θρησκεία σαν μία επιστήμη. Μας είπαν ότι αυτή είναι η πιο τέλεια επιστήμη και ακόμη πως το ανθρώπινο σώμα είναι ένα εργαστήριο μέσω του οποίου μπορεί να επιτευχθεί η επαφή με το Θείο. Από την πρώτη κιόλας μέρα της Μύησης, οι Διδάσκαλοι μας δίνουν μία απευθείας σύνδεση με το Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών, που είναι οι δύο μορφές έκφρασης του Θεού Πατέρα. Όταν εκδηλώθηκε ο Θεός έλαβε δύο μορφές: η μία ήταν το Θείο Φως και η άλλη ήταν η Μουσική των Σφαιρών. Έτσι ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, όπως και όλοι οι Τέλειοι Διδάσκαλοι μέσω αυτών των εκδηλώσεων μας δίνουν μια απευθείας σύνδεση με τον Θεό.

Στη συνέχεια, μας ζητούν να τηρούμε ένα ημερολόγιο αυτοελέγχου. Έχουμε τώρα, για πρώτη φορά, κάποιο μέσον να κάνουμε αυτοενδοσκόπηση σε τακτική βάση. Η αυτοενδοσκόπηση έχει αρχίσει βέβαια να διδάσκεται προ αμνημονεύτων χρόνων. Γνωρίζουμε ότι από πολύ παλιά οι άνθρωποι εξέταζαν καθημερινά τις σκέψεις τους και τα συναισθήματά τους και τον τρόπο για το πώς θα έπρεπε να τα βελτιώσουν. Αλλά τώρα, για πρώτη φορά, ο Διδάσκαλός μάς έδωσε ένα ημερολόγιο αυτοελέγχου. Προς το τέλος της ημέρας σκεπτόμαστε πόσες φορές σφάλαμε σε θέματα όπως η φιλαλήθεια, η μη βία, το θέμα της αγνότητας και τα άλλα και να τα σημειώνουμε καθημερινά.

Έπειτα μας ζητούν να διάγουμε μία πολύ ηθική ζωή, μία ζωή με πολύ αγνότητα. Μας λένε ότι η ηθική ζωή είναι το βασικό σκαλοπάτι της πνευματικότητας. Έτσι, και ο Αγαπημένος Διδάσκαλος έδινε, διαρκώς έμφαση στο θέμα της ηθικής διαβίωσης. Μας έλεγε συχνά ότι είναι δύσκολο να είσαι Άνθρωπος και αντίθετα δεν είναι τόσο δύσκολο να βρεις τον Θεό. Κατόπιν αυτού θα πρέπει πάντα να προσπαθούμε πριν απ' όλα να γίνουμε άνθρωποι, επειδή αν γίνουμε άνθρωποι, θα έχουμε μετά μέσα μας όλες τις αρετές της ευσέβειας και στη συνέχεια με αυτές θα μπορούμε να προοδεύσουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι πολύ γρήγορα. Και για να γίνουμε Άνθρωποι, μας έλεγε, ότι θα πρέπει να διάγουμε μία πολύ ηθική ζωή. Μπορείς να είσαι ειλικρινής με τον εαυτό σου, μόνον και εφόσον ζεις αυτή την ηθική ζωή, κατάλαβες; Αν ξεφύγεις από την ηθική ζωή, αν σκεφθείς ότι κάποιος που δεν ζει μία ηθική ζωή είναι ένας πνευματικός άνθρωπος, αγαπητέ μου αδελφέ, σε πληροφορώ ότι δεν θα μπορέσεις να προοδεύσεις στο Πνευματικό Μονοπάτι. Δεν θα μπορέσεις να γίνεις θεάνθρωπος, αν προηγουμένως δεν γίνεις τέλειος άνθρωπος. Διότι όπως αναφέρεται στις Γραφές σας, ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του.

Κατόπιν αυτού εσύ είσαι η εικόνα του Θεού και πρέπει να έχεις όλες τις ιδιότητες της Θείας Του φύσης. Αν δεν έχεις τις ιδιότητες της ανθρώπινης φύσης, να είσαι δηλ. τέλειος άνθρωπος, δεν θα μπορέσεις να αποκτήσεις τις ιδιότητες της θεϊκής φύσης. Αυτό συμβαίνει μόνον όταν διάγεις ηθική ζωή. Τελικά, για να είσαι ειλι-

κρινής με τον εαυτό σου θα πρέπει να ζεις με ηθική και να διαμορφώσεις τη ζωή σου σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου σου. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να επαναλαμβάνει την πρόταση: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Το μέγιστο όφελος που έχεις από τους Διδασκάλους είναι ότι όταν ζεις τη ζωή σου σύμφωνα με τις διδασκαλίες τους και ζεις μία ηθική ζωή, τότε γίνεσαι ειλικρινής και με τον εαυτό σου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η τροφή που τρώμε έχει κάποια επίδραση στο νου μας; Τι τροφές πρέπει να τρώμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αδελφέ, έχει μεγάλη επίδραση στο νου μας. Ξέρεις, στις Γραφές αναφέρεται ότι δεν επιτρέπεται να τρώμε ταμασικές τροφές *(ταμασική τροφή είναι αυτή που διεγείρει τα πάθη μας)*, επειδή είναι αναγκαίο να υπερνικήσουμε τα πάθη μας. Πρέπει να κρατηθούμε μακριά από τα πάθη μας, καθώς, κανονικά η ψυχή μας θα πρέπει να έχει τον πλήρη έλεγχο του νου μας και ο νους μας θα πρέπει να έχει τον πλήρη έλεγχο των αισθήσεων και των παθών μας. Έτσι τώρα είναι απλά θέμα του «να βάλουμε το άλογο πριν την άμαξα». Οι επιθυμίες μας σέρνουν τον νου μας και ο νους μας ασκεί πλήρη έλεγχο στην ψυχή μας σε τέτοιο βαθμό που η ψυχή μας έχει ξεχάσει ακόμη και την προέλευσή της. Πάντα νομίζει ότι είναι το σώμα. Ποτέ δεν αισθάνεται ότι είναι κάτοικος του σώματος και ότι δεν είναι το σώμα. Πρέπει επομένως να αποσύρουμε τον εαυτό μας από τη σωματική μας συνειδητότητα. Γι' αυτό το λόγο οφείλουμε να υπερβούμε τα πάθη και τις έντονες επιθυμίες μας. Όλες οι Γραφές μας, λοιπόν, όπως και όλοι οι Άγιοι και οι Μύστες, οι Προφήτες όλων των εποχών και των χωρών, μας έλεγαν συνέχεια να μην τρώμε ταμασικές τροφές.

Το δεύτερο θέμα είναι ότι ο Θεός είναι Πανσυνειδητότητα και η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού έχει, ένα στοιχείο συνειδητότητας μέσα της. Συνεπώς, οτιδήποτε καλύπτει αυτή τη συνειδητότητα δεν θα πρέπει να λαμβάνεται σαν τροφή. Γι' αυτό λέμε να μην πίνετε κρασί και να μην παίρνετε τοξικές ουσίες. Διότι είσαστε μία μονάδα συνειδητότητας. Μην παίρνετε οτιδήποτε μειώνει το στοιχείο της συνειδητότητας μέσα σας. Επαναλαμβάνω, μην παίρνετε οτιδήποτε εξάπτει τα πάθη σας. Είναι απλό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχει συμβεί ποτέ να απομακρύνει ο Διδάσκαλος από κοντά του κάποιο μαθητή σαν δοκιμασία Εσωτερική ή εξωτερική;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έχει συμβεί αυτό κάποιες φορές στην ιστορία. Μερικές φορές αυτό συμβαίνει, σε κάποιους που είναι πάρα πολύ κοντά στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου και προκαλούν προβλήματα, επειδή έρχονται κοντά στον Διδάσκαλο όλων των ειδών οι άνθρωποι.

Κάποτε ρώτησε κάποιος τον Διδάσκαλό μας: «Τι γίνεται όταν διαπιστώσουμε ότι κάποιοι άνθρωποι που είναι κοντά σου, δεν είναι τόσο αγνοί, δεν είναι σύμβολα αγνότητας και δεν ακολουθούν τις εντολές σου 100%»; Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος απάντησε: «Ο δικός μου ρόλος είναι αυτός του "ντόμπι", και "ντόμπι" είναι αυτός που καθαρίζει τα ρούχα, ο πλύστης. Γνωρίζω ακριβώς, όπως γνωρίζει ο πλύστης, ότι υπάρχουν διαφορετικής καθαριότητας ρούχα. Μερικά ρούχα μπορεί να χρειαστεί να τα βάλεις σε καυτό νερό δύο φορές, μερικές φορές και τρεις, κάποια φορά καμία. Γύρω μου θα βρεις όλων των ειδών τους ανθρώπους. Όμως, εγώ γνωρίζω το τι υπάρχει μέσα στην ψυχή τους. Όλους τους αγαπώ και τους βοηθώ και αυτοί με την πάροδο του χρόνου εξαγνίζονται».

Μερικές φορές, όταν είσαι πολύ κοντά στον Διδάσκαλο, υπάρχουν περιπτώσεις όπου μπορεί να αποσπαστείς από κάποια πράγματα αλλά όταν είσαι σε κάποια απόσταση, θυμάσαι μόνο τον Διδάσκαλο. Ένα από τα πράγματα, που μου δίδαξε ο Αγαπημένος Διδάσκαλος από πολύ νωρίς, ήταν να κοιτάζω μόνο τον Διδάσκαλο. Αυτό συνέβη όταν ήμουν μικρό παιδί. «Μην κοιτάζεις δεξιά από τον Διδάσκαλο, μην κοιτάζεις αριστερά από τον Διδάσκαλο, μην κοιτάζεις κανέναν». Σε σχέση με αυτό, θα σας διηγηθώ μία από τις αποκαλύψεις μου, η οποία ήταν αποκάλυψη αλλά και σοκ, που μου συνέβη όταν αρχίσαμε να γράφουμε το βιβλίο, «Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος». Άρχισε πρώτα να γράφει η γυναίκα μου. Έγραψε μερικά γεγονότα, τα οποία δημοσιεύτηκαν από τον αδελφό Khana Ji. Στη συνέχεια, ανέλαβα εγώ. Συνέλεξα διακόσια περιστατικά από τη ζωή του Αγαπημένου Διδασκάλου και από ανθρώπους, οι οποίοι ήταν πολύ κοντά του. Φυσικά, όπως αντιλαμ-

βάνεσθε δεν θα μπορούσα να συγκεντρώσω τις πληροφορίες μου από ανθρώπους που εμφανώς δεν θα ήταν σωστοί στην κρίση τους. Εγώ ανέλαβα το γράψιμο και ο Banda Senna Ji μαζί με τον Vinod Ji τα κείμενα. Όλοι δουλεύαμε μαζί σαν ομάδα. Όταν, τελικά έδωσα το αρχικό κείμενο στον πολυαγαπημένο Διδάσκαλο, αυτός μου είπε, «Ποιος σου είπε ότι εγώ γεννήθηκα πρωί;». Ξέρετε, εγώ, με το δικό μου ποιητικό τρόπο, περιέγραφα ότι ήταν χαράματα και τα πουλιά κελαηδούσαν, ότι βασίλευε γαλήνη σε όλη τη Δημιουργία και ότι τα μεστά με αμβροσία νέφη έσταζαν πάνω στη γη. Φυσικά, σαν ποιητής που είμαι, έδωσα σε αυτό το κείμενο πιο μεταφορικό νόημα και το περιέγραφα με αυτόν τον τρόπο, ώστε όλοι να γιορτάσουν τα γενέθλια του Διδασκάλου εκείνο το πρωί. Μου ξαναείπε λοιπόν: «Ποιος σου το είπε αυτό;». «Μα, Κύριε, όλοι το λένε», απάντησα. Μετά είπε: «Όχι, εγώ γεννήθηκα το βράδυ στις εννέα η ώρα». Τώρα τι έπρεπε να κάνω με το κείμενο; Αναγκαστικά έδωσα στο κείμενο έναν νέο «ορίζοντα», έγραψα ότι ήταν βράδυ που γεννήθηκε ο Διδάσκαλος και τα πουλιά, μετά από τη σκληρή δουλειά της ημέρας, επέστρεφαν για να ξεκουραστούν. Σας διηγούμαι αυτό το περιστατικό, διότι ήταν συγκλονιστικό, καθώς από τα διακόσια περιστατικά που περιείχε το αρχικό κείμενο, ο Διδάσκαλος περιέκοψε το πενήντα τοις εκατό. Είπε ότι δεν ήταν όλα σωστά. Και να σκεφθείτε ότι τα περιστατικά αυτά μου τα έδωσαν άνθρωποι από εκείνους που ήταν πολύ κοντά του.

Μερικές φορές λοιπόν, όταν είσαι μακριά, νιώθεις πρώτα τον πόνο του αποχωρισμού. Και όσον αφορά στο Μονοπάτι του Διδασκάλου, ένα πράγμα πολύ σημαντικό για την πνευματική πρόοδο είναι ο πόνος του αποχωρισμού. Αυτός ο αποχωρισμός βγάζει δάκρυα από την καρδιά σου, δυναμώνει την αγάπη σου για τον Διδάσκαλο και κάνει πιο σφοδρή την επιθυμία σου να γίνεις ένα με τον Διδάσκαλο. Ακόμα η απόσταση αυτή, μερικές φορές, είναι πολύ χρήσιμη, επειδή προκαλεί πιο γρήγορη πνευματική πρόοδο. Έτσι καμιά φορά, ο Διδάσκαλος σε στέλνει επίτηδες μακριά. Το επαναλαμβάνω αυτό, καθώς την ίδια ερώτηση έκαναν και άλλοι κάποιες φορές στον Αγαπημένο Διδάσκαλο και αυτός συνήθιζε να απαντά με τον ίδιο τρόπο που σου απαντώ εγώ τώρα. Τα λόγια του

είναι αυτά: «Η πνευματικότητα είναι Μονοπάτι όχι της γης, είναι ένα Μονοπάτι της θάλασσας», εννοώντας ότι δεν είναι ένα Μονοπάτι ξηρασίας. Είναι ένα Μονοπάτι υγρασίας και υγρασία σημαίνει δάκρυα στα μάτια και κραυγές από την καρδιά σου. Σημαίνει ότι έχεις μία Εσωτερική επιθυμία για εκείνον. Έχεις επιθυμία για τον Διδάσκαλό σου και το Μονοπάτι του, πηγάζει μέσα από το βάθος της καρδιάς σου. Και ξέρεις, μερικές φορές, η απόσταση αυτή στο φυσικό επίπεδο σε βοηθά να δυναμώσεις την αγάπη σου για τον Διδάσκαλο.

(Αυτό που ακολουθεί είναι μία συνέντευξη με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ από τον εκδότη μιας εβδομαδιαίας εφημερίδας του Σικάγο).

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΗΓΗ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια διαφορά παρατηρήσατε ανάμεσα στην περιοδεία σας στις ΗΠΑ το 1978 και σε αυτήν εδώ το 1986;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σεβαστέ μου φίλε, μία μεγάλη διαφορά που παρατήρησα σε αυτή την περιοδεία είναι ότι ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι αναζητούν την ειρήνη, την ηρεμία και τη χαρά. Υπάρχει γενικά, πολύ μεγαλύτερη αφύπνιση, κυρίως στους νέους, από ότι το 1978. Ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι ρωτούν για το Μονοπάτι των Διδασκάλων και φαίνεται ότι πολλοί από αυτούς έχουν διαβάσει τα διδάγματα των Διδασκάλων. Έχω συναντήσει πολλούς διανοούμενους σε αυτή την περιοδεία: καθηγητές, μουσικούς, ποιητές, συγγραφείς, καλλιτέχνες, γιατρούς, δικηγόρους και άλλους ανθρώπους ιδιαίτερα μορφωμένους. Στην προηγούμενή μου περιοδεία όταν συνάντησα τέτοιους ανθρώπους, δεν έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον για το μυστικισμό, όμως τώρα θέτουν πολλές διερευνητικές ερωτήσεις για τη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα και ρωτούν πώς μπορούν να βοηθήσουν την ανθρωπότητα σε σχέση με τον κίνδυνο που αντιμετωπίζουμε από τα πυρηνικά όπλα. Άρχισαν να συνειδητοποιούν ότι, αν δεν είναι όλη η ανθρωπότητα ενωμένη, δεν θα μπορέσουν να βγουν νικητές στον αγώνα μεταξύ του πιθήκου μέσα στον άνθρωπο και του αγγέλου μέσα στον άνθρωπο. Και πολλοί από αυτούς πιστεύουν θερμά, ότι τελικά θα νικήσει ο άγγελος μέσα στον άνθρωπο. Δεν δείχνουν ενδιαφέρον μόνο για το θεωρητικό κομμάτι των θρησκειών, αλλά κάνουν και πρακτική με τον τρόπο τους και γι' αυτό υπάρχει αλλαγή οπτικής γωνίας. Εκεί που οι άνθρωποι ήταν πιο υλιστές και λαχταρούσαν ολοένα και περισσότερο υλικό πλούτο, τώρα ανακαλύπτουν ότι, πρέπει να περιορίσουν τις επιθυμίες τους για εκπλήρωση εγκόσμιων επιτευγμάτων και να αναζητήσουν έναν τρόπο με τον οποίο η ψυχή τους

τελικά να μπορέσει να συγχωνευθεί με τον Θεό. Όταν η ψυχή μετά τον διαλογισμό και αφού πετάξει στο Υπερπέραν επιστρέψει στο σώμα μέσω της Αργυράς αλύσου, φέρνει αγάπη, ταπεινοφροσύνη και φιλευσπλαχνία και μερικοί άνθρωποι ακτινοβολούν αυτές τις θείες αρετές προς όλες τις κατευθύνσεις. Θα έλεγα λοιπόν ότι γενικά οι άνθρωποι ενδιαφέρονται περισσότερο για την προσευχή, για τον διαλογισμό και για να επιφέρουν αρμονία, ειρήνη, μακαριότητα και ηρεμία σε αυτό τον κόσμο αλλά και για να κατορθώσουν τη σωτηρία τους στο μέλλον.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οι Αμερικανοί αναζητητές στο Πνευματικό Μονοπάτι είναι διαφορετικοί στην προσέγγισή τους στην πνευματικότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι. Αυτό που βρίσκω είναι ότι είναι πιο πρακτικοί από κάποιους άλλους αδελφούς και αδελφές στην Ανατολή. Στην Ανατολή έχουμε το στοιχείο της πνευματικότητας μέσα μας από τις παραδόσεις μας. Στο μέρος που ανοίγουμε για πρώτη φορά τα μάτια μας, υπάρχουν πνευματικές παραδόσεις που σταδιακά τις γνωρίζουμε και τις ακολουθούμε. Όμως με τα χρόνια, αυτό το πάθος και η επιθυμία, μερικές φορές κάμπτονται και δεν επιταχύνονται τα βήματά μας αλλά μπορεί και να επιβραδυνθούν. Αυτό που βλέπω στις ΗΠΑ είναι ότι, όταν οι άνθρωποι έρχονται και παρακολουθούν τις ομιλίες μας, κάνουν πολλές διερευνητικές ερωτήσεις. Και φυσικά, πρέπει να τους απαντήσετε στη γλώσσα τους, με επιστημονική γλώσσα. Πρέπει να τους δώσετε λογικές και επιστημονικές απαντήσεις σε όλες τις ερωτήσεις που κάνουν. Μετά, όταν ξεκινήσουν την πορεία τους στο Μονοπάτι, το ακολουθούν με ζήλο και πάθος. Αφιερώνουν τον χρόνο τους τακτικά σε διαλογισμό και επιθυμούν να έχουν αποτελέσματα όσο το δυνατόν πιο γρήγορα. Ζουν σύμφωνα με τις υπόλοιπες εντολές του Μονοπατιού, όπως τη μη βία, τη φιλαλήθεια, την αγνότητα, την ταπεινότητα και την ανιδιοτελή προσφορά. Ζουν σύμφωνα με τα ιδανικά τού να είναι αγνοί χορτοφάγοι και να απέχουν εντελώς από τα οινοπνευματώδη ποτά. Μετά, αφού συνεχίσουν για έξι μήνες ή ένα χρόνο, πολλοί από αυτούς απολαμβάνουν καρπούς.

Απολαμβάνουν τις εκδηλώσεις του Θεού με τη μορφή του

Φωτός και της Μουσικής των Σφαιρών. Αλλά, αν κάποιοι σταματήσουν να έχουν αυτή την εμπειρία, γεγονός που είναι πολύ σπάνιο, έρχονται και θέτουν σοβαρές ερωτήσεις: «Αφού έχουμε δουλέψει τακτικά, επιμελώς και από τα βάθη της καρδιάς μας στο Μονοπάτι, γιατί δεν έχουμε κάνει πρόοδο; Και όταν συζητάμε μεταξύ μας, αμοιβαία, από καρδιά σε καρδιά, βλέπουμε ότι υπάρχει κάποιο λάθος στην τεχνική του διαλογισμού τους. Όμως βρίσκω ότι είναι πιο τακτικοί και πιο σταθεροί στις προσπάθειές τους για να πετύχουν γρήγορη πρόοδο στο πνευματικό Μονοπάτι απ'ότι οι αδελφοί μας στην Ανατολή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί θα πρέπει να υπάρχει εμμονή στο να δούμε τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν είναι εμμονή. Κατά τη γνώμη μου, είναι μία εκ γενετής επιθυμία. Ακόμη και στα γήινα πράγματα ο καθένας μας επιθυμεί να γίνει ένα με την πηγή του. Στον μυστικισμό, λέγεται ότι κάθε σταγόνα νερού είναι ανήσυχη μέχρι να γίνει ένα με τον ωκεανό και κάθε ακτίδα φωτός προσπαθεί να γίνει ένα με τον ήλιο. Ο άνθρωπος έχει μία εκ γενετής επιθυμία μέσα στην καρδιά του και μέσα στην ψυχή του να επιστρέψει στον τόπο προέλευσής του, στην Πηγή του. Και αυτή η εκ γενετής επιθυμία, που είναι πολύ φυσική, εκφράζεται με τη μορφή του ψυχικού πόνου και της λαχτάρας να γίνουμε ένα με την πηγή μας, που είναι ο Θεός. Το να αποκαλείτε αυτό εμμονή δεν θα ήταν σωστό. Οι εμμονές προέρχονται από τον νου. Η λαχτάρα για τον Θεό προέρχεται από την ψυχή. Και η ψυχή επιθυμεί την ολοκλήρωσή της.

Τώρα διανύουμε ένα κρίσιμο στάδιο. Όπως έχει πει ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ: «Η επιστημονική μας δύναμη έχει ξεπεράσει την πνευματική μας δύναμη. Έχουμε οδηγήσει πυραύλους και παραπλανήσει τους ανθρώπους». Έχουμε αρχίσει να συνειδητοποιούμε ότι δεν μπορούμε να βρούμε μόνιμη ειρήνη και μακαριότητα σε αυτό τον μεταβατικό και εφήμερο κόσμο. Αυτή η εκ γενετής επιθυμία παίρνει τη μορφή της προσευχής και του διαλογισμού. Μετά οδηγούμαστε σε κάποιον που μας διδάσκει την πνευματική τεχνική για να κατορθώσουμε το άλφα και το ωμέγα της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Αυτός είναι ένας φυσι-

κός ψυχικός πόνος και μία λαχτάρα που έρχονται αυθόρμητα από μέσα μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μία ψυχή με Αυτογνωσία πρέπει να δει τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, μία ψυχή που έχει Αυτογνωσία στην πραγματικότητα βλέπει τον Θεό. Όταν μπορέσουμε να συνειδητοποιήσουμε την αληθινή ταυτότητα της ψυχής μας, αμέσως συνειδητοποιούμε ότι είμαστε της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού. Το συνειδητοποιούμε αληθινά, όταν πλέον έχουμε ανυψωθεί πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και έχουμε περάσει το Φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο. Εκεί είναι που έχουμε την εμπειρία από το "Συντριβάνι του Νερού της Ζωής", που είναι γνωστό ως Σαρ Τσάσμα-ι-Καουσάρ στην ορολογία των Σούφι, Αμριτσάρ σύμφωνα με τις Γραφές των Σικχ και Μάνσαροβαρ σύμφωνα με τις παλαιές Ινδικές Γραφές. Όταν γευθούμε αυτό το Νέκταρ της Αθανασίας, η ψυχή μας μπορεί να αποτινάξει τα δεσμά του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης. Και τότε εξαγνίζεται και συνειδητοποιεί την αληθινή της φύση. Άγιοι, οραματιστές και προφήτες μας έχουν πει ότι είναι σε αυτό το στάδιο που η ψυχή μας κραυγάζει, «Σόχανγκ» ή «Άχαμ Μπραχμ Ασμί» ή «Άναλ Χακ». Το Σόχανγκ και το Αχαμ Μπραχμ Ασμί είναι όροι από τις Ινδικές Γραφές και το Άναλ Χακ είναι όρος από τους Σούφι μύστες. Όμως και τα τρία σημαίνουν το ίδιο πράγμα, «Εγώ είμαι Αυτός», ή «Εγώ είμαι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού».. Και φυσικά, όταν η ψυχή συνειδητοποιήσει, με την πραγματική έννοια της λέξης, ότι είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, ο έντονος πόνος και η λαχτάρα της γίνονται ολοένα και πιο έντονα. Και μετά αρχίζει το ταξίδι της προς τον απώτατο στόχο της επικοινωνίας της με τον Δημιουργό, κάτω από τις προστατευτικές φτερούγες του Ζωντανού Μέντορα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οι αναζητητές συγχέουν την Εσωτερική ειρήνη με Θεογνωσία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η Εσωτερική ειρήνη και η Θεογνωσία είναι δύο διαφορετικές όψεις του ίδιου Μονοπατιού. Καθώς εξελισσόμαστε όλο και περισσότερο μέσα στα πνευματικά βασίλεια, αποκτούμε ολοένα και περισσότερη Εσωτερική ειρήνη. Η ανθρώπινη

ύπαρξη αποτελείται από τρία στοιχεία, τρία μέρη: το σώμα, τον νου και την ψυχή μας. Το σώμα και ο νους χάνονται στις αισθησιακές απολαύσεις. Αλλά οι Άγιοι, οι οραματιστές, και οι προφήτες, από αμνημόνευτους χρόνους, μας έχουν πει ότι θα πρέπει να ακολουθούμε το Μονοπάτι της εσωστροφής. Θα πρέπει να εσωστρέψουμε τις αισθήσεις μας από έξω και να μπούμε μέσα μας ώστε να μπορέσουμε να ανυψωθούμε στα ανώτερα επίπεδα, Αστρικό και Αιτιατό και μετά να πετάξουμε πιο πέρα στο Υπεραιτιατό επίπεδο και τελικά ακόμα πιο πέρα και να φθάσουμε στην αληθινή μας Κατοικία, εκεί που η ψυχή γίνεται ένα με τον Θεό.

Η ψυχή μας δεν μπορεί να πετύχει αιώνια ειρήνη και μακαριότητα με τα υλικά πράγματα αυτού του κόσμου. Το σώμα μας είναι φτιαγμένο από ύλη. Η ψυχή μας είναι μια συνειδητή οντότητα. Οι υλικές εφευρέσεις μπορούν να δώσουν ανακούφιση στο σώμα μας που είναι φτιαγμένο από ύλη. Δεν μπορούν όμως να δώσουν ανακούφιση στην ψυχή μας που είναι συνειδητή.

Αν θέλουμε Εσωτερική ειρήνη, ειρήνη της ψυχής, τότε θα πρέπει να αναζητήσουμε καθοδήγηση από έναν Ειδήμονα, που ο ίδιος έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου, που έχει διασχίσει όλα τα πνευματικά επίπεδα και έχει γίνει ένα με τον Δημιουργό. Μόνο αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να περάσουμε και εμείς οι ίδιοι όλα αυτά τα στάδια και τελικά να γίνουμε ένα με τον Θεό. Έχει αναπτύξει τη δική του συνειδητότητα και μόνο Αυτός μπορεί να μας βοηθήσει να αναπτύξουμε και τη δική μας συνειδητότητα.

Καθώς η συνειδητότητά μας ανυψώνεται ολοένα και περισσότερο, η ψυχή μας έχει την εμπειρία ολοένα και περισσότερης ειρήνης αλλά μόνον όταν η ψυχή μας γίνει ένα με το Θεό, πετυχαίνει αιώνια ειρήνη, μακαριότητα και Εσωτερική χαρά.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιο είναι το μήνυμά σας προς τους αδελφούς και τις αδελφές μας στην Αμερική;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όπως σας έχω εξηγήσει, έχουμε σώμα, νου και ψυχή. Έχουμε κάνει φανταστική πρόοδο στο να διατηρούμε το σώμα μας σε υγειά κατάσταση, ακόμη και να επιμηκύνουμε τη ζωή μας. Προσπαθούμε μέσα από την έρευνα να ανακαλύψουμε θεραπείες για όλες τις ανθρώπινες ασθένειες. Ομοίως, όσον αφορά

την υγεία τον νου και της διάνοιας, έχουμε κάνει τρομερή πρόοδο. Όμως δυστυχώς, έχουμε παραμελήσει το πιο σημαντικό κομμάτι του ανθρώπου, που είναι η ψυχή. Έχουμε ξεχάσει ότι το σώμα και ο νους μας τελικά παίρνουν την ενέργειά τους, ακόμη και τη ζωή τους, από την ψυχή. Αν η ψυχή αφήσει το σώμα, το σώμα μας δεν έχει καμία δυνατότητα επιβίωσης. Τελικά ή θάβεται ή αποτεφρώνεται. Όταν η ψυχή αφήσει το σώμα και ο νους επίσης, σταματά να λειτουργεί. Παρόλα αυτά, δεν έχουμε προσπαθήσει αρκετά να εξελίξουμε την ψυχή μας και να τη φέρουμε πίσω στην Πηγή της, που είναι ο Δημιουργός.

Το μήνυμα για τους φίλους μου στην Αμερική και για τους φίλους μου σε όλο τον κόσμο είναι το ίδιο. Σε σχέση με αυτό, θα σας πω ότι δεν κάνω καμία διάκριση μεταξύ των κατοίκων μιας χώρας και κάποιας άλλης. Είμαι ο πρόεδρος της Παγκόσμιας Συναδέλφωσης των Θρησκειών και στις εργασίες αυτής της οργάνωσης έρχονται αρχηγοί καθώς και οπαδοί από όλες τις θρησκείες του κόσμου, ανεξάρτητα από τη θρησκεία, την εθνικότητα, την κοινωνική τάξη, το χρώμα και το δόγμα τους. Για μας, δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ των ανθρώπων που ανήκουν στη μία ή στην άλλη εθνικότητα. Ένας από τους στίχους μου λέει:

«Τι και αν ονομάζομαι άνθρωπος;
Στην πραγματικότητα είμαι η ίδια
η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η γη είναι το σπίτι μου,
και το Σύμπαν είναι η χώρα μου».

Είτε είναι η Αμερική ή η Αφρική, είτε είναι η Ινδία ή ο Καναδάς, όλες οι χώρες είναι δικές μας. Άνθρωποι από όλες τις εθνικότητες είναι οι ίδιοι με μας, είναι αδελφοί και αδελφές μας. Όταν ακολουθούμε το Μονοπάτι της πνευματικότητας, ανυψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, διασχίζουμε το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο, φθάνουμε στην Αιώνια Κατοικία μας και τελικά γινόμαστε ένα με τον Θεό. Όταν η ψυχή μας επιστρέφει στο σώμα μας, μέσω της Αργυράς Αλύσου, για την οποία υπάρχει αναφορά στο Ευαγγέλιο, φέρνουμε μαζί μας αγάπη,

φιλευσπλαχνία και ταπεινοφροσύνη και αρχίζουμε να ακτινοβολούμε αγάπη προς όλες τις κατευθύνσεις. Αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού σε όλη την ανθρωπότητα, σε όλα τα ζώα και σε όλες τις μορφές της Δημιουργίας, σε κάθε μπουμπούκι, σε κάθε πέταλο και σε κάθε άτομο.

Όταν βλέπω ότι το Φως του Θεού που λειτουργεί μέσα μου, λειτουργεί μέσα σου και λειτουργεί μέσα σε όλους τους άλλους, βρίσκω ότι έχουμε φυσικά μία συγγένεια. Και αυτή η συγγένια εξελίσσεται σε αγάπη μέσα στην καρδιά και την ψυχή μας για όλη τη Δημιουργία. Όταν έχουμε αγάπη για όλη τη Δημιουργία, τότε φυσικά όλες οι διαμάχες και οι αγώνες σταματούν και βοηθάμε να φέρουμε το Βασίλειο του Θεού στη Γη.

(Ερωταποκρίσεις που έγιναν με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, στο Κιρπάλ Άσραμ τον Ιανουάριο και Φεβρουάριο του 1987).

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΝΟΥΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι γίνεται με το νου μου; Δεν μου συμβαίνει κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, αλλά μερικές φορές ο νους μου, κάνει αρνητικές σκέψεις και αμέσως τις διώχνει καθώς τις θεωρεί σκουπίδια και τις απωθεί. Επαναλαμβάνω τα "Φορτισμένα Ονόματα" και στη φαντασία μου βάζω τις σκέψεις στα σκουπίδια εκεί που ανήκουν. Αλλά γιατί ο νους προβάλλει τέτοιες σκέψεις; Και ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να τις διαχειριστούμε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτός είναι ο τρόπος λειτουργίας του νου. Και δυστυχώς, όπως ακριβώς η ψυχή μας δεν γνωρίζει την προέλευσή της και ο νους επίσης δεν γνωρίζει την προέλευσή του. Κρατάει αρνητική στάση. Η μισή μάχη κερδίζεται, αν μπορέσουμε να ακινητοποιήσουμε τον νου και υπάρχει μόνο ένας τρόπος να ακινητοποιήσουμε τον νου και αυτός είναι η επανάληψη των Φορτισμένων Ονομάτων και η γλυκιά ενθύμηση των Διδασκάλων. Οποτεδήποτε έχετε οποιαδήποτε δυσκολία ή βλέπετε ότι ο νους σας τρέχει έξαλλος, αρχίστε να επαναλαμβάνετε τα πέντε φορτισμένα Ονόματα νοερά. Τότε ο νους θα ακινητοποιηθεί και θα γίνει βοηθητικός παράγοντας στον διαλογισμό σας.

Με τον καιρό, η ορολογία αλλάζει, όμως τα βασικά διδάγματα παραμένουν ίδια. Ο τρόπος έκφρασης μόνο αλλάζει. Αν διαβάσετε τις παλιές Γραφές, θα δείτε ότι λένε: «Πολεμήστε τον νου σας». Τώρα όμως οι Διδάσκαλοι άλλαξαν την ορολογία. Όπως ακριβώς το Μονοπάτι μας τώρα περιγράφεται με επιστημονικούς όρους έτσι και η ορολογία έχει αλλάξει. Τώρα οι Διδάσκαλοι δεν λένε πολεμήστε, αλλά: «Συμφιλιωθείτε με το νου σας». Και για να κάνουμε φίλο το νου σημαίνει ότι θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο Θεός είναι η Πηγή της ψυχής μας ενώ η πηγή του νου μας είναι ο Μπράχμα.

Ας πούμε ότι πρέπει να πάμε στο Koutumb Binar *(τον υψη-*

λότερο πύργο στο Δελχί, κτισμένο σε πέντε επίπεδα). Εσύ και εγώ πρέπει να πάμε στον πέμπτο όροφο και έχουμε ένα φίλο που πρέπει να πάει στον τρίτο όροφο. Οι Άγιοι λένε ότι πρώτα θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι εμείς πρέπει να πάμε στον πέμπτο όροφο, το επίπεδο της αγνής ψυχής, καθώς η Αιώνια Κατοικία μας είναι εκεί. Αυτό είναι το μέρος που πρέπει να πάμε για να κατορθώσουμε την επικοινωνία μας με τον Θεό. Μετά θα πρέπει να θυμίσουμε στον νου μας ότι εκείνος πρέπει να ανέβει μέχρι τον τρίτο όροφο. Η πηγή σου βρίσκεται στο Μπραχμ θα του πούμε και θα είμαστε συνταξιδιώτες μόνο μέχρι τον τρίτο όροφο. Αν η ψυχή μας καταλάβει πού βρίσκεται η Πηγή της και ο νους μας επίσης καταλάβει πού βρίσκεται η δική του πηγή, τότε θα είμαστε όλοι συνταξιδιώτες στο ίδιο μονοπάτι μέχρι τον τρίτο όροφο. Μετά θα προχωρήσουμε μόνοι μας.

Ο νους και η ψυχή θα πρέπει να βοηθούν ο ένας τον άλλον. Φανταστείτε ότι πετάμε με τη Λουφτχάνσα από το Νέο Δελχί στο Σικάγο. Ταξιδεύουμε μαζί. Εγώ πρέπει να πάω στο Σικάγο και εσείς πρέπει να πάτε στη Φρακφούρτη. Τώρα, καθώς ταξιδεύουμε, μπορούμε να μιλάμε για το Μονοπάτι μας. Θα πρέπει να μιλάμε για τις δυσκολίες μας. Θα πρέπει να μιλάμε για τις χαρές και τη μακαριότητα που έχουμε απολαύσει στο Μονοπάτι μας ή για τις δυσκολίες που συναντήσαμε. Μπορούμε να μιλάμε και να απολαύσουμε τις κοινές μας εμπειρίες. Θα κτίζουμε μία γέφυρα από μάτια σε μάτια και από καρδιά σε καρδιά. Ας ξεκινήσουμε από το Νέο Δελχί και ας προχωρήσουμε προς τη Φρανκφούρτη και κατά τη διάρκεια της πτήσης, ας γίνουμε φίλοι. Όταν φθάσουμε στη Φρανκφούρτη, μπορούμε να ρωτήσουμε τον φίλο μας: «Πιστεύεις ότι πρέπει να προχωρήσεις και άλλο;» Αυτός λέει, «Ναι». Όμως εγώ λέω: «Όχι, δεν μπορείς να προχωρήσεις». Εκείνος λέει, «Έχεις δίκιο. Είμαι μέσα στα όριά μου». Εγώ λέω: «Εντάξει, εγώ πρέπει να φύγω. Έσπασα τα δεσμά που με έδεναν με τη Φρανκφούρτη. Εσύ έχεις βίζα μόνο μέχρι τη Γερμανία. Εγώ έχω βίζα μέχρι το Σικάγο». Θα πω λοιπόν: «Αντίο». Και θα συνεχίσω το ταξίδι μου. Αυτό είναι που συμβαίνει πραγματικά με τον νου και την ψυχή.

Με το πέρασμα του χρόνου, οι Άγιοι άλλαξαν την ορολογία.

Είναι η ίδια παλαιά αλήθεια, αλλά πρέπει να την περιγράφετε σε σύγχρονη γλώσσα, σε μία γλώσσα που να είναι πιο κατανοητή. Εκτός από αυτό, όταν μιλάμε για τον νου μας με υποτιμητικό τρόπο, αυτό δεν είναι σωστό. Αλλά ακόμη και το να ανέβετε στο τρίτο στάδιο δεν είναι παιχνίδι. Είναι πολύ μεγάλο κατόρθωμα.

Λέμε ότι το να φθάσει κάποιος στο πέμπτο επίπεδο είναι μεγαλύτερο κατόρθωμα από το να φθάσει στο τρίτο επίπεδο. Αλλά το να φθάσεις στο τρίτο επίπεδο, από μόνο του είναι ένα μεγάλο κατόρθωμα. Λοιπόν, αγαπάτε τον νου και κάνετε φίλο τον νου σας. Συμβουλέψτε τον νου, όπως θα έκανε ένας μεγαλύτερος αδελφός. Μπορούμε να είμαστε συνταξιδιώτες μέχρι το τρίτο στάδιο και μετά μπορούμε να πούμε αντίο στο φίλο μας και να συνεχίσουμε το ταξίδι μας προς την Κατοικία. Αυτός είναι ο τρόπος που πρέπει εργαστούμε. Και αυτή είναι η σύγχρονη ορολογία των Αγίων. Είμαι σαφής;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μιλάμε συνειδητά με τον νου μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, όταν συγκεντρωθούμε και υπερβούμε τη σωματική μας συνειδητότητα, μπορούμε να μιλήσουμε στη γλώσσα του άλλου. Πέρα όμως από το τρίτο επίπεδο υπάρχει ένας τρόπος ζωής που είναι εντελώς διαφορετικός. Πρέπει να βλέπουμε χωρίς μάτια. Πρέπει να ακούμε χωρίς αυτιά. Πρέπει να μιλάμε χωρίς γλώσσα. Και πρέπει να προχωρούμε σύμφωνα με τον τρόπο ζωής εκείνης της περιοχής. Μέχρι το τρίτο επίπεδο, ο νους καταλαβαίνει εμάς και εμείς καταλαβαίνουμε τον νου.

Ο νους είναι ο μοναδικός σύντροφος της ψυχής. Είναι ο μοναδικός φίλος της ψυχής, επειδή και οι δύο είναι στον ίδιο δρόμο. Ψυχή και νους όμως έχουν χάσει την ταυτότητά τους και έχουν χαθεί μέσα στις αισθησιακές απολαύσεις.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος συνήθιζε να το εξηγεί αυτό με έναν απλό τρόπο. Έλεγε ότι η φυσιολογική διαδικασία θα έπρεπε να είναι: η ψυχή να έχει τον έλεγχο του νου και ο νους μας να έχει τον έλεγχο των αισθήσεων, όμως έχει συμβεί ακριβώς το αντίθετο. Οι αισθήσεις μας είναι τόσο δυνατές που ελκύουν τον νου. Και τα δύο, τόσο ο νους όσο και η ψυχή, γίνονται θύματα των αισθησιακών απολαύσεων.

Το πνευματικό μας Μονοπάτι είναι Μονοπάτι εσωστροφής. Πρέπει να εσωστρέψουμε την ψυχή μας. Τώρα η ψυχή μας και ο νους έχουν χαθεί στις αισθησιακές απολαύσεις. Αλλά, αν εσωστρέψουμε την προσοχή μας, τότε και οι δύο θα αναζητήσουν το "Συντριβάνι με το Νερό της Αθανασίας". Και τελικά, όταν η ψυχή εξουσιάσει τον νου, είναι πολύ εύκολο να προχωρήσει στο Μονοπάτι. Ο νους φθάνει στην πηγή του και είναι πολύ ευτυχισμένος για αυτό, αλλά και η ψυχή αποκτάει τελικά αιώνια μακαριότητα, ειρήνη και ηρεμία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ποιο στάδιο δεν ελεγχόμαστε πλέον από τις αισθήσεις;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αφού περάσουμε τα τρία πρώτα επίπεδα, καθώς ο νους υπάρχει και στα τρία επίπεδα. Έχουμε τον Φυσικό νου, έχουμε τον Αστρικό νου και έχουμε και τον Ατιατό νου. Όταν ξεφορτωθούμε όλες αυτές τις νοητικές προσκολλήσεις, πίνουμε το Νερό της Αθανασίας και μπαίνουμε στο τέταρτο επίπεδο. Εκεί αποτινάσσουμε τα δεσμά του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης και αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι είμαστε όλοι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Και τότε η ψυχή μας καυγάζει «Σοχανγκ» ή «Άναλ Χακ», που στην ορολογία των Ινδών Αγίων και των Σούφι αντίστοιχα και οι δύο αυτοί όροι σημαίνουν το ίδιο πράγμα, «Είμαι της ίδιας ουσίας με την ουσία του Θεού».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι μπορούμε να κάνουμε για να κάνουμε φίλο τον νου μας και ταυτόχρονα να ξεφύγουμε από αυτόν; Επειδή φαίνεται, για να συνεχίσω το παράδειγμα με την πτήση για το Σικάγο, ότι εγώ δεν φεύγω καν από το Δελχί. Τι κάνεις για να κάνεις φίλο το νου σου ώστε να μη σε εμποδίζει στο να διαλογίζεσαι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αρχικά θα πρέπει να καθόμαστε για διαλογισμό στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου. Τότε δεν είναι μόνον η ψυχή μας που αρχίζει να συγκεντρώνεται αλλά και ο νους μας, αρχίζει να συγκεντρώνεται. Με αυτή την προοπτική νου και ψυχής αρχίζει η φιλία. Η φιλία αρχίζει, όταν η ψυχή μας καθώς και ο νους μας παίρνουν την πρώτη γεύση από το θείο. Νέκταρ του διαλογισμού.

Πώς γινόμαστε φίλοι με τους άλλους; Θα σας δώσω ένα εγκόσμιο παράδειγμα για το πώς αυτό συμβαίνει. Αν κάποιοι πάνε σε ένα πάρτι ή σε ένα μπαρ και ανοίξουν ένα μπουκάλι γαλλική σαμπάνια, ακόμη και οι αντίπαλοι τους που πιθανόν να κάθονται εκεί, θα πιούν μία γουλιά. Τη στιγμή που μοιράζονται αυτή τη σαμπάνια, αρχίζει η φιλία τους και τότε όλες οι μεταξύ τους διαφορές και οι εχθρότητες παύουν να υπάρχουν. Παρόμοια, όταν ο νους μας μαζί με την ψυχή μας γευθούν την πρώτη μακαριότητα από το θείο Νέκταρ, η φιλία μεταξύ τους αρχίζει.

Κάποτε ο Ιναγιάτ Σαχ, που ήταν ο Διδάσκαλος του Μπούλεχ Σαχ, του μεγάλου Σούφι μύστη, του ζήτησε να του εξηγήσει την έννοια της πνευματικότητας με λίγα λόγια. Το επάγγελμά του ήταν κηπουρός και αυτό που κάνουν οι κηπουροί είναι να φυτεύουν κάπου ένα σπόρο και μετά, αφού τον ποτίσουν, του βάλουν λίπασμα και δημιουργηθεί ένα βλασταράκι, αυτό το μεταφυτεύουν. Ο Ιναγιάτ Σαχ είπε στον έκπληκτο μαθητή του: «Πως μπορούμε να βρούμε το Θεό; Απλά βγάλτε αυτό το φυτό από το μέρος που είναι τώρα και μεταφύτεψέ το κάπου αλλού. Που σημαίνει, βγάλε την προσοχή σου που χαμένη στο λαβύρινθο του υλικού κόσμου και φύτεψέ την στην σωστή κατεύθυνση. Τότε ο νους θα αρχίσει και αυτός να απολαμβάνει λίγη μακαριότητα και η φιλία θα αρχίσει.

Οι άνθρωποι στην παγκόσμια περιοδεία μου, συχνά με ρωτούν αν κάνουμε προσηλυτισμό και εγώ τους απαντώ, «Όχι αγαπητοί μου φίλοι, πιστεύουμε στην Εσωστροφή. Το δικό μας Μονοπάτι δεν στηρίζεται στον προσηλυτισμό ή σε κάποιο δόγμα αλλά στην Εσωστροφή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, έχω ένα-δύο ερωτήσεις. Η πρώτη είναι η εξής: Λέτε μερικές φορές πως για να βοηθηθούμε προκειμένου να μπούμε στο διαλογισμό, βοηθάει το να ψάλλουμε έναν ύμνο. Εγώ δεν ψάλλω ύμνους και αναρωτιόμουν αν θα βοηθούσε, κατά τον ίδιο τρόπο να διαβάζω μυστικιστική ποίηση. Για παράδειγμα ποίηση των Διδασκάλων ή του Καμπίρ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πριν από δύο ημέρες, κάποιος με ρώτησε τι να κάνει, καθώς του είναι πολύ δύσκολο να διαλογιστεί. Και του απάντησα: Πρώτα να διαβάζεις ψαλμούς ή ύμνους και κυρί-

ως ύμνους που είναι γεμάτοι λαχτάρα για την ένωση της ψυχής με τον Διδάσκαλο ή να διαβάζεις στίχους που αναφέρονται στην παροδική και μάταιη φύση αυτού του κόσμου, καθώς και για το άλφα και το ωμέγα της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Αν ξεκινήσουμε τον διαλογισμό μας με έναν τέτοιο ύμνο, θα δημιουργήσουμε μία ευνοϊκή ατμόσφαιρα και τότε ο διαλογισμός θα είναι πολύ πιο καρποφόρος. Και όταν μιλώ για ύμνους, συμπεριλαμβάνω και τα Σαμπντ, τα λόγια των Μυστών, τα διάφορα ποιήματα των Αγίων ακόμη και την ποιητική πεζογραφία. Όλες οι Γραφές του κόσμου έχουν γραφτεί ως πεζή ποίησης που ονομάζουμε ποιητική πεζογραφία. Έτσι όπως είναι το Ευαγγέλιο και το Κοράνιο. Άλλες Γραφές έχουν γραφτεί εξ ολοκλήρου με μορφή στίχων. Όταν απαγγέλλουμε οποιαδήποτε από τα γραπτά των Μυστών και των Θεανθρώπων, είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσουν την κατάλληλη ατμόσφαιρα που θα μας δώσει ώθηση στον δρόμο της επιστροφής μας προς την Κατοικία μας.

(Από συνεδρίες ερωταποκρίσεων που έγιναν με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στο Κιρπάλ Άσραμ, τον Φεβρουάριο και Μάρτιο του 1984).

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μιλήσετε για την ευγνωμοσύνη και την αχαριστία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν απλά κρυφοκοιτάξουμε μέσα στην καρδιά μας, θα δούμε ότι η έλλειψη ευγνωμοσύνης είναι ένα δηλητήριο στη ζωή μας και οφείλεται στον εγωισμό μας. Έχουμε την τάση να πιστεύουμε πως όποια επιτυχία έχουμε κάνει στη ζωή μας και όποτε τα πράγματα πηγαίνουν καλά, αυτό οφείλεται στο ότι εμείς το κατορθώσαμε. Αλλά όποτε κάτι πάει στραβά, ρίχνουμε το φταίξιμο στους άλλους.

Για παράδειγμα, αν εσείς και εγώ είμαστε φίλοι ή συγγενείς και εσείς ήσασταν καλοί μαζί μου, ενδέχεται να πιστεύω ότι οι καλές σας πράξεις είναι αποτέλεσμα του τρόπου που εγώ σας συμπεριφέρομαι. Δεν θα σας αναγνωρίσω τη καλή σας πρόθεση, σαν παράδειγμα, το ότι βγήκατε από τον δρόμο σας για να με βοηθήσετε. Γι’ αυτό ενδέχεται να μην σας είμαι ευγνώμων. Και ακόμη αν εκφράσω τις ευχαριστίες μου, αυτό θα είναι μόνο από τα χείλη και έξω. Δεν θα πάει πίσω από τα χείλη. Αυτό το ευχαριστώ θα είναι απλά μία κοινοτυπία. Δεν θα έρχεται από τα βάθη της καρδιάς μας ή από τα βάθη της ψυχής μας.

Στο βάθος της καρδιάς μας, έχουμε την εντύπωση ότι οι άλλοι προσπαθούν να μας ευχαριστήσουν ή να μας βοηθήσουν, επειδή έχουν κάποιους προσωπικούς λόγους ανταπόδωσης ή επειδή ήμαστε διανοητικά ή κοινωνικά καλύτεροι από αυτούς. Μετά, ακόμη και αν κάποιοι ήταν ευγνώμονες σε εμάς εννέα φορές, αν δεν μπορέσουν να μας το δείξουν τη δέκατη φορά, τι συμβαίνει; Αρχίζουμε να σκεπτόμαστε άσχημα γι’ αυτούς. Θα αρχίσουμε ακόμη και να τους βρίζουμε. Δεν θυμόμαστε τις εννέα φορές που υπήρξαν καλοί

μαζί μας. Έτσι είναι η ζωή. Η ευγνωμοσύνη είναι κάτι σπάνιο στη ζωή μας και αυτό δεν αφορά μόνο τη στάση μας προς τους ανθρώπους, αλλά και τη στάση μας προς το Θεό. Όποια επιτυχία έχουμε στη ζωή μας, την αποδίδουμε στις δικές μας ικανότητες. Αλλά αν κάτι πάει στραβά, αρχίζουμε να κατηγορούμε είτε τη μοίρα μας ή το Θεό που δεν υπήρξε ελεήμων μαζί μας. Και αυτό, στο τελικό του στάδιο, μας οδηγεί καμιά φορά στο να γίνουμε ακόμη και άθεοι.

Απλά δείτε τις παραδόσεις μας. Όταν μεγαλώνουμε ένα μικρό παιδί, το μαθαίνουμε να λέει «ευχαριστώ». Αν κάποιος μας δώσει γλυκά, λέμε «ευχαριστώ». Αν κάποιος πάρει το παιδί στην αγκαλιά του, λέμε «ευχαριστώ». Μία από τις πρώτες φράσεις, μετά τις λέξεις «μαμά» και «μπαμπά», που μαθαίνουμε στα παιδιά είναι το «ευχαριστώ». Αυτό γινόταν για κάποιο σκοπό από τους προγόνους μας. Αλλά τότε, όταν οι πρόγονοί μας άρχισαν να χρησιμοποιούν το «ευχαριστώ», προερχόταν από τα βάθη της καρδιάς και τα βάθη της ψυχής τους. Τώρα, με την υλιστική μας προοπτική, το λέμε μόνο από τα χείλη και έξω.

Σε σχέση με αυτό, ένα ποιητής της ουρδικής γλώσσας έχει πει ότι: «Η επιτυχίες που κατορθώνουμε στη ζωή δεν είναι αποκλειστικά αποτέλεσμα των δικών μας πράξεων. Είναι δώρα του Θεού». Η καλύτερη πορεία στη ζωή είναι να προχωράμε εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη μας για τα δώρα που έχουμε ήδη λάβει και να απλώνουμε την ποδιά μας για όλο και περισσότερα δώρα. Στην Ινδία συνηθίζεται να παίρνουμε πρασάντ από τον Διδάσκαλο απλώνοντας προς τα έξω την ποδιά ή τη μπλούζα μας για να το βάλει μέσα ο Διδάσκαλος από σεβασμό για να μην ακουμπήσουμε το χέρι του. Σε άλλα μέρη οι Ινδές κοπέλες απλώνουν προς τα έξω τα «τσούνι» τους *(μακριά μαντήλια)* για να βάλει μέσα ο Διδάσκαλος το πρασάντ. Θα πρέπει λοιπόν να εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας για αυτά που έχουμε ήδη λάβει και να απλώνουμε το ρούχο μας για να βάλει ο Διδάσκαλος μέσα περισσότερα.

Η έλλειψη ευγνωμοσύνης μας κάνει πικρόχολους. Μας κάνει επικριτικούς για τους άλλους και γεμάτους σαρκασμό. Μας κάνει δυσάρεστους.

Ένας άνθρωπος που είναι ευγνώμων κερδίζει την καλή πρόθεση των άλλων να τον βοηθήσουν και να τον εξυπηρετήσουν. Όμως ένας άνθρωπος που δεν έχει ευγνωμοσύνη χάνει αυτή την καλή πρόθεση των άλλων. Η ευγνωμοσύνη είναι μία επένδυση που αποδίδει όχι μόνο απλό τόκο, αλλά σύνθετο τόκο. Σήμερα, αν μου κάνετε κάτι καλό και εγώ είμαι ανοιχτόκαρδος σαν ωκεανός και σας δείξω την ευγνωμοσύνη μου με επαίνους, τότε αύριο, αν χρειαστεί να κάνω μία δουλειά, θα με βοηθήσετε και πάλι με όλη σας την καρδιά, με όλο σας τον νου και με όλη την ψυχή σας. Είναι ανθρώπινη τάση, όταν κάποιος μας ευχαριστεί από τα βάθη της καρδιάς του, πάντα αυτό να το εκτιμάμε. Αλλά, αν κάνετε κάτι για μένα και δεν σας ευχαριστήσω, φυσιολογικά την επόμενη φορά που θα έρθω σε σας για βοήθεια δεν θα είσαστε το ίδιο ευγενικός και το ίδιο εξυπηρετικός, όπως την πρώτη φορά. Η ευγνωμοσύνη λοιπόν είναι μία επένδυση που αποδίδει επιπρόσθετο τόκο, γι' αυτό θα πρέπει να είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας.

Η αιτία της έλλειψης ευγνωμοσύνης είναι ο εγωισμός μας και το ότι επικεντρωνόμαστε στον εαυτό μας. Αυτό πρέπει να το αποφεύγουμε στο πνευματικό Μονοπάτι. Ακόμη και από ηθική και κοινωνική άποψη θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες. Αν αναπτύξουμε αυτή την συνήθεια να είμαστε ευγνώμονες για τις επιτυχίες μας ή για τα πράγματα που γίνονται όπως τα θέλουμε στη ζωή, αυτό θα είναι μεγάλο προσόν. Η ευγνωμοσύνη πρέπει να είναι ένα από τα γνωρίσματα που χρειάζεται να αποκτήσουμε στη ζωή μας.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν πληγώσω κάποιον, είτε είναι μυημένος είτε όχι και έπειτα πραγματικά το μετανιώσω και του μιλήσω και του ζητήσω συγνώμη και με συγχωρήσει, αυτό ξεπλένει το κάρμα ή θα πρέπει να το υποστώ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν αυτός ή αυτή σας συγχωρήσει, τότε και ο Θεός, επίσης, θα σας συγχωρήσει. Όλοι μας κάνουμε λάθη, αλλά αν μετανοήσουμε και το άτομο που έχουμε πληγώσει μας συγχω-

ρήσει και αν αποφασίσουμε να μην επαναλάβουμε κάτι τέτοιο, τότε ο Θεός σίγουρα θα μας συγχωρήσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά συμβαίνει συχνά να το επαναλαμβάνω ξανά και ξανά και ξανά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να κάνουμε την καλύτερή μας προσπάθεια να μην το επαναλάβουμε, επειδή το καλύτερο κομμάτι της εξομολόγησης είναι η αποφασιστικότητά μας να μην επαναλάβουμε τη λανθασμένη πράξη. Η εξομολόγηση αποτελεί μόνο το ένα μέρος αυτού, αλλά είναι πολύ πολύτιμη, επειδή χαλιναγωγεί τον εγωισμό μας. Όταν μετανιώνουμε για κάτι, όταν ζητάμε συγχώρηση, όταν είμαστε μετανιωμένοι, τότε ο εγωισμός μας μειώνεται. Έχει λοιπόν τη δική του σημασία, αλλά η καλύτερη μορφή εξομολόγησης είναι η αποφασιστικότητά μας να μην επαναλάβουμε τα λάθη μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, το ίδιο ισχύει όταν κάποιος μας πληγώνει και εμείς τον συγχωρούμε; Κάποιος μου έκλεψε κάποτε κάτι, αλλά αποδείχτηκε ότι ήταν ευλογία. Πάντοτε το σκεφτόμουν ως ευλογία και αναρωτιόμαι αν ο Θεός συγχώρησε εκείνο το άτομο που με έκλεψε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το άτομο αυτό ζήτησε συγχώρηση;

ΜΑΘΗΤΗΣ: Όχι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ομολόγησε ότι έκανε κάτι κακό; Είναι μόνο όταν συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε κάνει κάτι λάθος που συγχωρούμεθα. Αυτός είναι στην πραγματικότητα ο σκοπός του ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης.

Από αμνημόνευτους χρόνους, οι άνθρωποι διατηρούσαν ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Ο μεγάλος Χαφίζ είχε ένα μεγάλο πήλινο δοχείο δίπλα του και έβαζε μέσα ένα μικρό βότσαλο κάθε φορά που έκανε κάποιο λάθος. Μετά από μερικές μέρες έμενε κατάπληκτος που το δοχείο ήταν σχεδόν γεμάτο. Παρόμοια, θα δούμε ότι ο Ιγνάτιος Λογιόλα και ο Βενιαμίν Φρανκλίνος είχαν τους δικούς τους τρόπους αυτοενδοσκόπησης. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μας έδωσε ένα ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης με το οποίο κατα-

γράφουμε πριν κοιμηθούμε το βράδυ, τα λάθη έχουμε κάνει κατά τη διάρκεια της ημέρας. Ο σκοπός είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε κάνει κάτι λάθος και μετά να ζητήσουμε τη Χάρη του Θεού να μας παρέχει το δώρο τού να μην επαναλάβουμε αυτά τα λάθη. Το ημερολόγιο είναι σαν ένας καθρέφτης μπροστά που μέσα του βλέπουμε πόσα μαύρα στίγματα υπάρχουν στο πρόσωπό μας.

Όλοι μας πάμε να συναντήσουμε τον Αιώνιο Αγαπημένο μας. Όμως ακόμη και στις εγκόσμιες σχέσεις μας, όταν έχουμε να συναντήσουμε τον αγαπημένο μας, προσπαθούμε να καθαρίσουμε το πρόσωπό μας από όλα τα μαύρα στίγματα. Το ίδιο ισχύει και εδώ. Πρέπει πρώτα να ομολογήσουμε τα σφάλματά μας και έπειτα θα πρέπει να ζητήσουμε τη Χάρη του Θεού να μην τα επαναλάβουμε. Μόνο τότε συγχωρούμαστε. Η συνειδητοποίηση είναι σπουδαίο πράγμα. Είναι το πρώτο βήμα. Και η αποφασιστικότητα να μην το επαναλάβουμε είναι το δεύτερο βήμα. Το δεύτερο βήμα είναι ένα απευθείας δώρο της Χάρης του Διδασκάλου και της Χάρης του Θεού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το κατάλαβα σωστά; Δεν υπάρχει καμία καρμική αντίδραση; Δεν πρέπει να πληρώσουμε και να υποφέρουμε σε αυτή την περίπτωση; Πίστευα ότι συνήθως, αν πληγώσουμε κάποιον, πρέπει να πληρώσουμε για αυτό και ότι ενδέχεται και εμείς κάποτε σαν αντίδραση να πληγωθούμε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν το άτομο αυτό μας συγχωρήσει και έχουμε τη Χάρη των Διδασκάλων και δεν το επαναλάβουμε ξανά, τότε επειδή είμαστε κάτω από τις προστατευτικές φτερούγες του Διδασκάλου, δεν θα χρειαστεί να πληρώσουμε γι' αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, τι συμβαίνει στην περίπτωση που ένα αντρόγυνο έχει συζυγικούς καυγάδες; Κάθε φορά μπορεί να στεναχωριούνται, αλλά το πρόβλημα συνεχίζει να προκύπτει ξανά και ξανά. Αυτό συνεπάγεται πληρωμή σύμφωνα με τους καρμικούς νόμους; Πρέπει να πληρώσουμε ακόμη και αν έχουμε μετανιώσει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν οι όροι για τους οποίους μόλις μίλησα πληρούνται και δεν έχουμε καθόλου μίσος ή καμία κακή πρόθεση,

τότε είναι εντάξει. Υπάρχει μία ινδική παροιμία που λέει ότι, αν δύο δοχεία κρατηθούν μαζί, είναι σίγουρο ότι θα παράξουν κάποιο θόρυβο. Παρόμοια, στην περίπτωση του αντρόγυνου είναι σίγουρο ότι θα υπάρξει κάποιος θόρυβος, κάποιες διαφορές. Αλλά, αν συμφιλιωθούν μετά από αυτό και αν και οι δύο είναι αποφασισμένοι να μην το επαναλάβουν και αν επικρατήσει καλή θέληση, τότε είναι εντάξει. Αναζητάμε την τελειότητα, αλλά η τελειότητα έρχεται μόνο με τη σταδιακή εξέλιξη. Αυτή είναι η περίπτωση όταν είμαστε κάτω από τις προστατευτικές φτερούγες του Διδασκάλου.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΣΤΟΝ ΓΑΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχετε πει ότι στον γάμο θα πρέπει να καλύπτουμε τις αδυναμίες των συντρόφων μας. Μπορείτε να το εξηγήσετε αυτό λίγο παραπάνω;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σύμφωνα με το Σαντ Ματ, ο γάμος είναι μυστήριο. Δεν είναι συμβόλαιο. Πιστεύουμε ότι ο Θεός ενώνει δύο ψυχές με τα δεσμά του γάμου και μόνον ο Θεός μπορεί να τις χωρίσει. Έτσι όταν γνωρίζουμε ότι πρέπει να ζήσουμε μαζί για μία ζωή, η ιδέα του χωρισμού ή του διαζυγίου δεν έρχεται ποτέ στο νου μας. Αν εσύ και εγώ γνωρίζουμε ότι πρέπει να συνεργαστούμε, ότι πρέπει να ζήσουμε τη ζωή μας μαζί, φυσιολογικά θα προσπαθήσουμε να προσαρμοστούμε. Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος έλεγε: «Η ευτυχία είναι ένα άλλο όνομα για την προσαρμογή».

Όλοι μας έχουμε ένα συνδυασμό θείων και υλικών στοιχείων. Κανένας από εμάς δεν είναι τέλειος σε όλα και κανένας από εμάς δεν στερείται απ' όλες τις αρετές. Όλοι μας έχουμε κάποιες αρετές. Μιλώντας λογοτεχνικά, από τη στιγμή που έχουμε την ουσία του Θεού μέσα μας, που είναι η ψυχή, υπάρχει μία "Ωραία Κοιμωμένη" μέσα στον καθένα μας. Και αυτή η "Ωραία Κοιμωμένη" έχει την ομορφιά της καλοσύνης, την ομορφιά της ευσέβειας και την ομορφιά της Θεότητας. Αν ξεκινήσουμε με τη γνώση ότι υπάρχει καλοσύνη στον σύντροφό μας και ότι πρέπει να τιμήσουμε αυτή την καλοσύνη, τότε θα πρέπει να καλύπτουμε ο ένας τα ελαττώμα-

τα του άλλου και να προσαρμοζόμαστε.

Θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις αδυναμίες, τις εκκεντρικότητες και την ιδιοσυγκρασία του συντρόφου μας με αγάπη. Πρέπει να τις "περικόψουμε", πρέπει να τις "κάμψουμε", αλλά δεν πρέπει να το κάνουμε με βία. Πρέπει να το κάνουμε με πειθώ, πρέπει να το κάνουμε με αγάπη. Προσπαθούμε λοιπόν να προσαρμοστούμε και η προσαρμογή είναι πάντοτε θέμα τού να δίνω και να παίρνω. Καλύπτεις τα δικά μου λάθη και εγώ καλύπτω τα δικά σου λάθη. Εκτιμάς τα καλά στοιχεία σε μένα και εγώ εκτιμώ τα στοιχεία της ανθρωπιάς και της Θεότητας μέσα σου.

Θα πρέπει πάντοτε να συνειδητοποιούμε ότι έχουμε τα δικά μας λάθη. Επιμένουμε στα λάθη των άλλων επειδή δεν συνειδητοποιούμε ότι ο καθένας και όλοι μας κάνουμε λάθη. Το ημερολόγιο της αυτοενδοσκόπησής μας είναι μεγάλη βοήθεια στο να συνειδητοποιήσουμε πού κάνουμε λάθη στη ζωή μας. Θα πρέπει να αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε ποιες είναι οι αδυναμίες μας, ποια είναι τα παραπτώματά μας και μετά και οι δύο σύντροφοι θα πρέπει να προσπαθούν να αντικαταστήσουν αυτά τα ελαττώματα με αρετές. Όμως αυτό είναι μία σταδιακή διαδικασία: Η Ρώμη δεν κτίστηκε σε μία ημέρα. Εδώ επίσης, η προσαρμογή απαιτεί λίγο χρόνο.

Αν βοηθάμε ο ένας τον άλλον, καλύπτοντας τα παραπτώματα ή τις αδυναμίες στο ξεκίνημα και σταδιακά βοηθάμε ο ένας τον άλλον για να τα ξεπεράσουμε, τότε θα φθάσουμε τελικά στο στάδιο που ο άγγελος μέσα μας θα υπερισχύσει του πιθήκου που υπάρχει μέσα μας.

Η διαδικασία της εξέλιξης, αυτή η διαδικασία της προσαρμογής, θα επιφέρει μεγαλύτερη ομοιογένεια στη ζωή μας. Η ζωή μας θα έχει περισσότερη αγάπη και θα βοηθάμε ο ένας τον άλλον στο να επιτύχουμε τον Θείο σκοπό. Γάμος σημαίνει το να αποκτήσουμε έναν σύντροφο στη ζωή που θα μας βοηθάει, που θα σχετίζεται μαζί μας, που θα μένει μαζί μας στη χαρά και στη θλίψη και ταυτόχρονα θα μας βοηθήσει στην επίτευξη του απώτατου σκοπού της ζωής μας, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Και αυτοί οι δύο σκοποί του γάμου μας, μπορούν να επιτευχθούν μόνο με το

να κάνουμε κατάλληλες προσαρμογές μέσω της πειθούς και της αγάπης.

ΤΟ ΝΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ «ΑΡΠΑΞΟΥΜΕ» ΣΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γνωρίζω ότι ο Διδάσκαλος θέλει να μας βλέπει όλους να προοδεύουμε πνευματικά. Τότε και εμείς θα έχουμε περισσότερη Αγάπη για τον Διδάσκαλο και για τους συνανθρώπους μας. Αλλά μερικές φορές κολλάω στο να περιμένω την Εσωτερική εμπειρία και δεν συγκεντρώνομαι πραγματικά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να θέλεις να "αρπάξεις" εμπεριέχει κάποια προσπάθεια. Το να θέλεις να "αρπάξεις" εμπεριέχει προσκόλληση. Γιατί θέλουμε να "αρπάξουμε" πράγματα; Κάνουμε προσπάθεια και αυτή η προσπάθεια δεν γεννιέται από την κραυγή της καρδιάς και από την κραυγή της ψυχής. Το να θέλουμε να αρπάξουμε είναι κυρίως διανοητική επιθυμία και αυτό το κάνουμε από το διανοητικό επίπεδο. Αλλά το Μονοπάτι της Πνευματικότητας αρχίζει αληθινά, όταν αρχίζουμε να ασκούμε την προσπάθεια χωρίς προσπάθεια.

Για παράδειγμα, αν καθίσουμε για διαλογισμό και δούμε το χρυσό φως, τα αστέρια ή κάποια άλλη Εσωτερική θέα, τότε δεν θα πρέπει να συγκεντρωθούμε σε αυτές τις Εσωτερικές εκδηλώσεις, αν θέλουμε να δούμε τη Μορφή του Διδασκάλου. Και η Μορφή του Διδασκάλου ενδέχεται να μην έρθει ακόμη και τότε. Αν δεν έχουμε φθάσει σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο ανύψωσης, ένα συγκεκριμένο επίπεδο εξέλιξης, ενδέχεται να μην την δούμε. Έτσι αιωρούμαστε ανάμεσα στα δύο: την προσπάθειά μας και τον στόχο μας. Και το αποτέλεσμα είναι ότι από τη στιγμή που έχουμε την τάση να θέλουμε να αρπάξουμε, αργοπορούμε να φθάσουμε στον απώτατο στόχο.

Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι που τοποθετούμε τον εαυτό μας στο κατώφλι του Διδασκάλου. Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας έλεγε συχνά: «Αν κάθεστε στο κατώφλι του Διδασκά-

λου, ο Διδάσκαλος γνωρίζει ότι κάθεστε εκεί». Όταν καθόμαστε με διάθεση για διαλογισμό, θα πρέπει να προσευχόμαστε να μας δίνει ο Διδάσκαλος αυτό που είναι το καλύτερο για μας. Μερικές φορές δεν γνωρίζουμε ποιο είναι το καλύτερο για μας και ζητάμε πράγματα που στην πραγματικότητα, μας προκαλούν προβλήματα, αντί να μας οδηγούν προς τον στόχο μας. Αυτό λοιπόν είναι ένα Μονοπάτι, στο οποίο θα πρέπει απλά, να καθόμαστε στο κατώφλι του Κυρίου, επειδή ο Κύριος θα μας δώσει αυτό που χρειαζόμαστε.

Υπάρχουν διάφορα στάδια προσευχής. Το πρώτο στάδιο είναι αυτό που ονομάζουμε προσευχή ικεσίας, κατά την οποία ζητάμε από τον Κύριο πράγματα αυτού του κόσμου. Η δεύτερη προσευχή είναι η προσευχή της ευγνωμοσύνης και της ευχαριστίας, κατά την οποία είμαστε σίγουροι ότι ο Θεός γνωρίζει ό,τι είναι καλό για μας. Γνωρίζει και προβλέπει τις ανάγκες μας. Ακόμη και αν δεν ζητούμε. Τον ευχαριστούμε λοιπόν γιατί Αυτός εκπληρώνει τις ανάγκες μας. Το τρίτο στάδιο είναι όταν μετανοούμε. Συνειδητοποιούμε τις αμαρτίες και τη μηδαμινότητά μας και προσευχόμαστε για συγχώρηση. Το τέταρτο στάδιο είναι αυτό κατά το οποίο έχουμε αληθινή λαχτάρα να συναντήσουμε τον Θεό. Το πέμπτο και ανώτερο στάδιο προσευχής είναι ο διαλογισμός.

Όταν λοιπόν διαλογιζόμαστε, δεν πρέπει να έχουμε την τάση να "αρπάξουμε", από τη στιγμή που αυτό θα είναι πάντοτε το αποτέλεσμα της δικής μας προσπάθειας. Βέβαια η δική μας προσπάθεια μόνη δεν μας οδηγεί πουθενά. Στην πραγματικότητα είναι η Χάρη του Διδασκάλου και η υπακοή μας στις εντολές του που επιφέρουν αποτέλεσμα.

Ο Χριστός είπε: «Αν με αγαπάτε, να ακολουθείτε τις εντολές μου». Δεν είπε: «Αν με αγαπάτε, να ακολουθείτε τις εντολές μου και όσο καθόσαστε εκεί να έχετε τη δική σας θέληση». Το να θέλουμε να "αρπάξουμε" σημαίνει άσκηση του νου μας. Έτσι, όταν καθόμαστε για διαλογισμό, θα πρέπει να τοποθετούμε τον εαυτό μας ολοκληρωτικά στο κατώφλι του Κυρίου και να ασκούμε τη συγκέντρωσή μας. Όσο πιο μεγάλη η δεκτικότητα που έχουμε τόσο πιο μεγάλη θα είναι η πρόοδος μας στο Μονοπάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, και στην εξωτερική μου ζωή φαίνεται

ότι επιθυμώ να αρπάξω αρκετά. Μερικές φορές σκέπτομαι ότι, αν δεν είμαι αρκετά τολμηρός, δεν θα με προσέξουν αρκετά. Μετά άλλες φορές, απλά κάθομαι και δέχομαι ό, τι μου δώσει ο Διδάσκαλος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η τόλμη και το να θέλεις να αρπάξεις είναι διαμετρικά αντίθετα με τη δεκτικότητα. Αν θέλεις να επιτύχεις κάτι στη ζωή, τότε πρέπει να έχεις ένα στόχο. Ακόμη και στην εγκόσμια ζωή, αν θέλω να πάρω πτυχίο διδακτορικού ή να πάρω διδακτορικό στη φιλολογία, πώς θα με βοηθήσει το να θέλω να αρπάξω; Είναι μόνο η αφοσίωσή μου, το πάθος και ο ζήλος μου, με το να κάνω το καλύτερο, που θα με κάνουν να πετύχω. Στην πραγματικότητα είναι το πόσο χρόνο αφιερώνω στις σπουδές μου, το πόση καθοδήγηση παίρνω από τον μέντορά μου και το πόσο επιμελής είμαι στο να ακολουθώ τις οδηγίες του, που θα με βοηθήσουν τελικά να αποκτήσω το διδακτορικό πτυχίο. Θα πρέπει να υπάρχει μια δεκτικότητα μεταξύ εμού και του μέντορά μου. Αν αυτή δεκτικότητα δεν υπάρχει τότε η διατριβή μου πως θα μπορέσει να φθάσει στην ολοκλήρωσή της.

Παρόμοια και στο Πνευματικό Μονοπάτι πρέπει να υπάρχει δεκτικότητα μεταξύ του Διδασκάλου και του μαθητή. Δεκτικότητα σημαίνει ροή ιδιοτήτων από τον έναν στον άλλον. Δεκτικότητα σημαίνει άρνηση τού να θέλω να αρπάξω. Ακόμη λοιπόν και στις εγκόσμιες σχέσεις μας το να θέλουμε να αρπάξουμε δεν βοηθάει. Είναι το πάθος, ο ζήλος και η αφοσίωσή μας για έναν συγκεκριμένο στόχο που επιταχύνει την πρόοδό μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος λέει ότι θα πρέπει να προσευχόμαστε συνεχώς στον Κύριο. Εγώ διαπιστώνω ότι από το δικό μου επίπεδο έχω μόνο ελάχιστη αγάπη για τον Θεό και τον Διδάσκαλο. Έτσι λοιπόν πολλές από τις προσευχές μου είναι διανοητικές και μερικές φορές μοιάζει σαν να θέλω να αρπάξω. Μοιάζει σαν να μην έχω καθόλου αγάπη.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το να θέλεις να αρπάξεις πρέπει τελικά να διαμορφωθεί σε δεκτικότητα. Χρειαζόμαστε πολλή αφοσίωση, ζήλο και πάθος. Το να θέλουμε να αρπάξουμε δεν μας βοηθάει.

Αν έχουμε ένα αντικείμενο ενδιαφέροντος, όσο μεγαλύτερος

είναι ο ζήλος για να το πετύχουμε, τόσο πιο γρήγορα θα έχουμε αποτελέσματα. Αν συνεχίσουμε να αρπάζουμε πράγματα, δεν θα τα αποκτήσουμε. Πρέπει να μετατρέψουμε αυτή την τάση, τού να θέλουμε να αρπάξουμε, σε ζήλο, πάθος και αφοσίωση και τότε τα αποτελέσματα θα επιτευχθούν στον συντομότερο δυνατό χρόνο.

Αν θέλουμε να ανεβούμε στην υψηλότερη βαθμίδα της υπαλληλικής μας ζωής, πώς μπορούμε να το κάνουμε αυτό; Το καταφέρνουμε με το να αρπάζουμε; Όχι. Υπήρξα και εγώ υπάλληλος. Πήρα σύνταξη ως αναπληρωτής γραμματέας από την κυβέρνηση. Πρέπει να δουλέψουμε γι' αυτό και πρέπει να δουλέψουμε με αγάπη, με ειλικρίνεια και με πίστη. Και αυτό είναι γνωστό ως πάθος και ζήλος. Αν απλά μου έρθει μία ιδέα, «να γίνω ο διευθυντής του τμήματός μου», αυτό δεν θα με βοηθήσει. Είναι οι ειλικρινείς μου προσπάθειες που τελικά θα γίνουν τρόπος ζωής μου και τελικά θα με βοηθήσουν να το επιτύχω.

Πρέπει να αναθεωρήσουμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή. Αν κοιτάξουμε τον κατάλογο των προτεραιοτήτων μας, θα δούμε ότι θέτουμε όλα τα εγκόσμια πράγματα πρώτα και ο σκοπός της ζωής μας, η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία, είναι είτε αισθητά δια της απουσίας τους ή αν υπάρχουν, είναι μία από τις τελευταίες μας προτεραιότητες. Ακόμη πιο συχνά, θέλουμε να αποκτήσουμε την πνευματικότητα σαν «τη δωδεκάδα του φούρναρη»! Να πληρώσουμε για δώδεκα και να πάρουμε το δέκατο τρίτο, χωρίς να το πληρώσουμε.

Πρέπει λοιπόν να αναθεωρήσουμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή και αν το κάνουμε αυτό, τότε η τάση μας να θέλουμε να αρπάξουμε θα εξαφανιστεί αυτόματα. Θέλουμε να αρπάξουμε κάτι, μόνον όταν δεν είμαστε ολοκληρωτικά απορροφημένοι στην προσπάθειά μας να πετύχουμε κάποιο σκοπό.

Θα πρέπει να αρχίσουμε με την προσπάθεια. Αλλά τελικά αυτή γίνεται προσπάθεια χωρίς προσπάθεια. Γίνεται τρόπος ζωής, επειδή μπορούμε να δούμε το μεγαλείο του Αγίου, το Φως του Θεού στον Θεάνθρωπο.

Παρόμοια, η τάση τού να αρπάζουμε θα πρέπει να δώσει τη θέση της στον ζήλο και στην προσπάθεια χωρίς προσπάθεια. Αυτή

η αλλαγή στη ζωή μας θα μας βοηθήσει να κατορθώσουμε τον στόχο μας στο συντομότερο χρονικό διάστημα και με τον πιο ευχάριστο τρόπο. Όταν έχουμε την τάση να αρπάζουμε, δεν μπορούμε να αντλήσουμε έκσταση από τις πνευματικές μας ασκήσεις. Δεν μπορούμε να έχουμε την εμπειρία της μακαριότητας, της ειρήνης και της ηρεμίας. Όταν ο διαλογισμός γίνει προσπάθεια χωρίς προσπάθεια, όταν γίνει τρόπος ζωής, τότε έχουμε την εμπειρία όλης της μακαριότητας, όλης της ειρήνης, όλης της έκστασης και πετυχαίνουμε την ύστατη σωτηρία μας.

Η ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ *(Γκουρού Ντεβ)*

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποια είναι η διαφορά μεταξύ της Φωτεινής Μορφής και οποιασδήποτε άλλης μορφής του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν συγκεντρωθώ σε αυτή τη φωτογραφία και κλείσω τα μάτια μου και αρχίσω να βλέπω τη φωτογραφία μαζί με την κορνίζα, τότε αυτό δεν είναι όραμα. Η μορφή θα έπρεπε να πάλλει από ζωή, να πάλλει από Χάρη, να πάλλει από φωτεινότητα. Θα έπρεπε να έρθει από μόνη της. Τότε είναι όραμα. Γι' αυτό οι Διδάσκαλοι έδιναν έμφαση στο ότι οι φωτογραφίες του Χαζούρ και του Αγαπημένου Διδασκάλου είναι μόνο για να τους θυμόμαστε. Δεν πρέπει να αρχίσουμε να συγκεντρωνόμαστε στις φωτογραφίες ή στους πίνακες, επειδή αν το κάνουμε αυτό, όταν κλείσουμε τα μάτια μας, μερικές φορές τις βλέπουμε μαζί με τις κορνίζες τους ως μέρος της φαντασίας μας. Αυτό δεν είναι όραμα. Αν είναι όραμα, είναι σαν να έχει ζωή. Πάλλει από ενέργεια, είναι φωτεινό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεν είναι απαραίτητο να διασχίσουμε τα αστέρια και τη σελήνη πριν δούμε τη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μερικές φορές η Μορφή του Διδασκάλου εμφανίζεται ακόμη και πριν διασχίσουμε τα αστέρια και τη σελήνη, απλά για να μας επιβεβαιώσει ότι βρισκόμαστε στο σωστό Μονοπάτι.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΣΡΑΜ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν είμαι στο Άσραμ, κάνω καλύτερο διαλογισμό, όταν όμως επιστρέφω στην εγκόσμια ζωή, μου είναι πολύ πιο δύσκολο να συγκεντρωθώ και να διαλογιστώ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ενώ είμαστε εδώ, τι υποτίθεται ότι πρέπει να κάνουμε; Τίποτα εκτός από διαλογισμό, τίποτα εκτός από το να σκεπτόμαστε τον Διδάσκαλο, τίποτα εκτός από το να χάνουμε τον εαυτό μας μέσα στο Διδάσκαλο. Εδώ, ο Διδάσκαλος είναι παντού. Δεν σκεπτόμαστε τον εαυτό μας. Αφήνουμε τα πάντα έξω από το Άσραμ. Όταν μπαίνουμε στο χώρο του Άσραμ, το γενικό κριτήριο που πρέπει να παρατηρήσουμε είναι ότι αφήνουμε τις εγκόσμιες σκέψεις μας έξω. Εδώ επικρατεί μία σκέψη και αυτή είναι τα διδάγματα των Διδασκάλων. Κανονικά, οι άνθρωποι που έρχονται μιλούν μόνο για πνευματικότητα ή για τις δυσκολίες μας σε σχέση με την εξέλιξη της ψυχής μας. Όταν λοιπόν υπάρχει μία τέτοια ατμόσφαιρα, φυσιολογικά οι σκέψεις μας θα συγκεντρώνονται καλύτερα και γρηγορότερα.

Όταν επιστρέφουμε στο σπίτι μας και ξαναρχίζουμε τις εγκόσμιες δραστηριότητές μας, έχουμε όλων των ειδών τα άσχετα ενδιαφέροντα και τις άσχετες δραστηριότητες. Εκεί μιλάμε για την πολιτική, μιλάμε για το γραφείο, μιλάμε για άλλες πτυχές της ζωής ή επιδιδόμαστε σε συζητήσεις που σχετίζονται με το σεξ και το έγκλημα. Σε αυτή την ατμόσφαιρα, μπορούμε να συγκρατηθούμε με την πνευματική έννοια, μόνο αν ξεκινάμε την ημέρα μας με διαλογισμό και τελειώνουμε την ημέρα μας με διαλογισμό. Στο μεσοδιάστημα, όποτε έχουμε την ευκαιρία, θα πρέπει να θυμόμαστε τον Κύριο.

Μόλις κατορθώσουμε στα αρχικά στάδια, ένα βαθμό συγκέντρωσης τότε ακόμη και αυτές οι άσχετες, εξωτερικές τάσεις δεν θα μας επηρεάζουν σε σημαντικό βαθμό.

Αν καταφέρουμε να έχουμε σταθερότητα στον διαλογισμό μας σε αυτή την ατμόσφαιρα, στο Άσραμ, τότε όταν φύγουμε, είναι πιο εύκολο να τη διατηρήσουμε.

Λέγεται ότι θα πρέπει να προσπαθούμε να παίρνουμε το μέγιστο όφελος από τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Όταν φεύγουμε από εδώ, υπάρχει το Σαουάν – Κιρπάλ Κέντρο Διαλογισμού στο Μπόουλινγκ Γκριν. Οι λάτρεις του Θεού μπορούν να πηγαίνουν εκεί για απομόνωση και θα επιστρέφουν αναζωογονημένοι.

Επίσης, θα πρέπει πάντα να παρακολουθούμε το τοπικό Σάτσανγκ, επειδή το Σάτσανγκ μας δίνει πνευματική ώθηση. Αν έχουμε εβδομαδιαίο, μηνιαίο ή διμηνιαίο πρόγραμμα, και όταν περνάμε τον περισσότερο χρόνο μας μιλώντας για τον Διδάσκαλο ή κάνοντας προσευχή στον Κύριο και διαλογισμό, τότε αυτό θα μας δίνει τη δύναμη να αντιμετωπίζουμε καλύτερα όλα τα προβλήματα της ζωής μας. Οι λεγόμενοι πειρασμοί στην εγκόσμια ζωή δεν θα μας επηρεάζουν στον ίδιο βαθμό. Όταν αρχίσουμε να αφιερωνόμαστε στο Μονοπάτι θα αρχίσουμε να έχουμε διαρκή πρόοδο και εκεί έγκειται η αξία της συγκέντρωσης στο σκοπό.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πριν δύο ημέρες κάποιος σας ρώτησε για τους μυημένους ανά τον κόσμο και εσείς είπατε πως έχετε την ίδια αγάπη για όλους. Αυτό με βοήθησε πραγματικά, επειδή προσπαθώ να αντιληφθώ την έννοια της αγάπης. Πιστεύω ότι αυτή μου η προσπάθεια πιθανόν θα με βοηθούσε να ελκύσω περισσότερη Χάρη, παρά αν το άφηνα και συνειδητοποιούσα ότι ο Διδάσκαλος θέλει να δίνει την αγάπη του σε όλους και τους αγαπά όλους τόσο, όσο αγαπά εμένα. Ελπίζω να μπορέσετε να με βοηθήσετε στο να το συνειδητοποιήσω αυτό καλύτερα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν μιλώ για τον εαυτό μου, αλλά μπορώ σίγουρα να μιλήσω για τους δύο μεγάλους Διδασκάλους, στων οποίων τα ιερά Πόδια είχα την καλή τύχη να καθίσω. Πηγαίνω από τόπο σε τόπο συλλέγοντας ιστορίες της αγάπης τους και οι περισσότεροι από τους μαθητές, που με έχουν γνωρίσει, μου έχουν πει

ότι ο Διδάσκαλος τους αγαπούσε πάρα πολύ. Αυτό μπορεί να είναι αλήθεια αλλά μόνο για έναν Θεάνθρωπο. Ακόμη κι εκείνοι που τον συνάντησαν μία φορά συγκινήθηκαν τόσο από την φιλευσπλαχνία του, τη Χάρη του και την ταπεινοφροσύνη του, που ισχυρίζονταν στη συνέχεια ότι ο Διδάσκαλος είχε μεγαλύτερη αγάπη γι' αυτούς παρά για πολλούς άλλους.

Στην πραγματικότητα, ο Διδάσκαλος τους αγαπάει όλους το ίδιο και όσο μεγαλύτερη η δεκτικότητά μας προς τον Διδάσκαλο, τόσο μεγαλύτερη είναι η συνειδητοποίηση ότι ο Διδάσκαλος έχει την ίδια αγάπη για όλους μας. Ο Διδάσκαλος δεν χρειάζεται να πάρει τίποτα από εμάς. Έρχεται μόνο για να δώσει. Ο μεγάλος Μύστης, Καμπίρ Σαχίμπ, έχει πει ότι το Μονοπάτι της αγάπης είναι να δίνεις, να δίνεις και να δίνεις. Έτσι ο Διδάσκαλος δίνει και εμείς λαμβάνουμε, ανάλογα με την πνευματική μας αντίληψη. Και όσο η πνευματική μας αντίληψη αυξάνεται, τόσο αυξάνεται και η συνειδητοποίηση ότι ο Διδάσκαλος έχει αγάπη για όλους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος αγαπάει τους πάντες στη Δημιουργία, ακόμη και εκείνους που δεν είναι μυημένοι; Μου φαίνεται ότι για τον Διδάσκαλο δεν υπάρχει καμία διαφορά.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι σωστό. Από την άλλη, ο καθένας ωφελείται ανάλογα με τη δεκτικότητά του. Οι Διδάσκαλοι τους αγαπούν όλους, επειδή μπορούν να δουν το Φως του Θεού μέσα σε όλους, σε όλη τη Δημιουργία. Αυτή είναι η βάση της αγάπης τους.

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, Ο ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ "ΕΓΩ"

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μπορείτε να πείτε το πώς ένας μυημένος μπορεί να γίνει ένας αληθινός μαθητής και να κερδίσει την αγάπη του Διδασκάλου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σαν μυημένοι, πρέπει πάντοτε να προσπαθούμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του

Διδασκάλου. Ο Χριστός είπε: «Εάν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Και ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας έλεγε ότι πρέπει να κρατάμε το ημερολόγιο καθημερινής αυτο-ενδοσκόπησης και να καθόμαστε για Μπατζάν κάθε μέρα. Τότε βαθμιαία, θα εισπράττουμε όλο και περισσότερη αγάπη από τον Διδάσκαλο. Και καθώς έχουμε όλο και περισσότερη αγάπη από τον Διδάσκαλο, θα έχουμε και όλο και περισσότερη δεκτικότητα. Ο μεγάλος Χαζούρ πάντοτε μας έλεγε ότι είναι καθήκον του μαθητή να κάθεται για διαλογισμό και να προσεύχεται στον Διδάσκαλο να του δίνει οτιδήποτε είναι το καλύτερο και τα υπόλοιπα ο Διδάσκαλος θα τα φροντίσει ο ίδιος. Επομένως, πρέπει να κάνουμε το καθήκον μας με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας και η δεκτικότητα και η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο θα αυξηθούν από μόνες τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί είμαι τόσο ανεπαρκής στο να μπορώ να εκφράσω την αγάπη μου για τον Διδάσκαλό μου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτον, είμαστε ανεπαρκείς, επειδή δεν έχουμε το απαιτούμενο πάθος και τον ζήλο για τα διδάγματα του Διδασκάλου. Μετά, δεν έχουμε αποφασίσει τις προτεραιότητες στη ζωή μας, όπως έκανε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ: «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά». Αυτή είναι η μία πλευρά της ερώτησης. Δεύτερον, αυτό είναι ένα Μονοπάτι, στο οποίο ο μαθητής βιώνει πάντοτε την ανεπάρκειά του να φθάσει το στόχο. Ο Διδάσκαλος είναι ένας παγκόσμιος Οινοχόος. Προσφέρει με αφθονία στον καθένα το Θείο Κρασί, το Κρασί της αγάπης του Θεού, αλλά το Θείο Κρασί είναι τέτοιο που όσο περισσότερο πίνεις, τόσο περισσότερο διψάς. Όσο περισσότερη αγάπη παίρνει ένας μαθητής, τόσο περισσότερη αγάπη θέλει. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι δίψας. Αυτό είναι ένα Μονοπάτι αναζήτησης. Μόνον όταν φθάσουμε σε εκείνο το τελικό στάδιο, όταν συγχωνευθούμε με τον Διδάσκαλο, όταν διευρυνθούμε μέχρι το επίπεδο που είναι ίδιο με αυτό του Θεού, αυτή η δίψα θα σταματήσει. Αλλιώς, μέχρι να φθάσουμε στον τελικό προορισμό μας, η δίψα μας γίνεται όλο και μεγαλύτερη και σαν αποτέλεσμα ο αναζητητής νοιώθει την ανεπάρκεια του όλο και περισσότερο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είμαστε εμείς που διαλέγουμε τον Διδάσκαλο ή είναι ο Διδάσκαλος που διαλέγει εμάς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι ο Διδάσκαλος που μας διαλέγει, αλλά πρέπει να προσευχόμαστε από τα βάθη της καρδιάς μας και από τα βάθη της ψυχής μας. Πρέπει, πρώτα, να έχουμε μία πολύ έντονη επιθυμία να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να συναντήσουμε τον Θεό. Όταν αυτή η επιθυμία είναι τόσο έντονη, όταν αυτή η λαχτάρα και η υπερεπιθυμία μας είναι τόσο μεγάλες, τότε ο Θεός ακούει τις κραυγές της καρδιάς μας. Λέγεται ότι ο Θεός ακούει την βαθειά κραυγή της καρδιάς ενός μυρμηγκιού πολύ πιο γρήγορα από ότι το δυνατό σάλπισμα ενός ελέφαντα. Επομένως, ο Θεός ακούει τις κραυγές της καρδιάς μας και μετά έρχεται παίρνει την ανθρώπινη μορφή και μας ελκύει κοντά του. Εάν η ένταση της επιθυμίας μας να συναντήσουμε τον Θεό είναι μεγάλη, τότε ο Θεάνθρωπος, μέσω της δικής του ακτινοβολίας, μας καλεί στα Ιερά του Πόδια και μας ευλογεί με τη Μύηση, που σημαίνει ότι μας δίνει μία απ’ ευθείας επαφή με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Είναι ο Διδάσκαλος που μας καλεί στα Ιερά του Πόδια. Αλλά το κάνει αυτό, όταν η έντονη επιθυμία μας για να συναντήσουμε τον Θεό αναπτύσσεται στο βάθος της καρδιάς μας και στα κατάβαθα της ψυχής μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πρέπει ο Διδάσκαλος να έχει φυσική μορφή για να λειτουργήσει σαν ένας ζωντανός Διδάσκαλος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Ένας άνθρωπος μπορεί να διδαχθεί μόνο από έναν άλλο άνθρωπο. Στέλνουμε τα παιδιά μας στα σχολεία, στα κολλέγια και τα πανεπιστήμια και ακόμα αν πρέπει να μάθουμε κάποια τέχνη, πηγαίνουμε σε έναν ζωντανό δάσκαλο. Ο θεσμός του ζωντανού δασκάλου δεν μπορεί να αντικατασταθεί σε κανέναν τομέα της εγκόσμιας ζωής μας. Και, αν αυτός ο θεσμός δεν μπορεί να αντικατασταθεί σε κανέναν άλλο τομέα της ζωής, γιατί θα πρέπει να μην είναι απαραίτητο να έχουμε έναν ζωντανό δάσκαλο στον πνευματικό τομέα; Υπάρχουν δύο ακόμα βαθύτερες αιτίες γι’ αυτό. Η μία είναι ότι, αν θέλουμε να ακολουθήσουμε το Πνευματικό Μονοπάτι, πρέπει να κατανοήσουμε τις Γραφές. Ο Χριστός είπε ότι, όταν μιλούσε γενικά στο πλήθος, μιλούσε με

παραβολές, αλλά όταν μιλούσε στους δικούς του μαθητές, μιλούσε σε άμεση γλώσσα *(με παρρησία)*. Καθώς οι Γραφές μας μιλούν για τα επίπεδα και τις Περιοχές που έχουν βιώσει οι Άγιοι και αφού αυτές οι Περιοχές είναι πέρα από τα όρια της διάνοιάς μας, έχουν περιγράφει με παραβολές, σύμβολα και μεταφορικές έννοιες. Εάν δεν αναζητήσουμε τη βοήθεια ενός που έχει ο ίδιος διασχίσει αυτά τα Επίπεδα, δεν μπορούμε να συλλάβουμε την αληθινή έννοια των Γραφών. Είναι πιθανόν να εκλάβουμε σαν μεταφορικό οτιδήποτε είναι κυριολεκτικό και σαν κυριολεκτικό οτιδήποτε είναι μεταφορικό. Συνεπώς, χρειαζόμαστε έναν δάσκαλο με ανθρώπινη μορφή να μας εξηγεί την αληθινή σημασία των Γραφών. Δεύτερον, η πνευματικότητα δεν είναι ένα θέμα διανοητικής γνώσης. Η πνευματικότητα είναι βασικά θέμα της δικής μας πνευματικής εμπειρίας. Εμπειρίας από πρώτο χέρι. Και αφού πρέπει να βιώσουμε την εμπειρία αυτών των Περιοχών που βρίσκονται πέρα από τα όρια του νου και της διάνοιάς μας, πρέπει να αναζητήσουμε την καθοδήγηση ενός ζωντανού Διδασκάλου, ο οποίος έχει ο ίδιος λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και έχει διασχίσει τα Εσωτερικά, πνευματικά Επίπεδα, πέρα από το βασίλειο της διάνοιάς μας. Αυτός μόνο μπορεί να μας βοηθήσει να αποκτήσουμε την εμπειρία εκείνων των Επιπέδων. Επομένως, είναι απολύτως απαραίτητο να έχουμε έναν Διδάσκαλο με σάρκα και αίμα, σε φυσική υπόσταση, για να μας καθοδηγεί στην πνευματική μας αναζήτηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μιλήσετε για το πώς μπορούμε να έχουμε σωστούς διαλογισμούς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν έχουμε αληθινά έναν σωστό διαλογισμό, έχουμε ένα πραγματικό Σάτσανγκ, δηλαδή είμαστε μαζί με τον Διδάσκαλο Εσωτερικά. Ο σωστός διαλογισμός καθορίζεται από την καλή συγκέντρωση του νου μας. Τη στιγμή που ο νους μας είναι συγκεντρωμένος, τη στιγμή που είναι ακίνητος, αυτή η στιγμή είναι η στιγμή της έκστασης, αυτή είναι η στιγμή του διαλογισμού. Αλλά, όταν δεν είναι ακίνητος, όταν ο νους μας τρέχει σαν τρελός, όταν περιφέρεται από τον Πύργο Σίαρς στο εξωτερικό διάστημα, από ένα νυκτερινό κλαμπ στο Παρίσι στον παράδεισο των Ουρανών, αυτή η στιγμή δεν θεωρείται διαλογισμός. Αληθινός

διαλογισμός είναι μόνο αυτές οι ευλογημένες στιγμές που είμαστε συντονισμένοι με τον Διδάσκαλο, που είμαστε βυθισμένοι μέσα στον Διδάσκαλο, που έχουμε ξεχάσει τελείως τον εαυτό μας και είμαστε ολοκληρωτικά χαμένοι μέσα στον Διδάσκαλο. Αυτές είναι πραγματικές στιγμές διαλογισμού.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να δυναμώσουμε την προσοχή μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό έρχεται μόνο μέσω της εξάσκησης και μέσω της αγάπης. Σ' αυτόν τον κόσμο μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμα της μητέρας και του παιδιού. Αυτή η σχέση δυναμώνει μόνο μέσω της αγάπης που έχει η μητέρα για το παιδί. Παρόμοια, αφού ο Διδάσκαλος πάντοτε μας αγαπά – εμείς πρέπει μόνο να ανταποκριθούμε. Αν ανταποκριθούμε, τότε μία γέφυρα κτίζεται, από μάτια σε μάτια, από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή. Τότε αρχίζουμε να εμποτιζόμαστε με τις ανώτερες ιδιότητες του Διδασκάλου μας και οι αδυναμίες μας θα αρχίσουν να μας εγκαταλείπουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αρχίζω τον διαλογισμό μου και μερικές φορές, πριν ακόμα έχω την ευκαιρία να επαναλάβω το Σιμράν, αποκοιμάμαι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτον, πρέπει να κάθεστε για διαλογισμό, όταν δεν είσαστε κουρασμένοι ή όταν έχετε κοιμηθεί επαρκώς. Ας υποθέσουμε ότι έχετε γυρίσει σπίτι μετά τη δουλειά και είσαστε κουρασμένοι. Εάν είσαστε κουρασμένοι, πρέπει να ξεκουραστείτε. Όταν είσαστε φρέσκοι και ζωηροί, πρέπει να επαναλαμβάνετε το ιερό Σιμράν ή να κάθεστε για την άσκηση του Μπατζάν. Τότε δεν θα κοιμηθείτε. Το δεύτερο πράγμα είναι ότι πρέπει να έχετε ένα ελαφρύ δείπνο. Και πρέπει να υπάρχει κάποιο διάστημα μεταξύ του δείπνου σας και του χρόνου του διαλογισμού. Ας υποθέσουμε ότι παίρνετε το δείπνο σας ή το γεύμα σας και αμέσως μετά κάθεστε για διαλογισμό. Είναι πιθανόν να αποκοιμηθείτε. Αλλά, αν υπάρχει κάποιο διάστημα, τότε η τροφή θα χωνευτεί μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα και θα είσαστε πιο ξύπνιοι. Το τρίτο πράγμα είναι ότι δεν πρέπει να στηρίζεστε ούτε στον τοίχο, ούτε

στην πλάτη της καρέκλας, εκτός εάν το έχετε ανάγκη, από φυσική άποψη. Γενικά, εμείς τη στηρίζουμε την πλάτη μας. Εάν κάνουμε έτσι, είναι πιθανόν να αποκοιμηθούμε. Επομένως, υπάρχουν τρεις παράγοντες που πρέπει να έχετε κατά νου. Πρώτον, όταν κάθεστε για διαλογισμό πρέπει να είσαστε ξύπνιοι. Δεύτερον, πρέπει να υπάρχει κάποιο χρονικό διάστημα μεταξύ του φαγητού και του διαλογισμού. Και τρίτον, πρέπει να αποφεύγετε να στηρίζεστε στον τοίχο ή στην πλάτη της καρέκλας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι αυτό που γίνεται η αιτία ώστε το εγώ μας να αγωνίζεται τόσο πολύ, να αντιστέκεται στην ανάπτυξη και να αντιστέκεται στο πνευματικό Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δύο συστήματα λειτουργούν παράλληλα στην ύπαρξή μας. Το ένα είναι το θετικό σύστημα και το άλλο είναι το αρνητικό σύστημα. Ενώ η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού, του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας, ο νους μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Μπράχμα που είναι ο κύριος των τριών κόσμων. Το καθήκον του είναι να μας λοξοδρομεί από το Πνευματικό Μονοπάτι και από το να ενωθούμε με το Θεό. Επομένως και η αρνητική και η θετική δύναμη έχουν τα μονοπάτια τους δίπλα-δίπλα. Ενώ η ψυχή μας θέλει να πετάξει στα ουράνια, ο νους μας θέλει να μας κρατήσει αλυσοδεμένους σε αυτόν τον γήινο κόσμο, σε αυτόν τον υλικό κόσμο. Έτσι και οι δύο δυνάμεις δουλεύουν δίπλα-δίπλα. Είναι μόνο μέσω της Χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου που θα καταστούμε ικανοί να υπερνικήσουμε την αντίσταση που μας προβάλλει ο νους μας. Ο νους είναι πολύ δυνατός και κάνει το καλύτερο που μπορεί για να μας μπλέκει στον ένα πειρασμό μετά τον άλλο και βλέπουμε ότι στην ανθρώπινη ζωή έχουμε πειρασμούς σκορπισμένους στο Μονοπάτι σε κάθε μας βήμα. Είναι μόνο η απεριόριστη Χάρη του Διδασκάλου που μας βοηθά να περάσουμε μέσα από αυτούς τους πειρασμούς, χωρίς να αλυσοδεθούμε από αυτούς, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνεχίσουμε το ταξίδι προς την Κατοικία μας. Το εγώ μας είναι μέρος του νου μας που είναι το παιδί του Μπράχμα, ο οποίος είναι ο κύριος των τριών κόσμων και αντιπροσωπεύει την Αρνητική Δύναμη. Και ο Διδάσκαλός μας και οι Τέλειοι Διδάσκαλοι όλων των εποχών αντι-

προσωπεύουν τον Θεό, ο οποίος είναι η Θετική Δύναμη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λέγεται ότι πάντοτε πρέπει να αποδεχόμαστε οτιδήποτε μας δίνει ο Θεός όπως έρχεται και ακόμα ότι πρέπει να το αποδεχόμαστε με χαρά. Αλλά, είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σαν εμένα, σ' αυτόν τον κόσμο, που μερικές φορές θέλουν κάτι, αλλά τα πράγματα δεν συμβαίνουν, όπως θέλουμε εμείς. Αυτό δεν το αποδεχόμαστε και δυσανασχετούμε. Προσπαθούμε να μη δεχόμαστε ότι συμβαίνει, ακόμα και αν δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γι' αυτό. Μας τιμωρεί ποτέ ο Θεός γι' αυτό ή ''στεναχωριέται'' επειδή δεν αποδεχόμαστε το Θέλημά Του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχουν πολλά στάδια προσευχής και πολλά στάδια αποδοχής. Η πνευματικότητα είναι ένα Μονοπάτι, στο οποίο έχουμε φαινομενικά πολλά παράδοξα. Αρχίζουμε με μία προσευχή ικεσίας ή προσευχή παράκλησης. Ζητάμε από τον Θεό τα πάντα. Αλλά αυτό συμβαίνει στα αρχικά στάδια. Καθώς προοδεύουμε στο Μονοπάτι της πνευματικότητας, αρχίζουμε να ακολουθούμε τη Χρυσή Αρχή: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Είναι γνωστή η ιστορία του Γκουρού Αρτζάν Ντεβ, ο οποίος ήταν ένας από τους μεγάλους πνευματικούς μάρτυρες, που αρνήθηκε την παρέμβαση του μαθητή του να καταστρέψει τους βασανιστές του και του είπε: «Αγαπημένε μου νομίζεις ότι εγώ δεν μπορώ να το κάνω; Αλλά το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι που η αρχή του είναι: «Γλυκό και ευπρόσδεκτο το Θέλημά Σου Κύριε».

Καθώς προοδεύετε στο Μονοπάτι, αρχίζετε να πιστεύετε στην Αρχή «Γλυκό είναι το θέλημά Σου».

(Ερωτήσεις και απαντήσεις που δόθηκαν από τον Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στο Κιρπάλ Άσραμ).

ΛΑΧΤΑΡΑ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΟΣ ΠΟΝΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε λαχτάρα, υπερεπιθυμία και νοσταλγία για τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η λαχτάρα, ο ψυχικός πόνος και η νοσταλγία μας για τον Θεό εξαρτώνται από την προτεραιότητα που δίνουμε στους διάφορους τομείς της ζωής μας. Αν θέλουμε να έχουμε την μέγιστη νοσταλγία για τον Αγαπημένο, τον Αιώνιο Αγαπημένο, τότε πρέπει να αποφασίσουμε ότι η τελική μας ένωση με τον Θεό έχει την προτεραιότητα με αριθμό "ένα" στη ζωή μας.

Γι' αυτό πρέπει να μελετήσουμε όλους τους τομείς της εγκόσμιας ζωής που τραβούν την προσοχή μας. Σκεφθείτε τους έναν προς έναν και απορρίψτε τους έναν προς έναν ή ανακατατάξτε τους στον κατάλογο των προτεραιοτήτων σας, ανάλογα με τη μεγάλη επιθυμία σας, τον ζήλο και το πάθος που έχετε για να συναντήσετε τον Θεό. Θα πρέπει να φθάσουμε στο συμπέρασμα ότι στη ζωή μας θέλουμε να δώσουμε την πρώτη προτεραιότητα στον απώτατο στόχο της ανθρώπινης ζωής, τη Θέωση, που είναι η κορωνίδα και το επιστέγασμα όλης της Δημιουργίας.

Αν αποφασίσουμε μία φορά ότι η επικοινωνία με τον Αγαπημένο ή με τον Θεό είναι το Α και το Ω της ζωής μας, ότι έχουμε μόνο μία σκέψη, έναν αντικειμενικό σκοπό, μία έντονη επιθυμία και ένα πάθος στη ζωή μας και αυτό είναι το να γίνουμε ένα με τον Θεό, τότε η λαχτάρα και η νοσταλγία για τον Θεό θα έρθουν από μόνα τους.

Η λαχτάρα και ο ψυχικός πόνος έρχονται σε απευθείας αναλογία με την προτεραιότητα που δίνουμε στη Θεότητα μέσα στη ζωή μας. Αν καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η ανώτατη μόρφωση στην επιστήμη έχει προτεραιότητα με αριθμό ένα και εμείς είναι

κάτι που το υπερεπιθυμούμε, τότε κάνουμε τα πάντα γι’ αυτό. Αν κάποιος νομίζει ότι πρέπει να μάθει την πολιτική επιστήμη, αγωνίζεται εντατικά γι’ αυτό το σκοπό. Άλλοι πάλι άνθρωποι δίνουν προτεραιότητα στις απολαύσεις των αισθήσεων, παρόμοια και εμείς αν αποφασίσουμε να ενωθούμε με τον Θεό αυτό θα πρέπει να πάρει την πρώτη προτεραιότητα στη ζωή μας ενώ όλα τα άλλα ενδιαφέροντα θα λάβουν κατώτερες θέσεις.

Όλα τα βάσανα στη ζωή μας έρχονται από τις λανθασμένες προτεραιότητες που δίνουμε σε ορισμένους τομείς της ζωής. Αν μπορέσουμε να συνειδητοποιήσουμε τις αληθινές αξίες της ζωής μας και να τους δώσουμε τις σωστές προτεραιότητες, δεν θα έχουμε καμία δυσκολία. Δυστυχώς τώρα, δίνουμε πρώτες προτεραιότητες στις εγκόσμιες επιδιώξεις μας, στην εξωτερική γνώση και έτσι απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο από τον πραγματικό στόχο της ανθρώπινης ζωής.

Για να φθάσουμε στον απώτατο στόχο της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία, πρέπει να αποφασίσουμε, μια για πάντα, να δώσουμε μέσα στη ζωή μας την προτεραιότητα με αριθμό “ένα” στη Θεότητα. Τη στιγμή που θα μπορέσουμε να φθάσουμε σε αυτή την απόφαση και αφού μπορέσουμε να παραμείνουμε σταθεροί σε αυτή, τότε δεν θα υπάρχει καμία δυσκολία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Νομίζετε ότι στην αρχή, όταν έχουμε πάρει την απόφασή μας, ο Θεός πρώτα και ο κόσμος μετά, οι λεκτικές μας επιβεβαιώσεις είναι ευεργετικές; Όπως για παράδειγμα το να επαναλαμβάνουμε διαρκώς: «Ο Θεός πρώτα και ο κόσμος έπειτα».

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πάντοτε έλεγα ότι θα πρέπει να πάρουμε αυτή την πρωταρχική απόφαση και μετά να παραμείνουμε σταθεροί σ’ αυτήν. Όταν ρωτάτε, αν είναι καλύτερο το να επαναλαμβάνουμε την απόφασή μας, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει μία διακοπή και εγώ έχω συστήσει όταν μία φορά πάρουμε αυτή την απόφαση να προσηλωνόμαστε σε αυτήν και να μη την αλλάζουμε. Δεν πρέπει να υπάρχουν διακοπές.

Αλλά στην περίπτωση που, σε οποιοδήποτε στάδιο, διαπιστώνετε ότι αυτή η απόφαση έχει γίνει χλιαρή, τότε μπορούμε να καταφύγουμε στη μέθοδό σου, τού να έχουμε μία δεύτερη επιβεβαί-

ωση ότι θα πρέπει να έχουμε τον Θεό πρώτα και μετά τον κόσμο. Αλλά, αν πάρετε μόνο μία απόφαση, όπως έκανε ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, και ποτέ δεν παραστρατήσετε από αυτή, τότε δεν θα προκύψει η ανάγκη για μία τέτοια δεύτερη απόφαση. Οι Άγιοι και όλοι οι μεγάλοι άνθρωποι πήραν την απόφαση για τη ζωή τους και έμειναν σταθεροί σ' αυτήν. Αλλά στην περίπτωση των εγκόσμιων ανθρώπων, σαν κι εμάς, που είμαστε πιο αδύναμοι, πολλές φορές χρειαζόμαστε επαναβεβαιώσεις, και γι' αυτό παίρνουμε μία δεύτερη απόφαση, μία τρίτη απόφαση και ούτω καθεξής. Αλλά πρέπει να σας πω ένα πράγμα. Ο Θεός δεν είναι ένας συνηθισμένος ρομαντικός εραστής ή αγαπημένος. Ο μυστικισμός πιστεύει σε μία μόνο αγάπη και πιστεύει στη σταθερότητα της αγάπης. Μία αγάπη που δεν έχει σταθερότητα δεν είναι καθόλου αγάπη.

Όσον αφορά στην αγάπη για το Θεό, δεν πρέπει να παίρνουμε αποφάσεις κάθε εβδομάδα, κάθε μήνα ή κάθε χρόνο. Ακόμη και την Πρωτοχρονιά, όταν παίρνουμε άλλες αποφάσεις, δεν πρέπει να πάρουμε νέες αποφάσεις. Πρέπει να έχουμε σταθερότητα στην αγάπη, καθώς στην αγάπη η πρώτη απόφαση πρέπει να είναι και η τελευταία. Και η πρώτη απόφαση συνεχίζεται όχι μόνο μέχρι την τελευταία πνοή αυτής της ζωής, αλλά και στον άλλο κόσμο, επίσης.

Λοιπόν, το Μονοπάτι της μυστικιστικής αγάπης είναι το Μονοπάτι της σταθερότητας. Πρέπει να πάρουμε αυτή την απόφαση στην αρχή και να δώσουμε την ανώτατη προτεραιότητα στην αγάπη του Θεού. «Πρώτα ο Θεός και μετά ο κόσμος» θα πρέπει να είναι η πρώτη και η μοναδική απόφαση της ζωής μας. Και πρέπει να μείνουμε σταθεροί στην απόφασή μας αυτή, καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της ζωής μας αλλά και στους άλλους κόσμους επίσης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για να πάρουμε μία τέτοια απόφαση στο να διαλέξουμε πρώτα τον Θεό, πρέπει να έχουμε πρώτα έλεγχο πάνω στο νου και στο σώμα μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αυτή η απόφαση έρχεται μέσα στο νου μας, μόνο όταν έχουμε το κατάλληλο υπόβαθρο. Και με το κατάλληλο υπόβαθρο είναι πάντοτε δυνατόν να πάρουμε μία τέτοια απόφαση. Αυτή η απόφαση είναι βασισμένη πάνω στη Χάρη, την απεριόριστη Χάρη που έχουμε από κάποια Θεία Δύναμη και στην

εξέλιξη που είχαμε στις περασμένες μας ζωές. Λοιπόν είναι ένας συνδυασμός από όλα αυτά τα στοιχεία.

Αυτή η απόφαση παίρνεται μόνο από λίγους διαλεγμένους και διαλεκτούς και δεν είναι για τον καθένα. Βλέπουμε ότι ο αριθμός αυτών που ακολουθούν τη Θεότητα σε αυτόν τον υλιστικό αιώνα είναι πολύ περιορισμένος, πολύ ασήμαντος, συγκρινόμενος με ολόκληρο το πλήθος των ψυχών που είναι μέσα σε αυτό τον κόσμο. Αλλά ο καθένας μας πρέπει να είναι μεταξύ αυτών των λίγων διαλεκτών.

ΥΠΟΜΟΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΟΝΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μας πείτε κάτι για τη σπουδαιότητα της υπομονής και της επιμονής στο Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχουν εννέα γνωρίσματα ενός λάτρη στον μυστικισμό και δύο από τα πιο χαρακτηριστικά γνωρίσματα είναι η υπομονή και η επιμονή. Χρειαζόμαστε υπομονή και επιμονή σε όλους τους τομείς της ζωής. Αν για παράδειγμα θέλουμε να φθάσουμε στην τελειότητα σε οποιονδήποτε τομέα σπουδών, πρέπει να αφιερώσουμε πολύ χρόνο για εργασία για ένα πολύ μακρύ χρονικό διάστημα. Για να πάρουμε ένα πανεπιστημιακό δίπλωμα σε οποιαδήποτεεπιστήμη, θα πρέπει να αφιερώσουμε τουλάχιστον δεκαεννέα χρόνια μελέτης. Παρόμοια, για να φθάσουμε στην τελειότητα σε οποιαδήποτε τέχνη, πρέπει να εργασθούμε σκληρά. Αλλά και στο πνευματικό Μονοπάτι για να προοδεύσουμε χρειάζεται πολλή εργασία αγάπης.

Η σπουδαιότητα της υπομονής και της επιμονής θα πρέπει να υπογραμμιστεί όσον αφορά την πνευματική μας εξέλιξη. Η πνευματική εξέλιξη εξαρτάται από την ένταση της αγάπης μας για τον απώτατο στόχο. Η αγάπη, όταν ξυπνά μέσα μας, φέρνει την ταπεινοφροσύνη. Και η ταπεινοφροσύνη είναι συνδεδεμένη με την υπομονή και την επιμονή. Λοιπόν η υπομονή, η επιμονή και η ταπεινοφροσύνη είναι όλες συνδεδεμένες με την αγάπη και η αγάπη

είναι το κλειδί της επιτυχίας στην πνευματική μας ζωή.

Χρειαζόμαστε πολλή υπομονή, ακόμη και στον ρομαντισμό. Αν διαβάσετε την κλασική λογοτεχνία θα διαπιστώσετε ότι όλοι οι συγγραφείς, όλοι οι ποιητές, όλοι οι μυθιστοριογράφοι και όλοι οι νομπελίστες δείχνουν ότι ο ήρωας είναι υπομονετικός. Ο ήρωας πάντοτε υπομένει τις εκκεντρικότητες, την ιδιοσυγκρασία και τις παραξενιές της αγαπημένης του. Αν δεν έχει υπομονή και επιμονή, δεν μπορεί να είναι ο ήρωάς της. Αυτές οι ιδιότητες είναι συνδεδεμένες με τον ήρωα σε κάθε τομέα της ζωής. Στην πνευματικότητα, εφόσον αυτή είναι ένα Μονοπάτι αγάπης, και η αγάπη χρειάζεται ταπεινοφροσύνη, αν αγαπούμε και αν είμαστε ταπεινοί, φυσικά θα είμαστε, επίσης, και υπομονετικοί.

Η ανυπομονησία μας και η έλλειψη επιμονής γεννιούνται από το εγώ μας. Κάποιος μου έλεγε για την υπομονή και είπε ότι ένας από τους αδελφούς μας προσευχόταν στον Θεό για υπομονή και έλεγε: «Ω Θεέ, δώσε μου υπομονή, αλλά δώσε μου την τώρα αμέσως». Λοιπόν, χρειαζόμαστε υπομονή και όχι αυτή την υπομονή που θέλουμε να μας δοθεί «τώρα αμέσως». Χρειαζόμαστε χρόνο γι’ αυτό. Και είναι το ίδιο και για την επιμονή, γιατί επιμονή σημαίνει το να κάνουμε κάτι συνεχώς.

Στον ρομαντισμό ή στην πνευματικότητα, η βασική αρχή είναι ότι πρέπει να περιμένετε για τον Αγαπημένο. Ένας στίχος μου λέει: «Η υπόσχεση του Αγαπημένου δεν είναι παρά μία συνεχής επιθυμία. Όταν περάσει μία νύχτα, περιμένω για την επόμενη». Οι Θεάνθρωποι είναι γεμάτοι Χάρη και μας υπόσχονται να μας οδηγήσουν στον στόχο μας σε αυτήν τη ζωή. Ο μεγάλος Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν έλεγε: «Αν η σωτηρία είναι να κατορθωθεί μετά από αυτή μου τη ζωή, τότε εγώ την χαιρετώ από μακριά».

Σε αυτήν τη ζωή πρέπει να εκτελούμε τις εντολές του Διδασκάλου με υπομονή και επιμονή. Μερικοί από μας είναι τυχεροί, διότι το περασμένο τους κάρμα έχει σαν αποτέλεσμα να έχουμε αγάπη για τον Διδάσκαλό μας από την πρώτη στιγμή και σε αυτή την περίπτωση δεν χρειάζεται να περιμένουμε τόσο πολύ. Δεν πρέπει να υποστούμε το μαρτύριο της υπομονής και της επιμονής για μεγάλο χρονικό διάστημα. Σε αυτή την περίπτωση που είναι μάλλον

η εξαίρεση παρά ο κανόνας, προχωρούμε με συνεχώς αυξανόμενη ταχύτητα στο ταξίδι μας προς την Κατοικία μας. Αλλά ο κανόνας είναι ότι χρειαζόμαστε υπομονή και επιμονή.

ΑΓΟΝΟΙ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΣΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, ποιος είναι ο λόγος των άγονων περιόδων στο Μονοπάτι;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχει αυτή η έκφραση στο μυστικισμό που αναφέρεται σε περιόδους που τελικά μας βοηθούν να ακολουθήσουμε το Μονοπάτι με περισσότερο πάθος. Στο μυστικισμό αυτοί οι άγονοι περίοδοι περιγράφονται με τη λέξη "γκούτσα" που στην κυριολεξία σημαίνει θυμός. Όταν κάποτε έκανα μελέτες σε μυστικιστικά κείμενα, συνάντησα έναν στίχο του μεγάλου μύστη ποιητή Χαφίζ που έλεγε: «Την περασμένη νύχτα, όταν πλησίαζε η ανατολή με απάλλαξαν από τη "γκούτσα". Και συνεχίζει: «Στο σκοτάδι της νύχτας με ευλόγησαν με το Ύδωρ της Ζωής». Τότε συνειδητοποίησα ότι η λέξη "γκούτσα" προφανώς ίσως έχει και κάποια άλλη σημασία. Η λέξη θυμός δεν ταίριαζε στο κείμενο. Έκανα έρευνες και τελικά έπεσε στα χέρια μου ένα βιβλίο μυστικισμού, στο οποίο ήταν γραμμένο ότι "γκούτσα" είναι μία κατάσταση, στην οποία ο μύστης έχει αποκοπεί προσωρινά από το Εσωτερικό Φως.

Λοιπόν όλοι οι Μύστες έχουν μιλήσει γι' αυτές τις άγονες περιόδους. Στα πρωταρχικά στάδια πάντοτε έχουμε διακυμάνσεις. Και αυτές οι διακυμάνσεις δεν είναι μόνο σχετικές με το μυστικιστικό Μονοπάτι, αλλά είναι σχετικές με όλες τις τέχνες. Αν διαβάσετε την ιστορία καλλιτεχνών, μουσικών, ποιητών, γλυπτών, χορευτών κλπ. θα διαπιστώσετε ότι έχουν περιόδους που είναι πολύ δημιουργικές και έχουν και περιόδους που είναι λιγότερο δημιουργικές μέσα στη ζωή τους και αυτές είναι οι "άγονοι περίοδοι". Ο καθένας έχει αγόνους περιόδους.

Όταν φθάσουμε σε ένα ορισμένο στάδιο, έχουμε μία συνεχή

πρόοδο αλλά στα πρωταρχικά στάδια υπάρχουν πάντοτε διακυμάνσεις. Αυτό είναι αληθινό ακόμη και στον τομέα των σπορ που το ονομάζουμε "κτυπώντας μια δύσκολη ώρα" *(αγγλική έκφραση)*. Το έχουμε στο τέννις, το έχουμε στο κρίκετ, το έχουμε στο χόκευ – σε όλα τα σπορ. Παρόμοια, στα πρωταρχικά στάδια της πνευματικότητας υπάρχουν άγονοι περίοδοι, αλλά αν έχουμε τη Χάρη του Διδασκάλου, τότε αυτοί οι άγονοι περίοδοι θα μας κάνουν ικανούς να ξαναρχίσουμε το ταξίδι μας με μεγαλύτερο ζήλο και πάθος και τα αποτελέσματα θα είναι πολύ σημαντικά.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σας παρακαλώ θα μπορούσατε να μιλήσετε για το ημερολόγιο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το ημερολόγιο μάς βοηθά στο να κάμψουμε το εγώ μας, διότι όταν στην αρχή αρχίζουμε να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο δεν συμβιβαζόμαστε στην ιδέα ότι έχουμε κάνει κάποιο λάθος κατά τη διάρκεια της ημέρας. Πάντοτε φέρνουμε επιχειρήματα, «εντάξει, ναι, εγώ τον κατηγόρησα με τα λόγια μία φορά, αλλά αυτός εκτόξευσε δέκα κατηγορίες εναντίον μου και μετά εγώ εκστόμισα μόνο μία» κλπ. Προσπαθούμε να δικαιολογήσουμε τις πράξεις μας και δεν συνειδητοποιούμε ότι έχουμε κάνει λάθος. Και το θαυμαστό των θαυμαστών είναι ότι, όταν αρχίζουμε να κρατάμε το ημερολόγιο αυτοελέγχου, τις πρώτες εβδομάδες ή τους πρώτους μήνες βρίσκουμε ότι ο αριθμός από τα λάθη μας αυξάνεται. Μερικές φορές τρομάζουμε με αυτό. Στην πραγματικότητα ο αριθμός από τα λάθη μας δεν αυξάνεται, είναι η συνειδητοποίηση ότι κάνουμε κάτι λάθος που όλο και μεγαλώνει. Μετά ο αριθμός αρχίζει να μικραίνει, επειδή αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε τα περισσότερα από τα λάθη που κάνουμε στη ζωή μας και προσπαθούμε να τα λιγοστέψουμε. Αυτό βοηθά στο να κάμψουμε το εγώ μας, γιατί αλλιώς δεν είμαστε έτοιμοι να αυτο-εξομολογηθούμε για οποιοδήποτε λάθος κάνουμε.

Λοιπόν, πρώτα η παραδοχή ότι έχουμε κάνει λάθος, έπειτα η

συνειδητοποίησή του και στη συνέχεια η προσπάθεια να λιγοστέψουμε τα λάθη μας είναι τα διάφορα στάδια. Τελικά μπορούμε να έχουμε λευκό ημερολόγιο, λευκό όσον αφορά τις στήλες της μη βίας, της φιλαλήθειας, της αγνότητας, της ταπεινοφροσύνης ή της έλλειψης εγωισμού και επίσης της ανιδιοτελούς προσφοράς. Βέβαια αυτό είναι μία βαθμιαία διαδικασία που βοηθάει τελικά στο να απαλλαγούμε από το εγώ μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εφόσον ο Διδάσκαλος Κιρπάλ Σινγκ συνέταξε το ημερολόγιο αυτοελέγχου, είμαι περίεργος ως προς το πώς ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και οι Άγιοι πριν από αυτούς έλεγαν στους μαθητές τους να κάνουν τον αυτοέλεγχό τους.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Χαζούρ πάντοτε μας ζητούσε να έχουμε αυτοέλεγχο και να κάνουμε αυτοενδοσκόπηση, αλλά αυτό το ημερολόγιο στην τωρινή του μορφή το σύστησε ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ. Αν διαβάσετε την ιστορία, θα δείτε ότι άνθρωποι σαν τον Χαουάγκα Χαφίζ είχαν τη δική τους μέθοδο αυτοελέγχου. Ο Χαφίζ είχε ένα μεγάλο πήλινο πιθάρι δίπλα του και όποτε διαπίστωνε ότι έκανε ένα λάθος, έβαζε μία μικρή πετρούλα μέσα σε αυτό. Και στην αρχή τρόμαζε όταν μετά από μερικές ημέρες, διαπίστωνε ότι το πιθάρι είχε σχεδόν γεμίσει.

Παρόμοια, η ιστορία λέει ότι στη Δύση, ο Ιγνάτιος Λογιόλα είχε έναν τύπο ημερολογίου αυτοελέγχου και το ίδιο είχε και ο Βενιαμίν Φραγκλίνος. Αλλά κοιτάξτε και τις ζωές όλων των μεγάλων ανθρώπων. Αν είσαστε μελετητής της θρησκείας ή της λογοτεχνίας ή ακόμη και της ιστορίας και διαβάσετε βιογραφίες μεγάλων ανθρώπων σε οποιονδήποτε τομέα – μεγάλους ανθρώπους στη θρησκεία, μεγάλους ανθρώπους στα πολιτικά, μεγάλους επιστήμονες, καλλιτέχνες και κοινωνικούς ηγέτες – θα δείτε ένα κοινό χαρακτηριστικό στις ζωές τους. Είτε στο τέλος της ημέρας ή στην αρχή της ημέρας, σκέπτονταν τι λάθη είχαν κάνει κατά τη διάρκεια αυτής της ημέρας ή τις προηγούμενες ημέρες και πώς θα μπορούσαν να τα επανορθώσουν την επόμενη ημέρα. Αυτό ήταν το κλειδί της επιτυχίας στη ζωή κάθε μεγάλου ανθρώπου. Λοιπόν αυτή η αυτοενδοσκόπηση έχει χρησιμοποιηθεί από όλους τους μεγάλους ανθρώπους σε όλους τους τομείς και σε όλη την ανθρώπινη ιστο-

ρία. Το ωραίο είναι που ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος, του είχε δώσει μία τόσο απλοποιημένη και επιστημονική μορφή που μας βοηθά να κάνουμε αυτοενδοσκόπηση για ένα σχετικά μικρό χρονικό διάστημα με ένα πολύ συστηματικό και επιστημονικό τρόπο. Πολλοί άγιοι, προφήτες και μεγάλοι άνθρωποι ακολούθησαν αυτή τη χρυσή αρχή στη ζωή τους.

ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θέλετε να σχολιάσετε πάνω στην έννοια της φράσης «Το να αρχίσει κανείς να φοβάται τον Θεό είναι η αρχή της σοφίας»;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Βλέπουμε πως στην καθημερινή μας ζωή, αν ένα παιδί έξι χρόνων στέκεται δίπλα μπορεί να μη του δίνουμε σημασία και να κάνουμε κάτι που να μην είναι σωστό. Σε κάθε άλλη περίπτωση όποτε κάνουμε κάτι που δεν είναι σωστό, κοιτάζουμε αριστερά μας, κοιτάζουμε δεξιά μας, κοιτάζουμε αν οι φίλοι μας μάς βλέπουν ή αν μας παρακολουθούν. Το πρώτο πράγμα πριν δράσουμε είναι να βεβαιωθούμε ότι κανένας δεν μας βλέπει. Αυτή είναι η τάση του ανθρώπου.

Αν αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός μάς παρακολουθεί κάθε στιγμή, ότι ο Θεός παρακολουθεί κάθε κίνησή μας, εμείς δεν θα είχαμε το κουράγιο να κάνουμε κάτι που να μην είναι σωστό. Κάνουμε πράγματα που δεν είναι σωστά μόνον όταν έχουμε βεβαιωθεί ότι κανένας άλλος δεν μας παρακολουθεί. Και τη στιγμή που αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός είναι παντογνώστης, ότι ο Θεός είναι πανταχού παρών, ότι ο Θεός είναι παντοδύναμος, ότι ο Θεός είναι πάνσοφος και ότι ο Θεός παρακολουθεί όλες μας τις κινήσεις, τότε όλες μας τις πράξεις θα τις χαρακτηρίζουν οι θείες αρετές. Δεν θα τολμούμε να κάνουμε τίποτα το οποίο να είναι ανήθικο. Δεν θα τολμούμε να κάνουμε τίποτα που να θεωρείται ότι δεν είναι σωστό. Μόλις αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός μας παρακολουθεί, ότι η Υπέρτατη Δύναμη μας παρακολουθεί και πρέπει να δώσουμε λογαριασμό για

τις πράξεις μας, θα προσπαθήσουμε όσο μπορούμε καλύτερα να αποφύγουμε να κάνουμε οτιδήποτε θεωρείται λάθος, ανήθικο και γενικά δεν είναι σωστό.

Σχετικά με αυτό, θα ήθελα να σας πω μία ιστορία από τη ζωή του Ιωσήφ. Καθώς γνωρίζετε, ο Ιωσήφ θεωρείτο ότι ήταν πρότυπο ομορφιάς. Ήταν πάρα πολύ ωραίος. Και όταν πήγε στο παλάτι, η βασίλισσα τον πήρε στα ιδιαίτερά της διαμερίσματα και εκεί εξέφρασε την επιθυμία να φερθεί απρεπώς μαζί του. Επειδή ήταν βασίλισσα είχε μεγάλη δυνάμη, και ο Ιωσήφ σκεπτόταν πώς θα έπρεπε να συμπεριφερθεί για να μπορέσει να αποφύγει αυτή την κατάσταση. Τότε, ο Θεός ήρθε προς βοήθειά του. Όταν βρέθηκαν μόνοι, η βασίλισσα έβαλε ένα ύφασμα πάνω στο άγαλμα της θεότητας που αυτή προσκυνούσε και τότε ο Ιωσήφ τη ρώτησε τι έκανε. Αυτή του απάντησε: «Τώρα θα κάνουμε κάτι που είναι ανήθικο και δεν θα ήθελα η θεότητά μου να το βλέπει».. Ο Ιωσήφ τότε της είπε με τη σειρά του: «Εσύ φοβάσε αυτό το άγαλμα που στην πραγματικότητα δεν σε βλέπει. Ο Θεός ο δικός μου όμως πάντοτε και παντού με βλέπει. Πώς μπορώ εγώ λοιπόν να κάνω μία τέτοια πράξη;» Και λέγοντας αυτά έφυγε από το παλάτι.

Λοιπόν, αν αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός μάς παρακολουθεί κάθε στιγμή, τότε όλες μας οι πράξεις θα στραφούν προς τη σωστή κατεύθυνση και δεν θα τολμούμε να κάνουμε τίποτε που να μην είναι σωστό. Αυτό θα είναι για μας η απαρχή των ορθών πράξεων.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος πάντοτε έλεγε ότι οι ορθές σκέψεις και οι ορθές πράξεις μας οδηγούν στο Μονοπάτι της πνευματικότητας. Και αυτό εκφράσθηκε πολύ ωραία σε αυτή τη φράση, την οποία μόλις τώρα αναφέρατε, ότι το να αρχίσουμε να φοβόμαστε τον Θεό είναι η αρχή της σοφίας.

Πραγματικά η ιδέα που έκανε τον μεγάλο μας Διδάσκαλο Κιρπάλ Σινγκ να επινοήσει το ημερολόγιο αυτοελέγχου είναι βασισμένη σ' αυτή την αρχή. Ένα προαπαιτούμενο για τη συμπλήρωση του ημερολογίου είναι η συνειδητοποίησή μας ότι ο Θεός ή ο Διδάσκαλός μας, μάς παρακολουθεί την ώρα που συμπληρώνουμε το ημερολόγιο. Και για αυτό το λόγο, πρέπει να είμαστε απόλυτα

ειλικρινείς, όταν το συμπληρώνουμε. Όταν αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός παρακολουθεί όλες μας τις πράξεις, τότε όλες μας οι πράξεις θα στραφούν προς τη σωστή κατεύθυνση και αυτό θα μας προφυλάξει από το να σφάλλουμε σε κάθε τομέα της ζωής. Η σωστή δράση είναι η πεμπτουσία όλης της σοφίας.

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, θέλετε να μας πείτε που θέτετε το όριο μεταξύ τού να υπακούμε τους γονείς μας και να υπακούμε τις πνευματικές εντολές; Οι γονείς μου δεν ακολουθούν το Μονοπάτι και είναι αρκετά εγκόσμιοι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το Μονοπάτι των Διδασκάλων μάς διδάσκει ότι πρέπει να τρέφουμε σεβασμό προς τους ευεργέτες μας και πρέπει να έχουμε και σεβασμό προς τους ηλικιωμένους. Οι γονείς είναι οι ευεργέτες μας και έχουν, επίσης, και το προνόμιο της ηλικίας. Και ο τρίτος παράγοντας είναι ότι οτιδήποτε αυτοί κάνουν, το κάνουν σύμφωνα με το δικό τους επίπεδο κατανόησης. Δεν το κάνουν με έναν κακό σκοπό, το κάνουν με την καλύτερη πρόθεση. Λοιπόν τα αισθήματά τους είναι ειλικρινή.

Επίσης με το πέρασμα του χρόνου και το πέρασμα της ηλικίας, οι άνθρωποι έχουν την τάση να γίνονται όλο και περισσότερο άκαμπτοι στις απόψεις τους. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να το αποφύγουμε. Εσείς είστε σε μία ηλικία που μπορείτε να αλλάξετε εύκολα τις απόψεις σας. Είστε χαλαροί, ακριβώς όπως και τα μέλη του σώματός σας είναι εύκαμπτα και χαλαρά και αυτό είναι ένα προνόμιο που έχουν οι νέοι άνθρωποι. Όταν ήμουν στο κολέγιο, μπορούσα να στρίβω τα μέλη μου όπως ήθελα. Αλλά τώρα με το πέρασμα του χρόνου, βρίσκω ότι τα μέλη μου αρχίζουν να γίνονται άκαμπτα και μαζί με την ακαμψία των μελών η ηλικία φέρνει κάποια ακαμψία και στις απόψεις. Θα πρέπει λοιπόν εμείς να δεχθούμε αυτή την πραγματικότητα γιατί είναι μια φυσική εξέλιξη.

Πρέπει πάντοτε να εκτιμούμε ότι οτιδήποτε κάνουν οι γονείς μας, δεν το κάνουν με κακή πρόθεση προς εμάς, ούτε με κάποια

κακία για εμάς. Δρουν σύμφωνα με το δικό τους επίπεδο κατανόησης για το δικό μας καλό. Όλοι αυτοί οι παράγοντες φυσικά τους θέτουν σε μία θέση, όπου μπορούν να ζητούν τον σεβασμό μας. Λοιπόν οποιαδήποτε κι αν είναι η περίπτωση, θα πρέπει πάντοτε εμείς να συμπεριφερόμαστε με σεβασμό στους γονείς μας.

Τώρα στην πράξη, όταν μας δίνουν συμβουλές, πολλές φορές η τεχνική των γονιών μας μπορεί να μην μας ταιριάζει. Ακριβώς όπως οι σύγχρονες τεχνολογικές διαδικασίες αλλάζουν τόσο γρήγορα που, αν και μπορεί να ήμουν ένας διπλωματούχος μηχανικός σαράντα χρόνια πριν, το γεγονός παραμένει ότι τώρα είμαι τεχνολογικά ξεπερασμένος. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να χαίρω του σεβασμού τον οποίο μου έδειχναν στην εποχή μου. Λοιπόν, όσον αφορά τους γονείς μας, θα πρέπει να τους δείχνουμε όσο το δυνατόν περισσότερο σεβασμό. Όταν μας λένε κάτι, πρέπει να προσπαθούμε να παρουσιάζουμε την πλευρά των δικών μας απόψεων, αλλά με έναν τρόπο γεμάτο σεβασμό. Θα πρέπει να προσπαθούμε να εξηγούμε τα πράγματα σε αυτούς. Πρέπει να είναι μία διαδικασία απευαισθητοποίησης. Καταλαβαίνετε τι είναι η διαδικασία απευαισθητοποίησης; Είναι μία τεχνική που χρησιμοποιείται στον ιατρικό κόσμο. Αν είσαστε αλλεργικός σε ένα πράγμα ή έχετε μία μεγάλη αλλεργική αντίδραση σε κάτι, τότε οι γιατροί σας δίνουν μικρές δόσεις από αυτό το ίδιο το υλικό που σας βλάπτει. Σας το δίνουν όμως σε κατάλληλες αβλαβείς βαθμιαία αυξανόμενες δόσεις που σιγά-σιγά μπορεί να τις δεχθεί το σώμα σας. Και με το πέρασμα του χρόνου αυξάνουν συνεχώς αυτές τις δόσεις, ώσπου φθάνει ένα στάδιο που εσείς δεν είσαστε πλέον ευαίσθητος σε αυτό το υλικό. Λοιπόν και εσείς θα πρέπει να εγχέετε στους γονείς σας αυτές τις δόσεις των νέων ιδεών σε πολύ μικρές ποσότητες. Μερικές φορές, όταν προκύπτει η ευκαιρία, μπορείτε να πείτε κάτι από αυτά που έχει πει ο Διδάσκαλος.

Ποτέ δεν πρέπει να προσπαθείτε να μετρήσετε τη δύναμή σας με αυτήν των γονέων σας. Όποτε σας λένε να κάνετε κάτι, ακόμη κι αν βρίσκετε ότι αυτό δεν είναι πολύ ωφέλιμο για σας, δεν πρέπει να φωνάζετε σε εκείνους. Δεν θα πρέπει να νομίζετε ότι έχετε το δικαίωμα της ισότητας. Θα πρέπει πάντοτε να τους σεβόσαστε και

αν σας λένε κάτι, θα πρέπει να τους ακούτε. Καθώς είσαστε νέοι, θα πρέπει να έχετε τη δύναμη να υπομένετε αυτό που σας λένε. Θα πρέπει να έχετε ανεκτικότητα και επίσης, τη δύναμη να απορροφάτε τους κραδασμούς. Μερικές φορές λέγονται πράγματα που μας συνταράσσουν. Αλλά δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε το γεγονός ότι, οτιδήποτε μας λένε οι γονείς μας, μάς το λένε με τις καλύτερες προθέσεις. Λοιπόν όποτε μας μιλούν, δεν θα πρέπει να προσπαθούμε να τους πάρουμε με το μέρος μας αμέσως με την πρώτη φορά. Θα πρέπει να έχουμε πολλή υπομονή και επιμονή. Κάντε το σε μικρές δόσεις.

Αν μας λένε κάτι, θα πρέπει κι εμείς να τους πούμε κάτι από τις δικές μας απόψεις. Αλλά όπως και στην περίπτωση των αλλεργιών, αν ξαφνικά, ενώ λέτε κάτι, ξεσπάσετε σε θυμό, θυμηθείτε ότι και εκείνοι επίσης είναι αλλεργικοί σε ορισμένα πράγματα. Λοιπόν θεωρήστε τους ότι είναι ασθενείς με αλλεργίες. Αν η γυναίκα σας έχει κάποια αλλεργία ή ο αδελφός σας ή ο φίλος σας έχει κάποια αλλεργία, να είσαστε υπομονετικοί μαζί τους. Παρόμοια, να έχετε υπομονή και με τους γονείς σας. Ποτέ να μην είσαστε ασεβείς προς αυτούς. Εξηγήστε τα πράγματα μόνο μέχρι το σημείο που νομίζετε ότι μπορούν να το αντέξουν. Αν διαπιστώσετε ότι είναι τελείως λάθος και η νοοτροπία τους δεν είναι σύμφωνη με το πνεύμα της εποχής, μπορείτε να τραβήξετε το δρόμο σας, αλλά ποτέ με μαχητικό τρόπο.

Θα πρέπει να ακολουθήσετε το δικό σας μονοπάτι. Ένα προνόμιο που έχετε στη Δύση είναι ότι γενικά οι γονείς δεν επεμβαίνουν στις ζωές των παιδιών. Είσαστε όλοι ανεξάρτητοι. Ακολουθείτε το δικό σας δρόμο, με τον δικό σας ανεξάρτητο τρόπο. Αλλά μην προσπαθήσετε να επιβάλλετε το δικό σας τρόπο στους γονείς σας. Αν σας λένε να κάνετε κάτι και συμφωνείτε, ωραία και καλά. Αν δεν συμφωνείτε, τότε το περισσότερο που κάνουν είναι να σας βάλουν τις φωνές. Και το πολύ-πολύ να προσπαθήσουν να γίνει αυτό που εκείνοι θέλουν. Αλλά όμως, αν είσαστε ήρεμοι μαζί τους, αν είσαστε υπομονετικοί μαζί τους, αν έχετε επιμονή μαζί τους, τότε εκείνη η ημέρα, που αυτοί θα αρχίσουν να συνειδητοποιούν, και να δέχονται τις απόψεις σας δεν θα είναι πολύ μακριά. Θα πού-

νε: «Κοίταξε, κάθε φορά που το παιδί μας έρχεται σε αντίθεση με μας, εμείς αμέσως θυμώνουμε και βάζουμε τις φωνές. Κοίταξε την υπομονή του παιδιού. Έχει τόσο πολλή υπομονή, τόσο πολλή επιμονή. Δείχνει σεβασμό προς εμάς». Θα σκεφθούν ότι υπάρχει κάτι το εξαιρετικό σε αυτό το Μονοπάτι που ακολουθείτε. Και με την πάροδο του χρόνου θα δείτε ότι θα τους κερδίσετε και θα τους πάρετε με το μέρος σας.

Λοιπόν θα πρέπει να έχετε μεγάλο σεβασμό προς τους γονείς σας. Να μιλάτε σε αυτούς ευγενικά. Ποτέ να μην υψώνετε τη φωνή σας, ποτέ να μην φωνάζετε. Και μετά, θα πρέπει να τους μιλάτε με γλυκύτητα χρησιμοποιώντας μία απαλή λέξη για μία αρνητική σκέψη. Να μην χρησιμοποιείτε σκληρά λόγια. Αν έχετε αυτές τις ιδιότητες, τότε θα μπορέσετε να επιβληθείτε στους γονείς σας.

Στο κάτω-κάτω, ο καθένας μέσα στον κόσμο συγκινείται από κάποιον που δείχνει αυτές τις ιδιότητες. Σας συναντώ μία φορά και διαπιστώνω ότι έχετε πολύ σεβασμό, σας συναντώ άλλη φορά και διαπιστώνω ότι είσαστε πολύ πράος, σας συναντώ πάλι και διαπιστώνω ότι επίσης είσαστε και πολύ λογικός,. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίον δημιουργούμε αμοιβαίο σεβασμό. Και μόλις οι γονείς σας καταλάβουν ότι τους σεβόσαστε, αλλά ότι σε κάτι έχετε επιμονή, σίγουρα θα σεβαστούν τον δικό σας τρόπο ζωής και τον δικό σας τρόπο σκέψης. Αλλά είναι, επίσης, και θέμα χρόνου.

Το πρώτο πράγμα είναι, αν είμαστε πεπεισμένοι για κάτι, τότε ό,τι και να μας πούνε οι γονείς μας δεν θα πρέπει να λέμε απότομα: «Εγώ δεν νομίζω έτσι». Όταν οι γονείς σας σάς λένε κάτι, σκεφθείτε το. Σκεφθείτε το με ένα ψύχραιμο και ήρεμο τρόπο. Μελετήστε το, μελετήστε το και πάλι μελετήστε το. Και όταν δείτε ότι, αφού έχετε μελετήσει ολόκληρο το θέμα, η πορεία δράσης σας είναι σωστή, τότε ακολουθήστε τη δική σας πορεία δράσης, αλλά με έναν τρόπο που να είναι λιγότερο αντίθετος με αυτόν των γονέων σας. Μπορείτε να συνεχίσετε το δρόμο σας, επειδή έχετε το προνόμιο να έχετε μία ανεξάρτητη ζωή. Αλλά συγχρόνως, δεν θα πρέπει ποτέ να είσαστε αγενείς προς τους γονείς σας. Ποτέ δεν πρέπει να χρησιμοποιείτε δυνατά και σκληρά λόγια, όταν απαντάτε ή συζητάτε με τους γονείς σας. Πρέπει να χρησιμοποιείτε ευφημισμούς και να

δείχνετε πολλή υπομονή και επιμονή. Αν εσείς δείχνετε αυτές τις ιδιότητες, τότε, Θεού θέλοντος, η ημέρα που θα τους κερδίσετε με την αγάπη σας δεν είναι μακριά.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, καθώς μόλις τώρα έγινα ο ίδιος πατέρας θα ήθελα να μιλήσετε για το πώς ο ρόλος τού να είναι κανείς γονέας τον βοηθάει να εξελιχθεί σαν άνθρωπος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έχουμε τόσες πολλές καλές τέχνες: τη μουσική, την ποίηση, τη ζωγραφική, τη γλυπτική και τον χορό. Αυτές είναι οι πέντε κύριες τέχνες και τις εκτιμούμε ο καθένας μας σε διαφορετικό βαθμό. Αλλά, όταν ανατρέφουμε παιδιά, εμείς κάνουμε ζωντανά έργα τέχνης. Οι εξωτερικές μορφές της τέχνης μας βοηθούν μέχρι ενός σημείου, αλλά η τέχνη τού να μεγαλώνουμε παιδιά είναι η ανώτατη, επειδή παράγουμε ιδανικούς πολίτες του σύμπαντος, ιδανικούς ανθρώπους. Και σε αυτό έγκειται η σπουδαιότητα τού να ανατρέφουμε τα παιδιά μας με έναν ιδανικό τρόπο.

Πρέπει να προσέχουμε την ανατροφή των παιδιών, διότι πρέπει να αναδείξουμε τις θείες ιδιότητες που είναι κοιμισμένες μέσα τους. Και ο καλύτερος τρόπος για να το κάνουμε αυτό είναι να είμαστε εμείς οι ίδιοι ένα ιδανικό παράδειγμα, επειδή το παράδειγμα είναι καλύτερο από την παραίνεση. Αν εμείς οι ίδιοι δεν είμαστε βίαιοι, αλλά ειλικρινείς, αγνοί και ταπεινοί, αν είμαστε διαποτισμένοι με διάθεση ανιδιοτελούς προσφοράς στο κοινωνικό σύνολο, τότε μεταδίνουμε αυτές τις ίδιες ιδιότητες και στα παιδιά μας. Αν ακτινοβολούμε αυτές τις ιδιότητες, φυσικά τα παιδιά θα έχουν αυτή την επίδραση και αυτό θα έχει μία πολύ σοβαρή και ευμενή επίδραση πάνω σε αυτά. Όταν μεγαλώσουν, θα γίνουν ιδανικοί άνδρες και γυναίκες.

Μία άποψη τού να έχουμε παιδιά είναι ότι αυτό μας διδάσκει την ταπεινοφροσύνη. Αυτό περιλαμβάνει και την ανιδιοτελή προσφορά. Στην Ινδία, οι γονείς παίρνουν πάντα την πρώτη προτε-

ραιότητα. Αλλά όπως πολλές φορές το έχω πει, όταν ζούσα μόνος μου, ήμουν συγκεντρωμένος στον εαυτό μου. Όταν παντρεύτηκα, η προτεραιότητά μου κατέβηκε στον αριθμό δύο, επειδή μετά τον γάμο η γυναίκα μου πήρε την πρώτη προτεραιότητα. Όταν απέκτησα ένα γιο, κατέβηκα στον αριθμό τρία. Αν το παιδί σας έχει ανάγκη από βιβλία ή ρούχα ή παπούτσια και η γυναίκα σας, επίσης, έχει ανάγκη από αυτά και εσείς, επίσης, έχετε ανάγκη από τα ίδια, τότε η πρώτη προτεραιότητα θα είναι στο παιδί σας και η δεύτερη στη γυναίκα σας. Αν απομείνουν τίποτα χρήματα, έχει καλώς, αλλιώς εσείς θα στερηθείτε μία καινούργια φορεσιά ή ένα καινούργιο ζευγάρι παπούτσια. Αυτό σας διδάσκει την ανώτατη μορφή της ανιδιοτελούς προσφοράς, που συνεπάγεται και την ταπεινοφροσύνη. Και όταν θα έχετε ένα δεύτερο παιδί, εσείς τότε θυσιάζεσθε ακόμα περισσότερο και θα γίνεσθε ακόμη περισσότερο ταπεινός. Ταπεινότητα, αγάπη και αφοσίωση είναι όλες συνυφασμένες μεταξύ τους. Η μία μας βοηθά στο να αναπτύξουμε και την άλλη. Λοιπόν αυτός είναι ο τρόπος που μας βοηθά ανατρέφοντας τα παιδιά μας να ενσταλάξουμε αυτές τις θείες αρετές μέσα τους.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την αγάπη που δίνετε σε όλους μας εδώ δυσκολεύομαι να την καταλάβω. Η ερώτηση μου είναι, είναι η αγάπη που έχετε για μας εξαιτίας του Θεού που βλέπετε μέσα μας, ή είναι για μας σαν πρόσωπα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν συναντώ τους αδελφούς μου, τις αδελφές μου, τις κόρες μου και τους γιους μου, εγώ σκύβω μπροστά τους και τους χαιρετώ και μιλώ σε αυτούς με αγάπη, επειδή βλέπω το Φως του δικού μου Διδασκάλου μέσα τους. Ο Τούλσι Σαχίμπ έχει πει ότι ένας πραγματικός Άγιος είναι αυτός που σκύβει μπροστά στους μαθητές του. Όλοι σκέφθηκαν ότι αυτό ήταν λάθος, διότι όλοι πιστεύουμε ότι είναι ο μαθητής που πρέπει να σκύψει μπροστά στον Διδάσκαλο.

Ας το αναλύσουμε αυτό. Όταν πάμε σε έναν Άγιο άνθρωπο, πώς πηγαίνουμε; Έχουμε πρώτα διαβάσει κάτι γι’ αυτόν τον Άγιο άνθρωπο ή κάποιος συνοδοιπόρος μας έχει μιλήσει γι’ αυτόν. Πάμε λοιπόν, εν μέρει, σαν ένας θεατής και εν μέρει, σαν να ψάχνουμε να βρούμε ένα αφοσιωμένο άνθρωπο στον Θεό. Όταν φθάσουμε και υποκλιθούμε σε αυτόν τον Άγιο άνθρωπο, δεν σκύβουμε να προσκυνήσουμε μέσα από το βάθος της καρδιάς μας και τα βάθη της ψυχής μας. Είναι απλώς και μόνο από παράδοση, είναι απλώς και μόνο από σεβασμό. Είναι διότι συνηθίσαμε όλοι να δίχνουμε σεβασμό μόνο από το μέτωπό μας και όχι από την καρδιά μας ή από την ψυχή μας.

Τώρα, πρέπει να κάνουμε προσπάθεια για να σκύψουμε, το κεφάλι μας, δεν σκύβει από μόνο του. Έτσι αρχίζουμε. Αλλά βαθμηδόν, καθώς η δεκτικότητά μας αυξάνει, καθώς κτίζεται μία γέφυρα από μάτι σε Μάτι, από καρδιά σε Καρδιά και από ψυχή σε Ψυχή και βλέπουμε το μεγαλείο του Διδασκάλου στο γήινο επίπεδο και στα Εσωτερικά επίπεδα, τότε αρχίζουμε να έχουμε σεβασμό για Εκείνον. Πράγματι, είναι η αγάπη του που ακτινοβολεί προς εμάς, επειδή είναι μία από τις βασικές αρχές στον μυστικισμό ότι η αγάπη πάντοτε αρχίζει πρώτα από την καρδιά του Αγαπημένου. Όταν πάρουμε την ακτινοβολία από Εκείνον, αρχίζουμε και εμείς να ανταποκρινόμαστε σε αυτήν την αγάπη και βαθμιαία αρχίζουμε να τον σεβόμαστε, αρχίζουμε να τον τιμούμε και αρχίζουμε να τον αγαπάμε. Τότε το κεφάλι μας αρχίζει να σκύβει από μόνο του. Ένας από τους στίχους μου λέει:

«Το μέτωπο των ανθρώπων της πίστης
σκύβει από μόνο του
και εγώ έχω φθάσει σε αυτό το στάδιο στην αγάπη».

Είναι τότε που γίνεται μία προσπάθεια χωρίς προσπάθεια. Το σκύψιμο της κεφαλής γίνεται τώρα αυθόρμητα, διότι αρχίζουμε να έχουμε αφοσίωση με την αληθινή έννοια της λέξης. Μέχρι ενός σημείου αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα στον Διδάσκαλο και όσο περισσότερο βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα του τόσο μεγαλύτερη είναι η αφοσίωση μας σ’ εκείνον.

Ο Διδάσκαλος έχει ήδη πραγματοποιήσει τον Θεό. Βλέπει το Φως του Θεού μέσα σε όλη τη Δημιουργία, βλέπει το Φως του Θεού μέσα σε όλους του τους μαθητές. Λοιπόν, όταν ο Διδάσκαλος κοιτάζει προς τους άλλους – τους μεγαλύτερους του αλλά και αυτούς που είναι πιο νέοι από εκείνον – βλέπει το Φως του δικού του Διδασκάλου μέσα τους. Βλέπει το Φως του Θεού μέσα τους. Λοιπόν, ο Διδάσκαλος πράγματι προσκυνά αυτό το Φως του Θεού μέσα μας και κάνοντας αυτό σκύβει μπροστά μας. Αυτός μας αγαπά.

(Αυτές οι ερωταποκρίσεις είναι αποσπάσματα από το βιβλίο «Το να βλέπετε είναι πάνω από όλα»).

ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, μπορείτε να μιλήσετε για τη σχέση μεταξύ της αυτοπαράδοσης στον Διδάσκαλο και της δεκτικότητάς μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η δεκτικότητα είναι η κατάληξη της αυτοπαράδοσης – όσο περισσότερη αυτοπαράδοση τόσο περισσότερη δεκτικότητα – η αυτοπαράδοση είναι ο πρόδρομος, και ακολουθείται από τη δεκτικότητα. Επομένως, όσο περισσότερο αυτοπαραδινόμαστε τόσο περισσότερο δεκτικοί γινόμαστε. Φυσικά, η Χάρη του Διδασκάλου είναι πάντοτε ο μεγαλύτερος παράγοντας σε αυτήν τη σχέση. Με δεκτικότητα μόνο χωρίς αυτοπαράδοση δεν μπορούμε να κάνουμε πολλή πρόοδο. Τη στιγμή που αρχίζουμε να αισθανόμαστε ότι δεν είμαστε ο πράττων και ότι Αυτός είναι ο πράττων, τη στιγμή που αρχίζουμε να αυτοπαραδινόμαστε στον Διδάσκαλο, τότε ο Διδάσκαλος είναι φιλεύσπλαχνος και το αποτέλεσμα είναι ότι γινόμαστε όλο και περισσότερο δεκτικοί.

Άλλες ερωτήσεις;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πάντοτε ξεχνώ τις ερωτήσεις που έχω.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η λήθη είναι το σημάδι μιας καλής μνήμης.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι σημαίνει αυτό Διδάσκαλε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι θέμα συγκέντρωσης. Όταν συγκεντρωνόμαστε πλήρως, ξεχνάμε το περιβάλλον μας. Και η συγκέντρωση έχει σαν αποτέλεσμα την καλή μνήμη. Ας υποθέσουμε ότι πρέπει να μάθουμε ένα μάθημα. Πρέπει να έχουμε καλή μνήμη. Μία καλή μνήμη είναι το αποτέλεσμα της συγκέντρωσής μας σε αυτό το μάθημα και όσο περισσότερο ξεχνάμε το περιβάλλον τόσο πιο εύκολα θα θυμόμαστε το μάθημα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Άρα αυτό είναι το να ξεχνά κανείς οτιδήποτε άλλο...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τώρα κατάλαβα, νομίζω...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι πολύ απλό. Όταν συνήθιζα να διαβάζω, δεν είχα καθόλου επίγνωση του περιβάλλοντος και τού τι συνέβαινε. Μερικές φορές ερχόταν κάποιος και καθόταν δίπλα μου για μισή ώρα και δεν τον καταλάβαινα.

Όταν πηγαίναμε να δούμε τον αγαπημένο Διδάσκαλο, πολλές από τις ερωτήσεις που κουβαλούσαμε μαζί μας απαντιόντουσαν από μόνες τους. Αν απέμεναν κάποιες, τότε, ενώ απαντούσε σε κάποιον άλλον στην άλλη γωνία του δωματίου, Αυτός έδινε συγχρόνως απαντήσεις και στις δικές μας ερωτήσεις. Και τότε, αν υπήρχαν ακόμα μερικές ερωτήσεις αναπάντητες, μόλις αρχίζαμε να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του, ξεχνούσαμε τα πάντα, ξεχνούσαμε όλες τις ερωτήσεις μας. Ήμασταν τόσο απορροφημένοι που ξεχνούσαμε τι ήταν αυτό για το οποίο είχαμε έρθει να τον ρωτήσουμε. Λοιπόν, οποτεδήποτε έρχεται κάποιος να με επισκεφθεί για μερικές μέρες, πάντοτε συμβουλεύω να καταγράφονται οι ερωτήσεις, μόλις αυτές μπαίνουν στο νου, έτσι ώστε να μην λησμονηθούν, όταν συναντηθούμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν είμαστε με τον Διδάσκαλο στο φυσικό επίπεδο και δεχόμαστε επίθεση από αρνητικότητα, όταν δεν είμαστε πολύ δεκτικοί ή το εγώ μας έχει αναπτυχθεί πραγματικά γρήγορα και μεγαλώνει, θα πρέπει απλά να καθόμαστε κοντά στον Διδάσκαλο και να παίρνουμε την ακτινοβολία και αυτό θα μας ηρεμήσει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είτε καθόμαστε κοντά σε εκείνον στο φυσικό επίπεδο είτε πολύ μακριά από εκείνον, θα πρέπει πάντοτε να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του και αν κατά καλή μας τύχη, πιάσουμε τη ματιά του, τότε η δουλειά μας θα έχει γίνει. Δεν είναι η φυσική εγγύτητα προς τον Διδάσκαλο που τελικά έχει σημασία, είναι το να «πιάσουμε το βλέμμα του», όπως λέγεται η φράση στην καθημερινότητα. Στη Βουλή, αν παίρνεται κάποια απόφαση και κάποιοι άνθρωποι θέλουν να κάνουν ερωτήσεις και το μάτι του

προέδρου πέσει πάνω σε κάποιον, του λέει: «Εντάξει, μπορείτε να κάνετε την ερώτησή σας». Είναι αυτό που είναι γνωστό. στην κυριολεξία ως «πιάνω το βλέμμα του». Παρόμοια, είναι θέμα τού να πιάσουμε το βλέμμα του Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά, όταν αισθανόμαστε τόσο αρνητικοί, μερικές φορές δεν το θέλουμε.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Απλά θα καθίσουμε εκεί και αν κατά καλή μας τύχη, πιάσουμε μία ματιά, όλη η αρνητικότητά μας θα πετάξει μακριά, θα εξαφανιστεί αμέσως. Η αρνητικότητα υπάρχει μόνο τόσο χρόνο όσο εμείς δεν πιάνουμε τα βλέμματά του. Η φυσική εγγύτητα δεν έχει τόση σημασία. Πρέπει να έχετε ακούσει ότι ο αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ συνήθιζε να κάθεται στο πίσω μέρος της αίθουσας, όταν παρακολουθούσε τα Σάτσανγκ του Χαζούρ. Συνήθιζε να κάθεται πίσω. Μία μέρα όταν ο Μάλικ Ράντα Κρίσνα Κάννα έτυχε να καθίσει μαζί του πίσω, διαπίστωσε ότι η ακτινοβολία από τα μάτια του Χαζούρ ήταν ακόμα μεγαλύτερη εκεί. Το επόμενο πρωινό, όταν ο Μάλικ Σαχίμπ ήρθε πάλι να καθίσει με τον Διδάσκαλό μας στις πίσω σειρές, ο Διδάσκαλος είπε στον Μάλικ Σαχίμπ: «Είσαι ένας από τους αγαπημένους, ένας από τους προβεβλημένους του Διδασκάλου και θα έπρεπε να πας στις μπροστινές σειρές, όπου συνήθως κάθεσαι». Αλλά αυτός απάντησε: «Όχι, η ακτινοβολία που παίρνω σε αυτό το μέρος δεν την είχα ποτέ στις μπροστινές σειρές». Λοιπόν η ακτινοβολία δεν έχει τίποτα να κάνει με τη φυσική εγγύτητα με τον Διδάσκαλο.

Για την νοοτροπία σας αυτά τα πράγματα σας φαίνονται παράδοξα, ξέρω, αλλά παρ' όλα αυτά είναι αληθινά. *(Ο Διδάσκαλος μιλούσε σε έναν ψυχίατρο).*

Αυτό ήταν ένα γεγονός από την ίδια τη ζωή του αγαπημένου Διδασκάλου που εύρισκε πάντοτε ήσυχα μία θέση πίσω. Υπήρχε μία ομάδα ανθρώπων, που συνηθίζαμε να την αποκαλούμε «Η παρέα των κυρίων ή των μεγαλόσχημων», που την αποτελούσαν ανώτατοι αξιωματούχοι που ήθελαν να είναι πολύ κοντά στον Μπάμπα Σαουάν και τους άρεσε να δειπνούν από την κουζίνα του. Αλλά ο αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ πάντοτε παρέμενε στο παρασκήνιο, δεν ήταν ποτέ ένας από αυτή την παρέα, που προσπαθούσαν

να επιβάλλουν τα δικαιώματα και τις απαιτήσεις τους. Το δικό του ήταν ένα Μονοπάτι παράδοσης, πλήρους παράδοσης και το αποτέλεσμα ήταν ότι ουδέποτε πήγαινε κοντά για να προσελκύσει την προσοχή του Χαζούρ. Όμως, έπιανε τη ματιά του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να είμαστε πάντοτε σίγουροι σε τι θα έπρεπε να παραδοθούμε; Δεν μας δίνεται πάντοτε κάτι συγκεκριμένο και η ζωή απλά φαίνεται να προχωρά με τραντάγματα και σκαμπανεβάσματα...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι ακριβώς λόγω των σκαμπανεβασμάτων που χρειαζόμαστε να αυτοπαραδινόμαστε όλο και περισσότερο. Αν δεν υπήρχαν σκαμπανεβάσματα, αν δεν υπήρχαν δοκιμασίες και βάσανα στη ζωή, τότε το θέμα αυτοπαράδοσης πιθανόν να μην ήταν τόσο σημαντικό. Η αυτοπαράδοση είναι δεδομένη σε περίπτωση ομαλής πλεύσης. Αλλά η αυτοπαράδοση κατά τη διάρκεια δοκιμασιών και βασάνων, είναι η πραγματική αυτοπαράδοση. Αν οι υποθέσεις μας πηγαίνουν καλά και όλα πηγαίνουν σύμφωνα με τη δική μας γλυκιά θέληση, η δουλειά μας, οι οικογενειακές μας υποθέσεις, όλες οι εγκόσμιες υποθέσεις μας, τότε λέμε: «Είμαι πάντοτε ευγνώμων στον Διδάσκαλο, πάντοτε παραδίνομαι στον Διδάσκαλο», αυτό όμως δεν είναι δοκιμασία πραγματικής αυτοπαράδοσης στον Διδάσκαλο. Η δοκιμασία της αυτοπαράδοσης έρχεται μόνο αν περνάμε μέσα από μία περίοδο δοκιμασιών και βασάνων και εξακολουθούμε να έχουμε πλήρη αυτοπαράδοση στο θέλημα του Διδασκάλου και συνεχίζουμε να λέμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Όταν είμαστε εύποροι, υγιείς και όλα γύρω μας πηγαίνουν καλά και λέμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου», τότε αυτό δεν έχει ιδιαίτερη σημασία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι θέμα αποδοχής.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είναι μόνον όταν κάτι πηγαίνει στραβά και τότε λέμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου», που είναι πραγματική αυτοπαράδοση. Είχα έναν μικρότερο αδελφό και ήταν πολύ όμορφος. Πέθανε όταν ήταν τριών χρόνων, ενώ ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος ζούσε στη Ραβαλπίντι. Ήμουν πολύ νέος εκείνο τον καιρό. Κυκλοφορούσε η φήμη ότι ο Διδάσκαλός μας ήταν ένας με-

γάλος Άγιος και έδινε Σάτσανγκ. Έτσι, όταν ξαφνικά ο μικρότερος αδελφός μου πέθανε, αρκετά μεγάλος αριθμός ανθρώπων από άλλες θρησκείες ήρθαν στο Ραβαλπίντι να τον συλλυπηθούν και είπαν μέσα τους: «Ας δούμε τώρα την κατάσταση αυτού που κηρύττει «Γλυκό είναι το θέλημά Σου». Όταν ήρθαν είδαν ότι ο Διδάσκαλος Κιρπάλ ήταν ο ίδιος και ότι αυτό το γεγονός δεν είχε επηρεάσει την πίστη του στον Διδάσκαλό του καθόλου. Και είναι αυτό που τον έκανε απότυπα παραδεκτό στην περιοχή της Ραβαλπίντι.

Επομένως, όταν όλα πηγαίνουν καλά και λέμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Του», ξέρετε...*(Ο Διδάσκαλος γελά.)*

ΕΡΩΤΗΣΗ: Οπότε, οι κακές στιγμές θεωρούνται καλές στιγμές στο Μονοπάτι και είναι καλό για μας τα πράγματα να πηγαίνουν στραβά, επειδή μας δίνεται μία ευκαιρία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σε μία περίοδο η οποία δεν είναι τόσο καλή, ο Διδάσκαλος πάντοτε έρχεται να μας στηρίξει. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος συνήθιζε να λέει ότι αυτός που φτιάχνει στάμνες στον τρτοχό, πάντοτε κρατά με το χέρι του από κάτω τον πηλό, καθώς της δίνει τη μορφή της.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν θα πρέπει να θεωρούμε σαν δεδομένο ότι οτιδήποτε μας συμβαίνει είναι εντάξει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα εκπλαγείτε όταν μάθετε ότι και ο Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ και ο Μπάμπα Σαουάν Σινγκ συνήθιζαν να λένε ότι η φτώχεια, η κακή υγεία και η αποκαλούμενη ατίμωση στην κοινωνία είναι ευλογίες, επειδή μας στρέφουν προς τον Θεό! Από ψυχολογική άποψη, όλα αυτά θα πρέπει να ηχούν για σας παράξενα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στη Δύση παρακινούμαστε να είμαστε όσο πιο επιτυχημένοι μπορούμε και όσο πιο υγιείς μπορούμε. Είναι κακό αυτό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, όχι, πρέπει να προσπαθούμε να είμαστε όσο πιο επιτυχημένοι μπορούμε και όσο πιο υγιείς. Αυτό σημαίνει μόνο ότι, αν κατά τύχη, περάσουμε μία περίοδο φτώχειας ή κακής υγείας ή η δημόσια εικόνα μας χαλάσει, ακόμα και τότε θα πρέπει να έχουμε πλήρη πίστη στον Διδάσκαλο. Και θα πρέπει

να έχουμε πλήρη πεποίθηση και να λέμε: «Γλυκό είναι το θέλημά Σου», διότι είναι κατά τη διάρκεια αυτών των τριών περιόδων που αυτός ξεπλένει το περισσότερο κάρμα μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσο σκληρά πρέπει να παλέψουμε για να ξεπεράσουμε αυτές τις αντιξοότητες, αφού αυτή είναι η επιθυμία του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να παραδοθούμε σ' Αυτόν. Τότε Αυτός ο ίδιος θα μας βοηθήσει. Ακριβώς όπως σας έχω πει, ο κεραμοποιός χτυπάει δυνατά στον τροχό από πάνω το πήλινο αγγείο, αλλά με το χέρι του από κάτω το κρατάει έτσι ώστε αυτό να μην σπάσει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως θα πρέπει να μην καταβάλλουμε προσπάθεια;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, όχι, αντίθετα θα πρέπει να κάνουμε κάθε προσπάθεια αλλά δεν θα πρέπει να νομίζουμε ότι εμείς κάνουμε την προσπάθεια. Θα πρέπει να αυτοπαραδοθούμε σε Εκείνον. Αν αυτοπαραδοθούμε σε Εκείνον πλήρως, τότε οποιοδήποτε αποτέλεσμα μπορεί να συμβεί. Αυτός ο ίδιος θα μας βγάλει έξω από κάθε δυσκολία. Παρ' όλα αυτά, οποιαδήποτε είναι η εντολή του, πρέπει να την υπακούσουμε. Εάν αυτός λέει ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε τίμια, τότε θα πρέπει να συνεχίσουμε να εργαζόμαστε τίμια. Επιπλέον, αν υπάρχει μία περίοδος αντιξοοτήτων, κακής υγείας, ή μια περίοδος κατά την οποία η δημόσια εικόνα μας δεν είναι τόσο καλή, ακόμα και τότε θα πρέπει να έχουμε πλήρη πίστη και εμπιστοσύνη στον Διδάσκαλο. Δεν είναι ότι θα πρέπει να έχουμε πίστη μόνον όταν τα πράγματα πηγαίνουν καλά, αλλά και τη στιγμή που πιθανώς να έχουμε μία αναποδιά, τότε να μην αρχίσουμε να αισθανόμαστε ότι ο Διδάσκαλος δεν είναι ικανός και να λέμε πως: «Δεν με έσωσε από αυτό!» κλπ. Ο Διδάσκαλος ο ίδιος γνωρίζει καλύτερα πώς να διευθετήσει το κάρμα μας. Και αυτό είναι ένα πράγμα που είναι πολύ σημαντικό και που οι Διδάσκαλοι το λένε συνεχώς. Δεν το έχετε συναντήσει αυτό στα διδάγματα του Διδασκάλου;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ναι, νομίζω ότι το έχω διαβάσει, αλλά το να το ζεις είναι διαφορετικό, είναι πιο δύσκολο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, δεν είναι θέμα μόνο τού να το ζεις, είναι θέμα τού να ζεις σύμφωνα με αυτό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, αυτή η παράδοση ισχύει για καταστάσεις του νου όπως η κατάθλιψη καθώς και για περιστάσεις που είναι άσχημες;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σχετικά με νοητικές καταστάσεις όπως η κατάθλιψη, σε πολλές από αυτές μπορούμε να βοηθήσουμε τον εαυτό μας και μπορούμε και να τις αποφύγουμε. Μερικές φορές, είναι οι τρεις παράγοντες για τους οποίους έχω ήδη μιλήσει που προκαλούν μεγάλη κατάθλιψη. Αλλά, αν έχουμε πραγματική πίστη στον Διδάσκαλο, τότε έχουμε έναν βράχο πίσω μας, έχουμε ένα αγκυροβόλιο και τότε η φτώχια, η κακή υγεία και ο εξευτελισμός δεν θα μας προκαλέσουν μεγάλο νοητικό μαρτύριο. Η πίστη μας θα μας χρησιμεύσει σαν άγκυρα ενάντια σε όλα αυτά τα πράγματα και θα σωθούμε από το νοητικό μαρτύριο και την κατάθλιψη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά τι γίνεται στην περίπτωση που οι περιστάσεις είναι καλές, όταν η δουλειά μας πηγαίνει καλά και έχουμε υγεία, αλλά και τότε ακόμα δεν είμαστε ευτυχισμένοι αλλά είμαστε δυστυχισμένοι; Και τότε ακόμα θα πρέπει να αυτοπαραδοθούμε στον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, σε οποιεσδήποτε καταστάσεις και αν βρισκόμαστε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο τελικός στόχος είναι να είμαστε ευχαριστημένοι, να ξέρουμε ότι τα πράγματα θα μπορούσαν να είναι χειρότερα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, όχι! Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ τού να είμαστε ικανοποιημένοι με οτιδήποτε συμβαίνει και τού να παραδινόμαστε σε αυτό. Το να είμαστε ικανοποιημένοι με κάτι, σημαίνει ότι αισθανόμαστε ότι κάτι πηγαίνει στραβά, αλλά ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος. Αλλά παραδίνοντας τον εαυτό μας σε Αυτόν, σημαίνει ότι ούτε καν έχουμε ιδέα ότι κάτι πηγαίνει στραβά. Είναι ένα πολύ ανώτερο στάδιο, έχει μία σχετική διαφορά. Μιλώ σε έναν ψυχίατρο! *(Ο Διδάσκαλος γελά από καρδιάς).*

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν δεν θα πρέπει ποτέ να σκεπτόμαστε ότι

κάτι πηγαίνει στραβά, αλλά ότι όλα όσα έρχονται σε εμάς συμβαίνουν επειδή ο Διδάσκαλος το θέλει;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οτιδήποτε συμβαίνει, θα πρέπει να συνεχίσουμε να προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο, να έχουμε πλήρη αφοσίωση σ' αυτόν, να έχουμε πλήρη πίστη σ' αυτόν. Θα πρέπει απλά να συνεχίσουμε να αφιερώνουμε τον χρόνο μας στους διαλογισμούς μας, να έχουμε πλήρη πίστη σε εκείνον και όλα θα είναι εντάξει στον κατάλληλο χρόνο. Τίποτα δεν πρέπει να κλονίζει την πίστη μας στον Διδάσκαλο. Αυτό που γενικά συμβαίνει είναι ότι, όταν οι εγκόσμιες υποθέσεις πηγαίνουν καλά, έχουμε πίστη. Τη στιγμή που έχουμε ένα μικρό τράνταγμα, αρχίζουμε να χάνουμε την πίστη και αυτό είναι η καταδίκη μας. Αλλά πάλι, αν υπάρχει η Χάρη του Διδασκάλου, τότε μπορούμε να περάσουμε μέσα από την πιο δύσκολη περίοδο ανέπαφοι.

Μερικές φορές υπάρχουν τόσες πολλές δοκιμασίες, αλλά παρ' όλα αυτά, όσο έχουμε πίστη, όλα είναι εντάξει. Η πίστη μας δεν θα πρέπει να κλονίζεται έστω και αν οι συνθήκες μπορεί να συνεχίζουν να αλλάζουν.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Γιατί η αγάπη είναι τόσο γεμάτη από βάσανα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η αγάπη γνωρίζει τη θυσία. Η αγάπη ξέρει να δίνει, να δίνει και να δίνει. Η αγάπη δεν ξέρει να παίρνει. Εάν η αγάπη ξέρει πώς να παίρνει, τότε δεν είναι αγάπη. αγάπη είναι ένα άλλο όνομα για την ανιδιοτελή προσφορά και τη θυσία. Πρέπει να αυτοπαραδινόμαστε στους τρόπους του Αγαπημένου, οποιοιδήποτε είναι, ακόμα κι αν μας φαίνεται ότι είναι μαζί μας αδιάφορος.

Πρέπει να έχουμε κάποια βάση, πρέπει να έχουμε κάποιο στήριγμα και αυτή είναι η πίστη ότι ο Διδάσκαλος στην πραγματικότητα μας αγαπά. Και πρέπει να αγαπάμε τον Διδάσκαλο και η αγάπη μας αυτή να μην κλονίζεται ποτέ. Αν διαβάσετε κάποιους από τους στίχους μου, θα βλέπατε για περιόδους συνεχών βασάνων που έχω περάσει. Όλοι πρέπει να περάσουν αυτές τις περιόδους των δοκιμασιών και των βασάνων, της αναταραχής και του πόνου. Είναι μέρος της αγάπης. Αυτές είναι οι ανάγκες της αγάπης και είναι μέρος της ζωής μας. Αλλά ο Διδάσκαλος έχει τους δικούς του θαυμάσιους τρόπους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, λέτε ότι η αυτοπαράδοση έρχεται πριν την δεκτικότητα. Αλλά μέχρι να αναπτύξουμε δεκτικότητα δεν μπορούμε πραγματικά να δούμε ποιος είναι ο Διδάσκαλος. Επομένως σε τι να παραδινόμαστε;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρώτα συναντάμε τον Διδάσκαλο και μετά η αυτοπαράδοση και η δεκτικότητα έρχονται ταυτόχρονα. Εάν βλέπουμε τον Διδάσκαλο και τα μάτια μας συναντηθούν, αυτοπαραδινόμαστε και η δεκτικότητα έρχεται. Είναι όλα θέμα αγάπης εκ πρώτης όψεως. Εάν αυτοπαραδοθούμε, η καρδιά μας χαρίζεται και γινόμαστε δεκτικοί. Όλοι έχουμε περάσει τέτοιες στιγμές.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, όταν προσπαθούμε να παλέψουμε τη θέληση του Διδασκάλου...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Να προσπαθείτε να παλέψετε τη θέληση του Διδασκάλου; Πώς πολεμάμε τη θέληση του Διδασκάλου; Θέλοντας και μη, πρέπει να παραδοθούμε σε αυτήν. Ναι, μπορούμε να πολεμήσουμε τη θέληση του Διδασκάλου. Ο Μαουλάνα Ρούμι έχει πει: «Οι Άγιοι έχουν τη δύναμη να γυρίσουν πίσω ένα βέλος σταλμένο από τον Θεό – από τη μέση της απόστασης!» Αλλά τότε πρέπει να αναπτυχθούμε στο ίδιο στάδιο αγιότητας με τον Διδάσκαλο. Είναι μία πολύ σπάνια επίτευξη.

(Αυτές οι ερωταποκρίσεις είναι αποσπάσματα από μία συνέντευξη που δόθηκε από τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στην παγκόσμια περιοδεία του το 1983).

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όλα τα διδάγματα του Σαντ Ματ δείχνουν ότι χρειαζόμαστε έναν Διδάσκαλο για να ακολουθήσουμε το Μονοπάτι. Γιατί είναι απαραίτητος για κάποιον ένας Διδάσκαλος του Σαντ Ματ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Σε κάθε τομέα της ζωής πηγαίνουμε σε έναν δάσκαλο. Στέλνουμε τα παιδιά μας στα σχολεία, στα κολλέγια, στα πανεπιστήμια. Τελικά, εάν θέλουν να πάρουν έναν πανεπιστημιακό τίτλο, πρέπει να πάνε σε έναν μέντορα, έναν οδηγό. Είναι μία αποδεκτή αρχή ότι για να μάθουμε οτιδήποτε, ακόμα και στο βασίλειο της επίγειας γνώσης, χρειαζόμαστε έναν δάσκαλο. Δεν υπάρχει υποκατάστατο του δασκάλου. Στο πνευματικό Μονοπάτι, κατά μείζονα λόγο, είναι απαραίτητο να έχουμε έναν δάσκαλο, γεγονός που οφείλεται σε κάποιους λόγους. Πρώτα χρειάζεται να καταλάβουμε τις Γραφές, να κατανοήσουμε τις ρήσεις των παλαιών Αγίων, των οραματιστών και των προφητών. Αυτοί ασχολούνται με εμπειρίες που είναι πέρα από το βασίλειο της διάνοιάς μας. Όταν μιλούν για τις εμπειρίες σε αυτά τα βασίλεια, τις διατυπώνουν με τη μορφή παραβολών, αλληγοριών, εικόνων και συμβόλων. Χωρίς την κατάλληλη καθοδήγηση, μπορεί να εκλάβουμε οτιδήποτε είναι αλληγορικό ως κυριολεκτικό και οτιδήποτε είναι κυριολεκτικό ως αλληγορικό. Είναι μόνο κάποιος που έχει περάσει μέσα από αυτές τις πνευματικές περιοχές, οι οποίες είναι πέρα από το πεδίο αντίληψης της ανθρώπινης διάνοιας, που μπορεί να μας εξηγήσει την αληθινή σημασία των Γραφών. Αλλά δεν σταματούμε στο να κατανοήσουμε απλά τις Γραφές, επειδή η πνευματικότητα δεν είναι μόνο θεωρητική γνώση του Εσωτερικού Μονοπατιού, είναι και

θέμα εμπειρίας. Το φως έρχεται από το Φως και η ζωή έρχεται από τη Ζωή. Είναι απολύτως απαραίτητο κάποιος, που έχει ο ίδιος διασχίσει το Εσωτερικό Διάστημα, τις Εσωτερικές Περιοχές που είναι πέρα από τα όρια αντίληψης του νου και ο οποίος έχει συγχωνευθεί με τον Θεό, να μας δώσει τον παλμό ζωής του και να μας οδηγήσει στο ταξίδι μας προς την Κατοικία. Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους είναι ουσιώδες να έχουμε έναν πνευματικό δάσκαλο στο Μονοπάτι της Αυτογνωσίας και της Θεογνωσίας.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορεί κάποιος να αναγνωρίσει έναν αληθινό Διδάσκαλο; Υπάρχουν πολλοί διδάσκαλοι και πολλοί που είναι υποτιθέμενοι διδάσκαλοι. Υπάρχει διαφορά μεταξύ ενός Τέλειου ζωντανού Διδασκάλου και ενός που ισχυρίζεται ότι είναι διδάσκαλος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η πνευματικότητα είναι θέμα προσωπικής εμπειρίας. Αναφέρεται στις παραδόσεις ότι αρχικά ο Θεός ήταν "ολομόναχος". Μετά "σκέφθηκε" από τον Ένας να γίνουν πολλοί. Αυτή σκέψη Του προκάλεσε μια δόνηση και αυτή η δόνηση εκδηλώθηκε ως Φως και Ήχος. Αυτή είναι η αλληγορική βάση όλων των διδαγμάτων όλων των θρησκειών. Αυτές οι δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις του Θεού ήταν το Φως του Θεού και η Μουσική των Σφαιρών. Αναφορές στο Φως και τον Ήχο υπάρχουν σε όλες τις θρησκείες. Στην Αγία Γραφή και οι δύο αυτές εκδηλώσεις μαζί, είναι γνωστές σαν Ιερός Λόγος. Η Αγία Γραφή λέει: «Εν αρχή ήν ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Λόγος ήτο Θεός». (*Κατά Ιωάννη 1..1).*

Η ίδια Δημιουργός Δύναμη αναφέρεται και σε άλλες Γραφές με διάφορα ονόματα. Οι Βέδες την αποκαλούν Νάαντ. Οι Ουπανισάδες την αποκαλούν Ουτζίτ. Οι Μουσουλμάνοι την αποκαλούν Κάλμα. Οι Σούφι την αποκαλούν Μπάανγκ-Ι-Αασμάνι. Οι αρχαίοι Έλληνες την αποκαλούσαν Λόγο. Οι Κινέζοι την αποκαλούν

Ταό. Οι Ζωροαστριστές την αποκαλούν Σραόσα. Οι Βουδιστές την αποκαλούν Ηχητικό Φως. Οι Γραφές των Σικχ αναφέρονται σε αυτήν ως Νάαμ, Σαμπντ ή Χάρι Κιρτάν. Οι Θεοσοφιστές την αποκαλούν Φωνή της Σιγής, κλπ. Είναι η Δημιουργός Δύναμη για την οποία μιλούν όλες οι Γραφές και όλοι οι Άγιοι και οραματιστές. Αυτή η Δημιουργός Δύναμη έφερε ολόκληρη τη Δημιουργία σε ύπαρξη.

Πρώτα δημιουργήθηκαν τα ανώτερα Εσωτερικά επίπεδα. Μετά δημιουργήθηκαν άλλα σύμπαντα. Μετά δημιουργήθηκαν οι άνθρωποι και άλλες μορφές της Δημιουργίας αποτελούμενες από 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής που ήρθαν βαθμιαία σε ύπαρξη. Τώρα ο απώτερος σκοπός του ανθρώπου είναι να γίνει η ψυχή του κοινωνός με τον Δημιουργό. Αυτό το ανθρώπινο σώμα θεωρείται ότι είναι το ανώτερο μέσα σε όλη τη Δημιουργία, η οροφή της Δημιουργίας, επειδή είναι μόνο στο ανθρώπινο σώμα, όπου μπορούμε να φθάσουμε στον τελικό στόχο της ζωής μας: την επικοινωνία της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Μόνον ένας Τέλειος Διδάσκαλος είναι αυτός που μπορεί να μας δώσει την αρχική Εσωτερική εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Ουράνιας Μουσικής, κατά την ημέρα της Μύησης. Ακριβώς όπως ο Λόγος ρέει από τον Θεό, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο γυρίζει πάλι στον Θεό. Ο Διδάσκαλος είναι ο μόνος εντεταλμένος και ικανός να μας συνδέει με αυτό τον Λόγο ώστε να μπορέσουμε να γυρίσουμε *(οι ψυχές μας)* στον Θεό. Όταν πηγαίνουμε στον Διδάσκαλο για Μύηση, πρώτα μας εξηγεί το θεωρητικό μέρος των διδαγμάτων. Μετά μας δίνει μία πρώτο χέρι πρακτική εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Ουράνιας Μουσικής. Το να μας δίνεται αυτή η εμπειρία είναι ένας από τους κύριους παράγοντες με τους οποίους μπορούμε να διακρίνουμε αν ένας Διδάσκαλος είναι Τέλειος ή όχι. Δεύτερον, ένας αληθινός Διδάσκαλος ζει με τους δικούς του πόρους και ποτέ δεν δέχεται χρήματα για τα διδάγματά του. Η πνευματικότητα είναι ένα δωρεάν δώρο του Θεού, όπως όλα τα άλλα δώρα της φύσης, όπως το φως του ήλιου και ο αέρας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε να μας μιλήσετε σχετικά με τα διάφορα Εσωτερικά βασίλεια και τα διάφορα επίπεδα της Δημιουργίας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Τώρα εμείς, *(δηλαδή η ψυχή μας)* είμαστε σ' ένα φυσικό σώμα και ζούμε στο Φυσικό επίπεδο. Αλλά, όταν πηγαίνουμε σε έναν Διδάσκαλο, Αυτός ανοίγει το Εσωτερικό μας μάτι και το Εσωτερικό μας αυτί για να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε τη Μουσική των Σφαιρών. Μας διδάσκει την τέχνη του διαλογισμού μέσω του οποίου μπορούμε να ανυψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, να διασχίσουμε τα Εσωτερικά άστρα, τον ήλιο και τη σελήνη και να φθάσουμε στη Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Από εκεί μας παίρνει μέσω του Αστρικού επιπέδου, του Αιτιατού επιπέδου και του Υπεραιτιατού επιπέδου και μας οδηγεί στην Περιοχή του Σατς Καντ. Με αυτή τη διαδικασία αρχικά καλύπτουμε τα πρώτα τρία Εσωτερικά Επίπεδα του μυστικισμού, σύμφωνα με το Σαντ Ματ και μετά φθάνουμε στο τέταρτο Επίπεδο. Εκεί πίνουμε από την πηγή του "Νερού της Ζωής", το "Νέκταρ της Αθανασίας", το οποίο είναι γνωστό ως Τσάσμα-Ι-Χαγιάτ κατά τους Σούφι και ως Αμριτσάρ σύμφωνα με τη Παράδοση των Σικχ. Όταν γευθούμε αυτό το "Νερό της Ζωής" τότε η ψυχή μας εξαγνίζεται και προχωράει πέρα από το βασίλειο του νου, της ύλης και της ψευδαίσθησης. Ανυψωνόμαστε μέσα στην ανώτερη περιοχή της πνευματικότητας και φθάνουμε στην Αιώνιά μας Κατοικία, που είναι γνωστή ως Σατς Καντ ή Μούκαμ-ι-Χακ, όπως αποκαλείται από τους Σούφι. Εκεί γινόμαστε ένα με τον Θεό. Έχουμε ένωση με τον Δημιουργό μας. Λοιπόν, αυτά είναι τα διάφορα στάδια της πνευματικής μας εξέλιξης. Όταν φθάσουμε στο τελικό στάδιο, εκεί βρίσκουμε μακαριότητα, ειρήνη, ηρεμία και κερδίζουμε αιώνια και διαρκή Σωτηρία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η ψυχή μας προς το παρόν κατοικεί στο φυσικό σώμα. Εάν κατά τη διαδικασία του διαλογισμού η ψυχή μας φτάσει στην Αιώνια Κατοικία και συγχωνευθεί με τον Θεό, πώς μπορεί

αυτή η εμπειρία να περιγραφεί;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι θέμα εμπειρίας. Θα προσπαθήσω να το περιγράψω με λέξεις, όσο είναι δυνατόν, αλλά είναι απλά θέμα της ίδιας της εμπειρίας του καθενός. Ένα πράγμα υπάρχει: Όσο πιο ψηλά πηγαίνετε τόσο πιο μεγάλη μακαριότητα απολαμβάνετε και τόσο περισσότερη ειρήνη. Τώρα ο νους μας είναι συνεχώς αεικίνητος, έτσι αεικίνητος όπως είναι ο υδράργυρος. Αλλά, μόλις πάρει μία γεύση του Αιώνιου Νάαμ ή του "Νερού της Ζωής", τότε ακινητοποιείται. Όταν ο νους μας ακινητοποιηθεί, τότε αρχίζουμε να έχουμε την εμπειρία της πνευματικής προόδου. Βαθμιαία, πηγαίνουμε σε όλο και ανώτερα βασίλεια και απολαμβάνουμε περισσότερη μακαριότητα και ειρήνη.

Η ΜΥΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κατά τη Μύηση ο Διδάσκαλος ενώνει τον μυημένο με το Φως και τον Ήχο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό το Φως και ο Ήχος είναι ήδη μέσα μας; Αυτή είναι μία διαδικασία αφύπνισης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Είναι μία διαδικασία αφύπνισης, επειδή το Φως του Θεού και η Ουράνια Μουσική είναι τώρα σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα μας. Είναι μέσα σε κάθε άνθρωπο. Αλλά ο Διδάσκαλος δίνει έναν παλμό ζωής. Ακριβώς όπως το φως έρχεται από το Φως και η ζωή έρχεται από την Ζωή, αυτή την πνευματική ζωή που διάγουμε την απολαμβάνουμε, επίσης, μέσω της Χάρης ενός ζωντανού Διδασκάλου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει συνειδητή εμπειρία από την συγχώνευση μας με το Νάαμ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, είναι μία συνειδητή εμπειρία. Πράγματι ο Θεός είναι ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας. Η ψυχή μας, που είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού, είναι επίσης μία

συνειδητή οντότητα. Αυτή η διαδικασία του διαλογισμού είναι μία διαδικασία ανάπτυξης της συνειδητότητάς μας. Τελικά, η συνειδητότητά μας αυξάνεται και εκτείνεται σε τέτοιο επίπεδο ώστε γίνεται ένα με τον Θεό, ο οποίος είναι ο Ωκεανός της Πανσυνειδητότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως δεν είναι μία διαδικασία σαν να βρίσκεσαι σε μία ονειρική κατάσταση;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι. Υπάρχει πολύ μεγάλη διαφορά μεταξύ ενός ονείρου και μιας πνευματικής εμπειρίας. Ένα όνειρο είναι προϊόν του νου μας, μία πνευματική εμπειρία είναι προϊόν της ψυχής μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν η άσκηση του διαλογισμού είναι πάντοτε μία συνειδητή εμπειρία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Στον διαλογισμό πάντοτε έχουμε μία συνειδητή εμπειρία του Φωτός και του Ήχου. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που στο Μονοπάτι του Σαντ Ματ, την Επιστήμη της Πνευματικότητας, απαγορεύουμε τη χρήση όλων των οινοπνευματωδών και των μεθυστικών ποτών, επειδή πρέπει να αυξήσουμε τη συνειδητότητά μας. Οτιδήποτε μειώνει τη συνειδητότητά μας είναι απαγορευμένο σε αυτό το Μονοπάτι.

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΩΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό είναι ένα Μονοπάτι που κάποιος βγαίνει έξω από το σώμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Υπάρχει πράγματι μία εξωσωματική εμπειρία. Αλλά έχουμε αυτή την εμπειρία, ενόσω ζούμε μέσα σε αυτό το σώμα. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι έχουμε μία Αργυρά Άλυσο. Αυτή η Αργυρά ‘Αλυσος διατηρεί μια επαφή μεταξύ του σώματός μας και της ψυχής μας. Όταν καθόμαστε για διαλογισμό, ερχόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητά, μπαίνουμε σε ανώτερα βασίλεια αλλά η Αργυρά Άλυσος συνεχίζει να λειτουργεί. Μπορούμε μέσα απ’αυτή να εισερχόμαστε στα ανώτερα βασίλεια

και να επιστρέφουμε στο σώμα. Όσο χρονικό διάστημα η Αργυρά Άλυσος συνεχίζει να λειτουργεί, είμαστε ζωντανοί στο φυσικό επίπεδο. Αλλά, όταν αυτή η Αργυρά Άλυσος σπάσει, τότε έχουμε τον φυσικό μας θάνατο.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Την ώρα του θανάτου, ο μυημένος προστατεύεται από τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Η πιο μεγάλη ευλογία τού να πάρεις ιερή Μύηση από έναν Τέλειο Διδάσκαλο είναι αυτή γιατί κατά την ώρα του θανάτου, ο Άγγελος του Θανάτου – ή ο Ντάραμ Ρατζ όπως αποκαλείται στις ινδικές Γραφές – δεν έρχεται να πάρει την ψυχή. Ο Διδάσκαλος εμφανίζεται με τη δική του ακτινοβόλο μορφή και παίρνει την ψυχή σε ανώτερες περιοχές, κάτω από τις δικές του προστατευτικές φτερούγες. Ο μαθητής ενός αληθινού Διδασκάλου είναι πολύ ευτυχισμένος. Είναι όλο χαρά και όλο έκσταση, κατά την ώρα του θανάτου. Ο θάνατος αποκαλείται από τους Σούφι "ουρς". Οι άνθρωποι έχουν την επέτειο θανάτου τους και στην Ανατολή λέμε ότι ο τάδε άνθρωπος έχει την εκατοστή επέτειο θανάτου του ή εκατοστή "ουρς". Σύμφωνα με τους Σούφι, "ουρς" σημαίνει γάμος. Αυτό είναι συμβολικό του γεγονότος ότι η ώρα του θανάτου είναι ώρα χαράς και ευτυχίας. Ο μεγάλος μύστης, Καμπίρ Σαχίμπ, έχει πει: «Ο θάνατος τον οποίο οι άλλοι άνθρωποι φοβούνται είναι πηγή χαράς για μένα, διότι είναι μόνο περνώντας μέσα από αυτήν τη διαδικασία που μπορώ να επιτύχω αιώνια μακαριότητα και ειρήνη».

Παρόμοια, ένας από τους ποιητές της ουρδικής γλώσσας, ο οποίος ήταν ο δικός μου μέντορας στην ποίηση έλεγε σε κάποιους στίχους του:

«Ο πανηγυρισμός της γέννησης τελείωσε
και ο πανηγυρισμός του θανάτου θα έρθει,

Ένας εορτασμός γάμου έχει ήδη γίνει
και ο άλλος εορτασμός γάμου σύντομα θα έρθει».

Επομένως η ώρα του θανάτου είναι ώρα χαράς, ώρα μακαριότητας και ώρα ειρήνης για τον μαθητή ενός Τέλειου Διδασκάλου.

ΚΑΡΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος αναλαμβάνει το κάρμα του μυημένου;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο Διδάσκαλος διευθετεί το κάρμα του μυημένου του μαθητή, ενόσω ο Διδάσκαλος είναι στο ανθρώπινο σώμα και ενόσω και ο μυημένος είναι στο ανθρώπινο σώμα.

Υπάρχουν τρία είδη κάρμα. Το πρώτο είδος είναι γνωστό ως Σαντσίτ κάρμα και είναι το συσσωρεμένο κάρμα, μια αποθήκη κάρμα, το οποίο έχουμε μαζέψει από την αρχή της Θεϊκής Δημιουργίας. Το κάρμα αυτό δεν είμαστε ικανοί να το εξαλείψουμε στο υλικό επίπεδο. Για αυτό τον λόγο, ο Διδάσκαλος αναλαμβάνει να διευθετήσει ο ίδιος αυτό το κάρμα την ώρα της Μύησης.

Το δεύτερο είδος, το περασμένου κάρμα, ονομάζεται Πραλάμπντ ή προκαθορισμένο κάρμα. Ο Διδάσκαλος μας βοηθά να υποστούμε τις δυσκολίες του Πραλάμπντ κάρμα σε έναν ήπιο βαθμό. Ο Μαουλάνα Ρούμι έχει πει ότι ο Τέλειος Διδάσκαλος έχει τη δύναμη όχι μόνο να αναχαιτίζει το χτύπημα του βέλους από τον Θεό, αλλά επίσης και να το επιστρέφει σε Εκείνον. Λοιπόν, μερικές φορές οι Διδάσκαλοι, μέσω της Χάρης τους, απαλείφουν μέρος του Πραλάμπντ ή προκαθορισμένου κάρμα. Όμως σαν γενικό κανόνα, απαλύνουν την ένταση του κάρμα που περνάμε κατά τη διάρκεια της ζωής μας.

Το τρίτο είδος είναι το Κριγιάμαν κάρμα. Αυτό είναι το κάρμα που δημιουργούμε σήμερα με την ελεύθερή μας βούληση και με τις συνέπειές του θα επιβαρυνθούμε στην τωρινή ή σε μία προσεχή μας ενσάρκωση. Όταν ερχόμαστε κάτω από τις “προστατευτικές φτερούγες” του Διδασκάλου, αυτός μας βοηθάει να μην επιβαρυ-

νόμαστε με επιπρόσθετο κάρμα. Μας οδηγεί στο "Νε-κάρμα", όπως ονομάζεται στις ινδικές Γραφές. Νε-κάρμα σημαίνει χωρίς κάρμα.

Οι Σούφι το θέτουν με το δικό τους θαυμάσιο τρόπο. Λένε ότι κάποτε έρχεται στη ζωή ενός μύστη, ένα γεγονός που η αιτία που είναι ικανή να προκαλέσει πρόσθετο κάρμα εξαφανίζεται. *(Είναι η επαφή με έναν Τέλειο Διδάσκαλο)*. Επομένως το Σάντσιτ ή συσσωρευμένο κάρμα το αναλαμβάνει ο Διδάσκαλος, το Πραλάμπντ ή προκαθορισμένο το υφιστάμεθα εμείς σε έναν ήπιο βαθμό και το να μην προκαλούμε επιπλέον κάρμα, γεγονός που εξασφαλίζει την Σωτηρία μας, το αποφεύγουμε με τη μαθητεία μας κοντά στον Διδάσκαλο. Όταν τακτοποιηθούν και τα τρία αυτά είδη κάρμα, τότε, δεν οφείλουμε να επανέλθουμε στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων. Αυτό σημαίνει ότι το παρελθόν είναι τελείως καθαρισμένο και εμείς δεν έχουμε πλέον καρμικές υποχρεώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αυτό είναι εγγύηση από τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ω, ναι. Αυτό είναι εγγύηση από τον Διδάσκαλο. 100% εγγύηση.

ΘΕΤΙΚΟΣ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έχω ακούσει να λέγεται ότι, αν κάποιος μπορούσε πραγματικά να δει την ομορφιά του πνεύματος στα ανώτερα βασίλεια, δεν θα ήθελε ποτέ να επιστρέψει κάτω σε αυτό το φυσικό επίπεδο. Είναι αυτό μία πραγματικότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, επειδή το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού, στο οποίο διδασκόμαστε να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας προς την οικογένειά μας, τις δουλειές μας, την κοινότητά μας και την κοινωνία μας. Το δικό μας δεν είναι ένα Μονοπάτι αρνητικού μυστικισμού. Ο αρνητικός μυστικισμός, μας διδάσκει να αφήνουμε τις εστίες και τα σπίτια μας και να πηγαίνουμε να μονάζουμε για όλη μας τη ζωή αφιερωμένοι στο διαλογισμό.

Αντιθέτως, το Σαντ Ματ ή η Επιστήμη της Πνευματικότητας διδάσκει τον "Θετικό μυστικισμό" σύμφωνα με τον οποίο ζούμε σε αυτόν τον κόσμο και εκτελούμε όλα μας τα καθήκοντα, όσο καλύτερα μπορούμε. Έχουμε υποχρεώσεις προς τους γονείς μας, τις οικογένειές μας, την κοινωνία μας και το έθνος μας. Επίσης, έχουμε υποχρεώσεις στο διεθνές επίπεδο και στο συμπαντικό επίπεδο. Η πιο μεγάλη κριτική που έγινε κατά του ινδικού μυστικισμού είναι ότι αυτός είναι ένα Μονοπάτι απόδρασης από την πραγματικότητα, ότι είναι ένα Μονοπάτι απάρνησης. Αλλά η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα ή Σαντ Ματ είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού, ένα Μονοπάτι που εκπληρώνουμε όλες τις εγκόσμιες υποχρεώσεις μας, όσο καλύτερα μπορούμε. Αλλά, ενώ κάνουμε αυτό, θα έχουμε πάντοτε υπόψη μας τον απώτερο σκοπό της ανθρώπινης ύπαρξης, ο οποίος είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Επομένως, προχωρούμε ταυτόχρονα και στα δύο μέτωπα, στο εγκόσμιο μέτωπο καθώς και στο πνευματικό μέτωπο. Με αυτό τον τρόπο συμμετέχουμε και στους δύο κόσμους. Όπως ο λωτός ανθίζει στο νερό και δεν επηρεάζεται από τις ρίζες του που βρίσκονται στο βούρκο ή όπως ο κύκνος επιπλέει στο νερό, αλλά μπορεί να πετάξει όποτε θέλει με στεγνές φτερούγες, έτσι και εμείς πρέπει να ζούμε σε αυτόν τον κόσμο, να συντονιστούμε με τον Ιερό Λόγο ή Νάαμ, ώστε να μπορέσουμε να περάσουμε αυτό τον ωκεανό της εγκόσμιας ζωής και να φθάσουμε στον προορισμό μας, την επικοινωνία μας με τον Θεό. Το Μονοπάτι μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Λοιπόν, μεριμνούμε για όλα τα εγκόσμια καθήκοντά μας και ταυτόχρονα επιδιώκουμε να επιτύχουμε το Α και το Ω της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και Θεογνωσία.

ΠΑΡΑΜΕΝΕΤΕ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Να παραμένουμε στη δική μας θρησκεία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Η πνευματικότητα, σύμφωνα με το Σαντ Ματ, είναι μία επιστήμη. Δεν είναι ούτε δόγμα, ούτε τυφλή

πίστη. Είναι μία καθαρή επιστήμη. Είναι η μητέρα όλων των επιστημών και αυτό επειδή είναι η πιο πλήρης επιστήμη. Αυτό το ανθρώπινο μας σώμα θεωρείται ως ο αληθινός ναός του Θεού. Ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς από τούβλα και πέτρες, κατασκευασμένους από ανθρώπινα χέρια. Κατοικεί στον ναό που έχει φτιάξει ο ίδιος, και αυτός είναι το ανθρώπινο σώμα. Σεβόμαστε όλα τα μέρη λατρείας. Σεβόμαστε όλα τα μέρη προσκυνήματος, επειδή μας δίνουν μία έντονη επιθυμία να κατορθώσουμε τον τελικό μας στόχο. Αλλά οποιοσδήποτε άνθρωπος από γενέσεως κόσμου είχε την εμπειρία του Θεού, την είχε μέσα στο δικό του σώμα.

Εάν θέλουμε να εκτελέσουμε ένα πείραμα στη Φυσική και τη Χημεία, πηγαίνουμε στον καλύτερο ειδήμονα του μαθήματος. Ποτέ δεν εξετάζουμε αν αυτό το πρόσωπο ανήκει στη μία εθνικότητα ή στην άλλη, ή αν ανήκει σε μία θρησκεία ή σε κάποια άλλη. Αν το εργαστήριό μας είναι τέλειο, αν τα υλικά είναι τέλεια, αν δουλεύουμε ειλικρινά και σύμφωνα με την καθοδήγησή του ειδήμονα και εφόσον το πρόσωπο αυτό είναι ικανός καθοδηγητής, είναι σίγουρο ότι θα κατορθώσουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Παρόμοιο εργαστήριο είναι και το σώμα μας. Τα δύο του συστατικά είναι η ψυχή μας και ο Θεός, που είναι και τα δύο τέλεια. Και εάν έχουμε την καθοδήγηση ενός Τέλειου ζωντανού Διδασκάλου, τότε μπορούμε να εκτελέσουμε αυτό το πείραμα της επικοινωνίας της ψυχής μας με τον Δημιουργό, μέσα σε αυτό το ίδιο μας το σώμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επομένως μόλις κάποιος μυηθεί σπάει τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων σε μία ζωή ή σε μερικές ζωές;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορεί κανείς να το κάνει αυτό σε μία ζωή.

(Από μια συνεδρία ερωταποκρίσεων που πραγματοποιήθηκε στις 15 Ιουλίου 1986, στο Μπόουλινγκ Γκριν, κατά την τρίτη περιοδεία του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ανά τον κόσμο).

ΠΩΣ ΝΑ ΕΚΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΓΗΙΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να ακολουθούμε το Πνευματικό Μονοπάτι και ταυτόχρονα να εκτελούμε τις εγκόσμιές μας υποχρεώσεις;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι Άγιοι, οι οραματιστές και οι προφήτες έχουν διδάξει, από αρχαιότατους χρόνους, ότι το ανθρώπινο σώμα είναι το επιστέγασμα και η κορωνίδα της Δημιουργίας. Είναι μόνο σε αυτήν την ανθρώπινη μορφή που μπορούμε να επιτύχουμε το Α και το Ω της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία. Μας δίδαξαν το κάθε τι που πρέπει να κάνουμε σ' αυτό τον κόσμο για να εκπληρώνουμε τα καθήκοντά μας κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και ακόμα, πώς να κάνουμε την καλύτερη χρήση αυτής μας της ζωής, ώστε να επιτύχουμε τον τελικό μας στόχο και σκοπό, που είναι η επικοινωνία της ψυχής μας με τον Θεό.

Όταν ήρθα στη Δύση για πρώτη φορά το 1978, είδα ότι πολλοί από τους αδελφούς και τις αδελφές μου, ειδικά μερικοί από τους φιλοσόφους, είχαν κάποιες εσφαλμένες αντιλήψεις σχετικά με το Μονοπάτι μας. Νόμιζαν ότι ο ανατολικός μυστικισμός διδάσκει να αφήνουμε τις εστίες και τα σπίτια μας, να πηγαίνουμε μέσα σε αχυροκαλύβες στην έρημο και να περνάμε τη ζωή μας εκεί με προσευχές. Σωστά έλεγαν ότι μια τέτοια προσέγγιση ήταν ένας τρόπος φυγής και δεν θα μας βοηθούσε να γίνουμε καλοί πολίτες του κόσμου. Αλλά τους έλεγα ότι οι Διδάσκαλοι του Σαντ Ματ ή της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα δεν πιστεύουν στον αρνητικό μυστικισμό. Δεν πιστεύουμε ούτε στην απάρνηση ούτε στον ασκητισμό. Αντίθετα, εμείς πιστεύουμε στον θετικό μυστικισμό.

Σε αυτή την περιοδεία επινόησα δύο φράσεις, «αρνητικός μυ-

στικισμός» και «θετικός μυστικισμός», για να δώσω σαφή κατανόηση της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, η οποία έχει διδαχθεί σε μας σαν επιστήμη, σ' αυτό τον σύγχρονο κόσμο, από τους δύο μεγάλους Διδασκάλους, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και θεωρείται ότι είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού.

Πιστεύουμε δηλαδή ότι θα πρέπει να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας προς τους γονείς μας, τις οικογένειές μας, την κοινωνία μας, το έθνος μας και ακόμα τις υποχρεώσεις μας σε διεθνές και συμπαντικό επίπεδο.

Μερικές δεκαετίες πριν, ήμασταν τελείως γήινοι άνθρωποι, αλλά από τότε που πατήσαμε το πόδι μας στη σελήνη έχουμε γίνει διαπλανητικοί άνθρωποι και πιστεύουμε ότι σύντομα θα γίνουμε και συμπαντικοί άνθρωποι. Εξήγησα, επίσης, ότι πιστεύουμε στην εκτέλεση όλων των εγκόσμιων καθηκόντων μας που πρέπει να γίνονται κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο αλλά ενώ το κάνουμε αυτό, θα πρέπει συγχρόνως να φροντίζουμε για την επίτευξη του πρωταρχικού σκοπού της ανθρώπινης ζωής, που είναι το να γνωρίσουμε τον εαυτό μας *(Γνώθι σ'αυτόν – Αυτογνωσία)* και να γνωρίσουμε τον Θεό *(Θεογνωσία – Θέωση)*. Έτσι, πιστεύουμε ότι έχουμε το καλύτερο και από τους δύο κόσμους.

Ο θετικός μυστικισμός μας διδάσκει να κερδίζουμε τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου μας. Δεν θα πρέπει να είμαστε παράσιτα για τους άλλους. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν ήταν πολιτικός μηχανικός και μέχρι που συνταξιοδοτήθηκε εργάστηκε σε κρατικές υπηρεσίες. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ήταν ανώτατος υπάλληλος λογιστηρίου και συνταξιοδοτήθηκε ως αναπληρωτής γραμματέας της Ινδικής κυβέρνησης. Έχουμε πάρει όλοι τις συντάξεις μας και ζούμε με τα δικά μας έσοδα. Προσπαθούμε να ξοδεύουμε μόνο τόσα από τα έσοδά μας όσα μας είναι απαραίτητα για τον εαυτό μας και ουσιώδη για την οικογένειά μας. Τα υπόλοιπα χρήματα τα διαθέτουμε προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Η Αποστολή μας έχει βοηθήσει θύματα φυσικών συμφορών σε ολόκληρο τον κόσμο. Μπορέσαμε να βοηθήσουμε την Αιθιοπία με δωρεά χρημάτων και επίσης, έχουμε βοηθήσει τα θύματα

σεισμών στο Μεξικό και την Κολομβία, όπου έγιναν μεγάλες καταστροφές. Επομένως αυτό εννοούμε όταν λέμε πως ακολουθούμε ένα Μονοπάτι του θετικού μυστικισμού.

Όταν ήρθα εδώ το 1983, υπήρξε πολλή ειδησεογραφική κάλυψη σχετικά με τα διαστημικά ταξίδια. Σκέφθηκα το θέμα και παρατήρησα ότι, ενώ έχουμε πατήσει στη Σελήνη, είναι παράξενο που δεν γνωρίζουμε, αν ο γείτονάς μας πεθαίνει από πείνα ή σφαδάζει από πόνο. Γι' αυτό τον λόγο, επινόησα τη φράση «Εσωτερικό διάστημα» σε αντίθεση με το εξωτερικό διάστημα και έδωσα ομιλίες σχετικά με αυτό το θέμα στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση. Ακόμα σε μερικά μέρη πρόβαλα με διαλέξεις μου αυτή την αλληγορία με μεγαλύτερη λεπτομέρεια. Είπα στους φίλους μου ότι, ενώ αυτοί μιλούν για το εξωτερικό διάστημα, οι Άγιοί μας, οι οραματιστές και οι προφήτες, από την αρχή του χρόνου μιλούσαν για το Εσωτερικό διάστημα.

Ακριβώς όπως στο εξωτερικό διάστημα έχουμε μία εξέδρα εκτόξευσης, το ίδιο έχουμε και μια εξέδρα εκτόξευσης για μέσα στο Εσωτερικό διάστημα και αυτή είναι το ανθρώπινο σώμα, ο ναός που είναι φτιαγμένος από τον Θεό με τα δικά Του χέρια.

Παρόμοια, όπως έχουμε διαστημόπλοια για τα εξωτερικά ταξίδια, έχουμε και το διαστημόπλοιο του Ιερού Λόγου ή του Νάαμ για το Εσωτερικό ταξίδι. Αναφέρεται στη Βίβλο: «Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ και ο Λόγος ήτο ο Θεός». Λοιπόν, το Νάαμ ή Ηχητικό Ρεύμα ή Λόγος είναι ένα όχημα με το οποίο η ψυχή μας μπορεί να ταξιδεύει μέσα στο Εσωτερικό διάστημα.

Έχουμε έναν πιλότο και ένα επίγειο σύστημα με υπολογιστές για την πορεία μας στο ταξίδι στο εξωτερικό διάστημα. Όλες αυτές οι λειτουργίες εκτελούνται από τον Διδάσκαλό μας στην πορεία μας στο Εσωτερικό διάστημα. Ακριβώς όπως υπάρχουν κίνδυνοι στο εξωτερικό διάστημα και ο πιλότος φροντίζει να μην εισέλθει στη βαρυτική έλξη κανενός άλλου πλανήτη, παρόμοια επειδή υπάρχουν κίνδυνοι και παγίδες στο Εσωτερικό διάστημα, ο Διδάσκαλος μας, φροντίζει για μια ασφαλή πορεία στο ταξίδι μας προς την Αιώνια Κατοικία.

Τελευταία οι επιστήμονες χρησιμοποιούν καύσιμα πυραύλου για το ταξίδι στο εξωτερικό διάστημα. Στο Εσωτερικό διάστημα έχουμε το ειδικό καύσιμο της παγκόσμιας αγάπης. Ακόμα μιλάμε για ειρήνη στο διανοητικό επίπεδο αλλά, όταν μπορέσουμε να μπούμε στο Εσωτερικό διάστημα, να περάσουμε μέσα από το Αστρικό, Αιτιατό και Υπεραιτιατό επίπεδο και τελικά να επιτύχουμε την ένωση με τον Θεό, μπορούμε αληθινά να αντιληφθούμε την πραγματική ειρήνη και την πραγματική αγάπη. Όταν γυρίζουμε στο σώμα, μέσω της "Αργυρός Αλύσου", φέρνουμε μαζί μας τις αρετές και τις ιδιότητες του Θεού. Αυτές οι αρετές είναι η παγκόσμια αγάπη και η ταπεινοφροσύνη. Ένας από τους παράγοντες στο Εσωτερικό μας ταξίδι που μας βοηθάει να αγαπάμε όλη τη Δημιουργία, είναι ότι αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού σε ολόκληρη τη Δημιουργία.

Είναι μόνον όταν βλέπουμε το Φως του Θεού παντού που μπορούμε να αισθανθούμε την έννοια της παγκόσμιας αγάπης. Οι ιερείς μας, οι σοφοί και οι μουλάδες θα πρέπει να δείχνουν στους ανθρώπους τον δρόμο προς την παγκόσμια αγάπη, όμως αντ' αυτού συμβάλλουν στη διχόνοια. Στην Ινδία, τον 15ο αιώνα, υπήρχε διχασμός μεταξύ των Ινδουιστών και των Μουσουλμάνων. Οι Ινδουιστές κήρυκες και ιερείς ισχυρίζονταν ότι μόνον όσοι ακολουθούσαν τα τελετουργικά και τις ιεροτελεστίες τους θα μπορούσαν να φθάσουν στον Θεό. Ήταν η εποχή που οι ιερείς και των Ινδουιστών και των Μουσουλμάνων είχαν ξεχάσει την ουσία της θρησκείας και ήταν χαμένοι σε τελετουργικά και συμβολισμούς. Αυτοί οι ιερείς ισχυρίζονταν ότι μόνο αυτοί που ακολούθησαν τα τελετουργικά και τις ιερουργίες τους θα μπορούσαν να πάνε στον παράδεισο. Συγχρόνως καλλιεργούσαν το μίσος μεταξύ τους. Είχαν χάσει το πνεύμα του μυστικισμού, που είναι να συνειδητοποιήσουμε την πατρότητα του Θεού και την αδελφοσύνη του ανθρώπου. Έδιναν όλη τους την έμφαση στην εξωτερική πλευρά της θρησκείας που σχετίζεται με τα τυπικά και τις ιεροτελεστίες. Αλλά η πεμπτουσία των διδαγμάτων όλων των θρησκειών είναι ότι θα πρέπει να δίνουμε περισσότερη έμφαση στην Εσωτερική πλευρά της θρησκείας.

Ο Καμπίρ ήταν ο πρώτος Άγιος που διακήρυξε παντού ότι, αν

θέλουμε να κατορθώσουμε το Α και το Ω της ανθρώπινης ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θεογνωσία και ακόμα αν θέλουμε διαρκή ειρήνη και μακαριότητα πάνω σ' αυτήν τη Γη, θα πρέπει να ακολουθήσουμε τη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Η λέξη Σούρατ σημαίνει "Προσοχή" και Σαμπντ σημαίνει "Ουράνια Μουσική", ή "Αρμονία των Αρμονιών" ή "Ακουστό Ρεύμα Ζωής" ή "Ιερός Λόγος". Επίσης Γιόγκα, σημαίνει σύνδεση και επομένως Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα στην πραγματικότητα σημαίνει ένα Μονοπάτι που συνδέει την ψυχή μας με την Ουράνια Μουσική ή τον Λόγο και που μας πηγαίνει πίσω στον Θεό. Αν πάμε στην ετυμολογία της λέξης religion που σημαίνει θρησκεία, διαπιστώνουμε ότι και αυτή η λέξη καθορίζει το ίδιο πράγμα. re σημαίνει "ξανά" ή "προς τα πίσω" και ligio σημαίνει "συνδέω". Λοιπόν η πραγματική έννοια της θρησκείας είναι κάτι που μας συνδέει πίσω με τον Θεό.

Ο Καμπίρ Σαχίμπ ήταν ένας πρωτοπόρος που δίδαξε τη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, η οποία είναι ο πιο εύκολος και ο πιο σύντομος δρόμος για να κατορθώσουμε την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό. Πριν απ' αυτή την γιόγκα, οι άνθρωποι στην Ινδία ακολουθούσαν διάφορα άλλα είδη γιόγκα που εμπεριείχαν τρόπους καθίσματος σε αυστηρές και απαιτητικές στάσεις. Όμως αυτές οι μορφές γιόγκα μπορούσαν να ασκηθούν μόνο από άτομα που είτε ήταν νέοι, είτε είχαν ένα άψογο και υγιές σώμα. Δεν μπορούσαν όμως να ασκηθούν από παιδιά, από γηραιότερους ανθρώπους ή από αρρώστους και ανάπηρους. Στην Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, οι Διδάσκαλοι διδάσκουν ότι για να φθάσουμε στον Θεό, μπορούμε να καθόμαστε σε οποιαδήποτε στάση είναι αρεστή σε μας και στην οποία όμως στάση να μπορούμε να καθίσουμε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ακίνητοι.

Επίσης στους άλλους τύπους γιόγκα έχει μεγάλη σημασία η αναπνοή κατά τη διάρκεια του διαλογισμού. Στην Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα μας ζητείται να μην συγκεντρωνόμαστε στην αναπνοή μας, ενώ κάνουμε τον διαλογισμό μας.

Οι Διδάσκαλοι εξηγούν ότι υπάρχουν δύο είδη ρευμάτων στο σώμα. Το πρώτο το ονομάζουμε "Κινητήριο" ρεύμα και είναι αυτό που ελέγχει και εποπτεύει τις ακούσιες λειτουργίες του σώματός

μας, όπως την αναπνοή την κυκλοφορία του αίματος στο σώμα, την πέψη, την ανάπτυξη των νυχιών και των μαλλιών κλπ. Τα Κινητήρια ρεύματα λειτουργούν χωρίς να χρειάζεται εμείς να παρεμβαίνουμε σ'αυτά. Εμείς συντονιζόμαστε μόνον με το "Αισθητηριακό" μας ρεύμα που έχει να κάνει με την προσοχή μας.

Ωστόσο, πριν από την εποχή του Καμπίρ Σαχίμπ, οι άνθρωποι άρχιζαν τη συγκέντρωσή τους πρώτα στο Αιθερικό κέντρο *(Tsakra)* της κουνταλίνης και αργότερα στο κέντρο του αφαλού, της καρδιάς και του λαιμού. Τελικά έβαζαν την προσοχή τους στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό, για τον οποίο γίνεται αναφορά και στην Αγία Γραφή, «Αν ο οφθαλμός σου γίνει απλός *(μοναδικός)*, τότε όλο το σώμα σου θα γεμίσει Φως».

Όμως στην Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, συγκεντρώνουμε την προσοχή μας από την αρχή του διαλογισμού μας στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό που είναι πίσω και μεταξύ των δύο φρυδιών. Αυτός είναι ο πιο σύντομος δρόμος για να επιτύχουμε τον στόχο μας, και να γίνουμε ένα με τον Θεό. Ο Καμπίρ ήταν ο πρωτοπόρος που διέδωσε τη Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα. Πολλούς αιώνες αργότερα αυτά τα διδάγματα έγιναν γνωστά σε εμάς μέσω του μεγάλου Διδασκάλου Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και του αγαπημένου μας Διδασκάλου, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πόσες ώρες πρέπει να αφιερώνουμε για διαλογισμό κάθε μέρα για να φθάσουμε στο Σατς Καντ, το βασίλειο του αγνού Πνεύματος, όπου επιτυγχάνεται η επικοινωνία της ψυχής μας με τον Θεό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε πάντοτε ότι πρέπει να αφιερώνουμε τον μέγιστο δυνατό χρόνο για διαλογισμό. Το πόσο χρόνο πρέπει να αφιερώνουμε για διαλογισμό για να επιτύχουμε την επικοινωνία της ψυχής μας με τον Κύριο εξαρτάται από το πόσο έχουμε ήδη αναπτυχθεί στο παρελθόν. Μερικοί από εμάς έχουν ένα πολύ πλούσιο παρελθόν, έχουμε κάνει κάτι στις προηγούμενες ζωές μας ή κάναμε κάτι σ' αυτή μας τη ζωή, πριν πάμε στον Διδάσκαλο. Αυτό μας έδωσε ένα ξεκίνημα στο ταξίδι μας προς την Κατοικία. Υπάρχουν μερικοί άνθρωποι, οι οποίοι την ίδια ημέρα της Μύησης, ευλογήθηκαν να δουν την

Φωτεινή Μορφή του Διδασκάλου και άρχισαν να ακούν τον ήχο από καμπάνες από την πρώτη ημέρα. Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να φθάσουν στον τελικό τους στόχο νωρίτερα, αν αφιερώνουν και τον ανάλογο χρόνο στο διαλογισμό τους.

Σαν γενική αρχή, οι Διδάσκαλοι συνήθιζαν να δίνουν έμφαση στην αρχή της δέκατης. Δηλαδή να δίνουμε το ένα δέκατο του χρόνου που έχουμε στη διάθεσή μας στο διαλογισμό. Από τις είκοσι τέσσερις ώρες, το ένα δέκατο ισοδυναμεί με δυόμισι ώρες. Αν αρχίσουμε να διαλογιζόμαστε δυόμισι ώρες τακτικά κάθε ημέρα και μπορούμε να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων, τότε είναι βέβαιο ότι θα φθάσουμε στον στόχο μας μέσα σε αυτήν μας τη ζωή. Η ηλικία κατά την οποία αρχίζουμε την πρόοδο του διαλογισμού και ο υπολειπόμενος χρόνος της εγκόσμιας παραμονή μας είναι οι άλλοι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη. Λοιπόν, ας αφιερώνουμε τον μέγιστο δυνατό χρόνο που μπορούμε και ας το κάνουμε με όλο τον ζήλο και το πάθος που μπορεί να έχουμε. Ας δρούμε βάσει της αρχής τού να είμαστε με τον Διδάσκαλό μας ή τον Θεό ολομόναχοι, που σημαίνει ότι, όταν διαλογιζόμαστε, να σκεπτόμαστε Εκείνον ολοκληρωτικά και αποκλειστικά, χωρίς να παρεμβαίνει καμία άλλη σκέψη. Οι Μύστες, οι Άγιοι και οι προφήτες μας έχουν πει να κάνουμε ένα πράγμα κάθε φορά. Όταν διαλογιζόμαστε, θα πρέπει να συγκεντρωνόμαστε μόνο στον Διδάσκαλο. Όταν ασχολούμαστε με άλλες δουλειές, πρέπει να τις επιμελούμαστε με όλη μας την καρδιά. Αν ακολουθούμε αυτή την αρχή με το ελάχιστο των δυόμισι ωρών διαλογισμού – και διαλογισμός σημαίνει ένα χρονικό διάστημα πλήρους συγκέντρωσης – τότε σίγουρα θα μπορέσουμε να επιτύχουμε τον στόχο μας, της ένωσης της ψυχής μας με τον Θεό μέσα στο χρονικό διάστημα αυτής μας της ζωής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν πηγαίνοντας Εσωτερικά, υπάρχει απελευθέρωση ανώτερης πνευματικής ενέργειας, τότε μου φαίνεται ότι ο υπέρτατος σκοπός αυτού του διαλογισμού θα πρέπει να είναι μία κατάσταση στην οποία κάποιος έχει αποσυρθεί τελείως Εσωτερικά και δεν ασχολείται πλέον με τον εξωτερικό κόσμο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πιστεύουμε ότι η πηγή όλης της ενέργει-

ας βρίσκεται Εσωτερικά. Αλλά όταν εργαζόμαστε στον εξωτερικό κόσμο, θα πρέπει να προσπαθούμε να επεκτείνουμε αυτή την αυξημένη συνειδητότητα σε όλους τους εξωτερικούς τομείς, στους οποίους εργαζόμαστε σε αυτή την εγκόσμια μας παραμονή.

Ο τελικός στόχος όλων των γιόγκα και όλων των θρησκειών είναι ο ίδιος: Η ένωση της ψυχής με τον Θεό. Λέγεται ότι στην αρχή ο Θεός ήταν "ολομόναχος". Ήταν ένας Ωκεανός Πανσυνειδητότητας. Μετά "σκέφθηκε" από Ένας "να γίνουν πολλοί" και αυτή η "σκέψη" προκάλεσε μία δόνηση, η οποία πήρε δύο μορφές: το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Και τα δύο αυτά συνδυασμένα είναι γνωστά ως Ιερός Λόγος. Αυτός ο Ιερός Λόγος έγινε η Δημιουργός Δύναμη και πρώτα έφερε σε ύπαρξη τις πνευματικές περιοχές, μετά τα άλλα σύμπαντα, τους ανθρώπους και στη συνέχεια τα υπόλοιπα 8,4 εκατομμύρια είδη ζωής. Αυτό ήταν το πώς άρχισε αυτός ο κόσμος.

Η ψυχή μας μπορεί να συγχωνευθεί πάλι με τον Θεό μόνο μέσω της εκδήλωσης του Φωτός του Θεού και της Μουσικής των Σφαιρών. Αυτός είναι ο τελικός μας σκοπός. Αλλά, ενώ είμαστε σε αυτόν τον κόσμο, πρέπει να εκτελούμε συγχρόνως και τα εγκόσμια καθήκοντά μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Το Μονοπάτι μας αποτελεί επιβεβαίωση της ζωής. Όσο χρόνο εργαζόμαστε σε αυτό τον κόσμο, θα πρέπει να εκτελούμε τα καθήκοντά μας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε με το να επεκτείνουμε την ενέργεια και την πνευματική δύναμη που παίρνουμε από μέσα μας, έτσι ώστε να μπορούμε να ακτινοβολούμε αγάπη και ειρήνη προς όλες τις κατευθύνσεις και ακόμα να προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας στον μέγιστο βαθμό, να εφαρμόζουμε στην πράξη την ταπεινοφροσύνη και να αναπτύξουμε μια γλυκιά γλώσσα επαφής με τους συνανθρώπους μας, έτσι, ώστε να μπορούμε να αλείφουμε βάλσαμο στις πληγές εκείνων που έχουν πληγωθεί από κάποιον ή από κάποια περίσταση σ' αυτόν τον κόσμο. Αυτή είναι μία επέκταση προς τον εξωτερικό κόσμο της εσωτερικής ενέργειας, ή αυτό που ονομάζω εγώ «ψυχονέργεια» ή «εσωτερική Ενέργεια». Τελικά, οι άλλοι θα ωφεληθούν από αυτό και, στον κατάλληλο χρόνο, θα κινηθούμε με ομοφωνία

προς τον τελικό μας σκοπό, τού να γίνουμε ένα με τον Θεό. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να ακολουθούμε το μονοπάτι της αδράνειας. Το Μονοπάτι της Πνευματικότητας ή η Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα είναι ένα μονοπάτι δράσης. Πρέπει να ενεργοποιήσουμε το αδρανές κομμάτι μας, που είναι η ψυχή μας. Πρέπει να ενεργοποιήσουμε την ψυχή μας, να την κάνουμε δυναμική. Τώρα είναι σε μία κοιμισμένη κατάσταση και πρέπει να φέρουμε όλο και περισσότερη συνειδητότητα σ' αυτήν, ώστε τελικά να μπορέσει να γίνει ένα με τον Δημιουργό. Τότε θα μπορεί να ακτινοβολεί τις αρετές της Θεότητας σε όλους ανεξαιρέτως πάνω στη γη και έτσι να φέρει αιώνια ειρήνη και μακαριότητα.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίον λειτουργούμε σε αυτό τον κόσμο. Δεν δουλεύουμε μόνο για τον εαυτό μας. Φυσικά, «η φιλανθρωπία αρχίζει από το σπίτι μας» αλλά το πρωταρχικό καθήκον κάποιου είναι να φροντίζει τον εαυτό του και γι' αυτό πρέπει πρώτα να αναμορφώσουμε τον εαυτό μας. Και όταν θα έχουμε φθάσει στον τελικό μας στόχο, εμείς οι ίδιοι, τότε θα επεκτείνουμε τις ίδιες ευλογίες σε όλους τους άλλους σε αυτό τον κόσμο. Αυτό είναι εκείνο στο οποίο πιστεύουμε.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος αναφέρεται στην ύπαρξή μας σε ένα κρίσιμο σημείο στο οποίο, με ένα λάθος βήμα, αυτός ο κόσμος θα μπορούσε να τιναχθεί στην καταστροφή. Αφού τα διδάγματα λένε ότι πρέπει να έχουμε μία ανθρώπινη μορφή για να καταλήξουμε στην σωτηρία μας στο Σατς Καντ, τι συμβαίνει σε τέτοια περίπτωση αν υπάρξει πυρηνικό ολοκαύτωμα, αν η ανθρώπινη ζωή δεν είναι πλέον δυνατή στον πλανήτη Γη; Πώς ένας μαθητής, που δεν έχει φθάσει στο Σατς Καντ, καταφέρνει να φθάσει εκεί, αν δεν είναι στο φυσικό επίπεδο ύπαρξης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η δική σου δεν είναι δύσκολη ερώτηση. Οι άνθρωποι έχουν την ουσία του Θεού μέσα τους. Έχουν τη σπίθα του Θεού Εσωτερικά. Από την απαρχή του χρόνου, επειδή έχουμε ένα στοιχείο του Θεού μέσα μας, είμαστε ικανοί να αντιμετωπίζουμε όλες τις προκλήσεις μέσα στον κόσμο. Υπάρχουν τόσα πολλά είδη ζωής, τα οποία δεν είναι ικανά να αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις της ζωής και τα οποία έχουν αφανισθεί. Αλλά οι άνθρωποι

έχουν αντέξει τις προκλήσεις και είμαι σίγουρος ότι θα μπορέσουν να κάνουν το ίδιο και στο μέλλον.

Υπάρχει και μία άλλη άποψη σε αυτό το θέμα. Διαβάζουμε για την Διάλυση και την Μεγάλη Διάλυση στις Γραφές μας. Μια φορά τέθηκε αυτή η ερώτηση στον μεγάλο μας Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν: «Τι θα συμβεί αν έρθει η Διάλυση ή η Μεγάλη Διάλυση;» Ο Χαζούρ είπε ότι όλες οι μυημένες ψυχές θα πάνε πέρα από το πεδίο της Διάλυσης και της Μεγάλης Διάλυσης. Οι άλλες ψυχές θα πρέπει να έρθουν πάλι στην ανθρώπινη μορφή και σε άλλες μορφές ζωής και θα αρχίσουν πάλι την πρόοδό τους. Λοιπόν δεν υπάρχει θέμα τού να αφανισθούν οι άνθρωποι. Οι άνθρωποι έχουν αντιμετωπίσει όλες τις προκλήσεις και αφού είμαστε κατασκευασμένοι κατ' εικόνα του Θεού, θα συνεχίσουμε να αντιμετωπίζουμε όλες τις προκλήσεις μέχρι και η τελευταία ψυχή να φθάσει στην αληθινή Κατοικία και να γίνει ένα με τον Θεό.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε η ερώτησή μου έχει σχέση με τον καθορισμένο χρόνο των 2½ ωρών για διαλογισμό κατά τη διάρκεια της ημέρας. Όταν τελειώσω τη δουλειά μου για να συντηρήσω τον εαυτό μου, προσπαθώ να κάνω πράγματα που είναι πιο ανυψωτικά ή σκέπτομαι να λύσω μερικά προβλήματα για την οικογένειά μου και ακόμα θα πρέπει να κάνω κάτι για να κρατήσω το σώμα μου σε καλή κατάσταση. Στη συνέχεια να δω βιντεοταινίες του Διδασκάλου, ή να διαβάσω βιβλία του». Είναι δύσκολο να γνωρίζω πόσο χρόνο να αφιερώνω για κάθε ένα θέμα από αυτά που σας ανέφερα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρέπει να αποφασίζουμε τις προτεραιότητές μας στη ζωή. Πρέπει να ορίζουμε τον απαραίτητο χρόνο για να επιτύχουμε ότι καλύτερο σε όλους τους τομείς της ζωής. Έχουμε ένα σώμα και θα πρέπει να δίνουμε κάποιο χρόνο για φυσική άσκηση. Αλλά μπορούμε να ορίζουμε τον ελάχιστο χρόνο που είναι απαραίτητος για αυτό. Πρέπει να κερδίζουμε τα προς το ζην με τον ιδρώτα του προσώπου μας, έτσι πρέπει να κατανέμουμε τον απαραίτητο χρόνο και γι' αυτό. Μετά πρέπει να ορίσουμε χρόνο για ανιδιοτελή προσφορά. Η ανιδιοτελής προσφορά δεν είναι λιγότερο σημαντική από τον διαλογισμό, λοιπόν πρόσθεσέ την στον κατάλογό σου. Αν μπορούμε να καθίσουμε για διαλογισμό στην

πρώτη ευκαιρία, αφού έχουμε προσφέρει ανιδιοτελή προσφορά, τότε θα έχουμε μια ώθηση στον διαλογισμό μας. Λοιπόν όλοι πρέπει να κάνουν αυτές τις κατανομές στα προσωπικά τους θέματα.

Μερικοί άνθρωποι μπορεί να χρειάζονται περισσότερη άσκηση, μερικοί μπορεί να χρειάζονται λιγότερη. Αλλά πρέπει να έχουμε κατά νου την ανάγκη να δώσουμε την ανώτατη προτεραιότητα στην ανύψωση της ψυχής μας. Αν κοιτάξουμε τον κατάλογο προτεραιοτήτων μας στη ζωή, διαπιστώνουμε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι δίνουν την πρώτη προτεραιότητα στο να διατηρούνται υγιείς, στο να διατηρούνται άψογοι και μετά να γίνουν πλούσιοι και να κερδίζουν όλα τα οφέλη της σύγχρονης ζωής. Μετά θέλουμε τα παιδιά μας να είναι καλά τακτοποιημένα και ούτω καθεξής. Είτε η πνευματική μας ανύψωση θα είναι αισθητή δια της απουσίας της στον κατάλογο των προτεραιοτήτων μας ή αν υπάρχει, θα είναι μία από τις τελευταίες προτεραιότητές μας. Χρειάζεται να αναθεωρήσουμε τις προτεραιότητές μας και να βάλουμε στην πρώτη θέση την πνευματική μας ανύψωση.

(Οι παρακάτω ερωταποκρίσεις είναι από συνεδρίες που έγιναν το καλοκαίρι του 1978 με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κατά την πρώτη του επίσκεψη στη Δύση).

ΖΗΛΟΣ, ΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές ημέρες αισθάνομαι σαν να μην έχω καθόλου αυτοπειθαρχία και δεν διαθέτω τον χρόνο μου για διαλογισμό. Πώς μπορώ να γίνω πιο πειθαρχημένος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η τακτικότητά μας στον διαλογισμό και το διάστημα του ελεύθερου χρόνου που αφιερώνουμε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου είναι άμεσα ανάλογα με τον βαθμό του πάθους, του ζήλου, της αγάπης και της ανυπομονησίας μας να φθάσουμε στον στόχο μας, στον ελάχιστο δυνατό χρόνο. Αν είμαστε πραγματικά αφοσιωμένοι, αν θέλουμε πραγματικά να φθάσουμε στον προορισμό μας όσο το δυνατόν γρηγορότερα, τότε οι τακτικοί διαλογισμοί και η χρήση της κάθε στιγμής του ελεύθερου χρόνου μας στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου θα έρθουν σαν υποπροϊόντα. Όλο αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να αναπτύξουμε αληθινή αφοσίωση, αληθινή δεκτικότητα, αληθινή αγάπη για τον τελικό μας στόχο, που είναι η επικοινωνία μας με τον Θεό. Μόλις τα αναπτύξουμε αυτά, τότε όλα τα άλλα θα φροντίζονται αυτόματα.

Όταν σηκώνεσαι νωρίς το πρωί και πρέπει να πας στη δουλειά σου, ακόμα και αν είσαι λίγο αδιάθετος και δεν έχεις διάθεση να πας στη δουλειά, παρόλα αυτά πηγαίνεις. Πήγαινα και εγώ σε γραφείο. Πήγαινα στο γραφείο για τριάντα πέντε χρόνια και παρευρισκόμουν στο γραφείο μου κατά τη διάρκεια καταιγίδων, αστραπών, βροχών, κρύων περιόδων και μερικές φορές ακόμα και όταν αισθανόμουν αδιάθετος. Πήγαινα επειδή έδινα προτεραιότητα στην εργασία μου. Λες ότι δεν έχεις τη διάθεση να καθίσεις για διαλογισμό. Αυτό γίνεται επειδή ο νους σου κάνει κόλπα. Έλεγα συχνά ότι ο νους, παίζει χιλιάδες κόλπα με μας. Η έλλειψη ελέγχου

του νου μας δείχνει ότι εκλαμβάνουμε την πνευματικότητα σαν μία επιπόλαια επιδίωξη. Δεν της δίνουμε προτεραιότητα στο βάθος της καρδιάς μας. Τουλάχιστον δώσε της την ίδια σημασία που δίνεις στη δουλειά του γραφείου σου. Αν δίνεις στην πνευματικότητα τη δέουσα σημασία, θα βρίσκεις πάντοτε χρόνο για διαλογισμό, θα έχεις πάντοτε την επιθυμία να διαλογίζεσαι και θα έχεις υπό έλεγχο το νου σου.

Ακόμα και ο θεός Κρίσνα έχει δηλώσει ότι ήταν μόνο με την εμψυχωτική και ουράνια μουσική της φλογέρας που μπορούσε να δαμάσει τη χιλιοκέφαλη κόμπρα. Αυτή η χιλιοκέφαλη κόμπρα αντιπροσωπεύει τον νου μας. Ο νους τελικά ακινητοποιείται, όταν ακούει τον ήχο της φλογέρας. Ακριβώς όπως η ψυχή μας είναι η ίδια η ουσία του Θεού, έτσι και ο νους μας είναι η ίδια ουσία του Μπραχμα. Διαπιστώνω ότι μερικές φορές οι φίλοι μου μιλούν για τον νου με πολύ υποτιμητικούς όρους, αλλά θα πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι ο νους δεν είναι ένας αντίπαλος που μπορεί να νικηθεί τόσο εύκολα. Ο Γκουρού Νανάκ Σαχίμπ έχει πει ότι αυτός που έχει κατακτήσει τον νου του, έχει κατακτήσει ολόκληρο το σύμπαν.

Θα πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός με τα τεχνάσματα του νου και θα πρέπει να προσπαθείς να δίνεις προτεραιότητα στην Αυτογνωσία και τη Θεογνωσία, που είναι η πιο σπουδαία αλλά και η πιο περιφρονημένη πλευρά της ζωής μας. Αν παραχωρήσεις την κατάλληλη προτεραιότητα σε αυτή την προσπάθεια, τότε δεν θα έχεις κανένα πρόβλημα. Το πρόβλημα δημιουργείται μόνον όταν εσύ είτε δεν έχεις βάλει καθόλου την πνευματικότητα στον κατάλογο των προτεραιοτήτων σου, είτε την έχεις βάλει στο τέλος του καταλόγου σου και την ώρα που της δίνεις την προσοχή σου, έχεις ξοδέψει όλο σου τον χρόνο, κατά τη διάρκεια της ημέρας.

Το πρόβλημά μας είναι ότι επιδιδόμαστε στην ανάπτυξη της πνευματικότητάς μας με έναν επιπόλαιο τρόπο. Ποτέ δεν γίνεται ένα κυρίαρχο πάθος σε εμάς, όπως ήταν στον αγαπημένο μας Διδάσκαλο Κρπάλ, που έβαλε τις προτεραιότητές του από μικρή ηλικία. Συνήθιζε να μας λέει ότι θα πρέπει να έχουμε την πνευματικότητα σαν κυρίαρχο πάθος *(Rulling passion)*. Η τακτικότη-

τα αναπτύσσεται από το πάθος και τον ζήλο που έχουμε για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Εάν έχουμε ένα κυρίαρχο πάθος για κάτι, εάν θέλουμε να επιτύχουμε έναν σκοπό μέσα στον συντομότερο δυνατό χρόνο, τότε δεν σπαταλούμε ούτε δευτερόλεπτο.

Πάρετε το παράδειγμα των εξετάσεων. Έχω αφιερώσει πολλές άυπνες νύκτες πριν από ένα διαγώνισμα. Και αυτό κάνουν οι περισσότεροι σπουδαστές, επειδή γνωρίζουμε ότι ο χρόνος είναι λίγος και πρέπει να κάνουμε επανάληψη σε ορισμένα τμήματα των σημειώσεών μας. Συνειδητοποιούμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε επανάληψη σε όλα α θέματα, σε αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα, αλλά αρχίζουμε με τα πιο σημαντικά και αναμενόμενα θέματα και μετά συνεχίζουμε με τα άλλα θέματα. Προσπαθούμε να καλύψουμε όσο το δυνατόν περισσότερα, πριν πάμε στην αίθουσα των εξετάσεων. Λοιπόν, αν αφιερώνουμε άυπνες νύκτες για χάρη ενός διαγωνίσματος, το οποίο είναι εφήμερης σπουδαιότητας στη ματαιότητα της ζωής μας, τότε αν θέλουμε να συναντήσουμε τον Θεό και να γίνουμε ένα με Εκείνον, πόσο μεγαλύτερο θα πρέπει να είναι το πάθος μας για να πορευθούμε στο Μονοπάτι Του; Εάν το πάθος μας είναι πράγματι έντονο, τότε δεν θα πρέπει να χάνουμε ούτε λεπτό.

Έχουμε προβλήματα με την τακτικότητα στον διαλογισμό, επειδή προσδίδουμε περισσότερη σπουδαιότητα στο γραφείο μας, στις κοινωνικές μας σχέσεις και στις δικές μας διασκεδάσεις και δεν δίνουμε προτεραιότητα στην πιο σημαντική πλευρά της ζωής μας. Γι' αυτό σε συμβουλεύω να αλλάξεις τη σειρά των προτεραιοτήτων σου. Εάν μπορείς να φθάσεις στο γραφείο σου παρά τις βροντές και τη βροχή, παρά τις αστραπές και τις καταιγίδες, τότε μπορείς σίγουρα να καθίσεις για διαλογισμό παρά τις οποιεσδήποτε αντιξοότητες που σου παρουσιάζονται. Εάν αλλάξεις τις προτεραιότητές σου, δεν θα έχεις ποτέ ανησυχία, ή αν έχεις ανησυχία, θα είναι λόγω των τεχνασμάτων του νου σου. Πρέπει να ελέγχεις τον νου σου, αργά ή γρήγορα και όσο πιο νωρίς το κάνεις τόσο το καλύτερο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι μπορώ να κάνω για να βοηθήσω τη συγκέντρωσή μου στον διαλογισμό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πριν τον διαλογισμό, μπορούμε να ακούμε

μία κασέτα με τον Διδάσκαλο. Μετά θα πρέπει να καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου μας. Η ένταση της ενθύμησής του, η λαχτάρα και ο έντονος ψυχικός πόνος για τον Διδάσκαλό μας θα πρέπει να είναι τόσο μεγάλα ώστε να φέρνουν δάκρυα από την καρδιά μας στα μάτια μας και από τα μάτια μας τα δάκρυα να πέφτουν κάτω στο έδαφος. Ακόμα, μπορούμε να απαγγέλλουμε έναν ύμνο από τις ιερές Γραφές και να τον ακούμε με πολλή ευσυνειδησία και με όλη μας την προσοχή. Αν συγκινηθούμε από αυτόν τον ύμνο και τη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου, όταν καθίσουμε για διαλογισμό, ο διαλογισμός θα είναι αποτελεσματικός.

Ένας άλλος βοηθητικός παράγοντας είναι να επαναλαμβάνουμε κατά την διάρκεια της ημέρας τα πέντε Ιερά Ονόματα και πάντοτε πριν πάμε για ύπνο. Θα πρέπει να συνεχίσουμε να τα επαναλαμβάνουμε, επειδή ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε ότι, αν το κάνουμε αυτό, κατά τη διάρκεια της νύκτας είτε θα έχουμε κάποιο όραμα του Κυρίου της καρδιάς μας, είτε τουλάχιστον θα τον ονειρευτούμε.

Ακολουθώντας αυτές τις αρχές – να ακούμε την κασέτα με τον Διδάσκαλο, να χύνουμε αυθόρμητα δάκρυα στη γλυκιά του ενθύμηση και να απαγγέλλουμε έναν συγκινητικό ύμνο από οποιαδήποτε Γραφή – θα εξασφαλίσουμε καλά αποτελέσματα στο διαλογισμό μας. Επιπρόσθετα θα πρέπει πάντοτε να ακολουθούμε τη χρυσή αρχή της επανάληψης των Πέντε Ονομάτων, πριν πάμε για ύπνο. Αυτές οι πρακτικές έχουν βοηθήσει εμένα, όπως επίσης και ένα σωρό άλλους ανθρώπους στους οποίους έδωσα αυτή την οδηγία. Πολύ συχνά αυτοί επέστρεφαν έχοντας την εμπειρία πραγματικής βοήθειας στον διαλογισμό τους. Ακολούθησε αυτές τις αρχές και μετά δεις τι συμβαίνει.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι προκαθορισμένο το πότε βλέπει κανείς τον Διδάσκαλο Εσωτερικά για πρώτη φορά ή μπορούμε να το επισπεύσουμε μέσω των διαλογισμών μας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι προκαθορισμένο σε κάποιο βαθμό, αλλά μετά, σε κάποιο βαθμό, το αρχικό σχέδιο μπορεί να αλλάξει από τον δικό σας Διδάσκαλο και από τον Θεό. Ένας Διδάσκαλος έχει τόσο μεγάλες δυνάμεις ώστε ο Μαουλάνα Ρούμι λέει: «Αν ο

Θεός έχει ρίξει ένα βέλος στην καρδιά μου, τότε, αν ο Διδάσκαλός μου θέλει, μπορεί να το σταματήσει στον αέρα και να το στείλει πίσω στον Θεό και ο Θεός θα το δεχθεί».

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν διαλογίζομαι στο Φως του Θεού, Αυτό εμφανίζεται για μια στιγμή και μετά εξαφανίζεται.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το Φως είναι εκεί συνεχώς, δεν εξαφανίζεται. Στην πραγματικότητα είναι η προσοχή μας που ταλαντεύεται. Ο στόχος είναι εκεί, είναι μόνο ότι δεν εστιάζουμε την προσοχή μας σωστά. Για εκείνα τα δευτερόλεπτα που εστιάζουμε την προσοχή μας σωστά, μπορούμε να δούμε τον στόχο. Λοιπόν θα πρέπει να προσπαθούμε να κοιτάζουμε επίμονα στο μέσον του Φωτός το οποίο βλέπουμε, ενώ καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Διδασκάλου και να κοιτάζουμε μέσα σε αυτό με προσήλωση και αγάπη. Τότε βαθμιαία θα αρχίσουμε να εστιάζουμε την προσοχή μας στον στόχο για όλο και μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Μου λες ότι έχεις δει το Φως για το διάστημα που μπορείς να συγκεντρωθείς, αλλά τη στιγμή που ο νους μπορεί να αποσπάσει την προσοχή σου, αρχίζεις να σκέπτεσαι κάτι άλλο και ο στόχος φαινομενικά εξαφανίζεται. Στην πραγματικότητα ο στόχος δεν εξαφανίζεται, είναι η προσοχή σου, είναι η συγκέντρωσή σου που εξαφανίζεται.

Λοιπόν να αρχίζεις τον διαλογισμό σου με μία παράκληση, με λατρεία, με μία προσευχή στα ιερά Πόδια του Διδασκάλου. Να επιθυμείς και να εκλιπαρείς για περισσότερη Χάρη. Μια Χάρη που έρχεται από τη δική του γενναιοδωρία, όχι σαν θέμα δικαιώματός μας. Γνωρίζουμε ότι είμαστε γεμάτοι ελαττώματα, δεν μπορούμε να ζητούμε τη Χάρη του σαν να είναι θέμα δικαιώματός μας. Δεν την αξίζουμε. Και αν οι Διδάσκαλοι είναι ελεήμονες, αυτό είναι από τη δική τους συμπόνια. Λοιπόν, θα πρέπει να καθόμαστε με μία προσευχή για τη συμπόνια τους και κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, θα πρέπει να κοιτάζουμε με περισσότερη προσήλωση και περισσότερη αγάπη τον στόχο της ομορφιάς, στο κέντρο της ψυχής μας, ώστε το Φως να εμφανισθεί και να συνεχίζει να παραμένει για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Τότε θα μετατραπεί σε μία όλο και πιο ανώτερη μορφή Φωτός, έως ότου τελικά έλθουμε πρό-

σωπο με πρόσωπο με την Ακτινοβόλο Μορφή του αγαπημένου Διδασκάλου. Να προσπαθείς να αφιερώνεις περισσότερο χρόνο και να έχεις καλύτερη συγκέντρωση με το να κάθεσαι στα Πόδια του Διδασκάλου με ένα πνεύμα πλήρους αυτοπαράδοσης.

Αυτό που συμβαίνει τώρα είναι ότι, όταν καθόμαστε για διαλογισμό, αντί να παραδοθούμε στον Διδάσκαλο και να ζητήσουμε περισσότερη Χάρη, εμείς μερικές φορές καθόμαστε και περιμένουμε για περισσότερες στιγμιαίες εμφανίσεις Φωτός σαν θέμα δικαιώματος ή ικανότητάς μας. Το μονοπάτι του εγώ δεν είναι καρποφόρο. Ας καθόμαστε στο κατώφλι του με ένα πνεύμα πλήρους αφοσίωσης, με ένα πνεύμα πλήρους αυτοπαράδοσης και να προσευχόμαστε για όλο και περισσότερη συμπόνια.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όταν διαλογίζομαι και αρχίζω να αποσύρομαι από τη σωματική συνειδητότητα, με πιάνει φόβος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έχεις αυτή την ανησυχία ή τον φόβο, επειδή νομίζεις ότι, όταν αφήσεις το σώμα σου, θα πεθάνεις. Θα πρέπει να ξέρεις και στον κατάλληλο χρόνο θα έχεις την εμπειρία, ότι αυτού του είδους ο θάνατος είναι στην πραγματικότητα το να γεννιέσαι στην αιώνια ζωή – δεν είναι θάνατος. Πρέπει να περάσεις μέσα από την ίδια διαδικασία κατά την ώρα του θανάτου. Είναι γι’ αυτό που όλοι οι Διδάσκαλοι λένε: «Μάθετε να πεθαίνετε έτσι ώστε να αρχίσετε να ζείτε». Μαθαίνετε όχι μόνο να πεθαίνετε καθημερινά, αλλά, μερικές φορές, πολλές φορές καθημερινά. Οι Άγιοι πεθαίνουν πολλές φορές την ημέρα. Επομένως περνάτε μέσα από την ίδια διαδικασία, την οποία υφίστασθε την ώρα του θανάτου, αλλά κατά τη διάρκεια του διαλογισμού η Αργυρά Άλυσος δεν σπάζει και η ψυχή γυρίζει πάντοτε στο σώμα. Μερικές φορές, στα αρχικά στάδια, εσείς νιώθετε μια ανησυχία ότι μπορεί να πεθάνετε. Αλλά αυτή η ανησυχία δεν θα πρέπει να υπάρχει, επειδή έχετε έναν Τέλειο Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλός σας μπορεί να σας βγάλει από τη σωματική συνειδητότητα, δεν είναι ένας συνηθισμένος άνθρωπος. Είσαστε στα χέρια ενός Τέλειου Διδασκάλου και ένας Τέλειος Διδάσκαλος θα σας φροντίζει.

Λοιπόν μπορείς να κάθεσαι για διαλογισμό και δεν χρειάζεται να έχεις αυτή την ανησυχία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα μπορούσατε να μας μιλήσετε σχετικά με την πηγή του εγώ και την εξάλειψή του;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το εγώ είναι προϊόν του νου μας. Αποτελούμαστε από το σώμα μας, τον νου μας και την ψυχή μας. Ο νους μας είναι απασχολημένος με διανοητικές διευθετήσεις. "Εγώ" σημαίνει το να σκεπτόμαστε πάρα πολύ τον εαυτό μας. Το "εγώ" είναι έλλειψη ταπεινοφροσύνης, όμως η βάση της πνευματικότητας είναι η ταπεινοφροσύνη. Σχετικά με αυτό, θα ήθελα να σας πω πόσο ταπεινοί είναι οι Άγιοι: Ο αγαπημένος Διδάσκαλος, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μας έλεγε συχνά ότι 99.9% της ταπεινοφροσύνης σε αυτό τον κόσμο ανήκει στο μερίδιο των Αγίων.

Εκδόθηκαν δύο βιβλία από τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και αντί για το όνομά στο βιβλίο, έβαλε τη λέξη "Ντας" που σημαίνει "Ταπεινός υπηρέτης ή Σκλάβος".

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα και από τη ζωή του αγαπημένου μας Διδασκάλου. Είχε πάει στο Παρίσι και είχε δώσει διάλεξη στο κύριο Μουσουλμανικό τέμενος σε αυτή την ιστορική πόλη. Μετά την ομιλία, ο μουφτής *(επικεφαλής ιερέας)* εκείνου του τεμένους του ζήτησε μια φωτογραφία του. Ο αγαπημένος Διδάσκαλος έδωσε μία φωτογραφία του δικού του Διδασκάλου, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, και στο κάτω μέρος της φωτογραφίας έγραψε «Γκουλάμ-ε-Γκουλάμ Τζαμάλ», που σημαίνει «Τζαμάλ, ο δούλος των δούλων». *(Τζαμάλ ήταν το φιλολογικό του ψευδώνυμο)* που σημαίνει «ομορφιά και χάρη».

Είναι μόνο οι Διδάσκαλοι που έχουν την ταπεινοφροσύνη να θεωρούν τον εαυτό τους σκλάβο των μαθητών του Διδασκάλου τους. Αν δεν είμαστε ταπεινοί, δεν μπορούμε να αγαπάμε τον Θεό και δεν μπορούμε να αγαπάμε την ανθρωπότητα. Το Μονοπάτι της αγάπης είναι το Μονοπάτι της ταπεινοφροσύνης, είναι το Μονοπάτι της προσφοράς. Όσο είμαστε εγωκεντρικοί, όσο σκεπτόμαστε μόνο τον εαυτό μας, δεν μπορούμε να προοδεύσουμε στο πνευματικό Μονοπάτι. Το εγώ είναι το προϊόν της διάνοιάς μας και η αγάπη είναι το προϊόν της ψυχής μας. Πρέπει να θεραπεύσουμε τον εαυτό μας από το εγώ μας με το να αναπτύξουμε αγάπη, ταπεινοφροσύνη και να προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι η ανιδιοτελής προσφορά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όταν προσφέρουμε κάτι στους άλλους, αυτό δεν θα πρέπει να συνοδεύεται με εγωισμό εκ μέρους μας. Δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία ελπίδα στο ότι εμείς θα πάρουμε κάτι σε ανταπόδοση των υπηρεσιών μας. Ας υποθέσουμε ότι εξυπηρετώ κάποιον και γνωρίζω ότι αυτός μπορεί να είναι σε θέση να με βοηθήσει κάποια ημέρα. Αν έχω μία ιδέα στο μυαλό μου ότι πρέπει να προσφέρω εξυπηρέτηση σε αυτόν έτσι ώστε η εξυπηρέτηση να μπορεί να επιστραφεί με ανατοκισμό τον κατάλληλο χρόνο, τότε αυτό δεν είναι ανιδιοτελής προσφορά. Ανιδιοτελής προσφορά είναι αυτή κατά την οποία προσφέρω χωρίς προσδοκία. Το θεωρώ επιτακτικό καθήκον μου να προσφέρω κάποια εξυπηρέτηση, επειδή υπηρετώ μία άλλη ψυχή του ίδιου Κυρίου. Όταν συνειδητοποιώ ότι η ίδια Θεότητα, που εργάζεται μέσα μου, εργάζεται και μέσα στον φίλο μου, συνειδητοποιώ ότι στην πραγματικότητα εξυπηρετώ τον εαυτό μου. Η ίδια η ιδέα τού να εξυπηρετώ έναν άλλο άνθρωπο είναι ένα είδος κουρτίνας μεταξύ της ανιδιοτελούς εξυπηρέτησης και της εξυπηρέτησης του εαυτού μου. Όταν εξυπηρετώ κάποιον, δεν θα πρέπει να σκέπτομαι ότι εξυπηρετώ κάποιον άλλον, αλλά θα πρέπει να αισθάνομαι ότι υπηρετώ τον εαυτό μου. Αυτό στην πνευματικότητα είναι ένα στάδιο γνωστό σαν "νίσκαμ σέβα", το οποίο μεταφράζεται ως "χωρίς επιθυμία ανταπόδοσης εξυπηρέτηση".

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει διαφορά μεταξύ του εαυτού και της ψυχής;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η λέξη "εαυτός" χρησιμοποιείται με δύο έννοιες. Σε κάποια μέρη η λέξη "εαυτός" χρησιμοποιείται για να αναφερθούμε στο εγώ μας. Σε άλλα μέρη η λέξη "εαυτός" χρησιμοποιείται για να αναφερθούμε στην ψυχή μας. Όταν μιλάμε για ανιδιοτελή προσφορά, λέμε ότι η εξυπηρέτησή μας δεν θα πρέπει να περιέχει καμία ελπίδα ανταπόδοσης για τον μικρό "εαυτό". Αλλά όταν λέμε ότι πρέπει να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, χρησιμοποιούμε την λέξη "εαυτός" για να εννοήσουμε την ψυχή μας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι είναι το Παραμάτμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Άτμα είναι η ψυχή και Παραμάτμα σημαί-

νει η Τέλεια Ψυχή. Η Τέλεια Ψυχή είναι ο Θεός. Παραμάτμα είναι η Πηγή και το άτμα προέρχεται από το Παραμάτμα. Όταν η ψυχή μας συγχωνεύεται στο Παραμάτμα, γίνεται μέρος του Παραμάτμα. Στον Σουφισμό, μιλάμε για τον Θεό ως την ολότητα και για την ψυχή ως μέρος της ολότητας, Το άτμα είναι ένα μέρος και το Παραμάτμα είναι το όλον. Και το μέρος πρέπει να συγχωνευθεί με το όλον.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Νομίζω ότι κάνω άσχετες ερωτήσεις.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, όχι, θέτεις πολύ σχετικές ερωτήσεις και είμαι πολύ ευτυχισμένος για αυτό. Αυτές θα πρέπει να είναι πηγή σαφήνειας για τον καθένα μας. Είμαι ευγνώμων που έχεις θέσει μία σχετική ερώτηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ελπίζω να μην καταναλώνω τον χρόνο αας. Οι ερωτήσεις με έχουν προβληματίσει εδώ και πολύ καιρό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Μπορείς να θέσεις όσες ερωτήσεις θέλεις, επειδή είναι πολύ ειλικρινείς ερωτήσεις.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Η σύγχρονη, διανοητική, ακαδημαϊκή μόρφωση είναι απαραίτητη για να διαχειριστούμε αυτή την κοινωνία. Αλλά είναι δυνατόν να εκπαιδεύεις τους ανθρώπους όχι μόνο στον υλικό τομέα αλλά και στον πνευματικό;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Η πραγματική εκπαίδευση είναι μία αρμονική μίξη και των δύο. Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μάς έλεγε ότι έχουμε ένα σώμα και πρέπει να αναπτυχθούμε με την έννοια της υλικής υπόστασης. Έχουμε μία διάνοια και πρέπει να αναπτυχθούμε με τη διανοητική έννοια και έχουμε ένα πνεύμα και πρέπει να αναπτυχθούμε με την πνευματική έννοια. Η καταστροφή της ζωής μας είναι ότι δίνουμε όλη την έμφαση στην υλική και διανοητική πλευρά, αλλά αμελούμε την πνευματική πλευρά που είναι η πιο σημαντική. Όπως έλεγε ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος, αυτή είναι η πιο περιφρονημένη πλευρά της ζωής μας. Θα πρέπει να γίνουμε ολοκληρωμένοι άνθρωποι. Και γινόμαστε ολοκληρωμένοι άνθρωποι, όταν αναπτύξουμε όλες αυτές τις πλευρές της ζωής μας. Μετά γινόμαστε πλήρεις άνθρωποι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στο βιβλίο σας «Το Μυστικό των Μυστικών» αναφέρετε ότι με μία ματιά ο Διδάσκαλος μπορεί να μεταφέρει την ψυχή κάποιου στα ανώτερα βασίλεια. Είναι η δύναμη πίσω από κάθε ματιά ή αυτή είναι μία ειδική ματιά;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αν έχουμε αναπτύξει δεκτικότητα, τότε μία ματιά είναι αρκετή για να μας μεταφέρει στα βασίλεια του Υπερπέραν. Μπορούμε να αναπτύξουμε δεκτικότητα ζώντας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Ο Θεάνθρωπος είναι προσωποποιημένος Θεός. Οι υποσχέσεις που δίνουμε για να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του, κατά την ώρα της Μύησης, είναι ιερές. Αυτές γίνονται ενώπιον του Θεού και πρέπει να τις τηρούμε. Πρέπει να διατηρούμε την ιερότητά τους. Ας τηρούμε τις υποσχέσεις που δώσαμε κατά την ώρα της Μύησης και ας ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Τότε θα ευλογηθούμε με το δώρο της δεκτικότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Εάν ένας μαθητής έχει αγάπη για τον Διδάσκαλο, αλλά δεν τηρεί τις εντολές και δεν διαλογίζεται, είναι αυτό έλλειψη αγάπης;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας έλεγε συχνά ότι τα αισθήματα, τα συναισθήματα και τα συμπεράσματα υπόκεινται όλα στην πιθανότητα του λάθους. Το να βλέπεις είναι πάνω από όλα. Το δικό μας δεν είναι ένα Μονοπάτι αισθημάτων, δεν είναι ένα Μονοπάτι συναισθημάτων, δεν είναι ένα Μονοπάτι εξαγωγής συμπερασμάτων. Δεν είναι ένα Μονοπάτι επαγωγής, είναι ένα Μονοπάτι εμπειρίας. Η πνευματικότητα δεν είναι θέμα τυφλής πίστης, δεν είναι θέμα δόγματος. Έχει παρουσιαστεί από τους δύο μεγάλους Διδασκάλους μας σαν την πιο τέλεια επιστήμη. Είναι επιστήμη και μπορούμε να κάνουμε πειράματα σ' αυτήν, σε τούτη μας την ζωή. Το ανθρώπινο σώμα μας είναι το εργαστήριο, στο οποίο υπάρχουν δύο αντιδραστήρια υλικά. Η ψυχή μας και ο Θεός. Και τα δύο αντιδραστήρια είναι τέλεια. Αν έχουμε την καθοδήγηση ενός τέλειου Μέντορα, ενός αρμόδιου καθηγητή, τότε μπορούμε να εκτελέσουμε αυτό το πείραμα της Αυτογνωσίας και της επικοινωνίας της ψυχής μας με τον Δημιουργό. Το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι εμπειρίας.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά η αγάπη με την εγκόσμια έννοια είναι κανονικά συναισθηματική.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όπως σου είπα, η αληθινή αγάπη δεν είναι η αγάπη για την οποία μιλάμε συνήθως στον ρομαντισμό. Δεν είναι υλική αγάπη. Είναι Θεία αγάπη, είναι η αγάπη της ψυχής για τον Δημιουργό. Είναι αγνή. Είναι έκσταση αυτή η ίδια. Είναι μέθη αυτή η ίδια. Είναι έκσταση και μέθη που δεν μειώνονται ποτέ.

(Από συνεδρίες ερωταποκρίσεων που πραγματοποιήθηκαν στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί, τον Ιούνιο του 1982).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΘΕΝΕΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Το να περνά ο μαθητής μία αρρώστια τον φέρνει πιο κοντά στο να έχει περισσότερη πνευματική πρόοδο, επειδή ο μαθητής ξεπληρώνει περισσότερο κάρμα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να μας φέρνει πιο κοντά στον Διδάσκαλο, επειδή είναι στην αρρώστια, στην αντιξοότητα και ενώ υφιστάμεθα κάποια ατίμωση που θυμόμαστε περισσότερο τον Διδάσκαλο. Όταν έχουμε καλή υγεία ίσως να μην θυμόμαστε τον Διδάσκαλο, αλλά όταν είμαστε σοβαρά άρρωστοι, θυμόμαστε τον Διδάσκαλο και επικαλούμαστε τις ευλογίες του. Επομένως κάθε τέτοια αρρώστια θα πρέπει να μας φέρνει πιο κοντά στον Διδάσκαλο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι απλά η ενθύμηση που μας φέρνει πιο κοντά ή είναι το επίπεδο ακαθαρσίας και ρύπου που έχει ξεπλυθεί από την αρρώστια μας που είναι υπεύθυνο για την πρόοδο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Είναι και τα δύο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΗ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Στα αρχικά στάδια του Μονοπατιού, υπάρχει αρκετή σωστή κατανόηση για να βοηθήσει τον μυημένο να αναπτύξει υπομονή, επιμονή και την ικανότητα να ζει σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου και να διάγει μία ενάρετη, αγνή ζωή; Μήπως κάποιος μπορεί να αναπτύξει την υπομονή, την επιμονή και την ικανότητα να διάγει μία ηθική ζωή μόνο αφότου έχει Εσωτερικές εμπειρίες;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρέπει να έχουμε ορθή κατανόηση των δι-

δαγμάτων των Διδασκάλων. Και μετά θα πρέπει να διαμορφώσουμε τον χαρακτήρα μας ανάλογα. Κατά την ώρα της Μύησης, μας δίνεται μία αρχική Εσωτερική εμπειρία. Και μετά μας δίνονται, επίσης, και κάποιες κατευθυντήριες οδηγίες. Πρέπει να τις κατανοήσουμε και να τις θέσουμε σε εφαρμογή. Μόνον τότε μπορούμε να προετοιμάσουμε το έδαφος για να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και να γευθούμε το Θείο Ελιξίριο του Ιερού Λόγου Εσωτερικά. Στην πραγματικότητα, είναι όταν αρχίζουμε να γευόμαστε το ιερό ελιξίριο του Λόγου Εσωτερικά που οι εξωτερικές απολαύσεις χάνουν όλη τους τη γοητεία, και αυτό επειδή οι Εσωτερικές απολαύσεις δίνουν πολύ περισσότερη ευχαρίστηση και είναι πολύ πιο συναρπαστικές και δελεαστικές από ότι οι εξωτερικές. Όταν έχουμε μία μεγαλύτερη ευχαρίστηση, τότε φυσικά δεν θα προτιμάμε τις μικρές απολαύσεις. Αλλά πρέπει να αρχίσουμε με την ορθή κατανόηση τού ποια πράγματα είναι καλά για εμάς και ποια είναι κακά για εμάς. Αυτή την ορθή κατανόηση την παίρνουμε από τον Διδάσκαλο. Αν διαμορφώνουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τα διδάγματά του, τότε θα προοδεύουμε στο Μονοπάτι. Αλλά θα είμαστε πλήρως απελευθερωμένοι από τις εξωτερικές επιθυμίες, μόνον όταν γευθούμε το Θείο Νέκταρ Εσωτερικά.

Να είσαστε χωρίς επιθυμίες. Αυτό είναι εκείνο που λέει ο Βούδας και όλοι οι άλλοι Άγιοι. Αλλά κατορθώνουμε αυτό το στάδιο μόνο διάγοντας μία ηθική ζωή, μαθαίνοντας να υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα, βλέποντας την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά, πηγαίνοντας στα ανώτερα επίπεδα και πίνοντας από το Νερό της Ζωής Εσωτερικά, τότε θα είμαστε χωρίς επιθυμίες.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αλλά μέχρι να φθάσουμε σε εκείνες τις μεγαλύτερες απολαύσεις Εσωτερικά, θα πρέπει ο μαθητής να υποφέρει και να αγωνίζεται προσπαθώντας να αποφύγει να αναμειχθεί στις εγκόσμιες απολαύσεις;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Δεν πρέπει να αγωνιζόμαστε για οτιδήποτε μεγάλο στη ζωή; Ας πάρουμε το παράδειγμα ενός σπουδαστή. Ένας σπουδαστής περιβάλλεται από τον πειρασμό πολλών εξωτερικών απολαύσεων. Ο σπουδαστής μπορεί να διαθέσει χρόνο

για να κάνει διάφορα αθλήματα, για να πάει κινηματογράφο, για να συναναστραφεί με φίλους, να πάει στο εστιατόριο ή σε κάποιο κέντρο αναψυχής. Αλλά αν ο σπουδαστής γνωρίζει ότι εκείνες τις μέρες πρέπει να περάσει κάποια διαγωνίσματα και να πάρει κάποιο καλό βαθμό, τότε παραιτείται από όλες τις εξωτερικές απολαύσεις και αφιερώνει όλο το χρόνο του για να μελετήσει.

Παρόμοια, στα αρχικά στάδια στο πνευματικό Μονοπάτι πρέπει να παραιτηθούμε από τις εγκόσμιες απολαύσεις και να εργασθούμε για τον στόχο μας. Σαν σπουδαστές, όταν εργαζόμαστε για την ανώτερη μόρφωσή μας, παραιτούμαστε από τις απολαύσεις για χάρη της επίτευξης αυτού του ανώτερου σκοπού. Παρόμοια, στα αρχικά στάδια του πνευματικού Μονοπατιού πρέπει να εργαζόμαστε σκληρά σύμφωνα με τα διδάγματα των Διδασκάλων. Είναι λίγο δύσκολο στην αρχή, αλλά μόλις αρχίσουμε να γευόμαστε τις Εσωτερικές απολαύσεις, τότε αυτό γίνεται εύκολο. Στα αρχικά στάδια πρέπει να αγωνισθούμε. Και αυτό εκφράζεται σε έναν από τους ορισμούς της αγάπης, που λέει – Η αγάπη είναι ένας συνεχής αγώνας.

Σχετικά με αυτό, θα σας αφηγηθώ ένα γεγονός από τη δική μου ζωή. Όταν ήμουν σπουδαστής, μου έκανε εντύπωση ένα από τα ποιήματα του μεγάλου ούρδου και πέρση ποιητή, Σερ Μοχάμεντ Ίκμπαλ. Ένας από τους στίχους του έλεγε ότι υπάρχουν κόσμοι πέρα από τα άστρα και πολλές δοκιμασίες στο Μονοπάτι της αγάπης. Δεν μπορούσα να συνδέσω αυτά τα δύο μέρη του στίχου. Ο καθηγητής μου, Σούφι Γκουλάμ Μουσταφά Ταμπασσούμ, μας έκανε μάθημα πάνω σε αυτό τον στίχο. Του είπα την απορία μου. Έτυχε τότε ο καθηγητής μου να σκοπεύει να επισκεφθεί εκείνο το βράδυ τον Σερ Μοχάμεντ Ίκμπαλ και μου ζήτησε να πάω μαζί του. Αφού μίλησαν για λίγο σχετικά με κάποιες μορφές της ποίησης, ο καθηγητής μου με σύστησε στον μεγάλο ποιητή και του είπε: «Έχει μία απορία σχετικά με έναν από τους στίχους σου και επειδή θα ερχόμουν εδώ, τον έφερα μαζί μου». Ο ποιητής ζήτησε να μάθει την απορία μου και τότε τον ρώτησα σχετικά με το νόημα της λέξης "Αγάπη" και τότε αυτός μου εξήγησε: «Η αγάπη είναι ένας διαρκής αγώνας». Στην πραγματικότητα, χρησιμοποίησε μία

ουρδική και μία περσική ισοδύναμη λέξη, που η μετάφρασή της είναι «ένας συνεχής αγώνας». Στη συνέχεια μου είπε: «Πήγαινε και διάβασε την ποίησή μου υπό το φως αυτής της ερμηνείας και, αν έχεις καμία δυσκολία, τότε μπορείς να έρθεις σε μένα κατ' ευθείαν».

Λοιπόν η αγάπη είναι ένας "συνεχής αγώνας". Είναι ένας δύσκολος αγώνας στην αρχή, αλλά αργότερα ο αγώνας μεταβάλλεται σε κάτι πολύ ευχάριστο. Όσο περισσότερο γευόμαστε το Θεϊκό Κρασί ή το πνευματικό Κρασί Εσωτερικά, τόσο περισσότερο διψάμε γι' αυτό. Η δίψα μας δεν σβήνει έως ότου απορροφηθούμε τελικά μέσα στο Θεό. Πρέπει να αγωνιζόμαστε σκληρά στα αρχικά στάδια και πρέπει να θυσιάζουμε τις εγκόσμιες απολαύσεις για να φθάσουμε στον στόχο μας. Αλλά θα διαπιστώσετε ότι αυτή η θυσία των εγκόσμιων απολαύσεων πρέπει να γίνει ακόμα και αν θέλετε να ολοκληρώσετε ένα έργο στην επιχειρηματική σας ζωή ή στην εκπαιδευτική σας ζωή. Δύο πράγματα υπάρχουν. Το πρώτο, είναι πως ακόμα και για τους εγκόσμιους στόχους μας, είτε για να φθάσουμε σε ανώτερη μόρφωση, είτε για να βγάλουμε χρήματα, πρέπει να θυσιάσουμε άλλες απολαύσεις και το δεύτερο είναι ότι, συγκεντρωνόμαστε στο θέμα στο οποίο προσπαθούμε να προοδεύσουμε. Επομένως και εδώ στο πνευματικό Μονοπάτι, πρέπει να παραιτηθούμε από τις επιθυμίες μας και να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας στο Μονοπάτι.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Λοιπόν αυτό σημαίνει ότι η διανοητική συνειδητοποίηση που χρειάζομαι για να διαλογίζομαι και να ακολουθώ τις οδηγίες είναι το αρχικό βήμα πριν φθάσω στην ανώτερη συνειδητότητα;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι. Για να αρχίσουμε λαμβάνουμε ένα αρχικό κεφάλαιο, μία Εσωτερική εμπειρία κατά την ώρα της Μύησης. Μετά πρέπει να δρούμε βάσει των εντολών του Δίδασκάλου. Είναι ένας σκληρός αγώνας, χωρίς αμφιβολία. Αλλά τότε ο στόχος που επιδιώκουμε το αξίζει, επειδή τελικά φθάνουμε στην αιώνια μακαριότητα, στην αιώνια ειρήνη και στην αιώνια γαλήνη.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΜΟΝΗ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές όταν διαλογίζομαι αρχίζω να παλεύω με τον νου μου και όταν δεν βλέπω καμία βελτίωση, αρχίζω να ρωτώ: «Πόσο χρονικό διάστημα θα πρέπει να συνεχίσω να προσπαθώ; Για πόσο χρονικό διάστημα θα πρέπει να συνεχίσω;» και αρχίζω να αποκαρδιώνομαι.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι ένα Μονοπάτι υπομονής και επιμονής. Διαβάζουμε στις παλιές Γραφές ότι οι ρίσι και οι μιούνι διέθεταν ογδόντα χιλιάδες χρόνια, εξήντα χιλιάδες χρόνια, πενήντα χιλιάδες χρόνια στην πραγμάτωση αυτού του Μονοπατιού. Τώρα, το Μονοπάτι είναι συγκριτικά εύκολο και υπάρχει μία σύντομη διαδρομή. Πρέπει να διαθέσουμε πολύ λιγότερο χρόνο από ότι διέθεταν οι αδελφοί και αδελφές μας στο παρελθόν για να φθάσουμε στα ίδια ύψη. Αν πάρουμε ένα εγκόσμιο παράδειγμα, ακόμα και για να πάρουμε έναν μεταπτυχιακό τίτλο στην Ινδία, πρέπει να διαθέσουμε τουλάχιστον δεκαέξι χρόνια. Για να πάρουμε έναν διδακτορικό τίτλο είναι μία διαδικασία που διαρκεί περίπου δεκαεννέα χρόνια. Για να γίνει κανείς γιατρός απαιτούνται περισσότερο από είκοσι χρόνια. Και γνωρίζετε πόση πολλή μελέτη πρέπει να γίνει μέσα σε αυτά τα είκοσι χρόνια σπουδών.

Ακόμα και αν είμαστε πραγματικά ευφυείς, ακόμα και αν σημειώνουμε υψηλά ρεκόρ, θα πρέπει ακόμα να διαθέτουμε περισσότερη εργασία στο να γίνουμε ένας μηχανικός ή ένας γιατρός. Στο πνευματικό Μονοπάτι με δυσκολία αφιερώνουμε μία ή δύο ώρες, κατά μέσον όρο και μέσα σε μερικές εβδομάδες ή μέσα σε μερικούς μήνες αρχίζουμε να γινόμαστε ανήσυχοι. Αυτό απαιτεί κάποια εργασία. Φυσικά, η περισσότερη από την πρόοδό μας εξαρτάται από το περασμένο κάρμα μας, αλλά κανονικά πρέπει να δουλέψουμε σκληρά για να φθάσουμε στον στόχο μας. Λοιπόν δεν θα πρέπει να αποκαρδιωνόμαστε. Θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για οτιδήποτε παίρνουμε και μετά να προσευχόμαστε για περισσότερα. Είναι αλήθεια ότι η πρόοδός μας χρειάζεται λίγο χρόνο, αλλά ωστόσο προοδεύουμε βαθμιαία. Επομένως, όπως όλοι οι Άγιοι λένε, αυτό είναι ένα Μονοπάτι υπομονής και επιμονής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Συνήθιζα να σκέπτομαι ότι όλο αυτό που κάποιος έπρεπε να κάνει για να κατορθώσει πνευματική πρόοδο ήταν απλά να συνεχίζει να διαλογίζεται, να υψώνεται πάνω από τη σωματική του συνειδητότητα και να επιτύχει το Α και το Ω της πνευματικότητας. Αλλά είναι μόνο σε αυτό το ταξίδι στην Ινδία που συνειδητοποίησα ότι, αν θέλεις ένα μεταπτυχιακό τίτλο από ένα Πανεπιστήμιο, πρέπει πρώτα να μελετήσεις τα διάφορα μαθήματα που σου δίνουν και μόνον όταν περάσεις παίρνεις το πτυχίο σου. Στο πνευματικό Μονοπάτι φαίνεται σαν το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης να περιέχει τα μαθήματα και όσο χρονικό διάστημα συνεχίζουμε να αποτυγχάνουμε στο ημερολόγιο, πώς μπορούμε να προσδοκούμε ότι θα πάρουμε το πτυχίο μας; Πάντοτε έβαζα το κάρο μπροστά από το άλογο. Τώρα καταλαβαίνω την αξία του ημερολογίου και την πρακτική του χρήση.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το ημερολόγιο είναι ο καθρέφτης μέσα στον οποίο μπορούμε να βλέπουμε το πρόσωπό μας και να γνωρίζουμε πόσες κηλίδες και ουλές έχουμε. Πρέπει να εξαλείψουμε αυτές τις ουλές από το πρόσωπό μας για να συναντήσουμε τον Αγαπημένο. Στις εγκόσμιες υποθέσεις, όταν πηγαίνουμε να συναντήσουμε τον γήινο αγαπημένο, καθαρίζουμε το πρόσωπό μας από όλους τους λεκέδες. Και όταν ευχόμαστε να συναντήσουμε τον Θείο Αγαπημένο, τον Αιώνιο Αγαπημένο, πρώτα πρέπει να δούμε ότι το ημερολόγιό μας είναι πεντακάθαρο. Μετά βαθμιαία, συνεχίζουμε να προοδεύουμε στον Δρόμο. Αρχίζουμε με μία εμπειρία Φωτός και Ήχου. Βαθμιαία υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα και βλέπουμε την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Από εκεί, το ενδιαφέρον μας θα αυξάνεται όλο και περισσότερο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πάντοτε νόμιζα ότι, αν ο Διδάσκαλος μάς δίνει τη δύναμη να κάνουμε τον διαλογισμό μας καθημερινά και μας δίνει τη Χάρη να συμπληρώνουμε το ημερολόγιό μας κάθε βράδυ, τότε μ’ αυτή τη Χάρη πρέπει να προοδεύουμε. Όμως μπορούμε να πάρουμε τη Χάρη του Διδασκάλου για να κάνουμε όλα αυτά, αλλά ακόμα να μην έχουμε καμία Εσωτερική εμπειρία;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όχι, θα έχετε σίγουρα την Εσωτερική

εμπειρία.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είναι απλά θέμα χρόνου και υπομονής και θα έρθει περισσότερη πρόοδος;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ναι, αλλά ξέρεις, εμείς πρέπει να παίξουμε τον ρόλο μας. Ο Διδάσκαλος πάντοτε παρακολουθεί να δει, αν ο μαθητής διάγει μία ηθική ζωή και διαλογίζεται σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Τότε η Χάρη του Διδασκάλου έρχεται αυτόματα και προοδεύουμε στο πνευματικό Μονοπάτι.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ ΤΗ ΝΥΚΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Διδάσκαλε, κάθε βράδυ παίρνω μια σθεναρή απόφαση και λέω ότι απόψε θα μείνω ξύπνιος όλη τη νύκτα και θα διαλογίζομαι και γεμίζω τον εαυτό μου με όλες τις αναμνήσεις, όταν ήμουν με τον Διδάσκαλο, τότε αισθάνομαι γεμάτος μέθη και μετά κάθομαι για διαλογισμό. Μετά, κάθε πρωί θυμώνω με τον εαυτό μου, επειδή διαπιστώνω ότι αποκοιμήθηκα. Το επόμενο βράδυ λέω πάλι: «Απόψε σίγουρα θα καθίσω όλη τη νύκτα και θα διαλογιστώ». Γιατί το βρίσκω εύκολο να μένω ξύπνιος όλη τη νύκτα και να κάνω ανιδιοτελή προσφορά, αλλά όταν διαλογίζομαι, με καταλαμβάνει συνεχώς ύπνος το βράδυ;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι αποφάσεις είναι καλές, με την προϋπόθεση ότι μετατρέπονται σε πράξη. Όλοι παίρνουμε πολύ καλές αποφάσεις, αλλά θα πρέπει να τις μετατρέπουμε σε πράξεις. Κανονικά, θα πρέπει να έχουμε το μερίδιο ύπνου που μας χρειάζεται και μετά μπορούμε να σηκωθούμε νωρίς το πρωί και να καθίσουμε για διαλογισμό. Θα πρέπει να καθόμαστε σε διαλογισμό, όταν είμαστε εντελώς ζωηροί. Αν καθίσουμε για διαλογισμό μετά από μιας δύσκολης ημέρας εργασία και ενώ είμαστε κουρασμένοι το βράδυ, είναι πιθανόν να αποκοιμηθούμε. Αλλά, αν σηκωθούμε το πρωί και καθίσουμε για διαλογισμό, όταν είμαστε εντελώς ζωηροί και φρέσκοι, αυτό μπορεί να αποφέρει καλύτερα αποτελέσματα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ρωτώ αυτό, επειδή σε κάποιες ομιλίες που δόθηκαν από τον Διδάσκαλο, έχει πει ότι η μέγιστη πρόοδος έρχεται, όταν κάποιος αφιερώνει τις νύκτες του σε διαλογισμό.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό είναι σωστό. Αλλά αυτό σημαίνει ότι έχετε εξαλείψει την ανάγκη για ύπνο. Οι Διδάσκαλοι οι ίδιοι δεν κοιμούνται ποτέ. Ο Χάζρατ Μοχάμεντ έχει πει ότι είναι μόνο το σώμα του που κοιμάται, αλλά «Εγώ δεν κοιμάμαι». Ένα σημάδι ενός κανονικού λάτρη είναι ο λιγότερος ύπνος. Επομένως κοιμόμαστε τις λιγότερες ώρες και διαθέτουμε τον χρόνο μας για διαλογισμό. Βαθμιαία φθάνουμε σε αυτή την κατάσταση με την εξάσκηση.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μερικές φορές νομίζω ότι, αφού ξέρω ότι θα αποκοιμηθώ, αν καθίσω για διαλογισμό την νύκτα, αντ' αυτού ίσως μπορώ να κάνω κάποια ανιδιοτελή εργασία. Αλλά μετά νομίζω ότι δεν διαθέτω τον απαιτούμενο χρόνο για διαλογισμό για να κάνω πραγματικά κάποια πρόοδο.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να αφιερώνουμε τον χρόνο, όπως δόθηκε η εντολή από τον Διδάσκαλο. Οι Διδάσκαλοι γενικά δίνουν εντολή για τρεις ώρες διαλογισμό την ημέρα. Θα πρέπει να προσπαθήσεις να αφιερώνεις αυτόν τον χρόνο. Αλλά αυτός είναι ο ελάχιστος. Θα πρέπει να προσπαθούμε να αφιερώνουμε ακόμα περισσότερο χρόνο. Εάν διαθέτουμε κάποιο χρόνο για ανιδιοτελή προσφορά και μετά καθόμαστε για διαλογισμό, δρέπουμε τους καρπούς της προσφοράς μας. Εάν ανιδιοτελώς προσφέρουμε για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο και μετά καθόμαστε για διαλογισμό, θα διαπιστώσουμε ότι οι διαλογισμοί μας θα είναι πολύ πιο καρποφόροι.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΡΜΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν έχω κάποιο κακό κάρμα, πρέπει ο σύζυγός μου να υποφέρει εξ αιτίας του κάρμα που εγώ έχω;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κανονικά όχι. Εσύ πρέπει να αναλάβεις το

δικό σου κάρμα, ο σύντροφος της ζωής σου πρέπει να αναλάβει το δικό του κάρμα. Ο Διδάσκαλός σου μπορεί να αναλάβει το κάρμα σου. Αλλά και οι δύο σύντροφοι θα πρέπει να βοηθούν ο ένας τον άλλον στο πνευματικό Μονοπάτι. Αυτοί μπορούν να δίνουν αμοιβαία, ο ένας στον άλλον, μεγάλη βοήθεια. Εάν και οι δύο εκτιμούν τις πνευματικές αξίες, τότε μπορούν να βοηθούν ο ένας τον άλλον να προοδεύσει στο Μονοπάτι. Η ίδια η ιδέα τού ότι αυτοί είναι μαζί είναι για να βοηθούν ο ένας τον άλλον και να βρίσκουν χρόνο για διαλογισμό. Ας υποθέσουμε ότι το ζευγάρι έχει παιδιά και γίνεται ένα Σάτσανγκ. Έχω δει κάποιους από τους αδελφούς και τις αδελφές μας να φροντίζουν εκ περιτροπής τα παιδιά. Για ένα Σάτσανγκ ο σύζυγος φροντίζει τα παιδιά και για το επόμενο Σάτσανγκ τα φροντίζει η σύζυγος. Παρόμοια, αν κάποιος είναι σε διαλογισμό και υπάρχουν παιδιά στο σπίτι, ο άλλος σύντροφος μπορεί να φροντίζει τα παιδιά. Επίσης, μπορούν να λένε ο ένας στον άλλον: «Θα μοιραστώ την εγκόσμια, καθημερινή σου εργασία» και έτσι μπορούν να είναι ελεύθεροι να κάνουν τον διαλογισμό τους. Μπορούν να βοηθούν ο ένας τον άλλον.

(Η ακόλουθη συνεδρία ερωταποκρίσεων με τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πραγματοποιήθηκε στις 17 Αυγούστου 1984, στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί).

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μπορείτε να μας μιλήσετε για τις στιγμές αιωνιότητας που έχει ο μαθητής με τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Οι στιγμές αιωνιότητας αναφέρονται στον χρόνο τον οποίο αφιερώνουμε στη συντροφιά του Διδασκάλου μας. Ο Διδάσκαλος είναι η ίδια μας η ζωή, η ίδια μας η ψυχή. Αυτός είναι η ψυχή της ψυχής μας. Στην ορολογία του Σαντ Ματ, αυτό το ονομάζουμε Σάτσανγκ. Σάτσανγκ σημαίνει «συντροφιά με την Αλήθεια». Είναι ενδιαφέρον να ρωτήσετε έναν από εμάς που λέει πως είναι σατσάνγκι εδώ και δέκα, είκοσι ή τριάντα χρόνια, που σημαίνει να έχει μυηθεί εδώ και τόσο καιρό, εάν έχει ποτέ απολαύσει τη μακαριότητα της συντροφιάς του Διδασκάλου όλα αυτά τα χρόνια.

Οι στιγμές αιωνιότητας είναι πραγματικά μόνον εκείνες οι στιγμές όπου είμαστε χαμένοι μέσα στον Διδάσκαλο, όπου είμαστε ένα με τον Διδάσκαλο. Και αυτό μπορεί να συμβεί οπουδήποτε, όταν είμαστε πλήρως απορροφημένοι μέσα στον Διδάσκαλο, όταν έχουμε λησμονήσει εντελώς τον ίδιο μας τον εαυτό. Στην πραγματικότητα, το να λέμε ότι αυτές είναι «στιγμές» αιωνιότητας είναι μία αντίφαση αυτή καθ' εαυτή, επειδή είτε μπορεί να είναι ένα λεπτό ή μπορεί να είναι μία αιωνιότητα, δεν μπορεί να είναι και τα δύο. Επομένως, όταν μιλάμε για τις στιγμές της αιωνιότητας, πρέπει να δεχθούμε τους περιορισμούς της γλώσσας. Η "αιωνιότητα" είναι πέρα από τον χρόνο και πέρα από τον χώρο, και η "στιγμή" σχετίζεται με τον χρόνο. Αλλά τότε, αυτό το παράδοξο χάνεται όταν, εν ριπή οφθαλμού, μία μοναδική ματιά αγάπης είναι ικανή να μας μεταφέρει στην αιωνιότητα. Εκείνη η στιγμή γίνεται αιωνιότητα, επειδή γίνεται ενιαίο και αναπόσπαστο μέρος του μαθητή και

συνεχίζει να είναι έτσι για πάντα.

Θυμάμαι μία μικρή στιγμή, η οποία μετασχηματίσθηκε κατά παρόμοιο τρόπο σε αιωνιότητα. Ήταν στις διακοπές του σχολείου μου που όταν αποχαιρέτισα τον Διδάσκαλο Χαζούρ, με χτύπησε ελαφρά με το χέρι του και μου έδωσε πρασάντ. Και μετά καθώς ανέβαινε τις σκάλες και όταν έφθασε στο πλατύσκαλο έστριψε, με κοίταξε για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου. Η ματιά του ήταν μόνο ένα ή δύο δευτερόλεπτα, αλλά εγώ χάθηκα τελείως μέσα σε εκείνη τη ματιά. Λησμόνησα εντελώς τον εαυτό μου. Και μετά από αυτή τη ματιά, εκείνος παρέμεινε για μέρες μπροστά στα μάτια μου. Καθώς βρισκόμουν σε αυτή την κατάσταση για δύο ή τρεις ημέρες, σκέφθηκα: «Τι θα γίνει με αυτή την κατάσταση;» Έτσι μίλησα στον πατέρα μου, τον αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, σχετικά με το τι μου συνέβαινε. Τότε, μετά από ακόμα μερικές ημέρες, εκείνη η "φευγαλέα ματιά" σταμάτησε προσωρινά να μου δημιουργεί την εικόνα του Διδασκάλου. Εκείνη η "φευγαλέα ματιά" για την οποία όλοι πονάμε, όλοι λαχταρούμε, όλοι πεθαίνουμε.

Αυτού του είδους οι στιγμές υπάρχουν και είναι "στιγμές αιωνιότητας". Είναι στιγμές που είσαστε με τον Διδάσκαλό σας και χάνετε κάθε αίσθηση χρόνου και χώρου. Μπορείτε να απολαμβάνετε αυτές τις μακάριες στιγμές, όταν είσαστε μόνοι με τον Διδάσκαλο και και αυτή είναι η ομορφιά τους. Μπορείς να τις απολαμβάνεις όταν, με γυμνό μάτι, βλέπεις να είσαι ένας από τους χιλιάδες που κάθονται μαζί με τον Διδάσκαλο. Όμως δεν χρειάζεται να είσαι απομονωμένος ή μόνος με τον Διδάσκαλο για να απολαύσεις αυτές τις στιγμές. Μπορεί να κάθεσαι μέσα σε ένα Σάτσανγκ, μπορεί να κάθεσαι μεταξύ χιλιάδων ατόμων και να παρακολουθείς μία ομιλία, αλλά αν είσαι ικανός να επικοινωνείς με τον Διδάσκαλο, αν είσαι ικανός να έλκεις το βλέμμα του, τότε λησμονείς εντελώς τον εαυτό σου και είσαι εντελώς μόνος ανάμεσα σε χιλιάδες άλλους.

Θα σας πω ένα άλλο παράδοξο. Μπορεί να είμαστε μέσα σε πλήθος και συγχρόνως να είμαστε μόνοι. Ας υποθέσουμε ότι κάθομαι στο δωμάτιο μου επάνω, ολομόναχος και κάνω σκέψεις σχετικά με τον κόσμο. Σκέπτομαι όλες τις εγκόσμιες υποθέσεις

μου, όλα μου τα προβλήματα. Σκέπτομαι κάποιες μακάριες και ρόδινες στιγμές της ζωής μου. Σκέπτομαι κάποιες χρονικές περιόδους, όπου περνούσα δύσκολα. Οποιοσδήποτε θα έλεγε ότι κάθομαι μόνος, αλλά στην πραγματικότητα δεν είμαι μόνος. Είμαι μέσα σε ένα πλήθος, γεμάτος με τα πράγματα που απασχολούν τον νου μου.

Ακόμα μπορεί να είμαι μόνος ενώ φαινομενικά είμαι μέσα σε πλήθος. Για παράδειγμα, θα βρείτε είκοσι με τριάντα χιλιάδες ανθρώπους να κάθονται εδώ και να παρακολουθούν το Σάτσανγκ του Διδασκάλου. Αλλά αν εγώ μπορώ να απολαύσω μία φευγαλέα ματιά του Διδασκάλου, αν είμαι συντονισμένος με τον Διδάσκαλο, αν είμαι χαμένος μέσα στον Διδάσκαλο, τότε δεν έχω επίγνωση του εαυτού μου. Έχω λησμονήσει τελείως την ίδια μου την ύπαρξη. Τότε είμαι ένα με τον Διδάσκαλο. Αν και είμαι μέσα στο πλήθος, είμαι ολομόναχος με τον Διδάσκαλο. Όταν συμβεί αυτό, ο Διδάσκαλος και ο μαθητής δεν είναι δύο. Είναι ένα. Δεν υπάρχει δυαδικότητα, υπάρχει ενότητα. Αυτές είναι οι "στιγμές αιωνιότητας". Μπορούμε να απολαμβάνουμε αυτές τις στιγμές της αιωνιότητας, ακόμα και όταν είμαστε πολύ μακριά από τη φυσική παρουσία του Διδασκάλου. Όταν είμαστε σε επικοινωνία μαζί του, είμαστε συντονισμένοι με τον Διδάσκαλο. Είμαστε ένα με τον Διδάσκαλο. Είμαστε χαμένοι μέσα στον Διδάσκαλο. Αυτό είναι εκείνο που ονομάζουμε στιγμές "αιωνιότητας".

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι εννοεί ο Διδάσκαλος, όταν χρησιμοποιεί τον όρο «συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου»;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: "Συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου" είναι το ανώτατο στάδιο που πρέπει να φθάσουμε, με τη Χάρη του Διδασκάλου. Ήταν ένας πολύ όμορφος όρος που χρησιμοποιείτο συχνά από τον αγαπημένο Διδάσκαλο. Είναι ένας εναλλακτικός τρόπος τού να πούμε ότι χάνουμε τον εαυτό μας μέσα στον Διδάσκαλο, ότι συγχωνευόμαστε με τον Διδάσκαλο, ότι έχουμε επικοινωνία με τον Διδάσκαλο. Θα μπορούσαμε, επίσης, να πούμε ότι παραδίδουμε τον εαυτό μας τελείως στον Διδάσκαλο. Όταν κατορθώσουμε να φθάσουμε σε αυτό το στάδιο, όταν είμαστε ένα με τον Διδάσκαλο, όταν υψωνόμαστε από το επίπεδό που

είμαστε ως μικροθεοί και φθάνουμε στη Θεότητα και γινόμαστε ένα μέρος του Θεού, τότε γινόμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Είναι απλά ένα είδος έκφρασης.

"Συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου" σημαίνει ότι γνωρίζουμε τα πάντα σχετικά με το Θείο Σχέδιο, είμαστε μέρος του Θεού. Έχουμε φθάσει στη Θεότητα. Σε αυτό το στάδιο, μπορείτε να πείτε ότι έχετε χάσει την ταυτότητά σας και έχετε γίνει ένα με τον Διδάσκαλο. Αλλά αυτή η ιδέα τού να χάνετε την ταυτότητά σας πιθανόν να μην είναι πολύ αποδεκτή στη Δύση. Έτσι αντί να χρησιμοποιεί αυτή την έκφραση, ο αγαπημένος Διδάσκαλος λέει ότι γινόμαστε "συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου". Τώρα, τι εννοούμε συνεργάτης; Όταν μιλάμε για διάφορους οργανισμούς, χρησιμοποιούμε τις λέξεις συν-εργάτες, συν-πρόεδροι, συν-γραμματείς. Χρησιμοποιούμε το πρόθεμα "συν". "Συν" σημαίνει σύνδεση με το ίδιο πράγμα, ή πραγματοποιώντας το ίδιο πράγμα. Όταν λέμε συν-εργάτης σημαίνει ότι φθάνουμε στο ίδιο ανάστημα με τον Δημιουργό μας και είμαστε πλήρως συνειδητοί γι' αυτό. Όμως όσο χρονικό διάστημα είμαστε οι πράττοντες, δεν μπορούμε να είμαστε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Αλλά όταν γίνουμε συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου, δεν θα είμαστε πλέον οι πράττοντες, ο Διδάσκαλος γίνεται ο πράττων. Σε αυτό το στάδιο φθάνουμε στην ακμή της τελειότητας στην πνευματική μας εξέλιξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ο Διδάσκαλος Κιρπάλ συνήθιζε να λέει: «Τρία πράγματα σκοτώνουν τον άνθρωπο: η άπεπτη τροφή, η ανησυχία και η βιασύνη». Θα σχολιάσετε σχετικά με τη βιασύνη;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Το σύγχρονο πρότυπο ζωής είναι τέτοιο που πάντοτε κάνουμε πράγματα βιαστικά. Σπάνια κάνουμε οτιδήποτε με έναν ήρεμο τρόπο. Μπορώ να σας πω από δική μου εμπειρία, μεταξύ 5% και 20% των επιστολών που παίρνω τελειώνουν με τη σημείωση: «Διδάσκαλε, τρέχω να ταχυδρομήσω αυτό το γράμμα», ή «Τρέχω στο αεροδρόμιο να ταχυδρομήσω αυτό το γράμμα. Μην δώσεις σημασία στα ορθογραφικά λάθη μου και στη σύνταξη των προτάσεων γιατί βιάζομαι». Νομίζω ότι αυτό είναι εντελώς αντιπροσωπευτικά του τρόπου ζωής μας.

Σηκωνόμαστε το πρωί και το τρέξιμο αρχίζει. Τρέχουμε από τη μία φάση της ζωής στην άλλη. Τρέχουμε καθ' όλη τη διάρκεια του λουτρού και του πρωινού γεύματος. Ορμάμε μέσα στο γραφείο μας και ολόκληρη την ημέρα τρέχουμε. Τρέχουμε σε όλη τη διάρκεια της εργασίας μας. Σπάνια παίρνουμε μία απόφαση μετά από ψύχραιμη και ήρεμη μελέτη. Συνήθως παίρνουμε βιαστικές αποφάσεις. Βιαζόμαστε επειδή δεν έχουμε καθόλου υπομονή. Αυτό που εννοούσε ο Διδάσκαλος με τη βιασύνη ήταν ότι είμαστε ανυπόμονοι. Μας λείπει η υπομονή και η επιμονή. Αυτό που ζητάμε σε κάθε τομέα της ζωής είναι λίγη υπομονή και λίγη επιμονή. Αυτές οι ιδιότητες απαιτούνται για να λαμβάνονται σωστές αποφάσεις και ακόμα απαιτούνται για να μπαίνουν όλα στη σωστή σειρά, με ευπρέπεια.

Δεν έχουμε χρόνο να μιλήσουμε ο ένας στον άλλον με υπομονή. Από τα χαράματα έως το βράδυ, βιαζόμαστε στη διάρκεια της ζωής μας. Δεν έχουμε ειρήνη του νου και δεν είμαστε σε ειρήνη με τους άλλους. Έχουμε έλλειψη ψυχραιμίας. Έχουμε έλλειψη ηρεμίας. Δεν έχουμε την ειρήνη, τη μακαριότητα και τη χαρά που ψάχνουμε. Εάν κάνουμε ένα πράγμα, ο τρόπος με τον οποίο το κάνουμε θα πρέπει να μας δίνει κάποια χαρά. Υπάρχει χαρά στη διαδικασία της εκτέλεσης πραγμάτων και υπάρχει χαρά που αισθανόμαστε αφού έχουμε ολοκληρώσει ένα πράγμα.

Ο αγαπημένος Διδάσκαλος ήθελε να μας διδάξει τη χρυσή αρχή της πνευματικότητας, ότι δηλαδή η υπομονή και η επιμονή είναι τα θεμέλια πάνω στα οποία θα κτισθεί ή κατασκευασθεί το υπέροχο οικοδόμημα της πνευματικότητας. Αυτό είναι εκείνο που Εκείνος εννοούσε, όταν έλεγε ότι βιαζόμαστε στη διάρκεια της ζωής μας. Και νομίζω ότι αυτό είναι αλήθεια στη ζωή των περισσοτέρων από εμάς τώρα.

Στην Ανατολή, οι άνθρωποι στις μέρες μας ακολουθούν, επίσης, το ίδιο πρότυπο βιασύνης όπως εκείνοι στη Δύση. Ένας φίλος το περιέγραψε αυτό πολύ όμορφα, όταν μου είπε ότι μερικοί από τους δυτικούς φίλους του προσεύχονταν στον Θεό: «Ω, Θεέ! Δώσε μου υπομονή». Μετά πρόσθετε: «Αλλά, σε παρακαλώ, δώσε την μου τώρα!»

Πρέπει να αναπτύξουμε υπομονή και επιμονή στο πνευματικό Μονοπάτι. Η υπομονή και η επιμονή θα μας βοηθήσουν σε κάθε τομέα της ζωής μας, είτε είναι ο τομέας των σπουδών, της εργασίας ή της επιχείρησης, είτε είναι προσφορά προς τους φίλους μας, την οικογένειά μας, την κοινωνία μας, το έθνος μας ή σε διεθνές ή συμπαντικό επίπεδο. Εάν αναπτύξουμε τις θείες ιδιότητες της υπομονής και της επιμονής, τότε θα διαπιστώσουμε ότι η ζωή μας θα είναι πολύ ευτυχισμένη. Θα είναι γεμάτη χαρά, θα είναι γεμάτη μακαριότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Πώς μπορούμε να αναπτύξουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ο αγαπημένος μας Διδάσκαλος συχνά ανέφερε μία φράση του Χριστού: «Αν με αγαπάτε, τηρείτε τις εντολές μου». Εάν διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του, αν συμπληρώνουμε το ημερολόγιο, τότε θα διαποτιζόμαστε όλο και περισσότερο από τη Χάρη του. Θα αναπτύσσουμε όλο και περισσότερη δεκτικότητα και θα αναπτύσσουμε όλο και μεγαλύτερη αγάπη για τον Διδάσκαλο. Εάν θέλουμε να αναπτύξουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο, θα πρέπει να ζούμε σύμφωνα με τις εντολές του.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Τι συμβαίνει αν κάποιος είναι μυημένος και μετά δεν κάνει τακτικά τους διαλογισμούς;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Όπως το να κρατάς τα γλυκά στην τσέπη σου και να μην τα τρως, η Μύηση δεν μπορεί να κρατηθεί ''στην τσέπη''. Εάν φυλάξεις κάτι στην τσέπη σου, δεν αντλείς το όφελος από αυτό. Αλλά η Μύηση είναι κάτι, το οποίο είναι περιουσιακό στοιχείο σε εμάς για πάντα. Ο μεγάλος μας Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν έλεγε συχνά ότι, όταν ένας Διδάσκαλος μυεί έναν μαθητή, κάθεται μέσα στον μαθητή και δεν τον αφήνει έως ότου φθάσει στον τελικό στόχο. Η Μύηση, αν δοθεί μία φορά, δίνεται για πάντα και πρέπει να καρποφορήσει στον κατάλληλο χρόνο. Αν και είναι προορισμένη να δώσει καρπό, ο καρπός μπορεί να καθυστερήσει. Μπορείτε να την κρατήσετε στην τσέπη σας για λίγο, αλλά τελικά θα βγει από την τσέπη σας.

Στη χειρότερη περίπτωση, αν ένας μαθητής δεν ζει σύμφωνα με τις εντολές των Διδασκάλων και δεν διαλογίζεται, ο Διδάσκαλος εξακολουθεί να φροντίζει την ψυχή του. Είναι καλύτερα να αντλούμε το μέγιστο όφελος από τη Μύηση εδώ και τώρα. Οι Άγιοι δεν πιστεύουν στη Σωτηρία στη μετέπειτα ζωή. Ο μεγάλος μας Χαζούρ μας έλεγε συχνά: «Αν η Σωτηρία είναι να κατορθωθεί μόνο μετά τον θάνατο, την χαιρετώ από μακριά». Η Σωτηρία πρέπει να κατορθωθεί σε αυτήν εδώ τη ζωή και συνειδητά. Αυτός είναι ο σκοπός της ζωής μας.

Λοιπόν, θα πρέπει να προσπαθούμε να ακολουθούμε τα διδάγματα του Διδασκάλου έτσι ώστε να μπορούμε να ωφελούμαστε από τις δόξες του Μονοπατιού, από τα μεγαλόψυχα δώρα του Μονοπατιού, όσο πιο γρήγορα μπορούμε. Εάν δυστυχώς καθυστερήσουμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου, τότε θα καθυστερήσουμε μόνο την ωρίμανση αυτού του σπόρου που έχει σπαρθεί. Δεν υπάρχει θέμα ότι θα χαραμισθεί. Δεν υπάρχει θέμα ότι θα καταστραφεί κάτω από οποιαδήποτε περίσταση.

Ο σπόρος, μία φορά σπαρμένος, πρέπει τελικά να καρποφορήσει και αυτός ο καρπός είναι η επίτευξη της αθανασίας, η επίτευξη της αιωνιότητας, η επίτευξη της ενότητας με τον Θεό, η επίτευξη της κατάστασης που ονομάζουμε «να είσαι ένας συνειδητός συνεργάτης του Θείου Σχεδίου». Εάν έχουμε μυηθεί, είμαστε τυχεροί στο ότι τελικά θα βρισκόμαστε πάντα κάτω από την φροντίδα του Διδασκάλου μας. Αλλά τότε, γιατί θα πρέπει να το καθυστερούμε; Αν μπορούμε να πάρουμε ένα δώρο, γιατί θα πρέπει να ακολουθούμε το μονοπάτι της αναβλητικότητας; Θα πρέπει να αρχίσουμε να δρούμε βάσει των εντολών του Διδασκάλου, όσο το δυνατόν πιο σύντομα, έτσι ώστε να μπορούμε να απολαύσουμε τους καρπούς της Μύησης το συντομότερο.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιος είναι ο σωστός τρόπος να ξεχωρίσουμε αν κάποια σωματική ταλαιπωρία είναι δώρο από τον Διδάσκαλο ή είναι ένα δημιούργημα δικής μας δραστηριότητας;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θα πρέπει να παρατηρήσουμε εάν είναι κάτι απλό και προσωρινό όπως όταν αρπάζουμε ένα μικρό κρυο-

λόγημα ή έχουμε μια αδιαθεσία στο στομάχι από υπερβολική τροφή, ή γενικά αν είναι κάτι εφήμερο. Αυτή η κατάσταση θα είναι το αποτέλεσμα κάποιας δικής μας δραστηριότητας. Αλλά, αν έχουμε κάποια σωματική ασθένεια, η οποία συνεχίζει επίμονα και αδιάκοπα για μεγαλύτερη χρονική περίοδο, τότε είναι το αποτέλεσμα του δικού μας κάρμα. Αυτός είναι ένας πρακτικός κανόνας για να κρίνετε, αν κάτι είναι αποτέλεσμα κάποιας δικής σας δραστηριότητας ή είναι κάτι ως αποτέλεσμα μίας καρμικής αντίδρασης.

Όμως, το δικό μας είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού, δεν πιστεύουμε στον αρνητικό μυστικισμό. Πιστεύουμε στο να κάνουμε όλα αυτά που είναι απαραίτητα για να έχουμε ένα υγιές σώμα. Θα πρέπει να κάνουμε τακτική άσκηση. Θα πρέπει να παίρνουμε τακτικά το φαγητό μας και θα πρέπει να παίρνουμε όλες τις προφυλάξεις για τη διατήρηση της υγείας μας. Αφού τις πάρουμε, η λυδία λίθος που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να κρίνουμε μία ασθένεια αν είναι δικής μας προέλευσης ή είναι μία ασθένεια αποτέλεσμα κάποιας καρμικής αντίδρασης είναι να χρησιμοποιήσουμε τα κριτήρια που μόλις σας ανάφερα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα πρέπει ο χρόνος για σιμράν να είναι ίσος με τον χρόνο για μπατζάν;

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αυτό εξαρτάται από τις εμπειρίες μας. Στην αρχή, δίνουμε ίσο χρόνο, αλλά μερικές φορές συμβαίνει να ακούμε καλά αλλά να μη βλέπουμε και άλλοτε να βλέπουμε και να μην ακούμε καλά. Στα αρχικά στάδια δίνουμε περισσότερο χρόνο στο Σιμράν. Ο σκοπός του Σιμράν είναι να αποσύρουμε το αισθητηριακό μας ρεύμα από το σώμα και να έρθουμε στην "Εστία των ματιών". Το Ηχητικό Ρεύμα μας βοηθά στο να αποσυρθούμε μέσα στα Εσωτερικά βασίλεια, αφού αποσύρουμε το αισθητηριακό μας ρεύμα.

Μερικές φορές είναι απαραίτητο στα αρχικά στάδια να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο στο Σιμράν από ότι στο Μπατζάν. Αλλά μετά, καθώς προοδεύουμε, αυτή η αναλογία χρόνου προσαρμόζεται σύμφωνα με τις περιστάσεις. Στην περίπτωση που αρχίζουμε να ακούμε ανώτερους ήχους και δεν τα πηγαίνουμε τόσο καλά στο να βλέπουμε Εσωτερικά, τότε θα πρέπει να δώσουμε

περισσότερο χρόνο στην άσκηση του Σιμράν μας. Πρέπει να κάνουμε προσαρμογές σύμφωνα με τη δική μας πρόοδο στο Μονοπάτι και σύμφωνα με τη δική μας εμπειρία σε κάθε μία από αυτές τις ασκήσεις.